

SPV

SPOLEČNOSTI
PRO VÁS

PRODEJ
A ZAKLÁDÁNÍ
SPOLEČNOSTÍ

Úplná znění platná v roce **2020**

DAŇOVÉ

**DÍL
1.**

Aktualizace,
e-booky,
on-line
služby
ZDARMA

ZÁKONY

Daně z příjmů

Rezervy pro zjištění základu daně z příjmů

Daň z přidané hodnoty

Evidence tržeb

Daň silniční

Daň z nemovitých věcí

Daň z nabytí nemovitých věcí

Daňový řád

Komplet
za jednu cenu:

365
servis

On-line
zákony

KOMPLET
na celý rok
2020

+ Zákon o Finanční správě ČR / Zákon o spotřebních daních / Zákon o mezinárodní spolupráci při správě daní / Zákon o omezení plateb v hotovosti / Zákon o účetnictví / České účetní standardy / Vyhlášky, pokyny, stanoviska MF a GFŘ v druhém dílu nebo na

www.DanoveZakony365.cz

XXXL PROFÍ

9788081831218

STORMWARE

POHODA

Ekonomický software

www.pohoda.cz

STORMWARE POHODA

Ekonomický software

- zákaznická podpora v ceně
- přehledné uspořádání a jednoduché ovládání
- varianty s různou kombinací funkcí a agend
- vždy aktuální legislativa

www.pohoda.cz

Volejte zdarma:

800 178 278

mPOHODA

Aplikace, se kterou vystavíte doklady z mobilu nebo tabletu

Zdarma k programu POHODA
www.mpohoda.cz

DAŇOVÉ ZÁKONY 2020

Potřebujete vědět vše důležité o novelách za 10 minut? Podívejte se na další stranu!

Zákon o daních z příjmů Strana 13	Zákon o dani z přidané hodnoty Strana 77
Zákon o dani silniční Strana 125	Zákon o dani z nemovitých věcí Strana 128
Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí Strana 135	Daňový řád Strana 141
Zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů Strana 175	Zákon o evidenci tržeb Strana 181

Chcete využít bezplatný aktualizací servis? Jednoduchá registrace na www.DanoveZakony365.cz!

STORMWARE
POHODA
Ekonomický software

Volejte zdarma: 800 178 278 | www.pohoda.cz

DAŇOVÉ ZÁKONY 2020 ProFi XXL (Díl 1.). 1. vydání. E-book v pdf.

www.DanoveZakony365.cz

© 2020 DonauMedia, s. r. o., Tallerova 4, Bratislava. Pište nám na e-mail: newsletter@newsletter.cz. Vyrobeno v EU.

ISBN 978-80-8183-121-8

Upozornění: Znění textů v této publikaci bylo prověřeno s veškerou dostupnou péčí, vydavatel ani prodejce však nepřebírají žádné záruky za eventuální škody vzniklé jejím použitím a neodpovídají tedy za to, pokud by na základě textů zveřejněných v této publikaci kdokoliv konal nebo se zdržel konání a v souvislosti s tím mu vznikla jakákoliv škoda materiální nebo nemateriální povahy. Jediným rozhodujícím zněním zákonů v případě pochybností a sporů jsou texty ve Sbírce zákonů. Autorská práva k této publikaci jsou předmětem ochrany podle zákonů ČR a SR a vykonává je výhradně vydavatel. Rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem celku nebo části této publikace bez výslovného písemného svolení vydavatele je zakázáno. Nerespektování práv vydavatele může vést k soudnímu postihu včetně povinnosti náhrady škody.

SPV | SPOLEČNOSTI
PRO VÁS

PRODEJ A ZAKLÁDÁNÍ
SPOLEČNOSTÍ ONLINE

+420 775 588 338
www.spolecnostiprovas.cz

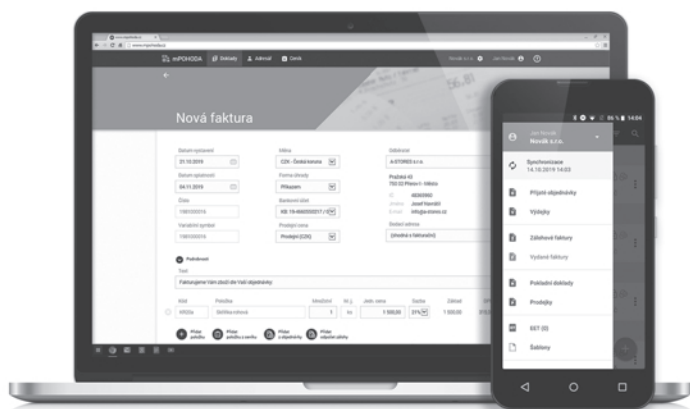
Mobilní aplikace pro prodej a EET

Prodáváte přímo u zákazníků, daleko od svého počítače?
Mohly by se vám hodit aplikace z dílny STORMWARE,
které snadno napojíte na účetní software POHODA.

mPOHODA

Aplikace s komplexnějšími funkcemi pro vystavování faktur a dalších prodejních dokladů s možností evidovat tržby.

- I v terénu máte po ruce faktury, prodejky a pokladní doklady spolu s funkcí EET.
- Data se zálohují na zabezpečených serverech, máte k nim přístup odkudkoliv.
- Ve verzi Start je aplikace zcela zdarma.

www.mpohoda.cz

mKasa

Jednoduchá aplikace vytvořená přímo pro účely mobilního prodeje a evidence tržeb.

- Funkce jednoduché kalkulačky, se kterou rychle vystavíte a odešlete doklad na EET.
- Data se ukládají přímo do vašeho telefonu, jejich správu máte plně pod kontrolou.
- Aplikace je pouze pro předplatitele programu POHODA a je zdarma.

www.mkasa.cz

PŘEHLED NOVEL

Zákon o daních z příjmů

Poslední novely vnesly do zákona o daních z příjmů velké množství terminologických a legislativně technických změn, ale současně také zásadní věcné změny, ať už to byla reakce na novou evropskou legislativu nebo vrácení limitů výdajových paušálů živnostníkům. Pro lepší orientaci v novelách a zachování kontinuity jsou do tohoto základního přehledu změn zahrnuty všechny novely, které nabýly účinnosti od 1. ledna 2019.

Novela zákonem č. 174/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

■ **Charakter novely:** Malá věcná novela omezila daňové zvýhodnění investičních fondů.

■ **Účinnost novely:** 1. ledna 2019

■ **Obsah novely:** Ustanovení § 17b odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů definuje tzv. základní investiční fond. Tento fond požívá daňové zvýhodnění, sazba je u tohoto fondu podle § 21 odst. 2 zákona o daních z příjmů pouze 5 %. V zahraničních jurisdikcích je běžné daňové zvýhodnění fondů kolektivního investování (fondy určené veřejnosti), ale u fondů pro kvalifikované investory je zpravidla nezbytné splnit další podmínky pro to, aby takový fond daňové zvýhodnění mohl využívat. Typické jsou podmínky stanovené v § 17b odst. 1 písm. c), tj. musí se jednat např. o fond, který aktivně investuje na finančních trzích. V České republice se fondy pro kvalifikované investory staly doménou společností, které začaly využívat tohoto finančního nástroje výlučně pro daňovou optimalizaci. Na trhu bylo v době schvalování novely kolem čtyřicetky fondů, ale regulace byla nastavena tak, že se téměř jakákoliv akciová společnost mohla na investiční fond (pro kvalifikované investory) transformovat a místo sazby daně z příjmů 19 % využívat (po registraci akcií na regulovaném trhu) sníženou sazbu 5 %. Tyto fondy nenaplňovaly základní charakteristiky fondů, které jsou běžné v zahraničí (diverzifikovaná struktura vlastníků, diverzifikovaná struktura vkladů a diverzifikované investice). Fakticky se jednalo o podobný investiční nástroj, jakým byly korunové dluhopisy. Stát umožňoval daňové zvýhodnění osobám, aniž by toto daňové zvýhodnění bylo ve veřejném zájmu. Hlavní princip novely proto spočíval v odbourání mezery zákona, která umožňovala investičním fondům daňovou optimalizaci při velmi jednoduchém splnění formální podmínky zaregistrování akcií na Burze cenných papírů. Původní návrh počítal se zrušením výjimky uvedené v ustanovení § 17b odst. 1 písmeno a), neboť formální registrace akcií na Burze cenných papírů nezakládá relevantní důvod pro daňové zvýhodnění. V průběhu projednávání v Poslanecké sněmovně byla novela změněna. Pozměňovací návrh zmírnil původní předlohu, ale přesto novela jasně omezila možnost nízkého zdanění právnických osob ve dvou rovinách:

- omezením podílu na základním kapitálu do 10 % včetně spojených osob, takže do budoucna nebude možné uplatnit daňové osvobození podílu na zisku podle dividendové směrnice (daňové osvobození při vlastnictví více než desetiprocentního podílu na fondu déle než jeden rok),

- zákaz vykonávat investičním fondům průmyslovou a obchodní činnost (fond nesmí vykonávat živnostenské podnikání za podmínek živnostenského zákona).

Novela zákonem č. 306/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

■ **Charakter novely:** Malá věcná novela reagovala na praktický podnět - situaci ve zdaňování příjmů českých lodníků zaměstnaných na palubách lodí v mezinárodní vnitrozemské přepravě u zaměstnavatelů v Nizozemském království (fakticky platili daně v Nizozemí, ale podle dohody z roku 1974 je měli odvádět v České republice a zde i podávat daňové přiznání).

■ **Účinnost novely:** 1. ledna 2019

■ **Obsah novely:** Výčet náležitostí, které musí zaměstnavatel měsíčně zaznamenávat do mzdového listu zaměstnance, byl doplněn o povinné pojistné z úhrnu zúčtovaných mezd. Při stanovení základu daně z příjmů zaměstnance ze závislé činnosti se za zaměstnance, u kterého povinnost platit povinné pojistné zaměstnavatel nemá, nepovažuje též zaměstnanec, je-li prokázáno, že se na něho zcela nebo částečně vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu, které se řídí právními předpisy jiného členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než Česká republika nebo Švýcarské konfederace. V takovém

Nezapomeňte na druhý díl Daňových zákonů 2020 s dalšími důležitými předpisy pro vaši praxi: zákon o účetnictví, České účetní standardy, zákon o spotřebních daních, zákon o Finanční správě ČR a další.

Rychlá objednávka na www.DanoveZakony365.cz

STORMWARE
POHODA
Ekonomický software

Vždy aktuální
legislativa

Volejte zdarma: 800 178 278 | www.pohoda.cz

případě jsou základem daně příjmy ze závislé činnosti zvýšené o částku odpovídající příspěvkům zaměstnavatele na toto povinné zahraniční pojištění a tyto zahraniční příspěvky se považují pro účely daní z příjmů za povinné pojistné.

Novela zákonem č. 32/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

- **Charakter novely:** Malá legislativně technická novela byla přijata v souvislosti se zrušením tzv. karenční doby u zaměstnanců v zákoníku práce.
- **Účinnost novely:** 1. července 2019
- **Obsah novely:** V souvislosti se zrušením tzv. karenční doby, tedy doby, po kterou se v případě prvních tří dnů dočasné pracovní neschopnosti osobě v zaměstnaneckém nebo služebním poměru neposkytuje náhrada mzdy nebo platu, byl pro účely uplatnění slevy na dani upraven způsob výpočtu průměrného ročního přepočteného počtu zaměstnanců se zdravotním postižením.

Novela zákonem č. 80/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony

- **Charakter novely:** Rozsáhlá věcná novela přinesla kromě implementace evropské legislativy také vrácení limitů výdajových paušálů pro živnostníky.
- **Účinnost novely:** 1. dubna 2019 (kromě jedné dílčí úpravy, která nabyla účinnosti 1. ledna 2020)
- **Obsah novely:** Velká novela přinesla tři základní okruhy změn: návrat (zvýšení) limitů výdajových paušálů v § 7 odst. 7 pro osoby samostatně výdělečně činné do stavu před poslední novelizací, implementaci evropské směrnice proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem a úpravu (zjednodušení) pravidel pro odpočet nákladů výzkumu a vývoje v § 34a, 34b, 34ba, 34c, 34d a 34da. Novela zvyšuje mezní hranice příjmů osob samostatně výdělečně činných, ze které se maximální výdaje počítají, na 2 000 000 korun, tedy na úroveň, která platila již v minulosti. Paušál půjde využít i při vyšších příjmech, maximálně jím lze ale uplatnit výdaje odvozené z mezní hranice příjmů. Živnostníci s paušály budou zároveň moci využívat slevy na manželku nebo manžela a zvýhodnění na děti. I přes mediální atraktivnost snížení výdajových paušálů pro živnostníky byla stěžejním tématem novely implementace směrnice ATAD - Směrnice Rady (EU) č. 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, ve znění směrnice Rady (EU) č. 2017/952. ATAD stanoví pět opatření proti vyhýbání se daňovým povinnostem: pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků, zdanění při odchodu, obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu, pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti a hybridní nesoulady (důsledky rozdílných právní kvalifikací). Všechna tato opatření se vztahují pouze na právnické osoby, a to na všechny poplatníky podléhající v jednom nebo více členských státech daní z příjmů právnických osob, včetně stálých provozoven poplatníků, kteří jsou pro daňové účely daňovými rezidenty třetí země, pokud se nacházejí v jednom nebo více členských státech. Podle článku 3 je směrnice postavena na principu „minimální úrovně ochrany“, členské státy tedy mohou uplatňovat striktnější pravidla, než jaká jsou obsažena ve směrnici. Směrnice např. v pravidlech pro odpočitatelnost úroků stanoví, které výdaje jsou daňově uznatelné, a členské státy se mohou rozhodnout stanovit striktnější pravidla, než jaká požaduje směrnice, tj. jako daňově uznatelné určit větší rozsah výdajů. Pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků, tedy jejich uplatnění v základu daně, je stanoveno v článku 4 směrnice ATAD. Jeho podstatou je, že nadměrné výpůjční výdaje (tzv. rozdíl mezi jinak daňově uznatelnými výpůjčními výdaji a zdanitelnými výpůjčními příjmy) jsou uznatelné v základu daně pouze do určitého stanoveného limitu vypočteného pro daňové účely z daňového zisku před zdaněním, úroky, odpisy a amortizací. Zákon o daních z příjmů při zachování stávajících pravidel omezení uznatelnosti výpůjčních výdajů transponuje toto pravidlo v § 23e a § 23f, ve kterých stanoví, že nadměrné výpůjční výdaje zvyšují výsledek hospodaření v rozsahu, v jakém překračují stanovený limit uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů. Úprava tzv. zdanění při odchodu je stanovena v článku 5 směrnice ATAD. Jeho podstatou je zdanění hodnoty (zisku z prodeje) majetku poplatníka daně z příjmů právnických osob při přemístění tohoto majetku do zahraničí bez změny vlastnictví (viz výše) ve státě, odkud byl přesunut. Novela toto pravidlo implementuje v § 23g použitím fikce, že přemístění majetku bez změny vlastnictví v České republice do zahraničí, při kterém Česká republika ztratí právo zdanit příjmy z následného úplatného převodu (změnou daňového rezidentství, uplatňováním metody vynětí), se považuje za prodej sobě samému za obvyklou cenou. Poplatník zdaní fiktivní příjem, vůči kterému si lze uplatnit zůstatkovou cenu majetku jako daňový výdaj. Možnost článku 5 odst. 2 směrnice ATAD rozložit platbu daně při odchodu na splátky po dobu pěti let, pokud dojde k přemístění majetku bez změny vlastnictví v rámci Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, je v § 38zg zapracována jako nárokové posečkání daně ve smyslu daňového řádu, resp. rozložení úhrady daně na splátky. Úpravu zdanění při odchodu lze považovat za minimalistickou s výjimkou dvou oblastí, a to využití článku 5 odst. 3 směrnice ATAD, kdy v rámci posečkání daně lze po poplatníkovi požadovat úroky z posečkání a též, hrozí-li nebezpečí nezaplacení této daně, tak jako podmínku pro povolení posečkání stanovit poskytnutí adekvátní formy zajištění. Rozhodnutí o rozložení úhrady daně na splátky pozbývá účinnosti na rozdíl od článku 5 odst. 4 písm. e) ATAD již prvním dnem prodlení. Daný vyšší standard ochrany se využívá z důvodu zajištění srovnatelného zacházení jako v případě současného posečkání podle daňového řádu, o který poplatníci žádají zejména ze sociálních a hospodářských důvodů (např. pro momentální nepříznivou finanční situaci). Pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti je stanoveno v článku 7 a 8 směrnice ATAD a určuje, že poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem v daném státě, musí do svého základu daně zahrnout pasivní příjmy či příjmy z umělých transakcí jím ovládané zahraniční společnosti, pokud je její daňové zatížení nižší než polovina daně, kterou by tato společnost platila, kdyby byla rezidentní v členském státě poplatníka. Zákon o daních z příjmů toto pravidlo implementuje v § 38fa za pomoci fikce, podle které se na výkony ovládané zahraniční společnosti, ze kterých plynou zahrnované příjmy, hledí, jako by byly uskutečněny na území České republiky ovládací společností, za podmínky, že ovládaná zahraniční společnost nevykonává podstatnou hospodářskou činnost. Touto fikcí je zajištěno, že zahrnované příjmy ovládané zahraniční společnosti jsou v České republice zdaněny podle pravidel zákona o daních z příjmů (osvobození, uznatelnost výdajů apod.). Co se týče vymezení hranice kontroly nad ovládanou zahraniční společností a úrovně zdanění ovládané zahraniční společnosti vůči domácímu zdanění, zákon o daních z příjmů vychází ze směrnice ATAD a nevyužil možnost zvolit tyto hranice přísnější. Pro účely zjištění daňového zatížení ovládané zahraniční společnosti směrnice ATAD z tohoto mechanismu vylučuje stále provozovny ovládané zahraniční společnosti, které ve státě, ve kterém je ovládaná zahraniční společnost usazena, nepodléhají dani nebo jsou v tomto státě od daně osvobozeny. Zákon o daních z příjmů stále provozovny ovládané zahraniční společnosti pro posuzování daňového zatížení zahrnuje, aby se pro účely zjištění, zda se bude pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti v daném případě aplikovat, porovnálo zdanění ovládané zahraniční společnosti s daní, která by byla odvedena v České republice. V otázce určení zahrnovaných příjmů dává čl. 7 odst. 2 směrnice ATAD členským státům na výběr ze dvou variant, buď taxativní výčet příjmů, nebo obecněji formulované pravidlo (příjmy z transakcí, které představují zneužití práva). Byla zvolena první varianta z důvodu nižší administrativní náročnosti, jak na straně poplatníka (vyšší právní jistota, které příjmy budou zdaněny), tak na straně správce daně (lépe spravovatelné a kontrolovatelné), neboť druhá varianta by vyžadovala individuální posouzení každé jednotlivé transakce. V souladu s čl. 7 odst. 2 směrnice ATAD se pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti nepoužije, pokud ovládaná zahraniční společnost vykonává podstatnou hospodářskou činnost s využitím personálu, vybavení, majetku a prostor. Členské státy si mohou zvolit, zda v tomto ohledu budou přísnější k ovládaným zahraničním společnostem, které jsou umístěny ve třetích zemích a nejsou smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Novela nevyužívá tuto možnost a umožňuje uplatnit výjimku z pravidla prokázáním výkonu podstatné hospodářské činnosti pro všechny poplatníky daně z příjmů právnických osob, kteří jsou daňovými nerezidenty, a stále provozovny daňových rezidentů České republiky. Jde tak o minimalistickou úpravu. Pravidla řešící hybridní nesoulady jsou vymezena v článku 9, 9a a 9b směrnice ATAD. Článek 9 odst. 1 a 2 směrnice ATAD obsahuje obecná pravidla řešící obecně případy hybridních nesouladů, jejichž výsledkem je dvojitý odpočet (čl. 9 odst. 1 směrnice ATAD) nebo odpočet bez zahrnutí (čl. 9 odst. 2 směrnice ATAD). Řešení nesouladných výsledků vzniknuvších na základě hybridních nesouladů je postaveno na přednostní aplikaci primárního obranného pravidla, a pokud se takové pravidlo neuplatní, na subsidiární aplikaci sekundárního obranného pravidla. Jelikož ne všechny hybridní nesoulady je možno s pomocí těchto obecně navržených obranných pravidel vyřešit, byla přijata další ustanovení, která tato obecná řešení dále rozvádějí a dopadají na situace článkem 9 odst. 1 a 2 směrnice ATAD nezohledněné. Cílem nové právní úpravy v § 23 odst. 19 je umožnit poplatníkovi, který je účetní jednotkou, aby si mohl v souvislosti s finančním nástrojem, který v současnosti oceňuje reálnou hodnotou a který se rozhodne od 1. ledna 2018 podřídit režimu

IFRS 9 (tj. změny reálné hodnoty u jí určených majetkových cenných papírů budou účtovat a vykazovat v účetnictví nikoli ve výsledku hospodaření, ale proti jiným účtům vlastního kapitálu), uplatnit i nadále daňovou ztrátu, a jednak zajistit, že zisky ze změn reálné hodnoty těchto nástrojů a z jejich prodejů vstoupí do základu daně prostřednictvím úprav výsledku hospodaření při realizaci těchto nástrojů (např. prodej). Novela odstranila nesoulad mezi ustanoveními řešícími daňovou uznatelnost výdajů při prodeji kmenového listu [§ 24 odst. 2 písm. r) a w)] a § 23 odst. 9, které vylučuje u kmenového listu oceňovací rozdíly ze základu daně, tím, že tyto oceňovací rozdíly již nebudou ze základu daně vylučovány. Cílem nové úpravy v § 38da bylo rozšíření dosavadní oznamovací povinnosti upravené v § 38d odst. 3 i na osvobozené příjmy, nebo příjmy, které podle mezinárodní smlouvy nepodléhají zdanění v České republice, a to ve vztahu k příjmům, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně upravené v § 36 a které plynou ze zdroje na území České republiky daňovým nerezidentům. Oznamení je povinen plátce daně podat až na výjimky do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém měl plátce daně provést srážku, nebo by ji měl provést, kdyby daný příjem nebyl od daně osvobozen nebo by podléhal zdanění v České republice. V případě, že plátce daně nebo jeho zástupce má zpřístupněnou datovou schránku, která mu byla zřízena ze zákona, nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, je povinen učinit oznámení pouze elektronicky. Součástí novely je i výjimka pro příjmy, které jsou od daně osvobozeny, nebo nepodléhají zdanění v České republice, pokud příjmy daného druhu vyplacené za kalendářní měsíc jednomu daňovému nerezidentovi ve svém souhrnu nepřesáhnou 100 000 Kč. V § 38da odst. 7 nadále zůstalo upraveno oprávnění správce daně zprostit plátce daně v odůvodněných případech této oznamovací povinnosti. V případě, že plátce daně nepodá dané oznámení ve stanovené lhůtě, jedná se o nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a daňového řádu.

Novela zákonem č. 125/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

- **Charakter novely:** Malá věcná novela zavedla zdanění peněžních náhrad poskytovaných v rámci tzv. církevních restitucí. Novela byla následně zrušena Ústavním soudem.
- **Účinnost novely:** novela měla být účinná od 1. ledna 2020, zákon však byl zrušen nálezem Ústavního soudu ke dni 20. listopadu 2019
- **Obsah novely:** Změnou v § 18a odst. 1 písm. f) bylo zavedeno zdanění peněžních náhrad poskytovaných církvím a náboženským společnostem podle zákona č. 428/2010 Sb. Zdanění náhrad mělo být účinné od roku 2020.

Novela nálezem Ústavního soudu č. 303/2019 Sb., ve věci návrhu na zrušení § 18a odst. 1 písm. f) zákona o daních z příjmů ve slovech „s výjimkou finanční náhrady“

- **Charakter novely:** Malá věcná novela zrušila zdanění peněžních náhrad poskytovaných v rámci tzv. církevních restitucí.
- **Účinnost novely:** 20. listopadu 2019
- **Obsah novely:** Ústavní soud vrátil situaci v osvobození finančních náhrad poskytovaných církvím a náboženským společnostem podle zákona č. 428/2012 Sb. do stavu před novelou zákonem č. 125/2019. Sb. Tyto náhrady jsou tedy nadále osvobozeny od daně z příjmů.

Novela zákonem č. 364/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů

- **Charakter novely:** Menší věcná novela byla součástí tzv. vládního daňového balíčku. V zákoně o daních z příjmů bylo hlavní změnou omezení osvobození příjmů z výher v hazardních hrách hrách.
- **Účinnost novely:** 1. ledna 2020
- **Obsah novely:** Novela omezila osvobození příjmů z výher v tzv. úctenkové loterii a z výher v hazardních hrách. Ve spojení se změnami v zákoně o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů bylo do dvou zdaňovacích období rozděleno zdanění technických rezerv v pojišťovnictví. Sjednocen byl daňový režim veřejnoprávních korporací v podobě obcí, dobrovolných svazků obcí, krajů a států. Novela také zrušila výhodné zaokrouhlování srážkové daně z tzv. „korunových dluhopisů“ emitovaných před 1. lednem 2013 na celé koruny dolů u jednotlivého dluhopisu. Prakticky to znamená, že u těchto dluhopisů, jsou-li drženy fyzickou osobou nebo daňovým nerezidentem, se bude srážet 15% daň z příjmů.

Poznámky k dalším novelizacím zákona o daních z příjmů v průběhu roku 2020, opravy, doplňky

Průběžné informace o novelách jsou dostupné na <http://www.danovezakony365.cz/novely-podle-jednotlivych-zakonu/>

Vysvětlivka k bodu 4 přechodných ustanovení zákona č. 364/2019 Sb. na straně 69

Bod 4 zní: *Na úrokový příjem plynoucí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona z dluhopisu emitovaného před 1. lednem 2013 se použije § 36 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; v těchto případech se nepoužije čl. IV bod 2 zákona č. 192/2012 Sb.*

Bod 2 článku IV zákona č. 192/2012 Sb. zní: *Pro úrokový příjem z dluhopisu emitovaného přede dnem nabytí účinnosti čl. III bodu 6 tohoto zákona se použije ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. III bodu 6 tohoto zákona.*

Bod 6 článku III zákona č. 192/2012 Sb., na který odkazuje výše uvedený bod 2 článku IV, zní: *V § 36 odst. 3 se za větu šestou vkládá věta „U příjmů uvedených v odstavci 2 písm. a) nebo m) s výjimkou dividendového příjmu se základ daně a sražená daň nezaokrouhluje a celková částka daně sražená plátcem z jednotlivého druhu příjmu se zaokrouhluje na celé koruny dolů.“*

Vždy aktuální text zákona o daních z příjmů:

Zákon o dani z přidané hodnoty

Poslední novelizace zákona o dani z přidané hodnoty přinesly jak legislativně technické a terminologické změny, tak zásadní věcné úpravy v zařazení některých položek do jednotlivých příloh (sazeb daně). Novela k 1. dubnu 2019 byla velmi rozsáhlá a spočívala v detailní implementaci dvou evropských směrnic. Pro lepší orientaci v novelách a zachování kontinuity jsou do tohoto základního přehledu změn zahrnuty všechny novely, které nabyly účinnosti od 1. ledna 2019 a později.

Novela zákonem č. 283/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

- **Charakter novely:** Malá věcná novela změnila určení okamžiku zdanitelného plnění v některých případech u služeb ustanoveného advokáta.
- **Účinnost novely:** 1. ledna 2019
- **Obsah novely:** Změněno bylo určení okamžiku, kdy došlo ke zdanitelnému plnění v případě služeb ustanoveného advokáta, poskytovaných v tuzemsku po dobu delší než dvanáct měsíců. Za okamžik zdanitelného plnění se v tomto případě od 1. ledna 2019 považuje den úhrady odměny (stejně jako tomu bylo do 30. června 2017). V období od 1. července 2017 do 31. prosince 2018 je takovéto zdanitelné plnění považováno za uskutečněné vždy k poslednímu dni každého kalendářního roku, následujícího po roce, ve kterém bylo poskytování služby zahájeno. Ustanovení § 21 odst. 8. bylo znovu přeformulováno zákonem č. 80/2019 Sb. s účinností od 1. dubna 2019.

Novela zákonem č. 6/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

- **Charakter novely:** Malá věcná novela snížila sazbu daně z přidané hodnoty u pozemní a vodní hromadné pravidelné dopravy cestujících a jejich zavazadel.
- **Účinnost novely:** 1. února 2019
- **Obsah novely:** Novelou byla snížena sazba daně z přidané hodnoty u pozemní a vodní hromadné pravidelné dopravy cestujících (s výjimkou osobní dopravy lyžařskými vleky) a jejich zavazadel, a to přeřazením z první snížené sazby daně ve výši 15 % do druhé snížené sazby daně ve výši 10 %. Změněné položky jsou definovány v přílohách příslušným kódem klasifikace produkce. Pravidelnou hromadnou dopravou osob se rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených a schválených jízdních řádů. V textu novely publikovaném ve Sbírce zákonů je sice uvedena účinnost od 1. ledna 2019, ale vzhledem k tomu, že zákon byl vyhlášen až 17. ledna 2019, nabyla tato novela účinnosti podle § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv patnáctým dnem po jejím vyhlášení, tedy 1. února 2019. V lednu 2019 se u pozemní a vodní hromadné pravidelné dopravy cestujících a jejich zavazadel ještě uplatňovala první snížená sazba daně ve výši 15 %.

Novela zákonem č. 80/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony

- **Charakter novely:** Hlavním důvodem pro přijetí této velmi rozsáhlé novely byla povinná implementace směrnice Rady (EU) 2016/1065 ze dne 27. června 2016, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zacházení s poukazy a směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku.
- **Účinnost novely:** 1. dubna 2019
- **Obsah novely:** Důležité změny byly přijaty u uplatňování daně z přidané hodnoty v případě poukazů. Zavedena byla nová harmonizovaná pravidla u poukazů, resp. u plnění, která jsou s poukazy spojena. Nová pravidla se týkala vymezení plnění, uskutečnění plnění, základu daně a nároku na odpočet daně. Pravidla se liší podle typů (vlastností) poukazů, které se v tomto ohledu rozlišují na jednoúčelové a víceúčelové. Pro převody jednoúčelového poukazu, což je poukaz na předem dostatečně známé plnění, platí obdobná pravidla jako pro dodání zboží či poskytnutí služeb, na která se poukaz vztahuje. Naopak v případě víceúčelového poukazu, což je poukaz, u něhož předem není zřejmé, na jaké plnění bude čerpán, byla stanovena specifická pravidla pro vznik daňové povinnosti tak, aby zdanění plnění poskytovaných na jeho základě bylo posunuto až na okamžik čerpání poukazu. Až v okamžiku skutečného dodání zboží nebo poskytnutí služby jsou potřebné údaje pro jejich zdanění známy. Pro tyto případy dodání zboží nebo poskytnutí služby poskytovaných na základě víceúčelového poukazu byl specificky vymezen základ daně. Změny pravidel pro stanovení místa plnění u digitálních služeb jsou zaměřené na malé a střední podniky a na začínající podniky, které jsou usazené pouze v jednom členském státě. Zavádí se jednotná roční prahová hodnota ve výši 10 000 EUR, pod kterou tyto podniky mohou uplatnit zdanění přeshraničně poskytovaných digitálních služeb v členském státě, ve kterém jsou usazené, namísto v členském státě příjemce služby. V těchto případech se tak uplatňuje obdobné pravidlo, které v Evropské unii pro tento okruh služeb platilo do konce roku 2014. Poskytovatelé digitálních služeb v Evropské unii, kteří pro odvod daně z přidané hodnoty v členských státech používají zvláštní režim jednoho správního místa, se budou při vystavování daňových dokladů nově řídit pravidly, která platí ve státě, ve kterém jsou v režimu registrováni (stát identifikace, resp. registrace). Znamená to, že budou dodržovat pravidla pouze jednoho členského státu, a nikoli, jak tomu bylo dříve, každého členského státu, do kterého digitální služby poskytují (států spotřeby). Novela rozšířila okruh osob, které budou moci používat režim mimo Evropskou unii. Vypuštěna byla omezující podmínka pro možnosti používání tohoto režimu, která se doposud vztahovala na osoby povinné k dani se sídlem ve třetích zemích registrovaných pro účely daně z přidané hodnoty v některém členském státě. Změnila se pravidla na uplatnění nároku na odpočet daně při registraci plátce. Při registraci bude osobě povinné k dani umožněno uplatnit nárok na odpočet daně u dlouhodobého majetku pořízovaného v období 60 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem za podmínky, že přijatá zdanitelná plnění jsou součástí pořízované investice (dlouhodobého majetku) do doby, než byl tento dlouhodobý majetek uveden do užívání a v průběhu dvanácti po sobě jdoucích měsíců před tím, než se osoba povinná k dani stala plátcem, byl uveden tento dlouhodobý majetek do užívání. Vymezení dodání lidské krve pro účely osvobození od daně bylo formulačně zpřesněno a doplněna byla vazba na přímé použití v rámci zdravotní služby, aby rozsah osvobození byl plně v souladu s unijní právní úpravou. Novela upravila podmínky opravy základu daně při nezaplacení ceny za zdanitelné plnění. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie (zejm. rozhodnutí ve věcech C-330/95, Goldsmiths a C 246/16, Enzo Di Maura) je smyslem čl. 90 směrnice o dani z přidané hodnoty mimo jiné nezatížit odvodem daně plátce poskytujícího zdanitelné plnění v případech, kdy je mu toto plnění zcela nebo částečně nezaplaceno, a to z důvodu, že daňový orgán nemůže vybrat daň převyšující částku, která byla poskytovateli plnění zaplacená. Vzhledem k tomu, že nezaplacení může být za určitých okolností těžko ověřitelné nebo pouze dočasné, je členským státem v článku 90 odst. 2 směrnice o dani z přidané hodnoty dána pravomoc odchýlit se v případě nezaplacení plnění od ostatních případů snížení základu daně a definovat situace, kdy plnění zůstane zcela nebo zčásti nezaplaceno. Cílem nové právní úpravy byla její větší harmonizace s články 90 a 185 směrnice o dani z přidané hodnoty v případech nezaplacení ceny za zdanitelné plnění. Plátcí poskytujícímu zdanitelné plnění i nadále vznikne povinnost přiznat k datu jeho uskutečnění daň ze základu daně stanovenému podle § 36 nebo § 36a, současně však byly v § 46 a násl. nově definovány situace (resp. oproti stávajícímu § 44 byl rozšířen jejich okruh), kdy je poskytnuté zdanitelné plnění považováno s vysokou pravděpodobností za definitivně nezaplacené a stanoven okamžik, kdy je plátce (věřitel) oprávněn provést opravu základu daně. Současně byla v novém § 74a upravena oprava uplatněného odpočtu daně u dlužníka – příjemce zdanitelného plnění. Vzhledem ke specifčnosti institutu opravy základu daně v případě nezaplacení zdanitelného plnění od ostatních případů oprav základu daně nebyla právní úprava opravy základu daně v případech nezaplacení zdanitelného plnění začleněna do § 42 zákona, ale je kodifikována samostatně. Zrušeny byly také změny při uplatňování daně z přidané hodnoty u rozhlasového a televizního vysílání prováděné provozovateli vysílání ze zákona, které byly do zákona promítnuty zákonem č. 170/2017 Sb. s účinností od 1. července 2017.

Novela zákonem č. 256/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

- **Charakter novely:** Malá věcná novela přesunula několik položek v přílohách do jiných sazeb daně.
- **Účinnost novely:** 1. května 2020

▪ **Obsah novely:** Novela přijatá současně se změnami v zákoně o evidenci tržeb přesunula řadu položek do nejnižší 10% sazby daně z přidané hodnoty. Změny se týkají vodného a stočného, úklidových prací prováděných v domácnostech a společných prostorech bytových domů, domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany, oprav jízdních kol, kožených výrobků, oděvů a obuvi, kadeřnických a holičských služeb, poskytování (prodej, půjčování nebo nájem) audioknih a elektronických knih, novin a časopisů, stravovacích služeb, podávání nealkoholických nápojů a čepovaného piva.

Poznámky k dalším novelizacím zákona o dani z přidané hodnoty v průběhu roku 2020, opravy, doplňky

Průběžné informace o novelách jsou dostupné na <http://www.danovezakony365.cz/novely-podle-jednotlivych-zakonu/>

Vždy aktuální text zákona o dani z přidané hodnoty:

Zákon o dani silniční

Zákon o dani silniční byl naposledy novelizován k 1. červnu 2017.

Poznámky k dalším novelizacím zákona o dani silniční v průběhu roku 2020, opravy, doplňky

Průběžné informace o novelách jsou dostupné na <http://www.danovezakony365.cz/novely-podle-jednotlivych-zakonu/>

Vždy aktuální text zákona o dani silniční:

Zákon o dani z nemovitých věcí

Zákon o dani z nemovitých věcí byl po 1. lednu 2018 novelizován pouze jedenkrát. Novela k 1. lednu 2020 měla víceméně technický charakter.

Novela zákonem č. 364/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů

▪ **Charakter novely:** Novela upřesnila podmínky, za kterých jsou pozemky, na nichž se nachází vybrané významné krajinné prvky, osvobozeny od daně z pozemků. Nová právní úprava nepřinesla oproti předchozímu stavu zcela zásadní koncepční změnu, šlo především o zjednodušení právní úpravy týkající se osvobození pozemků.

▪ **Účinnost novely:** 1. ledna 2020

▪ **Obsah novely:** Podle předchozí právní úpravy byly od daně z pozemků osvobozeny pozemky ochranného pásma vodního zdroje I. stupně, pozemky remízků, hájů, větrolamů a mezí na orné půdě, trvalých travních porostech, a pozemky ostatních ploch, které nelze žádným způsobem využívat. Od počátku účinnosti zákona o dani z nemovitých věcí (od 1. 1. 1993) bylo osvobození remízků, hájů, větrolamů a mezí dle první části uvedeného ustanovení vázáno pouze na pozemky evidované v katastru nemovitostí v druhu pozemku orná půda a trvalý travní porost. Praxe ukázala, že tyto vybrané významné krajinné prvky se mohou nacházet i na jiných druzích pozemků (nejen na zemědělských pozemcích). V rámci podpory opatření proti dopadům klimatických změn, zejména nedostatku vody v krajině a zachování biodiverzity zemědělské krajiny byla úprava osvobození upřesněna a zjednodušena. Řada pozemků, na nichž se nachází výše zmíněné významné krajinné prvky, byla dříve evidována v katastru nemovitostí tzv. zjednodušených způsobem. V těchto případech druh pozemku evidován nebyl. Pokud byla v určitém katastrálním území zjednodušená evidence odstraněna, pozemky byly evidovány standardně v katastru nemovitostí (tj. byl veden i druh pozemku). V mnoha případech ovšem pozemky s vybranými významnými krajinnými prvky byly evidovány v druhu pozemku ostatní plocha. Další možností je i to, že u pozemku došlo ke změně druhu pozemku v důsledku obnovy katastrálního operátu provedené na podkladě výsledků komplexních pozemkových úprav. Vzhledem k tomu, že u některých z významných krajinných prvků (konkrétně u skupiny dřevin, stromořadí, travnaté údolnice, meze, příkopu nebo mokřadu) je nezbytné odborné posouzení, zda se jedná o pozemek s významným krajinným prvkem, je jednou z podmínek pro vznik nároku na osvobození od daně vedení tohoto prvku v evidenci ekologicky významných prvků v rámci

evidence využití půdy podle užívatelských vztahů (LPIS) podle zákona upravujícího zemědělství a jeho prováděcích předpisů, zejména nařízení vlády upravující podrobnosti evidence využití půdy podle užívatelských vztahů. Bez ohledu na tuto evidenci však jsou nově osvobozeny příkopy, mokřady, močály, bažiny, skalní útvary, rokle a strže, pokud jsou na pozemcích ostatních ploch mimo zastavěné území obce a nejsou užívány k podnikání. Současně bylo zachováno dosavadní osvobození pozemků ochranného pásma vodního zdroje I. stupně.

Poznámky k dalším novelizacím zákona o dani z nemovitých věcí v průběhu roku 2020, opravy, doplňky

Průběžné informace o novelách jsou dostupné na <http://www.danovezakony365.cz/novely-podle-jednotlivych-zakonu/>

Vždy aktuální text zákona o dani z nemovitých věcí:

Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí

Zákonné opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí bylo v roce 2019 novelizováno jedenkrát.

Novela zákonem č. 264/2019 Sb., kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb.

- **Charakter novely:** Novela rozšířila osvobození od daně z nabytí nemovitých věcí v případě prvního úplatného nabytí vlastnického práva k jednotce na jednotky vymezené v rodinném domě.
- **Účinnost novely:** 1. listopadu 2019
- **Obsah novely:** Změny v § 7 rozšiřují osvobození od daně. Kromě případů prvního úplatného nabytí vlastnického práva k dokončené nebo užívané jednotce v bytovém domě bude možné uplatnit osvobození rovněž u užívaných nebo dokončených jednotek v rodinném domě.

Poznámky k dalším novelizacím zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí v průběhu roku 2020, opravy, doplňky

Průběžné informace o novelách jsou dostupné na <http://www.danovezakony365.cz/novely-podle-jednotlivych-zakonu/>

Vždy aktuální text zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí:

Daňový řád

Novely z roku 2019 obsahovaly především věcné a terminologické úpravy navazující na směrnici ATAD (pravidla proti zneužívání) a Obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR). Významný byl též nález Ústavního soudu ke způsobu stanovení obsahu daňových formulářů, i když zde lze očekávat, že ke dni 31. prosince 2020 zrušený § 72 odst. 1 bude včas nahrazen ústavně konformními pravidly.

Novela zákonem č. 80/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony

- **Charakter novely:** Malá věcná novela implementovala novou evropskou legislativu.
- **Účinnost novely:** 1. dubna 2019
- **Obsah novely:** Novela transponovala obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu stanovené v článku 6 směrnice ATAD do daňového řádu. Nová úprava necílí pouze na oblast daní z příjmů, ale je koncipována tak, aby se zákaz zneužití práva aplikoval principiálně stejně u všech druhů daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění. Z tohoto důvodu byl doplněn obecný předpis společný všem těmto plněním, a to především za účelem jednotnosti a vnitřní bezrozpornosti právního řádu a dále za účelem zachování právní jistoty, pokud se jedná o aplikaci principu, který je novou právní úpravou explicitně zakotvován. Změny sice svým rozsahem působnosti zahrnují širší oblast než transponované ustanovení směrnice ATAD, jedná se však o legislativní vyjádření dosavadního stavu správní a soudní praxe v oblasti daňového práva. Fakticky se tudíž o změnu právního stavu nejedná. Změna v § 116 v navazuje na novou speciální úpravu § 64 odst. 2 celního zákona a legislativně zpřesňuje možnosti odvolacího orgánu vrátit věc k rozhodnutí správci daně prvního stupně v režimu autoremedury.

Novela zákonem č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů

- **Charakter novely:** Malá věcná novela reagovala se zpožděním na Obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR)
- **Účinnost novely:** 24. dubna 2019

■ **Obsah novely:** V daňovém řádu bylo třeba provést adaptační úpravu ve vztahu k Obecnému nařízení o ochraně osobních údajů, která jednak stanoví podmínky realizace některých práv subjektu údajů prostřednictvím jejich zasazení do existujících institutů daňového řádu, a jednak v návaznosti na článek 23 Obecného nařízení stanoví výjimky upravující omezení některých z těchto práv. Některé výjimky upravující omezení práv subjektu údajů, které se uplatní rovněž v rámci správy daní, jsou upraveny již samotným zákonem o zpracování osobních údajů. Kromě jedné terminologické úpravy byl tedy do zákona pouze vložen nový § 59a, který stanovuje výjimky upravující omezení některých práv subjektů údajů nad rámec výjimek vyplývajících z obecné úpravy zákona o zpracování osobních údajů, řeší právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům a realizaci práva vznést námitku nebo jiný prostředek ochrany proti zpracování osobních údajů.

Novela nálezem Ústavního soudu č. 337/2019 Sb., kterým se ruší § 72 odst. 1 daňového řádu

■ **Charakter novely:** Malá věcná novela zrušila § 72 odst. 1

■ **Účinnost novely:** 31. prosince 2020

■ **Obsah novely:** Napadené ustanovení § 72 odst. 1 daňového řádu zavazuje daňový subjekt podat přihlášku k registraci a oznámení o změně registračních údajů a dále též řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení na tiskopise vydaném Ministerstvem financí. Daňový řád nestanovuje přímo obsah podání na tiskopisech, pouze v § 72 odst. 2 určuje, že v tiskopisech lze požadovat pouze údaje nezbytné pro správu daní. Rozsah povinně sdělovaných údajů v tiskopisech vydávaných Ministerstvem financí podle § 72 daňového řádu však musí alespoň obecnými pojmy stanovit přímo zákon, nikoliv jen tiskopis Ministerstva financí, přičemž tiskopisy, respektive jejich vzory, by měly být vydány formou podzákoného právního předpisu. Ústavní soud konstatoval, že vůči institutu předepsaného tiskopisu nelze z hlediska ústavnosti nic namítat, jestliže však je vyplnění tiskopisu ukládáno jako povinnost, je třeba, aby jeho obsah byl definován právním předpisem. V případě tiskopisu, jehož forma není dána zákonem ani podzákoným právním předpisem, abstraktní kontrola ústavnosti ukládaných povinností možná není. Ústavní soud proto rozhodnul, že § 72 odst. 1 daňového řádu nespĺňuje podmínky dané ústavním pořádkem pro uložení povinnosti daňovému subjektu sdělovat v přihlášce k daňové registraci, resp. v oznámení o změně registračních údajů a v řádném nebo dodatečném daňovém tvrzení, údaje nezbytné pro správu daní. Dotčený odstavec byl zrušen uplynutím 31. prosince 2020, aby tak byl poskytnut dostatečný časový prostor pro zjednání nápravy.

Poznámky k dalším novelizacím daňového řádu v průběhu roku 2020, opravy, doplňky

Průběžné informace o novelách jsou dostupné na <http://www.danovezakony365.cz/novely-podle-jednotlivych-zakonu/>

Vždy aktuální text daňového řádu:

Zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Jediná aktuální novela ve sledovaném období se týkala výhradně rezerv v pojišťovnictví.

Novela zákonem č. 364/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů

■ **Charakter novely:** Menší věcná novela byla součástí tzv. vládního daňového balíčku. V zákoně o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů změnila tvorbu rezerv v pojišťovnictví.

■ **Účinnost novely:** 1. ledna 2020

■ **Obsah novely:** Podle novely budou technické rezervy v pojišťovnictví daňově uznatelné jen do výše stanovené evropskou směrnicí Solvency II. Podle novely zákona o daních z příjmů zároveň rozdíl mezi dosavadní výší a novou výší rezerv bude předmětem zdanění. Zdanění rezerv dle nové metodiky se poprvé projeví v daňovém přiznání za rok 2020. V účetnictví ale musí zvýšenou daň zaúčtovat už v průběhu roku 2020.

Poznámky k dalším novelizacím zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů v průběhu roku 2020, opravy, doplňky

Průběžné informace o novelách jsou dostupné na <http://www.danovezakony365.cz/novely-podle-jednotlivych-zakonu/>

Vždy aktuální text zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů:

Zákon o evidenci tržeb

Jedna velká novela přinesla pro poplatníky zcela zásadní novinky v podobě rozšíření povinnosti evidovat tržby na další profese a možnost evidovat tržby na papírových účtenkách.

Novela zákonem č. 256/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

▪ **Charakter novely:** Velká věcná novela reagovala na nálezy Ústavního soudu a vrátila do zákona povinnost evidovat tržby pro další obory podnikání, vyjmenovala obory nepodléhající evidenci a specifikovala podmínky, za kterých je možné evidovat tržby v off-line režimu na účtenkách vydaných správcem daně.

▪ **Účinnost novely:** částečně 1. listopadu 2019, částečně 1. února 2020, částečně 1. května 2020

▪ **Obsah novely:** Okruh tržeb, které podléhají evidenci tržeb, byl novelou omezen na tržby uskutečněné na území České republiky. Evidenci tržeb nepodléhá po novele zákona poskytování celé řady přesně vyjmenovaných sociálních služeb a předvánoční prodej sladkovodních ryb. Novela dále specifikovala povinnost evidence tržeb při použití elektronických peněženek, čipových karet, kupónů, voucherů a jiných obdobných instrumentů, v rámci kterých dochází nejdříve k jejich „nabití“ a následně k čerpání kreditu, který byl takto nabit. Byla zrušena povinnost uvádět na účtenkách daňové identifikační číslo tvořené rodným číslem. Evidence tržeb byla rozšířena na zbylé obory tak, jak to bylo uvedeno v původním znění zákona (3. a 4. vlna evidence). Novela zároveň podrobně upravila možnost evidence tržeb na papírových účtenkách vydaných správcem daně. Tuto možnost mohou využít především drobní podnikatelé - fyzické osoby (neplátcí daně z přidané hodnoty s nejvýše dvěma zaměstnanci a hotovostními tržbami do 600 000 korun ročně).

Poznámky k dalším novelizacím zákona o evidenci tržeb v průběhu roku 2020, opravy, doplňky

Průběžné informace o novelách jsou dostupné na <http://www.danovezakony365.cz/novely-podle-jednotlivych-zakonu/>

Vždy aktuální text zákona o evidenci tržeb:

 STORMWARE
SOFTWARE DEVELOPMENT

mPOHODA

Mobilní fakturace a prodej | zdarma na www.mpohoda.cz

■ Pro bleskovou orientaci v zákoně o daních z příjmů

■ Strany: 10 - 74 ■ Právní stav publikovaného textu: 1. ledna 2020 ■ Poslední novelizace: zákonem č. 364/2019 Sb. ■ Účinnost poslední novely: od 1. ledna 2020

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,

ve znění zákona č. 35/1993 Sb., č. 96/1993 Sb., č. 157/1993 Sb., č. 196/1993 Sb., č. 323/1993 Sb., č. 42/1994 Sb., č. 85/1994 Sb., č. 114/1994 Sb., č. 259/1994 Sb., č. 32/1995 Sb., č. 87/1995 Sb., č. 118/1995 Sb., č. 149/1995 Sb., č. 248/1995 Sb., č. 316/1996 Sb., č. 18/1997 Sb., č. 151/1997 Sb., č. 209/1997 Sb., č. 210/1997 Sb., č. 227/1997 Sb., č. 111/1998 Sb., č. 149/1998 Sb., č. 168/1998 Sb., č. 333/1998 Sb., č. 63/1999 Sb., č. 129/1999 Sb., č. 144/1999 Sb., č. 170/1999 Sb., č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., č. 27/2000 Sb., č. 72/2000 Sb., č. 100/2000 Sb., č. 103/2000 Sb., č. 121/2000 Sb., č. 132/2000 Sb., č. 241/2000 Sb., č. 340/2000 Sb., č. 492/2000 Sb., č. 117/2001 Sb., č. 120/2001 Sb., č. 239/2001 Sb., č. 453/2001 Sb., č. 483/2001 Sb., č. 50/2002 Sb., č. 128/2002 Sb., č. 198/2002 Sb., č. 210/2002 Sb., č. 260/2002 Sb., č. 308/2002 Sb., č. 575/2002 Sb., č. 162/2003 Sb., č. 362/2003 Sb., č. 438/2003 Sb., č. 19/2004 Sb., č. 47/2004 Sb., č. 49/2004 Sb., č. 257/2004 Sb., č. 280/2004 Sb., č. 359/2004 Sb., č. 360/2004 Sb., č. 436/2004 Sb., č. 562/2004 Sb., č. 628/2004 Sb., č. 669/2004 Sb., č. 676/2004 Sb., č. 179/2005 Sb., č. 217/2005 Sb., č. 342/2005 Sb., č. 357/2005 Sb., č. 441/2005 Sb., č. 530/2005 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 552/2005 Sb., č. 56/2006 Sb., č. 57/2006 Sb., č. 109/2006 Sb., č. 112/2006 Sb., č. 179/2006 Sb., č. 189/2006 Sb., č. 203/2006 Sb., č. 223/2006 Sb., č. 245/2006 Sb., č. 264/2006 Sb., č. 267/2006 Sb., č. 29/2007 Sb., č. 67/2007 Sb., č. 159/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 302/2007 Sb., č. 126/2008 Sb., č. 306/2008 Sb., č. 482/2008 Sb., č. 2/2009 Sb., č. 87/2009 Sb., č. 216/2009 Sb., č. 221/2009 Sb., č. 227/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 289/2009 Sb., č. 303/2009 Sb., č. 304/2009 Sb., č. 326/2009 Sb., č. 362/2009 Sb., č. 199/2010 Sb., č. 346/2010 Sb., č. 348/2010 Sb., č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 236/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., č. 353/2011 Sb., č. 355/2011 Sb., č. 370/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., č. 420/2011 Sb., č. 428/2011 Sb., č. 458/2011 Sb., č. 466/2011 Sb., č. 470/2011 Sb., č. 192/2012 Sb., č. 399/2012 Sb., č. 401/2012 Sb., č. 403/2012 Sb., č. 428/2012 Sb., č. 500/2012 Sb., č. 503/2012 Sb., č. 44/2013 Sb., č. 80/2013 Sb., č. 105/2013 Sb., č. 160/2013 Sb., č. 215/2013 Sb., č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 162/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., č. 267/2014 Sb., č. 332/2014 Sb., č. 84/2015 Sb., č. 127/2015 Sb., č. 221/2015 Sb., č. 375/2015 Sb., č. 377/2015 Sb., č. 47/2016 Sb., č. 105/2016 Sb., č. 113/2016 Sb., č. 125/2016 Sb., č. 148/2016 Sb., č. 188/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 271/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., č. 454/2016 Sb., č. 170/2017 Sb., č. 200/2017 Sb., č. 225/2017 Sb., č. 246/2017 Sb., č. 254/2017 Sb., č. 293/2017 Sb., č. 92/2018 Sb., č. 174/2018 Sb., č. 306/2018 Sb., č. 32/2019 Sb., č. 80/2019 Sb., č. 125/2019 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 303/2019 Sb. a zákona č. 364/2019 Sb.

Jak jsou vyznačeny novely v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel účinných k 1. lednu 2019
- tučné černé písmo – text, který byl novelizován v průběhu roku 2019 (změna zákonem č. č. 32/2019 Sb., č. 80/2019 Sb. a nálezem Ústavního soudu č. 303/2019 Sb.)
- tučné červené písmo – text, který byl novelizován k 1. lednu 2020 (změna zákonem č. 80/2019 Sb. a č. 364/2019 Sb.)

§ 1

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹³⁷⁾ a upravuje

- a) daň z příjmů fyzických osob,
- b) daň z příjmů právnických osob.

ČÁST PRVNÍ

DANĚ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB

§ 2

Poplatníci daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatníky daně z příjmů fyzických osob jsou fyzické osoby. Poplatníky jsou daňovými rezidenty České republiky, nebo daňovými nerezidenty.

(2) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, pokud mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují. Daňoví rezidenti České republiky mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí.

(3) Poplatníci jsou daňovými nerezidenty, pokud nejsou uvedeni v odstavci 2 nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Daňoví nerezidenti mají daňovou povinnost, která se vztahuje jen na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky (§ 22). Poplatníci, kteří se na území České republiky zdržují pouze za účelem studia nebo léčení, jsou daňovými nerezidenty a mají daňovou povinnost, která se vztahuje pouze na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, i v případě, že se na území České republiky obvykle zdržují.

(4) Poplatníky obvykle se zdržujícími na území České republiky jsou ti, kteří zde pobývají alespoň 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a to souvisle nebo v několika obdobích; do doby 183 dnů se započítává každý započatý den pobytu. Bydlištěm na území České republiky se pro účely tohoto zákona rozumí místo, kde má poplatník stálý byt za okolností, z nichž lze usuzovat na jeho úmysl trvale se v tomto bytě zdržovat.

§ 3

Předmět daně z příjmů fyzických osob

(1) Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou

- a) příjmy ze závislé činnosti (§ 6),
- b) příjmy ze samostatné činnosti (§ 7),
- c) příjmy z kapitálového majetku (§ 8),
- d) příjmy z nájmu (§ 9),
- e) ostatní příjmy (§ 10).

(2) Příjmem ve smyslu odstavce 1 se rozumí příjem peněžní i nepeněžní dosažený i směnou.

- (3) Nepeněžní příjem se pro účely daně z příjmů fyzických osob oceňuje
 - a) podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku,
 - b) jako pětinašobek hodnoty ročního plnění, pokud příjem spočívá v jiném majetkovém prospěchu, jehož obsahem je opakující se nebo trvajících plnění na dobu
 1. neurčitou,
 2. života člověka nebo
 3. delší než 5 let.
- (4) Předmětem daně nejsou
 - a) příjmy získané
 1. nabytím akcií nebo podílových listů podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
 2. vydáním podle právních předpisů upravujících restituci majetku,
 - b) úvěry nebo zápůjčky s výjimkou
 1. příjmu, který věřitel nabyt v vrácené zápůjčky nebo úvěru úplatným postoupením pohledávky vzniklé na základě této zápůjčky nebo úvěru, a to ve výši rovnající se rozdílu mezi příjmem plynoucím z vrácení zápůjčky nebo úvěru a cenou, za kterou byla pohledávka postoupena,
 2. příjmu plynoucího poplatníkovi, který vede daňovou evidenci, z eskontního úvěru ze směnky, kterou je hrazena pohledávka,
 - c) příjmy z rozšíření rozsahu nebo vypořádání společného jmění manželů,
 - d) příjem plynoucí z titulu spravedlivého zastupování příznaného Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou je Česká republika povinna uhradit, nebo z titulu urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva na základě smíru nebo jednostranného prohlášení vlády ve výši, kterou se Česká republika zavázala uhradit,^{1e)}
 - e) příjem plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2, který vypomáhá s domácími pracemi v zahraničí, nebo poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 3, který vypomáhá s domácími pracemi v České republice, a to za stravu a ubytování, jde-li o příjem k uspokojování základních sociálních, kulturních nebo vzdělávacích potřeb (au-pair),
 - f) příjmy získané převodem majetku mezi osobami blízkými v souvislosti s ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele, pokud osoba blízká v činnosti zemědělského podnikatele pokračuje alespoň do konce třetího zdaňovacího období následujícího po ukončení provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele převádějího tento majetek s výjimkou nepokračování v činnosti z důvodu smrti; při porušení této podmínky jsou tyto příjmy předmětem daně ve zdaňovacím období, kdy k převodu tohoto majetku došlo a má se za to, že poplatník není v prodlení, pokud podá daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání a zaplatí daň nejpozději do dne, kdy je povinen podat daňové přiznání k daní za zdaňovací období, ve kterém nesplnil tuto

- podmínku,
- g) příjem z
1. vypořádání spoluvlastnictví rozdělením věci podle velikosti spoluvlastnických podílů,
 2. výměny pozemků při pozemkových úpravách podle zákona upravujícího pozemkové úpravy, s výjimkou části pozemku, který je stavbou,
- h) částka uhrazená zdravotní pojišťovnou, o kterou byl překročen limit regulačních poplatků a doplňků na léčiva nebo potraviny podle zvláštních právních předpisů upravujících limity regulačních poplatků a doplňků na léčiva nebo potraviny,
- i) příjem plynoucí z titulu odškodnění přiznaného mezinárodním trestním soudem, mezinárodním trestním tribunálem, popřípadě obdobným mezinárodním soudním orgánem, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.

§ 4

Osvobození od daně

- (1) Od daně se osvobozuje
- a) příjem z prodeje rodinného domu a souvisejícího pozemku, nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, a souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště nejméně po dobu 2 let bezprostředně před prodejem; příjem z prodeje rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor, a souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště bezprostředně před prodejem po dobu kratší 2 let a použije-li získané prostředky na uspokojení vlastní bytové potřeby; pro osvobození příjmu plynoucího manželům z jejich společného jmění postačí, aby podmínky pro jeho osvobození splnil jen jeden z manželů, pokud majetek, kterého se osvobození týká, není nebo nebyl zařazen do obchodního majetku jednoho z manželů; osvobození se nevztahuje na příjem z
1. prodeje těchto nemovitých věcí, pokud jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku, a to do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku,
 2. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného v době do 2 let od nabytí vlastnického práva k těmto nemovitým věcem,
 3. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí, uskutečněného v době do 2 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 2 letech od tohoto nabytí nebo po 2 letech od tohoto vyřazení z obchodního majetku,
- b) příjem z prodeje nemovitých věcí nebo z vypořádání spoluvlastnictví k nemovitým věcem neosvobozený podle písmene a), přesáhne-li doba mezi nabytím vlastnického práva k těmto nemovitým věcem a jejich prodejem nebo vypořádáním spoluvlastnictví k nim dobu 5 let; doba 5 let se zkracuje o dobu, po kterou byly tyto nemovité věci prokazatelně ve vlastnictví zůstavitele v případě, že jde o prodej nemovitých věcí nabytých děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem nebo o vypořádání spoluvlastnictví k nemovitým věcem nabytým děděním od takového zůstavitele, nebo o dobu, po kterou prodávající nebo spoluvlastník vlastnil pozemek, jež byl předmětem výměny v rámci pozemkových úprav, v případě prodeje nebo vypořádání spoluvlastnictví k pozemku nabytému výměnou od pozemkového úřadu, tato doba se započítává i do doby, která běží od vyřazení vyměněného pozemku z obchodního majetku; osvobození se nevztahuje na příjem z
1. prodeje těchto nemovitých věcí, které jsou nebo v období 5 let před prodejem byly zahrnuty do obchodního majetku, nebo vypořádání spoluvlastnictví k takovým nemovitým věcem,
 2. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného do 5 let od nabytí vlastnického práva k těmto nemovitým věcem, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 5 letech od tohoto nabytí,
 3. budoucího prodeje těchto nemovitých věcí uskutečněného do 5 let od jejich vyřazení z obchodního majetku, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 5 letech od takového vyřazení,
 4. prodeje práva stavby nebo vypořádání spoluvlastnictví k právu stavby, není-li zřízena stavba vyhovující právu stavby,
- c) příjem z prodeje hmotné movité věci s výjimkou příjmu z prodeje
1. cenného papíru,
 2. motorového vozidla, letadla nebo lodě, nepřesahuje-li doba mezi jejich nabytím a prodejem dobu 1 roku,
 3. movité věci, která je nebo v období 5 let před prodejem byla zahrnuta do obchodního majetku,
- d) přijatá náhrada majetkové nebo nemajetkové újmy, plnění z pojištění majetku, plnění z pojištění odpovědnosti za škodu, plnění z cestovního pojištění; osvobození se nevztahuje na
1. náhradu za ztrátu příjmu,
 2. náhradu za škodu způsobenou na majetku, který byl zahrnut do obchodního majetku pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, v době vzniku škody,
 3. náhradu za škodu způsobenou na majetku sloužícím v době vzniku škody k nájmu,
 4. plnění z pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s

- činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, poplatníka,
5. náhradu za škodu způsobenou poplatníkem v souvislosti s nájmem,
- e) výnos z prostředků rezerv uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů, stane-li se příjmem zvláštního vázaného účtu,
- f) příjem v podobě
1. ceny z veřejné soutěže a obdobné ceny plynoucí ze zahraničí, pokud je v plné výši darována příjemcem na účely uvedené v § 15 odst. 1,
 2. ocenění v oblasti kultury podle jiných právních předpisů,
 3. ceny z veřejné soutěže, z reklamní soutěže nebo z reklamního slosování, ceny ze sportovní soutěže s výjimkou ceny ze sportovní soutěže u poplatníků, u nichž je sportovní činnost podnikáním, a to v hodnotě nepřevyšující 10 000 Kč,
 4. ceny z úctenkové loterie podle zákona upravujícího evidenci tržeb, **jejíž hodnota nepřevyšuje 1 000 000 Kč,**
- g) příjem v podobě
1. náhrady přijaté v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd,
 2. úplaty za prodej věci vydané v souvislosti s nápravou některých majetkových křivd podle právních předpisů o restituci majetku; toto osvobození se uplatní i v případě, jestliže v době mezi nabytím a prodejem nemovité věci došlo k vypořádání mezi spoluvlastníky rozdělením věci podle velikosti jejich podílů nebo jestliže v nemovité věci vznikly jednotky; osvobození se neuplatní u věci, která je nebo v období 5 let před prodejem byla zahrnuta do obchodního majetku,
 3. příplatku nebo příspěvku k důchodu podle jiných právních předpisů,
 4. úroku ze státního dluhopisu vydaného v souvislosti s rehabilitačním řízením o nápravách křivd,
- h) příjem získaný ve formě dávky nebo služby z nemocenského pojištění, důchodového pojištění podle zákona upravujícího důchodové pojištění, peněžní pomoci obětem trestné činnosti podle zákona upravujícího poskytnutí peněžní pomoci obětem trestné činnosti, sociálního zabezpečení, plnění z uplatnění nástrojů státní politiky zaměstnanosti a veřejného zdravotního pojištění, plnění z pojistné smlouvy o pojištění důchodu podle zákona upravujícího důchodové spoření, a plnění ze zahraničního povinného pojištění stejného druhu; jde-li však o příjem ve formě pravidelně vypláceného důchodu nebo penze, je od daně osvobozena z úhrnu takových příjmů nejvýše částka ve výši 36násobku minimální mzdy, která je platná k 1. lednu kalendářního roku, za zdaňovací období, do níž se však nezahrnuje výše příplatku nebo příspěvku k důchodu podle jiných právních předpisů,
- i) dávka pro osobu se zdravotním postižením, dávka pomoci v hmotné nouzi, sociální služba, dávka státní sociální podpory, dávka péčovské péče s výjimkou odměny pěstouna, příspěvek z veřejného rozpočtu a státní dávka nebo příspěvek podle jiných právních předpisů nebo obdobné plnění poskytované ze zahraničí, příjem plynoucí z důvodu péče o blízkou nebo jinou osobu, která má nárok na příspěvek na péči podle zákona upravujícího sociální služby, a to do výše poskytovaného příspěvku, je-li tato péče vykonávána fyzickou osobou, u níž se nevyžaduje registrace podle zákona upravujícího sociální služby; jde-li však o péči o jinou osobu než osobu blízkou, je od daně měsíčně osvobozena v úhrnu maximálně částka do výše příspěvku pro osobu se IV. stupněm závislosti podle zákona upravujícího sociální služby,
- j) příjem ve formě náhrady účelné, hospodárné a prokazatelně vynaložených výdajů spojených s darováním a odběrem krve a jejích složek, tkání, buněk nebo orgánů, pokud se tato náhrada poskytuje podle jiných právních předpisů,
- k) příjem v podobě
1. stipendia ze státního rozpočtu, z rozpočtu obce, z rozpočtu kraje, z prostředků vysoké školy, veřejné výzkumné instituce nebo právnické osoby, která vykonává činnost střední školy nebo vyšší odborné školy,
 2. podpory nebo příspěvku z prostředků fundace nebo spolku, s výjimkou rodinné fundace, pokud se nejedná o poplatníka, který je členem nebo zaměstnancem těchto právnických osob, nebo o osobu blízkou tomuto poplatníkovi a jde-li o poplatníka, který je členem nebo zaměstnancem těchto právnických osob, nebo o osobu blízkou tomuto poplatníkovi, příjem v podobě podpory nebo příspěvku poskytnutého výlučně ke kompenzaci zdravotního postižení nebo sociálního vyloučení,
 3. podpory nebo příspěvku z prostředků odborové organizace,
 4. nepeněžního plnění nebo sociální výpomoci poskytované zaměstnavatelem z fondu kulturních a sociálních potřeb nejbližším pozůstalým nebo sociální výpomoci nejbližším pozůstalým za obdobných podmínek u zaměstnavatele, u kterého se tento fond nezřizuje,
- l) příjem z
1. penze vyplácené z penzijního připojištění se státním příspěvkem, penze z doplňkového penzijního spoření, penze z penzijního pojištění a důchod z pojištění pro případ dožití s výplatou důchodu, a to z pojištění pro případ dožití, pro případ smrti nebo dožití a z důchodového pojištění, u kterých není vymezeno období jejich pobírání nebo činí nejméně 10 let,
 2. invalidní penze z penzijního připojištění se státním příspěvkem na dobu určitou, invalidní penze na určenou dobu a jednorázové pojistné pro penzi podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,

3. vyplacení prostředků účastníka důchodového spoření při ukončení důchodového spoření podle zákona o ukončení důchodového spoření,
4. jiná plnění z pojištění osob, s výjimkou jednorázových plnění, odkupného nebo odbytného a penze z penzijního pojištění a z pojištění pro případ dožití, a to z pojištění pro případ dožití, pro případ smrti nebo dožití, z důchodového pojištění a z doplňkového penzijního spoření, u kterých je vymezeno období jejich pobírání, a s výjimkou jiného příjmu z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy,
- m) plnění poskytovaná ozbrojenými silami žákům škol, kteří nejsou vojáky v činné službě,³⁾ vojákům v záloze povoláním k výkonu vojenské činné služby s výjimkou služného a zvláštního příplatku podle zvláštních právních předpisů,^{3a)}
- n) kázeňské odměny poskytované příslušníkům ozbrojených sil a bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů,³⁾
- o) výsluhové náležitosti a služební příspěvek na bydlení u vojáků z povolání a výsluhové nároky u příslušníků bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů,³⁾
- p) naturální plnění poskytované prezidentu republiky podle jiných právních předpisů a bývalému prezidentu republiky podle zákona upravujícího zabezpečení prezidenta republiky po skončení funkce,
- q) plnění poskytované v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby podle zákona upravujícího dobrovolnickou službu,
- r) plnění z vyživovací povinnosti,
- s) příjem z úplatného převodu podílu v obchodní korporaci s výjimkou příjmu z úplatného převodu cenného papíru, přesahuje-li doba mezi jeho nabytím a úplatným převodem dobu 5 let; doba 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu se zkracuje o dobu, po kterou byl poplatník členem této obchodní korporace před přeměnou obchodní korporace, nebo o dobu, po kterou byl tento podíl prokazatelně ve vlastnictví zůstavitele, v případě, že jde o úplatný převod podílu nabytého děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem; jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo 23c, doba 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu se nepřerušuje při výměně podílů nebo přeměně obchodní korporace; v případě rozdělení podílu v souvislosti s jeho úplatným převodem se doba 5 let mezi nabytím a úplatným převodem podílu v obchodní korporaci u téhož poplatníka nepřerušuje, je-li rozdělením zachována celková výše podílu; osvobození se nevztahuje na
1. příjem z úplatného převodu podílu v obchodní korporaci, pokud byl pořízen z obchodního majetku poplatníka, a to do 5 let po ukončení jeho činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti;
 2. příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího úplatného převodu podílu v obchodní korporaci v době do 5 let od jeho nabytí, i když smlouva o úplatném převodu bude uzavřena až po 5 letech od jeho nabytí,
 3. příjem z budoucího úplatného převodu podílu v obchodní korporaci pořízeného z poplatníkovy obchodního majetku, pokud příjem z tohoto úplatného převodu plyne v době do 5 let od ukončení činnosti poplatníka, ze které mu plyne příjem ze samostatné činnosti, i když smlouva o úplatném převodu bude uzavřena až po 5 letech od nabytí tohoto podílu nebo od ukončení této činnosti,
 4. příjem z úplatného převodu podílu v obchodní korporaci odpovídající zvýšení nabývací ceny podílu člena nepeněžitým plněním ve prospěch vlastního kapitálu obchodní korporace nebo nabytím podílu od jiného člena, pokud k úplatnému převodu došlo do 5 let od plnění nebo nabytí podílu,
- t) příspěvek fyzické osobě poskytovaný podle zákona upravujícího stavební spoření a státní podporu stavebního spoření,
- u) dotace ze státního rozpočtu, z rozpočtu obce, kraje, státního fondu, Národního fondu, regionální rady regionu soudržnosti, podpora z Vinařského fondu, z přiděleného grantu nebo příspěvek ze státního rozpočtu, který je výdajem státního rozpočtu podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla anebo dotace, grant a příspěvek z prostředků Evropské unie, na pořízení hmotného majetku, na jeho technické zhodnocení nebo na odstranění následků živelní pohromy, s výjimkou dotace a příspěvku, které jsou účtovány do příjmů nebo výnosů podle zákona upravujícího účetnictví,
- v) příjem získaný formou nabytí vlastnictví k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, jako náhrady za uvolnění bytu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, a dále náhrada (odstupné) za uvolnění bytu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, vyplacená uživateli této jednotky nebo bytu za podmínky, že poplatník náhradu (odstupné) použil nebo použije na uspokojení vlastní bytové potřeby nejpozději do 1 roku následujícího po roce, v němž náhradu (odstupné) přijal; tento příjem je osvobozen i v případě, že částku odpovídající náhradě (odstupnému) vynaložil na obstarání vlastní bytové potřeby v době 1 roku před jejím obdržáním; přijetí náhrady (odstupného) oznámí poplatník správci daně do konce zdaňovacího období, ve kterém k jejímu přijetí došlo; nedojde-li ke splnění podmínky pro osvobození náhrady (odstupného), je tento příjem příjmem
- podle § 10 v posledním zdaňovacím období, ve kterém mohly být podmínky pro osvobození splněny; obdobně se postupuje i u příjmů z úplatného převodu práv a povinností spojených s členstvím v družstvu, pokud v souvislosti s tímto převodem bude zrušena nájemní smlouva k bytu, použije-li poplatník získané prostředky na uspokojení vlastní bytové potřeby; obdobně se postupuje také u příjmů z prodeje rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, včetně souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště bezprostředně před prodejem po dobu kratší 2 let a použije-li získané prostředky na uspokojení bytové potřeby,
- w) příjmy z úplatného převodu cenných papírů a příjmy z podílů připadajících na podílové listy při zrušení podílového fondu, pokud jejich úhrn u poplatníka nepřesáhne ve zdaňovacím období částku 100 000 Kč; osvobození se nevztahuje na příjmy z kapitálového majetku a na příjmy z úplatného převodu cenných papírů nebo z podílů připadajících na podílové listy při zrušení podílového fondu, které jsou nebo byly zahrnuty do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; jedná-li se o kmenový list, činí doba 5 let,
- x) příjem z úplatného převodu cenného papíru, přesáhne-li doba mezi nabytím a úplatným převodem tohoto cenného papíru při jeho úplatném převodu dobu 3 let, a dále příjem z podílu připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, přesáhne-li doba mezi nabytím podílového listu a dnem vyplacení podílu dobu 3 let; doba 3 let se zkracuje o dobu, po kterou byl tento cenný papír nebo podíl připadající na podílový list při zrušení podílového fondu ve vlastnictví zůstavitele, v případě, že jde o úplatný převod cenného papíru nebo podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu nabytého děděním od zůstavitele, který byl příbuzným v řadě přímé nebo manželem; doba 3 let mezi nabytím a úplatným převodem cenného papíru u téhož poplatníka se nepřerušuje při sloučení nebo splnutí podílových fondů nebo při přeměně uzavřeného podílového fondu na otevřený podílový fond; osvobození se nevztahuje na příjem z úplatného převodu cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, a na příjem z kapitálového majetku; osvobození se nevztahuje na příjem z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, který byl nebo je zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; při výměně akcie emitentem za jinou akcií o celkové stejné jmenovité hodnotě se doba 3 let mezi nabytím a úplatným převodem cenného papíru u téhož poplatníka nepřerušuje; obdobně se postupuje i při výměně podílů, fúzi společností nebo rozdělení společnosti, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 23b nebo § 23c; osvobození se nevztahuje na příjem, který plyne poplatníkovi z budoucího úplatného převodu cenného papíru, uskutečněného v době do 3 let od nabytí, a z budoucího úplatného převodu cenného papíru, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to do 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, i když kupní smlouva bude uzavřena až po 3 letech od nabytí nebo po 3 letech od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti; obdobně se postupuje u příjmu plynoucího jako protiplnění menšinovému akcionáři v důsledku nuceného přechodu účastnických cenných papírů; jedná-li se o kmenový list, činí doba místo 3 let 5 let,
- y) příjem z nabytí vlastnického práva k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, je-li ve vlastnictví právnické osoby vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem domu s jednotkami, a fyzická osoba, která vlastnické právo k jednotce nabývá,
1. je nájemcem této jednotky,
 2. je členem této právnické osoby a
 3. podílela se nebo její právní předchůdce se podílel svým peněžním nebo nepeněžním plněním na pořízení domu s jednotkami,
- z) příjmy z úroků z přeplatků zaviněných správcem daně, orgánem sociálního zabezpečení a příjmy z penále z přeplatků pojistného, které příslušná zdravotní pojišťovna vrátila po uplynutí lhůty stanovené pro rozhodnutí o přeplatku pojistného,
- za) úrokové příjmy daňových nerezidentů, které jim plynou z dluhopisů vydávaných v zahraničí poplatníky se sídlem v České republice nebo České republikou,
- zb) příjmy nabyvatele jednotky přijaté v souvislosti se vzájemným vypořádáním prostředků z nájemného určených na financování oprav a údržby bytu, domu a jednotky podle zákona upravujícího převod jednotek některých bytových družstev,
- zc) příjmy plynoucí ve formě povinného výtisku na základě zvláštního právního předpisu a ve formě autorské rozmnoženiny, v počtu obvyklém, přijaté v souvislosti s užitím předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským,
- zd) příjem plynoucí jako náhrada za služebnost vzniklou ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu podle jiných právních předpisů a příjem plynoucí jako náhrada za vyvlastnění na základě jiných právních předpisů,
- ze) kursový zisk při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně, nejedná-li se

- o účet zahrnutý v obchodním majetku, s výjimkou kursového zisku při směně peněz z účtu vedeného v cizí měně na evropském regulovaném trhu nebo na obdobném zahraničním regulovaném trhu, na kterém se obchody s těmito měnami uskutečňují,
- zf) příjem z nabytí vlastnického práva k věci na základě jeho převodu nebo přechodu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, je-li nabyvatelem oprávněný člen družstva,
- zg) příjem z nabytí vlastnického práva k rodinnému domu nebo jednotce, která zahrnuje družstevní byt nebo družstevní nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a nezahrnuje jiný nebytový prostor, je-li nabyvatelem fyzická osoba, která je členem bytového družstva, který je nájemcem tohoto rodinného domu nebo jednotky ve vlastnictví družstva a který se sám nebo jeho právní předchůdce podílel na jeho pořízení členským vkladem,
- zh) příjem plynoucí z doplatku na dorovnání při přeměně obchodní společnosti nebo výměně podílů obchodní společnosti, na který vznikl společníkovi nárok v souladu se zákonem upravujícím přeměny obchodních společností a družstev, vztahuje-li se k
1. akcií, u níž doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny obchodní společnosti nebo výměny podílů obchodní společnosti přesáhla dobu 3 let; osvobození se nevztahuje k akcií, která je nebo byla zahrnuta do obchodního majetku, a to po dobu 3 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,
 2. podílu na obchodní společnosti, u něhož doba mezi nabytím a rozhodným dnem přeměny obchodní společnosti nebo výměny podílů obchodní společnosti přesáhla dobu 5 let; osvobození se nevztahuje k podílu, který je nebo byl zahrnut do obchodního majetku, a to po dobu 5 let od ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,
- zi) náhrada pobytových výloh nebo příspěvek na pobytové výlohy poskytované orgány Evropské unie zaměstnanci nebo národnímu expertovi vyslanému k působení do instituce Evropské unie,
- zj) příjem plynoucí ve formě daňového bonusu,
- zk) odměna, odchodné, starobní důchod, důchod, příspěvek, naturální plnění a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie poslanci nebo bývalému poslanci Evropského parlamentu, zvolenému na území České republiky, dále zaopatření a náhrada výdajů poskytované z rozpočtu Evropské unie pozůstalému manželovi nebo manželce a nezaopatřeným dětem v případě úmrtí poslance Evropského parlamentu, zvoleného na území České republiky,
- zl) příjmy podle § 4a
- (2) Doba mezi nabytím a prodejem podle odstavce 1 písm. a) nebo b) se nepřerušuje, pokud v době mezi nabytím a prodejem došlo k
- a) vypořádání mezi spoluvlastníky nemovitě věci rozdělením podle velikosti jejich podílů,
 - b) tomu, že v domě vznikly jednotky,
 - c) vypořádání společného jmění manželů nebo
 - d) rozdělení pozemku.
- (3) zrušen nálezem Ústavního soudu č. 271/2016 Sb.
- (4) Obchodním majetkem poplatníka daně z příjmů fyzických osob se pro účely daní z příjmů rozumí část majetku poplatníka, o které bylo nebo je účtováno anebo je nebo byla uvedena v daňové evidenci. Dnem vyřazení určité složky majetku z obchodního majetku poplatníka se rozumí den, kdy poplatník o této složce majetku naposledy účtoval nebo ji naposledy uváděl v daňové evidenci.

§ 4a

Osvobození bezúplatných příjmů

Od daně z příjmů fyzických osob se osvobozuje bezúplatný příjem

- a) z nabytí dědictví nebo odkazu,
- b) obmyšleného z majetku, který
 1. byl do svěrenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo
 2. zvýšil majetek svěrenského fondu pořízením pro případ smrti,
- c) z nabytí vlastnického práva k movité věci, pokud je zaručena vzájemnost a osoba, od níž se věc nabyvá, je
 1. zástupcem cizího státu pověřeným v České republice,
 2. příslušníkem jeho rodiny žijícím s ním ve společné hospodářící domácnosti,
 3. jinou osobou, jíž příslušely diplomatické výsady a imunity a která nebyla občanem České republiky,
- d) z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo ze zřízení věcného břemene, pokud k těmto příjmům došlo na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o pozemkových úpravách,
- e) z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést fyzické osobě,
- f) ze vzniku služebnosti bytu podle zákona upravujícího převody vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev,
- g) plynoucí ve formě daru přijatého v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, jako reklamního předmětu opatřeného

- jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto daru, jehož cena nepřesahuje částku 500 Kč,
- h) příjem plynoucí z odpisu dluhu při reorganizaci nebo při oddlužení provedeném podle zákona upravujícího řešení úpadku,
 - i) poplatníka s bydlištěm v členské státě Evropské unie, nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor provozujícího zařízení pro péči o toulavá nebo opuštěná zvířata nebo pro péči o jedince ohrožených druhů živočichů, je-li bezúplatný příjem použit k provozu tohoto zařízení,
 - j) poplatníka, který jej nejpozději do konce kalendářního roku následujícího po roce jeho přijetí prokazatelně použije na vzdělávání, pokud tento příjem není příjmem ze závislé činnosti, nebo na léčení, úhradu sociálních služeb nebo na zakoupení pomůcky pro zdravotně postižené, jakož i přímé poskytnutí takové pomůcky; nedojde-li ke splnění podmínek pro osvobození příjmu, je tento příjem příjmem podle § 10 v posledním zdaňovacím období, ve kterém mohly být podmínky pro osvobození splněny,
 - k) na humanitární nebo charitativní účel nebo z veřejné sbírky,
 - l) z nabytí majetku prokazatelně použitého na financování volební kampaně kandidáta na funkci prezidenta republiky podle zákona upravujícího volbu prezidenta republiky, který se zúčastní prvního kola volby,
 - m) v podobě majetkového prospěchu vyluhovatele při bezúročném zápůjčce, vypůjčitele při výpůjčce nebo výprosníka při výprose, pokud tyto příjmy nejsou příjmy ze závislé činnosti, a pokud
 1. se jedná o příjmy od příbuzného v linii přímé, linii vedlejší, pokud jde o sourozence, strýce, tetu, synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítě manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů,
 2. se jedná o příjmy od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku bezprostředně před získáním bezúplatného příjmu ve společné hospodářící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácí osobu nebo byl na tuto osobu odkázán výživou,
 3. se jedná o příjmy obmyšleného z jeho majetku, který do svěrenského fondu vyčlenil nebo kterým zvýšil majetek tohoto fondu, nebo z majetku, který byl do svěrenského fondu vyčleněn nebo který zvýšil majetek tohoto fondu osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2, nebo
 4. v úhrnu příjmy z těchto majetkových prospěchů od téhož poplatníka nepřesáhnou ve zdaňovacím období částku 100 000 Kč,
 - n) v podobě plnění poskytnutého pro provoz zoologické zahrady, jejíž provozovatel je držitelem platné licence podle zákona upravujícího zoologické zahrady,
 - o) v podobě plnění poskytnutého fyzickým osobám pro poskytování veřejných kulturních služeb,
 - p) vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku
 1. vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě nebo
 2. osobou, která se stane vlastníkem vznikající jednotky v tomtéž domě.

§ 5

Základ daně a daňová ztráta

- (1) Základem daně je částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, pokud dále u jednotlivých příjmů podle § 6 až 10 není stanoveno jinak.
- (2) U poplatníka, kterému plynou ve zdaňovacím období souběžně dva nebo více druhů příjmů uvedených v § 6 až 10, je základem daně součet dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů s použitím ustanovení odstavce 1.
- (3) Pokud podle účetnictví, daňové evidence nebo podle záznamů o příjmech a výdajích přesáhnou výdaje příjmy uvedené v § 7 a 9, je rozdíl ztrátou. O ztrátu upravenou podle § 23 (dále jen „daňová ztráta“) se sníží úhrn dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů uvedených v § 7 až 10 s použitím ustanovení odstavce 1. Tuto daňovou ztrátu nebo její část, kterou nelze uplatnit při zdanění příjmů ve zdaňovacím období, ve kterém vznikla, lze odečíst od úhrnu dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů uvedených v § 7 až 10 v následujících zdaňovacích obdobích podle § 34.
- (4) Příjmy ze závislé činnosti vyplacené poplatníkovi nebo obdržené poplatníkem nejdéle do 31 dnů po skončení zdaňovacího období, za které byly dosaženy, se považují za příjmy vyplacené nebo obdržené v tomto zdaňovacím období. Příjmy vyplacené nebo obdržené po 31. dni po skončení zdaňovacího období jsou příjmem zdaňovacího období, ve kterém byly vyplaceny nebo obdrženy a zálohy sražené z těchto příjmů plátcem daně se započítají u poplatníka na daňovou povinnost až v tom zdaňovacím období, ve kterém budou vyplaceny nebo obdrženy. Obdobně se postupuje při stanovení základu daně a při evidenci příjmů ze závislé činnosti.
- (5) Do základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně a příjmy, pro které je dále stanoveno, že se z nich daň vybírá zvláštní sazbou daně podle § 36 ze samostatného základu daně, pokud § 36 odst. 7 nebo 8 nestanoví jinak. Do základu daně se nezahrnují příjmy zahrnuté do samostatného základu daně.
- (6) O příjem zahrnutý do základu daně (díličního základu daně) v předchozích zdaňovacích obdobích, který byl vrácen, se sníží příjmy (výnosy) a

nebo se zvýší výdaje (náklady) ve zdaňovacím období, ve kterém k jeho vrácení došlo, za předpokladu, že pro jeho vrácení existuje právní důvod a vrácení příjmů není zachyceno v účetnictví nebo v daňové evidenci poplatníka při zjištění základu daně (díličího základu daně) podle § 7 a 9. Obdobným způsobem se postupuje v případě výdajů (nákladů) uplatněných jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, při nedodržení stanovených podmínek pro jejich uplatnění jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Jedná-li se o částky uplatněné jako výdaj (náklad) v předchozích zdaňovacích obdobích, u kterých existuje právní důvod k jejich vrácení příjemcem, zvyšují se o tyto částky příjmy (výnosy) nebo se snižují výdaje (náklady) ve zdaňovacím období, kdy odpadl právní důvod k jejich uplatnění, za předpokladu, že vrácení nebylo zachyceno v účetnictví nebo v daňové evidenci poplatníka při zjišťování základu daně (díličího základu daně) podle § 7 a 9. O příjem ze závislé činnosti zahrnutý v předchozích zdaňovacích obdobích do díličího základu daně (základu pro výpočet zálohy na daň), k jehož vrácení existuje právní důvod, lze snížit u poplatníka příjem ze závislé činnosti v kalendářním měsíci, popř. v následujících kalendářních měsících ve zdaňovacím období, ve kterém k jeho vrácení došlo. Příjem za daný kalendářní měsíc však může být snížen pouze do výše, ve které byl poplatníkovi zúčtován.

(7) U poplatníka s příjmy podle § 7 a 9 se přihlédne i k zásobám pořizovaným v kalendářním roce předcházejícím roku, v němž zahájil činnost. Totéž platí obdobně i pro jiné nezbytné vynaložené výdaje spojené se zahájením činnosti.

(8) Při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci se postupuje podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví se postupuje podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu.

(9) Pro poplatníky uvedené v § 2 se hodnotou pohledávky rozumí jmenovitá hodnota nebo pořizovací cena u pohledávky nabyté postoupením a u pohledávky nabyté bezúplatně cena určená ke dni jejího nabytí podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku.^{1a)} U poplatníků, kteří jsou plátcí daně z přidané hodnoty nebo jimi byli v době vzniku pohledávky, se jmenovitá hodnota pohledávky snižuje o výši daně z přidané hodnoty, pokud byla splněna vlastní daňová povinnost na výstupu.

(10) Rozdíl mezi příjmy a výdaji se zvyšuje o

- a) výši dluhu, kromě prominuté daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění, dluhu ze smluvní pokuty, úroku z prodlení a jiných obdobných sankcí, který zanikl jinak než
 1. splněním,
 2. započtením,
 3. splnutím práva s povinností u jedné osoby,
 4. narovnáním,
 5. dohodou, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým stejné hodnoty,
- b) hodnotu záloh, které jsou výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, uhrazených poplatníkem s příjmy podle § 7, který nevede účetnictví a výdaje uplatňuje podle § 24, poplatníkovi, který je spojenou osobou (§ 23), který vede účetnictví, s výjimkou záloh z titulu úplaty u finančního leasingu, nedošlo-li k vyúčtování celkového dluhu v tom zdaňovacím období, ve kterém byly zálohy uhrazeny,
- c) příjem plynoucí poplatníkovi, který vede daňovou evidenci, ze směny, kterou je hrazena pohledávka, jedná-li se o příjem, který je předmětem daně podle § 3,
- d) částku ve výši rozdílu mezi dosavadním dluhem a dluhem novým nižší hodnoty vzniklou na základě dohody, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým.

(11) Rozdíl mezi příjmy a výdaji se snižuje o hodnotu záloh uhrazených poplatníkem s příjmy podle § 7, který nevede účetnictví a výdaje uplatňuje podle § 24, poplatníkovi, který je spojenou osobou (§ 23), který vede účetnictví, s výjimkou záloh z titulu úplaty u finančního leasingu, o které se zvýšil základ daně podle odstavce 10, ve zdaňovacím období, ve kterém byl vyúčtován celkový dluh.

§ 6

Příjmy ze závislé činnosti

- (1) Příjmy ze závislé činnosti jsou
 - a) plnění v podobě
 1. příjmu ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo členského poměru a obdobného poměru, v nichž poplatník při výkonu práce pro plátce příjmu je povinen dbát příkazů plátce,
 2. funkčního požitku,
 - b) příjmy za práci
 1. člena družstva,
 2. společníka společnosti s ručením omezeným,
 3. komanditisty komanditní společnosti,
 - c) odměny
 1. člena orgánu právnické osoby,
 2. likvidátora,
 - d) příjmy plynoucí v souvislosti se současným, budoucím nebo dřívějším výkonem činnosti, ze které plynou příjmy podle písmen a) až c), bez ohledu na to, zda plynou od plátce, u kterého poplatník vykonává čin-

nost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, nebo od plátce, u kterého poplatník tuto činnost nevykonává.

(2) Poplatník s příjmy ze závislé činnosti je dále označen jako „zaměstnanec“, plátce příjmu jako „zaměstnavatel“. Zaměstnavatelem je i poplatník uvedený v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, u kterého zaměstnanci vykonávají práci podle jeho příkazů, i když příjmy za tuto práci jsou na základě smluvního vztahu vypláceny prostřednictvím osoby se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí. Z hlediska dalších ustanovení zákona se takto vyplácený příjem považuje za příjem vyplácený poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3. V případě, že v úhradách zaměstnavatele osobě se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí s výjimkou osoby se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie nebo státě tvořícího Evropský hospodářský prostor, která má na území České republiky organizační složku, jejímž předmětem činnosti je zprostředkování zaměstnání na základě povolení podle zákona upravujícího zaměstnanost, je obsažena i částka za zprostředkování, považuje se za příjem zaměstnance nejméně 60 % z celkové úhrady.

(3) Příjmy podle odstavce 1 se rozumějí příjmy pravidelné nebo jednorázové bez ohledu na to, zda je na ně právní nárok či nikoli, zda je od zaměstnavatele dostává zaměstnanec nebo jiná osoba a zda jsou vypláceny nebo připsovány k dobru anebo spočívají v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance nebo v jeho prospěch. Příjmem zaměstnance se rozumí i plnění podle odstavce 9 písm. d) a e) poskytnuté zaměstnavatelem pro rodinného příslušníka zaměstnance. Příjmem se rozumí rovněž částka, o kterou je úhrada zaměstnance zaměstnavateli za poskytnuté plnění, kromě jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, bytu nebo rodinného domu, v němž měl zaměstnanec bydliště po dobu 2 let bezprostředně před jeho koupí, nižší, než je cena

- a) určená podle zákona upravujícího oceňování majetku nebo cena, kterou účtuje jiným osobám,
- b) stanovená podle odstavce 6 v případě poskytnutí motorového vozidla k používání pro služební i soukromé účely.

(4) Příjmy zúčtované nebo vyplácené plátcem daně jsou po zvýšení podle odstavce 12 samostatným základem daně pro zdanění daní vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně, pokud zaměstnanec u tohoto plátce daně neučinil prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, 5 nebo 7 anebo nevyužije-li postup podle § 36 odst. 7 nebo 8 a jedná-li se o příjmy podle odstavce 1

- a) plynoucí na základě dohody o provedení práce, jejichž úhrnná výše u téhož plátce daně nepřesáhne za kalendářní měsíc částku 10 000 Kč, nebo
- b) v úhrnné výši nepřesahující u téhož plátce daně za kalendářní měsíc částku **rozhodnou pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění**.

(5) Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 4 ze zdrojů v zahraničí, jsou základem daně (díličím základem daně) podle § 5 odst. 2.

(6) Poskytuje-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně motorové vozidlo k používání pro služební i soukromé účely, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 % vstupní ceny vozidla za každý i započatý kalendářní měsíc poskytnutí vozidla. Jde-li o vozidlo najaté nebo pořízené na finanční leasing, vychází se ze vstupní ceny vozidla u původního vlastníka, a to i v případě, že dojde k následné koupi vozidla. Pokud ve vstupní ceně není zahrnuta daň z přidané hodnoty, pro účely tohoto ustanovení se o tuto daň zvýší. Je-li částka, která se posuzuje jako příjem zaměstnance za každý i započatý kalendářní měsíc poskytnutí vozidla, nižší než 1 000 Kč, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 000 Kč. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce postupně za sebou více motorových vozidel k používání pro služební i soukromé účely, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 % z nejvyšší vstupní ceny motorového vozidla. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce více motorových vozidel současně, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1 % z úhrnu vstupních cen všech motorových vozidel poskytnutých pro služební i soukromé účely. Vstupní cenou vozidla se pro účely tohoto ustanovení rozumí vstupní cena uvedená v § 29 odst. 1 až 9.

(7) Za příjmy ze závislé činnosti se nepovažují a předmětem daně, kromě příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 odst. 4, dále nejsou

- a) náhrady cestovních výdajů poskytované v souvislosti s výkonem činnosti, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, do výše stanovené nebo umožněné zvláštním právním předpisem⁵⁾ pro zaměstnance zaměstnavatele, který je uveden v § 109 odst. 3 zákoníku práce, jakož i hodnota bezplatného stravování poskytovaná zaměstnavatelem na pracovních cestách; jiné a vyšší náhrady, než stanoví tento zvláštní právní předpis, jsou zdanitelným příjmem podle odstavce 1,
- b) hodnota osobních ochranných pracovních prostředků, pracovních oděvů a obuvi, mycích, čistících a dezinfekčních prostředků a ochranných nápojů poskytovaných v rozsahu stanoveném zvláštním předpisem, včetně nákladů na udržování osobních ochranných a pracovních prostředků, pracovních oděvů a obuvi, jakož i hodnota poskytovaných stejno-
krojů, včetně příspěvků na jejich udržování, dále hodnota pracovního

- oblečení, určeného zaměstnavatelem pro výkon zaměstnání, včetně příspěvku na jeho udržování,
- c) částky přijaté zaměstnancem zálohově od zaměstnavatele, aby je jeho jménem vydal, nebo částky, kterými zaměstnavatel hradí zaměstnanci prokázané výdaje, které za zaměstnavatele vynaložil ze svého tak, jako by je vynaložil přímo zaměstnavatel,
- d) náhrady za opotřebení vlastního nářadí, zařízení a předmětů potřebných pro výkon práce poskytované zaměstnanci podle zákoníku práce,
- e) povinná plnění zaměstnavatele na vytváření a dodržování pracovních podmínek pro výkon práce stanovená právním předpisem.
- (8) Hradí-li zaměstnavatel zaměstnanci výdaje (náhrady) podle odstavce 7 písm. b) až d) paušální částkou, považují se tyto výdaje za prokázané do výše paušálu stanoveného zvláštními předpisy nebo paušálu uvedeného v kolektivní smlouvě, ve vnitřním předpise zaměstnavatele, v pracovní nebo jiné smlouvě za předpokladu, že výše paušálu byla zaměstnavatelem prokazatelně stanovena na základě kalkulace skutečných výdajů. Stejným způsobem postupuje zaměstnavatel při stanovení paušálu v případech, kdy dojde ke změně podmínek, za nichž byl paušál stanoven. Jde-li o paušál za použití vlastního nářadí, zařízení a předmětů potřebných pro výkon práce zaměstnance, které by jinak byly odpisovány, uzná se jen do výše, v jaké by zaměstnavatel uplatňoval odpisy srovnatelného hmotného majetku při rovnoměrném odpisování v dalších letech odpisování.
- (9) Od daně jsou, kromě příjmů uvedených v § 4, dále osvobozeny
- a) nepeněžní plnění vynaložená zaměstnavatelem na odborný rozvoj zaměstnanců související s předmětem činnosti zaměstnavatele nebo nepeněžní plnění vynaložená zaměstnavatelem na rekvalifikaci zaměstnanců podle jiného právního předpisu upravujícího zaměstnanost;¹³³⁾ toto osvobození se nevztahuje na příjmy plynoucí zaměstnancům v této souvislosti jako mzda, plat, odměna nebo jako náhrada za ušlý příjem, jakož i na další peněžní plnění poskytovaná v této souvislosti zaměstnancům,
- b) hodnota stravování poskytovaného jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti nebo v rámci závodního stravování zajišťovaného prostřednictvím jiných subjektů,
- c) hodnota nealkoholických nápojů poskytovaných jako nepeněžní plnění ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti,
- d) nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci nebo jeho rodinnému příslušníkovi z fondu kulturních a sociálních potřeb, ze sociálního fondu, ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, ve formě
1. pořízení zboží nebo služeb zdravotního, léčebného, hygienického a obdobného charakteru od zdravotnických zařízení, pořízení zdravotnických prostředků na lékařský předpis a použití vzdělávacích nebo rekreačních zařízení; při poskytnutí rekreace a zájezdu je u zaměstnance z hodnoty nepeněžního plnění od daně osvobozena v úhrnu nejvýše částka 20 000 Kč za zdaňovací období,
 2. použití zařízení péče o děti předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona, knihovny zaměstnavatele, tělovýchovných a sportovních zařízení,
 3. příspěvku na kulturní nebo sportovní akce,
 4. příspěvku na tištěné knihy, včetně obrázkových knih pro děti, mimo knih, ve kterých reklama přesahuje 50 % plochy,
- e) zvýhodnění poskytovaná zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům ve formě bezplatných nebo zlevněných jízdenek,
- f) příjmy ze závislé činnosti vykonávané na území České republiky, plynoucí poplatníkům daně z příjmů fyzických osob, kteří jsou daňovými rezidenty, od zaměstnavatelů se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, pokud časové období související s výkonem této činnosti nepřesáhne 183 dnů v jakémkoliv období 12 měsíců po sobě jdoucích, a to s výjimkou příjmů z
1. osobně a veřejně vykonávané činnosti umělce, sportovce, artisty nebo spoluúčinkující osoby a
 2. činnosti vykonávané ve stálé provozovně,
- g) hodnota nepeněžního bezúplatného plnění poskytovaného z fondu kulturních a sociálních potřeb podle příslušného předpisu,^{6a)} u zaměstnavatelů, na které se tento předpis nevztahuje, hodnota nepeněžního bezúplatného plnění poskytovaného za obdobných podmínek ze sociálních fondů nebo ze zisku (příjmu) po jeho zdanění, anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to až do úhrnné výše 2 000 Kč ročně u každého zaměstnance,
- h) peněžní plnění za výstrojná a proviantní náležitosti poskytované příslušníkům ozbrojených sil a naturální náležitosti poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle zvláštních právních předpisů,³⁾ zvláštní požitky poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle zvláštního právního předpisu^{6b)} a náhrada majetkové újmy podle zvláštního právního předpisu,^{6c)}
- ch) náhrady za ztrátu na služebním příjmu poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2005,
- i) hodnota přechodného ubytování, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytovaná jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům v souvislosti s výkonem práce, pokud obec přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, a to maximálně do výše 3 500 Kč měsíčně,
- j) mzdový vyrovnání vyplácené podle zvláštních předpisů^{6d)} ve výši rozdílu mezi dávkami nemocenského pojištění,
- k) náhrada za ztrátu na důchodu přiznaná podle zákoníku práce za dobu před 1. lednem 1989 a vyplácená po 31. prosinci 1992,
- l) příjmy za práci žáků a studentů z praktického vyučování a praktické přípravy,
- m) zvláštní příplatek nebo příplatek za službu v zahraničí poskytovaný podle zvláštních právních předpisů vojákům a příslušníkům bezpečnostních sborů^{6e)} vyslaným v rámci jednotky mnohonárodních sil nebo mezinárodních bezpečnostních sborů mimo území České republiky po dobu působení v zahraničí,
- n) odstupné podle vyhlášky č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci, vyplácené pracovníkům přerazeným nebo uvolněným ze zdravotních důvodů pro pracovní riziko, nemoc z povolání, pracovní úraz nebo onemocnění vznikající nebo se zhoršující vlivem pracovního prostředí,
- o) příjmy do výše 500 000 Kč poskytnuté zaměstnavatelem jako sociální výpomoc zaměstnanci v přímé souvislosti s překlenutím jeho mimořádně obtížných poměrů v důsledku živelní pohromy, ekologické nebo průmyslové havárie na územích, na kterých byl vyhlášen nouzový stav,^{6f)} za předpokladu, že tyto příjmy jsou vypláceny z fondu kulturních a sociálních potřeb nebo ze sociálního fondu za obdobných podmínek u zaměstnavatelů, na které se předpis o fondu kulturních a sociálních potřeb nevztahuje nebo ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů,
- p) platba zaměstnavatele v celkovém úhrnu nejvýše 50 000 Kč ročně jako
1. příspěvek na penzijní připojištění se státním příspěvkem poukázaný na účet jeho zaměstnance u penzijní společnosti, příspěvek zaměstnavatele na doplňkové penzijní spoření poukázaný na účet jeho zaměstnance u penzijní společnosti,
 2. příspěvek na penzijní pojištění poukázaný ve prospěch jeho zaměstnance na penzijní pojištění u instituce penzijního pojištění, na základě smlouvy uzavřené mezi zaměstnancem a institucí penzijního pojištění, nebo na základě jinak sjednané účasti zaměstnance na penzijním pojištění, za podmínky, že byla sjednána výplata plnění z penzijního pojištění až po 60 kalendářních měsících a současně nejdříve v roce dosažení věku 60 let, a dále za podmínky, že právo na plnění z penzijního pojištění má zaměstnanec, a v případě smrti zaměstnance jiná osoba, kromě zaměstnavatele, který hradil příspěvek na penzijní pojištění, nebo
 3. příspěvek na pojistné, který hradí zaměstnavatel pojistovně za zaměstnance na jeho pojištění pro případ dožití nebo pro případ smrti nebo dožití, nebo na důchodové pojištění, a to i při sjednání dřívějšího plnění v případě vzniku nároku na starobní důchod, nebo invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, nebo v případě, stane-li se pojištěný invalidním ve třetím stupni podle zákona o důchodovém pojištění, nebo v případě smrti (dále jen „soukromé životní pojištění“), za podmínky, že výplata pojistného plnění je v pojistné smlouvě sjednána až po 60 kalendářních měsících od uzavření smlouvy a současně nejdříve v kalendářním roce, v jehož průběhu dosáhne pojištěný věku 60 let, že podle podmínek pojistné smlouvy není umožněna výplata jiného příjmu, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, a že je pojistná smlouva uzavřena mezi zaměstnancem jako pojištěným a pojistovnou, která je oprávněna k provozování pojišťovací činnosti na území České republiky podle zákona upravujícího pojišťovníctví, nebo jinou pojistovnou usazenou na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a dále za podmínky, že právo na plnění z pojistných smluv soukromého životního pojištění má pojištěný zaměstnanec, a je-li pojistnou událostí smrt pojištěného, osoba určená podle zákona upravujícího pojistnou smlouvu, kromě zaměstnavatele, který hradil příspěvek na pojistné; dojde-li před skončením doby 60 kalendářních měsíců od uzavření smlouvy nebo před rokem, ve kterém pojištěný dosáhne 60 let k výplatě pojistného plnění ze soukromého životního pojištění, jiného příjmu, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, nebo k předčasnému ukončení pojistné smlouvy, osvobození zaniká a příjmem podle § 6 ve zdaňovacím období, ve kterém k této skutečnosti došlo, jsou částky příspěvků na pojistné, které byly u pojištěného v roce výplaty nebo předčasného ukončení smlouvy a v uplynulých 10 letech od daně z příjmů ze závislé činnosti osvobozeny; toto se neuplatní v případě plnění, kdy došlo ke vzniku nároku na starobní důchod nebo invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně nebo

v případě, stane-li se pojištěný invalidním ve třetím stupni podle zákona o důchodovém pojištění nebo v případě smrti a s výjimkou pojistných smluv, u nichž nebude vyplaceno pojistné plnění nebo odkupné a zároveň rezerva, kapitálová hodnota nebo odkupné bude přímo převedeno na jinou smlouvu soukromého životního pojištění splňující podmínky pro daňové osvobození příspěvků zaměstnavatele; tento příjem není příjmem vypláceným plátcem daně z příjmů ze závislé činnosti; zaměstnanec je povinen oznámit svému zaměstnavateli nejpozději poslední den kalendářního měsíce, v němž změna nastala, že nárok na daňové osvobození příspěvků hrazených zaměstnavatelem za jeho soukromé životní pojištění zanikl,

- r) naturální plnění poskytované podle zvláštních právních předpisů^{6e)} představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům,
 - s) náhrada prokázaných výdajů poskytovaná podle zvláštních právních předpisů^{6e)} představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům, jde-li o
 1. výdaje na leteckou dopravu při tuzemských cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „tuzemská cesta“),
 2. výdaje na dopravu při zahraničních cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „zahraniční cesta“),
 3. výdaje na stravování při tuzemských cestách,
 4. výdaje na stravování a některé další výdaje při zahraničních cestách,
 5. výdaje na ubytování při tuzemských cestách,
 6. výdaje na ubytování při zahraničních cestách,
 7. výdaje na přechodné ubytování v místě sídla orgánu, v němž vykonává funkci,
 8. výdaje na odborné a administrativní práce,
 9. výdaje na činnost průvodce nebo osobního asistenta,
 10. výdaje na dopravu veřejnými hromadnými dopravními prostředky soudci při tuzemských cestách,
 - t) příjem získaný ve formě náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu nebo snížené odměny za dobu dočasně pracovní neschopnosti nebo karantény podle zvláštních právních předpisů,^{47a)} do výše minimálního nároku určeného zvláštním právním předpisem upravujícím pracovněprávní vztahy,^{47b)}
 - u) částky vynaložené zaměstnavatelem na úhradu výdajů spojených s výplatou mzdy a se srážkami ze mzdy zaměstnanci, s placením příspěvku na pojistné (připojištění) ve prospěch zaměstnance, jakož i částky vynaložené zaměstnavatelem na úhradu výdajů spojených s poskytováním nepeněžitého plnění zaměstnanci,
 - v) příjem od téhož zaměstnavatele plynoucí zaměstnanci v podobě majetkového prospěchu při bezúročném zápůjčce až do úhrnné výše jistin 300 000 Kč z těchto zápůjček; majetkový prospěch z bezúročných zápůjček přesahujících výši jistin 300 000 Kč vypočtený za jednotlivé kalendářní měsíce se oceňuje podle odstavce 3 a zahrnuje do základu daně alespoň jednou za zdaňovací období, a to nejpozději při zúčtování mzdy za měsíc prosinec.
- (10) Funkčními požitky jsou
- a) funkční platy a plnění poskytovaná v souvislosti se současným nebo dřívějším výkonem funkce, jejichž výše se stanoví podle zákona upravujícího platy a další náležitosti spojené s výkonem funkce představitelů státní moci, některých státních orgánů a soudců,¹³⁸⁾ s výjimkou platu náležejícího prezidentu republiky a náhrad spojených s výkonem jeho funkce,
 - b) odměny za výkon funkce a plnění poskytovaná v souvislosti se současným nebo dřívějším výkonem funkce v
 1. orgánech obcí a jiných orgánech územní samosprávy,
 2. státních orgánech,
 3. spolicích a zájmových sdruženích,
 4. odborových organizacích,
 5. komorách,
 6. jiných orgánech a institucích.
- (11) Za funkční požitky se nepovažují příjmy znalců a tlumočnicků, zprostředkovatelů kolektivních sporů a rozhodců za činnost vykonávanou podle zvláštních předpisů.
- (12) Základem daně (dílčím základem daně) jsou příjmy ze závislé činnosti, s výjimkou uvedenou v odstavcích 4 a 5, zvýšené o částku odpovídající pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistnému na veřejné zdravotní pojištění, které je z těchto příjmů podle zvláštních právních předpisů²¹⁾ povinen platit zaměstnavatel (dále jen „povinné pojistné“); částka odpovídající povinnému pojistnému se při výpočtu základu daně připočte k příjmu ze závislé činnosti i u zaměstnance, u kterého povinnost platit povinné pojistné zaměstnavatel nemá. Zaměstnanec, u kterého povinnost platit povinné pojistné zaměstnavatel nemá, se rozumí zaměstnanec, u něhož se odvod povinného pojistného neřídí právními předpisy České republiky, nebo zaměstnanec, na kterého se zcela nebo částečně vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu. Za zaměstnance, u kterého povinnost platit povinné pojistné zaměstnavatel nemá, se nepovažuje zaměstnanec, je-li prokázáno, že se na něho zcela nebo částečně vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu, které se řídí právními předpisy jiného členského státu Evropské unie nebo státu

tvorícího Evropský hospodářský prostor než Česká republika nebo Švýcarské konfederace; v takovém případě jsou základem daně příjmy ze závislé činnosti zvýšené o částku odpovídající příspěvkům zaměstnavatele na toto povinné zahraniční pojištění a tyto zahraniční příspěvky se považují pro účely daní z příjmů za povinné pojistné. Povinné pojistné se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru. Při výpočtu základu daně podle věty první se při stanovení částky povinného pojistného nepřihlíží ke slevám nebo k mimořádným slevám na pojistném u zaměstnavatele a ani k jiným částkám, o které si zaměstnavatel snižuje odvody povinného pojistného.

(13) Jedná-li se o příjem plynoucí ze zdrojů v zahraničí, je u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 základem daně jeho příjem ze závislé činnosti vykonávané ve státě, s nímž Česká republika neuzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, zvýšený o povinné pojistné podle odstavce 12 a snížený o daň zaplacenou z tohoto příjmu v zahraničí. Je-li činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, vykonávaná ve státě, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, je u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 základem daně jeho příjem ze závislé činnosti vykonávané v tomto státě, zvýšený o povinné pojistné podle odstavce 12; tento příjem lze snížit o daň zaplacenou z tohoto příjmu ve státě, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, a to pouze v rozsahu, ve kterém nebyla započtena na daňovou povinnost v tuzemsku podle § 38f v bezprostředně předchozím zdaňovacím období. Přitom se musí jednat o nezapočtenou daň z příjmů, které se zahrnují do základu daně.

(14) Jedná-li se o příjem ze závislé činnosti plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 3 ze zdrojů na území České republiky (§ 22), z něhož se daň vybírá srážkou sazbou daně podle § 36, postupuje se při stanovení samostatného základu daně podle odstavce 12.

(15) Příjmy ze závislé činnosti zúčtované zaměstnavatelem ve prospěch zaměstnance ve zdaňovacím období a vyplacené zaměstnanci nebo jím obdržené až po 31. lednu po uplynutí tohoto zdaňovacího období, se při zahrnutí do základu daně podle § 5 odst. 4 zvyšují o povinné pojistné, které byl z těchto příjmů v době jejich zúčtování povinen platit zaměstnavatel.

(16) Institucí penzijního pojištění se pro účely tohoto zákona rozumí poskytovatel finančních služeb oprávněný k provozování penzijního pojištění bez ohledu na jeho právní formu, který je

- a) provozován na principu fondového hospodaření,
- b) zřízen pro účely poskytování důchodových dávek mimo povinný důchodový systém¹³⁶⁾ na základě smlouvy nebo na základě jinak sjednané účasti na penzijním pojištění a vykonává činnost z toho vyplývající a
- c) povolen a provozuje penzijní pojištění v členském státě Evropské unie, nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a podléhá dohledu příslušných orgánů v tomto státě.

§ 7

Příjmy ze samostatné činnosti

(1) Příjmem ze samostatné činnosti, pokud nepatří do příjmů uvedených v § 6, je

- a) příjem ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,
- b) příjem ze živnostenského podnikání,
- c) příjem z jiného podnikání neuvedeného v písmenech a) a b), ke kterému je potřeba podnikatelské oprávnění,
- d) podíl společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na zisku.

(2) Příjmem ze samostatné činnosti, pokud nepatří do příjmů uvedených v § 6, je dále

- a) příjem z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového vlastnictví, autorských práv včetně práv příbuzných právu autorskému, a to včetně příjmů z vydávání, rozmnožování a rozšiřování literárních a jiných děl vlastním nákladem,
- b) příjem z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku,
- c) příjem z výkonu nezávislého povolání.

(3) Základem daně (dílčím základem daně) jsou příjmy uvedené v odstavcích 1 a 2 s výjimkou uvedenou v odstavci 6. Tyto příjmy se snižují o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení s výjimkou příjmů uvedených v odstavci 1 písm. d). Pro zjištění základu daně (dílčího základu daně) se použijí ustanovení § 23 až 33.

(4) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí základu daně (dílčího základu daně) poměrná část základu daně nebo daňové ztráty veřejné obchodní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(5) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně (dílčího základu daně) poměrná část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

(6) Příjem autora za příspěvek do novin, časopisu, rozhlasu nebo televize plynoucí ze zdrojů na území České republiky je samostatným základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně za předpokladu, že úhrn těchto příjmů od téhož plátce daně nepřesáhne v kalendářním měsíci 10 000 Kč a jde o příjem uvedený v odstavci 2 písm. a).

(7) Neuplatní-li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmu, může uplatnit výdaje, s výjimkou uvedenou v

§ 12, ve výši

- a) 80 % z příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a z příjmů z živnostenského podnikání řemeslného; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky **1 600 000 Kč**,
- b) 60 % z příjmů ze živnostenského podnikání; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky **1 200 000 Kč**,
- c) 30 % z příjmů z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky **600 000 Kč**,
- d) 40 % z jiných příjmů ze samostatné činnosti, s výjimkou příjmů podle odstavce 1 písm. d) a odstavce 6; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky **800 000 Kč**.

Způsob uplatnění výdajů podle tohoto odstavce nelze zpětně měnit.

(8) Uplatní-li poplatník výdaje podle odstavce 7, má se za to, že v částce výdajů jsou zahrnuty veškeré výdaje poplatníka vynaložené v souvislosti s dosažením příjmů ze samostatné činnosti. Pro účely odstavce 7 se příjmy rozumí příjmy podle tohoto zákona, které by poplatník měl, pokud by nebyl účetní jednotkou. Poplatník, který uplatňuje výdaje způsobem podle odstavce 7, je povinen vždy vést záznamy o příjmech podle odstavce 7 a evidenci pohledávek vzniklých v souvislosti s činností, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti.

(9) Jde-li o věc ve společném jmění manželů, která je využívána pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, jedním z manželů nebo oběma manžely, vkládá tuto věc do obchodního majetku jeden z manželů. V případě, že tuto věc má v obchodním majetku jeden z manželů, avšak je pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, využívána také druhým z manželů, lze výdaje (náklady) související s touto věcí, které připadají na část věci využívané pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, oběma manžely, rozdělit mezi oba manžele v poměru, v jakém ji využívají při své činnosti podle odstavců 1 a 2. Příjmy z prodeje nemovitostí nebo movité věci ve společném jmění manželů jsou zdaňovány u toho z manželů, který měl takovou věc zahrnutou v obchodním majetku. Po ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, se postupuje podle § 10 odst. 5 zákona.

(10) Za příjmy podle § 7 odst. 1 písm. d) se nepovažují a předmětem daně nejsou náhrady cestovních výdajů poskytované společníkům veřejných obchodních společností a komplementářům komanditních společností do výše stanovené zvláštním předpisem.⁹⁾

(11) Dojde-li k ukončení (přerušeni) činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti a poplatník zaplatí částky pojistného podle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 5 a § 24 odst. 2 písm. f) po stanoveném termínu, a uhradí dluhy uvedené v § 23 odst. 3 písm. a) bod 11 může podat dodatečné daňové přiznání na daňovou povinnost nižší. Obdobně postupuje právní nástupce poplatníka s příjmy podle § 7 v případě úmrtí poplatníka.

(12) Pokud poplatník s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b) uplatní jako účetní období hospodářský rok,²⁰⁾ je dílčím základem daně nebo daňovou ztrátou rozdíl mezi příjmy a výdaji za ukončený hospodářský rok. Při změně účtování v kalendářním roce na účtování v hospodářském roce je dílčím základem daně nebo daňovou ztrátou podle § 7 rozdíl mezi příjmy a výdaji do posledního dne měsíce, kterým poplatník ukončil účtování v kalendářním roce. Při změně účtování v hospodářském roce na účtování v kalendářním roce je dílčím základem daně nebo daňovou ztrátou podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b) součet rozdílů mezi příjmy a výdaji v hospodářském roce a rozdílů mezi příjmy a výdaji od doby ukončení účtování v hospodářském roce do konce kalendářního roku. Dílčí základ daně se zahrne do daňového přiznání za kalendářní rok, ve kterém končí hospodářský rok nebo účtování přechodu z kalendářního roku na hospodářský rok a naopak. Obdobně postupuje poplatník s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. d), pokud veřejná obchodní společnost nebo komanditní společnost uplatní jako účetní období hospodářský rok.

(13) Poplatníci s příjmy podle odstavců 1 a 2, kteří nevedou účetnictví a neuplatňují výdaje podle odstavce 7, postupují podle § 7b. Vede-li každý ze společníků společnosti (§ 12), daňovou evidenci, mohou vést i daňovou evidenci, ve které evidují společně příjmy a společně výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů; přitom na konci zdaňovacího období nebo při ukončení činnosti v průběhu zdaňovacího období, uvedou do své daňové evidence podíl na společných příjmech a podíl na společných výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

§ 7a

Daň stanovená paušální částkou

(1) Poplatníkovi, kterému kromě příjmů podle § 6, příjmů od daně osvobozených a příjmů zdanitelných zvláštní sazbou daně plynou pouze příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) včetně úroků z vkladů na účtu, který je podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání poplatníka [§ 8 odst. 1 písm. g)], pokud provozuje podnikatelskou činnost bez spolupracujících osob s výjimkou uvedenou v odstavci 2, u něhož roční výše těchto příjmů v bezprostředně předcházejících 3 zdaňovacích obdobích nepřesáhla 5 000 000 Kč a který není společníkem společnosti, může správce daně stanovit na žádost poplatníka podanou nejpozději do 31. ledna běžného zdaňovacího období daň paušální částkou. V žádosti poplatník uvede předpokládané příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) (dále jen „předpokládané příjmy“) a

předpokládané výdaje k těmto příjmům (dále jen „předpokládané výdaje“) a další skutečnosti rozhodné pro stanovení daně paušální částkou uvedené v odstavcích 2 až 7.

(2) Provozuje-li poplatník činnost podle odstavce 1 za spolupráce druhého z manželů, může o stanovení daně paušální částkou požádat i spolupracující manžel (manželka). V tom případě se předpokládané příjmy a předpokládané výdaje rozdělí na spolupracujícího manžela (manželku) v poměru stanoveném podle § 13. Nezdánitelné části základu daně podle § 15, slevu na dani podle § 35ba nebo slevu na dani podle § 35c uplatní poplatník i spolupracující manžel (manželka) samostatně.

(3) Výše daně paušální částkou se určí v závislosti na výši předpokládaných příjmů, které jsou předmětem daně, kromě příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž se daň vybírá zvláštní sazbou daně, a na výši předpokládaných výdajů, nejméně však ve výši podle § 7 odst. 7. Do předpokládaných příjmů se zahrnují i příjmy z prodeje majetku, který byl vložen do obchodního majetku, příjmy ze zrušení rezervy vytvořené podle zákona o rezervách^{22a)} a do předpokládaných výdajů se zahrnuje i zůstatková cena prodaného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, a výše rezervy vytvořené pro příslušné zdaňovací období podle zákona o rezervách.^{22a)} Rozdíl mezi předpokládanými příjmy a předpokládanými výdaji se upraví o výdaje uplatněné podle § 24, u kterých odpadl právní důvod pro jejich uplatnění, nebo o předpokládané nezdanitelné části základu daně podle § 15. Správce daně stanoví daň paušální částkou po projednání s poplatníkem do 15. května běžného zdaňovacího období. Pokud stanovený termín nebude dodržen, nelze stanovit pro toto zdaňovací období daň paušální částkou.

(4) Z rozdílu mezi předpokládanými příjmy a předpokládanými výdaji upravenými podle odstavce 2 se daň vypočte sazbou daně podle § 16. Vypočtená daň se dále sníží o předpokládanou slevu na dani podle § 35ba nebo o předpokládanou slevu na dani podle § 35c, uplatněnou poplatníkem v žádosti o stanovení daně paušální částkou podle odstavce 1. K předpokládanému nároku na uplatnění daňového bonusu podle § 35c se při stanovení daně paušální částkou nepřihlídně. Daň stanovená paušální částkou činí, i po snížení o uplatněné předpokládané slevy na dani podle § 35ba a § 35c, nejméně 600 Kč za zdaňovací období.

(5) Dosáhne-li poplatník v průběhu zdaňovacího období příjmů z prodeje věci, která byla zahrnuta do obchodního majetku nebo jiných příjmů podle § 6, § 7 odst. 1 písm. d), § 7 odst. 2, § 8 až 10 v úhrnné výši přesahující 15 000 Kč za zdaňovací období, kromě příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž se daň vybírá zvláštní sazbou daně, než při stanovení daně paušální částkou předpokládal, je povinen po skončení zdaňovacího období podat řádné daňové přiznání a příjmy a výdaje z činnosti podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) uplatní v přiznání ve výši, ze které správce daně vycházel při stanovení daně paušální částkou, a zaplacenou daň paušální částkou započte na výslednou daňovou povinnost. Podáním tohoto přiznání se rozhodnutí o dani stanovené paušální částkou v části vztahující se na zdaňovací období, za které bylo toto přiznání podáno, ruší. Správce daně může daň paušální částkou stanovit i na více zdaňovacích obdobích, nejdéle však na 3.

(6) Správce daně může zrušit rozhodnutím daň stanovenou podle odstavce 1 pro zdaňovací období následující po zdaňovacím období, v němž bylo zjištěno, že její výše neodpovídá příjmu z činnosti, ze které byla stanovena daň paušální částkou, nebo došlo ke změně podmínek uvedených v odstavci 1 rozhodných pro stanovení daně paušální částkou daně.

(7) O stanovení daně paušální částkou sepíše správce daně protokol o ústním jednání. Součástí protokolu je i rozhodnutí vyhlášené při jednání, které musí obsahovat zejména předpokládanou výši příjmů, předpokládanou výši výdajů, rozdíl mezi předpokládanými příjmy a předpokládanými výdaji upravenými podle odstavce 3, výši uplatněných částek podle § 15, výši slevy na dani podle § 35ba nebo slevy na dani podle § 35c, výši daně a zdaňovací období, kterého se týká. Jestliže poplatník s takto stanovenou daní souhlasí, nelze se proti tomuto vyhlášenému rozhodnutí odvolat; v případě jeho nesouhlasu nebude daň paušální částkou stanovena. Takto stanovená daň se již nevyměřuje platebním výměrem. Poplatník je povinen věst jednoduchou evidenci o výši dosažených příjmů, výši pohledávek a o hmotném majetku používaném pro výkon činnosti.

(8) Daň stanovená paušální částkou je splatná nejpozději do 15. prosince běžného zdaňovacího období.

§ 7b

Daňová evidenci

(1) Daňovou evidenci se pro účely daní z příjmů rozumí evidenci pro účely stanovení základu daně a daně z příjmů. Tato evidenci obsahuje údaje o

- a) příjmech a výdajích, v členění potřebném pro zjištění základu daně,
- b) majetku a dlužích.

(2) Pro obsahové vymezení složek majetku v daňové evidenci se použijí zvláštní právní předpisy o účetnictví,^{20b)} není-li dále stanoveno jinak.

(3) Pro ocenění majetku a dluhů v daňové evidenci se hmotný majetek oceňuje podle § 29, pohledávky se oceňují podle § 5. Ostatní majetek se oceňuje pořizovací cenou,³¹⁾ je-li pořízen úplatně, vlastními náklady,³¹⁾ je-li pořízen ve vlastní režii, nebo cenou určenou podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku^{1a)} ke dni nabytí u majetku nabytého bezú-

platně. Dluhy se oceňují při vzniku jmenovitou hodnotou, při převzetí pořizovací cenou. Peněžní prostředky a ceniny se oceňují jejich jmenovitými hodnotami. Pořizovací cenou pozemku je cena včetně porostu, pokud se nejedná o pěstitelský celek trvalých porostů (§ 26), bez stavby na něm zřízené. Do pořizovací ceny majetku pořízeného formou finančního leasingu se zahrnou výdaje z jeho pořízením související, hrazené uživatelem. V případě úplatného pořízení majetku a dluhů, za jednu pořizovací cenu, se cena jednotlivých složek majetku stanoví v poměrné výši k ceně jednotlivých složek majetku oceněných podle zvláštního právního předpisu,^{1a)} s výjimkou peněz, cenin, pohledávek a dluhů. Je-li v případě úplatného pořízení majetku a dluhů, rozdíl mezi pořizovací cenou a oceněním tohoto majetku podle zvláštního právního předpisu,^{1a)} zvýšeným o hodnotu peněz, cenin, pohledávek včetně daně z přidané hodnoty, a snížený o hodnotu dluhů, záporný, postupuje se obdobně jako v případě záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu (§ 23).

(4) Zjištění skutečného stavu zásob, hmotného majetku, pohledávek a dluhů provede poplatník k poslednímu dni zdaňovacího období. O tomto zjištění provede zápis. O případné rozdíly upraví základ daně podle § 24 a 25.

(5) Poplatník je povinen uschovávat daňovou evidenci za všechna zdaňovací období, pro která neuplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 8

Příjmy z kapitálového majetku

(1) Příjmy z kapitálového majetku, pokud nejde o příjmy podle § 6 odst. 1 nebo § 7 odst. 1 písm. d), jsou

- podíly na zisku obchodní korporace nebo podílového fondu, je-li v něm podíl představován cenným papírem, a úroky z držby cenných papírů,
- podíly na zisku tichého společníka z účasti na podnikání,
- úroky, výhry a jiné výnosy z vkladů na vkladních knížkách, úroky z peněžních prostředků na účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání,
- výnos z jednorázového vkladu a z vkladu jemu na roveň postaveného,
- dávky penzijního připojištění se státním příspěvkem,^{9a)} dávky doplňkového penzijního spoření a z penzijního pojištění po snížení podle odstavce 6,
- plnění ze soukromého životního pojištění nebo jiný příjem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, po snížení podle odstavce 7,
- úroky a jiné výnosy z poskytnutých úvěrů nebo zápůjček, úroky z prodlení, poplatky z prodlení, úroky z práva na dorovnání, úroky z vkladů na účtech neuvedených v písmeni c) s výjimkou podle § 7a a úroky z hodnoty splaceného vkladu ve smluvené výši členů obchodních korporací,
- úrokové a jiné výnosy z držby směnky (např. diskont z částky směnky, úrok ze směnečné sumy),
- plnění ze zisku svěřenského fondu nebo rodinné fundace.

(2) Za příjem z kapitálového majetku se dále považuje rozdíl mezi vyplacenou jmenovitou hodnotou dluhopisu včetně vkladního listu nebo vkladu jemu na roveň postaveného a emisním kursem při jejich vydání; v případě předčasného zpětného odkupu se použije místo jmenovité hodnoty cena zpětného odkupu.

(3) Příjmy uvedené v odstavci 1 písm. a) až f) a i) a v odstavci 2 a úrokové příjmy a jiné výnosy z držby směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele [odstavec 1 písm. h)], plynoucí ze zdrojů na území České republiky, jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36).

(4) Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) **a i)** a v odstavci 2 ze zdrojů v zahraničí, jsou nesnížené o výdaje základem daně (díličím základem daně). Plynou-li příjmy uvedené v odstavci 1 písm. e) a f) ze zdrojů v zahraničí, jsou základem daně (díličím základem daně).

(5) Úrokové příjmy z dluhopisů vydaných v zahraničí poplatníkem se sídlem v České republice nebo Českou republikou plynoucí poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 2 a příjmy uvedené v odstavci 1 písm. g) a h) nesnížené o výdaje jsou základem daně (díličím základem daně), s výjimkou úroků a jiných výnosů ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele, které jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36). U příjmu z úroků ze zápůjčky nebo úvěru je výdajem zaplacený úrok z částek použitých na poskytnutí zápůjčky nebo úvěru, a to až do výše příjmu.

(6) Dávka penzijního připojištění se státním příspěvkem se považuje za základ daně po snížení o zaplacené příspěvky a o státní příspěvky na penzijní připojištění. Dávka z penzijního pojištění se považuje za základ daně po snížení o zaplacené příspěvky. Dávka z doplňkového penzijního spoření se považuje za základ daně po snížení o zaplacené příspěvky a o státní příspěvky na doplňkové penzijní spoření. Jde-li o penzi, rozloží se příspěvky na penzijní připojištění, státní příspěvky na penzijní připojištění, příspěvky na penzijní pojištění, příspěvky na doplňkové penzijní spoření a státní příspěvky na doplňkové penzijní spoření na vymezené období pobírání penze. Jednorázové vyrovnání nebo odbytné z penzijního připojištění se státním příspěvkem se pro zjištění základu daně nesnižuje o příspěvky zaplacené penzijní společnosti zaměstnavatelem za zaměstnance po 1. lednu 2000. Jedno-

rázové plnění z penzijního pojištění nebo plnění vyplacené při předčasném zániku penzijního pojištění se pro zjištění základu daně nesnižuje o příspěvky zaplacené instituci penzijního pojištění zaměstnavatelem ve prospěch zaměstnance. Jednorázové vyrovnání nebo odbytné z doplňkového penzijního spoření se pro zjištění základu daně nesnižuje o příspěvky zaplacené penzijní společnosti zaměstnavatelem za zaměstnance, s výjimkou příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem zaplacených penzijnímu fondu zaměstnavatelem za zaměstnance před 1. lednem 2000 v případě, kdy došlo k převodu prostředků účastníka z penzijního připojištění se státním příspěvkem do doplňkového penzijního spoření účastníka, ze kterého je jednorázové vyrovnání nebo odbytné vyplaceno.

(7) Plnění ze soukromého životního pojištění se považuje za základ daně po snížení o zaplacené pojistné. Jiný příjem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, se považuje za základ daně po snížení o zaplacené pojistné ke dni výplaty, a to až do výše tohoto příjmu. Plynou-li jiný příjem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy opakovaně v průběhu trvání pojistné smlouvy, nelze tento příjem snižovat o dříve uplatněné zaplacené pojistné. U plnění ve formě dohodnutého důchodu (penze) se považuje za základ daně plnění z pojištění snížené o zaplacené pojistné, rovnoměrně rozdělené na období pobírání důchodu. Plnění ze soukromého životního pojištění se pro zjištění základu daně nesnižuje o zaplacené pojistné, které bylo dříve uplatněno v souvislosti s jiným příjmem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy. Odkupné se pro zjištění základu daně nesnižuje o zaplacené pojistné s výjimkou pojistného, které bylo dříve uplatněno v souvislosti s jiným příjmem z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy a s výjimkou příspěvků na pojistné za soukromé životní pojištění zaměstnance, které hradil zaměstnavatel za zaměstnance za jeho soukromé pojištění po 1. lednu 2001 a které nebyly zdaněny z důvodu výplaty pojistného plnění ze soukromého životního pojištění, jiného příjmu, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, nebo předčasného ukončení pojistné smlouvy před skončením doby 60 kalendářních měsíců od uzavření smlouvy nebo před rokem, ve kterém pojištěný dosáhne 60 let.

(8) Jedná-li se o příjem podle odstavce 1 nebo odstavce 2 plynoucí do společného jmění manželů ze zdroje, který je vložen do obchodního majetku jednoho z manželů, zdaňuje se jen u tohoto manžela. Jedná-li se o příjem podle odstavce 1 nebo 2 plynoucí do společného jmění manželů ze zdroje, který není vložen do obchodního majetku žádného z manželů, zdaňuje se jen u jednoho z nich.

§ 9

Příjmy z nájmu

(1) Příjmy z nájmu, pokud nejde o příjmy uvedené v § 6 až 8, jsou

- příjmy z nájmu nemovitých věcí nebo bytů,
- příjmy z nájmu movitých věcí, kromě příležitostného nájmu podle § 10 odst. 1 písm. a).

(2) Příjmy podle odstavce 1, plynoucí manželům ze společného jmění manželů, se zdaňují jen u jednoho z nich.

(3) Základem daně (díličím základem daně) jsou příjmy uvedené v odstavci 1 snížené o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení (§ 5 odst. 2). Pro zjištění základu daně (díličího základu daně) se použijí ustanovení § 23 až 33. Příjem z nájmu plynoucí poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 je, s výjimkou příjmů z nájmu nemovitých věcí nebo bytů, samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36).

(4) Neuplatní-li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, může je uplatnit ve výši 30 % z příjmů podle odstavce 1, nejvýše však do částky **600 000 Kč**. Způsob uplatnění výdajů podle tohoto odstavce nelze zpětně měnit.

(5) Uplatní-li poplatník výdaje podle odstavce 4, jsou v částkách výdajů zahrnuté veškeré výdaje poplatníka vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmů z nájmu podle § 9. Poplatník, který uplatňuje výdaje podle odstavce 4, je povinen vždy vést záznamy o příjmech a evidenci pohledávek vzniklých v souvislosti s nájmem.

(6) Poplatníci mající příjmy z nájmu a uplatňující u těchto příjmů skutečné výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení vedou záznamy o příjmech a výdajích vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů v časovém sledu, evidenci hmotného majetku, který lze odpisovat, evidenci o tvorbě a použití rezervy na opravy hmotného majetku, pokud ji vytvářejí, evidenci o pohledávkách a dlužích ve zdaňovacím období, ve kterém dochází k ukončení nájmu, a mzdové listy, pokud vyplácejí mzdy. Pokud se však poplatníci rozhodnou vést účetnictví, přestože k tomu nejsou podle účetních předpisů²⁰⁾ povinni, pak postupují podle těchto předpisů, budou-li takto postupovat po celé zdaňovací období, přitom se movitý i nemovitý majetek, o kterém je účtováno, nepovažuje za obchodní majetek ve smyslu daně z příjmů fyzických osob.

(7) Při pachtu obchodního závodu je příjmem propachtovatele, který nevede účetnictví, také

- hodnota pohledávek a dluhů, s výjimkou dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem snižujícím základ daně, které přecházejí na pachtýře, není-li dohodnuta jejich úhrada. Je-li dohodnuta částečná úhrada pohledávek

- a dluhů, s výjimkou dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem snižujícím základ daně, je příjmem jejich hodnota. Je-li dohodnuta úhrada pohledávek a dluhů, s výjimkou dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem snižujícím základ daně, vyšší, než je jejich hodnota, je příjmem tato vyšší cena,
- b) neuhrazený rozdíl mezi hodnotou věci v obchodním závodu na začátku pachtu a jejich vyšší hodnotou při ukončení pachtu stanovenou podle zvláštního právního předpisu^{1a)} nebo podle údajů uvedených v účetnictví pachtýře, vedeném podle zvláštních právních předpisů.²⁰⁾
- Základ daně se nebude zvyšovat dle tohoto ustanovení v případech, kdy bude z titulu operací popsaných v tomto ustanovení zvyšován na základě jiných ustanovení tohoto zákona. Pro účely tohoto ustanovení se nepoužije ustanovení § 23 odst. 13.

§ 10

Ostatní příjmy

- (1) Ostatními příjmy, při kterých dochází ke zvýšení majetku, pokud nejde o příjmy podle § 6 až 9, jsou zejména
- příjmy z příležitostných činností nebo z příležitostného nájmu movitých věcí, včetně příjmů ze zemědělské výroby a lesního a vodního hospodářství, které nejsou provozovány podnikatelem, a příjmů z provozu výroben elektřiny, ke kterému není vyžadována licence udělovaná Energetickým regulačním úřadem,
 - příjmy z úplatného převodu
 - nemovitě věci,
 - cenného papíru a
 - jiné věci,
 - příjmy z převodu účasti na společnosti s ručením omezeným, komanditisty na komanditní společnosti nebo z převodu družstevního podílu,
 - příjmy ze zděděných práv z průmyslového a jiného duševního vlastnictví, včetně práv autorských a práv příbuzných právu autorskému,
 - přijatá výživná, důchody a obdobné opakující se požitky,
 - podíl
 - člena obchodní korporace s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti na likvidačním zůstatku, nebo
 - majitele podílového listu z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu s výjimkou splynutí nebo sloučení podílového fondu,
 - vypořádací podíl při zániku účasti člena v obchodní korporaci, s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti, podíl na majetku transformovaného družstva, vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění,
 - výhry z hazardních her; **v případě výher z hazardních her jsou jednotlivým druhem příjmů výhry z**
 - loterie a tomboly,**
 - kursové sázky a totalizátorové hry,**
 - technické hry,**
 - živé hry s výjimkou turnaje živé hry,**
 - turnaje živé hry a turnaje malého rozsahu a**
 - jiných hazardních her než hazardních her podle bodů 1 až 5,**
 - výhry z reklamních soutěží a reklamních slosování, ceny **z úctenkové loterie**, z veřejných soutěží, ze sportovních soutěží a ceny ze soutěží, v nichž je okruh soutěžících omezen podmínkami soutěže, anebo jde o soutěžící vybrané pořadatelem soutěže,
 - příjmy, které společník veřejné obchodní společnosti nebo komplementář komanditní společnosti obdrží v souvislosti s ukončením účasti na veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti od jiné osoby než od veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti, v níž ukončil účast,
 - příjmy z převodu jmění na společníka a příjmy z vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹³¹⁾
 - příjem z jednorázové náhrady práv s povahou opakovaného plnění na základě ujednání mezi poškozeným a pojistitelem,
 - příjem z výměnky,
 - příjem obmysleného ze svěřenského fondu,
 - bezáplatný příjem,
 - příjem z rozpuštění rezervního fondu vytvořeného ze zisku nebo z rozpuštění obdobného fondu.
- (2) Příjmy podle odstavce 1, plynoucí manželům ze společného jmění manželů, se zdaňují u jednoho z nich; obdobně se postupuje u příjmů plynoucích do společného jmění manželů. Příjmy plynoucí manželům z prodeje nebo převodu majetku nebo práva ve společném jmění manželů, které byly zahrnuty v obchodním majetku, se zdaňují u toho z manželů, který měl takový majetek nebo právo zahrnutý v obchodním majetku. U příjmů plynoucích z prodeje nebo převodu majetku nebo práva ve společném jmění manželů, které byly zahrnuty v obchodním majetku zemřelého manžela (manželky), které plynou pozůstalému manželovi (manželce), se k době uvedené v § 4 vztahující se k majetku nebo právu zahrnutým v obchodním

majetku nepřihlíží.

- (3) Od daně jsou, kromě příjmů uvedených v § 4, osvobozeni
- příjmy podle odstavce 1 písm. a), pokud jejich úhrn u poplatníka nepřesáhne ve zdaňovacím období 30 000 Kč; přitom příjmem poplatníka, kterému plyne příjem z chovu včel a u kterého nepřekročí ve zdaňovacím období počet včelstev 60, je částka 500 Kč na jedno včelstvo,
 - výhry z**
 - loterie a tomboly, pokud výše výhry nepřesahuje 1 000 000 Kč,**
 - hazardních her, které jsou jednotlivým druhem příjmu podle odstavce 1 písm. h) bodů 2 až 6, pokud rozdíl mezi úhrnem výher spadajících do tohoto druhu příjmu a úhrnem vkladů do hazardních her v rámci tohoto druhu příjmu za zdaňovací období nepřesahuje 1 000 000 Kč,**
 - bezáplatné příjmy
 - od příbuzného v linii přímé a v linii vedlejší, pokud jde o sourozence, strýce, tetu, synovce nebo neteř, manžela, manžela dítěte, dítě manžela, rodiče manžela nebo manžela rodičů,
 - od osoby, se kterou poplatník žil nejméně po dobu jednoho roku bezprostředně před získáním bezúplatného příjmu ve společně hospodařící domácnosti a z tohoto důvodu pečoval o domácnost nebo byl na tuto osobu odkázán výživou,
 - obmysleného z jeho majetku, který do svěřenského fondu vyčlenil nebo kterým zvýšil majetek tohoto fondu, nebo z majetku, který byl do svěřenského fondu vyčleněn nebo který zvýšil majetek tohoto fondu osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2,
 - poplatníka z jeho majetku, který vložil do rodinné fundace, nebo z majetku, který byl do rodinné fundace vložen osobou uvedenou v bodě 1 nebo 2,
 - nabyté příležitostně, pokud jejich úhrn od téhož poplatníka ve zdaňovacím období nepřevyšuje částku 15 000 Kč.
 - Základem daně (dílním základem daně) je příjem snížený o výdaje prokazatelně vynaložené na jeho dosažení. Jsou-li výdaje spojené s jednotlivým druhem příjmu uvedeným v odstavci 1 vyšší než příjem, k rozdílu se nepřihlíží. Plynou-li příjmy podle odstavce 1 **písm. h) bodu 1 a** písm. ch) ze zdrojů v zahraničí, je základem daně (dílním základem daně) příjem nesnížený o výdaje. Jde-li o příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, lze výdaje uplatnit podle § 7 odst. 7 písm. a). Poplatník, který uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 písm. a), je povinen vždy vést záznamy o příjmech. Příjmy plynoucí ze splátek na základě uzavřené kupní smlouvy nebo ze zálohy na základě uzavřené smlouvy o budoucím prodeji nemovitě věci se zahrnou do dílního základu daně za zdaňovací období, ve kterém byly dosaženy. Plynou-li příjmy podle odstavce 1 písm. k), jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36).
 - U příjmů podle odstavce 1 písm. b) je výdajem cena, za kterou poplatník věc prokazatelně nabyt, a jde-li o věc nabytou bezúplatně, cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku^{1a)} ke dni nabytí. Jde-li o hmotný majetek odpisovaný podle § 26 a následujících, který byl zahrnut do obchodního majetku pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo sloužil k nájmu, je výdajem zůstatková cena podle § 29 odst. 2. Jde-li o věc získanou směnou nebo výhrou, vychází se z ceny podle zvláštního předpisu^{1a)} (§ 3 odst. 3). Výdajem jsou též částky prokazatelně vynaložené na technické zhodnocení, opravu a údržbu věci, včetně dalších výdajů souvisejících s uskutečněním prodeje s výjimkou výdajů na osobní potřebu poplatníka. K hodnotě vlastní práce poplatníka na věci, kterou si sám vyrobil nebo vlastní prací zhodnotil, se při stanovení výdajů nepřihlíží. U příjmů z úplatného převodu cenných papírů lze kromě nabývací ceny akcie nebo kmenového listu a pořizovací ceny ostatních cenných papírů uplatnit i výdaje související s uskutečněním úplatného převodu a platby za obchodování na trhu s cennými papíry při pořízení cenných papírů. Výdaje, které převyšují příjmy podle odstavce 1 písm. b), c), f) a g) v tom zdaňovacím období, kdy poprvé plynou splátky nebo zálohy na prodej věci, na budoucí prodej nemovitě věci nebo na prodej účasti na společnosti s ručením omezeným, komanditní společnosti, podílu na základním kapitálu družstva nebo pohledávky podle § 33a zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, mohou být uplatněny v tomto zdaňovacím období až do výše tohoto příjmu. Jestliže příjem plyne i v dalších zdaňovacích obdobích, postupuje se obdobně, a to až do výše celkové částky, kterou lze podle tohoto ustanovení uplatnit. U příjmů z prodeje věci je výdajem daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená poplatníkem, a to i v případě zaplacení ručitelem. V případě prodeje věci ve společném jmění manželů je výdajem daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená kterýmkoliv z nich. U příjmů podle odstavce 1 písm. b) je výdajem vrácená záloha, i když je vrácena v jiném zdaňovacím období. U příjmu plynoucího z odvolání daru je výdajem úhrada za zhodnocení daru. **U příjmů podle odstavce 1 písm. h) bodů 2 až 6 je výdajem pouze vklad do hazardní hry.**
 - U příjmů podle odstavce 1 písm. c), f) a g) se za výdaj považuje nabývací cena podílu. Výdajem není podíl na majetku družstva převedený v rámci transformace družstev podle zvláštního předpisu¹³⁾ s výjimkou podílu nebo jeho části, který je náhradou podle zvláštních předpisů,²⁾ a s výjimkou dalšího podílu na majetku družstva,¹³⁾ je-li vydán ve věcném nebo nepeně-

žitém plnění. Při přeměně investičního fondu na otevřený podílový fond, při přeměně uzavřeného podílového fondu na otevřený podílový fond, při změně obhospodařovatele podílového fondu, při sloučení a splynutí podílových fondů a při sloučení, splynutí a rozdělení investičního fondu se za nabývací cenu akcie nebo podílového listu u téhož poplatníka považuje nabývací cena podílu na původním investičním fondu. U příjmů z převodu jmění na společníka se za výdaj považuje nabývací cena podílu nebo pořizovací cena cenných papírů, převzaté dluhy, které byly následně uhrazeny, a uhrazení vypořádání, i když k uhrazení dojde v jiném zdaňovacím období než v tom, v němž plyne příjem z převodu jmění na společníka. U příjmů z vypořádání se za výdaj považuje nabývací cena podílu nebo pořizovací cena cenných papírů.

(7) Důchod podle občanského zákoníku se považuje za základ daně (díleč základ daně) po snížení o částku pořizovací ceny rovnoměrně rozdělenou na období pobírání důchodu. Toto období se stanoví jako střední délka života účastníka podle úmrtnostních tabulek Českého statistického úřadu v době, kdy důchod začne poprvé pobírat.

(8) Příjem podle odstavce 1 písm. f) a g) je také kladný rozdíl mezi oceněním majetku podle zvláštního právního předpisu^{1a)} a výši jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace při zániku členství v obchodní korporaci, pokud je podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl v nepeněžní formě. Pokud členovi obchodní korporace při zániku jeho účasti v ní vznikne vedle práva na vypořádací podíl v nepeněžní formě současně i dluh vůči obchodní korporaci, sníží se tento kladný rozdíl o výši dluhu. Příjmy podle odstavce 1 písm. f), g), h) bodu 1, ch) a o) s výjimkou příjmů z podílu na likvidačním zůstatku a vypořádacího podílu u společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti plynoucí ze zdrojů na území České republiky jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně (§ 36). Plynou-li tyto příjmy ze zdrojů v zahraničí, jsou základem daně (díleč základem daně) podle § 5 odst. 2. Je-li v ceně z veřejné soutěže zahrnuta odměna za užití díla nebo výkonu, sníží se o částku připadající na tuto odměnu základ daně zdaňovaný zvláštní sazbou daně a tato částka se zahrne do příjmů uvedených v § 7. U poplatníků uvedených v § 2 odst. 2, u nichž je sportovní činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, se považují přijaté ceny ze sportovních soutěží za příjmy podle § 7.

(9) Ostatními příjmy, při kterých dochází ke zvýšení majetku, jsou vždy a) plat prezidenta republiky a víceúčelová paušální náhrada výdajů spojených s výkonem jeho funkce podle zvláštního právního předpisu,^{6a)} b) renta a víceúčelová paušální náhrada poskytovaná bývalému prezidentu republiky podle zákona o zabezpečení prezidenta republiky po skončení funkce.

§ 11 zrušen

§ 12 Společné příjmy a výdaje

(1) Pokud nejsou společné výdaje související se společnými příjmy ze společnosti, nebo ze společenství jmění rozděleny mezi poplatníky stejně jako společné příjmy, mohou poplatníci uplatnit výdaje pouze v prokázané výši.

(2) Pokud nejsou příjmy a výdaje rozděleny mezi spoluvlastníky podle spoluvlastnických podílů, mohou spoluvlastníci uplatnit výdaje pouze v prokázané výši.

(3) Příjmy a výdaje plynoucí poplatníkovi ze společenství jmění s výjimkou společenství jmění dědiců za dobu jeho trvání se zahrnují do zdaňovacího období, ve kterém společenství jmění zaniklo.

§ 13

Příjmy a výdaje spolupracujících osob

(1) Příjmy a výdaje na jejich dosažení, zajištění a udržení při samostatné činnosti s výjimkou podílu společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti mohou být rozděleny mezi poplatníka a s ním spolupracující osoby, kterými se rozumí

- spolupracující manžel,
- spolupracující osoba žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti,
- člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu.

(2) U spolupracujících osob musí být výše podílu na příjmech a výdajích stejná. Příjmy a výdaje se rozdělují tak, aby

- podíl příjmů a výdajů připadající na spolupracující osoby nečinil v úhrnu více než 30 % a
- částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
 - za zdaňovací období nejvýše 180 000 Kč a
 - za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 15 000 Kč.

(3) V případě, že je spolupracující osobou pouze manžel, se příjmy a výdaje rozdělují tak, aby

- podíl příjmů a výdajů připadající na manžela nečinil více než 50 % a
- částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, činila
 - za zdaňovací období nejvýše 540 000 Kč a

2. za každý započatý kalendářní měsíc spolupráce nejvýše 45 000 Kč.

- Příjmy a výdaje nelze rozdělovat
 - na dítě, které nemá ukončenou povinnou školní docházku,
 - na dítě v kalendářních měsících, ve kterých je na něj uplatňováno daňové zvýhodnění na vyživované dítě,
 - na manžela, je-li na něj uplatněna sleva na manžela, a
 - na a od poplatníka, který zemřel.

§ 15

Nezdanitelná část základu daně

(1) Od základu daně lze odečíst hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého obcím, krajům, organizačním složkám státu, právními osobami se sídlem na území České republiky, jakož i právními osobami, které jsou pořadateli veřejných sbírek podle zvláštního zákona,^{14a)} a to na vědu a vzdělávání, výzkumné a vývojové účely, kulturu, školství, na policii, na požární ochranu, na podporu a ochranu mládeže, na ochranu zvířat a jejich zdraví, na účely sociální, zdravotnické a ekologické, humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti, tělovýchovné a sportovní, a politickým stranám, politickým hnutím, evropským politickým stranám nebo evropským politickým nadacím na jejich činnost, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poskytovateli zdravotních služeb nebo provozují školy a školská zařízení a zařízení pro péči o toulavá nebo opuštěná zvířata nebo pro péči o jedince ohrožených druhů živočichů, na financování těchto zařízení, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poživateli invalidního důchodu nebo byly poživateli invalidního důchodu ke dni přiznání starobního důchodu nebo jsou nezletilými dětmi závislými na péči jiné osoby podle zvláštního právního předpisu,^{4b)} na zdravotnické prostředky^{14a)} nejvýše do částky nehrázené zdravotními pojišťovnami nebo na zvláštní pomůcky podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nejvýše do částky nehrázené příspěvkem ze státního rozpočtu a na majetek usnadňující těmto osobám vzdělání a zařazení do zaměstnání, pokud úhrnná hodnota bezúplatných plnění ve zdaňovacím období přesáhne 2 % ze základu daně anebo činí alespoň 1 000 Kč. V úhrnu lze odečíst nejvýše 15 % ze základu daně. Obdobně se postupuje u bezúplatných plnění na financování odstraňování následků živelní pohromy, ke které došlo na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor. Jako bezúplatné plnění na zdravotnické účely se hodnota jednoho odběru krve nebo jejich složek dárce, kterému nebyla poskytnuta finanční úhrada výdajů spojených s odběrem krve nebo jejich složek podle zákona upravujícího specifické zdravotní služby, s výjimkou úhrady prokázaných cestovních nákladů spojených s odběrem, oceňuje částkou 3 000 Kč, hodnota odběru orgánu od žijícího dárce se oceňuje částkou 20 000 Kč a hodnota jednoho odběru krvinek od žijícího dárce, s výjimkou úhrady prokázaných cestovních nákladů spojených s odběrem, se oceňuje částkou 20 000 Kč. Ustanovení tohoto odstavce se použije i pro bezúplatné plnění poskytnuté právními nebo fyzickými osobami se sídlem nebo bydlištěm na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky, pokud příjemce bezúplatného plnění a účel bezúplatného plnění splňují podmínky stanovené tímto zákonem. Poskytnou-li bezúplatné plnění manželé ze společného jmění manželů, může odpočet uplatnit jeden z nich nebo oba poměrnou částí.

(2) Bezúplatné plnění poskytnuté veřejnou obchodní společností nebo komanditní společností se posuzuje jako bezúplatné plnění poskytnuté jednotlivými společníky veřejné obchodní společnosti nebo komplementáři komanditní společností a rozdělují se stejně jako základ daně podle § 7 odst. 4 nebo 5.

(3) Od základu daně se odečte částka, která se rovná úrokům zaplaceným ve zdaňovacím období z úvěru ze stavebního spoření,^{4a)} úrokům z hypotečního úvěru poskytnutého bankou, sníženým o státní příspěvek poskytnutý podle zvláštních právních předpisů, jakož i úvěru poskytnutého stavební spořitelnou,^{5b)} bankou v souvislosti s úvěrem ze stavebního spoření nebo s hypotečním úvěrem, a použitým na financování bytových potřeb, pokud se nejedná o bytovou výstavbu, údržbu ani o změnu stavby bytového domu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, prováděnou v rámci činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo pro účely nájmu. Bytovými potřebami pro účely tohoto zákona se rozumí

- výstavba bytového domu, rodinného domu, jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, nebo změna stavby,
- koupě pozemku za předpokladu, že na pozemku bude zahájena výstavba bytové potřeby podle písmene a) do 4 let od okamžiku uzavření úvěrové smlouvy nebo koupě pozemku v souvislosti s pořízením bytové potřeby uvedené v písmenu c),
- koupě
 - bytového domu,
 - rodinného domu,
 - rozestavěné stavby bytového domu nebo rodinného domu,
 - jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru,

- d) splacení vkladu právnické osobě jejím členem za účelem získání práva nájmu nebo jiného užívání bytu nebo rodinného domu,
- e) údržba a změna stavby bytového domu, rodinného domu, bytu v nájmu nebo v užívání nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru,
- f) vypořádání společného jmění manželů nebo vypořádání spoludědiců v případech, že předmětem vypořádání je úhrada podílu spojeného se získáním jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, rodinného domu nebo bytového domu,
- g) úhrada za převod podílu v obchodní korporaci jejím členem uskutečněná v souvislosti s převodem práva nájmu nebo jiného užívání bytu,
- h) splacení úvěru nebo zápůjčky použitých poplatníkem na financování bytových potřeb uvedených v písmenech a) až g), pokud jsou splněny podmínky pro tyto bytové potřeby.

Použije-li se nebo používá-li se bytová potřeba podle písmen a) až h) nebo její část k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, a nebo k nájmu, lze odečíst úroků po dobu užívání bytové potřeby k uvedeným účelům uplatnit pouze v poměrné výši.

(4) V případě, že účastníky smlouvy o úvěru na financování bytové potřeby je více zletilých osob, uplatní odpočet buď jedna z nich, anebo každá z nich, a to rovným dílem. Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. a) až c) a e), může být základ daně snížen pouze ve zdaňovacím období, po jehož celou dobu poplatník předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. a) až c) vlastnil a předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. a), c) a e) užíval k vlastnímu trvalému bydlení nebo trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů a v případě výstavby, změny stavby nebo koupě rozestavěné stavby užíval předmět bytové potřeby k vlastnímu trvalému bydlení nebo k trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů po splnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem pro užívání staveb.⁶³⁾ Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. b), u něhož nebude splněna podmínka zahájení výstavby bytové potřeby do 4 let od okamžiku uzavření úvěrové smlouvy, nárok na uplatnění odpočtu nezdanitelné části základu daně zaniká a příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém k této skutečnosti došlo, jsou částky, o které byl v příslušných letech z důvodu zaplacených úroků z úvěrů základ daně snížen. V roce nabytí vlastnictví však stačí, jestliže předmět bytové potřeby poplatník vlastnil ke konci zdaňovacího období. Jde-li o předmět bytové potřeby uvedený v odstavci 3 písm. d), f), g), může být základ daně snížen pouze ve zdaňovacím období, kdy poplatník byt v nájmu nebo v užívání, jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, rodinný dům nebo bytový dům získaný podle odstavce 3 písm. d), f), g) užíval k vlastnímu trvalému bydlení nebo k trvalému bydlení druhého z manželů, potomků, rodičů nebo prarodičů obou manželů. Úhrnná částka úroků, o které se snižuje základ daně podle odstavce 3 ze všech úvěrů poplatníků v téže společně hospodařící domácnosti, nesmí překročit 300 000 Kč. Při placení úroků jen po část roku nesmí uplatňovaná částka překročit jednu dvanáctinu této maximální částky za každý měsíc placení úroků.

(5) Od základu daně ve zdaňovacím období lze odečíst příspěvek v celkovém úhrnu nejvýše 24 000 Kč zaplacený poplatníkem na jeho

- a) penzijní připojištění se státním příspěvkem podle smlouvy o penzijním připojištění se státním příspěvkem uzavřené mezi poplatníkem a penzijní společností; částka, kterou lze takto odečíst, se rovná úhrnu částí měsíčních příspěvků, které v jednotlivých kalendářních měsících zdaňovacího období přesáhly výši, od které náleží maximální státní příspěvek,
- b) penzijní pojištění podle smlouvy o penzijním pojištění uzavřené mezi poplatníkem a institucí penzijního pojištění nebo na základě jinak sjednané účasti poplatníka na penzijním pojištění u instituce penzijního pojištění, za podmínky, že byla sjednána výplata plnění z penzijního pojištění až po 60 kalendářních měsících a současně nejdříve v roce dosažení věku 60 let; částka, kterou lze takto odečíst, se rovná úhrnu příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní pojištění na zdaňovací období, nebo
- c) doplňkové penzijní spoření podle smlouvy o doplňkovém penzijním spoření uzavřené mezi poplatníkem a penzijní společností; částka, kterou lze takto odečíst, se rovná úhrnu částí měsíčních příspěvků, které v jednotlivých kalendářních měsících zdaňovacího období přesáhly výši, od které náleží maximální státní příspěvek; v případě převodu prostředků účastníka z transformovaného fondu do účastnických fondů lze odečíst částku, která se rovná součtu částí měsíčních příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem na část zdaňovacího období a částí měsíčních příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho doplňkové penzijní spoření na navazující část zdaňovacího období, které v jednotlivých kalendářních měsících zdaňovacího období přesáhly výši, od které náleží maximální státní příspěvek.

Pokud poplatníkovi jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem, penzijní pojištění nebo doplňkové penzijní spoření zaniklo bez nároku na penzi, jednorázové vyrovnání nebo jednorázové plnění z penzijního pojištění a současně bylo poplatníkovi vyplaceno odbytné nebo jiné plnění související se zánikem penzijního pojištění, nárok na uplatnění odpočtu nezdanitelné

části základu daně zaniká a příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém k tomuto zániku došlo, jsou částky, o které byl poplatníkovi v uplynulých deseti letech z důvodu zaplacených příspěvků na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem nebo penzijní pojištění nebo doplňkové penzijní spoření základ daně snížen.

(6) Od základu daně za zdaňovací období lze odečíst poplatníkem zaplacené pojistné ve zdaňovacím období na jeho soukromé životní pojištění podle pojistné smlouvy uzavřené mezi poplatníkem jako pojistníkem a pojištěným v jedné osobě a pojišťovnou, která je oprávněna k provozování pojišťovací činnosti na území České republiky podle zvláštního právního předpisu, nebo jinou pojišťovnou usazenou na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor za předpokladu, že výplata pojistného plnění (důchodu nebo jednorázového plnění) je v pojistné smlouvě sjednána až po 60 kalendářních měsících od uzavření smlouvy a současně nejdříve v kalendářním roce, v jehož průběhu dosáhne poplatník věku 60 let a že podle podmínek pojistné smlouvy není umožněna výplata jiného příjmu, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, a u pojistné smlouvy s pevně sjednanou pojistnou částkou pro případ dožití navíc za předpokladu, že pojistná smlouva s pevně sjednanou pojistnou částkou pro případ dožití s pojistnou dobou od 5 do 15 let včetně má sjednanou pojistnou částku alespoň na 40 000 Kč a pojistná smlouva s pevně sjednanou pojistnou částkou pro případ dožití s pojistnou dobou nad 15 let má sjednanou pojistnou částku alespoň na 70 000 Kč. U důchodového pojištění se za sjednanou pojistnou částku považuje odpovídající jednorázové plnění při dožití. V případě jednorázového pojistného se zaplacené pojistné poměrně rozpočítá na zdaňovací období podle délky trvání pojištění s přesností na dny. Maximální částka, kterou lze odečíst za zdaňovací období, činí v úhrnu 24 000 Kč, a to i v případě, že poplatník má uzavřeno více smluv s více pojišťovnami. Dojde-li před skončením doby 60 kalendářních měsíců od uzavření smlouvy nebo před rokem, ve kterém pojištění dosáhne 60 let k výplatě pojistného plnění ze soukromého životního pojištění, jiného příjmu, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, nebo k předčasnému ukončení pojistné smlouvy, nárok na nezdanitelnou část základu daně zaniká a příjmem podle § 10 ve zdaňovacím období, ve kterém k této skutečnosti došlo, jsou částky, o které byl poplatníkovi v uplynulých 10 letech z důvodu zaplaceného pojistného základ daně snížen; toto se neuplatní v případě plnění, kdy došlo ke vzniku nároku na starobní důchod nebo invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně nebo v případě, stane-li se pojištěný invalidním ve třetím stupni podle zákona o důchodovém pojištění nebo v případě smrti a s výjimkou pojistných smluv, u nichž nebude vyplaceno pojistné plnění nebo odkupné a zároveň rezerva, kapitálová hodnota nebo odkupné bude přímo převedeno na jinou smlouvu soukromého životního pojištění splňující podmínky pro uplatnění nezdanitelné části základu daně.

(7) Od základu daně lze odečíst zaplacené členské příspěvky zaplacené ve zdaňovacím období členem odborové organizace odborové organizací, která podle svých stanov obhájí hospodářské a sociální zájmy zaměstnanců v rozsahu vymezeném zvláštním právním předpisem.⁶²⁾ Takto lze odečíst částku do výše 1,5 % zdanitelných příjmů podle § 6, s výjimkou příjmů podle § 6 zdaněných srážkou podle zvláštní sazby daně, maximálně však do výše 3 000 Kč za zdaňovací období.

(8) Od základu daně ve zdaňovacím období lze odečíst úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání,^{62a)} pokud nebyly hrazeny zaměstnavatelem ani nebyly uplatněny jako výdaj podle § 24 poplatníkem s příjmy podle § 7, nejvýše však 10 000 Kč. U poplatníka, který je osobou se zdravotním postižením, lze za zdaňovací období odečíst až 13 000 Kč, a u poplatníka, který je osobou s těžším zdravotním postižením, až 15 000 Kč.

(9) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se základ daně podle odstavců 1 až 8 snižuje za zdaňovací období, pouze pokud se jedná o poplatníka, který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a pokud úhrn jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky podle § 22 činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo 6, nebo jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo 10, nebo příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně.

§ 16

Sazba daně

Daň ze základu daně sníženého o nezdanitelnou část základu daně (§ 15) a o odčitatelné položky od základu daně (§ 34) zaokrouhleného na celá sta Kč dolů činí 15 %.

§ 16a

Solidární zvýšení daně

- (1) Při výpočtu podle § 16 se daň zvýší o solidární zvýšení daně.
- (2) Solidární zvýšení daně činí 7 % z kladného rozdílu mezi
 - a) součtem příjmů zahrnovaných do dílčího základu daně podle § 6 a dílčího základu daně podle § 7 v příslušném zdaňovacím období a
 - b) 48násobkem průměrné mzdy stanovené podle zákona upravujícího po-

jistné na sociální zabezpečení.

(3) Vykáže-li poplatník u příjmů ze samostatné činnosti daňovou ztrátu, lze o ni pro účely odstavce 2 písm. a) snížit příjmy zahrnované do dílčího základu daně podle § 6.

§ 16b

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím daně z příjmů fyzických osob je kalendářní rok.

ČÁST DRUHÁ

DANĚ Z PŘÍJMŮ PRÁVNICKÝCH OSOB

§ 17

Poplatníci daně z příjmů právnických osob

- (1) Poplatníkem daně z příjmů právnických osob je
- právnická osoba,
 - organizační složka státu,
 - podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
 - podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
 - fond penzijní společnosti, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí fond obhospodařovaný penzijní společností podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
 - svěřenský fond podle občanského zákoníku,
 - jednotka, která je podle právního řádu státu, podle kterého je založena nebo zřízena, poplatníkem,
 - fond ve správě Garančního systému finančního trhu podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu.
- (2) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, nebo daňovými nerezidenty.
- (3) Poplatníci jsou daňovými rezidenty České republiky, pokud mají na území České republiky své sídlo nebo místo svého vedení, kterým se rozumí adresa místa, ze kterého je poplatník řízen (dále jen „sídlo“). Daňoví rezidenti České republiky mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. Pokud je poplatník, který není právnickou osobou, založen nebo zřízen podle právních předpisů České republiky, má se za to, že má na území České republiky sídlo.
- (4) Poplatníci jsou daňovými nerezidenty, pokud nemají na území České republiky své sídlo nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouvy. Daňoví nerezidenti mají daňovou povinnost, která se vztahuje pouze na příjmy ze zdrojů na území České republiky.

§ 17a

Veřejně prospěšný poplatník

- (1) Veřejně prospěšným poplatníkem je poplatník, který v souladu se svým zakladatelským právním jednáním, statutem, stanovami, zákonem nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci jako svou hlavní činnost vykonává činnost, která není podnikáním.
- (2) Veřejně prospěšným poplatníkem není
- obchodní korporace,
 - Česká televize, Český rozhlas a Česká tisková kancelář,
 - profesní komora nebo poplatník založený za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, u nichž nejsou členské příspěvky osvobozeny od daně, s výjimkou organizace zaměstnavatelů,
 - zdravotní pojišťovna,
 - společenství vlastníků jednotek a
 - rodinná fundace, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí nadace nebo nadační fond,
 - které podle svého zakladatelského jednání slouží k podpoře zakladatele nebo osob blízkých zakladateli, nebo
 - jejichž činnost směřuje k podpoře zakladatele nebo osob blízkých zakladateli.

§ 17b

Základní investiční fond

- (1) Základním investičním fondem se pro účely tohoto zákona rozumí
- investiční fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, jehož akcie jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, pokud
 - žádný poplatník daně z příjmů právnických osob s výjimkou Světové banky, Mezinárodního měnového fondu, Evropské investiční banky, jiné mezinárodní finanční organizace, státu, centrální banky nebo právnické osoby jimi ovládané nemá podíl na základním kapitálu tohoto investičního fondu 10 % nebo více; podíly spojených osob, které jsou poplatníky daně z příjmů právnických osob, se pro tyto účely splnění této podmínky považují za podíly jednoho poplatníka; tato podmínka se považuje za splněnou i v případě, kdy je překročena povolená výše podílu na základním kapitálu po dobu kratší než polovina zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, nebo po dobu kratší než 6 měsíců, je-li zdaňovací období delší než 12 měsíců, a

- neprovozuje živnostenské podnikání za podmínek stanovených živnostenským zákonem,¹³⁹⁾
- podílový fond podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
- investiční fond a podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy investující v souladu se svým statutem více než 90 % hodnoty svého majetku do
 - investičních cenných papírů,
 - cenných papírů vydaných investičním fondem nebo zahraničním investičním fondem,
 - účasti v kapitálových obchodních společnostech,
 - nástrojů peněžního trhu,
 - finančních derivátů podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy,
 - práv vyplývajících ze zápisu věcí uvedených v bodech 1 až 5 v evidenci a umožňujících oprávněnému přímo nebo nepřímo nakládat s touto hodnotou alespoň obdobným způsobem jako oprávněný držitel,
 - pohledávek na výplatu peněžních prostředků z účtu,
 - úvěrů a zápůjček poskytnutých investičním fondem,
- zahraniční investiční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) až c) pokud
 - je jeho domovským státem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy členský stát Evropské unie nebo stát tvořící Evropský hospodářský prostor,
 - prokáže, že je obhospodařován na základě oprávnění srovnatelného s oprávněním k obhospodařování investičního fondu vydávaného Českou národní bankou a obhospodařovatel podléhá dohledu srovnatelnému s dohledem České národní banky,
 - má statut nebo dokument srovnatelný se statutem, ze kterého lze zjistit, že se jedná o zahraniční fond srovnatelný s fondem uvedeným v písmenech a) až c), a
 - prokáže, že se podle práva jeho domovského státu jeho příjmy ani z části nepřičítají jiným osobám.

§ 18

Obecná ustanovení o předmětu daně

- (1) Předmětem daně jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, není-li dále stanoveno jinak.
- (2) Předmětem daně nejsou
- příjmy získané nabytím akcií podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
 - u poplatníků, kteří mají postavení oprávněné osoby na základě zvláštního zákona,^{15b)} příjmy získané s vydáním pohledávky, a to do výše náhrad podle zvláštních zákonů,²⁾ do výše nároků na vydání základního podílu,¹³⁾ a dále příjmy z vydání dalšího podílu¹³⁾ v nepeněžní formě,
 - příjmy z vlastní činnosti Správy úložišť radioaktivních odpadů^{19e)} s výjimkou příjmů podléhajících zvláštní sazbě daně vybírané srážkou podle § 36 tohoto zákona,
 - příjmy plynoucí z titulu spravedlivého zadostiučinění přiznaného Evropským soudem pro lidská práva ve výši, kterou je Česká republika povinna uhradit, nebo z titulu urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva na základě smíru nebo jednostranného prohlášení vlády ve výši, kterou se Česká republika zavázala uhradit,^{1c)}
 - příjmy zdravotní pojišťovny plynoucí ve formě
 - pojistného na veřejné zdravotní pojištění,
 - pokuty uložené pojištěnci nebo plátcí pojistného,
 - penále uloženého plátcí pojistného,
 - přirážky k pojistnému vyměřené zaměstnavateli,
 - náhrady nákladů na hrazené zdravotní služby, které zdravotní pojišťovna vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby vůči pojištěnci,
 - úhrady plateb za výkony pracovně-lékařských služeb a specifické zdravotní péče od zaměstnavatele,
 - kauce podle právního předpisu upravujícího resortní, oborové, podnikové a další zdravotní pojišťovny,
 - návratné finanční výpomoci ze státního rozpočtu na uhrazení nákladů poskytnutých hrazených služeb po vyčerpání prostředků rezervního fondu v případě platební neschopnosti Všeobecné zdravotní pojišťovny,
 - účelové dotace ze státního rozpočtu,
 - pohledávky za uhrazené zdravotní služby poskytnuté v České republice cizím pojištěncům, kterými jsou fyzické osoby, za které byly zdravotní služby uhrazeny v souladu s vyhlášenými mezinárodními smlouvami o sociálním zabezpečení, s nimiž vyslovil souhlas Parlament a jimiž je Česká republika vázána, nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,
 - příjmy společenství vlastníků jednotek z
 - dotací,
 - příspěvků vlastníků jednotek na správu domu a pozemku,
 - úhrad za plnění spojená s užíváním bytu a nebytových prostor,

4. pojistného plnění z pojištění domu sjednaného společenstvím vlastníků jednotek.

§ 18a

Zvláštní ustanovení o předmětu daně veřejně prospěšných poplatníků

(1) U veřejně prospěšného poplatníka nejsou předmětem daně

- a) příjmy z nepodnikatelské činnosti za podmínky, že výdaje (náklady) vynaložené podle tohoto zákona v souvislosti s prováděním této činnosti jsou vyšší,
- b) dotace, příspěvek, podpora nebo jiná obdobná plnění z veřejných rozpočtů,
- c) podpora od Vinařského fondu,
- d) výnos daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění, které plynou obci nebo kraji,
- e) úplata, která je příjmem státního rozpočtu za
 1. převod nebo užívání státního majetku mezi organizačními složkami státu a státními organizacemi,
 2. nájem a prodej státního majetku,
- f) příjmy z bezúplatného nabytí věci podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

(2) U veřejně prospěšného poplatníka je předmětem daně vždy příjem

- a) z reklamy,
- b) z členského příspěvku,
- c) v podobě úroku,
- d) z nájemného s výjimkou nájmu státního majetku.

(3) U veřejně prospěšného poplatníka se splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) posuzuje za celé zdaňovací období podle jednotlivých druhů činností. Pokud jednotlivá činnost v rámci téhož druhu činnosti je prováděna jak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou nižší nebo rovny než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, tak za ceny, kdy dosažené příjmy jsou vyšší než související výdaje (náklady) vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení, jsou předmětem daně příjmy z těch jednotlivých činností, které jsou vykonávány za ceny, kdy příjmy převyšují související výdaje.

(4) Veřejně prospěšný poplatník je povinen vést účetnictví tak, aby nejdříve ke dni účetní závěrky byly vedeny odděleně příjmy, které jsou předmětem daně, od příjmů, které předmětem daně nejsou, nebo předmětem daně jsou, ale jsou od daně osvobozeny. Obdobně to platí i pro vedení výdajů (nákladů). Pokud tato povinnost nemůže být splněna organizační složkou státu nebo obcí u jejich jednorázových rozpočtových příjmů, učiní se tak mimoúčetně v daňovém přiznání.

(5) S výjimkou příjmů z investičních dotací jsou předmětem daně všechny příjmy u veřejně prospěšného poplatníka, který je

- a) veřejnou vysokou školou,
- b) veřejnou výzkumnou institucí,
- c) poskytovatelem zdravotních služeb, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby,
- d) obecně prospěšnou společností,
- e) ústavem.

§ 18b

Zvláštní ustanovení o předmětu daně osobních obchodních společností a jejich společníků

(1) U veřejně obchodní společnosti jsou předmětem daně pouze příjmy, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou daně; to neplatí pro účely stanovení základu daně z příjmů fyzických nebo právnických osob společníka veřejné obchodní společnosti.

(2) U společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti jsou předmětem daně také příjmy veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti.

§ 19

Osvobození od daně

(1) Od daně jsou osvobozeny

- a) členský příspěvek podle stanov, statutu, zřizovacích nebo zakladatelských listin, přijatý
 1. zájmovým sdružením právnických osob, u něhož členství není nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti,
 2. spolkem, který není organizací zaměstnavatelů, nebo evropskou politickou nadací,
 3. odborovou organizací,
 4. politickou stranou, politickým hnutím nebo evropskou politickou stranou, nebo
 5. profesní komorou s nepovinným členstvím s výjimkou Hospodářské komory České republiky a Agrární komory České republiky,
- b) výnosy kostelních sbírek, příjmy za církevní úkony a příspěvky členů u registrovaných církví a náboženských společností,
- c) příjem z nájemného družstevního bytu nebo družstevního nebytového prostoru a z úhrady za plnění poskytované s užíváním tohoto bytu nebo nebytového prostoru plynoucí na základě nájemní smlouvy mezi byto-

vým družstvem a jeho členem; obdobně to platí pro společnost s ručním omezeným a jejího společníka a pro spolek a jeho člena,

- d) příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, plynoucí
 1. fondu penzijní společnosti,
 2. instituci penzijního pojištění, která je skutečným vlastníkem zdaňovaných příjmů podle odstavce 6, s výjimkou penzijní společnosti nebo obdobné společnosti obhospodařující fondy obdobné fondům penzijního pojištění,
- e) příjmy státních fondů stanovené zvláštními předpisy,¹⁹⁾
- f) příjem České národní banky, příjem Garančního systému finančního trhu a příjem fondu ve správě Garančního systému finančního trhu podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu,
- g) výnos z operací na finančním trhu s prostředky zvláštního účtu rezervy důchodového pojištění podle rozpočtových pravidel,
- h) příjmy plynoucí z odpisu dluhů při oddlužení nebo reorganizaci provedené podle zvláštního právního předpisu,^{19a)} pokud jsou podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ zaúčtovány ve prospěch výnosů,
- ch) zrušeno
 - i) úrokové příjmy poplatníků uvedených v § 17 odst. 4, které jim plynou z dluhopisů vydávaných v zahraničí poplatníky se sídlem v České republice nebo Českou republikou,
 - j) příjmy Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, a s., plynoucí z prodeje cenných papírů v majetku fondu,
 - k) podíly na zisku tichého společníka z účasti na podnikání, pokud jsou použity k doplnění vkladu sníženého o podíly na ztrátách do původní výše,
 - l) příjmy plynoucí v souvislosti s privatizovaným majetkem, které jsou vedeny Ministerstvem financí na zvláštních účtech podle zvláštního právního předpisu, a příjmy plynoucí z nakládání s prostředky těchto zvláštních účtů na finančním trhu, a dále příjmy plynoucí z práv, která přešla ze zaniklé České konsolidační agentury na stát podle zvláštního právního předpisu, a příjmy plynoucí z práv, která přešla ze zaniklé České inkasní, s. r. o., nebo ze zrušeného Zajišťovacího fondu družstevních záložen na stát,
 - m) příjem Garančního fondu obchodníků s cennými papíry,
 - n) příjmy z úroků z přeplatků zaviněných správcem daně⁴⁹⁾ a z úroků z přeplatků zaviněných orgánem sociálního zabezpečení,⁵⁰⁾
 - o) příjem Zajišťovacího fondu,
 - p) výnos z operací s prostředky jaderného účtu na finančním trhu podle atomového zákona,
 - r) výnos nadace, která je veřejně prospěšným poplatníkem, z majetku vloženého do nadační jistiny a příjem z jeho prodeje, pokud tento příjem slouží jen k účelu, ke kterému byla nadace zřízena, a pokud se nejedná o příjem, který byl nadací použit v rozporu se zákonem,
 - s) příspěvky do fondu zábrany škod České kanceláře pojistitelů,
 - t) příjmy z úroků plynoucí zdravotní pojišťovně zřízené zvláštním právním předpisem nebo podle zvláštního právního předpisu^{17e)} z vkladů u bank, pokud jsou vloženy prostředky získány ze zdrojů veřejného zdravotního pojištění,
 - u) příjmy regionální rady regionu soudržnosti stanovené zvláštním právním předpisem,¹²⁴⁾
 - v) příjmy fondu Energetického regulačního úřadu z příspěvku na úhradu prokazatelné ztráty držitele licence plnicího povinnosti dodávky nad rámec licence,⁸⁵⁾
 - w) úrokové příjmy Česko-německého fondu budoucnosti,
 - x) úrokové příjmy plynoucí orgánu státní správy, samosprávy a subjektu pověřenému Ministerstvem financí zabezpečováním realizace programů pomoci Evropských společenství, a to z vkladu na vkladovém účtu zřízeném pro uložení prostředků poskytnutých České republice Evropskými společenstvími, a dále úrokové příjmy plynoucí orgánu státní správy a samosprávy z vkladu na vkladovém účtu zřízeném pro uložení prostředků poskytnutých České republice Světovou bankou, Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj a Evropskou investiční bankou,
 - y) úrokové příjmy plynoucí z prostředků veřejné sbírky^{14e)} pořádané k účelům vymezeným v § 15 odst. 1 a § 20 odst. 8,
 - z) příjem Vinařského fondu stanovený zákonem upravujícím vinohradnictví a vinařství,
 - za) příjem z podpory od Vinařského fondu,
 - zb) příjmy plynoucí v souvislosti s výkonem dobrovolnické služby poskytované podle zvláštního právního předpisu,^{4h)}
 - zc) příspěvky výrobců nebo provozovatelů solárních elektráren podle zákona upravujícího odpady plynoucí provozovatelům kolektivního systému zajišťujícího zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení nebo oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektroodpadů, pokud jsou zaregistrováni podle zákona upravujícího odpady; osvobození lze uplatnit za předpokladu použití příspěvků pouze na zpracování elektroodpadů a odpadu ze solárních panelů a nezbytných nákladů souvisejících s tímto účelem s výjimkou nákladů na zřízení sběrného místa provozovatele solární elektrárny,

zd) ocenění v oblasti kultury podle zvláštních právních předpisů,^{12a)}

ze) příjmy z

1. podílu na zisku, vyplácené dceřinou společností, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, mateřské společnosti,
2. převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti plynoucí poplatníkoví uvedenému v § 17 odst. 3 nebo společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky,

zf) příjmy mateřské společnosti při snížení základního kapitálu dceřiné společnosti, a to nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů společnosti podle zvláštního právního předpisu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; obdobně se postupuje u příjmů mateřské společnosti z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu dceřiné společnosti,

zg) příjem plynoucí jako náhrada za služebnost vzniklou ze zákona nebo rozhodnutím státního orgánu podle jiných právních předpisů a příjem plynoucí jako náhrada za vyvlastnění na základě jiných právních předpisů,

zh) příjem České republiky z operací řízení likvidity státní pokladny a řízení státního dluhu podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla,

zi) příjmy z podílu na zisku, plynoucí od dceřiné společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, mateřské společnosti, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, a stále provozovně mateřské společnosti, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 4 a je umístěna na území České republiky; toto se nevztahuje na podíly na likvidačním zůstatku, vypořádací podíly, podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci, a na podíly na zisku, pokud má dceřiná společnost možnost snížit o ně základ daně,

zj) licenční poplatky plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od 1. obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo

2. stále provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, na území České republiky,

zk) úrok z úvěrového finančního nástroje plynoucí obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, od obchodní korporace, která je daňovým rezidentem České republiky, nebo od stále provozovny obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, umístěné na území České republiky; úvěrovým finančním nástrojem se pro účely tohoto zákona rozumí závazkový právní vztah, jehož předmětem je vrácení přenechaných nebo poskytnutých peněžních prostředků; úvěrovým finančním nástrojem je vždy

1. úvěr,
2. zápůjčka,
3. dluhopis,
4. vkladní list, vkladový certifikát a vklad jim na roveň postavený a
5. směnka, jejímž vydáním získává směnečný dlužník peněžní prostředky.

zl) výnosy z prostředků rezerv uložených na zvláštním vázaném účtu v bance podle zvláštního právního předpisu^{22a)} a výnosy ze státních dluhopisů pořízených z prostředků zvláštního vázaného účtu v bance podle zvláštního právního předpisu^{22a)} a vedených na samostatném účtu u České národní banky, ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři, na který Česká republika jednájí prostřednictvím Ministerstva financí převede evidence Střediska cenných papírů (dále jen „centrální depozitář“), v případě, stanou-li se příjmem zvláštního vázaného účtu podle zvláštního právního předpisu,^{22a)}

zm) příjmy Státního ústavu pro kontrolu léčiv a Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv plynoucí z úkonů vykonávaných podle zvláštního právního předpisu,¹¹²⁾

zn) **příjem v podobě ceny z úctenkové loterie, jejíž hodnota nepřevyšuje 1 000 000 Kč.**

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a podle odstavců 8 až 10 se nevztahuje na

a) podíly na zisku vyplácené dceřinou společností, která je v likvidaci, mateřské společnosti, není-li mateřská společnost společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky,

b) příjmy z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, pokud je dceřiná společnost poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a je v likvidaci.

(3) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) společností, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, obchodní korporace, která není poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a

1. má některou z forem uvedených v předpisech Evropských společenství;⁹³⁾ tyto formy uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem a

2. podle daňových zákonů členských států Evropské unie je považována za daňového rezidenta a není považována za daňového rezidenta mimo Evropskou unii podle ustanovení smlouvy o zamezení dvojího zdanění s třetím státem a

3. podléhá některé z daní uvedených v příslušném právním předpisu Evropských společenství,⁹³⁾ které mají stejný nebo podobný charakter jako daň z příjmů. Seznam těchto daní uveřejní Ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji a v informačním systému s dálkovým přístupem; za obchodní korporaci podléhající těmto daním se nepovažuje obchodní korporace, která je od daně osvobozena nebo si může zvolit osvobození od daně,

b) mateřskou společností obchodní korporace, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má některou z forem uvedených v předpisech Evropské unie⁹³⁾ nebo formu družstva, svěřenský fond, rodinná fundace, obec, **dobrovolný svazek obcí, kraj, Česká republika**, nebo společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, pokud v jejich obchodním majetku je nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10 % podíl na základním kapitálu jiné obchodní korporace,

c) dceřinou společností obchodní korporace, je-li poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 a má některou z forem uvedených v předpisech Evropské unie⁹³⁾ nebo formu družstva, nebo obchodní korporace, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, na jejímž základním kapitálu má mateřská společnost nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10 % podíl,

d) třetím státem stát, který není členským státem Evropské unie.

(4) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze), zf) a zi) a podle odstavce 9 lze uplatnit při splnění podmínky 10 % podílu na základním kapitálu, i před splněním podmínky 12 měsíců nepřetržitě trvání podle odstavce 3, avšak následně musí být tato podmínka splněna. Nebude-li splněna minimální výše podílu 10 % na základním kapitálu nepřetržitě po dobu nejméně 12 měsíců, posuzuje se osvobození od daně podle

a) odstavce 1 písm. ze) bodu 2, písm. zf) a zi) uplatněné poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 jako nesplnění jeho daňové povinnosti ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které bylo osvobození od daně uplatněno,

b) odstavce 1 písm. ze) bodu 1 a písm. zf) uplatněné plátcem daně jako nesplnění povinnosti plátce daně a postupuje se podle § 38s.

(5) Osvobození podle odstavce 1 písm. zj) a zk) lze uplatnit, pokud

1. plátce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků a příjemce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků jsou osobami přímo kapitálově spojenými po dobu alespoň 24 měsíců nepřetržitě po sobě jdoucích a
2. příjemce úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků je jejich skutečným vlastníkem a
3. úroky z úvěrového finančního nástroje nebo licenční poplatky nejsou přičitatelné stále provozovně umístěné na území České republiky nebo státu, který není členským státem Evropské unie, státem tvořícím Evropský hospodářský prostor nebo Švýcarskou konfederací, a
4. příjemci úroků z úvěrového finančního nástroje nebo licenčních poplatků bylo vydáno rozhodnutí podle § 38nb.

Osvobození lze uplatnit i před splněním podmínky uvedené v bodě 1, avšak následně musí být tato podmínka splněna. Při nedodržení této podmínky se postupuje přiměřeně podle odstavce 4.

(6) Příjemce podílu na zisku, příjmu z převodu podílu mateřské společnosti v dceřiné společnosti, úroků z úvěrového finančního nástroje a licenčních poplatků je jejich skutečným vlastníkem, pokud tyto platby přijímá ve svůj vlastní prospěch a nikoliv jako zprostředkovatel, zástupce nebo zmocněnec pro jinou osobu.

(7) Licenčním poplatkem se rozumí platba jakéhokoliv druhu, která představuje náhradu za užití nebo za poskytnutí práva na užití autorského nebo jiného obdobného práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně filmu a filmových děl, počítačového programu (software), dále práva na patent, ochrannou známku, průmyslový vzor, návrh nebo model, plán, tajný vzorec nebo výrobní postup, nebo za výrobní technické a obchodní poznatky (know-how). Licenčním poplatkem se rozumí také příjem za nájem nebo za jakékoliv jiné využití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení.

(8) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 1 a písm. zj) a zk) lze za podmínek uvedených v odstavcích 3 až 7 pro společnost, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, použít obdobně i pro příjmy vyplácené obchodní korporaci, která je poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem Švýcarské konfederace, Norska, Islandu nebo Lichtenštejnska; přitom osvobození podle odstavce 1 písm. zj) lze použít počínaje dnem 1. ledna 2011. Při využití osvobození podle tohoto odstavce se použije obdobně ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk).

(9) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) platí i pro příjmy plynoucí poplatníkoví uvedenému v § 17 odst. 3 a společnosti, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, z podílu na zisku vypláceného obchodní korporací a z převodu podílu v ob-

chodní korporaci, pokud tato obchodní korporace

1. je daňovým rezidentem třetího státu, se kterým má Česká republika uzavřenou účinnou smlouvu o zamezení dvojího zdanění, a
2. má právní formu se srovnatelnou právní charakteristikou jako společnost s ručením omezeným, akciová společnost nebo družstvo podle zvláštního právního předpisu, a
3. je v obdobném vztahu vůči poplatníkovi, kterému příjmy z podílu na zisku nebo z převodu podílu v obchodní korporaci plynou, jako dceřiná společnost vůči mateřské společnosti za podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4, a
4. podléhá dani obdobně dani z příjmů právnických osob, u níž sazba daně není nižší než 12 %, a to alespoň ve zdaňovacím období, v němž poplatník uvedený v § 17 odst. 3 o příjmu z podílu na zisku nebo z převodu podílu v obchodní korporaci účtuje jako o pohledávce v souladu se zvláštním právním předpisem,²⁰⁾ a ve zdaňovacím období předcházejícím tomuto zdaňovacímu období; přitom došlo-li v obchodní korporaci k zániku bez provedení likvidace, posuzuje se splnění této podmínky u právního předchůdce; za obchodní korporaci podléhající takové dani se nepovažuje obchodní korporace, která je od daně osvobozena, nebo si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od této daně.

Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle tohoto odstavce lze uplatnit, pokud příjemce příjmu z podílu na zisku nebo z převodu podílu je jejich skutečný vlastník. Výdajem vynaloženým na příjem uvedený v odstavci 1 písm. ze) bodu 2 je vždy nabývací cena tohoto podílu stanovená podle tohoto zákona. Pro stanovení výdajů (nákladů) vynaložených na příjmy (výnosy) osvobozené podle tohoto odstavce se ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk) použije přiměřeně. Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 2 a podle tohoto odstavce nelze uplatnit u podílů v obchodní korporaci, které byly nabyty v rámci koupě obchodního závodu (§ 23 odst. 15).

(10) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) bodu 2 a písm. zi) a podle odstavce 9 lze za podmínek uvedených v odstavcích 3, 4 a 6 pro obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, použít obdobně i pro obchodní korporaci, která je daňovým rezidentem Norska, Islandu nebo Lichtenštejnska. Při využití osvobození podle tohoto odstavce se použije obdobně ustanovení § 25 odst. 1 písm. zk).

(11) Osvobození podle odstavce 1 písm. ze) a zi) a podle odstavce 10 nelze uplatnit, pokud dceřiná společnost nebo mateřská společnost

- a) je od daně z příjmů právnických osob nebo obdobně daně osvobozena,
- b) si může zvolit osvobození nebo obdobnou úlevu od daně z příjmů právnických osob nebo obdobně daně, nebo
- c) podléhá dani z příjmů právnických osob nebo obdobně dani se sazbou ve výši 0 %.

(12) U akciové společnosti s proměnným základním kapitálem tvořící podfondy se podmínky podle odstavce 3 písm. b) a c) posuzují za akciovou společnost a podfondy samostatně.

§ 19b

Osvobození bezúplatných příjmů

- (1) Od daně z příjmů právnických osob se osvobozuje bezúplatný
 - a) příjem z nabytí dědictví nebo odkazu,
 - b) příjem, pokud k němu došlo na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o pozemkových úpravách, v podobě
 1. nabytí vlastnického práva k pozemku,
 2. zřízení věcného břemene,
 - c) příjem z nabytí vlastnického práva k pozemku nebo podílu na pozemku podle zákona upravujícího majetek České republiky a její vystupování v právních vztazích, je-li organizační složka státu povinna je bezúplatně převést bytovému družstvu vzniklému před 1. lednem 1992 nebo jeho právnímu nástupci,
 - d) příjem v podobě majetkového prospěchu, pokud v úhrnu příjmy z tohoto majetkového prospěchu od téže osoby nepřesáhnou ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové priznání, částku 100 000 Kč u
 1. vydlužitele při bezúročném zápůjčce,
 2. vypůjčitele při výpůjčce a
 3. výprosníka při výprose,
 - e) příjem z nabytí majetku zdravotními pojišťovnami pro fondy veřejného zdravotního pojištění,
 - f) příjem vlastníka jednotky v podobě úhrady nákladů na správu domu a pozemku
 1. vlastníkem jiné jednotky v tomtéž domě nebo
 2. osobou, která se stane vlastníkem vznikající jednotky v tomtéž domě.
- (2) Od daně z příjmů právnických osob se osvobozuje bezúplatný příjem
 - a) obmyšleného z majetku, který
 1. byl do svěrenského fondu vyčleněn pořízením pro případ smrti nebo
 2. zvýšil majetek svěrenského fondu pořízením pro případ smrti,
 - b) poplatníka, který je
 1. veřejně prospěšným poplatníkem se sídlem na území České republiky, pokud je nebo bude využit pro účely vymezené v § 15 odst. 1 nebo § 20 odst. 8 nebo jeho kapitálové dovybavení,

2. veřejně prospěšným poplatníkem se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky, je-li jeho právní forma, předmět činnosti a způsob využití předmětu bezúplatného nabytí obdobný právní formě, předmětu činnosti a způsobu využití těch poplatníků, jejichž příjmy jsou osvobozeny podle bodu 1,

3. územním samosprávným celkem nebo jím zřízenou příspěvkovou organizací, dobrovolným svazkem obcí, veřejnou výzkumnou institucí, veřejnou vysokou školou nebo Regionální radou regionu soudržnosti, mají-li sídlo na území České republiky,

4. právnickou osobou se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky, je-li jeho právní forma a předmět činnosti obdobný právní formě a předmětu činnosti poplatníka uvedeného v bodě 3,

c) plynoucí do veřejné sbírky, na humanitární nebo charitativní účel,

d) přijatý z veřejné sbírky,

e) členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor.

(3) Osvobození bezúplatných příjmů podle odstavce 2 písm. b) až d) se nepoužije, pokud ho veřejně prospěšný poplatník neuplatní. Rozhodnutí veřejně prospěšného poplatníka o uplatnění nebo neuplatnění osvobození bezúplatných příjmů nelze zpětně měnit.

§ 20

Základ daně a položky snižující základ daně

(1) Pro stanovení základu daně platí ustanovení § 23 až 33 a ustanovení odstavců 2 až 6.

(2) U poplatníka, u něhož dochází ke zrušení s likvidací, je základem daně v průběhu likvidace i po jejím ukončení výsledek hospodaření upravený podle § 23 až 33.

(3) Má-li dojít u investičního fondu ke změně jeho administrátora, je předchozí administrátor povinen tuto změnu oznámit správci daně nejpozději v den, kdy nastane.

(4) U komanditní společnosti se základ daně stanovený podle § 23 až 33 snižuje o částku připadající komplementářům.

(5) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí základu daně poměrná část základu daně nebo daňové ztráty veřejné obchodní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(6) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí základu daně poměrná část základu daně nebo daňové ztráty komanditní společnosti. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

(7) Veřejně prospěšný poplatník s výjimkou obce, kraje, poskytovatele zdravotních služeb, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby, a profesní komory a poplatníka založeného za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, kteří nejsou organizací zaměstnavatelů, může základ daně zjištěný podle odstavce 1 snížený podle § 34 dále snížit až o 30 %, maximálně však o 1 000 000 Kč, použije-li prostředky získané touto úsporou na dani v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) prováděných nepodnikatelských činností. V případě, že 30% snížení činí méně než 300 000 Kč, lze odečíst částku ve výši 300 000 Kč, maximálně však do výše základu daně. Veřejná vysoká škola, obecně prospěšná společnost nebo ústav, které jsou soukromou vysokou školou podle zákona upravujícího vysoké školy, a veřejná výzkumná instituce mohou základ daně zjištěný podle odstavce 1 snížený podle § 34 dále snížit až o 30 %, maximálně však o 3 000 000 Kč, použijí-li prostředky získané touto úsporou na dani v následujícím zdaňovacím období ke krytí nákladů (výdajů) na vzdělávání, vědecké, výzkumné, vývojové nebo umělecké činnosti a v případě, že 30% snížení činí méně než 1 000 000 Kč, mohou odečíst částku ve výši 1 000 000 Kč, maximálně však do výše základu daně.

(8) Od základu daně sníženého podle § 34 lze odečíst hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého obcím, krajům, organizačním složkám státu, právními osobám se sídlem na území České republiky, jakož i právními osobám, které jsou pořadateli veřejných sbírek podle zvláštního zákona,^{14e)} a to na vědu a vzdělávání, výzkumné a vývojové účely, kulturu, školství, na policii, na požární ochranu, na podporu a ochranu mládeže, na ochranu zvířat a jejich zdraví, na účely sociální, zdravotnické, ekologické, humanitární, charitativní, náboženské pro registrované církve a náboženské společnosti, tělovýchovné a sportovní, a politickým stranám, politickým hnutím, evropským politickým stranám nebo evropským politickým nadacím na jejich činnost, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poskytovateli zdravotních služeb nebo které provozují školy a školská zařízení a zařízení na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat, na financování těchto zařízení, dále fyzickým osobám s bydlištěm na území České republiky, které jsou poživateli invalidního důchodu nebo byly poživateli invalidního důchodu ke dni priznání starobního důchodu nebo jsou nezletilými dětmi závislými na péči jiné osoby podle zvláštního právního předpisu,^{4f)} na zdravotnické prostředky¹¹⁴⁾ nejvýše do částky nehrzené zdravotními pojišťovnami nebo na zvláštní pomůc-

ky podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nejvýše do částky nehrzené příspěvkem ze státního rozpočtu a na majetek usnadňující těmto osobám vzdělání a zařazení do zaměstnání, pokud hodnota bezúplatného plnění činí alespoň 2 000 Kč. Obdobně se postupuje u bezúplatného plnění na financování odstraňování následků živelní pohromy, ke které došlo na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor. U hmotného nebo nehmotného majetku je hodnotou bezúplatného plnění nejvýše zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2) nebo hodnota zachycená v účetnictví podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ u ostatního majetku. V úhrnu lze odečíst nejvýše 10 % ze základu daně sníženého podle § 34. Tento odpočet nemohou uplatnit veřejně prospěšní poplatníci.

(9) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, je součástí hodnoty bezúplatného plnění, kterou lze odečíst od základu daně podle odstavce 8, i část hodnoty bezúplatného plnění poskytnutého veřejnou obchodní společností na účely vymezené v odstavci 8, stanovená ve stejném poměru, jako se rozděluje základ daně nebo ztráta podle odstavce 5.

(10) Hodnota bezúplatného plnění poskytnutého komanditní společností na účely vymezené v odstavci 8 se rozděluje na komplementáře a komanditní společnost ve stejném poměru, v jakém se snižuje základ daně podle odstavce 4. U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, je součástí hodnoty bezúplatného plnění, kterou lze odečíst podle odstavce 8, i část hodnoty bezúplatného plnění poskytnutého komanditní společností na účely vymezené v odstavci 8, připadající komplementářům v poměru, v jakém se rozděluje na jednotlivé komplementáře základ daně nebo ztráta podle odstavce 6.

(11) Základ daně snížený podle odstavců 7 a 8 a § 34 se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů.

(12) Ustanovení odstavců 8 až 11 se použije i pro bezúplatné plnění poskytnuté právníkem nebo fyzickým osobám se sídlem nebo bydlištěm na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky, pokud příjemce bezúplatného plnění a účel bezúplatného plnění splňují podmínky stanovené tímto zákonem.

§ 20a

Poplatník daně z příjmů právníků osob, který je jen část zdaňovacího období základním investičním fondem, rozdělí základ daně (§ 20 odst. 1) snížený o položky podle § 34 s přesností na dny, a to na část

- připadající na část zdaňovacího období, v níž byl základním investičním fondem, která se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů,
- připadající na zbývající část zdaňovacího období, která se zaokrouhluje na celé tisíce Kč dolů.

§ 20b

Samostatný základ daně

(1) Do samostatného základu daně se zahrnují veškeré příjmy z podílů na zisku, vypořádacích podílů, podílů na likvidačním zůstatku nebo jim obdobná plnění, a to ve výši včetně daně sražené v zahraničí, plynoucí poplatníkům uvedeným v § 17 odst. 3 ze zdrojů v zahraničí v příslušném zdaňovacím období. Do samostatného základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně. Jednotlivý příjem z vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku anebo z obdobného plnění zahrnovaného do samostatného základu daně se snižuje o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci. Obdobně se postupuje i u poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4, pokud příjmy z podílů na zisku, vypořádacích podílů, podílů na likvidačním zůstatku nebo jim obdobná plnění plynoucí ze zahraničí se přičítají jeho stále provozovně umístěné na území České republiky. Toto ustanovení se nevztahuje na fondy penzijní společnosti.

(2) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, je součástí samostatného základu daně i část příjmů veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti, podle odstavce 1; přitom tato část samostatného základu se stanoví

- u společníka veřejné obchodní společnosti ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk podle společenské smlouvy, jinak rovným dílem,
- u komplementáře komanditní společnosti ve stejném poměru, jakým je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti na tohoto komplementáře podle zvláštního právního předpisu.

§ 20c

Obchodní majetek poplatníka daně z příjmů právníků osob

Obchodním majetkem poplatníka daně z příjmů právníků osob se pro účely daní z příjmů rozumí veškerý majetek, který

- mu patří, pokud jde o poplatníka právníkou osobou,
- k němu patří, pokud jde o poplatníka, který není právníkou osobou.

§ 21

Sazba a výpočet daně

- Sazba daně činí 19 %, pokud v odstavcích 2 a 3 není stanoveno jinak.

Daň se vypočte jako součin základu daně sníženého o položky snižující základ daně a o odčitatelné položky od základu daně zaokrouhleného na celé tisíce Kč dolů a sazby daně.

(2) Sazba daně činí u základního investičního fondu 5 %.

(3) Sazba daně činí 0 % u fondu penzijní společnosti nebo u instituce penzijního pojištění s výjimkou penzijní společnosti nebo obdobné společnosti obhospodařující fondy obdobné fondům penzijního pojištění.

(4) Sazba daně 15 % se vztahuje na samostatný základ daně podle § 20b zaokrouhlený na celé tisícikoruny dolů.

(5) U poplatníka daně z příjmu právníků osob, který je pouze část zdaňovacího období základním investičním fondem, se použije sazba daně podle odstavce 2 jen na část základu daně připadající na část zdaňovacího období, ve které byl investičním fondem, stanovenou podle § 20a.

(6) Pro stanovení daně se použije sazba daně podle předchozích odstavců účinná k prvnímu dni zdaňovacího období nebo období, za něž je podáváno daňové příznání.

§ 21a

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím daně z příjmů právníků osob je

- kalendářní rok,
- hospodářský rok,
- období od rozhodného dne fúze nebo rozdělení obchodní korporace nebo převodu jmění na společníka do konce kalendářního roku nebo hospodářského roku, ve kterém se přeměna nebo převod jmění staly účinnými, nebo
- účetní období, pokud je toto účetní období delší než nepřetržitě po sobě jdoucích 12 měsících.

ČÁST TŘETÍ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ § 21b

Obecná společná ustanovení o věcech

(1) Za věc, a to za věc hmotnou a movitou, se pro účely daní z příjmů považuje také

- živé zvíře,
- část lidského těla a
- ovladatelná přírodní síla, se kterou se obchoduje.

(2) Ustanovení o obchodním závodu se pro účely daní z příjmů použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(3) Ustanovení tohoto zákona upravující cenné papíry se pro účely daní z příjmů obdobně použijí i pro zaknihované cenné papíry.

(4) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovitě věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

(5) Ustanovení upravující zálohu se pro účely daní z příjmů obdobně použijí i na závdavek.

§ 21c

Obecná společná ustanovení o majetkových právech

(1) Pro účely daní z příjmů platí, že při plnění ze svěřenského fondu se nejdříve plní ze zisku fondu a až poté z ostatního majetku fondu.

(2) Pro účely daní z příjmů platí, že při plnění z rodinné fundace se nejdříve plní ze zisku fundace a až poté z ostatního majetku fundace.

(3) Bylo-li ujednáno, že i dárci bude navzájem obdarován, jedná se pro účely daní z příjmů o koupi nebo směnu, a to i vzhledem k tomu, oč hodnota plnění jedné strany převyšuje hodnotu plnění druhé strany.

(4) Ustanovení tohoto zákona upravující nájem se použijí i pro pacht.

§ 21d

Obecná společná ustanovení o finančním leasingu

(1) Finančním leasingem se pro účely daní z příjmů rozumí přenechání hmotného majetku vlastníkem k užití uživateli za úplatu, pokud

- je při vzniku smlouvy
 - ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník předmětu finančního leasingu vlastnické právo k němu za kupní cenu nebo bezúplatně na uživatele předmětu finančního leasingu nebo
 - ujednáno právo uživatele na převod podle bodu 1,
- ke dni převodu vlastnického práva není kupní cena vyšší než zůstatková cena vypočtená ze vstupní ceny evidované u vlastníka, kterou by předmět finančního leasingu měl při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, s výjimkou případu, že by předmět finančního leasingu byl při tomto odpisování již odepsán ve výši 100 % vstupní ceny,
- je při vzniku smlouvy ujednáno, že po dobu trvání finančního leasingu budou na uživatele převedeny
 - uživací práva k předmětu leasingu,
 - povinnosti spojené s péčí o předmět leasingu a
 - rizika spojená s užíváním předmětu leasingu a
- je splněna minimální doba finančního leasingu; doba finančního leasingu

gu se počítá ode dne, kdy byl předmět finančního leasingu uživateli přenechán ve stavu způsobilém obvyklému užívání.

(2) Minimální dobou finančního leasingu je minimální doba odpisování hmotného majetku uvedená v § 30 odst. 1 nebo doba odpisování podle § 30a nebo 30b v okamžiku uzavření smlouvy. U hmotného majetku zařazeného v odpisové skupině 2 až 6 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu se tato doba zkracuje o 6 měsíců.

(3) Na finanční leasing se nevztahují ustanovení tohoto zákona o nájmu.

(4) Finanční leasing se pro účely daní z příjmů považuje od okamžiku uzavření smlouvy o finančním leasingu za nájem, pokud

a) je finanční leasing ukončen před uplynutím minimální doby finančního leasingu,

b) nedojde k převodu vlastnického práva na uživatele.

(5) Přenechá-li uživatel užívající předmět finančního leasingu tento předmět k užívání jiné osobě za úplatu na základě smlouvy, považuje se tato smlouva pro účely daní z příjmů za smlouvu o nájmu.

(6) Finančním leasingem není přenechání

a) hmotného majetku vyloučeného z odpisování nebo

b) nehmotného majetku.

§ 21e

Obecná společná ustanovení o osobách

(1) Bankou se pro účely daní z příjmů rozumí banka, včetně zahraniční banky.

(2) Za stát se pro účely daní z příjmů považuje také samostatná jurisdikce, která není státem.

(3) Manželem (manželkou) se pro účely daní z příjmů rozumí také partner podle zákona upravujícího registrované partnerství.

(4) Společně hospodařící domácností se pro účely daní z příjmů rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby.

§ 21f

Použití ustanovení o vkladech u svěřenských fondů, fundací a ústavů

(1) Pro účely daní z příjmů se na vyčlenění majetku do svěřenského fondu a zvýšení majetku svěřenského fondu smlouvou nebo pořízením pro případ smrti hledí jako na vklad do obchodní korporace.

(2) Pro účely daní z příjmů se na vklad a vyčlenění majetku do fundace nebo ústavu hledí jako na vklad do obchodní korporace.

§ 21g

Minimální mzda

Minimální mzdou se pro účely daní z příjmů rozumí měsíční sazba minimální mzdy podle právních předpisů upravujících výši minimální mzdy

a) účinná k prvnímu dni příslušného zdaňovacího období a

b) neupravená s ohledem na odpracovanou dobu a další okolnosti.

§ 21h

Vztah k účetním předpisům

U poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou příjmy jeho výnosy podle právních předpisů upravujících účetnictví a výdaje jeho náklady podle právních předpisů upravujících účetnictví, s výjimkou poplatníků, kteří účtují v soustavě jednoduchého účetnictví.

§ 21i

Zvláštní ustanovení o vymezení dividendového příjmu

Pro účely daní z příjmů se ustanovení o podílech na zisku používají rovněž na příslušenství investičního nástroje patřícího podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího omezitelné požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky do vedlejšího kapitálu Tier 1.

§ 22

Zdroj příjmů

(1) Za příjmy ze zdrojů na území České republiky se u poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 považují

a) příjmy z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny,

b) příjmy ze závislé činnosti (zaměstnání) s výjimkou příjmů uvedených v písmenu f) bodu 2, která je vykonávána na území České republiky nebo na palubách lodí či letadel, které jsou provozovány poplatníky uvedenými v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3,

c) příjmy ze služeb s výjimkou provádění stavebně montážních projektů, příjmy z obchodního, technického nebo jiného poradenství, řídicí a zprostředkovatelské činnosti a obdobných činností poskytovaných na území České republiky,

d) příjmy z převodu nemovitých věcí umístěných na území České republiky a z práv s nimi spojených,

e) příjmy z užívání nemovitých věcí nebo bytů umístěných na území České republiky,

f) příjmy

1. z nezávislé činnosti, např. architekta, lékaře, inženýra, právníka, věd-

ce, učitele, umělce, daňového či účetního poradce a podobných profesí, vykonávané na území České republiky,

2. z osobně vykonávané činnosti na území České republiky nebo zde zhodnocované veřejně vystupujícího umělce, sportovce, umělce a spoluúčinkujících osob, bez ohledu na to, komu tyto příjmy plynou a z jakého právního vztahu,

g) příjmy z úhrad od poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3 a od stálých provozoven poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kterými jsou

1. náhrady za poskytnutí práva na užití nebo za užití předmětu průmyslového vlastnictví, počítačových programů (software), výrobně technických a jiných hospodářsky využitelných poznatků (know-how),

2. náhrady za poskytnutí práva na užití nebo za užití práva autorského nebo práva příbuzného právu autorskému,

3. podíly na zisku, vypořádací podíly, podíly na likvidačním zůstatku obchodních korporací a jiné příjmy z držby kapitálového majetku a část zisku po zdanění vyplácená tichému společníkovi nebo jinému poplatníkově, než je člen obchodní korporace. Za podíly na zisku se pro účely

tohoto ustanovení považuje i zjištěný rozdíl mezi sjednanou cenou a cenou obvyklou na trhu (§ 23 odst. 7) a dále úroky, které se neuznávají jako výdaj (náklad) podle § 25 odst. 1 písm. w) a zl), s výjimkou zjištěného rozdílu u sjednaných cen a úroků hrazených daňovému rezidentovi jiného členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než České republiky nebo Švýcarské konfederace; podílem na zisku je i plnění ze zisku svěřenského fondu a ze zisku rodinné fundace,

4. úroky a jiné výnosy z poskytnutých úvěrových finančních nástrojů a obdobné příjmy plynoucí z jiných obchodních vztahů, z vkladů a z investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu, upravujícího podnikání na kapitálovém trhu,

5. příjmy z užívání movité věci nebo její části umístěné na území České republiky,

6. odměny členů orgánů právnických osob bez ohledu na to, z jakého právního vztahu plynou,

7. příjmy z prodeje investičních nástrojů podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu a majetkových práv registrovaných na území České republiky neuvedené pod písmeny h) a j),

8. výhry z hazardních her, výhry z reklamních soutěží a slosování, ceny z **úctenkové loterie**, z veřejných soutěží a ze sportovních soutěží,

9. výživné a důchody,

10. příjmy plynoucí společníkovi obchodní společnosti v souvislosti se snížením základního kapitálu,

11. příjmy z úhrad pohledávky nabyté postoupením,

12. sankce ze závazkových vztahů,

13. příjmy ze svěřenského fondu a z **rodinné fundace**,

14. bezúplatné příjmy neuvedené pod písmeny d), h) a i),

h) příjmy z převodu podílů v obchodních korporacích, které mají sídlo na území České republiky,

i) příjmy z převodu obchodního závodu umístěného na území České republiky,

j) příjmy z prodeje movitých věcí, které jsou v obchodním majetku stálé provozovny, a příjmy z přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí.

(2) Stálou provozovnou se rozumí místo k výkonu činností poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 na území České republiky, např. dílna, kancelář, místo k těžbě přírodních zdrojů, místo prodeje (odbytíště), staveniště. Staveniště, místo provádění stavebně montážních projektů a dále poskytování činností a služeb uvedených v odstavci 1 písm. c) a f) bod 1 poplatníkem nebo zaměstnanci či osobami pro něho pracujícími se považují za stálou provozovnu, přesáhne-li jejich doba trvání šest měsíců v jakémkoliv období 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích. Jestliže osoba jedná na území České republiky v zastoupení poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 a má a obvykle zde vykonává oprávnění uzavírat smlouvy, které jsou závazné pro tohoto poplatníka, má se za to, že tento poplatník má stálou provozovnu na území České republiky, a to ve vztahu ke všem činnostem, které osoba pro poplatníka na území České republiky provádí.

(3) Příjem společníka veřejné obchodní společnosti, komplementáře komanditní společnosti nebo společníka společnosti, který je daňovým ne-rezidentem, plynoucí z účasti v této obchodní korporaci nebo společnosti a z úvěrového finančního nástroje poskytnutého této obchodní korporaci nebo společnosti se považuje za příjem dosahovaný prostřednictvím stálé provozovny. Pro zajištění daně z příjmů společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti platí ustanovení § 38e odst. 3.

(4) Příjmem podle odstavce 1 se rozumí i nepeněžní plnění přijaté poplatníkem.

§ 23

Základ daně

(1) Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, převyšují výdaje

(náklady), a to při respektování jejich věcné a časové souvislosti v daném zdaňovacím období; rozdíl se upraví podle tohoto zákona.

(2) Pro zjištění základu daně se vychází

- a) z výsledku hospodaření (zisk nebo ztráta), a to vždy bez vlivu Mezinárodních účetních standardů, u poplatníků, kteří vedou účetnictví.²⁰⁾ Poplatník, který sestavuje účetní závěrku podle Mezinárodních účetních standardů upravených právem Evropských společenství,¹²⁶⁾ pro účely tohoto zákona použije ke zjištění výsledku hospodaření a pro stanovení dalších údajů rozhodných pro stanovení základu daně zvláštní právní předpis.²⁰⁾ Při stanovení základu daně se nepřihlíží k zápisům v knihách podrozvahových účtů, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Pro zjištění základu daně veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti se vychází z výsledku hospodaření upraveného o převod podílů na výsledku hospodaření společníkům veřejné obchodní společnosti nebo komplementářům komanditní společnosti. Pro zjištění základu daně u poplatníků, kteří odpisují majetek metodou komponentního odpisování podle právních předpisů upravujících účetnictví, se vychází z výsledku hospodaření bez vlivu této účetní metody odpisování,
 - b) z rozdílu mezi příjmy a výdaji u poplatníků, kteří nevedou účetnictví, nebo vedou jednoduché účetnictví.
- (3) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 2
- a) se zvyšuje o
 1. částky neoprávněně zkracující příjmy,
 2. částky, které nelze podle tohoto zákona zahrnout do výdajů (nákladů),
 3. částky uplatněné v předchozích zdaňovacích obdobích nebo v obdobích, za která se podává daňové přiznání, jako osvobozený bezúplatný příjem veřejně prospěšného poplatníka nebo výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud následně došlo k porušení podmínek pro jejich osvobození nebo uplatnění jako výdaje (nákladu) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to ve zdaňovacím období nebo obdobích, za které se podává daňové přiznání, ve kterém k porušení došlo,
 4. částky, o které byl snížen výsledek hospodaření podle písmene c) bodů 1 a 2 za předchozí zdaňovací období, a to ve zdaňovacím období, kdy je oprava nesprávnosti v účetnictví provedena a ovlivnila výsledek hospodaření. Výsledek hospodaření se zvyšuje dále o částku, o kterou byl snížen výsledek hospodaření podle písmene c) bodu 1 za předchozí zdaňovací období, a to v tom zdaňovacím období, kdy je oprava nesprávnosti zaúčtována rozvahově,
 5. částky pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které je podle zvláštních právních předpisů²¹⁾ povinen platit zaměstnanec a byly zaměstnavatelem, který vede účetnictví, srazeny, avšak neodvedeny do konce měsíce následujícího po uplynutí zdaňovacího období nebo jeho části. Pokud je daňový subjekt povinen podat podle tohoto zákona nebo zvláštního zákona daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období, jsou částky pojistného na důchodové spoření, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění částkami, o které se zvýší výsledek hospodaření, nebudou-li odvedeny do termínu pro podání daňového přiznání,
 6. přijaté úhrady smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení, penále a jiných sankcí ze závazkových vztahů u věřitele, který vede účetnictví, pokud byly podle písmene b) bodu 1 položkou snižující výsledek hospodaření v předchozích zdaňovacích obdobích; přitom za přijetí úhrady se považuje i vzájemné započtení pohledávek. Věřitel, který vede účetnictví a postoupí pohledávku z těchto smluvních sankcí nebo u kterého pohledávka z těchto sankcí zanikne jiným způsobem než jejím uhrazením nebo splnutím práva s povinností u jedné osoby a její výše byla podle písmene b) bodu 1 položkou snižující výsledek hospodaření v předchozích zdaňovacích obdobích, je povinen o částku této pohledávky zvýšit výsledek hospodaření, pokud již nebyl o stejnou částku zvýšen podle bodu 2. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,
 7. částku zrušené rezervy, jejíž způsob tvorby a výši pro daňové účely stanoví zvláštní právní předpis,^{22a)} u poplatníka, který nevede účetnictví,
 8. částku, o kterou byl snížen základ daně podle § 20 odst. 7, a to ve výši, která odpovídá poměru nevyčerpané úspory na dani, a to v tom zdaňovacím období, nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém došlo k porušení podmínek pro použití úspory na dani nebo k ukončení činnosti,
 9. kladný rozdíl mezi vzájemnými pohledávkami zúčastněných a nástupnických obchodních korporací, u nichž dochází k zániku v důsledku přeměny splnutím osoby dlužníka a věřitele, vyloučený v zahajovací rozvaze ve prospěch vlastního kapitálu, a to u nástupnické obchodní korporace v prvním zdaňovacím období nebo období, za něž je nástupnická obchodní korporace povinna podat daňové přiznání, přičemž tento rozdíl se stanoví bez vlivu ocenění reálnou hodnotou pro účely přeměny. Tento rozdíl se snižuje o tu část pohledávky zanikající v důsledku splnutí osoby dlužníka a věřitele, která byla u věřitele odepsána do

nákladů, které nebyly považovány za daňově uznatelné podle § 24. Toto ustanovení se nevztahuje na pohledávky z titulu závazkových pokut, úroků z prodlení, poplatků prodlení, penále a jiných sankcí ze smluvních vztahů,

10. kladný rozdíl mezi oceněním majetku podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, kterým je vypořádáván vypořádací podíl nebo likvidační zůstatek v nepeněžní formě, a výši jeho hodnoty zachycené v účetnictví obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví, a to u poplatníka, který je členem obchodní korporace; jestliže poplatníkovi, kterému je vypořádací podíl vyplácen, vznikne dluh vůči obchodní korporaci, sníží se vypočtený kladný rozdíl o hodnotu tohoto dluhu,

11. výši neuhrazeného dluhu zachyceného v účetnictví dlužníka odpovídajícího pohledávce, od jejíž splatnosti uplynulo 30 měsíců nebo se promlčela. Toto se nevztahuje na dluhy dlužníka, který je v úpadku podle zvláštního právního předpisu^{41c), 127)} a u ostatních poplatníků na dluhy z titulu cenných papírů a ostatních investičních nástrojů, plnění ve prospěch vlastního kapitálu, úhrady ztráty obchodní korporace, úvěrů, zápůjček, ručení, záloh, smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení a jiných sankcí ze závazkových vztahů a dále na dluhy, z jejichž titulu vznikl výdaj (náklad), ale je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byl zaplacen. Toto ustanovení se dále nevztahuje na dluhy, z jejichž titulu nebyl uplatněn výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, a dále na dluhy, o které vedou poplatníci rozhodčí řízení podle zvláštního právního předpisu nebo soudní řízení a nebo správní řízení podle zvláštního právního předpisu, jehož se poplatník řádně účastní a řádně a včas činí úkony potřebné k uplatnění svého práva, a to až do doby pravomocného rozhodnutí. Za dluhy se pro účely tohoto ustanovení v případě poplatníků, kteří vedou účetnictví, nepovažují dohadné položky pasivní nebo rezervy zachycené v účetnictví poplatníka v souladu se zvláštním právním předpisem.²⁰⁾ Poplatníci s příjmy podle § 7 nebo 9, kteří nevedou účetnictví a výdaje uplatňují podle § 24, zvýší rozdíl mezi příjmy a výdaji o výši neuhrazeného dluhu odpovídajícího pohledávce, od jejíž splatnosti uplynulo 36 měsíců nebo se promlčela, s výjimkou dluhů dlužníka, který je v úpadku podle zvláštního právního předpisu,^{19a), 127)} a u ostatních poplatníků s výjimkou dluhů z titulu úvěrů, zápůjček, smluvních pokut, úroků z prodlení, poplatků z prodlení a jiných sankcí nebo dluhů, které při úhradě nejsou výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, nejedná-li se o dluhy z titulu porízení hmotného majetku a úplaty u finančního leasingu,

12. výši dluhu zachyceného v rozvaze, který zanikl jinak než splněním, započtením, splnutím práva s povinností u jedné osoby, dohodou, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým stejně hodnoty, nebo narovnáním, pokud nebyla podle právních předpisů upravujících účetnictví zaúčtována ve prospěch výnosů nebo se o tuto výši dluhu nezvyšuje výsledek hospodaření podle bodu; toto se nevztahuje na dluh, z jehož titulu vznikl výdaj (náklad), ale je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byl zaplacen,

13. částku vzniklou v důsledku změny účetní metody, a která zvýšila vlastní kapitál, a to v tom zdaňovacím období, ve kterém bylo o změně účetní metody účtováno, pokud tato změna účetní metody následně ovlivňuje příjmy a výdaje vstupující do základu daně,

14. hodnotu bezúplatného příjmu poplatníka, pokud se o tomto příjmu neúčtuje ve výnosech a nejedná se o příjem osvobozený od daně nebo příjem, který není předmětem daně, nebo o příjem ve formě daru účelově poskytnutého na porízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení,

15. částku ve výši rozdílu mezi dosavadním dluhem a dluhem novým nižší hodnoty vzniklou na základě dohody, kterou se dosavadní dluh nahrazuje dluhem novým,

16. částku nebo její část uplatněnou v předchozích zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za která se podává daňové přiznání, jako odpočet na podporu odborného vzdělávání nebo jako odpočet na podporu výzkumu a vývoje, pokud následně došlo k porušení podmínek pro jeho uplatnění, a to ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém k porušení došlo,

17. částku ve výši rozdílu mezi cenou sjednanou mezi spojenými osobami a cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, o kterou byl snížen základ daně poplatníka podle § 23 odst. 7; toto ustanovení se nepoužije pro tu část rozdílu, která byla mezi těmito spojenými osobami vypořádána,

18. částku ve výši zrušené rezervy na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů, o kterou byl snížen výsledek hospodaření podle odstavce 3 písm. c) bodu 10,

19. úbytek rezerv v pojišťovnictví podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů,

b) se snižuje o

1. rozdíl, o který smluvní pokuty a úroky z prodlení, poplatky z prodlení,

penále a jiné sankce ze závazkových vztahů zúčtované ve prospěch výnosů podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ u poplatníka, který vede účetnictví, převyšují přijaté částky v tomto zdaňovacím období. Do tohoto rozdílu nelze zahrnout částky pohledávek z těchto sankcí, které zanikly v průběhu nebo k posledního dne zdaňovacího období. Za zánik pohledávky se pro účely tohoto ustanovení považuje i její postoupení,

2. částky pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, o které byl zvýšen výsledek hospodaření u poplatníka, který vede účetnictví, podle písmene a) bodu 5, dojde-li k jejich odvedení. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace, pokud tyto částky pojistného a příspěvku odvede za poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,

3. částky dalších výdajů (nákladů), které lze uplatnit jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, jen pokud byly zaplacený, dojde-li k jejich zaplacení v jiném zdaňovacím období, než ve kterém tyto náklady ovlivnily výsledek hospodaření. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace. Základ daně nelze snížit o zaplacené úroky, které nebyly výdajem (nákladem) na dosažení, udržení a zajištění příjmů z důvodů uvedených v § 25 odst. 1 písm. w),

4. částky zúčtované podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ ve prospěch výnosů nebo nákladů v účetnictví společníka při nabytí akcií nebo podílu v obchodní společnosti v rámci přeměny podle zvláštního předpisu, pokud v této souvislosti nedojde ke zvýšení nabývací ceny (§ 24 odst. 7),

5. částky zúčtované podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ ve prospěch výnosů nebo nákladů v účetnictví společníka při nabytí akcií tímto společníkem, pokud tyto akcie byly nově emitovány na základě zvýšení základního kapitálu podle zvláštního předpisu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti, fond vytvořený ze zisku či jiné složky vlastního kapitálu, pokud v této souvislosti nedojde ke zvýšení nabývací ceny (§ 24 odst. 7),

6. částku vzniklou v důsledku změny účetní metody, a která snížila vlastní kapitál, a to v tom zdaňovacím období, ve kterém bylo o změně účetní metody účtováno, pokud tato změna účetní metody následně ovlivňuje příjmy a výdaje vstupující do základu daně,

c) lze snížit o

1. částky, o které byly nesprávně zvýšeny příjmy,

2. částky nezahrnuté do výdajů (nákladů), které lze podle tohoto zákona do výdajů (nákladů) zahrnout,

3. částky související s rozpouštěním rezerv a opravných položek, jejichž tvorba nebyla pro daňové účely výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud jsou podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ zúčtovány ve prospěch nákladů nebo výnosů,

4. oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupí majetku, není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak,

5. částky ve výši záporného rozdílu mezi oceněním obchodního závodu při nabytí vkladem nebo přeměnou¹³¹⁾ a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill), pokud jsou podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ zúčtovány ve prospěch výnosů,

6. hodnotu dluhu zaniklého splněním, započtením nebo splynutím, o kterou byl zvýšen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle písmene a) bodu 11; o tuto hodnotu může snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 2 i právní nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace nebo právního nástupce poplatníka, který je fyzickou osobou, pokud u těchto právních nástupců tento dluh takovým způsobem zanikl a o hodnotu tohoto dluhu byl u poplatníka zaniklého bez provedení likvidace nebo poplatníka, který je fyzickou osobou, zvýšen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle písmene a) bodu 11. Obdobně postupují poplatníci s příjmy podle § 7 nebo 9, kteří nevedou účetnictví,

7. hodnotu odvolaného daru, a to u hmotného majetku nejvýše o zůstatkovou cenu, u ostatního majetku o částku zachycenou v účetnictví, pokud o ní není účtováno v nákladech (výdajích); základ daně lze snížit, pokud příjem obdarovaného z daru nebyl od daně osvobozen,

8. hodnotu bezúplatného příjmu poplatníka, o kterou byl zvýšen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji podle odstavce 3 písm. a) bodu 14, pokud je tento bezúplatný příjem využit k dosažení, zajištění a udržení příjmů, které jsou předmětem daně a nejsou od daně osvobozené, a hodnota bezúplatného příjmu není výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů,

9. hodnotu bezúplatného příjmu, s výjimkou příjmu od daně osvobozeného a příjmu, který není předmětem daně, ve formě peněžitého daru účelově poskytnutého na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení, pokud poplatník zahrnul tento příjem do základu daně,

10. částku ve výši vytvořené rezervy na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů podle zákona upravujícího rezervy,

11. přírůstek rezerv v pojišťovnictví podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů.

Obdobně se postupuje, je-li daňové přiznání podáváno za jiné období, než je zdaňovací období.

(4) Do základu daně podle odstavce 1 se nezahrnují

- u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2, v § 17 odst. 3 a u stále provozovny příjmy, z nichž je daň vybírána srazkou podle zvláštní sazby daně,
- příjmy, které jsou zdaňovány srazbou daně podle § 21 odst. 4,
- příjmy z nákupu vlastních akcií pod jmenovitou hodnotu při následném snížení základního kapitálu,
- částky, které již byly zdaněny podle tohoto zákona u téhož poplatníka nebo u poplatníka zaniklého bez provedení likvidace v případě, kdy jsou příjmem u jeho právního nástupce,
- částky zúčtované do příjmů (výnosů), pokud přímo souvisejí s výdaji (náklady) neuznanými v předchozích zdaňovacích obdobích jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to maximálně do výše těchto neuznaných výdajů (nákladů). Obdobně postupují poplatníci uvedení v § 2, kteří nevedou účetnictví,
- podíl na likvidačním zůstatku nebo vypořádací podíl společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti,
- částka zúčtovaná do příjmů (výnosů) podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ pokud souvisí s výdajem (nákladem) vynaloženým na příjem, který nebyl v předchozích zdaňovacích obdobích předmětem daně nebo byl od daně osvobozen, a to maximálně do výše tohoto souvisejícího výdaje (nákladu),
- částka vyplacená členovi obchodní korporace z účasti v ní při snížení základního kapitálu, která snižuje nabývací cenu podílu (§ 24 odst. 7),
- změna ocenění podílu v obchodní korporaci ekvivalencí (protihodnotou), pokud je zúčtována podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ jako náklad nebo výnos. Ocenění ekvivalencí (protihodnotou) se pro účely tohoto zákona nepovažuje za ocenění reálnou hodnotou,²⁰⁾
- změna reálné hodnoty (oceňovací rozdíl) u pohledávek, které poplatník nabytí a určil k obchodování, o kterých je účtováno jako o nákladu nebo výnosu podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾
- změna reálné hodnoty (oceňovací rozdíl) u podílu, který se v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ oceňuje reálnou hodnotou a který byl při převodu osvobozen podle § 19 odst. 1 písm. c) nebo podle § 19 odst. 9,
- rozdíl mezi hodnotou majetkových podílů stanovených podle jiného právního předpisu o transformaci družstev a vyplacenou částkou podle dohody mezi povinnou a oprávněnou osobou.

(5) Náklady (výdaje) související s druhem činnosti nebo jednotlivou činností v rámci téhož druhu činnosti, z níž dosažené příjmy nejsou předmětem daně nebo jsou předmětem daně, ale jsou od daně osvobozeny, nelze přičítat k nákladům (výdajům) souvisejícím s druhem činnosti nebo jednotlivou činností v rámci téhož druhu činnosti, z níž dosažené příjmy jsou předmětem daně a nejsou od daně osvobozeny.

(6) Za příjmy se považuje jak peněžní plnění, tak i nepeněžní plnění, oceněné podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku, pokud tento zákon nestanoví jinak; přitom se příjmy získané směnou posuzují pro účely zákona obdobně jako příjmy získané prodejem. Nepeněžní příjem

- u vlastníka (pronajímatele) jsou výdaje (náklady) vynaložené nájemcem na najatém majetku se souhlasem pronajímatele nad rámec smluveného nájemného a nehrázené vlastníkem (pronajímatelem), a to:
 - ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje (náklady) uvedené v § 24 odst. 2 písm. zb) a výdaje na dokončené technické zhodnocení, za podmínky, že o hodnotu technického zhodnocení nezvýšil vlastník (pronajímatel) vstupní cenu, ani nebylo v průběhu nájmu odpisováno nájemcem; toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, nebo znaleckým posudkem,
 - ve zdaňovacím období, kdy došlo k ukončení nájmu nebo k písemnému zrušení souhlasu vlastníka s odpisováním doručenému nájemci, pokud nepeněžním plněním jsou výdaje na dokončené technické zhodnocení, které odpisoval nájemce se souhlasem vlastníka (pronajímatele); toto nepeněžní plnění se ocení zůstatkovou cenou, kterou by měl majetek při rovnoměrném odpisování bez zvýšení odpisu v prvním roce odpisování, nebo znaleckým posudkem,
 - ve zdaňovacím období, ve kterém bylo technické zhodnocení uvedeno do užívání, pokud o hodnotu technického zhodnocení vlastník (pronajímatel) zvýší vstupní (zůstatkovou) cenu; toto nepeněžní plnění se ocení ve výši výdajů (nákladů) vynaložených nájemcem,
 - u veřejné prospěšné poplatníka, pokud se jedná o bezúplatný příjem, se ocení
 - ve výši 1 Kč v případě nabytí movité kulturní památky, sbírky muzejní povahy a předmětu kulturní hodnoty,
 - ve výši ocenění převzatého od účetní jednotky, která o tomto majetku naposledy účtovala, v případě bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami a
 - reprodukční pořizovací cenou podle právních předpisů upravujících účetnictví v ostatních případech.
- (7) Liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by

byly sjednány mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, a není-li tento rozdíl uspokojivě doložen, upraví se základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl. Nelze-li určit cenu, která by byla sjednávána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, použije se cena určená podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku. Ustanovení věty první a druhé se nepoužije v případě uzavření smlouvy o výprose nebo o výpůjčce a v případě, kdy sjednaná výše úroků z úvěrového finančního nástroje mezi spojenými osobami je nižší, než by byla cena sjednaná mezi nespojenými osobami, a věřitelem je daňový rezident nebo člen obchodní korporace, který je daňovým rezidentem České republiky, nebo poplatník daně z příjmů fyzických osob. Spojenými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) kapitálově spojené osoby, přitom
 1. jestliže se jedna osoba přímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob; a přitom tento podíl představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob, jsou všechny tyto osoby vzájemně osobami přímo kapitálově spojenými,
 2. jestliže se jedna osoba nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob; a přitom tento podíl představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob, jsou všechny tyto osoby vzájemně osobami kapitálově spojenými,
- b) jinak spojené osoby, kterými jsou osoby
 1. kdy se jedna osoba podílí na vedení nebo kontrole jiné osoby,
 2. kdy se shodné osoby nebo osoby blízké podílejí na vedení nebo kontrole jiných osob, tyto jiné osoby jsou vzájemně osobami jinak spojenými. Za jinak spojené osoby se nepovažují osoby, kdy je jedna osoba členem dozorčích rad obou osob,
 3. ovládající a ovládaná a také osoby ovládané stejnou ovládající osobou,
 4. blízké,
 5. které vytvořily právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty.

Podíl na základním kapitálu nebo podíl s hlasovacím právem ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové priznání, se stanoví jako aritmetický průměr měsíčních stavů. Účast v kontrolní komisi nebo obdobném kontrolním orgánu a provádění kontroly za úplatu se nepovažuje za podílení se na kontrole.

(8) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji, z něhož se vychází pro zjištění základu daně za zdaňovací období (část zdaňovacího období) předcházející dni ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, ukončení nájmu nebo zahájení likvidace, se upraví

- a) u poplatníků uvedených v § 17, kteří vedou účetnictví, o zůstatky vytvořených rezerv^{22a)} a opravných položek, výnosů příštích období, výdajů příštích období, příjmů příštích období a nákladů příštích období, které nebudou prokazatelně zúčtovány v období likvidace,²⁰⁾
- b) u poplatníků uvedených v § 2
 1. pokud vedou účetnictví, o zůstatky vytvořených rezerv^{22a)} a opravných položek, záloh, které by byly zúčtovány prostřednictvím účtů nákladů a výnosů, pokud o částkách z daného titulu nebylo zároveň účtováno prostřednictvím dohadných účtů, výnosů příštích období, výdajů příštích období, příjmů příštích období a nákladů příštích období; avšak nájmené a úplata u finančního leasingu se do základu daně zahrne pouze v poměrné výši připadající ze sjednané doby na příslušné zdaňovací období do ukončení činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti a do ukončení nájmu,
 2. pokud vedou daňovou evidenci, o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem [s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y)] a hodnotu dluhů, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou přijatých a zaplacených záloh, o cenu nespotřebovaných zásob a o zůstatky vytvořených rezerv;^{22a)} přitom úplata z finančního leasingu se do základu daně zahrne pouze v poměrné výši připadající ze sjednané doby na příslušné zdaňovací období do ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo do ukončení nájmu. Do základu daně se zahrne při dalším prodeji nespotřebovaných zásob již zahrnutých do základu daně pouze rozdíl, o který převyšuje cena, za kterou byly nespotřebované zásoby prodány, cenu nespotřebovaných zásob zahrnutých do základu daně. Obdobně se postupuje u poplatníků, kteří měli příjmy z nájmu (§ 9) a kteří nevedou účetnictví, ale výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatňují nebo uplatňovali v prokázané výši,
 3. v případech, kdy poplatník uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 nebo podle § 9 odst. 4, o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem [s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y)].

Stejným způsobem postupují poplatníci uvedení v § 2, pokud v průběhu zdaňovacího období přeruší činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti (§ 7), nebo nájem (§ 9), a činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti (§ 7), nebo nájem (§ 9) nezahájí do termínu pro podání

daňového priznání za příslušné zdaňovací období, ve kterém byly činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti (§ 7), nebo nájem (§ 9) přerušeny. Stejným způsobem dále postupují poplatníci uvedení v § 2 při změně způsobu uplatňování výdajů podle § 24 na způsob podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 anebo při zahájení účtování, nebo při zahájení vedení daňové evidence nebo zahájení vedení záznamů o příjmech a výdajích. Stejným způsobem postupuje osoba spravující pozůstalost při skončení řízení o pozůstalosti. Základ daně (dílní základ daně) se upraví za zdaňovací období předcházející zdaňovacímu období, ve kterém ke změně způsobu uplatňování výdajů došlo; v tomto případě se má za to, že poplatník není v prodlení, jestliže podá dodatečné daňové priznání a zaplatí daň nejpozději do dne, kdy je povinen podat daňové priznání k dani za zdaňovací období, ve kterém ke změně uplatňování výdajů došlo.

(9) U poplatníků, kteří vedou účetnictví, se výsledek hospodaření neupravuje o oceňovací rozdíl ze změny reálné hodnoty podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾

- a) cenného papíru s výjimkou směnek \times a s výjimkou uvedenou v § 23 odst. 4 písm. k),
- b) derivátu a části majetku a dluhu zajištěného derivátem.
- c) povinnosti vrátit cenný papír, který poplatník zcizil a do okamžiku oceňování jej nezískal zpět,

d) \times

(10) Pro zjištění základu daně se vychází z účetnictví vedeného podle zvláštního předpisu,²⁰⁾ pokud zvláštní předpis nebo tento zákon nestanoví jinak anebo pokud nedochází ke krácení daňové povinnosti jiným způsobem.

(11) U stálé provozovny (§ 22 odst. 2) nemůže být základ daně nižší nebo daňová ztráta vyšší, než jaké by dosáhl z těžby nebo podobné činnosti vykonávané za obdobných podmínek poplatník se sídlem či bydlištěm na území České republiky. Ke stanovení může být použito poměru zisku nebo ztráty k nákladům nebo hrubým příjmům u srovnatelných poplatníků nebo činností, srovnatelné výše obchodního rozpětí (provize) a jiných srovnatelných údajů. Rovněž lze použít metody rozdělení celkových zisků nebo ztrát zřizovatele stálé provozovny jeho různým částem.

(12) Ustanovení předchozích odstavců platí i pro poplatníky uvedené v § 2, pokud není v § 5 stanoveno jinak.

(13) Při vložení pohledávky, o které nebylo účtováno a nebyl o ni snížen základ daně, do obchodní korporace a při postoupení pohledávky, o které nebylo účtováno a nebyl o ni snížen základ daně, s výjimkou pohledávky podle § 33a zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, je příjmem hodnota této pohledávky, a to i v případě, že se jedná o pohledávku postoupenou nebo pohledávku vloženou za cenu nižší, než je její hodnota. Pokud byla pohledávka postoupena za cenu vyšší, než je její hodnota, je příjmem tato vyšší cena. Při postoupení pohledávek uvedených v § 24 odst. 2 písm. y) je příjmem částka, za kterou byly pohledávky postoupeny. Toto ustanovení se nevztahuje na pohledávky vzniklou z titulu příjmu, který není předmětem daně, nebo je od daně osvobozen.

(14) Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví u poplatníka s příjmy podle § 7 lze hodnotu zásob a pohledávek, které poplatník evidoval v době zahájení vedení účetnictví, zahrnout do základu daně buď jednorázově v době zahájení vedení účetnictví nebo postupně po 9 následujících zdaňovacích obdobích, počínaje zdaňovacím obdobím zahájení vedení účetnictví. Ukončí-li nebo přerušil-li poplatník činnost nebo ukončí-li vedení účetnictví, nebo vloží-li pohledávky nebo zásoby do obchodní korporace, anebo změnil-li způsob uplatňování výdajů podle § 24 na uplatňování výdajů podle § 7 odst. 7 před uplynutím doby zahrnování zásob a pohledávek do základu daně, zvýší se zdaňovací období, ve kterém byla činnost přerušena nebo ukončena nebo ve kterém bylo ukončeno vedení účetnictví, nebo ve kterém vložil pohledávky nebo zásoby do obchodní korporace anebo ve kterém uplatňoval výdaje podle § 24 před změnou způsobu uplatňování výdajů podle § 7 odst. 7, základ daně o hodnotu zásob a pohledávek, které nezahrnul do základu daně.

(15) Do základu daně se zahrnuje i rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého koupí a souhrnem ocenění jeho jednotlivých složek majetku v účetnictví prodávajícího sníženým o převzaté dluhy (dále jen „oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu“). Kladný oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu se zahrnuje do výdajů (nákladů) rovnoměrně během 180 měsíců, a to v poměrné výši připadající na počet měsíců v příslušném zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové priznání. Záporný oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu je částkou zvyšující výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji rovnoměrně během 180 měsíců, a to v poměrné výši připadající na počet měsíců v příslušném zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové priznání, pokud nebyl ve stejné výši podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ součástí příjmů (výnosů). Neodepsanou část záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu je poplatník povinen zahrnout do základu daně při vyřazení poslední složky dlouhodobého nehmotného majetku nebo hmotného majetku; obdobně lze postupovat i u neodepsané části kladného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu. Při postupném vyřazování majetku tvořícího koupený obchodní závod se oceňovací rozdíl nemění. Při pachtu obchodního závodu, jehož propachtovatel odpisoval oceňovací rozdíl

při koupi obchodního závodu, může pachtýř na základě písemné smlouvy s propachtovatelem pokračovat v zahrnování tohoto oceňovacího rozdílu do základu daně obdobně po dobu trvání pachtu. Při fúzi nebo při převodu jmění na společníka nebo při rozdělení obchodní korporace, kdy rozdělovaná obchodní korporace zaniká, se neodepsaná část kladného nebo záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu zahrne do základu daně zanikající obchodní korporace, pokud nebylo dohodnuto, že nástupnická obchodní korporace pokračuje v zahrnování do základu daně obdobně, jako by k přeměně nedošlo. Při rozdělení obchodní korporace, kdy rozdělovaná obchodní korporace zaniká a nástupnická obchodní korporace pokračuje v zahrnování kladného nebo záporného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu do základu daně, může nástupnická obchodní korporace tento oceňovací rozdíl zahrnovat do základu daně pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Při rozdělení obchodní korporace, kdy rozdělovaná obchodní korporace nezaniká, je kladný nebo záporný oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu zahrnován do základu daně rozdělované obchodní korporace a do základu daně nástupnické obchodní korporace pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého koupí a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill) se zahrnuje do základu daně obdobně jako oceňovací rozdíl při koupi obchodního závodu.

(16) Při prodeji obchodního závodu poplatníkem, který nevede účetnictví, vstupuje do základu daně příjem z prodeje a hodnota všech postupovaných dluhů. Jsou-li součástí prodeje obchodního závodu i zásoby uplatněné jako výdaj, zvýší se základ daně o rozdíl mezi hodnotou zásob a jejich cenou stanovenou při prodeji. Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely tohoto ustanovení hodnotou dluhů, jedná-li se o zdanitelné plnění podléhající dani z přidané hodnoty se sníženou nebo základní sazbou, hodnota včetně daně z přidané hodnoty. Pro účely tohoto ustanovení se nepoužije ustanovení odstavce 13.

(17) Při nabytí majetku a dluhů poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3 nebo stálou provozovnou poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 na území České republiky vkladem, převodem obchodního závodu, fúzí obchodních korporací nebo rozdělením obchodní korporace od poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 nebo při přemístění majetku a dluhů ze zahraničí do stálé provozovny poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4 na území České republiky se pro přepočtení hodnoty majetku a dluhů na české koruny použijí kursy devizového trhu vyhlášené Českou národní bankou ke dni převodu vlastnictví u majetku nabytého vkladem nebo převodem obchodního závodu nebo k rozhodnému dni u majetku nabytého fúzí obchodních korporací nebo rozdělením obchodní korporace od poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4, který nemá stálou provozovnu na území České republiky, a to bez přihlídnutí k oceňovacím rozdílům vyplývajícím z přecenění majetku a dluhů v souladu s právními předpisy příslušného státu (dále jen „přepočtená zahraniční cena“). Stejný kurs se použije pro přepočtení hodnoty uplatněných odpisů, opravných položek, daňové ztráty, rezerv, odčitatelných položek a obdobných položek uplatněných podle příslušných právních předpisů v zahraničí vztahujících se k nabytému majetku a dluhům. Přepočtená zahraniční cena se použije také pro účely uvedené v § 24 odst. 11.

(18) U veřejně prospěšných poplatníků se při přechodu z vedení účetnictví na jednoduché účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu. U těchto poplatníků se při přechodu z jednoduchého účetnictví na vedení účetnictví postupuje přiměřeně podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu.

(19) Výsledek hospodaření poplatníka, který na základě právních předpisů upravujících účetnictví využil možnost oceňovat finanční nástroj reálnou hodnotou do vlastního kapitálu bez ovlivnění výsledku hospodaření, se při realizaci tohoto finančního nástroje upraví o částku odpovídající změnám vlastního kapitálu souvisejícím s tímto finančním nástrojem od jeho pořízení do jeho realizace, pokud neovlivnily základ daně; to neplatí pro finanční nástroj, u kterého by byl příjem z jeho převodu osvobozen.

(20) V případech, kdy poplatník na základě právních předpisů upravujících účetnictví postupuje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího účetní výkaznictví leasingů,¹⁴⁰⁾ se pro zjištění základu daně vychází z výsledku hospodaření, který by byl zjištěn, kdyby poplatník v těchto případech postupoval podle právních předpisů upravujících účetnictví účinných před 1. lednem 2018.

Společný systém zdanění při převodu obchodního závodu, výměně podílů, fúzi a rozdělení
§ 23a

Převod obchodního závodu na obchodní korporaci

(1) Převodem obchodního závodu na obchodní korporaci se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém obchodní korporace převádí bez toho, aby zanikla (dále jen „převádějící obchodní korporace“), obchodní závod, na jinou obchodní korporaci (dále jen „přijímající obchodní korporace“) tak, že za převedený obchodní závod získá převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci nebo se zvýší její vklad do základ-

ního kapitálu přijímající obchodní korporace.

(2) Nabývací cenou podílu v přijímající obchodní korporaci je cena převedeného obchodního závodu, jak byl oceněn pro nepeněžitý vklad podle zvláštního právního předpisu, v ostatních případech cena určená podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku.

(3) Příjmy (výnosy) vzniklé u převádějící obchodní korporace při převodu obchodního závodu v souvislosti s oceněním převedeného majetku a dluhů pro účely převodu obchodního závodu se nezahrnují do základu daně.

(4) Přijímající obchodní korporace nebo přijímající obchodní korporace prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky pokračuje v odpisování započatém převádějící obchodní korporací u převedeného hmotného majetku a nehmotného majetku, který lze odpisovat podle tohoto zákona; je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a tento hmotný majetek a nehmotný majetek nebyl součástí stálé provozovny na území České republiky, pro stanovení odpisů u přijímající obchodní korporace se použije obdobně ustanovení § 32c.

(5) Přijímající obchodní korporace nebo přijímající obchodní korporace prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky je oprávněna

- a) převzít rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem, vytvořené převádějící obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným obchodním závodem vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek,
- b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty, která souvisí s převedeným obchodním závodem a dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně převádějící obchodní korporaci; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do pěti zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta převádějící obchodní korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; neprokáže-li poplatník, jaká část daňové ztráty se vztahuje k převedenému obchodnímu závodu, stanoví se tato část daňové ztráty podle poměru hodnoty převedeného majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví bezprostředně před převodem snížené o převedené dluhy při převodu obchodního závodu a hodnoty veškerého majetku zachycené v účetnictví převádějící obchodní korporace podle právních předpisů upravujících účetnictví snížené o veškeré dluhy převádějící obchodní korporace bezprostředně před provedením převodu; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla převádějící obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně převádějící obchodní korporace nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, do které by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby převádějící obchodní korporace byla ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,
- c) převzít položky odčitatelné od základu daně vztahující se k převedenému obchodnímu závodu, na něž vznikl nárok převádějící obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5, a které dosud nebyly uplatněny převádějící obchodní korporací, za podmínek, které by platily pro převádějící obchodní korporaci, pokud by se převod obchodního závodu neuskutečnil; přitom je-li převádějící obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem, a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.
- (6) Ustanovení odstavců 2, 3 a 5 se použijí, pokud
 - a) převádějící obchodní korporace i přijímající obchodní korporace jsou poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty a mají formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti,^{35g)}
 - b) převádějící obchodní korporace je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České re-

publiky a přijímající obchodní korporace je poplatníkem, který je daňovým rezidentem a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti^{35g)} nebo

- c) převádějící obchodní korporace je poplatníkem, který je daňovým rezidentem a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti^{35g)} nebo je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a přijímající obchodní korporace je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky a převedený majetek a dluhy jsou po převodu součástí stále provozovny přijímající obchodní korporace umístěné na území České republiky.

§ 23b

Výměna podílů

(1) Výměnou podílů se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém jedna obchodní korporace (dále jen „nabývací obchodní korporace“) získá podíl v jiné obchodní korporaci (dále jen „nabytá obchodní korporace“) v rozsahu, který představuje většinu hlasovacích práv nabyté obchodní korporace, a to tak, že poskytnete společníkům nabyté obchodní korporace za podíl v nabyté obchodní korporaci podíl v nabývací obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání. Většinou hlasovacích práv se rozumí více než 50 % všech hlasovacích práv. Nabytí podílů v nabyté obchodní korporaci provedené nabývací obchodní korporací prostřednictvím obchodníka s cennými papíry nebo osoby s obdobným postavením v zahraničí se posuzuje jako jedna transakce, a to za předpokladu, že se uskuteční v rámci šestiměsíčního období.

(2) Doplatkem na dorovnání se při výměně podílů rozumí platba poskytnutá bývalým majitelům podílů v nabyté obchodní společnosti k podílu v nabývací obchodní společnosti při výměně podílů, jež nesmí přesáhnout 10 % jmenovité hodnoty všech podílů v nabývací obchodní společnosti, nebo nelze-li určit jmenovitou hodnotu podílů v nabývací obchodní společnosti, 10 % účetní hodnoty všech podílů v nabývací obchodní společnosti.

(3) Nabývací cenou podílů v nabývací obchodní korporaci je u společníka nabyté obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v nabyté obchodní korporaci pro účely tohoto zákona v době výměny; stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílů v nabývací obchodní korporaci, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka daně z příjmů fyzických osob.

(4) Příjmy (výnosy) vzniklé u společníka nabyté obchodní korporace z důvodu přecenění podílů v nabyté obchodní korporaci při převodu podílů se nezahrnují při výměně podílů do základu daně; toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání.

(5) Nabývací cena podílů v nabyté obchodní korporaci se u nabývací obchodní korporace stanoví jako jejich reálná hodnota podle právních předpisů upravujících účetnictví.

(6) Ustanovení odstavců 3 až 5 se použijí, pokud nabývací obchodní korporace i nabytá obchodní korporace jsou poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty a mají formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti^{35g)} nebo jsou obchodními korporacemi, které jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie než České republiky a společník nabyté obchodní korporace

- a) je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, nebo
b) není poplatníkem, který je daňovým rezidentem, ale držel podíl v nabyté obchodní korporaci a drží podíl v nabývací obchodní korporaci prostřednictvím stále provozovny, umístěné na území České republiky.

§ 23c

Fúze a rozdělení obchodních korporací

(1) Fúzi obchodních korporací se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém

- a) veškeré jmění jedné nebo více obchodních korporací, která zaniká a je zrušena bez likvidace (dále jen „zanikající obchodní korporace“), přechází na jinou existující obchodní korporaci (dále jen „nástupnická existující obchodní korporace“), přičemž společníci zanikající obchodní korporace zpravidla nabydou podíl v nástupnické existující obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,
b) veškeré jmění dvou nebo více zanikajících obchodních korporací přechází na nově vzniklou obchodní korporaci, kterou tyto zanikající obchodní korporace založily (dále jen „nástupnická založená obchodní korporace“), přičemž společníci zanikajících obchodních korporací nabydou podíl v nástupnické založené obchodní korporaci s případným doplatkem na dorovnání,
c) veškeré jmění zanikající obchodní korporace přechází na jinou obchodní korporaci, která je jediným společníkem zanikající obchodní korporace (dále jen „nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem“).

(2) Rozdělením obchodní korporace se pro účely tohoto zákona rozumí postup, při kterém

- a) veškerý majetek a dluhy zanikající obchodní korporace přechází na 2

nebo více existujících nebo nově vzniklých obchodních korporací (dále jen „nástupnické obchodní korporace při rozdělení“), přičemž společníci zanikající obchodní korporace zpravidla nabydou podíl v nástupnických obchodních korporacích při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání, nebo

- b) vyčleněná část jmění obchodní korporace, která nezaniká (dále jen „rozdělovaná obchodní korporace“), přechází na jednu nebo více nástupnických obchodních korporací při rozdělení, přičemž společníci rozdělované obchodní korporace zpravidla nabydou podíl v nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo nástupnických obchodních korporacích při rozdělení s případným doplatkem na dorovnání.

(3) Za fúzi obchodních korporací a rozdělení obchodní korporace se považují také přeměny obchodní korporace podle právního předpisu upravujícího přeměny obchodních společností a družstev, přitom převod jmění na společníka se považuje za fúzi obchodních korporací, pouze jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c).

(4) Příjmy (výnosy) nástupnické existující obchodní korporace, nástupnické založené obchodní korporace, nástupnické obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporace při rozdělení obchodní korporace vzniklé z důvodu přecenění majetku a dluhů pro účely fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace se nezahrnují do základu daně.

(5) Příjmy (výnosy) společníka zanikající nebo rozdělované obchodní korporace vzniklé z důvodu přecenění majetku a dluhů pro účely fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace se nezahrnují do základu daně; toto se nevztahuje na doplatek na dorovnání; ustanovení tohoto odstavce se použije, pokud zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace i nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení jsou daňovými rezidenty České republiky, kteří mají formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti, nebo jsou obchodními korporacemi, které jsou daňovými rezidenty jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a společník zanikající nebo rozdělované obchodní korporace

- a) je poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2 nebo v § 17 odst. 3, nebo
b) není poplatníkem, který je daňovým rezidentem, ale drží podíl v rozdělované obchodní korporaci nebo držel podíl v zanikající obchodní korporaci a drží podíl v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení prostřednictvím stále provozovny umístěné na území České republiky.

(6) Nabývací cenou podílů v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení získaného při fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace je u společníka zanikající nebo rozdělované obchodní korporace hodnota, jakou měl podíl v zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci pro účely tohoto zákona ke dni předcházejícímu rozvahový den před rozhodným dnem fúze nebo rozdělení. Nabývací cena podílů u společníka zanikající obchodní korporace při rozdělení nebo rozdělované obchodní korporace se rozdělí na nabývací cenu podílů na rozdělované obchodní korporaci a na nabývací cenu podílů na nástupnické obchodní korporaci při rozdělení nebo na nabývací ceny podílů na nástupnických obchodních korporacích při rozdělení na základě ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Stejným způsobem se stanoví nabývací cena podílů v nástupnické existující obchodní korporaci, nástupnické založené obchodní korporaci, nástupnické obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporaci při rozdělení, který není zahrnut v obchodním majetku u poplatníka daně z příjmů fyzických osob.

(7) Nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení nebo nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení prostřednictvím své stále provozovny umístěné na území České republiky pokračuje v odpisování započatém zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací u hmotného majetku a nehmotného majetku, jež přešel v důsledku fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace, a který lze odpisovat podle tohoto zákona. Je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým nerezidentem, a tento hmotný majetek a nehmotný majetek nebyl součástí stále provozovny na území České republiky, pro stanovení odpisů u nástupnické obchodní korporace se použije obdobné ustanovení § 32c.

(8) Nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení nebo nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem,

nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení prostřednictvím své stálé provozovny umístěné na území České republiky, je oprávněna

- a) převzít rezervy a opravné položky vytvořené zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnilo, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým rezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít zahraniční položky obdobného charakteru jako rezervy a opravné položky související s převedeným majetkem a dluhy vytvořené podle příslušného právního předpisu jiného členského státu, avšak maximálně do výše stanovené podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty, a za podmínek stanovených tímto zákonem, a pokračovat v jejich tvorbě podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek,
- b) převzít vyměřenou daňovou ztrátu, která dosud nebyla uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze část její daňové ztráty v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; ustanovení § 38na tím není dotčeno; tuto daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně ve zdaňovacích obdobích zbývajících do 5 zdaňovacích období bezprostředně následujících po zdaňovacím období nebo obdobích, za něž je podáváno daňové přiznání, za které byla daňová ztráta zanikající nebo rozdělované korporaci vyměřena za podmínek stanovených tímto zákonem; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým rezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít daňovou ztrátu, která vznikla zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci v jiném členském státu a která nebyla uplatněna v jiném členském státu jako položka snižující základ daně zanikající, rozdělované nebo jiné obchodní korporace, maximálně však do výše, jak by byla daňová ztráta stanovena podle tohoto zákona, kdyby zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace byla ve zdaňovacím období, nebo obdobích, za něž se podává daňové přiznání, v němž daňová ztráta vznikla, poplatníkem, který je daňovým rezidentem,
- c) převzít položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci podle § 34 odst. 4 a 5 a které dosud nebyly uplatněny zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci, pokud by se fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace neuskutečnilo; od zanikající nebo rozdělované obchodní korporace lze převzít pouze položky odčitatelné od základu daně, na něž vznikl nárok zanikající nebo rozdělované obchodní korporaci a které nebyly dosud zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací uplatněny, a to pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria; přitom je-li zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace poplatníkem, který je daňovým rezidentem a nemá stálou provozovnu na území České republiky, lze převzít pouze zahraniční položky obdobného charakteru jako položky odčitatelné od základu daně, které dosud nebyly uplatněny v zahraničí, maximálně však do výše a za podmínek stanovených tímto zákonem.
- (9) Ustanovení odstavců 4, 5, 6 a 8 se použijí, pokud
- a) zanikající obchodní korporace, rozdělovaná obchodní společnost i nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení jsou poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty a mají formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti,^{35g)} nebo
- b) zanikající obchodní korporace nebo rozdělovaná obchodní korporace je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky a nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení je poplatníkem, který je daňovým rezidentem a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti,^{35g)} nebo
- c) zanikající obchodní korporace nebo rozdělovaná obchodní korporace je daňovým rezidentem České republiky a má formu akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, evropské společnosti, družstva anebo evropské družstevní společnosti nebo je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, a nástupnická existující obchodní korporace, nástupnická založená obchodní korporace, nástupnická obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnická obchodní korporace při rozdělení je obchodní korporací, která je daňovým rezidentem jiného člen-

ského státu Evropské unie než České republiky, a pokud jmění, jež přešlo ze zanikající obchodní korporace nebo rozdělované obchodní korporace na nástupnickou založenou obchodní korporaci, nástupnickou obchodní korporaci, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporaci při rozdělení v důsledku fúze obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace, je součástí stále provozovny nástupnické existující obchodní korporace, nástupnické založené obchodní korporace, nástupnické obchodní korporace, která je jediným společníkem, nebo nástupnické obchodní korporace při rozdělení umístěné na území České republiky.

§ 23d

(1) Poplatník, který splňuje podmínky uvedené v § 23a, 23b nebo § 23c, oznámí před převodem obchodního závodu, před výměnou podílů nebo před fúzí nebo rozdělením obchodních korporací svému místně příslušnému správci daně, že bude postupovat podle § 23a, 23b nebo § 23c.

(2) ~~☒~~

(2) Ustanovení § 23a odst. 2, § 23a odst. 5 písm. b) a c), § 23b odst. 5 a § 23c odst. 8 písm. b) a c) se nepoužije, pokud je při převodu obchodního závodu přijímající obchodní korporací, při fúzi obchodních korporací nebo při rozdělení obchodní korporace zanikající obchodní korporací, rozdělovanou obchodní korporací, nástupnickou existující obchodní korporací, nástupnickou založenou obchodní korporací, nástupnickou obchodní korporací, která je jediným společníkem, nebo nástupnickou obchodní korporací při rozdělení obchodní korporace, která po dobu delší než 12 měsíců předcházejících převodu obchodního závodu, rozhodnému dni fúze nebo rozdělení ve skutečnosti nevykonávala činnost. To neplatí, pokud dotčený poplatník prokáže, že pro převod obchodního závodu, fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace existují řádné ekonomické důvody.

(3) Převede-li převádějící obchodní korporace podíl v přijímající obchodní korporaci, který získala za převedený obchodní závod, nebo část podílu odpovídající zvýšení jejího vkladu do základního kapitálu přijímající obchodní korporace, kterou získala za převedený obchodní závod, v době kratší než 1 rok po převodu obchodního závodu, ustanovení § 23a odst. 2 se nepoužije. To neplatí, pokud dotčený poplatník prokáže, že pro takový převod podílu existují řádné ekonomické důvody.

(4) Převede-li nabývací obchodní korporace podíl v nabyté obchodní korporaci, který získala při výměně podílů, v době kratší než 1 rok po výměně podílů, ustanovení § 23b odst. 5 se nepoužije. To neplatí, pokud dotčený poplatník prokáže, že pro takový převod podílu existují řádné ekonomické důvody.

(5) Při nedodržení podmínek stanovených v § 23a až 23c se základ daně stanovený s využitím § 23a až 23c posuzuje jako nesplnění daňové povinnosti poplatníkem.

§ 23e

Omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů

(1) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob se zvyšuje o částku odpovídající kladnému rozdílu mezi nadměrnými výpůjčními výdaji a limitem uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů, kterým je vyšší z částek

a) 30 % daňového zisku před úroky, zdaněním a odpisy, nebo
b) 80 000 000 Kč.

(2) Nadměrnými výpůjčními výdaji se pro účely daní z příjmů rozumí výpůjční výdaje, které jsou výdaji vynaloženými na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, po odečtení zdanitelných výpůjčních příjmů za dané zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání.

(3) Výpůjčním výdajem se pro účely daní z příjmů rozumí

- finanční výdaj,
- výdaj, který svou podstatou představuje plnění za poskytnutí úvěrového finančního nástroje, bez ohledu na závazek, ze kterého takové plnění plyne,
- pomyslný úrok v rámci derivátu,
- výdaj související s derivátem sjednaným za účelem zajištění rizika souvisejícího se závazkem podle písmen a) až c),
- výdaj v podobě kurzového rozdílu souvisejícího se závazkem podle písmen a) až d),
- úrok obsažený v úplatě na základě závazku o přenechání majetku k úplatnému užití s právem na následně úplatné nabytí tohoto majetku stranou tohoto závazku,
- úrok, který je součástí ocenění majetku podle právních předpisů upravujících účetnictví,
- výdaj obdobný výdaji podle písmen a) až g).

(4) Výpůjčním příjmem se pro účely daní z příjmů rozumí příjem ve formě úroku z úvěrového finančního nástroje a obdobný příjem z titulu podle odstavce 3.

(5) Daňovým ziskem před úroky, zdaněním a odpisy se pro účely daní z příjmů rozumí úhrn za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání,

- a) výsledku hospodaření nebo rozdílu mezi příjmy a výdaji upraveného podle tohoto zákona s výjimkou úpravy v důsledku omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů,
- b) základů daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně,
- c) samostatného základu daně zdaňovaného sazbou daně podle § 21 odst. 4,
- d) odpisů majetku uplatněných jako výdaj vynaložený na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů,
- e) kladného oceňovacího rozdílu při koupi obchodního závodu nebo kladného rozdílu mezi oceněním obchodního závodu nabytého koupí a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy uplatněného jako výdaj vynaložený na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů a
- f) nadměrných výpůjčních výdajů.

(6) Pokud byl výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji zvýšen v důsledku omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů, lze o částku, o kterou byl takto zvýšen, snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji v následujících zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za která se podává daňové přiznání, a to až do výše kladného rozdílu mezi limitem uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů a nadměrnými výpůjčními výdaji za dané zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání. Možnost snížit si výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji nepřechází na právního nástupce.

§ 23f

Výjimky z režimu omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů

Úprava výsledku hospodaření nebo rozdílu mezi příjmy a výdaji v důsledku omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních výdajů se nepoužije u poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je

- a) bankou,
- b) spořitelním a úvěrovým družstvem,
- c) obchodníkem s cennými papíry,
- d) pojišťovnou,
- e) zajišťovnou,
- f) institucí penzijního pojištění,
- g) fondem penzijní společnosti,
- h) investičním fondem nebo podfondem akciové společnosti s proměnným základním kapitálem podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech nebo obdobným zahraničním fondem,
- i) investiční společnosti obhospodařující investiční fond,
- j) ústřední protistranou podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího OTC deriváty, ústřední protistrany a registry obchodních údajů,
- k) centrálním depozitářem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrální depozitáře cenných papírů nebo
- l) poplatníkem, který nemá
 1. přidruženou osobu vymezenou pro účely zdanění ovládané zahraniční společnosti,
 2. stálou provozovnu a
 3. povinnost podrobit se sestavení konsolidované účetní závěrky podle právních předpisů upravujících účetnictví a není konsolidující účetní jednotkou podle právních předpisů upravujících účetnictví.

§ 23g

Zdanění při přemístění majetku bez změny vlastnictví

(1) Přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí se pro účely daní z příjmů považuje za úplatný převod takového majetku sobě samému za cenu, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek; výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob se upraví odpovídajícím způsobem.

(2) Přemístěním majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí se pro účely daní z příjmů rozumí přeřazení majetku

- a) poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, z České republiky do jeho stálé provozovny umístěné v zahraničí, pokud by v důsledku

tohoto přeřazení pro vyloučení dvojího zdanění příjmů plynoucích z následného úplatného převodu tohoto majetku byla použita metoda vynětí,

- b) poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je daňovým nerezidentem, ze stálé provozovny umístěné v České republice do zahraničí, pokud by se v důsledku tohoto přeřazení na příjmy plynoucí z následného úplatného převodu tohoto majetku nevztahovala daňová povinnost v České republice,
- c) spojené s přemístěním daňového rezidentství poplatníka daně z příjmů právnických osob z České republiky do zahraničí, pokud by se v důsledku tohoto přeřazení na příjmy plynoucí z následného úplatného převodu tohoto majetku nevztahovala daňová povinnost v České republice.

(3) Za úplatný převod majetku sobě samému se nepovažuje přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí, pokud lze důvodně předpokládat, že do 12 měsíců od tohoto přemístění majetku dojde k jeho přemístění zpět do České republiky, a jedná se o přemístění majetku

- a) související s financováním cenných papírů,
- b) poskytovaného jako finanční kolaterál nebo
- c) pro splnění právním předpisem předepsaného požadavku kapitálové přiměřenosti nebo za účelem právním předpisem předepsaného řízení rizika likvidity.

(4) Pokud není v případě podle odstavce 3 splněna podmínka přemístění majetku zpět do České republiky, považuje se přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí za úplatný převod sobě samému uskutečněný v posledním zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém mohla být tato podmínka splněna.

(5) Přeřazení majetku bez změny vlastnictví z jiného členského státu Evropské unie do České republiky, které podléhá v tomto členském státě zdanění při přemístění majetku bez změny vlastnictví, se považuje za úplatné nabytí za cenu, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek; přitom u

- a) hmotného a nehmotného majetku se postupuje podle § 32c s výjimkou jeho odstavce 2 s tím, že místo přepočtené zahraniční ceny se použije cena, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, přepočtená kurzem devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den přeřazení,
- b) majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, jehož účetní odpisy by byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, se výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji sníží o cenu, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, přepočtenou kurzem devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den přeřazení; účetní odpisy tohoto majetku nejsou výdajem na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů.

§ 23h

Řešení důsledků rozdílné právní kvalifikace

(1) Pokud v důsledku rozdílné právní kvalifikace právní skutečnosti výdaj nebo jiná položka snižující výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji snižuje základ daně přidružených osob více než jednou a v souvislosti s tímto vícenásobným snížením nedochází k vícenásobnému zahrnutí odpovídajícího příjmu do základu daně těchto přidružených osob, zvýší se výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je takovou přidruženou osobou, o částku odpovídající snížení základu daně v případě, že

- a) státem, ve kterém tato položka vzniká nebo má zdroj (dále jen „stát zdroje“) není Česká republika, nebo
- b) státem zdroje je Česká republika a stát, ve kterém také dochází ke snížení základu daně o tuto položku, neuplatňuje postup obdobný postupu podle tohoto odstavce.

(2) Pokud v důsledku rozdílné právní kvalifikace právní skutečnosti výdaj z důvodu platby mezi přidruženými osobami snižuje základ daně alespoň jedné přidružené osoby a současně nedochází k zahrnutí příjmu plynoucího z této platby do základu daně přidružené osoby, které plyne, zvýší se výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je přidruženou osobou, u které

- a) došlo ke snížení základu daně, o částku odpovídající snížení základu daně v rozsahu, v jakém nedochází k odpovídajícímu zahrnutí příjmu do základu daně v případě, že státem zdroje

je Česká republika,
b) nedošlo k zahrnutí příjmu do základu daně, o částku odpovídající nezahrnutému příjmu v případě, že státem zdroje není Česká republika a stát, ve kterém tato platba snižuje základ daně, neuplatňuje postup obdobný postupu podle tohoto odstavce.

(3) Pro účely odstavců 1 a 2 se na příjem hledí jako na zahrnutý do základu daně, pokud

a) došlo k jeho zahrnutí do základu daně nejpozději do 12 měsíců od konce zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém výdaj vznikl, nebo

b) lze důvodně očekávat, že bude v přiměřené době zahrnut do základu daně v některém budoucím zdaňovacím období a podmínky finančního nástroje odpovídají podmínkám, které by spolu sjednaly osoby, které nejsou přidruženými osobami.

(4) Pokud je výdaj nebo jiná položka snižující výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji přidružené osoby zdrojem jiné položky snižující základ daně jiné přidružené osoby v situacích podle odstavce 1 nebo 2, výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je přidruženou osobou, se zvýší o částku, která odpovídá snížení základu daně touto položkou, a to v rozsahu, v jakém nedošlo v jiném státě k úpravě obdobné odstavci 1 nebo 2.

(5) Přidruženými osobami se pro účely řešení důsledků rozdílné právní kvalifikace rozumí přidružené osoby vymezené pro účely zdanění ovládané zahraniční společností s tím, že podměna hranice podílu na základním kapitálu, hlasovacích právech nebo zisku je alespoň 50 %, jinak spojené osoby a poplatník daně z příjmů právnických osob a jeho stálá provozovna. S osobami, které z hlediska hlasovacích práv nebo podílu na základním kapitálu jednájí společně, se pro účely určení přidružených osob zachází, jako by měly na jiné osobě účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo podílu na základním kapitálu, které společně jednájí osoby drží.

Výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů
§ 24

(1) Výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy.⁵⁾ Ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů nelze uplatnit výdaje, které již byly v předchozích zdaňovacích obdobích ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatněny. Pokud poplatník účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ některé účetní operace kompenzovaně, posuzují se náklady, jejichž uznatelnost je limitována výší příjmů s nimi souvisejících, obdobně jako by byly účtovány oddělené náklady a výnosy.

(2) Výdaji (náklady) podle odstavce 1 jsou také

a) odpisy hmotného majetku (§ 26 až 33),
b) zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2), s výjimkou uvedenou v písmenu c) a § 25, a to u

1. pěstiteckých celků, trvalých porostů a zvířat podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, při jejich vyřazení,
2. prodaného nebo zlikvidovaného hmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat; v případě vypořádání hmotného majetku při zániku práva stavby se postupuje obdobně,
3. hmotného majetku předaného povinně bezúplatně podle jiných právních předpisů, snížená o přijaté dotace na jeho pořízení.

Při částečném prodeji nebo zlikvidování hmotného majetku je výdajem poměrná část zůstatkové ceny. Zůstatkovou cenu nebo její část nelze uplatnit v případě, kdy je stavební dílo (dům, budova, stavba) likvidováno zcela nebo zčásti v souvislosti s výstavbou nového stavebního díla nebo jeho technickým zhodnocením. Obdobně se toto ustanovení vztahuje na zůstatkovou cenu hmotného majetku a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, jehož účetní odpisy jsou výdajem podle písmene v),

c) zůstatková cena hmotného majetku (§ 29 odst. 2) vyřazeného v důsledku škody jen do výše náhrad s výjimkou uvedenou v písmenu l). Obdobně se toto ustanovení vztahuje na zůstatkovou cenu hmotného majetku a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ jehož účetní odpisy jsou výdajem (nákladem) podle písmene v),
d) členský příspěvek

1. právnické osobě, pokud povinnost členství vyplývá ze zvláštních právních předpisů,
2. právnické osobě, u níž členství je nutnou podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti,
3. placený zaměstnavatelem za zaměstnance v případě, kdy členství zaměstnance je podmínkou k provozování předmětu podnikání nebo výkonu činnosti zaměstnavatele,

4. organizaci zaměstnavatelů, nebo

5. Hospodářské komory České republiky a Agrární komory České republiky,

e) pojistné hrazené poplatníkem, pokud souvisí s příjmem, který je předmětem daně a není od daně osvobozen, a dále pojistné hrazené zaměstnavatelem pojišťovně za pojištění rizika placení náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu (snížení odměny) za dobu dočasně pracovní neschopnosti (karantény) podle zvláštního právního předpisu,^{47a)}

f) pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené zaměstnavatelem podle zvláštních právních předpisů.²¹⁾ Toto pojistné a příspěvek jsou u poplatníků, kteří vedou účetnictví, výdajem (nákladem), jen pokud byly zaplacené, a to nejpozději do konce měsíce následujícího po uplynutí zdaňovacího období nebo jeho části. Pokud je daňový subjekt povinen podat podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období, jsou toto pojistné a příspěvek výdajem (nákladem) pouze tehdy, budou-li zaplacené do termínu pro podání daňového přiznání. Toto pojistné a příspěvek zaplacené po uvedeném termínu jsou výdajem (nákladem) toho zdaňovacího období, ve kterém byly zaplacené, pokud však již neovlivnily základ daně v předchozích zdaňovacích obdobích. Obdobně to platí pro právního nástupce poplatníka zaniklého bez provedení likvidace, pokud toto pojistné a příspěvek zaplatí za poplatníka zaniklého bez provedení likvidace,
g) výdaje (náklady) na provoz vlastního zařízení k ochraně životního prostředí podle zvláštních předpisů,

h) plnění v podobě

1. nájemného podle právních předpisů upravujících účetnictví, s výjimkou nájemného uvedeného v § 25 odst. 1 písm. za); u pachtu obchodního závodu je výdajem pouze část pachtovného, která převyšuje účetní odpisy,

2. úplaty u finančního leasingu za podmínky uvedené v odstavci 4; přitom u poplatníka, který vede daňovou evidenci, je tato úplata výdajem jen v poměrné výši připadající ze sjednané doby na příslušné zdaňovací období; úplatou je u postupníka i částka jim hrazená postupiteli ve výši rozdílu mezi úplatou u finančního leasingu, která byla postupitelem zaplacená, a úplatou u finančního leasingu, která je u postupitele výdajem podle § 24 odst. 6 při postoupení smlouvy o finančním leasingu,
3.

ch) daň z nemovitých věcí a daň z nabytí nemovitých věcí, pokud byly zaplacené a nejsou součástí ocenění majetku, a to i v případě zaplacení ručitelem, dále ostatní daně a poplatky s výjimkami uvedenými v § 25. Daň z příjmů a daň darovací zaplacená v zahraničí je u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 a v § 17 odst. 3 výdajem (nákladem) pouze u příjmů, které se zahrnují do základu daně, případně do samostatného základu daně, a to pouze v rozsahu, v němž nebyla započtena na daňovou povinnost v tuzemsku podle § 38f. Tento výdaj (náklad) se uplatní ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, následujícím po zdaňovacím období, nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, jehož se týká zahraniční daň, která nebyla započtena na daňovou povinnost v tuzemsku,

i) rezervy a opravné položky, jejichž způsob tvorby a výši pro daňové účely stanoví zvláštní zákon^{22a)} a odstavec 9 pro případy, kdy pohledávka byla nabyta přeměnou,¹³¹⁾ s výjimkou rezerv vytvářených poplatníky v souvislosti s dosahováním příjmů plynoucích jim podle § 10, s výjimkou rezerv na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů a s výjimkou rezerv u pojištního zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů,

j) výdaje (náklady) na pracovní a sociální podmínky, péči o zdraví a zvýšený rozsah doby odpočinku zaměstnanců vynaložené na

1. bezpečnost a ochranu zdraví při práci a hygienické vybavení pracovišť; výdaje (náklady) na pořízení ochranných nápojů lze uplatnit v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy,¹²²⁾
2. pracovnílékařské služby poskytované poskytovatelem těchto služeb v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy²³⁾ a nehraněným zdravotní pojišťovnou, na lékařské prohlídky a lékařská vyšetření stanovené zvláštními předpisy,
3. provoz vlastních vzdělávacích zařízení nebo výdaje (náklady) spojené s odborným rozvojem zaměstnanců podle jiného právního předpisu¹³²⁾ a rekvalifikací zaměstnanců podle jiného právního předpisu upravujícího zaměstnanost,¹³³⁾ pokud souvisejí s předmětem činnosti zaměstnavatele,

4. provoz vlastního stravovacího zařízení, kromě hodnoty potravin, nebo příspěvků na stravování zajišťované prostřednictvím jiných subjektů a poskytované až do výše 55 % ceny jednoho jídla za jednu směnu,¹¹⁰⁾ maximálně však do výše 70 % stravného vymezeného pro zaměstnance v § 6 odst. 7 písm. a) při trvání pracovní cesty 5 až 12 hodin. Příspěvek na stravování lze uplatnit jako výdaj (náklad), pokud přítomnost zaměstnance v práci během této stanovené směny trvá aspoň 3 hodiny. Příspěvek na stravování lze uplatnit jako výdaj (náklad) na další jedno jídlo za

- zaměstnance, pokud délka jeho směny v úhrnu s povinnou přestávkou v práci, kterou je zaměstnavatel povinen poskytnout zaměstnanci podle zvláštního právního předpisu,^{110a)} bude delší než 11 hodin. Příspěvek nelze uplatnit na stravování za zaměstnance, kterému v průběhu směny vznikl nárok na stravné podle zvláštního právního předpisu.^{23b)} Za stravování ve vlastním stravovacím zařízení se považuje i stravování zabezpečované ve vlastním stravovacím zařízení prostřednictvím jiných subjektů,
5. práva zaměstnanců vyplývající z kolektivní smlouvy, vnitřního předpisu zaměstnavatele, pracovní nebo jiné smlouvy, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak,
- k) výdaje (náklady) na pracovní cesty, včetně výdajů (nákladů) na pracovní cestu spolupracujících osob (§ 13) a společníků veřejných obchodních společností a komplementářů komanditních společností, a to maximálně ve výši podle zvláštních předpisů,⁵⁾ pokud není dále stanoveno jinak, přitom
1. na ubytování, na dopravu hromadnými dopravními prostředky, na pohonné hmoty spotřebované silničním motorovým vozidlem zahrnutým v obchodním majetku poplatníka, pořizovaným na finanční leasing, v nájmu nebo užívaným na základě smlouvy o výpůjčce uzavřené s věřitelem na dobu zajištění dluhu převodem vlastnického práva k tomuto vozidlu (s výjimkou uvedenou v bodě 4. a na nezbytné výdaje spojené s pracovní cestou v prokázané výši,
 2. zvýšené stravovací výdaje (stravné)^{5b)} při tuzemských pracovních cestách delších než 12 hodin v kalendářním dnu, zahraniční stravné a kapesné při zahraničních pracovních cestách pro poplatníky s příjmy podle § 7, a to maximálně do výše náhrad vymezených pro zaměstnance v § 6 odst. 7 písm. a). Pravidelným pracovištěm pro poplatníky s příjmy podle § 7 se také rozumí sídlo podnikatele nebo místo výkonu jiné činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti,
 3. na dopravu vlastním silničním motorovým vozidlem nezahrnutým do obchodního majetku poplatníka ve výši sazby základní náhrady, a to maximálně do výše sazby základní náhrady vymezené pro zaměstnance v § 6 odst. 7 písm. a), a náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty,⁵⁾ na dopravu vlastním silničním motorovým vozidlem, které není zahrnuto do obchodního majetku poplatníka, ale v obchodním majetku poplatníka zahrnuto bylo, nebo bylo u poplatníka předmětem finančního leasingu a úplatu u finančního leasingu uplatnit (uplatňuje) jako výdaj na dosažení, zajištění a udržení příjmů a u silničního motorového vozidla užívaného na základě smlouvy o výpůjčce, s výjimkou smlouvy o výpůjčce uzavřené s věřitelem na dobu zajištění dluhu převodem vlastnického práva k tomuto vozidlu, nebo smlouvy o výprose ve výši náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty. Pro stanovení výdajů za spotřebované pohonné hmoty lze použít ceny stanovené zvláštním právním předpisem vydaným pro účely poskytování cestovních náhrad zaměstnancům v pracovním poměru,^{5c)} který je účinný v době konání cesty. Použije-li poplatník ceny vyšší, je povinen je doložit doklady o jejich nákupu. U nákladních automobilů a autobusů se použije sazba základní náhrady pro osobní silniční motorová vozidla, a to maximálně do výše sazby základní náhrady vymezené pro zaměstnance v § 6 odst. 7 písm. a),
 4. na dopravu silničním motorovým vozidlem zahrnutým do obchodního majetku poplatníka, pořizovaným na finanční leasing, v nájmu nebo užívaným na základě smlouvy o výpůjčce uzavřené s věřitelem na dobu zajištění dluhu převodem vlastnického práva k tomuto vozidlu v prokázané výši a ve výši náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty⁵⁾ u zahraničních pracovních cest, při kterých výdaje (náklady) na pohonné hmoty nelze prokázat, a to s použitím tuzemských cen pohonných hmot platných v době použití vozidla,
- l) škody vzniklé v důsledku živelních pohrom nebo škody způsobené podle potvrzení policie neznámým pachatelem anebo jako zvýšené výdaje v důsledku opatření stanovených zvláštními předpisy,
- m) výdaje (náklady) na zabezpečení požární ochrany,²⁴⁾
- n) výdaje (náklady) spojené s uchováním výrobních schopností pro zabezpečení obranyschopnosti státu,
- o) u poplatníků, kteří vedou daňovou evidenci, uhrazená pořizovací cena²⁰⁾ u pohledávky nabyté postoupením, a to jen do výše příjmů z této pohledávky,
- p) výdaje (náklady), k jejichž úhradě je poplatník povinen podle zvláštních zákonů,
- r) hodnota cenného papíru při prodeji zachycená v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ ke dni jeho prodeje, s výjimkou uvedenou v písmenech w) a ze) a s výjimkou cenného papíru, u kterého je příjem z jeho převodu osvobozen podle § 19 odst. 1 písm. ze) nebo podle § 19 odst. 9,
- s) u poplatníka, který vede účetnictví,
1. jmenovitá hodnota pohledávky při jejím postoupení, a to do výše příjmu plynoucího z jejího postoupení,
 2. pořizovací cena²⁰⁾ u pohledávky nabyté postoupením, a to do výše příjmu plynoucího z její úhrady dlužníkem nebo postupníkem při jejím následném postoupení.
- Příjmy uvedené v bodech 1 a 2 lze zvýšit o vytvořenou opravnou položku nebo rezervu (její část) podle zvláštního zákona^{22a)} a u pohledávky postoupené před dobou splatnosti o diskont připadající na zbývající dobu do doby splatnosti. Výše diskontu se posuzuje podle úrokové sazby obvyklé při poskytování finančních prostředků s odpovídající dobou splatnosti, s výjimkou převodu směny po době její splatnosti.
- t) do výše příjmů z prodeje jednotlivého majetku
1. vstupní cena hmotného majetku vyloučeného z odpisování,
 2. vstupní cena hmotného majetku evidovaného u veřejně prospěšného poplatníka, pokud tento hmotný majetek byl využíván k činnosti, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů,
 3. pořizovací cena, vlastní náklady nebo reprodukční pořizovací cena nehmotného majetku určená podle právního předpisu upravujícího účetnictví, jehož účetní odpisy nejsou výdajem (nákladem) podle písmene v),
 4. část hodnoty vyvolané investice při jejím prodeji, která není součástí vstupní ceny hmotného majetku,
 5. pořizovací cena pozemku, s výjimkou stavby, která je jeho součástí, u poplatníka fyzické osoby,
- ta) u obchodní korporace cena pozemku nabytého vkladem člena, který je fyzickou osobou, který neměl pozemek zahrnut v obchodním majetku a vklad uskutečnil do 5 let od nabytí pozemku; touto cenou pozemku se rozumí
1. pořizovací cena, která byla zjištěna u člena obchodní korporace, pokud jej nabytí uplatně,
 2. cena podle právního předpisu upravujícího oceňování majetku ke dni nabytí pozemku členem obchodní korporace, pokud jej nabytí bezúplatně,
- tb) zůstatková cena technického zhodnocení odpisovaného nájemcem při ukončení nájmu nebo při zrušení souhlasu vlastníka s odpisováním do výše náhrady výdajů (nákladů) vynaložených na toto technické zhodnocení,
- u) daň z příjmů fyzických osob zaplacená plátcem za poplatníka z příjmů uvedených v § 10 odst. 1 písm. h) bodu 1 nebo písm. ch), u nichž se uplatňuje zvláštní sazba daně (§ 36), je-li výhra nebo cena v nepeněžním plnění, a silniční daň zaplacená jedním z manželů, který je zapsán jako držitel motorového vozidla v technickém průkazu, přičemž vozidlo je používáno pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, druhým z manželů, který jako držitel v technickém průkazu zapsán není, a dále silniční daň zaplacená veřejnou obchodní společností za společníky veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti za komplementáře, kteří pro pracovní cesty používají vlastní vozidlo, daň z nabytí nemovitých věcí zaplacená druhým z manželů při prodeji nemovitě věci, která byla ve společném jmění manželů,
- v) účetní odpisy,²⁰⁾ s výjimkou uvedenou v § 25 odst. 1 písm. zg), a to pouze u
1. hmotného majetku,²⁰⁾ který není vymezen pro účely zákona jako hmotný majetek (§ 26 odst. 2 a 3); přitom u tohoto majetku nabytého vkladem člena obchodní korporace s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky, který byl zároveň u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku, nabytého vkladem obce, pokud tento majetek byl ve vlastnictví obce a byl zahrnut v jejím majetku, nabytého přeměnou,¹³¹⁾ jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) jen do výše zůstatkové ceny²⁰⁾ evidované u vkladatele ke dni vkladu nebo u zanikající nebo rozdělované obchodní korporace ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny bez vlivu ocenění reálnou hodnotou,²⁰⁾
 2. nehmotného majetku,²⁰⁾ který se neodpisuje podle tohoto zákona (§ 32a) za podmínky, že byl poplatníkem pořízen úplatně nebo ve vlastní režii za účelem obchodování s ním anebo nabytí vkladem, přeměnou nebo bezúplatně. U nehmotného majetku nabytého vkladem jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) jen v případě, že byl tento vkládáný nehmotný majetek u člena obchodní korporace s bydlištěm nebo sídlem na území České republiky pořízen úplatně a zároveň byl u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku; přitom v úhrnu lze u nabyvatele uplatnit účetní odpisy jen do výše zůstatkové ceny²⁰⁾ prokázané u vkladatele ke dni jeho vkladu. U nehmotného majetku nabytého přeměnou jsou účetní odpisy výdajem (nákladem) u nástupnické obchodní korporace jen do výše zůstatkové ceny²⁰⁾ evidované u zanikající nebo rozdělované obchodní korporace ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny bez vlivu ocenění reálnou hodnotou,²⁰⁾ a to za podmínky, že bylo možné uplatňovat odpisy z tohoto nehmotného majetku u zanikající nebo rozdělované obchodní korporace podle tohoto ustanovení. U nehmotného majetku²⁰⁾ vloženého poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 lze u nabyvatele uplatnit v úhrnu účetní odpisy jako výdaje (náklady) jen do výše úhrady prokázané vkladatelem. Toto ustanovení se nevztahuje na kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého zejména koupí, vkladem nebo oceněním majetku a dluhů v rámci přeměn obchodních korporací, a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill),
- w) nabývací cena akcie nebo kmenového listu, které nejsou podle právních

- předpisů upravujících účetnictví oceňovány reálnou hodnotou, a nabývací cena podílu na společnosti s ručením omezeným nebo na komanditní společnosti anebo na družstvu, a to jen do výše příjmů z prodeje této akcie, tohoto kmenového listu nebo tohoto podílu; toto omezení se nepoužije u cenného papíru, který není podle právních předpisů upravujících účetnictví oceňován reálnou hodnotou pouze z toho důvodu, že poplatník daně z příjmů právnických osob je mikro účetní jednotkou podle právních předpisů upravujících účetnictví, nebo daňovým nerezidentem, který je povinen podle právního řádu státu, podle kterého je založen nebo zřízen, vést účetnictví, a příjem z prodeje cenného papíru není přičitatelný jeho stále provozovně na území České republiky,
- x) paušální částky hrazené zaměstnavatelem zaměstnanci podle § 6 odst. 8,
- y) u poplatníků, kteří vedou účetnictví, jmenovitá hodnota pohledávky nebo pořizovací cena pohledávky nabyté postoupením, vkladem a při přeměně obchodní korporace,¹³¹⁾ a to za předpokladu, že lze k této pohledávce uplatňovat opravné položky podle písmene i) nebo se jedná o pohledávku, ke které nelze tvořit opravnou položku podle právního předpisu upravujícího tvorbu rezerv a opravných položek pro zjištění základu daně z příjmů pouze proto, že od její splatnosti uplynulo méně než 18 měsíců a u pohledávek nabytých postoupením i v případě, že se jedná o pohledávku se jmenovitou hodnotou v okamžiku vzniku vyšší než 200 000 Kč, ohledně které nebylo zahájeno rozhodčí řízení, soudní řízení nebo správní řízení, za dlužníkem,
1. u něhož soud zrušil konkurs²⁶ⁱ⁾ proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující, a pohledávka byla poplatníkem přihlášena u insolvenčního soudu a měla být vypořádána z majetkové podstaty,
 2. který je v úpadku nebo jemuž úpadek hrozí²⁶ⁱⁱ⁾ na základě výsledků insolvenčního řízení,
 3. který zemřel, a pohledávka nemohla být uspokojena ani vymáháním na dědicích dlužníka,
 4. který byl právnickou osobou a zanikl bez právního nástupce a věřitel nebyl s původním dlužníkem spojenou osobou (§ 23 odst. 7),
 5. na jehož majetek, ke kterému se daná pohledávka váže, je uplatňována veřejná dražba,^{26j)} a to na základě výsledků této dražby,
 6. jehož majetek, ke kterému se daná pohledávka váže, je postižen exekucí,^{26k)} a to na základě výsledků provedení této exekuce.
- Obdobně to platí pro pohledávku nebo její část, a to do výše kryté použitím rezervy nebo opravné položky vytvořené podle zvláštního zákona,^{22a)} nebo která vznikla podle zákona č. 499/1990 Sb., o přepočtu devizových aktiv a pasív v oblasti zahraničních pohledávek a závazků organizací v souvislosti s kursovými opatřeními. Neuhrazenou část pohledávky za dlužníkem se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, která byla předmětem přepočtu podle zákona č. 499/1990 Sb., vznikla do konce roku 1990 a u níž termín splatnosti nastal do konce roku 1994, sníženou o uplatněný odpis pohledávky,^{22b)} lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů buď jednorázově, nebo postupně s výjimkou pohledávek, které byly nabyty postoupením nebo vkladem. Neuhrazenou část pohledávky za dlužníkem se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí, která nebyla předmětem přepočtu podle zákona č. 499/1990 Sb., nebo nepodléhala ustanovení tohoto odstavce, avšak podléhala režimu financování vývozu v rámci dokončení pohledávek na vládní úvěry podle přílohy č. 2 usnesení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 192/1991 lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů buď jednorázově, nebo postupně, s výjimkou pohledávek, které byly nabyty postoupením nebo vkladem. Toto ustanovení se nepoužije, pokud účetní hodnota pohledávky nebo pořizovací cena pohledávky nabyté postoupením byla již odepřána na vrub výsledku hospodaření. U poplatníků, kteří přešli z vedení daňové evidence na vedení účetnictví, se postupuje obdobně,
- z) majetek, s výjimkou hmotného majetku podle § 26 odst. 2, dále poskytnuté služby a zásoby, pokud jsou vydány jako plnění restitučních nároků nebo majetkových podílů na transformaci družstev podle zvláštních předpisů,²⁾ vypořádacího podílu na majetku družstva nebo likvidačního zůstatku v případě likvidace družstva a použity k podnikání. Pro stanovení základu daně se výdaje uplatní v hodnotě, ve které byl majetek nebo zásoba vydána nebo služba poskytnuta,
- za) náhrada za uvolnění bytu nebo jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, poskytnutá jejím vlastníkem, pokud začne být vlastníkem do 2 let od uvolnění využívána pro činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo nájem a bude takto využívána nejméně po dobu 2 let; za porušení podmínek se nepovažuje prodej jednotky,
- zb) výdaje (náklady) na dokončenou nástavbu, přístavbu a stavební úpravy, rekonstrukci a modernizaci jednotlivého majetku, které nejsou technickým zhodnocením podle § 33 odst. 1,
- zc) výdaje (náklady), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů a jsou poplatníkem zcela nebo zčásti určeny k přeúčtování jiné osobě nebo je tato osoba povinna je uhradit na základě závazku nebo jiného právního předpisu, a to jen do výše příjmů (výnosů) z tohoto přeúčtování nebo předpisu úhrady za podmínky, že tyto příjmy (výnosy)

- ovlivnily výsledek hospodaření ve stejném zdaňovacím období nebo ve zdaňovacích obdobích předcházejících; obdobně postupují poplatníci daně z příjmů fyzických osob, kteří nevedou účetnictví,
- zd) výdaje (náklady) na pořízení karet, jejichž vlastnictví zakládá nárok na slevy z cen zboží a služeb souvisejících s předmětem činnosti poplatníka, případně je spojené s reklamou jeho činnosti, a to u fyzických osob s příjmy podle § 7 a u poplatníků uvedených v § 17. Pokud jsou tyto karty použitelné i pro osobní potřebu poplatníka, popř. jiných osob nebo pro poskytování slev na výdaje (náklady) uvedené v § 25, lze uplatnit výdaje (náklady) na pořízení karty pouze v polovině výši,
- ze) pořizovací cena směnky při prodeji, o níž je účtováno podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ jako o cenném papíru, zachycená v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem²⁰⁾ ke dni jejího prodeje, a to jen do výše příjmů z jejího prodeje,
- zf) výdaje (náklady) vynaložené po 1. lednu 1997 na restaurování uměleckého díla, a to jen do výše příjmu z jeho prodeje, sníženého o pořizovací cenu tohoto uměleckého díla,
- zg) výdaje (náklady) vzniklé v důsledku prokazatelně provedené likvidace zásob materiálu, zboží, nedokončené výroby, polotovarů a hotových výrobků; u léků, léčiv či potravinářských výrobků pouze, pokud se nelze dle zvláštních právních předpisů uvádět dále do oběhu.¹²⁸⁾ K prokázání likvidace je poplatník povinen vypracovat protokol, kde uvede důvody likvidace, způsob, čas a místo provedení likvidace, specifikaci předmětů likvidace a způsob naložení se zlikvidovanými předměty, a dále uvede pracovníky zodpovědné za provedení likvidace,
- zh) náhrady cestovních výdajů do výše stanovené zvláštním právním předpisem,⁵⁾
- zi) smluvní pokuty, úroky z prodlení, poplatky z prodlení, penále a jiné sankce ze závazkových vztahů, jen pokud byly zaplacený; a dále úroky ze zápujček a úroky z úvěrů v případě, kdy věřitelem je poplatník uvedený v § 2, který nevede účetnictví, jen pokud byly zaplacený,
- zj) vstupní cena etiketovacího zařízení pro povinné značení lihu podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁶⁾ pokud se výrobce nebo dovozce lihu nerozhodne etiketovací zařízení odpisovat podle § 26 až 33,
- zk) výdaje na civilní ochranu vynaložené se souhlasem nebo na pokyn orgánu krizového řízení,
- zl) výdaje (náklady) hrazené uživatelem hmotného majetku, které podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ tvoří součást ocenění hmotného majetku, který je předmětem finančního leasingu, pokud u úhrnu se sjednanou kupní cenou ve smlouvě nepřevyšší u movitého majetku částku uvedenou v § 26 odst. 3 písm. c),
- zm) odvod do státního rozpočtu z titulu plnění povinného podílu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle zvláštního právního předpisu,⁸⁰⁾
- zn) výdaje na pořízení nehmotného majetku²⁰⁾ nebo jeho technického zhodnocení u poplatníků s příjmy podle § 7 nebo § 9, pokud nevedou účetnictví,
- zo) výdaje (náklady) vynaložené poplatníkem s příjmy podle § 7 na uhrazení úhrad za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání,^{82a)} které souvisí s jeho činností, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti, nejvýše však 10 000 Kč. U poplatníka, který je osobou se zdravotním postižením, lze za zdaňovací období odečíst až 13 000 Kč, a u poplatníka, který je osobou s těžším zdravotním postižením, až 15 000 Kč,
- zp) výdaje (náklady) vynaložené v rámci pomoci poskytnuté formou nepečetěného plnění v souvislosti s odstraňováním následků živelních pohrom, ke kterým došlo na území členského státu Evropské unie, nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor. Tyto výdaje (náklady) nelze současně uplatnit jako nezdanitelnou část podle § 15 odst. 1 nebo položku snižující základ daně podle § 20 odst. 8,
- zr) výdaje na tvorbu
1. fondu kulturních a sociálních potřeb u veřejně prospěšného poplatníka nebo sociálního fondu u poplatníka, který je veřejnou vysokou školou nebo veřejnou výzkumnou institucí, do procentuální výše úhrnu vyměřovacích základů zaměstnance pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za zdaňovací období, v jakém lze mzdu zaměstnance uplatnit jako výdaj související s dosažením, zajištěním a udržením zdanitelných příjmů, která je shodná s procentuální výší základního přídělu, kterým je tvořen fond kulturních a sociálních potřeb,
 2. fondu účelově určených prostředků u poplatníka, který je veřejnou vysokou školou nebo veřejnou výzkumnou institucí,
 3. fondu provozních prostředků u poplatníka, který je veřejnou vysokou školou,
 4. stipendijního fondu u poplatníka, který je vysokou školou,
 5. fondů k zabezpečení působnosti České kanceláře pojistitelů vymezené zákonem upravujícím pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, s výjimkou výdajů na tvorbu fondu zábrany škod,
- zs) výdaje v podobě
1. výdajů na provoz vlastního předškolního zařízení, nebo
 2. příspěvku na provoz předškolního zařízení zajišťovaný jinými subjek-

- ty pro děti vlastních zaměstnanců,
- zt) paušální výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem (dále jen „paušální výdaj na dopravu“), pokud nebyl uplatněn výdaj na dopravu silničním motorovým vozidlem podle písmene k) tohoto odstavce, ve výši 5 000 Kč na jedno silniční motorové vozidlo za každý celý kalendářní měsíc zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém poplatník využíval příslušné silniční motorové vozidlo k dosažení, zajištění nebo udržení zdanitelných příjmů a současně toto silniční motorové vozidlo nepřenechal ani po část příslušného kalendářního měsíce k užívání jiné osobě. Za přenechání silničního motorového vozidla k užívání jiné osobě se nepovažuje uskutečnění pracovní cesty silničním motorovým vozidlem spolupracující osobou nebo zaměstnancem, který silniční motorové vozidlo nevyužívá i pro soukromé účely. Používá-li poplatník některé silniční motorové vozidlo, u něhož uplatňuje paušální výdaj na dopravu, pouze zčásti k dosažení, zajištění a udržení zdanitelného příjmu, lze na takové silniční motorové vozidlo uplatnit pouze část paušálního výdaje na dopravu stanoveného podle první věty ve výši 80 % této částky (dále jen „krácený paušální výdaj na dopravu“). Pokud poplatník u některého vozidla uplatní v souladu s předchozí větou krácený paušální výdaj na dopravu, potom pro účely tohoto zákona platí, že ostatní vozidla, u nichž poplatník v souladu s tímto ustanovením uplatní paušální výdaje na dopravu, užívá výlučně k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Pro účely tohoto zákona se má za to, že poplatník užívá silniční motorové vozidlo, u kterého uplatňuje paušální výdaj na dopravu, výlučně k dosažení, zajištění nebo udržení zdanitelných příjmů, pokud tak prohlásí, není-li prokázáno jinak. Paušální výdaj na dopravu je možno uplatnit nejvýše za 3 vlastní silniční motorová vozidla zahrnutá nebo nezahrnutá do obchodního majetku nebo v nájmů za zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání. V průběhu zdaňovacího období nelze měnit způsob uplatnění paušálního výdaje na dopravu na způsob uplatnění výdajů podle písmene k) a naopak. V měsíci pořízení nebo vyřazení silničního motorového vozidla lze uplatnit poměrnou část paušálního výdaje na dopravu. Využívá-li k dosažení, zajištění a udržení příjmů silniční motorové vozidlo, které je ve společném jmění manželů nebo ve spoluvlastnictví, více poplatníků, mohou si v úhrnu uplatnit paušální výdaj na dopravu nejvýše 5 000 Kč. Paušální výdaj na dopravu nemožno uplatnit veřejně prospěšní poplatníci s výjimkou poplatníků, kteří jsou veřejnou vysokou školou, veřejnou výzkumnou institucí, poskytovatelem zdravotních služeb, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby, obecně prospěšnou společností nebo ústavem,
- zu) motivační příspěvek poskytnutý na základě smluvního vztahu zákoví nebo studentovi připravujícímu se pro poplatníka na výkon profese, a to do výše 5 000 Kč měsíčně, v případě studenta vysoké školy do výše 10 000 Kč měsíčně; motivačním příspěvkem se pro účely tohoto zákona rozumí stipendium, příspěvek na stravování, ubytování, vzdělávání ve vzdělávacích zařízeních související s budoucím výkonem profese, jízdné v prostředcích hromadné dopravy do místa vzdělávání a na pořízení osobních ochranných prostředků a pomůcek poskytovaných nad rámec zvláštních právních předpisů,
- zv) jmenovitá hodnota pohledávky, nebo části pohledávky, z úvěru pojištěné u pojistitele se sídlem na území členského státu Evropské unie, která nikdy nevstoupila do základu pro výpočet limitu tvorby bankovních opravných položek podle jiného právního předpisu^{22a)} a ke které banka¹⁰⁹⁾ nikdy netvořila opravnou položku podle jiného právního předpisu,^{22a)} a to do výše přijatého pojistného plnění; pohledávkou z úvěru se pro účely tohoto ustanovení rozumí pohledávka z titulu
1. jistiny a úroku z úvěru poskytnutého bankou,
 2. plnění z bankovní záruky poskytnutého bankou za nebankovním subjektem,
- zz) až zy) zrušena
- zz) převod prostředků z garančního fondu do fondu zábrany škod.
- (3) U poplatníků, u nichž zdanění podléhají pouze příjmy z podnikatelské nebo jinak vymezené činnosti, a u veřejně prospěšných poplatníků se jako výdaje (náklady) uznávají pouze výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, které jsou předmětem daně.
- (4) Výdajem podle odstavce 1 je také úplata u finančního leasingu, pokud po jeho ukončení je předmět finančního leasingu zahrnut do obchodního majetku.
- (5) Pokud je poplatníkem úplatně nabyt majetek, který předtím úplatně užíval, a pokud nejsou splněny podmínky finančního leasingu, je úplata za užívání výdajem podle odstavce 1 pouze za podmínky, že poplatník zahrne tento majetek do obchodního majetku a cena za nabytí
- a) hmotného majetku, který lze odpisovat podle tohoto zákona, nebude nižší než zůstatková cena vypočtená rovnoměrným způsobem podle § 31 odst. 1 písm. a) ze vstupní ceny evidované u vlastníka nebo pronajímatele za dobu, po kterou mohl být tento majetek odpisován; přitom při výpočtu zůstatkové ceny osobního automobilu se vždy vychází ze vstupní ceny včetně daně z přidané hodnoty. Je-li vlastníkem nebo pronajímatelem poplatník, který u pronajímaného hmotného majetku pokračoval v odpisování podle § 30 odst. 10, stanoví se zůstatková cena, jako by ke změně v osobě vlastníka nebo pronajímatele nedošlo,
- b) pozemku nebude nižší než cena určená podle zvláštního právního předpisu,^{1a)} platná ke dni nabytí pozemku. Je-li mezi nájemcem a pronajímatelem sjednána dohoda o budoucí koupi pozemku v souvislosti se smlouvou o finančním leasingu stavebního díla umístěného na tomto pozemku, uznává se nájemné do výdajů (nákladů) za podmínky, že bude kupní cena pozemku vyšší než cena určená podle zvláštního právního předpisu^{1a)} ke dni prokazatelného sjednání dohody o budoucí koupi pozemku,
- c) hmotného majetku vyloučeného z odpisování (§ 27) nebude nižší než cena určená podle zvláštního právního předpisu,^{1a)} platná ke dni sjednání kupní smlouvy,
- d) hmotného majetku odpisovaného podle § 30b nebude nižší než zůstatková cena stanovená podle § 30b ze vstupní ceny evidované u vlastníka nebo pronajímatele za dobu, po kterou byl tento majetek odpisován; je-li vlastníkem nebo pronajímatelem poplatník, který u tohoto majetku pokračoval v odpisování podle § 30 odst. 10, stanoví se zůstatková cena, jako by ke změně v osobě vlastníka nebo pronajímatele nedošlo.
- (6) Je-li finanční leasing ukončen před uplynutím minimální doby finančního leasingu, je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů pouze poměrná část úplaty, která je výdajem (nákladem), připadající ze sjednané doby finančního leasingu na skutečnou dobu finančního leasingu nebo skutečně zaplacená úplata, je-li nižší než poměrná část úplaty, která je výdajem (nákladem) podle odstavce 4, připadající na skutečnou dobu finančního leasingu.
- (7) Nabyvací cenou se v případě podílů v obchodní korporaci pro účely tohoto zákona rozumí
- a) hodnota splaceného peněžitého vkladu člena obchodní korporace,
- b) hodnota nepeněžitých vkladů člena obchodní korporace. Hodnota tohoto vkladu se stanoví u člena obchodní korporace, který je
1. poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 2, obdobně jako hodnota nepeněžitých příjmů v době provedení vkladu (§ 3 odst. 3). Hmotný majetek a nehmotný majetek, který byl zahrnut v obchodním majetku poplatníka, se ocení zůstatkovou cenou (§ 29 odst. 2) a ostatní majetek pořizovací cenou, je-li pořízení úplatně, vlastními náklady, je-li pořízen ve vlastní režii, nebo cenou určenou podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku^{1a)} ke dni nabytí u majetku nabytého bezúplatně. Je-li vkladem majetek, který nebyl zahrnut do obchodního majetku poplatníka a byl pořízen nebo nabyt v době kratší než 5 let před splacením tohoto vkladu do obchodní korporace, ocení se pořizovací cenou,²⁰⁾ je-li pořízení úplatně, vlastními náklady,²⁰⁾ je-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii, a při nabytí majetku bezúplatně určenou podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku^{1a)} ke dni nabytí; přitom u nemovitých věcí se nabyvací cena zvyšuje o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení před splacením vkladu,
 2. poplatníkem uvedeným v § 17 odst. 3, ve výši zůstatkové ceny (§ 29 odst. 2) vkladového hmotného majetku a nehmotného majetku a dále ve výši účetní hodnoty²⁰⁾ ostatního vkladového majetku,
 3. poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 a v § 17 odst. 4, ve výši přepočtené zahraniční ceny,
- c) pořizovací cena²⁰⁾ majetkové účasti v případě nabytí podílu nebo cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku^{1a)} ke dni nabytí v případě nabytí podílu bezúplatně.

- Nabyvací cena podílu na obchodní korporaci se nemění při změně právní formy obchodní korporace a při fúzi, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace.¹³¹⁾ Nabyvací cena podílu na akciové společnosti se nemění, nemění-li se hodnota vkladu společníka a dochází pouze k výměně jedné akcie za jednu jinou akcií nebo k výměně jedné akcie za více akcií anebo více akcií za jednu akcií; přitom je-li výměnou získán vyšší nebo nižší počet akcií, je nabyvací cenou jedné akcie poměrný díl nabyvací ceny původní akcie nebo součet nabyvacích cen původních akcií. Obdobně to platí pro výměnu jednoho druhu cenného papíru (například zatímního listu, vyměnitelného dluhopisu, prioritního dluhopisu) za akcie, nemění-li se hodnota vkladu společníka. Nabyvací cenu podílu na obchodní korporaci lze zvýšit o výdaje (náklady) přímo související s držbou podílu v obchodní korporaci, pokud poplatník prokáže, že podle § 25 odst. 1 písm. zk) nebyly uznány jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů. U člena obchodní korporace, který je plátcem daně z přidané hodnoty, lze nabyvací cenu podílu na obchodní korporaci, není-li tato obchodní korporace plátcem daně z přidané hodnoty, zvýšit o částku odvedené daně z přidané hodnoty vztahující se k vloženému majetku. Nabyvací cena se u poplatníků uvedených v § 17 snižuje o doplatek na dorovnání nebo dorovnání v penězích, na který vznikne poplatníkovi nárok podle zvláštního právního předpisu,¹³¹⁾ pokud byl tento doplatek na dorovnání nebo dorovnání v penězích začítován v rozvaze. Nabyvací cena nedosahuje záporných hodnot. Vkladem se pro účely tohoto zákona rozumí vklad do základního kapitálu včetně jiného plnění ve prospěch vlastního kapitálu. Nabyvací cena podílu na obchodní korporaci se dále snižuje o příjmy plynoucí členovi obchodní korporace při snížení základního kapitálu, s výjimkou příjmů podléhajících zvláštní sazbě daně podle § 36 odst. 1 písm. b) bodu 3 nebo § 36 odst. 2 a u

společníka společnosti s ručením omezeným i o vrácení příplatek vložený společníkem mimo základní kapitál. Nabývací cena se snižuje o ty části, které již byly uplatněny jako výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů nebo které snížily základ daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně.

(8) Při prodeji obchodního závodu se nepoužijí ustanovení odstavce 2, která omezují uplatnění výdajů (nákladů) výší souvisejících příjmů u jednotlivě prodávaných majetků.

(9) U pohledávky nabyté při přeměně,¹³¹⁾ nebyla-li nikdy součástí podrozvahových účtů zanikající nebo rozdělované obchodní korporace, pokračuje nástupnická obchodní korporace v odpisu pohledávky^{22b)} nebo v tvorbě opravné položky,^{22a)} jako by ke změně v osobě věřitele nedošlo, a to maximálně do výše, v jaké by mohla uplatnit odpis nebo tvorbu opravné položky zanikající nebo rozdělované obchodní korporace.

(10) Za živelní pohromu se pro účely tohoto zákona považují nezaviněný požár a výbuch, blesk, víchřice s rychlostí větru nad 75 km/h, povodeň, záplava, krupobití, sesouvání půdy, sesuny půdy a skalní zřícení, pokud k nim nedošlo v souvislosti s průmyslovým nebo stavebním provozem, sesouvání nebo zřícení lavin a zemětřesení dosahující alespoň 4. stupně mezinárodní stupnice udávající makroseismické účinky zemětřesení. Výše škody musí být doložena posudkem pojišťovny, a to i v případě, že poplatník není pojištěn, nebo posudkem soudního znalce.

(11) Při prodeji majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ nebo obdobného právního předpisu v zahraničí a byl nabyt vkladem, při přeměně,¹³¹⁾ při převodu obchodního závodu podle § 23a, při fúzi obchodních společností nebo při rozdělení obchodní společnosti podle § 23c, lze související výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatnit jen do výše jeho hodnoty evidované v účetnictví nebo v daňové evidenci u vkladatele, u zanikající, u rozdělované nebo u převádějící obchodní korporace před oceněním tohoto majetku reálnou hodnotou. Hodnotu majetku evidovanou v účetnictví nebo v daňové evidenci u vkladatele, u zanikající, u rozdělované nebo u převádějící obchodní korporace lze zvýšit o případné opravné položky vytvořené k uvedenému majetku, jejichž tvorba nebyla u vkladatele, u zanikající, u rozdělované nebo u převádějící obchodní korporace pro daňové účely výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, není-li stanoveno v tomto zákoně jinak. Obdobně se postupuje při vyřazení majetku z důvodu spotřeby. Takto stanovený výdaj (náklad) se použije i při následném vkladu, následné přeměně,¹³¹⁾ převodu obchodního závodu podle § 23a nebo fúzi obchodních společností nebo rozdělení obchodní společnosti.

(12) Při prodeji obchodního závodu poplatníkem, který nevede účetnictví, pokud neuplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7, je výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů

- součet zůstatkových cen hmotného majetku,
- součet zůstatkových cen nehmotného majetku evidovaného v majetku poplatníka do 31. prosince 2000, který může být odpisován,
- hodnota peněžních prostředků a cenin,
- hodnota finančního majetku,
- vstupní cena hmotného majetku vyloučeného z odpisování,
- pořizovací cena pozemku,
- hodnota pohledávky, jejíž úhrada by nebyla zdanitelným příjmem,
- úplata u finančního leasingu zaplacená uživatelem, která převyšuje poměrnou část úplaty uznané jako daňový výdaj podle odstavce 2 písm. h), přechází-li smlouva o finančním leasingu na kupujícího,
- hodnota dluhů, jejichž úhrada by byla výdajem.

(13) Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely odstavce 12 hodnotou dluhů hodnota bez daně z přidané hodnoty, byl-li uplatněn odpodeň daně z přidané hodnoty na vstupu. U pohledávek, jejichž úhrada by byla zdanitelným příjmem, je výdajem daň z přidané hodnoty, byla-li splněna daňová povinnost na výstupu.

(14) Úhrn pořizovacích cen pohledávek nebo jejich částí, které nelze uznat jako výdaj (náklad) podle ostatních ustanovení tohoto zákona, je možné u poplatníků, jejichž hlavním předmětem činnosti je nákup, prodej a vymáhání pohledávek, uznat jako daňový výdaj (náklad) až do výše úhrnu zisků z jiných pohledávek v rámci stejného souboru pohledávek v daném zdaňovacím období. Ziskem z pohledávky v daném zdaňovacím období se pro účely tohoto ustanovení rozumí úhrn příjmů plynoucích v daném zdaňovacím období z úhrad pohledávky dlužníkem nebo postupníkem při následném postoupení pohledávky zvýšený o vytvořenou opravnou položku nebo rezervu (její část) podle zvláštního zákona^{22a)} ve výši převyšující pořizovací cenu²⁰⁾ pohledávky sníženou o částky úhrad pohledávky dlužníkem plynoucí v předchozích zdaňovacích obdobích a o části pořizovací ceny pohledávky odepsané v předchozích zdaňovacích obdobích. Pro účely výpočtu zisku z pohledávky nelze pořizovací cenu pohledávky snížit o částku vyšší, než je pořizovací cena pohledávky. Pokud celkový úhrn pořizovacích cen nebo jejich částí, které nelze uznat jako výdaj (náklad) podle ustanovení tohoto zákona, je za zdaňovací období vyšší než celkový úhrn zisků z jiných pohledávek v rámci stejného souboru pohledávek, lze tento rozdíl u poplatníků, jejichž hlavním předmětem činnosti je nákup, prodej a vymáhání pohledávek, uplatnit jako výdaj (náklad) nejdéle ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za něž je podáváno daňové

příznání, a to v jednotlivých obdobích maximálně ve výši částky, o kterou úhrn zisků z pohledávek v rámci tohoto stejného souboru pohledávek převyšuje úhrn pořizovacích cen pohledávek nebo jejich částí, které nelze uznat jako výdaj (náklad) podle ustanovení tohoto zákona. Za poplatníky, jejichž hlavním předmětem činnosti je nákup, prodej a vymáhání pohledávek, se pro účely tohoto zákona považují poplatníci, u nichž alespoň 80 % veškerých příjmů (výnosů) tvoří příjmy (výnosy) plynoucí v souvislosti s nákupem, prodejem, držbou a vymáháním nakoupených pohledávek. Souborem pohledávek se pro účely tohoto ustanovení rozumí soubor pohledávek nakoupených poplatníkem od jedné osoby v jednom zdaňovacím období. Toto ustanovení se použije obdobně pro období, za něž je podáváno daňové příznání.

§ 24a

Závazné posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů), které nelze přiřadit pouze ke zdanitelným příjmům

(1) Poplatník, kterému vzniknou výdaje (náklady) související se zdanitelnými příjmy a příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, může požádat příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda za příslušné zdaňovací období způsob jeho rozdělení jím vynaložených výdajů (nákladů) odpovídá § 23 odst. 5 a § 24 odst. 3.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 poplatník uvede

- jméno, bydliště a sídlo podnikatele, je-li poplatník fyzickou osobou, nebo název, právní formu a sídlo, je-li poplatník právnickou osobou, a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
- výši celkově vynaložených výdajů (nákladů) a výši celkově dosažených příjmů (výnosů), v případě veřejně prospěšných poplatníků i výši příjmů (výnosů) dosažených v jednotlivých druzích činnosti, které nejsou podnikáním,
- výši jednotlivých dotací, příspěvků a podpor poskytnutých z veřejných zdrojů s uvedením jejich účelu a poskytovatele,
- výši a stručný popis jednotlivých vynaložených výdajů (nákladů) souvisejících jednak se zdanitelnými příjmy a jednak s příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, a výši těchto jednotlivých druhů příjmů, které mají být předmětem posouzení,
- údaje o majetku používaném na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů a u majetku, ke kterému má vlastnické právo, i rozsah jeho využívání v souvislosti s těmito příjmy,
- zdůvodnění navrhovaného způsobu rozdělení výdajů (nákladů) souvisejících s jednotlivými druhy příjmů,
- zdaňovací období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 týkat,
- návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení způsobu rozdělení výdajů (nákladů) podle odstavce 1.

§ 24b

Závazné posouzení poměru výdajů (nákladů) spojených s provozem nemovité věci používané zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům, které lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů

(1) Poplatník s příjmy podle § 7 nebo 9, který používá nemovitou věc zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům, může požádat příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda způsob uplatnění výdajů (nákladů) spojených s provozem nemovité věci do výdajů na dosažení, zajištění a udržení příjmů, odpovídá § 24 odst. 3.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 poplatník uvede

- jméno, bydliště, sídlo podnikatele a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
- adresu, na které se nemovitá věc používaná zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům nachází,
- plochu a objem jednotlivých obytných i neobytných prostor nemovité věci s rozdělením na prostory využívané a nevyužívané k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu, včetně údajů o jejich vytápění, klimatizaci apod.,
- popis, jak jsou jednotlivé prostory nemovité věci využívány k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu ve zdaňovacím období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení výdajů (nákladů) podle odstavce 1 týkat,
- popis a dokumentaci způsobu, jakým byly výdaje (náklady) spojené s provozem nemovité věci používané zčásti k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, anebo k nájmu a zčásti k soukromým účelům, do výdajů (nákladů) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, uplatněny,
- návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení výdajů (nákladů) podle odstavce 1.

§ 25

(1) Za výdaje (náklady) vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely nelze uznat zejména

- a) výdaje (náklady) na pořízení hmotného majetku²⁰⁾ a nehmotného majetku,²⁰⁾ s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2, včetně splátek a úroků z úvěrů a zápůjček spojených s jejich pořízením, jsou-li součástí jejich ocenění,²⁰⁾
- b) výdaje na zvýšení základního kapitálu včetně spláčení zápůjček,
- c) pořizovací cenu²⁰⁾ cenného papíru s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. r), w) a ze) a dále s výjimkou opčních listů při uplatnění přednostního práva,
- d) pojistné hrazené za člena statutárního orgánu a dalšího orgánu právnické osoby a za jednatele společnosti s ručením omezeným z titulu odpovědnosti za škodu způsobenou společností při výkonu funkce,
- e) vyplácené podíly na zisku,
- f) penále, úroky z prodlení a pokuty s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. zi), úroky z posečkané částky, peněžité tresty, přírážky k pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a k pojistnému na veřejné zdravotní pojištění²¹⁾ a náklady spojené s trestem uveřejnění rozsudku podle zvláštního právního předpisu,
- g) pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené veřejnou obchodní společností za společníky této obchodní společnosti, komanditní společnosti za komplementáře, poplatníkem majícím příjmy ze samostatné činnosti, poplatníkem majícím příjmy z nájmu a pojistné hrazené osobami samostatně výdělečně činnými, které nejsou nemocensky pojištěny a pojistí se na denní dávku při dočasné pracovní neschopnosti u soukromé pojišťovny,^{21a)} s výjimkou uvedenou v § 24,
- h) nepeněžní plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci ve formě
 1. příspěvku na kulturní pořady, zájezdy, sportovní akce a tištěné knihy, včetně obrázkových knih pro děti, mimo knih, ve kterých reklama přesahuje 50 % plochy,
 2. možnosti používat rekreační, zdravotnická a vzdělávací zařízení, závodní knihovny, tělovýchovná a sportovní zařízení, s výjimkou zařízení uvedených v § 24 odst. 2 písm. j) bodech 1 až 3,
- i) výdaje (náklady) vynaložené na příjmy, které nejsou předmětem daně, na příjmy od daně osvobozené nebo nezahrnované do základu daně a u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 rovněž výdaje (náklady) vynaložené na příjmy vyňaté podle mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění, převyšující tyto příjmy; obdobně to platí pro výdaje (náklady) hrazené z prostředků, jejichž zdrojem byl u poplatníka daně z příjmů právnických osob příjem z darování a bezúplatných služeb od daně osvobozený nebo příjem, který nebyl předmětem daně; toto ustanovení se u veřejně prospěšných poplatníků nepoužije pro výdaje vynaložené na úrokové příjmy, které podléhají zvláštní sazbě daně a pro použití prostředků z kapitálového dovybavení,
- j) výdaje nad limity stanovené tímto zákonem nebo zvláštními předpisy,^{5), 23)}
- k) výdaje (náklady) převyšující příjmy v zařízeních k uspokojování potřeb zaměstnanců nebo jiných osob s výjimkou § 24 odst. 2 písm. j) body 1 až 3, písm. zs) a s výjimkou výdajů (nákladů) na přechodné ubytování zaměstnanců, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytované jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnanci v souvislosti s výkonem práce, pokud obec přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, přičemž výdaje (náklady) i příjmy se posuzují za každé zařízení k uspokojování potřeb zaměstnanců nebo jiných osob samostatně,
- l) tvorbu rezervních a ostatních účelových fondů, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak, s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. zr),
- m) plnění ve prospěch vlastního kapitálu s výjimkou uvedenou v § 10 odst. 6 a § 24 odst. 2 písm. r) a w) a členský příspěvek poskytnutý evropskému hospodářskému zájmovému sdružení se sídlem na území České republiky,^{25a)}
- n) manka a škody přesahující náhrady s výjimkou uvedenou v § 24,
- o) zůstatkovou cenu (§ 29 odst. 2) hmotného majetku a nehmotného majetku vyřazeného v důsledku darování nebo bezúplatného převodu, ke kterému není poplatník povinen podle zvláštního právního předpisu. Toto se vztahuje i na hmotný majetek a nehmotný majetek odpisovaný pouze podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾
- p) technické zhodnocení (§ 33),
- r) daně zaplacené za jiného poplatníka s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. ch) a u),
- s) daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob a obdobné daně zaplacené v zahraničí s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. ch) a dále odloženou daň podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾
- t) výdaje na reprezentaci, kterými jsou zejména výdaje na pohostění, občerstvení a dar; za dar se nepovažuje reklamní nebo propagační předmět, který je opatřen jménem nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto předmětu nebo názvem propagovaného zboží nebo služby, jehož hodnota bez daně z přidané hodnoty nepřesahuje 500 Kč a který

- u) výdaje na osobní potřebu poplatníka; včetně výdajů vynaložených na opravu, údržbu nebo technické zhodnocení majetku sloužícího k činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, který poplatník uvedený v § 2 nezařadí do obchodního majetku podle § 4 odst. 4,
- v) tvorbu opravných položek na vrub nákladů,²⁰⁾ s výjimkou uvedenou v § 24,
- w) finanční výdaje (náklady), kterými se pro účely tohoto zákona rozumí úroky z úvěrových finančních nástrojů a související výdaje (náklady), včetně výdajů (nákladů) na obstarání, zpracování úvěrů, poplatků za záruky, pokud je věřitel osobou spojenou ve vztahu k dlužníkovi (§ 23 odst. 7), a to ve výši finančních výdajů (nákladů) z částky, o kterou úhrn úvěrových finančních nástrojů od spojených osob v průběhu zdaňovacího období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, přesahuje šestinásobek výše vlastního kapitálu, je-li příjemcem úvěrového finančního nástroje banka nebo pojišťovna, nebo čtyřnásobek výše vlastního kapitálu u ostatních příjemců úvěrových finančních nástrojů. V případě, že podmínkou pro poskytnutí úvěrového finančního nástroje dlužníkovi věřitelem je poskytnutí přímo souvisejícího úvěru, zápůjčky nebo vkladu tomuto věřiteli osobou spojenou ve vztahu k dlužníkovi, považuje se pro účely tohoto ustanovení a vzhledem k tomuto úvěrovému finančnímu nástroji věřitel za osobu spojenou ve vztahu k dlužníkovi,
- x) výdaje (náklady) na spotřebované pohonné hmoty a parkovné při pracovní cestě vynaložené v souvislosti s užíváním silničního motorového vozidla, u kterého poplatník uplatní paušální výdaj na dopravu, a 20 % ostatních výdajů (nákladů) s výjimkou odpisů vynaložených v souvislosti se silničním motorovým vozidlem, u kterého je poplatník povinen uplatnit krácený paušální výdaj na dopravu; u silničního motorového vozidla, u kterého poplatník uplatní paušální výdaj na dopravu, nelze dále uplatnit náhradu výdajů za spotřebované pohonné hmoty a sazbu základní náhrady,
- y) u poplatníků, kteří jsou účetními jednotkami, dílčí platba příspěvku na zajištění financování, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů uvedených na trh do 1. ledna 2013 prováděné provozovatelem kolektivního systému,
- z) jmenovitá hodnota pohledávky nebo pořizovací cena²⁰⁾ postoupené pohledávky s výjimkou uvedenou v § 24 a § 10,
- za) nájemné za umělecká díla a výdaje (náklady) za restaurování uměleckých děl, která nejsou součástí staveb a budov, a to u poplatníků, u nichž není výstavní, muzejní a galerijní činnost předmětem činnosti, s výjimkou uvedenou v § 24 odst. 2 písm. zf),
- zb) u poplatníků, kteří nevedou účetnictví, výdaje na pořízení uměleckých děl, která nejsou součástí staveb a budov a v jednotlivém případě nepřesáhnou částku 40 000 Kč,
- zc) odpis pohledávky^{22b)} nebo tvorbu opravné položky^{22a)} u pohledávky nabyté obchodní korporací na základě vkladu uskutečeného od 1. července 1996, s výjimkou pohledávek uvedených v § 24 odst. 9,
- zd) výdaje spojené s úhradou dluhu, s výjimkou dluhu vzniklého z důvodu pořízení hmotného majetku (§ 26), vzniklého ve zdaňovacím období, ve kterém poplatník uplatňoval výdaje podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 a výdaje spojené s úhradou dluhu, o jehož hodnotu byl snížen výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji v některém z minulých zdaňovacích období,
- ze) rozdíl, o který částka hrazená postupníkem postupiteli při změně osoby uživatele podle smlouvy o finančním leasingu převyšuje částku úplaty připadající u postupníka na zbývající dobu finančního leasingu sníženou o úplatu jím hrazenou vlastníkovu užívání majetku v souladu se smlouvou, pokud tento rozdíl není součástí vstupní ceny majetku,
- zf) plnění poskytnuté zahraničnímu státnímu úředníkovi nebo zahraničnímu veřejnému činiteli nebo s jejich souhlasem jiné osobě v souvislosti s výkonem jeho funkce, a to ani v případech, kdy se jedná o úředníka státu nebo veřejného činitele působícího ve státě, ve kterém je poskytnutí takového plnění tolerováno nebo není považováno za trestný čin anebo je obvyklé,
- zg) účetní odpisy dlouhodobého majetku,²⁰⁾ a hodnota majetku nebo její část zaúčtovaná na vrub nákladů, který není dlouhodobým majetkem podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ ale zároveň je hmotným majetkem nebo nehmotným majetkem podle § 26 až 33,
- zh) oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupí, pokud je podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ výdajem (nákladem), není-li v tomto zákoně stanoveno jinak,
- zi) kladný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu při nabytí vkladem nebo přeměnou¹³¹⁾ a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek majetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill), pokud jsou podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ výdajem (nákladem),
- zj) výdaje (náklady) z nákupu vlastních akcií pod jmenovitou hodnotou při následném snížení základního kapitálu,
- zk) výdaje (náklady) mateřské společnosti související s držbou podílu v dceřiné společnosti. Úroky z úvěrového finančního nástroje přijatého v období šesti měsíců před nabytím tohoto podílu se považují za výdaj (náklad) přímo související s držbou podílu v dceřiné společnosti po dobu

trvání této držby a po dobu, kdy podíl drží osoba, která je s osobou, která úvěrový finanční nástroj přijala, spojenou osobou, pokud poplatník neprokáže, že úvěrový finanční nástroj s držbou tohoto podílu nesouvisí. Případné režijní (nepřímé) náklady související s držbou podílu v dceřině společnosti se pro účely tohoto ustanovení omezují výší 5 % příjmů z podílů na zisku vyplácených dceřinou společností, pokud poplatník neprokáže, že skutečná výše těchto režijních (nepřímých) nákladů je nižší,

- zl) finanční výdaje (náklady), které plynou z úvěrového finančního nástroje, kde úrok nebo výnos nebo skutečnost, zda se finanční výdaje (náklady) stanou splatnými, závisí zcela nebo převážně na zisku dlužníka,
- zm) hodnota nealkoholických nápojů poskytovaných jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti,
- zn) pojistné ve výši určené ke krytí budoucích dluhů pojišťovny vyplývajících z pojistné smlouvy uzavřené zaměstnavatelem pro případ dožití se stanoveného věku jeho zaměstnancem nebo dožití se jeho zaměstnancem dohodnuté doby nebo setrvání tohoto zaměstnance v pracovním vztahu k zaměstnavateli po dohodnutou dobu.
- zo) členský příspěvek hrazený poplatníkem příjemci, který je u tohoto příjemce osvobozen od daně,
- zp) účetní odpisy hmotného a nehmotného majetku odpisovaného pouze podle právních předpisů upravujících účetnictví, který byl nabyt darováním, plněním ze svěřenského fondu nebo z rodinné fundace, a tento příjem byl od daně z příjmů osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu; obdobně to platí pro zůstatkovou cenu v případě prodeje nebo likvidace tohoto majetku,
- zq) hodnotu majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle právních předpisů upravujících účetnictví, nabytého darováním, plněním ze svěřenského fondu nebo z rodinné fundace, nebo hodnotu bezúplatně přijatých služeb, pokud tento příjem byl od daně osvobozen nebo nebyl zahrnut do jejího předmětu.

(2) Škodou podle odstavce 1 písm. n) se rozumí fyzické znehodnocení (poškození nebo zničení) majetku ve vlastnictví poplatníka, a to z objektivních i subjektivních příčin, pokud je majetek v důsledku škody vyrazen. Mankem se rozumí inventarizační rozdíl, kdy skutečný stav je nižší než účetní. Za tyto škody a manka se nepovažují technologické a technické úbytky a úbytky vyplývající z přirozených vlastností zásob vznikající např. rozprachem, sesycháním v rámci technologických úbytků ve výrobním, zásobovacím a odbytovém procesu (přirozené úbytky zásob materiálu, zboží, nedokončené výroby, polotovárů a hotových výrobků), ztratné v maloobchodním prodeji a nezaviněné úhyny zvířat, která nejsou pro účely zákona hmotným majetkem, a to do výše ekonomicky zdůvodněné normy přirozených úbytků a ztratného stanovené poplatníkem. Správe daně může posoudit, zda výše stanovené normy odpovídá charakteru činnosti poplatníka a obvyklé výši norem jiných poplatníků se shodnou nebo obdobnou činností, a o zjištěný rozdíl upravit základ daně. Škodou není prokázaný nezaviněný úhyn nebo nutná porážka zvířete základního stáda.

(3) Do úvěrových finančních nástrojů se pro účely odstavce 1 písm. w) nezahrnují úvěrové finanční nástroje, z nichž úroky jsou součástí vstupní ceny majetku, a dále prokazatelně poskytnuté bezúročné úvěrové finanční nástroje. Ustanovení odstavce 1 písm. w) a zl) se nevztahují na veřejně prospěšné poplatníky, na organizátora regulovaného trhu a na poplatníky uvedené v § 2.

Odpisy hmotného majetku § 26

(1) Odpisy se stanoví pro účely tohoto zákona podle § 30, 30a, 30b, 31 nebo § 32 z hmotného majetku, s výjimkou uvedenou v § 27.

- (2) Hmotným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí
 - a) samostatné hmotné movité věci, popřípadě soubory hmotných movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením, jejichž vstupní cena (§ 29) je vyšší než 40 000 Kč a mají provozně-technické funkce delší než jeden rok,
 - b) budovy, domy a jednotky,
 - c) stavby, s výjimkou
 - 1. provozních důlních děl,
 - 2. drobných staveb na pozemcích určených k plnění funkcí lesa, sloužících k zajišťování provozu lesních školek nebo k provozování myslivosti, pokud jejich zastavěná plocha nepřesahuje 30 m² a výšku 5 m,
 - 3. oplocení sloužícího k zajišťování lesní výroby a myslivosti, které je drobnou stavbou,
 - d) pěstitelské celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky vymezené v odstavci 9,
 - e) dospělá zvířata a jejich skupiny,²⁰⁾ jejichž vstupní cena (§ 29) je vyšší než 40 000 Kč,
 - f) jiný majetek vymezený v odstavci 3.

Hmotným majetkem pro účely tohoto zákona však nejsou zásoby. Za samostatné hmotné movité věci se považují také výrobní zařízení, jakož i zařízení a předměty sloužící k provozování služeb (výkonů) a účelová zařízení a předměty, která s budovou nebo se stavbou tvoří jeden funkční celek, i když jsou s ní pevně spojeny. Souborem hmotných movitých věcí se samo-

statným technicko-ekonomickým určením se rozumí dílčí část výrobního či jiného celku. Soubor hmotných movitých věcí je nutné evidovat zvlášť tak, aby byly zajištěny průkazné technické i hodnotové údaje o jednotlivých věcech zařazených do souboru, určení hlavního funkčního předmětu a o všech změnách souboru (přirůstky, úbytky) včetně údajů o datu změny, rozsahu změny, vstupních cenách jednotlivých přirůstků nebo úbytků, celkové ceny souboru věcí a dále částky odpisů včetně jejich změn vyplývajících ze změny vstupní ceny souboru hmotných movitých věcí. Soubor hmotných movitých věcí se zařazuje do odpisové skupiny podle hlavního funkčního předmětu.

- (3) Jiným majetkem se pro účely tohoto zákona rozumí
 - a) technické zhodnocení a výdaje na otvírky nových lomů, pískoven a hlinišť, pokud nezvyšuje vstupní cenu a zůstatkovou cenu hmotného majetku, s výjimkou uvedenou v § 29 odst. 1 písm. f),
 - b) technické rekultivace, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,^{29b)}
 - c) výdaje hrazené uživatelem, které podle zvláštních předpisů²⁰⁾ nebo podle daňové evidence tvoří součást ocenění hmotného majetku, který je předmětem finančního leasingu, a které v úhrnu se sjednanou kupní cenou ve smlouvě převyšují u movitého majetku hodnotu 40 000 Kč,
 - d) právo stavby u poplatníka, který nevede účetnictví.

(4) Je-li majetek ve spoluvlastnictví, pak pro posouzení toho, zda dosáhl vstupní ceny uvedené v odstavci 2, je rozhodující vstupní cena, která se rovná součtu hodnot spoluvlastnických podílů u jednotlivých spoluvlastníků, a nikoliv vstupní cena jednotlivého spoluvlastnického podílu.

(5) Odpisováním se pro účely tohoto zákona rozumí zahrnování odpisů z hmotného majetku evidovaného u poplatníka, který se vztahuje k zajištění zdanitelného příjmu, do výdajů (nákladů) k zajištění tohoto příjmu. Odpisování lze zahájit po uvedení pořizované věci do stavu způsobilého obvyklému užívání, kterým se rozumí dokončení věci a splnění technických funkcí a povinností stanovených zvláštními právními předpisy pro užívání. Obdobně to platí pro technické zhodnocení (§ 33). Poplatník s příjmy podle § 7 a 9, který nevede účetnictví a uplatňuje výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle § 24, může zahájit odpisování hmotného majetku, jedná-li se o hmotný majetek v daňové evidenci nebo pronajímaný hmotný majetek, evidovaný podle § 9 odst. 6; přitom zvířata z vlastního chovu, nakoupená a darovaná zvířata po dosažení dospělosti zůstávají součástí zásob.

(6) Odpis ve výši ročního odpisu vypočteného podle § 31 a 32 lze uplatnit z hmotného majetku evidovaného u poplatníka ke konci příslušného zdaňovacího období s výjimkou uvedenou v odstavci 7 písm. b) až d). Ročním odpisem u poplatníků uvedených v § 17 se rozumí odpis za zdaňovací období.

(7) Odpis pouze ve výši jedné poloviny ročního odpisu vypočteného podle § 31 a 32 lze uplatnit

- a) z hmotného majetku evidovaného u poplatníka na počátku příslušného zdaňovacího období, dojde-li v průběhu zdaňovacího období
 - 1. k vyrazení majetku před koncem zdaňovacího období, pokud již v průběhu zdaňovacího období nebyl uplatněn odpis podle bodů 2 a 3,
 - 2. k převedení majetku na jiné právnické nebo fyzické osoby podle zvláštních právních předpisů,^{29a)} který je evidován v majetku poplatníka k datu předcházejícímu dni převodu majetku,
 - 3. k ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo k ukončení nájmu, přeměně, zrušení bez likvidace, zániku bez likvidace, zrušení s likvidací, účinkům rozhodnutí o úpadku nebo k přechodu oprávnění nakládat s majetkem náležejícím do majetkové podstaty z insolvenčního správce na daňový subjekt nebo opačně z majetku evidovaného ke dni ukončení činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, ke dni ukončení nájmu, ke dni předcházejícímu rozhodný den fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace a v ostatních případech zrušení bez likvidace ke dni předcházejícímu den zániku, ke dni předcházejícímu první den hospodářského roku nebo kalendářního roku při změně účetního období, ke dni předcházejícímu den vstupu do likvidace nebo ke dni předcházejícímu den, ke kterému nastanou účinky rozhodnutí o úpadku, nebo den přechodu oprávnění nakládat s majetkem náležejícím do majetkové podstaty z insolvenčního správce na daňový subjekt nebo opačně. Obdobně postupuje poplatník uvedený v § 2, který v průběhu zdaňovacího období přerušil činnost, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, nebo nájem a tuto činnost nezahájil do termínu pro podání daňového priznání za příslušné zdaňovací období, ve kterém byla činnost přerušena,
 - 4. k ukončení nájemního vztahu při odpisování technického zhodnocení nájmem (§ 28 odst. 3) nebo při ukončení výpůjčky movitého hmotného majetku (§ 28 odst. 4),
- b) z hmotného majetku nabytého v průběhu zdaňovacího období a evidovaného u poplatníka na konci zdaňovacího období, u něhož poplatník pokračuje v odpisování započatém původním odpisovatelem podle § 30 odst. 10 nebo který odpisuje podle § 30c odst. 2, a z hmotného movitého majetku, k němuž poplatník nabyl vlastnické právo v průběhu zdaňovacího období splněním dluhu, který byl zajištěn převodem práva, a má tento majetek evidován na konci zdaňovacího období,
- c) z hmotného majetku evidovaného po celé zdaňovací období u poplatníka, u něhož v průběhu zdaňovacího období nastaly účinky rozhodnutí o úpadku nebo došlo k přechodu oprávnění nakládat s majetkem náležej-

jičím do majetkové podstaty z insolvenčního správce na daňový subjekt a opačně anebo který v průběhu zdaňovacího období vstoupil do likvidace,

- d) z hmotného majetku evidovaného u poplatníka uvedeného v § 17 za zdaňovací období vymezené v § 21a písm. c), je-li toto zdaňovací období kratší než dvanáct měsíců nepřetržitě po sobě jdoucích; toto se nepoužije u hmotného majetku zaevidovaného u poplatníka v průběhu tohoto zdaňovacího období nebo v průběhu části zdaňovacího období předcházející tomuto zdaňovacímu období, za kterou se podává daňové přiznání podle § 38ma odst. 1 písm. a).

Ustanovení tohoto odstavce se použije přiměřeně, dojde-li v průběhu zdaňovacího období ke změně právní formy veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti na jinou obchodní korporaci a akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným anebo družstva na veřejnou obchodní společnost nebo komanditní společnost.

(8) Odpisy pro účely zákona není poplatník povinen uplatnit, přitom odpisování lze i přerušit, ale při dalším odpisování je nutné pokračovat způsobem, jako by odpisování přerušeno nebylo, a to za podmínky, že v době přerušeni neuplatní poplatník (vlastník ani nájemce) výdaje paušální částkou podle § 7 nebo § 9. Pokud poplatník (vlastník nebo nájemce) uplatní výdaje paušální částkou, nelze za toto zdaňovací období uplatnit odpisy v prokázané výši ani o tuto dobu prodloužit odpisování pro daňové účely. Po dobu uplatňování výdajů paušální částkou vede poplatník (vlastník nebo nájemce) odpisy pouze evidičně.

(9) Pěstitelskými celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky se podle odstavce 2 rozumějí

- ovocné stromy vysázené na souvislém pozemku o výměře nad 0,25 ha v hustotě nejméně 90 stromů na 1 ha,
- ovocné keře vysázené na souvislém pozemku o výměře nad 0,25 ha v hustotě nejméně 1000 keřů na 1 ha,
- chmelnice a vinice.

(10) Hmotným majetkem se stávají věci uvedené do stavu způsobilého obvyklému užívání, kterým se rozumí dokončení věci a splnění technických funkcí a povinností stanovených zvláštními právními předpisy pro užívání.

§ 27

Hmotným majetkem vyloučeným z odpisování je

- bezúplatně převedený majetek podle smlouvy o finančním leasingu, pokud výdaje (náklady) související s jeho pořízením nepřevyšují 40 000 Kč,
- pěstitelský celek trvalých porostů s dobou plodnosti delší než 3 roky, jež nedosáhl plodonosného stáří,
- hydromeliorace do 2 let po jejím dokončení,
- umělecké dílo, které je hmotným majetkem a není součástí stavby a budovy, předměty muzejní a galerijní hodnoty, popřípadě jejich soubory v muzeích a památkových objektech, stálé výstavní soubory a knihovni fondy knihoven jednotné soustavy, popřípadě jiné fondy,
- movitá kulturní památka a soubory movitých kulturních památek,
- hmotný majetek převzatý povinně bezúplatně podle zvláštních právních předpisů,
- inventarizační přebytky hmotného majetku zjištěné podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ pokud nebyly při zjištění zaúčtovány ve prospěch výnosů,
- hmotný movitý majetek nabytý věřitelem v důsledku zajištění dluhu převodem práva, a to po dobu zajištění tohoto dluhu a za předpokladu, že jej po tuto dobu bude odpisovat původní odpisovatel, uzavře-li s věřitelem smlouvu o výpůjčce,
- zrušeno
 - hmotný majetek, u něhož odpisy nebo zahraniční položky obdobného charakteru jako odpisy uplatňuje jiná osoba než odpisovatel podle tohoto zákona, jde-li o
 - pronajatý hmotný majetek,
 - hmotný majetek, který je předmětem finančního leasingu,
 - hmotný majetek nabytý darováním, plněním ze svěřenského fondu nebo z rodinné fundace, jehož nabytí bylo od daně z příjmů osvobozeno nebo nebylo předmětem daně.

§ 28

(1) Hmotný majetek odpisuje odpisovatel. Hmotný majetek je oprávněn odpisovat vždy pouze jeden poplatník. Odpisovatelem je

- poplatník, který má k hmotnému majetku vlastnické právo,
- organizační složka státu příslušná hospodařit s majetkem státu,
- státní příspěvková organizace, státní podnik nebo jiná státní organizace příslušná hospodařit nebo s právem hospodařit s majetkem státu,
- příspěvková organizace územního samosprávného celku nebo dobrovolného svazku obcí u hmotného majetku předaného zřizovatelem k hospodaření,
- dobrovolný svazek obcí u hmotného majetku vloženého členskou obcí,
- podílový fond, jehož součástí je hmotný majetek,
- svěřenský fond, jehož součástí je hmotný majetek,

- nástupnická obchodní korporace zanikající nebo rozdělované obchodní korporace při přeměně; to platí pro
 - hmotný majetek ve vlastnictví zanikající nebo rozdělované obchodní korporace k rozhodnému dni fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace a převáděný na nástupnickou obchodní korporaci, a
 - hmotný majetek, nabytý zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací od rozhodného dne do dne zápisu fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace do obchodního rejstříku a převáděný na nástupnickou obchodní korporaci.

(2) Technickou rekonstrukci prováděnou na pozemku jinou osobou než odpisovatelem, může odpisovat pouze poplatník, který je k provedení rekonstrukce zavázán.

(3) Technické zhodnocení pronajatého hmotného majetku nebo majetku pořízovaného na finanční leasing a jiný majetek uvedený v § 26 odst. 3 písm. c), jsou-li hrazené nájemcem nebo uživatelem, může na základě písemné smlouvy odpisovat nájemce nebo uživatel, pokud není vstupní cena u odpisovatele hmotného majetku zvýšena o tyto výdaje; přitom je zařadí do odpisové skupiny, ve které je zaříděn pronajatý hmotný majetek nebo majetek pořízovaný na finanční leasing, a odpisuje podle tohoto zákona. Při odpisování technického zhodnocení postupuje nájemce nebo uživatel způsobem stanoveným pro hmotný majetek a zařadí technické zhodnocení do odpisové skupiny, ve které je zaříděn pronajatý hmotný majetek nebo majetek pořízovaný na finanční leasing.

(4) Při převodu vlastnictví hmotného movitého majetku v důsledku zajištění dluhu převodem práva na věřitele může tento majetek odpisovat původní odpisovatel, pokud uzavře s věřitelem smlouvu o výpůjčce tohoto majetku na dobu zajištění dluhu převodem práva.

(5) Hmotný majetek vymezený v § 26 odst. 2 písm. c) a d), který je dokončen na cizím pozemku a jeho hodnota není u odpisovatele součástí ocenění tohoto pozemku podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ může odpisovat poplatník, u něhož je tento hmotný majetek evidován (§ 26 odst. 5).

(6) Při odpisování hmotného majetku, který je pouze zčásti používán k zajištění zdanitelného příjmu, se do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje poměrná část odpisů. Při odpisování silničního motorového vozidla, u kterého je poplatník povinen uplatnit krácený paušální výdaj na dopravu, se poměrnou částí odpisů rozumí 80 % odpisů.

(7) U poplatníka, který není nájemcem ani uživatelem a kterému byl přenechán k užívání hmotný majetek, se u technického zhodnocení na tomto hmotném majetku postupuje obdobně jako u technického zhodnocení hrazeného nájemcem. Při ukončení takového užívání nebo zrušení souhlasu s odpisováním se postupuje obdobně jako při ukončení nájmu nebo zrušení souhlasu odpisovatele hmotného majetku s odpisováním nájemcem. Pro účely tohoto ustanovení je poplatník, kterému byl přenechán k užívání hmotný majetek, v postavení nájemce a poplatník, který přenechal k užívání tento majetek, v postavení odpisovatele hmotného majetku.

§ 29

- (1) Vstupní cenou hmotného majetku se rozumí
- pořizovací cena,³¹⁾ je-li pořízen úplatně. Při odkoupení najatého majetku, u něhož nájemce odpisoval technické zhodnocení podle § 28 odst. 3, je součástí vstupní ceny, s výjimkou uvedenou v odstavci 4, i zůstatková cena tohoto technického zhodnocení. Nejsou-li při bezprostředním úplatném nabytí hmotného majetku po ukončení úplatného užívání dodrženy podmínky uvedené v § 24 odst. 4 nebo odst. 5, lze do vstupní ceny zahrnout úplatu za užívání, která byla uhrazena do data ukončení smlouvy a nebyla výdajem (nákladem) podle § 24; přitom u poplatníka, který nevede účetnictví, lze do vstupní ceny zahrnout i zálohy na úplatu za užívání do data ukončení smlouvy. U nemovitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době delší než 5 let před jeho vložením do obchodního majetku nebo v době delší než 5 let před zahájením nájmu, cena podle písmene d). U nemovitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době kratší než 5 let před jejich vložením do obchodního majetku nebo v době kratší než 5 let před zahájením nájmu, se pořizovací cena zvyšuje o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení. U movitého majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil úplatně v době delší než 1 rok před vložením do obchodního majetku nebo v době delší než 1 rok před zahájením nájmu, je vstupní cenou cena podle písmene d) s výjimkou majetku nabytého formou finančního leasingu,
 - vlastní náklady,³¹⁾ je-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii. Toto ustanovení se použije i u poplatníků, kteří nevedou účetnictví. U nemovitých věcí, které poplatník uvedený v § 2 pořídil nebo vyrobil ve vlastní režii v době delší než 5 let před jejich vložením do obchodního majetku nebo v době delší než 5 let před zahájením nájmu, cena podle písmene d). U nemovitých věcí, které poplatník uvedený v § 2 pořídil nebo vyrobil ve vlastní režii v době kratší než 5 let před jejich vložením do obchodního majetku nebo v době kratší než 5 let před zahájením nájmu, se vlastní náklady zvyšují o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení,
 - hodnota nesplacené pohledávky zajištěné převodem práva, a to u hmot-

- ného movitého majetku, který zůstává ve vlastnictví věřitele,
- d) reprodukční pořizovací cena v ostatních případech určená podle zvláštního právního předpisu;^{15a)} přitom u nemovité kulturní památky se reprodukční pořizovací cena stanoví jako cena stavby určená podle zvláštního právního předpisu bez přihládnutí ke kategorii kulturní památky, historickému stáří kulturní památky a k ceně uměleckých a uměleckořemeslných děl, která jsou součástí stavby. U poplatníka, který má příjmy z nájmu podle § 9, je třeba reprodukční pořizovací cenu stanovit již při zahájení nájmu,
- e) při nabytí majetku bezúplatně určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku^{15b)} ke dni nabytí, s výjimkou majetku odpisovaného podle § 30 odst. 10 písm. a), pokud u poplatníků uvedených v § 2 neuplynula od nabytí doba delší než 5 let, zvýšená u nemovitých věcí o náklady vynaložené na opravy a technické zhodnocení; je-li doba od nabytí delší než 5 let, rozumí se u poplatníků uvedených v § 2 vstupní cenou cena podle písmene d),
- f) hodnota technického zhodnocení podle § 33 odst. 1 dokončeného počínaje 1. lednem 2001 na hmotném majetku, jehož účetní odpisy jsou výdajem (nákladem) podle § 24 odst. 2 písm. v) bodu 1, zvýšená o ocenění tohoto odpisovaného hmotného majetku; přitom odpisy pro účely tohoto zákona lze uplatnit jen do výše vstupní ceny snížené o dosud uplatněné účetní odpisy hmotného majetku podle § 24 odst. 2 písm. v) bodu 1,
- g) přepočtená zahraniční cena (§ 23 odst. 17),
- h) u veřejně prospěšného poplatníka ocenění převzaté od účetní jednotky, která o tomto majetku naposledy účtovala, v případě bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami podle právních předpisů upravujících účetnictví.

Součástí vstupní ceny podle písmen a) až f) je i technické zhodnocení provedené po uvedení věci do stavu způsobilého obvyklému užívání, s výjimkou technického zhodnocení provedeného na nemovité kulturní památce a na hmotném majetku vyloučeném z odpisování (§ 27), nejpozději však v prvním roce odpisování. Součástí vstupní ceny jednotky není ocenění té části jednotky, která je pozemkem. Pokud původní odpisovatel v případech uvedených v § 30 odst. 10 nezačal odpisování, je u nabyvatele vstupní cenou hmotného majetku vstupní cena, z níž by původní odpisovatel odpisy uplatňoval. Vstupní cena hmotného majetku se snižuje o poskytnuté dotace ze státního rozpočtu, z rozpočtů obcí a krajů, státních fondů, regionální rady regionu soudržnosti,¹²⁴⁾ o poskytnuté prostředky (granty) přidělené podle zvláštního právního předpisu, o poskytnuté granty Evropských společenství, o poskytnuté dotace, příspěvky a podpory z veřejných rozpočtů a jiných peněžních fondů cizího státu s výjimkou peněžních fondů spravovaných podnikatelskými subjekty se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí (dále jen „veřejné zdroje“), poskytnuté na jeho pořízení nebo na jeho technické zhodnocení, pokud se tyto prostředky neúčtují podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ ve prospěch výnosů (příjmů). Obdobně se postupuje i u hmotného majetku vytvořeného vlastní činností. Vstupní cena hmotného majetku se snižuje o bezúplatný příjem ve formě účelového peněžitého daru na pořízení hmotného majetku nebo na jeho technické zhodnocení. Do vstupní ceny hmotného majetku uvedeného v § 26 odst. 2 písm. b) a c) lze zahrnout i výdaje (náklady) na vyvolanou investici, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí výdaje (náklady) vynaložené na pořízení majetku převedeného do vlastnictví jiné osoby nebo předaného jiné osobě nebo týkající se změny majetku ve vlastnictví jiné osoby a podmiňující funkci nebo užívání hmotného majetku uvedeného v § 26 odst. 2 písm. b) a c). V případě stavebního díla odpisovaného podle tohoto zákona, které je likvidováno v souvislosti s výstavbou nového stavebního díla nebo jeho technickým zhodnocením, je součástí vstupní ceny nového stavebního díla zůstatková cena likvidovaného stavebního díla namísto zůstatkové ceny likvidovaného stavebního díla podle právních předpisů upravujících účetnictví.

(2) Za zůstatkovou cenu se pro účely tohoto zákona považuje rozdíl mezi vstupní cenou hmotného majetku a celkovou vyšší odpisů stanovených podle § 26 a § 30 až 32 z tohoto majetku, a to i tehdy, když do výdajů na zajištění zdanitelných příjmů [§ 24 odst. 2 písm. a)] zahrnul poplatník pouze poměrnou část odpisů podle § 28 odst. 6 nebo uplatňoval v některých zdaňovacích obdobích výdaje procentem z příjmů.

(3) Technické zhodnocení zvyšuje vstupní cenu (dále jen „zvýšená vstupní cena“) a zároveň u majetku odpisovaného podle § 32 i zůstatkovou cenu (dále jen „zvýšená zůstatková cena“) příslušného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání. Ustanovení předchozí věty se nepoužije u technického zhodnocení v případech uvedených v odstavcích 1, 4 a 6, § 30a odst. 5 a u technického zhodnocení provedeného na nemovité kulturní památce odpisovaného podle § 30 odst. 6 nebo u technického zhodnocení provedeného na hmotném majetku vyloučeném z odpisování; přitom poplatník, který samostatně eviduje a odpisuje technické zhodnocení hmotného majetku podle § 26 odst. 3 písm. a) nebo výdaje vymezené v § 26 odst. 3 písm. c) zvyšuje o každé další technické zhodnocení dokončené na původním majetku vstupní cenu a zároveň u majetku odpisovaného podle § 32 i zůstatkovou cenu již evidovaného jiného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého

obvyklému užívání. Povinnost zvýšit vstupní cenu samostatně evidovaného a odpisovaného technického zhodnocení o každé další technické zhodnocení dokončené na původním majetku se nevztahuje na technické zhodnocení provedené na nemovité kulturní památce, které se odpisuje podle § 30 odst. 6 vždy samostatně.

(4) Poplatník, který odpisoval technické zhodnocení a vydaje vymezené v § 26 odst. 3 písm. c) nebo jejich část, která není vyloučena z odpisování, související s majetkem odkoupeným podle smlouvy o finančním leasingu, zvýší o pořizovací cenu odkoupeného majetku vstupní (zůstatkovou) cenu již odpisovaného jiného majetku v tom zdaňovacím období, kdy je majetek odkoupen, a pokračuje v započatém odpisování.

(5) Vstupní cenou hmotného majetku ve spoluvlastnictví je u spoluvlastníka vstupní cena podle odstavce 1 ve výši hodnoty jeho spoluvlastnického podílu. Hodnota technického zhodnocení provedeného na hmotném majetku ve spoluvlastnictví se u jednotlivých spoluvlastníků určí podle jejich spoluvlastnického podílu.

(6) Odpisuje-li technické zhodnocení nájemce, zvyšuje se vstupní cena (zůstatková cena) u odpisovatele (pronajímatele) v roce ukončení nájmu nebo zrušení souhlasu odpisovatele s odpisováním nájemcem, a to

- a) o částku nepeněžního příjmu stanoveného podle § 23 odst. 6 písm. a) bodu 2, je-li technické zhodnocení provedeno nad rámec nájemného,
- b) o zůstatkovou cenu technického zhodnocení evidovanou u nájemce, je-li jim plněno nájemné.

Provede-li nájemce technické zhodnocení nad rámec smlouveného nájemného se souhlasem odpisovatele (pronajímatele) a neodpisuje-li je nájemce ani odpisovatel (pronajímatel), zvyšuje se vstupní (zůstatková) cena příslušného majetku u odpisovatele (pronajímatele) v roce ukončení pronájmu o částku nepeněžního příjmu podle § 23 odst. 6 písm. a) bodu 1. Po zvýšení vstupní (zůstatkové) ceny podle tohoto odstavce pokračuje odpisovatel (pronajímatel) v odpisování ze zvýšené vstupní ceny nebo ze zvýšené zůstatkové ceny. Nemá-li poplatník majetek, jehož vstupní cenu by bylo možné zvýšit, vznikne mu jiný majetek v ocenění, které by jinak zvyšovalo vstupní cenu. Toto ustanovení se nepoužije, pokud dochází k ukončení nájmu z důvodu odkoupení najaté věci nájemcem, který zahrne zůstatkovou cenu jím odpisovaného technického zhodnocení do vstupní ceny podle § 29 odst. 1 písm. a).

(7) Při zvýšení nebo snížení vstupní ceny, ke kterému dochází u již odpisovaného majetku z jiného důvodu, než je jeho technické zhodnocení (dále jen „změněná vstupní cena“), se odpis stanoví ze změněné vstupní (zůstatkové) ceny při zachování platné sazby (koeficientu) podle § 31 nebo § 32.

(8) U hmotného majetku, který poplatník uvedený v § 2 pořídil v době kratší než 5 let před jeho vložením do obchodní korporace a nebyl zahrnut do obchodního majetku, je u nabyvatele vstupní cenou, byl-li pořízen úplatně, pořizovací cena, byl-li pořízen nebo vyroben ve vlastní režii, jsou vstupní cenou vlastní náklady, a při nabytí hmotného majetku bezúplatně, cena hmotného majetku podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku^{15b)} ke dni nabytí. Přitom u nemovitých věcí lze vstupní cenu u nabyvatele zvýšit o náklady prokazatelně vynaložené na jejich opravy a technické zhodnocení před vložením do obchodní korporace. Dnem vkladu do obchodní korporace se pro účely tohoto zákona rozumí den uvedený ve smlouvě o vkladu.

- (9) Vstupní cena hmotného majetku se nemění,
- a) dochází-li k ocenění jmění při fúzi nebo rozdělení obchodní korporace podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ v případě, kdy to vyžaduje zvláštní právní předpis,¹³¹⁾
- b) dojde-li k vypořádání mezi podílovými spoluvlastníky rozdělením věci podle zvláštního právního předpisu, nebo
- c) jsou-li v budově vymezeny jednotky.

(10) Vstupní cena hmotného majetku původního odpisovatele použitá při pokračování v odpisování se zvyšuje o částky, které se u poplatníka, který pokračuje v odpisování započatém původním odpisovatelem, staly součástí ocenění tohoto majetku podle právních předpisů upravujících účetnictví.

§ 30

(1) V prvním roce odpisování zařídí poplatník hmotný majetek do odpisovacích skupin uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Došlo-li u stavebního díla ke změně hlavního užívání a v důsledku této změny se mění i zařídění do odpisovacích skupin uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, provede poplatník změnu zařídění tohoto majetku ve zdaňovacím období nebo v období, za něž se podává daňové priznání, ve kterém ke změně došlo. Samostatně odpisované technické zhodnocení provedené na hmotném majetku vyloučeném z odpisování se zařídí do odpisovacích skupin, do které náleží hmotný majetek, na němž bylo technické zhodnocení provedeno. Doba odpisování činí minimálně:

Odpisová skupina	Doba odpisování
1	3 roky
2	5 let
3	10 let
4	20 let
5	30 let
6	50 let.

Stanovená doba odpisování se nevztahuje na hmotný majetek, u něhož došlo v průběhu odpisování k prodloužení doby odpisování. Stavební dílo (dům, budova, stavba) se zařazuje do odpisové skupiny podle jeho hlavního užívání v souladu se zvláštním právním předpisem. Při užívání budovy k několika účelům je pro zařazení do odpisové skupiny rozhodující převážující podíl užívání na celkové využitelné podlahové ploše.⁹⁹⁾ Hmotný majetek, který nelze zařadit do odpisových skupin podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu, s výjimkou uvedenou v odstavcích 6 až 8, zaříděný podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem⁹⁹⁾ se zařadí do odpisové skupiny 5 a ostatní hmotný majetek zaříděný podle klasifikace produkce CZ-CPA se zařadí do odpisové skupiny 2.

(2) Poplatník provádí rovnoměrné (§ 31) nebo zrychlené odpisování (§ 32). Způsob odpisování pro každý nově pořízený hmotný majetek stanoví odpisovatel, s výjimkou uvedenou v odstavci 10, a nelze jej změnit po celou dobu jeho odpisování.

(3) Hmotný majetek se odpisuje nejvýše do vstupní ceny nebo do zvýšené vstupní ceny.

(4) Roční odpis otvůrek nových lomů, pískoven, hlinišť a technické rekultivace, pokud tyto nejsou součástí hmotného majetku, do jehož vstupní ceny jsou zahrnuty, dočasných staveb a důlních děl, se stanoví jako podíl vstupní ceny a stanovené doby trvání. Obdobně se odpisuje hmotný majetek, jehož životnost nebo doba trvání je stanovena v letech obecně závazným předpisem nebo příslušným orgánem na základě zmocnění ve zvláštním zákoně. Roční odpis práva stavby se stanoví jako podíl vstupní ceny a sjednané doby trvání práva stavby.

(5) U matric, zápustek, forem, modelů a šablon v klasifikaci produkce CZ-CPA označených kódem 25.73.50 a kódem 25.73.60 se roční odpis stanoví jako podíl vstupní ceny a stanovené doby použitelnosti nebo stanoveného počtu vyrobených odlišků nebo výlisků.

(6) U technického zhodnocení provedeného na nemovité kulturní památce (§ 29 odst. 3) se roční odpis stanoví ve výši jedné patnáctiny vstupní ceny.

(7) Roční odpis podle odstavců 4 až 6 se stanoví s přesností na dny nebo s přesností na celé měsíce, počínaje následujícím měsícem po dni, v němž byly splněny podmínky pro odpisování; přitom odpisování nelze přerušit.

(8) Při zahájení (ukončení) odpisování podle odstavců 4 až 6 v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit roční odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období v závislosti na zvoleném způsobu stanovení přesnosti odpisů podle odstavce 7.

(9) Odpisy stanovené podle odstavců 4 až 6 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(10) Ze vstupní ceny, ze které odpisoval původní odpisovatel, který je poplatníkem uvedeným v § 2 nebo v § 17 odst. 3 nebo stálou provozovnou poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 na území České republiky, s výjimkou uvedenou v § 29 odst. 7, a při zachování způsobu odpisování pokračuje v odpisování započatém původním odpisovatelem

- a) právní nástupce poplatníka a nástupnická obchodní korporace,
- b) poplatník u hmotného majetku nabytého
 1. vkladem společníka, podílníka nebo člena družstva s bydlíštěm nebo sídlem na území České republiky, který byl zároveň u fyzické osoby zahrnut v obchodním majetku a u právnické osoby v jejím majetku,
 2. vkladem obce nebo kraje, pokud byl tento majetek ve vlastnictví obce nebo kraje a byl zahrnut v jejich majetku,
 3. přeměnou,
- c) poplatník u hmotného majetku nabytého vkladem tichého společníka s bydlíštěm nebo sídlem na území České republiky spolu s nabytím vlastnických práv k tomuto majetku, pokud tichý společník měl před uskutečněním vkladu tento majetek zahrnut v obchodním majetku,
- d) tichý společník u hmotného majetku nabytého vrácením jeho vkladu, pokud nabyl vlastnická práva k tomuto majetku,
- e) poplatník u hmotného majetku, který nabyl bezúplatným převodem podle zvláštních předpisů^{31c)} nebo bezúplatným převodem v důsledku delimitace státních organizací,
- f) poplatník uvedený v § 2, který vyřadil hmotný majetek z obchodního majetku a následně hmotný majetek do obchodního majetku opět zařadil. Obdobně se postupuje i v případě přerušení nájmu,
- g) postupník při postoupení smlouvy o finančním leasingu, jestliže dodrží smlouvenou celkovou výši úplaty, kupní cenu a nedojde ke zkrácení původně stanovené doby leasingu. Je-li postoupena užívaná věc za nižší cenu, než byla vstupní cena evidovaná u postupitele, lze odpisy uplatnit maximálně do výše ceny hrazené postupníkem,
- h) poplatník, který nabyl právo k užívání hmotného movitého majetku smlouvou o výpůjčce, a to po dobu zajištění dluhu převodem práva k tomuto majetku,
- i) dlužník, který nabyl do vlastnictví hmotný majetek na základě smlouvy o zápůjčce. V odpisování pokračuje i poplatník, pokud k tomuto majetku nabyl vlastnická práva vrácením zapůjčené věci,
- j) manžel (manželka), který má v obchodním majetku hmotný majetek, který již byl v obchodním majetku a byl odpisován manželkou (manželem), s výjimkou majetku nabytého koupí od druhého z manželů,
- k) poplatník, který odpisoval hmotný majetek před ukončením činnosti,

- l) společník společnosti u majetku určeného podle druhu,
- m) poplatník, který převzal majetek v rámci změny příslušnosti hospodařit nebo práva hospodařit s majetkem státu,
- n) příspěvková organizace územního samosprávného celku nebo dobrovolného svazku obcí u hmotného majetku předaného zřizovatelem k hospodaření a její zřizovatel při zpětném předání tohoto majetku,
- o) dobrovolný svazek obcí u majetku vloženého členskou obcí a člen dobrovolného svazku obcí při zpětném předání tohoto majetku.

V odpisování hmotného movitého majetku pokračuje i poplatník, pokud k tomuto majetku nabyt zнову vlastnická práva splněním dluhu, který byl zajištěn převodem práva, a to způsobem uplatňovaným po dobu zajištění dluhu podle písmene h). Obdobně pokračuje v odpisování i poplatník u hmotného majetku vráceného při ukončení nájmu a poplatník při zániku společnosti nebo zániku členství ve společnosti u majetku určeného podle druhu, který jím byl do této společnosti vložen. Obdobně pokračuje v odpisování i poplatník, který je fyzickou osobou, u jím pronajímaného hmotného majetku vyřazeného z obchodního majetku nebo v případě zařazení jím pronajímaného hmotného majetku do obchodního majetku.

§ 30a

Mimořádné odpisy

(1) Hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 1 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu pořízený v období od 1. ledna 2009 do 30. června 2010 může poplatník, který je jeho prvním vlastníkem, odepsat rovnoměrně bez přerušení do 100 % vstupní ceny za 12 měsíců.

(2) Hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 2 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu pořízený v období od 1. ledna 2009 do 30. června 2010 může poplatník, který je jeho prvním vlastníkem, odepsat bez přerušení do 100 % vstupní ceny za 24 měsíců, přitom za prvních 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 60 % vstupní ceny hmotného majetku a za dalších bezprostředně následujících 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 40 % vstupní ceny hmotného majetku.

(3) Odpisy podle odstavců 1 a 2 se stanoví s přesností na celé měsíce; přitom poplatník má povinnost zahájit odpisování počínaje následujícím měsícem po dni, v němž byly splněny podmínky pro odpisování. Při zahájení nebo ukončení odpisování v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období. Odpisy se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(4) Mimořádné odpisy hmotného majetku podle odstavců 1 a 2 nelze uplatnit u hmotného majetku odpisovaného podle § 30 odst. 4 a 5.

(5) Technické zhodnocení hmotného majetku odpisovaného podle odstavců 1 a 2 nezvyšuje jeho vstupní cenu. Ukončené technické zhodnocení se zařadí do odpisové skupiny, ve které je zaříděn hmotný majetek, na kterém je technické zhodnocení provedeno, a odpisuje se jako hmotný majetek podle § 26 až 30 a § 31 až 33.

§ 30b

Odpisy hmotného majetku využívaného k výrobě elektřiny ze slunečního záření

(1) Hmotný majetek v klasifikaci produkce CZ-CPA označený kódem skupiny 27.11, 27.12 a dále v subkategorii CZ-CPA 26.11.22 využívaný k výrobě elektřiny ze zařízení pro výrobu elektřiny ze slunečního záření se odpisuje rovnoměrně bez přerušení po dobu 240 měsíců do 100 % vstupní ceny nebo zvýšené vstupní ceny.

(2) Odpisy podle odstavce 1 se stanoví s přesností na celé měsíce; přitom poplatník má povinnost zahájit odpisování počínaje následujícím měsícem po měsíci, v němž byly splněny podmínky pro odpisování. Při zahájení nebo ukončení odpisování v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období. Odpisy se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(3) Technické zhodnocení hmotného majetku odpisovaného podle odstavce 1 zvyšuje jeho vstupní cenu. Poplatník pokračuje v odpisování hmotného majetku ze zvýšené vstupní ceny snížené o již uplatněné odpisy od měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo technické zhodnocení ukončeno, a to rovnoměrně bez přerušení po zbývající dobu odpisování stanovenou v odstavci 1, nejméně však po dobu 120 měsíců.

§ 30c

Odpisy při zvýšení spoluvlastnického podílu

(1) Pokud dojde ke zvýšení spoluvlastnického podílu u poplatníka, slučuje se nově nabývaný spoluvlastnický podíl s dosavadním spoluvlastnickým podílem a poplatník pokračuje ve způsobu odpisování dosavadního hmotného majetku ze změněné vstupní ceny.

(2) Pokud dochází ke zvýšení spoluvlastnického podílu způsoby uvedenými v § 30 odst. 10, lze odpisy uplatnit jen do výše součtu zůstatkových cen. Do úhrnu zůstatkových cen se přitom nezahrnuje zůstatková cena majetku u spoluvlastnického podílu, který byl vyloučen z odpisování.

(3) Pokud nelze určit, který spoluvlastnický podíl je dosavadní, způsob odpisování si zvolí poplatník jako při pořízení nového majetku.

§ 31

(1) Při rovnoměrném odpisování hmotného majetku jsou odpisovými skupinám přiřazeny tyto maximální roční odpisové sazby:

a) Roční odpisová sazba pro hmotný majetek neodpisovaný podle písmen

b) až d)

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba		
	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	20	40	33,3
2	11	22,25	20
3	5,5	10,5	10
4	2,15	5,15	5,0
5	1,4	3,4	3,4
6	1,02	2,02	2,

b) Roční odpisová sazba při zvýšení odpisu v prvním roce odpisování o 20 %

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba		
	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	40	30	33,3
2	31	17,25	20
3	24,4	8,4	10,

c) Roční odpisová sazba při zvýšení odpisu v prvním roce odpisování o 15 %

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba		
	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	35	32,5	33,3
2	26	18,5	20
3	19	9	10,

d) Roční odpisová sazba při zvýšení odpisu v prvním roce odpisování o 10 %

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba		
	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou vstupní cenu
1	30	35	33,3
2	21	19,75	20
3	15,4	9,4	10.

(2) Roční odpisovou sazbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) může použít poplatník s převážně zemědělskou a lesní výrobou,⁷⁾ který je prvním odpisovatelem stroje pro zemědělství a lesnictví, v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.3. Za poplatníka s převážně zemědělskou a lesní výrobou se pro účely tohoto zákona považuje poplatník, u něhož příjmy z této činnosti činily v předcházejícím zdaňovacím období více než 50 % z celkových příjmů; přitom u poplatníka, jemuž vznikla daňová povinnost v průběhu zdaňovacího období, je rozhodný poměr skutečně dosažených příjmů.

(3) Roční odpisovou sazbu uvedenou v odstavci 1 písm. c) může použít poplatník, který je prvním odpisovatelem zařízení pro čištění a úpravu vod v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.29.12 využívaného ve stavbách zařazených podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem⁹⁹⁾ do podtřídy 125113, pro třídící a úpravárenské zařízení na zhodnocení druhotných surovin zahrnutých v oddílu 28, pomocí něhož jsou zpracovány druhotné suroviny specifikované ve třídě CZ-CPA 38.32.

(4) Roční odpisovou sazbu uvedenou v odstavci 1 písm. d) může použít poplatník, který je prvním odpisovatelem hmotného majetku zařazeného podle tohoto zákona v odpisových skupinách 1 až 3 s výjimkou hmotného majetku uvedeného v odstavcích 2, 3 a 5.

(5) Roční odpisovou sazbu podle odstavce 1 písm. b) až d) nelze uplatnit u letadel, pokud nejsou využívána provozovateli letecké dopravy a leteckých prací na základě vydané koncese a provozovateli leteckých škol, u motocyklů a osobních automobilů, pokud nejsou využívány provozovateli silniční motorové dopravy a provozovateli taxislužby na základě vydané koncese a provozovateli autoškol nebo pokud se nejedná o osobní automobily v provedení speciální vozidlo podskupiny sanitní a pohřební podle zvláštního právního předpisu,⁷⁸⁾ hmotného majetku v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 27.5 (spotřebiče převážně pro domácnost) a kódem 30.12 (rekreační a sportovní čluny).

(6) Za prvního odpisovatele hmotného movitého majetku se pro účely tohoto zákona považuje poplatník, který si jako první pořídil nový hmotný movitý majetek, který dosud nebyl užíván k určenému účelu a u předchozího odpisovatele byl zbožím. Za prvního odpisovatele hmotného movitého majetku se považuje i poplatník, který tento majetek pořídil nebo vyrobil ve vlastní režii.

(7) Při rovnoměrném odpisování se stanoví odpisy hmotného majetku za dané zdaňovací období ve výši jedné setiny součinu jeho vstupní ceny a přiřazené roční odpisové sazby. Poplatník může na základě svého rozhodnutí použít i sazby nižší než maximální sazby uvedené v odstavci 1. Sazby nižší než maximální sazby uvedené v odstavci 1 nemůže použít poplatník uvedený v § 2, který uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 nebo § 9 odst. 4 a je povinen vést odpisy pouze evidenčně podle § 26 odst. 8 anebo používá hmotný majetek pouze zčásti k zajištění zdanitelného příjmu a do výdajů k zajištění zdanitelného příjmu zahrnuje poměrnou část odpisů podle § 28 odst. 6.

(8) Při rovnoměrném odpisování ze zvýšené vstupní ceny hmotného majetku se stanoví odpisy tohoto majetku za dané zdaňovací období ve výši jedné setiny součinu jeho zvýšené vstupní ceny a přiřazené roční odpisové sazby platné pro zvýšenou vstupní cenu.

(9) Odpisy stanovené podle odstavců 7 a 8 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

§ 32

(1) Při zrychleném odpisování hmotného majetku jsou odpisovými skupinám přiřazeny tyto koeficienty pro zrychlené odpisování:

Odpisová skupina	Koeficient pro zrychlené odpisování		
	v prvním roce odpisování	v dalších letech odpisování	pro zvýšenou zůstatkovou cenu
1	3	4	3
2	5	6	5
3	10	11	10
4	20	21	20
5	30	31	30
6	50	51	50.

(2) Při zrychleném odpisování se stanoví odpisy hmotného majetku

a) v prvním roce odpisování jako podíl jeho vstupní ceny a přiřazeného koeficientu pro zrychlené odpisování platného v prvním roce odpisování; přitom poplatník, který je prvním odpisovatelem, může tento odpis zvýšit o

1. 20 % vstupní ceny stroje pro zemědělství a lesnictví, v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.3, a to jen u poplatníka s převážně zemědělskou a lesní výrobou,⁷⁾

2. 15 % vstupní ceny zařízení pro čištění a úpravu vod v klasifikaci produkce CZ-CPA označeného kódem 28.29.12 využívaného ve stavbách zařazených podle Klasifikace stavebních děl CZ-CC vydané Českým statistickým úřadem⁹⁹⁾ do podtřídy 125113, pro třídící a úpravárenské zařízení na zhodnocení druhotných surovin zahrnutých v oddílu 28, pomocí něhož jsou zpracovány druhotné suroviny specifikované ve třídě CZ-CPA 38.32,

3. 10 % vstupní ceny hmotného majetku zařazeného podle tohoto zákona v odpisových skupinách 1 až 3 s výjimkou hmotného majetku uvedeného v bodech 1 a 2 a v § 31 odst. 5,

b) v dalších zdaňovacích obdobích jako podíl dvojnásobku jeho zůstatkové ceny a rozdílu mezi přiřazeným koeficientem pro zrychlené odpisování a počtem let, po které byl již odpisován.

(3) Při zrychleném odpisování majetku zvýšeného o jeho technické zhodnocení se odpisy stanoví

a) v roce zvýšení zůstatkové ceny jako podíl dvojnásobku zvýšené zůstatkové ceny majetku a přiřazeného koeficientu zrychleného odpisování platného pro zvýšenou zůstatkovou cenu,

b) v dalších zdaňovacích obdobích jako podíl dvojnásobku zůstatkové ceny majetku a rozdílu mezi přiřazeným koeficientem zrychleného odpisování platným pro zvýšenou zůstatkovou cenu a počtem let, po které byl odpisován ze zvýšené zůstatkové ceny.

(4) Při zkrácení doby odpisování podle § 30 odst. 1 u již odpisovaného hmotného majetku, kdy rozdíl mezi přiřazeným koeficientem pro zrychlené odpisování a počtem let, po které byl již hmotný majetek odpisován je menší než 2, se pro stanovení ročního odpisu použije vždy rozdíl mezi přiřazeným koeficientem pro zrychlené odpisování a počtem let, po které byl již hmotný majetek odpisován, ve výši 2; přitom do počtu let se zahrnují pouze celá zdaňovací období podle § 21a.

(5) Odpisy stanovené podle odstavců 2 až 4 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

§ 32a

Odpisy nehmotného majetku

(1) Pro účely tohoto zákona se odpisují nehmotné výsledky výzkumu a vývoje, software, ocenitelná práva a jiný majetek, který je veden v účetnictví jako nehmotný majetek vymezený zvláštním právním předpisem²⁰⁾ (dále jen „nehmotný majetek“), pokud

a) byl

1. nabyt úplatně, vkladem člena obchodní korporace, tichého společníka, přeměnou, darováním nebo zděděním, nebo

2. vytvořen vlastní činností za účelem obchodování s ním nebo k jeho opakovanému poskytování a

b) vstupní cena je vyšší než 60 000 Kč a

c) doba použitelnosti je delší než jeden rok; přitom dobou použitelnosti se rozumí doba, po kterou je majetek využitelný pro současnou činnost nebo uchovatelný pro další činnost nebo může sloužit jako podklad nebo součást zdokonalovaných nebo jiných postupů a řešení včetně doby ověřování nehmotných výsledků.

(2) Za nehmotný majetek se pro účely tohoto zákona nepovažuje kladný nebo záporný rozdíl mezi oceněním obchodního závodu nabytého zejména koupí, vkladem nebo oceněním majetku a dluhů v rámci přeměn obchodních korporací, a souhrnem jeho individuálně přeceněných složek ma-

jetku sníženým o převzaté dluhy (goodwill), a dále povolenka na emise nebo preferenční limit,¹¹⁷⁾ kterým je zejména, individuální produkční kvóta a individuální limit prémiových práv podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁷⁾

(3) Nehmotný majetek může kromě odpisovatele odpisovat poplatník, který k němu nabyt právo užívání za úplatu.

(4) U nehmotného majetku, ke kterému má poplatník právo užívání na dobu určitou, se roční odpis stanoví jako podíl vstupní ceny a doby sjednané smlouvou. V ostatních případech se nehmotný majetek odpisuje rovnoměrně bez přerušení, a to audiovizuální dílo¹⁰⁶⁾ nejméně 18 měsíců, software a nehmotné výsledky výzkumu a vývoje nejméně 36 měsíců, a ostatní nehmotný majetek nejméně 72 měsíců. U nehmotného majetku, nabytého vkladem nebo přeměnou,¹³¹⁾ pokračuje nabyvatel v odpisování započatém původním odpisovatelem za podmínky, že vkladatelem, zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací mohly být odpisy u tohoto nehmotného majetku uplatňovány. U nehmotného majetku vloženého poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 může nabyvatel uplatnit v úhrnu odpisy jako výdaje (náklady) jen do výše úhrady prokázané vkladatelem.

(5) Odpisy podle odstavce 4 se stanoví s přesností na celé měsíce, počínaje následujícím měsícem po dni, v němž byly splněny podmínky pro odpisování; přitom poplatník, který má právo užívání nehmotného majetku sjednané smlouvou na dobu určitou, má možnost stanovit odpisy s přesností na dny. Při zahájení (ukončení) odpisování v průběhu zdaňovacího období lze uplatnit odpisy pouze ve výši připadající na toto zdaňovací období v závislosti na použitím stanovení přesnosti odpisů. Odpisy se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(6) Technické zhodnocení zvyšuje vstupní cenu nehmotného majetku; přitom za technické zhodnocení se považují výdaje na ukončené rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti nehmotného majetku anebo zásahy, které mají za následek změnu účelu nehmotného majetku, pokud po ukončení u jednotlivého nehmotného majetku převyšují částku 40 000 Kč. Za technické zhodnocení se považují i uvedené výdaje nepřesahující stanovenou částku, pokud je poplatník na základě svého rozhodnutí neuplatní jako výdaj (náklad) podle § 24. Poplatník pokračuje v odpisování nehmotného majetku ze zvýšené vstupní ceny snížené o již uplatněné odpisy od měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo technické zhodnocení ukončeno, a to rovnoměrně bez přerušení po zbývajících dobu odpisování stanovenou podle odstavce 4, nejméně však

- audiovizuální díla po dobu 9 měsíců,
- software a nehmotné výsledky výzkumu a vývoje po dobu 18 měsíců,
- nehmotný majetek, je-li právo užívání sjednáno na dobu určitou, do konce doby sjednané smlouvou,
- ostatní nehmotný majetek po dobu 36 měsíců.

Dojde-li po ukončení technického zhodnocení dlouhodobého nehmotného majetku²⁰⁾ s pořizovací cenou nižší než 60 000 Kč, jehož účetní odpisy byly uplatňovány jako výdaj (náklad) podle § 24 odst. 2 písm. v) bodu 2, ke zvýšení pořizovací ceny na částku převyšující 60 000 Kč, odpisuje se tento nehmotný majetek ze vstupní ceny při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 jako nově pořízený nehmotný majetek; přitom odpisy pro účely tohoto zákona lze uplatnit jen do výše vstupní ceny snížené o dosud uplatněné účetní odpisy. Při prodloužení doby užívání práva sjednaného smlouvou na dobu určitou, zvýší poplatník o hodnotu technického zhodnocení vstupní cenu a pokračuje v odpisování nehmotného majetku ze zvýšené vstupní ceny snížené o již uplatněné odpisy od měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo právo užívání prodlouženo, a to rovnoměrně bez přerušení do konce doby nově sjednaného práva užívání.

(7) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro nehmotný majetek obdobně ustanovení pro hmotný majetek.

§ 32b

Pacht obchodního závodu

(1) Pachtýř obchodního závodu, který má písemný souhlas propachtovatele k odpisování, postupuje při uplatňování odpisů hmotného majetku a nehmotného majetku obdobně podle ustanovení o odpisování při zajištění dluhu převodem práva.

- Při pachtu obchodního závodu se zvyšuje výsledek hospodaření u
 - rozdíl mezi odpisy podle právního předpisu upravujícího účetnictví a pachtovným,
 - výši pohledávky, která na něj přechází na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu, a to ve výši v jaké ji neuhradil propachtovatel,
- propachtovatele o částku ve výši dluhu zachyceného na rozvahových účtech, který přechází na pachtýře na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu, a to ve výši v jaké ho neuhradil pachtýř.

- Zvyšování výsledku hospodaření podle odstavce 2 se netýká
 - částky, která byla zaúčtována ve prospěch příjmů,
 - dluhu ze smluvní pokuty,
 - dluhu z úroku z prodlení,
 - dluhu z jiné sankce ze závazkového vztahu,
 - dluhu, na jehož základě vznikl výdaj, pokud jde o výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, který byl zaplacen.

(4) Při výpočtu rozdílu mezi odpisy podle právního předpisu upravující-

ho účetnictví a pachtovným se pachtovně sníží o část určenou k úhradě jiného dluhu vůči propachtovateli; za úhradu jiného dluhu se nepovažuje účtování pachtovného na vrub příslušného účtu dlouhodobého závazku.

§ 32c

Nepeněžitě vklady ze zahraničí

(1) Při nabytí hmotného majetku a nehmotného majetku, který nebyl součástí stálé provozovny na území České republiky, vkladem od poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4 pokračuje obchodní korporace nebo stálá provozovna poplatníka uvedeného v § 17 odst. 4 na území České republiky v odpisování tohoto hmotného majetku a nehmotného majetku z přepočtené zahraniční ceny stanovené podle § 23 odst. 17, ze které poplatník uvedený v § 17 odst. 4 uplatňoval odpisy nebo zahraniční položky obdobného charakteru; přitom

- hmotný majetek patří do odpisové skupiny podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu a odpisuje rovnoměrně příslušnou sazbou stanovenou v § 31 ve sloupci označeném slovy „v dalších letech odpisování“,
- nehmotný majetek odpisuje po zbývajících počet měsíců stanovených v § 32a.

(2) Odpisy v České republice lze uplatnit v úhrnu do výše rozdílu mezi přepočtenou zahraniční cenou a odpisy nebo zahraničními položkami obdobného charakteru.

(3) Byl-li vkládán hmotný majetek a nehmotný majetek odpisován vkladatelem v době vkladu již po dobu, která je v § 30 odst. 1 uvedena jako minimální doba odpisování, lze rozdíl mezi přepočtenou zahraniční cenou a odpisy nebo odčitelnými položkami obdobného charakteru, uplatněnými vkladatelem v zahraničí, uplatnit u nabyvatele jako výdaj (náklad) ve zdaňovacím období nebo období, za něž se podává daňové přiznání, ve kterém byl tento majetek nabyt.

(4) U hmotného majetku a nehmotného majetku, který lze podle tohoto zákona odpisovat, avšak z něhož zahraniční položky obdobného charakteru jako odpisy nebylo možné u vkladatele uplatňovat, lze u nabyvatele odpisovat ze vstupní ceny podle § 29 odst. 1 písm. g).

§ 32d

U hmotného majetku a nehmotného majetku, který byl přemístěn ze zahraničí do stálé provozovny poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4 na území České republiky a který byl tímto poplatníkem odpisován v zahraničí, odpisuje poplatník tento majetek obdobně jako nabyvatel majetku podle § 32c.

§ 33

(1) Technickým zhodnocením se pro účely tohoto zákona rozumí vždy výdaje na dokončené nástavby, přístavby a stavební úpravy, rekonstrukce a modernizace majetku, pokud převyšily u jednotlivého majetku v úhrnu ve zdaňovacím období 1995 částku 10 000 Kč a počínaje zdaňovacím obdobím 1996 částku 20 000 Kč a počínaje zdaňovacím obdobím 1998 částku 40 000 Kč. Technickým zhodnocením jsou i uvedené výdaje nepřesahující stanovené částky, které poplatník na základě svého rozhodnutí neuplatní jako výdaj (náklad) podle § 24 odst. 2 písm. zb).

(2) Rekonstrukcí se pro účely tohoto zákona rozumí zásahy do majetku, které mají za následek změnu jeho účelu nebo technických parametrů.

(3) Modernizací se pro účely tohoto zákona rozumí rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti majetku.

(4) Technickým zhodnocením jsou také výdaje podle odstavce 1, pokud je hradí budoucí nájemce na cizím hmotném majetku v průběhu jeho pořízení za podmínky, že se stane nájemcem tohoto hmotného majetku nebo jeho části, a vlastník tohoto hmotného majetku nezahrne výdaje vynaložené budoucím nájemcem do vstupní ceny.

(5) Ustanovení odstavce 1 se použije i na technické zhodnocení, podává-li se daňové přiznání za jiné období, než je zdaňovací období vymezené tímto zákonem.

§ 33a

Závazné posouzení skutečnosti, zda je zásah do majetku technickým zhodnocením

(1) Poplatník, který bude provádět, provádí nebo provedl zásah do majetku, může požádat příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda je tento zásah do majetku technickým zhodnocením podle § 32a odst. 6 a § 33.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1 poplatník uvede

- jméno, bydliště a sídlo podnikatele, je-li poplatník fyzickou osobou, nebo název, právní formu a sídlo, je-li poplatník právnickou osobou, a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
- název, popis nebo číselné označení majetku, do něhož bude, je nebo bylo zasahováno (dále jen „posuzovaný majetek“), datum a způsob jeho pořízení a uvedení do užívání, jeho ocenění a údaje o zvoleném postupu účetního a daňového odpisování,
- o posuzovaného majetku, který tvoří soubor hmotných movitých věcí, rovněž jednotlivé části souboru věcně a v hodnotovém vyjádření; pokud

- k tomuto souboru hmotných movitých věcí byla přiřazena další věc nebo naopak byla vyřazena, datum přiřazení nebo vyřazení této věci,
- d) popis stavu posuzovaného majetku při pořízení a před zahájením zásahu, popis současného využití majetku a využití majetku po provedení zásahu,
- e) výdaje (náklady), u kterých má poplatník pochybnosti včetně zdůvodnění těchto pochybností,
- f) popis prací, které budou, jsou nebo byly vykonány v rámci zásahu do posuzovaného majetku,
- g) předpokládaný rozpočet zásahu do majetku nebo v případě ukončení zásahu do posuzovaného majetku souhrn skutečně vynaložených výdajů (nákladů),
- h) zdaňovací období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1 týkat,
- i) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1.
- (3) Poplatník spolu s podáním žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení zásahu do majetku podle odstavce 1 je povinen předložit
- a) doklad o vlastnictví posuzovaného majetku, v případě zásahu do posuzovaného majetku v nájmu i souhlas vlastníka posuzovaného majetku, popřípadě pronajímatele s předpokládanými zásahy,
- b) dokumentaci v rozsahu umožňující posouzení, zda je zásah do posuzovaného majetku technickým zhodnocením podle § 32a odst. 6 a § 33, v případě zásahu do nemovité věci stavební dokumentaci zachycující změny v nemovité věci.

§ 34

Položky odčitatelné od základu daně

- (1) Od základu daně lze odečíst daňovou ztrátu, která vznikla a byla vyměřena za předchozí zdaňovací období nebo jeho část, a to nejdéle v 5 zdaňovacích obdobích následujících bezprostředně po období, za které se daňová ztráta vyměřuje. U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, se daňová ztráta upraví o část základu daně nebo část daňové ztráty veřejné obchodní společnosti; přitom tato část základu daně nebo daňové ztráty se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk podle společenské smlouvy, jinak rovným dílem. U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, se daňová ztráta upraví o část základu daně nebo část daňové ztráty komanditní společnosti určené ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk nebo ztráta komanditní společnosti podle zvláštního právního předpisu. Poprvé lze tohoto ustanovení použít u daňové ztráty vzniklé za zdaňovací období roku 1993. U akciové společnosti, u níž došlo k přeměně z investičního fondu na jiný podnikatelský subjekt, lze odečíst daňovou ztrátu, která vznikla a byla vyměřena investičnímu fondu počínaje zdaňovacím obdobím 1996. U poplatníka uvedeného v § 2 lze od základu daně odečíst ztrátu vzniklou za předchozí zdaňovací období nebo jeho část podle § 5 a uvedenou v daňovém přiznání, nejdéle v 5 zdaňovacích obdobích následujících bezprostředně po zdaňovacím období, ve kterém byla v daňovém přiznání uvedena.
- (2) Pro stanovení daňové ztráty, kterou lze podle odstavce 1 odečíst, platí ustanovení § 23 až 33 a § 38n. U komanditní společnosti se daňová ztráta snižuje o částku připadající komplementářům.
- (3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na obecně prospěšné společnosti, s výjimkou obecně prospěšných společností, které jsou vysokou školou nebo poskytovateli zdravotních služeb, kteří mají oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona upravujícího zdravotní služby.
- (4) Od základu daně lze odečíst odpočet na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání.
- (5) Pokud není možné odpočet na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání odečíst z důvodu nízkého základu daně nebo daňové ztráty, lze je odečíst nejpozději ve třetím období následujícím po období, ve kterém vznikly.

§ 34a

Výše odpočtu na podporu výzkumu a vývoje

- (1) Odpočet na podporu výzkumu a vývoje činí součet
- a) 100 % výdajů vynaložených v období na **výzkum a vývoj** zahrnovaných do odpočtu, které nepřevyšují úhrn výdajů vynaložených v rozhodné době na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu, a
- b) 110 % výdajů vynaložených v období na **výzkum a vývoj** zahrnovaných do odpočtu, které převyšují úhrn výdajů vynaložených v rozhodné době na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnovaných do odpočtu.
- (2) Rozhodnou dobou se pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje rozumí doba, která
- a) končí dnem předcházejícím dni, ve kterém začíná období, a
- b) je stejně dlouhá jako období.
- (3) Obdobím se pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje rozumí
- a) zdaňovací období, nebo
- b) období, za které se podává daňové přiznání.

§ 34b

Výdaje vynaložené na výzkum a vývoj zahrnované do odpočtu

- (1) Výdaji vynaloženými na výzkum a vývoj zahrnovanými do odpočtu se rozumí výdaje (náklady), které
- a) poplatník vynaložil **ode dne podání oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje** při realizaci projektu výzkumu a vývoje na
1. experimentální či teoretické práce,
 2. projekční a konstrukční práce,
 3. výpočty,
 4. návrhy technologií,
 5. výrobu funkčního vzorku či prototypu produktu nebo jeho části související s realizací projektu výzkumu a vývoje,
- b) jsou výdaji (náklady) na dosažení zajištění a udržení příjmů a
- c) jsou evidovány odděleně od ostatních výdajů (nákladů).
- (2) Výdaji vynaloženými na výzkum a vývoj zahrnovanými do odpočtu nejsou
- a) výdaje (náklady), na něž byla byt jen z části poskytnuta podpora z veřejných zdrojů,
- b) výdaje (náklady) na služby, s výjimkou výdajů (nákladů) na
1. služby, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které jsou pořízeny od veřejné vysoké školy nebo výzkumné organizace vymezené v zákoně upravujícím podporu výzkumu a vývoje pro účely poskytování podpory, a to v podobě činností uvedených v odstavci 1 písm. a),
 2. služby, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které spočívají v ověření nebo prokázání toho, že výsledek výzkumu a vývoje splňuje požadavky stanovené právními předpisy, pokud výdaje na ověření nebo prokázání nebyly zahrnuty do odpočtu u jiného poplatníka,
 3. úplatu u finančního leasingu hmotného movitého majetku, která souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje,
- c) licenční poplatky,
- d) výdaje (náklady) na nehmotné výsledky výzkumu a vývoje pořízené od jiných osob s výjimkou těch, které souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje a které jsou pořízeny od veřejné vysoké školy nebo výzkumné organizace vymezené v zákoně upravujícím podporu výzkumu a vývoje pro účely poskytování podpory.
- (3) Pokud výdaje (náklady) podle odstavce 1 souvisejí s realizací projektů výzkumu a vývoje pouze zčásti, zahrnují se do výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu pouze jejich poměrné části.

§ 34ba

Oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje

- (1) **Poplatník, který hodlá v souvislosti s realizací projektu výzkumu a vývoje odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje, oznámí tuto skutečnost správci daně zvlášť za jednotlivý projekt výzkumu a vývoje.**
- (2) **V oznámení podle odstavce 1 je poplatník povinen uvést**
- a) **název projektu výzkumu a vývoje vystihující jeho obecné zaměření a**
- b) **základní identifikační údaje o poplatníkovi, kterými jsou**
1. obchodní firma nebo název a adresa sídla poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů právnických osob,
 2. jméno, adresa sídla podnikatele a adresa místa trvalého pobytu poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů fyzických osob, a
 3. daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno.
- (3) **Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy se neuplatní v případě, že poplatník nepodá oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje.**

§ 34c

Projektová dokumentace

- (1) **K projektu výzkumu a vývoje, ke kterému se váže oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje, poplatník zpracuje projektovou dokumentaci, ve které uvede oznámený název projektu výzkumu a vývoje a vymezí činnost ve výzkumu a vývoji podle zákona upravujícího podporu výzkumu a vývoje. Projektová dokumentace obsahuje**
- a) základní identifikační údaje o poplatníkovi, kterými jsou
1. obchodní firma nebo název a adresa sídla poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů právnických osob,
 2. jméno, adresa sídla podnikatele a adresa místa trvalého pobytu poplatníka, je-li poplatníkem daně z příjmů fyzických osob,
 3. daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
- b) dobu řešení projektu, kterou je doba ode dne zahájení do dne ukončení řešení projektu,
- c) cíle projektu, které jsou dosažitelné v době řešení projektu a vyhodnotitelné po jeho ukončení,

- d) předpokládané výdaje v jednotlivých letech řešení projektu od roku, ve kterém bylo podáno oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje, a předpokládané celkové výdaje na řešení projektu,
- e) jména všech osob, které ode dne podání oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje odborně zajišťují nebo budou zajišťovat řešení projektu s uvedením jejich kvalifikace a formy pracovněprávního vztahu k poplatníkovi,
- f) způsob kontroly a hodnocení postupu řešení projektu a dosažených výsledků prováděných ode dne podání oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje,
- g) den \times schválení projektové dokumentace,
- h) jméno a podpis osoby schvalující projektovou dokumentaci.

(2) Odpočet na podporu výzkumu a vývoje související s oznámeným projektem výzkumu a vývoje lze odečíst od základu daně nejdříve za období, pro které je ve lhůtě pro podání řádného daňového přiznání schválena projektová dokumentace. Projektová dokumentace musí být v této lhůtě schválena i v případě, že v takovém období nelze odpočet na podporu výzkumu a vývoje odečíst z důvodu nízkého základu daně nebo daňové ztráty.

(3) Osobou schvalující projektovou dokumentaci je u poplatníka daně z příjmů

- a) fyzických osob tento poplatník nebo fyzická osoba oprávněná jednat za tohoto poplatníka,
- b) právnických osob fyzická osoba oprávněná jednat za tohoto poplatníka.

(4) Poplatník eviduje změny skutečností uvedených v projektové dokumentaci, ke kterým dojde po jejím schválení. Název a cíle projektu výzkumu a vývoje nelze po dobu řešení projektu výzkumu a vývoje měnit.

§ 34d

Odpočet na podporu výzkumu a vývoje u společníků osobních obchodních společností

(1) U poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit o poměrnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se společník podílí na zisku veřejné obchodní společnosti.

(2) U poplatníka, který je komplementářem komanditní společnosti, lze odpočet na podporu výzkumu a vývoje zvýšit o poměrnou část odpočtu na podporu výzkumu a vývoje. Tento poměr odpovídá poměru, kterým se komplementář podílí na zisku komanditní společnosti.

§ 34e

Závazné posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu

(1) Správce daně vydá na žádost poplatníka, který podal oznámení o záměru odečíst od základu daně odpočet na podporu výzkumu a vývoje, rozhodnutí o závazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu.

(2) Předmětem závazného posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu je určení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje.

(3) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj zahrnovaných do odpočtu poplatník uvede

- a) název a cíle projektu výzkumu a vývoje,
- b) výčet činností, které poplatník považuje za činnosti prováděné při realizaci projektu výzkumu a vývoje spolu s odůvodněním, proč poplatník tyto činnosti považuje za činnosti prováděné při realizaci projektu výzkumu a vývoje,
- c) výčet výdajů na činnosti, které poplatník považuje za činnosti prováděné při realizaci projektu výzkumu a vývoje,
- d) výčet činností, u kterých má poplatník pochybnosti, zda výdaje na tyto činnosti vynaložené jsou výdaji na výzkum a vývoj zahrnované do odpočtu spolu s uvedením těchto pochybností,
- e) způsob rozdělení jednotlivých výdajů vynaložených jak na realizaci projektu výzkumu a vývoje, tak na ostatní činnosti, a použitá kritéria rozdělení,
- f) období, kterého se má rozhodnutí o závazném posouzení týkat,
- g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

(4) \times

§ 34f

Obecné ustanovení o odpočtu na podporu odborného vzdělávání

(1) Odpočet na podporu odborného vzdělávání činí součet odpočtu na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání a odpočtu na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta v rámci odborného vzdělávání.

(2) Odborným vzděláváním se pro účely odpočtu na podporu odborného vzdělávání rozumí vzdělávací činnost v rámci

- a) praktického vyučování ve středním vzdělávání podle školského zákona nebo odborné praxe ve vyšším odborném vzdělávání podle školského zákona uskutečňovaná na pracovišti osoby, která má oprávnění k činnosti související s daným oborem vzdělání, a uzavřela s právnickou osobou vykonávající činnost střední školy nebo vyšší odborné školy smlouvu o obsahu a rozsahu praktického vyučování nebo odborné praxe a o podmínkách pro jejich konání,
- b) části akreditovaného studijního programu vysoké školy podle zákona upravujícího vysoké školy uskutečňovaná na pracovišti osoby, která má oprávnění k činnosti související s daným studijním programem, a uzavřela s vysokou školou smlouvu o obsahu a rozsahu této vzdělávací činnosti a o podmínkách pro její konání.

(3) Pro účely prokázání doby provozu majetku a počtu uskutečněných hodin praktického vyučování, odborné praxe a vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy je poplatník povinen vést třídní knihu nebo obdobnou evidenci obsahující průkazné údaje o poskytované vzdělávací činnosti a jejím průběhu.

(4) Obdobím se pro účely odpočtu na podporu odborného vzdělávání rozumí

- a) zdaňovací období, nebo
- b) období, za které se podává daňové přiznání.

(5) Odpočet na podporu odborného vzdělávání se u poplatníka, který je společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti, uplatní obdobně jako odpočet na podporu výzkumu a vývoje.

(6) Podmínku uzavření smlouvy podle odstavce 2 písm. a) lze nahradit prohlášením o odborném vzdělávání, pokud u výkonu praktického vyučování nebo odborné praxe žáky nebo studenty školy, jejíž činnost vykonává sám poplatník, praktické vyučování nebo odborná praxe jsou vykonávány na pracovišti tohoto poplatníka, které slouží jinému druhu činnosti, která není činností školy a je jeho převažující činností. V prohlášení musí být vymezen obsah a rozsah praktického vyučování nebo odborné praxe a podmínky jejího konání.

§ 34g

Odpočet na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání

(1) Odpočet na podporu pořízení majetku na odborné vzdělávání činí součet

- a) 110 % vstupní ceny majetku,
1. jehož je poplatník prvním vlastníkem,
 2. který je pořízen pro účely odborného vzdělávání a
 3. který je použit pro odborné vzdělávání více než 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích,
- b) 50 % vstupní ceny majetku,
1. jehož je poplatník prvním vlastníkem,
 2. který je pořízen pro účely odborného vzdělávání a
 3. který je použit pro odborné vzdělávání v rozsahu 30 % až 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích,
- c) 110 % vstupní ceny majetku u původního vlastníka, který je jeho prvním vlastníkem, pokud je majetek
1. předmětem finančního leasingu a úplata z tohoto finančního leasingu je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů podle tohoto zákona,
 2. pořizován pro účely odborného vzdělávání a
 3. použit pro odborné vzdělávání více než 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích a
- d) 50 % vstupní ceny majetku u původního vlastníka, který je jeho prvním vlastníkem, pokud je majetek
1. předmětem finančního leasingu a úplata z tohoto finančního leasingu je výdajem k dosažení, zajištění a udržení příjmů podle tohoto zákona,
 2. pořizován pro účely odborného vzdělávání a
 3. použit pro odborné vzdělávání v rozsahu 30 % až 50 % doby jeho provozu ve třech po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích.

(2) Odpočet podle odstavce 1 lze odečíst od základu daně v období pořízení majetku podle odstavce 1 písm. a) a b) nebo přenechání majetku podle odstavce 1 písm. c) a d) uživateli do užívání.

(3) Odpočet podle odstavce 1 může činit nejvýše částku ve výši součinu 5 000 Kč a počtu hodin praktického vyučování, odborné praxe a vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy uskutečněných na pracovišti poplatníka v období pořízení majetku podle odstavce 1 písm. a) a b) nebo přenechání majetku podle odstavce 1 písm. c) a d) uživateli do užívání.

(4) Majetek pořízeným nebo pořizovaným pro účely odpočtu podle odstavce 1 se rozumí majetek,

- a) který je vymezen ve smlouvě uzavřené mezi poplatníkem a právnickou osobou vykonávající činnost střední školy, vyšší odborné školy nebo vysoké školy o obsahu a rozsahu praktického vyučování, odborné praxe nebo vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního

programu vysoké školy a o podmínkách pro jejich konání nebo prohlášení o odborném vzdělávání jako majetek, který bude využíván při

1. praktickém vyučování,
 2. odborné praxi nebo
 3. vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy na pracovišti poplatníka,
- b) u kterého je vstupní cenou pořizovací cena nebo vlastní náklady a
- c) na jehož pořízení nebo pořizování nebyla ani z části poskytnuta podpora z veřejných zdrojů.
- (5) Majetkem pořízeným nebo pořizovaným pro účely odpočtu podle odstavce 1 je pouze
- a) hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 1, 2 nebo 3 podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo
 - b) software, který je nehmotným majetkem, se vstupní cenou vyšší než 60 000 Kč.

§ 34h

Odpočet na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta

Odpočet na podporu výdajů vynaložených na žáka nebo studenta v rámci odborného vzdělávání činí součin

- a) 200 Kč a
- b) počtu hodin uskutečněných v období na pracovišti poplatníka v rámci
 1. praktického vyučování,
 2. odborné praxe,
 3. vzdělávací činnosti v rámci části akreditovaného studijního programu vysoké školy.

§ 35

Sleva na dani

(1) Poplatníkům uvedeným v § 2 a 17 se daň za zdaňovací období, kterým je kalendářní rok, nebo za zdaňovací období kratší než nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců spadajících do kalendářního roku, anebo za část uvedených zdaňovacích období, za kterou se podává daňové přiznání, snižuje o

- a) částku 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením, s výjimkou zaměstnance s těžším zdravotním postižením³³⁾ a poměrnou část z této částky, je-li výsledkem průměrného ročního přepočteného počtu těchto zaměstnanců podle odstavce 2 desetinné číslo,
- b) částku 60 000 Kč za každého zaměstnance s těžším zdravotním postižením³³⁾ a poměrnou část z této částky, je-li výsledkem průměrného ročního přepočteného počtu těchto zaměstnanců podle odstavce 2 desetinné číslo.

Přítom u poplatníků, kteří jsou společníky veřejné obchodní společnosti, u komplementářů komanditní společnosti a u komanditní společnosti se daň sníží podle písmen a) a b) pouze o částku, která odpovídá poměru, jakým byl mezi ně rozdělen základ daně zjištěný za veřejnou obchodní společnost nebo za komanditní společnost.

(2) Pro výpočet slev podle odstavce 1 písm. a) a b) je rozhodný průměrný roční přepočtený počet zaměstnanců se zdravotním postižením³³⁾ Průměrný přepočtený počet zaměstnanců se vypočítá samostatně za každou skupinu zaměstnanců vymezenou v předchozí větě jako podíl celkového počtu hodin, který těmto zaměstnancům vyplývá z rozvržení pracovní doby nebo z individuálně sjednané pracovní doby po dobu (délky) trvání pracovního poměru v období, za které se podle odstavce 1 podává daňové přiznání, a celkového ročního fondu pracovní doby připadajícího na jednoho zaměstnance pracujícího na plnou pracovní dobu stanovenou zvláštními právními předpisy. Do celkového počtu hodin se nezapočítají neodpracované hodiny v důsledku neomluvené nepřítomnosti v práci, nenapracované pracovního volna poskytnutého zaměstnavatelem bez náhrady mzdy, pokud zaměstnanec nemohl konat práci z jiných důležitých důvodů týkajících se jeho osoby, a dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény, za kterou nepřislouží náhrada mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu nebo snížené odměny za dobu dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény podle zvláštního právního předpisu^{47a)} nebo nemocenské z nemocenského pojištění \times . Do trvání pracovního poměru se nezapočítává mateřská nebo rodičovská dovolená, služba v ozbrojených silách, výkon civilní služby a dlouhodobé uvolnění pro výkon veřejné funkce. Vypočtený podíl se zaokrouhluje na dvě desetinná místa.

(3) Budou-li slevy na dani podle odstavce 1 písm. a) a b) uplatňovat poplatníci uvedení v § 17 za zdaňovací období, kterým je hospodářský rok, nebo za zdaňovací období delší než nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců, anebo za jinak vymezené období, za které se podává daňové přiznání, jehož začátek a konec spadá od dvou různých kalendářních roků, zjistí se celková částka slevy jako součet dílčích částek těchto slev, vypočtených samostatně za kalendářní rok, do něhož spadá začátek, a za kalendářní rok, do něhož spadá konec období, za které se podává daňové přiznání. Při výpočtu každé z dílčích částek slev se jako dělitel použije celkový roční fond pracovní doby připadající na jednoho zaměstnance pracujícího na plnou pracovní dobu stanovenou zvláštními předpisy, příslušného kalendářního roku, a částka slevy podle odstavce 1 písm. a) a b) platná k poslednímu dni období, za které se podává daňové přiznání.

(4) Slevu na dani podle odstavce 1 nelze uplatnit na daň (část daně) připadající na základ daně (díleč základ daně) podle § 20b.

§ 35a

(1) Poplatník, kterému byl poskytnut příslib investiční pobídky podle zvláštního právního předpisu,⁶⁷⁾ který pro poskytnutí příslibu zahájil podnikání a je registrován jako poplatník k dani z příjmů, může, splnil-li všeobecné podmínky stanovené zvláštním právním předpisem a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, uplatnit slevu na dani, a to,

- a) jde-li o poplatníka daně z příjmů právnických osob, ve výši součinu sazby daně podle § 21 odst. 1 a základu daně podle § 20 odst. 1, sníženého o položky podle § 34 a § 20 odst. 8 a o rozdíl, o který úrokové příjmy zahrnované do základu daně podle § 20 odst. 1 převyšují s nimi související výdaje (náklady),
- b) jde-li o poplatníka daně z příjmů fyzických osob, ve výši daně vypočtené podle § 16 z dílčího základu daně (§ 7).

Výše slevy na dani se nemění, je-li dodatečně vyměřena vyšší daňová povinnost.

(2) Zvláštními podmínkami, za kterých lze uplatnit slevu na dani podle odstavce 1, jsou

- a) poplatník počínaje zdaňovacím obdobím, ve kterém splnil všeobecné podmínky podle zákona upravujícího investiční pobídky, uplatní při stanovení základu daně v nejvyšší možné míře
 1. všechny odpisy podle § 26 až 33; v období uplatňování slevy nelze odpisování přerušit (§ 26 odst. 8), způsob odpisování podle tohoto zákona stanoví poplatník,
 2. opravné položky k pohledávkám podle zvláštního právního předpisu,^{22a)}
 3. položky odčitatelné od základu daně podle § 34 v nejbližším zdaňovacím období, za které bude vykázán základ daně,
- b) poplatník bude u dlouhodobého hmotného majetku,²⁰⁾ s výjimkou nemovitých věcí, pořízeného v rámci investiční akce posuzované pro účely poskytnutí veřejné podpory, prvním vlastníkem na území České republiky; toto se nevztahuje na majetek nabytý v rámci zpeněžení majetkové podstaty podle zvláštního právního předpisu,^{19a)}
- c) poplatník v období, za které může uplatnit slevu na dani podle odstavce 3, nebude zrušen, nebude vůči němu vydáno rozhodnutí o úpadku nebo v případě fyzické osoby neukončí nebo nepřerušit podnikatelskou činnost,
- d) poplatník počínaje zdaňovacím obdobím, ve kterém splnil všeobecné podmínky podle zákona upravujícího investiční pobídky, nezvýší základ pro výpočet slevy na dani obchodními operacemi ve vztazích s osobami uvedenými v ustanovení § 23 odst. 7 způsobem, který neodpovídá ekonomickým principům běžných obchodních vztahů,
- e) poplatník pořídí a eviduje v majetku dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek²⁰⁾ nejméně v částkách uvedených ve všeobecných podmínkách pro investiční akci podle zákona upravujícího investiční pobídky,
- f) poplatník, kterému bylo poskytnuto podle zvláštního právního předpisu⁶⁷⁾ více příslibů investičních pobídek pro stejný typ investiční akce vymezený v zákoně upravujícím investiční pobídky, může uplatnit slevu na dani za zdaňovací období pouze podle jednoho z těchto příslibů. Uplatní-li slevu na dani podle později poskytnutého příslibu, nemůže za všechna následující zdaňovací období uplatnit slevu na dani podle dříve vydaných příslibů pro stejný typ investiční akce vymezený v zákoně upravujícím investiční pobídky.

(3) Slevu na dani podle odstavce 1 lze uplatňovat po dobu deseti po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích období, přičemž prvním zdaňovacím obdobím, za které lze slevu na dani uplatnit, je zdaňovací období, ve kterém poplatník splnil všeobecné podmínky podle zvláštního právního předpisu⁶⁷⁾ a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, nejpozději však zdaňovací období, ve kterém uplynuly 3 roky od vydání rozhodnutí o příslibu investičních pobídek podle zvláštního právního předpisu.

(4) Sleva na dani nesmí v jednotlivých zdaňovacích obdobích překročit míru veřejné podpory podle zákona upravujícího investiční pobídky vztahovou k dosud skutečně vynaloženým způsobilým nákladům a současně nemůže v celkovém souhrnu s dalšími formami investiční pobídky překročit maximální výši veřejné podpory stanovenou rozhodnutím podle zákona upravujícího investiční pobídky.

(5) Částka slevy na dani se zaokrouhluje na celé Kč dolů.

(6) Nedodrží-li poplatník některou z podmínek uvedených v odstavci 2, s výjimkou podmínek uvedených v odstavci 2 písm. a) a d), nebo některou ze všeobecných podmínek stanovených zvláštním právním předpisem, nebo některou z povinností, jejichž nesplněním pozbývá rozhodnutí o příslibu investiční pobídky platnosti, nárok na slevu podle odstavce 1 zaniká a poplatník je povinen podat dodatečné daňové přiznání za všechna zdaňovací období, ve kterých slevu uplatnil. Pokud poplatník podá dodatečné daňové přiznání na základě rozhodnutí o závazném posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednaná mezi spojenými osobami, vydaného v souvislosti s aplikací mezinárodní smlouvy, nárok na slevu podle věty první nezaniká. Nedodrží-li poplatník podmínku uvedenou v odstavci 2 písm. a) nebo d), nárok na slevu za zdaňovací období, ve kterém tato podmínka nebyla dodr-

žena, se snižuje o částku ve výši součinu sazby daně podle § 21 odst. 1 a té části změny základu daně po snížení o položky podle § 20 odst. 8 a § 34, která vznikla porušením podmínky podle odstavce 2 písm. a), a poplatník je povinen podat dodatečné daňové příznání za všechna zdaňovací období, ve kterých podmínku nedodržel. Sleva na dani nemůže dosáhnout záporných hodnot.

(7) Pokud se poplatník v období od vydání rozhodnutí o příslibu investiční pobídky do uplynutí lhůty, po kterou může uplatňovat slevu na dani podle odstavce 3, zúčastní fúze nebo rozdělení sloučením jako nástupnická obchodní korporace nebo jako přejímající společník převezme jmění obchodní korporace zrušené s převodem jmění na společníka, nemůže již v následujících zdaňovacích obdobích, počínaje zdaňovacím obdobím podle § 21a písm. c), uplatňovat slevu na dani podle odstavce 1. Tuto skutečnost sdělí poplatník správci daně, Ministerstvu financí a Ministerstvu průmyslu a obchodu. Povinnost plnění podmínek stanovených zákonem upravujícím investiční pobídky tím není dotčena.

(8) Pokud poplatník v období od vydání rozhodnutí o příslibu investiční pobídky do uplynutí lhůty, po kterou může uplatňovat slevu na dani podle odstavce 3, zvýší základ pro výpočet slevy na dani převodem majetku nebo jeho části osob uvedených v § 23 odst. 7, který u nich bude mít za následek snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty, nemůže již v následujících zdaňovacích obdobích, počínaje zdaňovacím obdobím, ve kterém skutečnost nastala, uplatňovat slevu na dani podle odstavce 1. Tuto skutečnost sdělí poplatník správci daně, Ministerstvu financí a Ministerstvu průmyslu a obchodu. Povinnost plnění podmínek stanovených zákonem upravujícím investiční pobídky tím není dotčena.

(9) Pokud poplatník v období, za které může uplatnit slevu na dani podle odstavce 3, oznámí správci daně, že již nebude uplatňovat slevu na dani podle odstavce 1, nemůže již v následujících zdaňovacích obdobích, počínaje zdaňovacím obdobím, ve kterém byla skutečnost správci daně oznámena, uplatňovat slevu na dani podle odstavce 1. Tuto skutečnost sdělí poplatník také Ministerstvu financí a Ministerstvu průmyslu a obchodu. Povinnost plnění podmínek stanovených zákonem upravujícím investiční pobídky tím není dotčena.

§ 35b

(1) Poplatník, kterému byl poskytnut příslib investiční pobídky podle zvláštního právního předpisu a na kterého se nevztahuje ustanovení § 35a, může, splnil-li všeobecné podmínky stanovené zvláštním právním předpisem a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, uplatnit slevu na dani, která se vypočte podle vzorce S1 minus S2, přičemž

- a) S1 se rovná částce daně vypočtené podle odstavce 2 za zdaňovací období, za které bude sleva uplatněna; tato částka se nezvyšuje, je-li dodatečně vyměřena vyšší daňová povinnost,
- b) S2 se rovná aritmetickému průměru částek daně vypočtených podle odstavce 2 za tři zdaňovací období bezprostředně předcházející zdaňovací období, za které lze slevu uplatnit poprvé. U poplatníka, od jehož registrace k dani za příjmy uplynula doba kratší než tři zdaňovací období, se vypočítá aritmetický průměr částek daně za všechna zdaňovací období. V případě, že příslušné zdaňovací období bude kratší nebo delší než 12 měsíců, bude částka daně vypočtená podle odstavce 2 pro účely výpočtu aritmetického průměru částek daně přepočtena na období 12 měsíců. Tento aritmetický průměr částek daně bude upraven o hodnoty jednotlivých meziročních odvětvových indexů cen vyhlášených Českým statistickým úřadem, a to počínaje indexem vztahujícím se k poslednímu zdaňovacímu období z těch, za která byl aritmetický průměr částek daně vypočten; aritmetický průměr částek daně se nesnižuje, je-li za příslušná zdaňovací období dodatečně vyměřena nižší daňová povinnost.

(2) Částka daně pro účely odstavce 1 je

- a) u poplatníka daně z příjmů právnických osob rovna částce vypočtené sazbou daně podle § 21 odst. 1 ze základu daně podle § 20 odst. 1 sníženého o položky podle § 34 a § 20 odst. 8 a o rozdíl, o který úrokové příjmy zahrnované do základu daně podle § 20 odst. 1 převyšují s nimi související výdaje (náklady),
- b) u poplatníka daně z příjmů fyzických osob rovna částce vypočtené podle § 16 z dílčího základu daně podle § 7.

(3) Pokud vykázal poplatník za příslušné zdaňovací období, za které byl vypočten aritmetický průměr částek daně podle odst. 1 písm. b), daňovou ztrátu nebo mu daňová povinnost nevznikla, použije se za příslušné zdaňovací období pro účely výpočtu aritmetického průměru částek daně podle odst. 1 písm. b) nulová hodnota.

(4) Slevu na dani podle odstavce 1 lze uplatňovat po dobu deseti po sobě bezprostředně následujících zdaňovacích období, přičemž prvním zdaňovacím obdobím, za které lze slevu na dani uplatnit, je zdaňovací období, ve kterém poplatník splnil všeobecné podmínky podle zvláštního právního předpisu⁶⁷⁾ a zvláštní podmínky stanovené tímto zákonem, nejspozději však zdaňovací období, ve kterém uplynuly 3 roky od vydání rozhodnutí o příslibu investičních pobídek podle zvláštního právního předpisu.

(5) Sleva na dani nesmí v jednotlivých zdaňovacích obdobích překročit míru veřejné podpory podle zákona upravujícího investiční pobídky vztaze-

nou k dosud skutečně vynaloženým způsobilým nákladům a současně nemůže v celkovém souhrnu s dalšími formami investiční pobídky překročit maximální výši veřejné podpory stanovenou rozhodnutím podle zákona upravujícího investiční pobídky.

(6) Ustanovení § 35a odst. 2, 5, 7, 8 a 9 platí obdobně.

(7) Nedodrží-li poplatník některou z podmínek uvedených v § 35a odst. 2, s výjimkou podmínek uvedených v odstavci 2 písm. a) a d), nebo některou ze všeobecných podmínek stanovených zvláštním právním předpisem, nebo některou z povinností, jejichž nesplněním pozbývá rozhodnutí o příslibu investiční pobídky platnosti, nárok na slevu podle odstavce 1 zaniká a poplatník je povinen podat dodatečné daňové příznání za všechna zdaňovací období, ve kterých slevu uplatnil. Pokud poplatník podá dodatečné daňové příznání na základě rozhodnutí o závazném posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednaná mezi spojenými osobami, vydaného v souvislosti s aplikací mezinárodní smlouvy, nárok na slevu podle věty první nezaniká. Nedodrží-li poplatník podmínku uvedenou v § 35a odst. 2 písm. a) nebo d), nárok na slevu za zdaňovací období, ve kterém tato podmínka nebyla dodržena, se snižuje o částku ve výši součinu sazby daně podle § 21 odst. 1 a té části změny základu daně po snížení o položky podle § 20 odst. 8 a § 34, která vznikla porušením podmínky podle odstavce 2 písm. a), a poplatník je povinen podat dodatečné daňové příznání za všechna zdaňovací období, ve kterých podmínku nedodržel. Sleva na dani nemůže dosáhnout záporných hodnot.

§ 35ba

Slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatníkům uvedeným v § 2 se daň vypočtená podle § 16, případně snížená podle § 35, 35a nebo 35b za zdaňovací období snižuje o

- a) základní slevu ve výši 24 840 Kč na poplatníka,
- b) slevu na manžela ve výši 24 840 Kč na manžela žijící s poplatníkem ve společně hospodářící domácnosti, pokud nemá vlastní příjem přesahující za zdaňovací období 68 000 Kč; je-li manželovi přiznán nárok na průkaz ZTP/P, zvyšuje se částka 24 840 Kč na dvojnásobek. Do vlastního příjmu manžela se nezahrnují dávky státní sociální podpory, dávky péčovské péče s výjimkou odměny pěstouna, dávky osobám se zdravotním postižením, dávky pomoci v hmotné nouzi, příspěvek na péči, sociální služby, státní příspěvky na penzijní připojištění se státním příspěvkem,^{9a)} státní příspěvky na doplňkové penzijní spoření, státní příspěvky podle zákona o stavebním spoření a o státní podpoře stavebního spoření^{4a)} a stipendium poskytované studujícím soustavně se připravujícím na budoucí povolání a příjem plynoucí z důvodu péče o blízkou nebo jinou osobu, která má nárok na příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách,⁴⁾ který je od daně osvobozen podle § 4. U manželů, kteří mají majetek ve společném jmění manželů, se do vlastního příjmu manželky (manžela) nezahrnuje příjem, který plyne druhému z manželů nebo se pro účely daně z příjmů považuje za příjem druhého z manželů,
- c) základní slevu na invaliditu ve výši 2 520 Kč, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění⁴³⁾ nebo zanikl-li nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu tohoto invalidního důchodu a starobního důchodu,
- d) rozšířenou slevu na invaliditu ve výši 5 040 Kč, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně nebo jiný důchod z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění,⁴³⁾ u něhož jednou z podmínek přiznání je, že je invalidní ve třetím stupni, zanikl-li nárok na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a starobního důchodu nebo je poplatník podle zvláštních předpisů invalidní ve třetím stupni, avšak jeho žádost o invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně byla zamítnuta z jiných důvodů než proto, že není invalidní ve třetím stupni,
- e) slevu na držitele průkazu ZTP/P ve výši 16 140 Kč, je-li poplatníkovi přiznán nárok na průkaz ZTP/P,
- f) slevu na studenta ve výši 4 020 Kč u poplatníka po dobu, po kterou se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem, a to až do dovršení věku 26 let nebo po dobu prezenční formy studia v doktorském studijním programu, který poskytuje vysokoškolské vzdělání až do dovršení věku 28 let. Dobou soustavné přípravy na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem se rozumí doba uvedená podle zvláštních právních předpisů^{14d)} pro účely státní sociální podpory,
- g) slevu za umístění dítěte,
- h) slevu na evidenci tržeb.

(2) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se daň sníží za zdaňovací období o částky uvedené v odstavci 1 písm. g) a písm. b) až e), pouze pokud se jedná o poplatníka, který je daňovým rezidentem členskému státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a pokud úhrn jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky podle § 22 činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně

podle § 3 nebo 6, nebo jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo 10, nebo příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmy ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně.

(3) Poplatník může uplatnit snížení daně podle odstavce 1 písm. b) až f) o částku ve výši jedné dvanáctiny za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku byly podmínky pro uplatnění nároku na snížení daně splněny.

(4) V daňovém priznání ke společným příjmům a výdajům ve společenství jmění poplatník může uplatnit slevu na dani za období trvání společenství jmění, s výjimkou společenství jmění dědiců, na kterou měl nárok a která nebyla uplatněna.

35bb

Sleva za umístění dítěte

(1) Výše slevy za umístění dítěte odpovídá výši výdajů prokazatelně poplatníkem vynaložených za umístění vyživovaného dítěte v předškolním zařízení na dané zdaňovací období, pokud jím nebyly uplatněny jako výdaj podle § 24.

(2) Slevu na dani lze uplatnit pouze, žije-li vyživované dítě s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti.

(3) Slevu lze uplatnit za vyživované dítě poplatníka, pokud se nejedná o vlastního vnuka nebo vnuka druhého z manželů. Za vlastního vnuka nebo vnuka druhého z manželů lze slevu uplatnit pouze, pokud jsou v péči, která nahrazuje péči rodičů.

(4) Za každé vyživované dítě lze uplatnit slevu maximálně do výše minimální mzdy.

(5) Vyživuje-li dítě v jedné společně hospodařící domácnosti více poplatníků, může slevu za umístění dítěte uplatnit ve zdaňovacím období jen jeden z nich.

(6) Pro účely daní z příjmů se předškolním zařízením rozumí

- mateřská škola podle školského zákona nebo obdobné zařízení v zahraničí,
- zařízení služby péče o dítě v dětské skupině a
- zařízení péče o dítě předškolního věku provozovaná na základě živnostenského oprávnění, pokud charakter takto poskytované péče je srovnatelný s péčí poskytovanou
 - zařízením služby péče o dítě v dětské skupině, nebo
 - mateřskou školou podle školského zákona.

§ 35bc

Sleva na evidenci tržeb

(1) Výše slevy na evidenci tržeb činí 5 000 Kč. Sleva na dani činí nejvýše částku ve výši kladného rozdílu mezi 15 % dílčího základu daně ze samostatné činnosti a základní slevy na poplatníka.

(2) Slevu na evidenci tržeb lze uplatnit pouze ve zdaňovacím období, ve kterém poplatník poprvé zaevidoval tržbu, kterou má podle zákona o evidenci tržeb povinnost evidovat.

§ 35c

Daňové zvýhodnění pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatník uvedený v § 2 má nárok na daňové zvýhodnění na vyživované dítě žijící s ním ve společně hospodařící domácnosti na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, (dále jen „daňové zvýhodnění“) ve výši 15 204 Kč ročně na jedno dítě, 19 404 Kč ročně na druhé dítě a 24 204 Kč ročně na třetí a každé další dítě, pokud neuplatňuje slevu na dani podle § 35a nebo 35b. Poplatník o daňové zvýhodnění sníží daň vypočtenou podle § 16, případně sníženou podle § 35, § 35ba. Daňové zvýhodnění může poplatník uplatnit formou slevy na dani, daňového bonusu nebo slevy na dani a daňového bonusu. Je-li v jedné společně hospodařící domácnosti více vyživovaných dětí poplatníka, posuzují se pro účely tohoto ustanovení dohromady.

(2) Slevu na dani podle odstavce 1 může poplatník uplatnit až do výše daňové povinnosti vypočtené podle tohoto zákona za příslušné zdaňovací období.

(3) Je-li nárok poplatníka na daňové zvýhodnění podle odstavce 1 vyšší než daňová povinnost vypočtená podle tohoto zákona za příslušné zdaňovací období, je vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Poplatník může daňový bonus uplatnit, pokud jeho výše činí alespoň 100 Kč, maximálně však do výše 60 300 Kč ročně.

(4) Daňový bonus může uplatnit poplatník, který ve zdaňovacím období měl příjem podle § 6 nebo 7 alespoň ve výši šestinásobku minimální mzdy. Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené, příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně s výjimkou příjmů, u nichž se uplatní postup dle § 36 odst. 7 nebo 8 a příjmy, které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění.

(5) Poplatník uvedený v § 2 odst. 3 může daňové zvýhodnění uplatnit, pouze pokud je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a jestliže úhrn všech jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22) činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo 6, jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo 10, nebo příjmy, z nichž

je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmy ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně.

(6) Za vyživované dítě poplatníka se pro účely tohoto zákona považuje dítě vlastní, osvojenec, dítě v péči, která nahrazuje péči rodičů, dítě, které přestalo být u tohoto poplatníka z důvodu nabytí plné svéprávnosti nebo zletilosti v péstounské péči, dítě druhého z manželů, vlastní vnuk nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho rodiče nemají dostatečné příjmy, z nichž by mohli daňové zvýhodnění uplatnit, pokud je

- nezletilým dítětem,
- zletilým dítětem až do dovršení věku 26 let, jestliže mu není priznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a
 - soustavně se připravuje na budoucí povolání; příprava na budoucí povolání se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře,^{14d)}
 - nemůže se soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, nebo
 - z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

(7) Dočasný pobyt dítěte mimo společně hospodařící domácnost nemá vliv na uplatnění daňového zvýhodnění. Jedná-li se o dítě, kterému je priznán nárok na průkaz ZTP/P, zvyšuje se na ně částka daňového zvýhodnění na dvojnásobek; maximální výše daňového bonusu podle odstavce 3 zůstává zachována.

(8) Uzavře-li dítě uvedené v odstavci 6 písm. b) manželství a žije-li ve společně hospodařící domácnosti s manželem (manželkou), může uplatnit manžel (manželka) slevu na dani při splnění podmínek uvedených v § 35ba. Nemá-li manžel (manželka) dostatečné příjmy, z nichž by mohl (mohla) uplatnit slevu na dani při splnění podmínek uvedených v § 35ba, může daňové zvýhodnění uplatnit rodič dítěte nebo poplatník, u něhož jde ve vztahu k dítěti o péči nahrazující péči rodičů, pokud dítě s ním žije ve společně hospodařící domácnosti.

(9) Vyživuje-li dítě v jedné společně hospodařící domácnosti více poplatníků, může daňové zvýhodnění uplatnit ve zdaňovacím období nebo v tom-těž kalendářním měsíci zdaňovacího období jen jeden z nich.

(10) Poplatníkovi, který vyživuje dítě jen jeden kalendářní měsíc nebo několik kalendářních měsíců ve zdaňovacím období, lze poskytnout daňové zvýhodnění ve výši 1/12 za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku byly splněny podmínky pro jeho uplatnění. Daňové zvýhodnění lze uplatnit již v kalendářním měsíci, ve kterém se dítě narodilo, nebo ve kterém začíná soustavná příprava dítěte na budoucí povolání, anebo ve kterém bylo dítě osvojeno nebo převzato do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu.

(11) Poplatník, který je povinen podat daňové priznání podle § 38g, nebo který se tak rozhodl učinit, uplatní daňový bonus v daňovém priznání a požádá místně příslušného správce daně o jeho vyplacení. Při výplatě daňového bonusu postupuje správce daně obdobně jako při vrácení přeplatku podle zvláštního právního předpisu o správě daní.

(12) Pokud úhrn měsíčních daňových bonusů vyplacených podle § 35d u poplatníka podávajícího daňové priznání přesahuje částku daňového bonusu vypočteného za zdaňovací období, považuje se vzniklý rozdíl za daňový nedoplatek; pokud poplatník, kterému byly vyplaceny měsíční daňové bonusy, nárok na daňové zvýhodnění za zdaňovací období v daňovém priznání neuplatní vůbec, považují se za daňový nedoplatek částky ve výši vyplacených měsíčních daňových bonusů.

§ 35ca

zrušen

§ 35d

(1) Poplatník s příjmy podle § 6 může při výpočtu zálohy na daň podle § 38h odst. 4 uplatnit nárok na slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. a), c) až f) a na daňové zvýhodnění.

(2) Záloha na daň vypočtená podle tohoto zákona se sníží u poplatníka s učiněným prohlášením k dani podle § 38k odst. 4 o částku ve výši odpovídající jedné dvanáctině částky stanovené v § 35ba odst. 1 písm. a), c) až f) (dále jen „měsíční sleva na dani podle § 35ba“) a o daňové zvýhodnění ve výši odpovídající jedné dvanáctině částky stanovené v § 35c (dále jen „měsíční daňové zvýhodnění“). Měsíční daňové zvýhodnění plátce poskytne poplatníkovi formou měsíční slevy na dani podle § 35c, měsíčního daňového bonusu nebo měsíční slevy na dani podle § 35c a měsíčního daňového bonusu.

(3) Měsíční slevu na dani podle § 35ba poskytne plátce daně poplatníkovi maximálně do výše zálohy na daň vypočtené podle § 38h odst. 2 a 3. Měsíční slevu na dani podle § 35c poskytne plátce daně poplatníkovi maximálně do výše zálohy na daň snížené o měsíční slevu na dani podle § 35ba.

(4) Je-li výše zálohy na daň snížené o měsíční slevu na dani podle § 35ba, nižší, než částka měsíčního daňového zvýhodnění, je vzniklý rozdíl měsíčním daňovým bonusem. Měsíční daňový bonus lze vyplatit, pokud jeho výše činí alespoň 50 Kč, maximálně však do výše 5 025 Kč měsíčně. Plátce daně je povinen vyplatit poplatníkovi měsíční daňový bonus ve výši stanovené tímto zákonem při výplatě příjmů ze závislé činnosti, jestliže jejich úhrn vyplacený nebo zúčtovaný tímto plátcem za příslušný kalendář-

ní měsíc (§ 38h odst. 1) dosahuje u poplatníka alespoň výše poloviny minimální mzdy, zaokrouhlené na celé koruny dolů (dále jen „polovina minimální mzdy“). Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené a příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

(5) O vyplacený měsíční daňový bonus plátce daně sníží odvod záloh na daň z příslušný kalendářní měsíc. Pokud nelze nárok poplatníka uspokojit z celkového objemu záloh na daň, plátce daně je povinen vyplatit měsíční daňový bonus nebo jeho část poplatníkovi z vlastních finančních prostředků. O tyto částky sníží odvody záloh na daň správci daně v následujících měsících, nejdéle do konce zdaňovacího období, pokud nepožádá správce daně o poukázání chybějící částky na tiskopise vydaném Ministerstvem financí. Vznikne-li na základě tohoto požadavku vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně plátcovi daně nejpozději do 20 dnů od doručení této žádosti.

(6) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění poskytne plátce daně poplatníkovi slevu na dani podle § 35c maximálně do výše daně snížené o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob. Je-li nárok na daňové zvýhodnění vyšší než takto vypočtená daň, má poplatník nárok na vyplacení daňového zvýhodnění formou daňového bonusu, jen pokud úhrn jeho příjmů ze závislé činnosti od všech plátců daně v uplynulém zdaňovacím období, z nichž mu plátce daně provádí roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, dosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy. Jestliže u poplatníka úhrn těchto příjmů nedosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy, poplatník při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění na vyplacení měsíční daňové bonusy v kalendářních měsících, v nichž úhrn jeho příjmů dosáhl alespoň výše poloviny minimální mzdy, již nárok neztrácí.

(7) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně u poplatníka nejdříve daň sníží o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob a pak vypočte částku daňového zvýhodnění náležející poplatníkovi formou slevy na dani podle § 35c a daňového bonusu. Daň sníženou o slevu na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob poté sníží ještě o slevu na dani podle § 35c a až takto sníženou daň porovná s úhrnem zálohově sražené daně a vypočte rozdíl na dani. Dále porovná daňový bonus s úhrnem již vyplacených měsíčních daňových bonusů a vypočte rozdíl na daňovém bonusu. Jestliže je úhrn částek vyplacených na měsíčních daňových bonusech nižší než daňový bonus, zvýší plátce daně o nevyplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo nevyplacenou částku na daňovém bonusu sníží o vypočtený záporný rozdíl na dani. Jestliže je úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů vyšší než daňový bonus, sníží plátce daně o přeplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo o ni zvýší vypočtený záporný rozdíl na dani.

(8) Přeplatek na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění a doplatek na daňovém bonusu (dále jen „doplatek ze zúčtování“), které vzniknou provedením ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, vyplatí plátce daně poplatníkovi nejpozději při zúčtování mzdy za březen po uplynutí zdaňovacího období, činí-li úhrnná výše doplatku ze zúčtování více než 50 Kč. Případný nedoplatek z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně poplatníkovi nesráží.

(9) O částku daňového zvýhodnění vyplaceného formou doplatku na daňovém bonusu sníží plátce daně nejbližší odvod záloh na daň správci daně. V případě, že nelze nárok poplatníka uspokojit z celkového objemu záloh na daň, vyplatí plátce daně poplatníkovi doplatek na daňovém bonusu nebo jeho část ze svých finančních prostředků a o tyto částky sníží odvody záloh na daň správci daně v následujících měsících, nejdéle do konce zdaňovacího období, pokud nepožádá místně příslušného správce daně o poukázání chybějící částky na tiskopise vydaném Ministerstvem financí. Vznikne-li na základě tohoto požadavku vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně plátcovi daně nejpozději do 20 dnů od doručení této žádosti. Při vrácení přeplatku z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění postupuje plátce daně podle § 38ch odst. 5.

§ 36

Zvláštní sazba daně

(1) Zvláštní sazba daně z příjmů pro poplatníky uvedené v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, s výjimkou stále provozovny (§ 22 odst. 2 a 3) a s výjimkou ustanovení odstavce 5, činí

a) 15 %, a to

1. z příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. c), f) a g) bodech 1, 2, 6, 12 až 14, s výjimkou příjmů, pro které je stanovena zvláštní sazba daně v odstavci 2 písm. e),

2. z příjmů z nájemného movité věci nebo její části umístěné na území České republiky,

3. z bezúplatných příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. d), h) a i), jednání se o příjmy plynoucí od daňových rezidentů České republiky nebo od stálých provozoven daňových nerezidentů umístěných na území České republiky,

b) 15 %, a to

1. z příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. g) bodech 3 a 4; přičemž příjem z vypořádacího podílu, z podílu na likvidačním zůstatku a jiný příjem z držby kapitálového majetku ve formě vrácení emisního ážia, příplatku

mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění se snižuje o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, je-li plátcovi poplatníkem prokázána,

2. u poplatníků daně z příjmů fyzických osob z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, sníženého o pořizovací cenu²⁰⁾ podílového listu, je-li plátcovi poplatníkem prokázána,

3. z příjmu společníka společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti při snížení základního kapitálu nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; přitom pro tento příjem vždy platí, že se základní kapitál snižuje nejprve o tu část, která byla zvýšena ze zisku obchodní společnosti nebo fondu vytvořeného ze zisku.

Za podíly na zisku se pro účely tohoto zákona považují i částky použité ze zisku po zdanění na zvýšení vkladu komanditisty v komanditní společnosti nebo na zvýšení členského vkladu člena družstva. Za podíly na zisku se nepovažuje zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku,

c) 35 % z příjmů uvedených v písmenech a) a b), a to pro poplatníky, kteří nejsou daňovými rezidenty

1. jiného členského státu Evropské unie nebo dalšího státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, nebo

2. třetího státu nebo jurisdikce, se kterými má Česká republika uzavřenou platnou a účinnou mezinárodní smlouvu o zamezení dvojímú zdanění upravující zdaňování a vyloučení mezinárodního dvojího zdanění všech možných druhů příjmů, platnou a účinnou mezinárodní smlouvu nebo dohodu o výměně informací v daňových záležitostech pro oblast daní z příjmů nebo které jsou smluvními stranami mnohostranné mezinárodní smlouvy obsahující ustanovení o výměně daňových informací v oblasti daní z příjmů, která je pro ně a pro Českou republiku platná a účinná,

d) 5 % z úplaty u finančního leasingu.

(2) Zvláštní sazba daně z příjmů pro poplatníky uvedené v § 2 a 17, pokud není v odstavci 1 nebo 5 stanoveno jinak, činí 15 %, a to

a) z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, a z plnění ze zisku svěřenského fondu nebo rodinné fundace; u poplatníků podle § 2 z rozdílu mezi vyplacenou jmenovitou hodnotou a emisním kursem dluhopisu, vkladního listu nebo vkladu jemu na roveň postavenému nebo v případě jejich zpětného odkupu z rozdílu mezi cenou zpětného odkupu a jejich emisním kursem, z úrokového příjmu z dluhopisu,^{35a)} ze směnky vystavené bankou k zajištění pohledávky vzniklé z vkladu věřitele, vkladního listu a vkladu mu na roveň postavenému, s výjimkou úrokového příjmu z dluhopisu vydaného v zahraničí poplatníkem se sídlem v České republice nebo Českou republikou plynoucího poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2,

b) z podílu na zisku z účasti na společnosti s ručením omezeným, z účasti komanditisty na komanditní společnosti,

c) z podílu na zisku a obdobného plnění z členství v družstvu,

d) z podílu na zisku tichého společníka nebo jiného poplatníka než je člen obchodní korporace,

e) z vypořádacího podílu při zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným, komanditisty v komanditní společnosti a při zániku členství v družstvu, z vrácení emisního ážia, příplatku mimo základní kapitál nebo těmto plněním obdobná plnění; tento příjem se snižuje o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, je-li plátcovi poplatníkem prokázána,

f) z podílu na likvidačním zůstatku společníka v akciové společnosti nebo ve společnosti s ručením omezeným, komanditisty v komanditní společnosti a člena družstva ve družstvu, sníženého o nabývací cenu podílu na obchodní korporaci, je-li plátcovi poplatníkem prokázána,

g) u poplatníků daně z příjmů fyzických osob z podílu připadajícího na podílový list při zrušení podílového fondu, sníženého o pořizovací cenu²⁰⁾ podílového listu, je-li plátcovi poplatníkem prokázána,

h) z příjmu společníka společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti při snížení základního kapitálu nejvýše do částky, o kterou byl zvýšen vklad společníka nebo jmenovitá hodnota akcie při zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku; přitom pro tento příjem vždy platí, že se základní kapitál snižuje nejprve o tu část, která byla zvýšena ze zisku obchodní společnosti nebo z fondu vytvořeného ze zisku; obdobně se postupuje u příjmu člena obchodní korporace z rozpuštění rezervního fondu nebo obdobného fondu,

i) **z příjmu v podobě ceny z úctenkové loterie**, z příjmů plynoucích fyzickým osobám z reklamních soutěží a reklamních slosování, z cen z veřejných soutěží, ze sportovních soutěží a ze soutěží, v nichž je okruh soutěžících omezen podmínkami soutěže a nebo jde o soutěžící vybrané pořadatelem soutěže (§ 10 odst. 1 písm. ch), **a z příjmu v podobě výhry z loterie a tomboly**,

j) z příjmů plynoucích fyzickým osobám z úroků, výher a jiných výnosů z vkladů na vkladních knížkách, z úroků z peněžních prostředků na vklad-

- ních listech na jméno a vkladech na jméno jim na roveň postaveným, kdy majitelem vkladu je fyzická osoba, a to po celou dobu trvání vkladového vztahu podle občanského zákoníku, z úroků z vkladů na účtech, které nejsou podle podmínek toho, kdo účet vede, určeny k podnikání, např. sporožirové účty, devizové účty [§ 8 odst. 1 písm. c)],
- k) z dávek penzijního připojištění se státním příspěvkem, z dávek doplňkového penzijního spoření a z penzijního pojištění snížených podle § 8 odst. 6 a z plnění ze soukromého životního pojištění nebo jiného příjmu z pojištění osob, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, sníženého podle § 8 odst. 7,
- l) z vypláceného dalšího podílu v rámci transformace družstev podle zvláštního právního předpisu¹³⁾, a to i v případě, kdy je vyplácen členovi transformovaného družstva při zániku členství nebo společníkovi společnosti s ručením omezeným a komanditistovi v komanditní společnosti, které vznikly podle transformačního projektu, při zániku jejich účasti jako součást vypořádacího podílu nebo jako součást likvidačního zůstatku při likvidaci družstva, akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným a u komanditní společnosti v případě komanditistů,
- m) z příjmů uvedených v § 6 odst. 4,
- n) z příjmu z jednorázového náhrady práv s povahou opakovaného plnění na základě ujednání mezi poškozeným a pojistitelem,
- o) z příjmu plynoucího fyzické osobě při zániku smlouvy o penzijním připojištění se státním příspěvkem, smlouvy o penzijním pojištění a smlouvy na soukromé životní pojištění ve formě odbytného nebo jiného plnění souvisejícího se zánikem penzijního pojištění nebo odkupného, sníženého podle § 8,
- p) z příjmů autorů podle § 7 odst. 6,
- r) z příjmu komplementáře komanditní společnosti a společníka veřejné obchodní společnosti plynoucí jako zisk po zdanění u akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným po přeměně akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným na komanditní společnost nebo veřejnou obchodní společnost.

Za podíly na zisku se pro účely tohoto zákona považují i částky použité ze zisku po zdanění na zvýšení vkladu komanditisty v komanditní společnosti nebo na zvýšení členského vkladu člena družstva. Za podíly na zisku se nepovažuje zvýšení základního kapitálu, byl-li zdrojem tohoto zvýšení zisk obchodní společnosti nebo fond vytvořený ze zisku.

(3) Základem daně pro zvláštní sazbu daně je pouze příjem, pokud v tomto zákoně není stanoveno jinak. Základ daně se stanoví samostatně za jednotlivé cenné papíry, a to i v případě držby cenných papírů stejného druhu od jednoho emitenta. Základ daně se nesnižuje o nezdanitelnou část základu daně (§ 15) a zaokrouhluje se na celé koruny dolů, s výjimkou příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, u něhož se základ daně zaokrouhluje na celé haléře dolů. Pokud plynou v cizí měně úroky z účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání, a z vkladního listu, stanoví se základ daně v cizí měně, a to bez zaokrouhlení. Daň z příjmů vybíraná zvláštní sazbou se zaokrouhluje na celé koruny dolů. U příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, se sražená daň (§ 38d), připadající na jednotlivý cenný papír nezaokrouhluje, avšak celková částka daně sražená plátcem z veškerých příjmů plynoucích jednomu poplatníkovi z majetkové účasti v jedné obchodní společnosti nebo z držby podílových listů jednoho podílového fondu se zaokrouhluje na celé koruny dolů. U příjmů uvedených v odstavci 2 písm. a) nebo j) s výjimkou příjmu plynoucího z podílu na zisku z účasti v obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem, se základ daně a sražená daň nezaokrouhluje a celková částka daně sražená plátcem z jednotlivého druhu příjmu poplatníka fyzické osoby nebo poplatníka daně z příjmů právnických osob se zaokrouhluje na celé koruny dolů. U příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. g) bodu 4 se do základu daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně nezahrnuje hodnota podkladového nástroje nebo aktiva.

(4) U příjmů plynoucích z podílu na zisku z účasti v základním investičním fondu je základem daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně příjem snížený o poměrnou část příjmů podléhajících dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo sazby daně podle § 21 odst. 4 připadající na tento základ daně, které byly zúčtovány ve prospěch výnosů investičního fondu ve zdaňovacím období, s nímž tyto příjmy souvisí. Pokud byly výše uvedené příjmy zúčtovány ve prospěch výnosů včetně daně, základ daně pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně se snižuje pouze o částku sníženou o daň. Poměrná část připadající na tento základ daně se stanoví ve stejném poměru, v jakém je rozdělován zisk určený k výplatě příjmů mezi akcionáře nebo majitele podílových listů. Obdobně se postupuje i u příjmu z podílu na likvidačním zůstatku investičního fondu nebo z vypořádacího podílu při zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty v komanditní společnosti, které jsou investičním fondem.

(5) Zvláštní sazba daně z příjmů činí 19 % z úrokového příjmu z účtu a vkladu u bank a spořitelních a úvěrních družstev

a) veřejně prospěšného poplatníka, který není obcí, krajem, nebo poplat-

níkem uvedeným v § 18a odst. 5,

b) společenství vlastníků jednotek.

(6) Plynou-li poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2 úrokové příjmy ze státních dluhopisů, které tento poplatník pořídil z prostředků zvláštního vázaného účtu v bance podle zvláštního právního předpisu^{22a)} a vedených na samostatném účtu u České národní banky, v centrálním depozitáři zaknihovaných cenných papírů, započte se sražená daň na celkovou daňovou povinnost. Pokud nelze sraženou daň nebo její část započíst na celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu a nebo jeho celková daňová povinnost je nižší, než daň sražená, vznikne ve výši daňové povinnosti, kterou nelze započítat, přeplatek.

(7) Zahrne-li poplatník, který je daňovým rezidentem České republiky, veškeré příjmy uvedené v § 6 odst. 4 **nebo veškeré příjmy uvedené v § 10 odst. 1 písm. h) bodě 1, které byly samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně podle § 36, nesnížené o výdaje** do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém byly příjmy vyplaceny, započte se daň sražená z těchto příjmů na jeho daň.

(8) Zahrne-li do daňového přiznání poplatník, který není daňovým rezidentem České republiky a který je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, veškeré příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), d), f), g) bodech 1, 2, 4, 5, 6, 12 až 14, h) a i), započte se sražená daň na jeho celkovou daňovou povinnost vztahující se k příjmům ze zdrojů na území České republiky, za které v České republice podává daňové přiznání. Pokud nelze sraženou daň nebo její část započítat na tuto jeho celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla daňová povinnost ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu anebo jeho celková daňová povinnost je nižší než daň sražená, vznikne ve výši daňové povinnosti, kterou nelze započítat, přeplatek. Nezahrne-li poplatník příjmy uvedené v § 22 odst. 1 písm. b), c), d), f), g) bodech 1, 2, 4, 5, 6, 12 až 14, h) a i) do daňového přiznání do konce lhůty stanovené zvláštním právním předpisem, použije se obdobně § 38e odst. 7.

§ 37

Ustanovení tohoto zákona se použije, jen pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak. Výraz „stálá základna“ používaný v mezinárodních smlouvách je obsahově totožný s výrazem „stálá provozovna“.

§ 37a

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti evropského hospodářského zájmového sdružení ustanovení pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti veřejné obchodní společnosti.

(2) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti člena evropského hospodářského zájmového sdružení ustanovení pro stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti společníka veřejné obchodní společnosti.

(3) Příjem člena evropského hospodářského zájmového sdružení, který je poplatníkem podle § 2 odst. 3 nebo § 17 odst. 4, plynoucí z členství v evropském hospodářském zájmovém sdružení a z úvěrových finančních nástrojů poskytnutých tomuto sdružení se považuje za příjem dosahovaný prostřednictvím stálé provozovny.

(4) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, postupuje v daňovém řízení evropské hospodářské zájmové sdružení obdobně jako veřejná obchodní společnost a člen evropského sdružení obdobně jako společník veřejné obchodní společnosti.

(5) Evropská společnost^{35f)} postupuje při stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti a v daňovém řízení obdobně jako akciová společnost.

(6) Evropská družstevní společnost^{35g)} postupuje při stanovení základu daně, daňové ztráty a daňové povinnosti a v daňovém řízení obdobně jako družstvo.

§ 37b

U stálé provozovny evropské společnosti^{35f)} nebo evropské družstevní společnosti^{35g)} vzniklé na území České republiky po přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti zapsané v obchodním rejstříku z území České republiky do jiného členského státu Evropské unie nebo některého ze států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, se použijí přiměřeně ustanovení § 23a až § 23d,³³⁾ pokud aktiva i pasiva evropské společnosti^{35f)} nebo evropské družstevní společnosti^{35g)} jsou nadále prokazatelně spojena s touto stálou provozovnou.

§ 37c

Ustanovení tohoto zákona vztahující se na otevřený podílový fond a podílový list se použijí obdobně také pro podfond akciové společnosti s proměnným základním kapitálem a investiční akcii.

§ 37d

Ustanovení tohoto zákona vztahující se na komanditní společnost a podíl

komanditisty se použijí obdobně také pro komanditní společnost na investiční listy a investiční list.

§ 37e

Přeměny jiných poplatníků než obchodních korporací

(1) Daňové povinnosti, které se váží k přeměně poplatníků, kteří nejsou obchodními korporacemi, jakož i práva a povinnosti s nimi související se řídí obdobnými ustanoveními, kterými se řídí přeměny obchodních korporací.

(2) Při přeměnách poplatníků podle odstavce 1 se nepoužijí ustanovení § 23a až 23d.

§ 38

(1) Pro daňové účely, s výjimkou uvedenou v odstavcích 2 až 4, se používají kursy devizového trhu vyhlášené Českou národní bankou uplatňované v účetnictví²⁰⁾ poplatníků. Pokud poplatník nevede účetnictví, použije s výjimkou uvedenou v odstavci 2, jednotný kurs, nevyužije-li kursy devizového trhu uplatňované podle zvláštních právních předpisů o účetnictví.²⁰⁾ Tento kurs se stanoví jako průměr směnného kursu stanoveného Českou národní bankou poslední den každého měsíce zdaňovacího období. V případě, že se daňové příznání podává v průběhu zdaňovacího období, použije se směnný kurs k datu uskutečnění jednotlivých příjmů a výdajů nebo průměr směnného kursu stanoveného Českou národní bankou poslední den každého měsíce části zdaňovacího období, za kterou se daňové příznání podává. Jednotný kurs a kursy devizového trhu uplatňované podle zvláštních právních předpisů o účetnictví pro přepočtení cizí měny nelze v jednom zdaňovacím období použít současně.

(2) Při přepočtu daně z úroků (úrokového příjmu) plynoucích v cizí měně z účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání, a z vkladního listu, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou podle § 36, se použije směnný kurs vyhlášený Českou národní bankou ke dni připsání úroků ve prospěch poplatníka. Takto vypočtená daň se nezaokrouhluje.

(3) Při přepočtu základu daně pro zvláštní sazbu daně (§ 36) vztahující se na příjmy uvedené v § 22 zákona, s výjimkou úroků plynoucích v cizí měně z účtu, který není podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání, a z vkladního listu, použije plátcе daně, který má sídlo nebo bydliště na území České republiky, kurs uplatněný v účetnictví.²⁰⁾ Pokud plátcе daně provádí úhradu z vlastního devizového účtu, použije při přepočtu základu daně pro zvláštní sazbu daně kurs uplatněný v účetnictví.²⁰⁾

(4) Při přepočtu příjmu pro výpočet zálohy na daň z příjmů ze závislé činnosti a pro účely ročního zúčtování se použije směnný kurs stanovený Českou národní bankou pro poslední den kalendářního měsíce předcházejícího měsíci, v jehož průběhu se záloha sráží.

§ 38a

Zálohy

(1) Zálohy na daň z příjmů se platí v průběhu zálohového období. Zálohové období je období od prvního dne následujícího po uplynutí posledního dne lhůty pro podání daňového příznání za minulé zdaňovací období do posledního dne lhůty pro podání daňového příznání v následujícím zdaňovacím období. Při stanovení výše a periodicity záloh se vychází z poslední známé daňové povinnosti. Za poslední známou daňovou povinnost se pro stanovení periodicity a výše záloh v zálohovém období považuje rovněž částka, kterou si poplatník sám vypočetl a uvedl v daňovém (dodatečném) příznání za období bezprostředně předcházející zdaňovacímu období, s platností od následujícího dne po termínu pro podání daňového (dodatečného) příznání, a bylo-li daňové (dodatečné) příznání podáno opožděně, s platností od následujícího dne po dni jeho podání, do účinnosti^{39b)} další změny poslední známé daňové povinnosti podle tohoto ustanovení nebo zvláštního právního předpisu. Poplatník uvedený v § 2 pro účely výpočtu poslední známé daňové povinnosti však vyloučí příjmy a výdaje podle § 10. Po skončení zdaňovacího období nebo období, za něž je podáváno daňové příznání, se zaplacené zálohy na daň, splatné v jeho průběhu, započítávají na úhradu skutečné výše daně. Ze záloh, u nichž došlo k prodloužení s placením, se na úhradu skutečné výše daně započítají pouze zálohy zaplacené do lhůty pro podání daňového příznání. Do poslední známé daňové povinnosti se nezahrnuje daň připadající na samostatný základ daně podle § 20b. Záloha na daň se spravuje jako daň podle daňového řádu.

(2) Zálohy neplatí

- poplatník, jehož poslední známá daňová povinnost nepřesáhla 30 000 Kč,
- obec nebo kraj,
- zůstavitel ode dne jeho smrti,
- poplatník, který má daň stanovenou paušální částkou.

(3) Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 30 000 Kč, avšak nepřesáhla 150 000 Kč, platí zálohy na daň na zdaňovací období, a to ve výši 40 % poslední známé daňové povinnosti. První záloha je splatná do 15. dne šestého měsíce zdaňovacího období a druhá je splatná do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

(4) Poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 150

000 Kč, platí zálohy na daň na zdaňovací období, a to ve výši 1/4 poslední známé daňové povinnosti. První záloha je splatná do 15. dne třetího měsíce zdaňovacího období, druhá záloha je splatná do 15. dne šestého měsíce zdaňovacího období, třetí záloha je splatná do 15. dne devátého měsíce zdaňovacího období a čtvrtá záloha je splatná do 15. dne dvanáctého měsíce zdaňovacího období.

(5) Poplatník, u něhož základ daně tvoří součet dílčích základů daně, zálohy podle odstavců 3 a 4 neplatí, pokud je jedním z nich i dílčí základ daně z příjmů ze závislé činnosti, ze kterého měl plátcе povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h), a tento dílčí základ daně je roven nebo činí více než 50 % z celkového základu daně. Činí-li dílčí základ daně ze závislé činnosti a funkčních požitků, ze kterých měl plátcе povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h), méně než 15 %, platí se zálohy vypočtené podle odstavců 3 a 4 z celkového základu daně. Činí-li dílčí základ daně ze závislé činnosti a funkčních požitků, ze kterých měl plátcе povinnost srazit zálohy na daň (§ 38h), 15 % a více, avšak méně než 50 %, platí se zálohy podle odstavců 3 a 4 v poloviční výši.

(6) Jestliže se poslední známá daňová povinnost týkala jen části zdaňovacího období nebo zdaňovacího období kratšího či delšího než 12 měsíců, je poplatník daně z příjmů právnických osob povinen si pro placení záloh dopočítat poslední známou daňovou povinnost tak, jako by se týkala zdaňovacího období v délce 12 měsíců. Propočtení se provede tak, že poslední známá daňová povinnost, týkající se části zdaňovacího období nebo zdaňovacího období kratšího či delšího než 12 měsíců, vydělí se počtem měsíců, za které poplatník pobíral příjmy podléhající dani, a násobí se 12.

(7) Při změně poslední známé daňové povinnosti v průběhu zdaňovacího období se zálohy do té doby splatné nemění.

(8) Poplatník není povinen platit zálohy na daň, jestliže ukončil činnost, z níž mu plynuly zdanitelné příjmy, nebo zanikl zdroj zdanitelných příjmů, a to od splátky následující po dni, v němž došlo ke změně rozhodných skutečností; tyto skutečnosti poplatník oznámí správci daně podle zvláštního právního předpisu.

(9) Placení záloh podle odstavců 1 až 8 se nevztahuje na příjmy ze závislé činnosti, pokud nejde o příjmy ze závislé činnosti plynoucí poplatníkovi ze zahraničí, nemá-li poplatník současně jiné příjmy podrobené dani.

(10) Ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) do dne předcházejícího dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku, platí za nástupnickou obchodní korporaci zálohy zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace, a to ve výši a periodicitě stanovené podle odstavců 1 až 9, s výjimkou sloučení, kdy takto stanovené zálohy nadále platí i nástupnická obchodní korporace. Ode dne zápisu fúze do obchodního rejstříku platí zálohy nástupnická obchodní korporace, a to ve výši a periodicitě odvozené ze součtu posledních známých daňových povinností zaniklých obchodních korporací, stanovených podle odstavce 1 věty třetí s případným dopočetem podle odstavce 6, který se při sloučení dále zvýší o poslední známou daňovou povinnost nástupnické obchodní korporace. Při převodu jmění na společníka, který je právnickou osobou, se výše a periodicita záloh placených ve zdaňovacím období podle § 21a písm. c) nemění; bude-li právním nástupcem zanikající obchodní korporace fyzická osoba, stanoví zálohy na období ode dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku do konce kalendářního roku správce daně, s přihlédnutím k zálohám splatným od rozhodného dne do dne zápisu převodu jmění na společníka do obchodního rejstříku. U přeměny rozdělením stanoví nástupnickým obchodním korporacím zálohy na část zdaňovacího období podle § 21a písm. c) ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku správce daně, který tímto rozhodnutím zároveň stanoví způsob rozdělení záloh zaplacených zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací k zápočtu na daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Zálohy zaplacené v průběhu celého zdaňovacího období podle § 21a písm. c) zanikajícími, rozdělovanými a nástupnickými obchodními korporacemi, se započtou na celkovou daňovou povinnost nástupnických obchodních korporací. Obdobně se postupuje u přeměn, u nichž rozhodným dnem přeměny bude první den kalendářního roku nebo hospodářského roku.

§ 38b

Minimální výše daně

Daň nebo penále se nepředepíše a neplatí, nepřesáhne-li 200 Kč nebo celkové zdanitelné příjmy nečiní u fyzické osoby více než 15 000 Kč. To neplatí, byla-li z těchto příjmů vybrána daň nebo záloha na daň srážkou.

§ 38c

Plátcе daně

- Plátcem daně se rozumí poplatník se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky, s výjimkou fondu penzijní společnosti, který je plátcem
 - příjmu ze závislé činnosti,
 - příjmu, z kterého je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, nebo
 - příjmu, z kterého se sráží úhrada na zajištění daně.

(2) Plátcem daně se rozumí též poplatník uvedený v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, který má na území České republiky stálou provozovnu (§ 22 odst. 2) nebo zaměstnává zde své zaměstnance déle než 183 dnů s výjimkou případů poskytování služeb ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 písm. c) a s výjimkou zahraničních zastupitelských úřadů v tuzemsku. V případě uvedeném

v § 6 odst. 2 ve větě druhé a třetí není plátcem daně poplatník uvedený v § 2 odst. 3 a v § 17 odst. 4 s výjimkou poplatníka se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie nebo státě tvořícího Evropský hospodářský prostor, který má na území České republiky organizační složku, jejímž předmětem činnosti je zprostředkování zaměstnání na základě povolení podle zákona upravujícího zaměstnanost; takový poplatník je plátcem daně.

§ 38d

Daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně

(1) Daň se vybírá srážkou z příjmů, na které se vztahuje zvláštní sazba daně podle § 36. Je-li plnění hrazeno formou záloh, je samostatným příjmem každá záloha i doplatek z vyúčtování celkového plnění. Srážku je povinen provést plátcem daně, s výjimkou uvedenou v odstavci 2, při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, avšak u příjmů uvedených v § 22 odst. 1 písm. c), f) a g) bodech 1, 2, 5, 6 a 12 a u úroků a jiných výnosů z poskytnutých zápůjček a z poskytnutých úvěrů, plynoucích poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, nejpozději v den, kdy o dluhu účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem.²⁰⁾

(2) U příjmů plynoucích z podílů na zisku uvedených v § 36, s výjimkou příjmů plynoucích ze zaknihovaných cenných papírů, je plátcem daně povinen srazit daň při jejich výplatě, nejpozději však do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž byla schválena účetní závěrka a bylo rozhodnuto o rozdělení zisku nebo o úhradě ztráty. U příjmů z podílů na zisku plynoucích ze zaknihovaných cenných papírů je plátcem povinen srazit daň nejpozději do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž byla schválena účetní závěrka a bylo rozhodnuto o rozdělení zisku nebo o úhradě ztráty. U příjmu z podřízeného podílu na zisku, jehož výplata je spojena se splněním podmínky, která do konce lhůty pro sražení daně nenastala, a u příjmů z podílu na zisku, jejichž vyplacení bylo statutárním orgánem odmítnuto, je plátcem daně povinen srazit daň při jejich výplatě. Jestliže je v okamžiku stanoveném zákonem pro sražení srážkové daně vlastníkem vlastního podílu, s nímž je spojeno právo na podíl na zisku, sama obchodní korporace, srážka se provede v okamžiku jeho nabytí jiným poplatníkem, pokud předtím právo na podíl na zisku nezískal. Ve stejných lhůtách je plátcem daně povinen srazit daň u příjmu uvedeného v § 36 odst. 1 písm. b) bodu 3 a odst. 2. U dividendových příjmů plynoucích z podílových listů je plátcem daně povinen srazit daň při jejich výplatě, nejpozději však do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž rozhodl obhospodařovatel o rozdělení zisku podílového fondu. Nebyla-li výplata příjmů plynoucích z podílu na zisku provedena ani posledního dne období, kdy je plátcem daně povinen daň srazit, má se pro účely zákona za to, že srážka daně byla provedena poslední den vymezeného období; přitom u úrokových příjmů a u rozdílu mezi sjednanou cenou, které jsou považovány za podíly na zisku [§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3], se dnem provedení srážky rozumí poslední den zdaňovacího období nebo období, za něž se podává daňové přiznání.

(3) Plátcem daně je povinen sraženou daň odvést svému místně příslušnému správci daně do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém byl povinen provést srážku podle odstavců 1 a 2. Pokud je plátcem povinen podat daňové přiznání v průběhu zdaňovacího období, je povinen sraženou daň odvést svému místně příslušnému správci daně nejpozději do termínu pro podání tohoto daňového přiznání. ✗ Srážka daně se provádí ze základu daně stanoveného podle § 36.

(4) Daňová povinnost poplatníka, pokud jde o příjmy nebo zálohy na ně, z nichž je sražena daň, se považuje za splněnou řádným a včasným provedením srážky daně, kromě příjmů uvedených

a) v § 36 odst. 2 písm. m), pokud poplatník

1. prokazatelně učiní za období, za které byla ve zdaňovacím období z těchto příjmů daň sražena, dodatečně prohlášení k dani (§ 38k odst. 7),
2. zahrne příjmy uvedené v § 6 odst. 4 do daňového přiznání podaného za zdaňovací období, ve kterém mu tyto příjmy plynou,

b) v § 36 odst. 6 až 8.

c) ✗

(5) Neprovede-li plátcem daně srážku daně vůbec, popřípadě provede-li ji v nesprávné výši nebo sraženou daň včas neodvede, bude na něm vymáhána jako jeho dluh. U příjmů uvedených v § 36 odst. 8 se použije obdobně § 38e odst. 9 věta třetí.

(6) Správce daně může plátcem daně stanovit pro úhradu daně vybírané srážkou lhůtu delší.

(7) Na základě žádosti poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 vydá správce daně plátcem daně „Potvrzení o sražení daně“. O potvrzení může poplatník požádat i prostřednictvím plátcem daně. Obdobně postupuje právní nástupce poplatníka.

(8) Poplatníkovi, kterému plátcem daně z příjmů ze závislé činnosti srazí daň vyšší, než je stanoveno, vrátí plátcem daně nesprávně sraženou částku, pokud neuplynuly 3 roky od konce lhůty, ve které byl plátcem daně povinen podat vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně a pokud poplatník nevyužil postup uvedený v § 36 odst. 7 a 8. Poplatníkovi, kterému plátcem daně z příjmů ze závislé činnosti nesrazil daň ve stanovené výši, může ji srazit dodatečně, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby

daně.

(9) Plátcem daně je povinen podat místně příslušnému správci daně vyúčtování daně z příjmů vybírané srážkou podle zvláštní sazby. Lhůtu stanovenou pro podání tohoto vyúčtování nelze prodloužit.

(10) Pro daň vybíranou srážkou zvláštní sazbov bankami, spořitelnicemi a úvěrovými družstvy nebo pojišťovnami je jejich pobočka nebo organizační jednotka, kde k vybírání této daně dochází, pokud jsou zde k dispozici doklady nezbytné pro provedení srážky a její kontroly, plátcovou pokladnou.^{39g)}

(11) Vrací-li se vyplacená záloha na podíl na zisku poté, co došlo k převodu nebo přechodu podílu v obchodní korporaci, náleží právo na vrácení neoprávněně sražené daně vztahující se k vyplacené záloze na podíl na zisku poplatníkovi, kterému vznikla povinnost vrátit zálohu na podíl na zisku.

(12) Má-li poplatník pochyby o správnosti sražené daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně, může požádat plátcem daně o vysvětlení do 2 let ode dne sražení daně; po uplynutí této lhůty může o vysvětlení požádat do 60 dnů ode dne, kdy se o výši sražené daně dozvěděl.

§ 38da

Oznámení o příjmech plynoucích do zahraničí

(1) Plátcem daně, který je plátcem příjmu plynoucího ze zdrojů na území České republiky daňovému nerezidentovi, ze kterého je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, a to i v případě, že je tento příjem od daně osvobozen nebo o němž mezinárodní smlouva stanoví, že nepodléhá zdanění v České republice, je povinen tuto skutečnost oznámit správci daně.

(2) Plátcem daně je povinen správci daně podat oznámení podle odstavce 1 ve lhůtě pro odvedení daně, která byla z daného příjmu sražena nebo vybrána, nebo by byla sražena nebo vybrána, kdyby daný příjem nebyl od daně osvobozen nebo by podléhal zdanění v České republice.

- (3) Oznámení podle odstavce 1 lze podat jen
- a) na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí,
 - b) na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, který má údaje, obsah a uspořádání údajů shodné s tiskopisem podle písmene a), nebo
 - c) datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně
 1. podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu,
 2. s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo
 3. dodatečně potvrzenou za podmínek uvedených v daňovém řádu.

(4) Má-li plátcem daně nebo jeho zástupce datovou schránku, která mu byla zřízena ze zákona, nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, je povinen učinit oznámení podle odstavce 1 pouze způsobem podle odstavce 3 písm. c).

(5) V oznámení podle odstavce 1 je plátcem daně povinen kromě obecných náležitostí podání uvést

- a) své identifikační údaje,
- b) identifikační údaje příjemce příjmu podle odstavce 1,
- c) údaje týkající se příjmu podle odstavce 1 a daně sražené nebo vybrané z tohoto příjmu.

(6) Plátcem daně není povinen podat oznámení podle odstavce 1 o

- a) příjmu, který je od daně osvobozen nebo o němž mezinárodní smlouva stanoví, že nepodléhá zdanění v České republice, pokud souhrnná hodnota příjmů daného druhu plynoucích danému daňovému nerezidentovi nepřesahuje v daném kalendářní měsíci 100 000 Kč,
- b) příjmu podle § 6 odst. 4.

(7) Správce daně může plátcem daně na základě jeho žádosti v odůvodněných případech zprostit oznamovací povinnosti podle odstavce 1 na dobu nejvýše 5 let.

§ 38e

Zajištění daně

(1) K zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníků podle § 2, z nichž není daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, jsou plátcem daně při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nejpozději v den, kdy o dluhu účtují v souladu s platnými účetními předpisy, povinni srazit zajištění daně poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3, kteří nejsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, ve výši

- a) 1 % z příjmů z prodeje investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu upravujícího podnikání na kapitálovém trhu a z příjmů z úhrad pohledávky nabyté postoupením,
- b) 10 % z příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22), s výjimkami

uvedenými v písmenu a) a odstavcích 3 a 4.

K zajištění daně nejsou plátcí daně povinni v případě, kdy je záloha sražena z příjmů ze závislé činnosti.

(2) K zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníků podle § 17, z nichž není daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, je plátcem daně při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nejpozději v den, kdy o dluhu účtuje v souladu se zvláštními právními předpisy,²⁰⁰ povinen srazit zajištění daně poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 4, který není daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, ve výši

- a) 1 % z příjmů z prodeje investičních nástrojů podle zvláštního právního předpisu upravujícího podnikání na kapitálovém trhu a z příjmů z úhrad pohledávky nabyté postoupením,
- b) 10 % z příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22), s výjimkami uvedenými v písmenu a) a v odstavcích 3 a 4. Tato povinnost se nevztahuje na banky, jde-li o peněžité plnění, poukázání nebo připsání úroků u bank.

(3) Plátcí daně jsou povinni srazit zajištění daně ze zdanitelných příjmů poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4, kteří nejsou daňovými rezidenty členského státu Evropské unie nebo dalších států, které tvoří Evropský hospodářský prostor, při výplatě, poukázání nebo připsání úhrady ve prospěch poplatníka, nenastane-li dříve žádná z těchto skutečností nejpozději do dvou měsíců po uplynutí příslušného zdaňovacího období, ve výši stanovené s použitím

- a) sazby daně podle § 16 ze základu daně veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti připadajícího na společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti, který je poplatníkem podle § 2 odst. 3,
- b) sazby daně podle § 21 ze základu daně veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti připadajícího na společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti, který je poplatníkem podle § 17 odst. 4.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se neuplatní, pokud se jedná o úhrady za zboží či služby prováděné v maloobchodě, kde prodejcem je poplatník uvedený v § 2 odst. 3 nebo v § 17 odst. 4. Stejně se postupuje u úhrad nájemného placeného fyzickými osobami za bytové prostory užívané k bydlení a činností s ním spojeným.

(5) Částka zajištění daně se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(6) Částky zajištění daně sražené plátcem daně poplatníkům podle odstavců 1 až 4 se odvádějí do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém vznikla povinnost zajištění daně srazit, místně příslušnému správci daně plátce daně. Současně s platbou zajištění daně je plátcem daně povinen podat správci daně hlášení o provedeném zajištění daně. Částka zajištění daně se bez zbytečného odkladu převede z osobního daňového účtu plátce na osobní daňový účet poplatníka.

(7) Nepodá-li poplatník daňové přiznání do konce lhůty stanovené zvláštním právním předpisem, může místně příslušný správce daně poplatníka považovat částky zajištění daně za vyměřenou a uhrazenou daňovou povinnost poplatníka. Úhrn částek zajištění daně sražených a odvedených plátcí daně se v takovém případě považuje po uplynutí osmého měsíce po skončení zdaňovacího období za platbu na daň provedenou poplatníkem. Pokud poplatník nepodá do uplynutí lhůty, ve které lze daň vyměřit, daňové přiznání, považuje se daňová povinnost poplatníka za vyměřenou ve výši této platby.

(8) Správce daně poplatníka může v odůvodněných případech rozhodnout o tom, že zajištění daně podle předchozích odstavců v určeném zdaňovacím období bude nižší nebo nebude prováděno. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat. Toto rozhodnutí je závazné i pro plátce daně.

(9) Nesrazí-li plátcem daně zajištění daně vůbec, popřípadě ve správné výši, předepíše mu správce daně tuto částku k přímému placení. Pokud částku zajištění daně plátcem daně včas neodvede, bude mu rovněž předepsána a vymáhána na něm jako jeho dluh. Po úhradě daně, na kterou mělo být zajištěno, poplatníkem, nelze zajištění daně plátcem daně předepsat ani na něm vymáhat, pokud úhradu této daně poplatníkem prokáže nebo tato úhrada bude zřejmá z evidence správců daní. Úroky z prodlení vzniklé z důvodu nesplnění povinnosti plátce srazit a odvést zajištění daně jsou příjmem státního rozpočtu.

(10) Sražené zajištění daně se po skončení zdaňovacího období započte na celkovou daňovou povinnost poplatníka, na kterou bylo zajišťováno. Pokud nelze zajištění daně nebo jeho část započíst na celkovou daňovou povinnost proto, že poplatníkovi vznikla daňová povinnost ve výši nula nebo vykázal daňovou ztrátu anebo jeho celková daňová povinnost je nižší než zajištění daně sražené plátcem daně, vznikne poplatníkovi ve výši zajištění daně sražených plátcem daně, které nelze započíst, přeplatek na dani.

(11) Při správě zajištění daně se postupuje jako při správě záloh na daň, nestanoví-li tento zákon jinak.

(12) Plátcem daně nemá povinnost podat místně příslušnému správci daně vyúčtování sraženého zajištění daně.

§ 38f

Vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí

(1) Při vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí, které plynou poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3, se postupuje podle příslušných ustanovení smluv o zamezení dvojího zdanění, jimiž je Česká republika vázána.

(2) Při použití metody úplného zápočtu lze daňovou povinnost snížit o daň z příjmů zaplacenou v zahraničí. Při použití metody prostého zápočtu lze daňovou povinnost snížit o daň z příjmů zaplacenou v zahraničí, nejvýše však o částku daně z příjmů vypočtenou podle tohoto zákona, která připadá na příjmy ze zdrojů v zahraničí. Tato částka se stanoví jako součin daňové povinnosti, která se vztahuje k příjmům plynoucím ze zdrojů na území České republiky i ze zdrojů v zahraničí a podílu příjmů ze zdrojů v zahraničí na základu daně před uplatněním položek odčitatelných od základu daně a nezdanitelných částí základu daně. Započtení lze provést nejvýše do částky vzniklé daňové povinnosti.

(3) Příjmy ze zdrojů v zahraničí se pro účely vyloučení dvojího zdanění příjmů ze zahraničí rozumí příjmy (výnosy) plynoucí ze zdrojů v zahraničí, které podléhají zdanění v zahraničí v souladu s uzavřenou mezinárodní smlouvou, snížené o související výdaje (náklady) stanovené podle tohoto zákona; přičemž u příjmů ze závislé činnosti se má za to, že se jedná o základ daně stanovený podle § 6 odst. 13. Odčitatelné položky a položky snižující základ daně podle zahraničních právních předpisů nelze při stanovení základu daně použít. Nelze-li u některých výdajů (nákladů) prokazatelně stanovit, zda souvisí s příjmy (výnosy) plynoucími ze zdrojů v zahraničí, považuje se za související výdaje (náklady) jejich část stanovená ve stejném poměru, v jakém příjmy (výnosy) plynoucí ze zdrojů v zahraničí nesnížené o výdaje (náklady) připadají na celosvětové příjmy (výnosy).

(4) Příjmy ze závislé činnosti vykonávané ve státě, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, plynoucí poplatníkům, uvedeným v § 2 odst. 2 od zaměstnavatele, který je daňovým rezidentem státu, kde je taková činnost vykonávána, nebo od zaměstnavatele, který je poplatníkem uvedeným v § 2 nebo v § 17, a příjmy ze závislé činnosti pro takového zaměstnavatele jdou k tíži stále provozovny umístěné ve státě, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, se v České republice vyjímají ze zdanění za předpokladu, že uvedené příjmy byly ve státě zdroje zdaněny. Z ostatního příjmu poplatníka se vypočte daň sazbou daně zjištěnou ze základu daně nesníženého o tyto vyjmuté příjmy ze zdrojů v zahraničí. V případě, že je to pro poplatníka výhodnější, použije se i u těchto příjmů ustanovení odstavce 1.

(5) Daň zaplacená v zahraničí se prokazuje potvrzením zahraničního správce daně. Tento důkazní prostředek lze vyžadovat nejdříve po třiceti dnech ode dne doručení potvrzení zahraničního správce daně daňovému subjektu. V odůvodněných případech lze daň zaplacenou v zahraničí prokázat i potvrzením plátce příjmu nebo depozitáře o sražení daně.

(6) Při použití metody úplného vynětí se ze základu daně (daňové ztráty) u poplatníků uvedených v § 17 odst. 3 a z úhrnu dílčích základů daně podle § 6 až 10 sníženého o úhrn ztrát podle § 5 u poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 před uplatněním nezdanitelných částí základu daně a částek odčitatelných od základu daně vyjímají příjmy ze zdrojů v zahraničí.

(7) Při použití metody vynětí s výhradou progresse se z úhrnu dílčích základů daně podle § 6 až 10 sníženého o úhrn ztrát podle § 5, před uplatněním nezdanitelných částí základu daně a částek odčitatelných od základu daně vyjímají příjmy ze zdrojů v zahraničí. Z ostatního příjmu poplatníka se vypočte daň sazbou daně zjištěnou ze základu daně nesníženého o vyjmuté příjmy ze zdrojů v zahraničí.

(8) Plynou-li poplatníkovi příjmy z několika různých států, s nímž Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, vyloučení dvojího zdanění metodou prostého zápočtu se provede samostatně za každý stát. Při použití metody úplného vynětí a metody vynětí s výhradou progresse se ze základu daně vyjímá podle předchozích odstavců úhrn veškerých příjmů ze zdrojů zahraničí, které se vyjímají ze zdanění. Pokud mají být při vyloučení dvojího zdanění použity metoda úplného vynětí nebo metoda vynětí s výhradou progresse i metoda prostého zápočtu, provede se nejprve vynětí příjmů ze zdrojů zahraničí, a pak prostý zápočet podle předchozích odstavců.

(9) Jestliže v důsledku odlišného začátku nebo délky zdaňovacího období v zahraničí nemá poplatník ve lhůtě k podání daňového přiznání doklad zahraničního správce daně, uvede v daňovém přiznání předpokládanou výši příjmů ze zdrojů v zahraničí nebo daně, připadajících na toto zdaňovací období nebo období, za něž je daňové přiznání podáváno. O rozdíl mezi částkou uplatněnou podle předchozí věty a částkou uvedenou v dokladu zahraničního správce daně se upraví výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji ve zdaňovacím období nebo období, za něž je podáváno daňové přiznání, ve kterém poplatník doklad zahraničního správce daně obdrží.

(10) Nárok na vyloučení dvojího zdanění podle odstavce 1 uplatní poplatník na základě seznamu všech potvrzení podle odstavce 5, která měl k dispozici v zákonné lhůtě pro podání daňového přiznání, předkládaného současně s daňovým přiznáním. Jednotlivé položky tohoto seznamu musí obsahovat údaje identifikující zahraničního správce daně nebo zahraniční-

ho plátce daně anebo deponitáře, stát zdroje zahraničních příjmů, částku daně zaplacené v tomto státě v místní měně a v přepočtu na koruny a výši příjmů ze zdrojů v tomto státě, stanovenou podle odstavce 3. Součástí seznamu bude též přehled zahraničních správců daně, jejichž doklady nemá poplatník ve lhůtě k podání daňového priznání k dispozici z důvodů uvedených v odstavci 8, který musí obsahovat údaje o státě zdroje zahraničních příjmů, předpokládané výši příjmů ze zdrojů v daném státě nebo daně, uplatněné v daňovém priznání. Přitom je daňový subjekt povinen na výzvu správce daně prokázat kdykoliv ve lhůtě pro vyměření daně oprávněnost nároku na vyloučení dvojího zdanění uplatněného v daňovém priznání a doložit jej potvrzeními podle odstavce 5.

(11) Zjistí-li poplatník, že v důsledku stanovení základu daně nebo daně zahraničním správcem daně má být jeho daňová povinnost jiná, než jak byla vyměřena, postupuje podle daňového řádu.

(12) Byla-li poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 2 z příjmů úrokového charakteru v zahraničí srazena daň vyšší, než jaká je uvedena v příslušné mezinárodní smlouvě, lze o ni snížit daňovou povinnost, pokud tato daň byla v zahraničí srazena v souladu s právním předpisem Evropských společenství.¹⁰⁴⁾ Je-li celková daňová povinnost nižší než daň srazená v souladu s právním předpisem Evropských společenství,¹⁰⁴⁾ vznikne poplatníkovi ve výši rozdílu přeplatek.

(13) V případě bezúplatných příjmů nabytých darem, které byly předmětem smlouvy o zamezení dvojího zdanění v oboru daně dědické a darovací, se mezinárodní dvojí zdanění pro účely daní z příjmů v České republice vylučuje v souladu s metodou uvedenou v této smlouvě.

§ 38fa

Zdanění ovládané zahraniční společnosti

(1) Pro účely daní z příjmů se na činnost ovládané zahraniční společnosti a nakládání s jejím majetkem, ze kterých plynou zahrnované příjmy, hledí, jako by byly uskutečněny ovládací společností na území České republiky k okamžiku skončení zdaňovacího období ovládané zahraniční společnosti v zahraničí, pokud

- a) ovládaná zahraniční společnost nevykonává podstatnou hospodářskou činnost a
- b) daň obdobná dani z příjmů právnických osob
 1. ovládané zahraniční společnosti, která je poplatníkem daně z příjmů právnických osob, ve státě, jehož je daňovým rezidentem, je nižší než polovina daně, která by jí byla stanovena, pokud by byla daňovým rezidentem České republiky, nebo
 2. ovládací společnosti ve státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna, která je ovládanou zahraniční společností, je nižší než polovina daně, která by byla stanovena, pokud by činnost stálé provozovny a nakládání s jejím majetkem byly uskutečněny na území České republiky.

(2) Ovládací společnosti se pro účely daní z příjmů rozumí poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem České republiky a

- a) který se přímo nebo nepřímo podílí na základním kapitálu ovládané zahraniční společnosti, pokud sám nebo společně s přidruženými osobami splňuje jednu z podmínek podle odstavce 3 písm. a) bodů 1 a 2, nebo
- b) jehož stálá provozovna je ovládanou zahraniční společností.

(3) Ovládanou zahraniční společností se pro účely daní z příjmů rozumí

- a) poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem, pokud poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, sám nebo společně s přidruženými osobami
 1. se přímo nebo nepřímo podílí na základním kapitálu tohoto poplatníka nebo hlasovacích právech z více než 50 %, nebo
 2. má právo na více než 50 % podílu na jeho zisku,
- b) stálá provozovna poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, umístěná ve státě, se kterým má Česká republika uzavřenou smlouvu o zamezení dvojím zdanění, která je součástí právního řádu a podle které se dvojí zdanění jejich příjmů vylučuje metodou vynětí.

(4) Přidruženými osobami se pro účely zdanění ovládané zahraniční společnosti rozumí kapitálově spojené osoby a osoby, pokud má jedna osoba na alespoň 25 % podílu na zisku druhé osoby.

(5) Zahrnovanými příjmy se pro účely zdanění ovládané zahraniční společnosti rozumí příjmy ovládané zahraniční společností plynoucí v jejím zdaňovacím období v zahraničí

- a) ve formě výpůjčních příjmů,
- b) ve formě licenčních poplatků,
- c) z podílu na zisku,
- d) z pozbytí podílu v poplatníkovi daně z příjmů právnických

osob,

- e) z přenechání majetku k úplatnému užití s právem na následné úplatné nabytí tohoto majetku stranou tohoto závazku,
- f) z pojišťovacích, bankovních a jiných finančních činností,
- g) z prodeje zboží a poskytování služeb nakoupených od přidružených osob a následněm prodeji tohoto zboží a poskytování těchto služeb přidruženým osobám bez přidané ekonomické hodnoty nebo pouze s malou přidanou ekonomickou hodnotou,
- h) z prodeje zboží nebo poskytnutí služby přidružené osobě, jejíž činnost spočívá převážně v nákupu zboží a služeb od přidružených osob a následněm prodeji tohoto zboží a poskytování těchto služeb přidruženým osobám bez přidané ekonomické hodnoty nebo pouze s malou přidanou ekonomickou hodnotou.

(6) Na činnost ovládané zahraniční společnosti a nakládání s jejím majetkem se hledí, jako by byly uskutečněny ovládací společností na území České republiky pouze v poměrné části vypočítané podle jejího podílu na základním kapitálu ovládané zahraniční společnosti k okamžiku uskutečnění této činnosti nebo tohoto nakládání s jejím majetkem. Podíl ovládací společnosti na základním kapitálu ovládané zahraniční společnosti se snižuje o část podílu drženou prostřednictvím jiné ovládací společnosti.

(7) Výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji ovládací společnosti se upraví v souladu s odstavcem 1. Pokud by tato úprava vedla ke snížení výsledku hospodaření nebo rozdílu mezi příjmy a výdaji, neprovede se a o částku, o kterou by byl výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji snížen, lze snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích vždy do výše částky, o kterou se v daném zdaňovacím období výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji na základě odstavce 1 zvyšuje.

(8) Daň ovládací společnosti lze snížit o daň obdobnou dani z příjmů právnických osob zaplacenou z příjmů z činnosti a nakládání s majetkem, na které se použije odstavec 1,

- a) ovládanou zahraniční společností, která je poplatníkem daně z příjmů právnických osob, ve státě, jehož je daňovým rezidentem,
- b) ovládací společnosti ve státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna, která je ovládanou zahraniční společností,
- c) poplatníkem daně z příjmů právnických osob, který je daňovým nerezidentem a prostřednictvím kterého ovládací společnost drží podíl na základním kapitálu ovládané zahraniční společnosti, ve státě, jehož je daňovým rezidentem.

(9) Při snížení daně podle odstavce 8 se postupuje obdobně jako při použití metody prostého zápočtu podle § 38f.

(10) Předmětem daně není příjem ovládací společnosti z pozbytí podílu v ovládané zahraniční společnosti nebo z pozbytí majetku stálé provozovny, která je ovládanou zahraniční společností, v rozsahu, ve kterém připadá na nerozdělený zisk z činnosti ovládané zahraniční společnosti a z nakládání s jejím majetkem, na které se u této ovládací společnosti uplatnil odstavec 1.

ČÁST ČTVRTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO VYBÍRÁNÍ DANĚ Z PŘÍJMŮ

Zvláštní ustanovení pro vybírání daně z příjmů fyzických osob

§ 38g

Daňové priznání k dani z příjmů fyzických osob

(1) Daňové priznání je povinen podat každý, jehož roční příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob, přesáhly 15 000 Kč, pokud se nejedná o příjmy od daně osvobozené nebo o příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Daňové priznání je povinen podat i ten, jehož roční příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob, nepřesáhly 15 000 Kč, ale vykazuje daňovou ztrátu.

(2) Daňové priznání není povinen podat poplatník, který má příjmy ze závislé činnosti podle § 6 pouze od jednoho a nebo postupně od více plátců daně včetně doplateků mezd od těchto plátců (§ 38ch odst. 4). Podmínkou je, že poplatník učinil u všech těchto plátců daně na příslušné zdaňovací období prohlášení k dani podle § 38k, a vyjma příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž je vybírána daň srážkou sazbu daně podle § 36, nemá jiné příjmy podle § 7 až 10 vyšší než 6 000 Kč. Rovněž není povinen podat daňové priznání poplatník, jemuž plynou pouze příjmy ze závislé činnosti ze zahraničí, které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění. Daňové priznání za zdaňovací období je ale povinen podat poplatník uvedený v § 2 odst. 3, který uplatňuje slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) až e) a g), nebo daňové zvýhodnění a nebo nezdanitelnou část základu daně. Daňové priznání je také povinen podat poplatník, kterému byly vyplaceny nebo který jiným způsobem obdržel příjmy ze závislé činnosti za uplynulá léta, které se nepovažovaly podle § 5 odst. 4 za jeho příjmy ve zdaňovacím období, kdy byly

zúčtovány plátcem daně v jeho prospěch, a dále poplatník s příjmy ze závislé činnosti, který uplatňuje pro snížení základu daně hodnotu bezúplatného plnění poskytnutého do zahraničí za podmínek uvedených v § 15 odst. 1.

(3) V daňovém priznání poplatník uvede veškeré příjmy, které jsou předmětem daně, kromě příjmů od daně osvobozených, příjmů, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou daně, pokud nevyužije postup podle § 36 odst. 7 nebo 8. V daňovém priznání poplatník rovněž uvede částku slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění podle § 35c a 35d. Jsou-li součástí zdanitelných příjmů též příjmy ze závislé činnosti, doloží je poplatník daně dokladem vystaveným podle § 38j odst. 3.

(4) Daňové priznání je povinen podat poplatník, u něhož se daň zvyšuje o solidární zvýšení daně.

(5) Daňové priznání je povinen podat také poplatník, jehož plátcem daně oznámil dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu vzniklou zaviněním poplatníka správci daně a předal doklady potřebné k vybraní vzniklého rozdílu podle § 38i odst. 5 písm. b).

(6) Daňové priznání je povinen podat poplatník, u kterého došlo k výplatě pojistného plnění ze soukromého životního pojištění, jiného příjmu, který není pojistným plněním a nezakládá zánik pojistné smlouvy, nebo k předčasnému ukončení pojistné smlouvy soukromého životního pojištění, v důsledku kterých došlo ke vzniku povinnosti zdanit příjem ze závislé činnosti.

§ 38ga

Daňové priznání podávané osobou spravující pozůstalost

Podává-li osoba spravující pozůstalost daňové tvrzení týkající se daňové povinnosti zůstavitele vzniklé ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, neuplatní

- nezdanitelnou část základu daně,
- slevu na dani, s výjimkou slevy na dani podle § 35,
- daňové zvýhodnění.

§ 38gb

Daňové priznání v insolvenčním řízení

(1) Poplatník, který je fyzickou osobou, s výjimkou poplatníka s příjmy pouze podle § 6, který podává daňové priznání v průběhu zdaňovacího období z důvodu insolvenčního řízení, neuplatní nezdanitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně, slevy na dani s výjimkou slevy podle § 35ba odst. 1 písm. a) ve výši jedné dvanáctiny za každý započatý měsíc té části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové priznání. Dále neuplatní daňové zvýhodnění s výjimkou slevy na dani podle § 35c odst. 1 ve výši jedné dvanáctiny za každý započatý měsíc té části zdaňovacího období, za kterou se podává daňové priznání. Při stanovení základu daně se vychází z rozdílu mezi příjmy a výdaji, u poplatníka vedoucího účetnictví z výsledku hospodaření, za tu část zdaňovacího období, za kterou se podává daňové priznání.

(2) Nezdanitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně, slevy na dani a daňové zvýhodnění poplatník uplatní v daňovém priznání za uplynulé zdaňovací období, ve kterém se vychází z rozdílu mezi příjmy (výnosy) a výdaji (náklady) za celé zdaňovací období, nebo se uplatní v daňovém priznání podávaném osobou spravující pozůstalost za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem smrti poplatníka. Daň vyměřená na základě podání daňového priznání podle odstavce 1 se považuje za zálohu na daň po vyměření daně podle daňového priznání podaného po uplynutí zdaňovacího období nebo podaného osobou spravující pozůstalost za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem smrti.

§ 38h

Vybírání a placení záloh na daň a daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti

(1) Plátcem daně vypočte zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti (dále jen „záloha“) ze základu pro výpočet zálohy. Tato záloha se spravuje jako daň podle daňového řádu. Základem pro výpočet zálohy je úhrn příjmů ze závislé činnosti zúčtovaný nebo vyplacený poplatníkovi za kalendářní měsíc nebo za zdaňovací období, vyjma příjmů zdanitelných daní vybíranou srážkou sazbou daně podle § 36 a příjmů, které nejsou předmětem daně

- snížený o částky, které jsou od daně osvobozeny, a
- zvýšený o povinné pojistné.

(2) Záloha ze základu pro výpočet zálohy, zaokrouhleného do 100 Kč na celé koruny nahoru a nad 100 Kč na celé stokoruny nahoru, za kalendářní měsíc činí 15 %.

(3) Zálohy vypočtené podle odstavce 2 se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(4) Vypočtenou zálohu plátcem daně, u kterého poplatník učinil na příslušné zdaňovací období prohlášení podle § 38k odst. 4, nejprve sníží o prokázanou částku měsíční slevy na dani podle § 35ba a následně o prokázanou částku měsíčního daňového zvýhodnění (dále jen „záloha po slevě“).

(5) Plátcem daně, u kterého poplatník neučinil na příslušné zdaňovací období prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, vypočte zálohu podle odstavců 2 a 3, pokud nejde o příjmy zdaněné daní vybíranou srážkou sazbou daně

podle § 36 odst. 2 nebo § 36 odst. 1 písm. a). U poplatníka, který u plátce neučinil prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, se při výpočtu zálohy nepřihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění.

(6) K prokázaným nezdanitelným částkám ze základu daně podle § 15 a ke slevě na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) a g) přihlédne plátcem daně za podmínek stanovených v § 38k odst. 5 až při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění za zdaňovací období.

(7) Plátcem daně je povinen srazit zálohu při výplatě nebo připsání příjmů ze závislé činnosti (dále jen „mzda“) poplatníkovi k dobru bez ohledu na to, za kterou dobu se mzda vyplácí. Provádí-li plátcem daně mezidobí nebo pravidelně za delší časové období, je povinen srazit zálohu při zúčtování mzdy. Mzdy plynoucí do konce ledna za uplynulé zdaňovací období se zahrnují do základu pro výpočet zálohy v tomto období.

(8) Plátcem daně, který vyplácí ve zdaňovacím období poplatníkovi mzdu najednou za více kalendářních měsíců téhož zdaňovacího období, vypočte zálohu tak, jako by byla vyplacena v jednotlivých měsících, je-li tento způsob výpočtu zálohy pro poplatníka výhodnější a neuplatnil-li poplatník ve zdaňovacím období u plátce daně dosud měsíční daňové zvýhodnění podle § 35d odst. 2. Při použití tohoto způsobu nelze použít zdanění podle § 6 odst. 4.

(9) Nepožádá-li poplatník o roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, je sraženými zálohami ze mzdy jeho daňová povinnost splněna, pokud není povinen podat priznání podle § 38g.

(10) Plátcem daně je povinen odvést úhrn sražených záloh nebo úhrn částek, které měly být jako zálohy na daň srazeny, nejpozději do 20. dne kalendářního měsíce, v němž povinnost srazit zálohy vznikla. Z příjmů vyplacených poplatníkovi prostřednictvím osoby se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí (§ 6 odst. 2) s výjimkou osoby se sídlem nebo bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie nebo státě tvořícího Evropský hospodářský prostor, která má na území České republiky organizační složku, jejímž předmětem činnosti je zprostředkování zaměstnání na základě povolení podle zákona upravujícího zaměstnanost, je povinen plátcem daně odvést úhrn částek, které měly být jako zálohy na daň srazeny, nejpozději do 20. dne po uplynutí kalendářního měsíce, v němž o dluhu účtuje v souladu s platnými účetními předpisy. Správce daně může stanovit lhůtu pro odvod záloh jinak, lhůta však nesmí přesáhnout poslední den kalendářního měsíce, v němž povinnost srazit zálohy vznikla.

(11) Plátcem nemá povinnost srazet zálohy na daň podle předchozích odstavců v případě, že mzda jde k tíži stálé provozovny poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 a v § 17 odst. 3 umístěné v zahraničí.

(12) Správce daně může na žádost plátce zrušit povinnost srazet zálohy na daň podle předchozích odstavců z příjmů ze závislé činnosti vykonávané v zahraničí.

(13) U poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 se při stanovení záloh nepřihlédne ke slevě na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) až e) a g) ani k daňovému zvýhodnění.

(14) Dojde-li u poplatníka ke vzniku samostatného základu daně pro zdanění podle § 36 a současně ke vzniku základu pro výpočet zálohy na daň, zvýší se při dosažení maximálního vyměrovacího základu pojistného podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, nebo zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění,²¹⁾ o povinné pojistné nejdříve základ pro výpočet zálohy na daň.

(15) Pokud dochází ke srážce záloh nebo daně podle zvláštní sazby z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti v organizační jednotce plátce daně, je tato organizační jednotka plátcovou pokladnou,^{39g)} jestliže jsou v této organizační jednotce k dispozici doklady nezbytné pro provedení srážky záloh nebo daně a její kontrolu. Povinnost plátcem daně vypočítat zálohu nebo daň podle zvláštní sazby u poplatníka z úhrnu jeho příjmů ze závislé činnosti za kalendářní měsíc tím ale zůstává zachována. Je-li k tomu příslušných více plátcových pokladen nebo mzdových účtů téhož plátce daně, zdaněním příjmů poplatníka pověří plátcem daně jednu z nich, a jednali se o poplatníka, který má u plátce daně na zdaňovací období učiněné prohlášení k dani podle § 38k odst. 4, pověří plátcem daně zdaněním příjmů mzdovou účtárnu, u níž má poplatník toto prohlášení k dani učiněno.

§ 38ha

Solidární zvýšení daně u zálohy

(1) Při výpočtu podle § 38h odst. 2 se záloha zvýší o solidární zvýšení daně u zálohy.

- příjmy zahrnovanými do základu pro výpočet zálohy a
- 4násobkem průměrné mzdy stanovené podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení.

(3) Mzdový list musí za každý kalendářní měsíc obsahovat částku odpovídající rozdílu podle odstavce 2.

§ 38ch

Roční zúčtování záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daňového zvýhodnění

(1) Poplatník, který ve zdaňovacím období pobíral mzdu pouze od jednoho nebo od více plátců daně postupně včetně mezd zúčtovaných nebo

vyplacených poplatníkovi těmito plátcí dodatečně v době, kdy poplatník pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, a učinil u těchto plátců prohlášení k dani podle § 38k odst. 4 a 5, může požádat o provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění posledního z uvedených plátců daně, a to nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období. Roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění neprovede plátec u poplatníka, který podá nebo je povinen podat příznání k dani.

(2) Dojde-li k zániku plátce daně bez právního nástupce, může poplatník požádat o roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění místně příslušného správce daně nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období.

(3) Plátec daně provede roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění jen na základě dokladů za uplynulé zdaňovací období od všech předchozích plátců daně o zúčtované nebo vyplacené mzdě, sražených zálohách na daň z těchto příjmů, poskytnuté měsíční slevě na dani podle § 35ba a 35c a vyplacených měsíčních daňových bonusech. Plátec daně roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění neprovede, pokud poplatník tyto doklady nepředloží plátcí daně do 15. února po uplynutí zdaňovacího období.

(4) Výpočet daně a roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění provede plátec daně nejpozději do 31. března po uplynutí zdaňovacího období z úhrnu mezd zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi všemi plátcí postupně, a to včetně mezd zúčtovaných nebo vyplacených poplatníkovi těmito plátcí dodatečně v době, kdy poplatník pro ně již nevykonával činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti. U poplatníka, který uplatňuje daňové zvýhodnění, provede plátec daně výpočet daně a roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění za podmínek stanovených v § 35d odst. 6 až 9.

(5) Poplatníkovi, který neuplatňuje daňové zvýhodnění, plátec daně vrátí jako přeplatek z ročního zúčtování záloh kladný rozdíl mezi zálohově sraženou daní a daní sníženou o slevy pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob nejpozději při zúčtování mzdy za březen po uplynutí zdaňovacího období, činí-li úhrnná výše tohoto přeplatku více než 50 Kč. O vrácení přeplatku z ročního zúčtování záloh sníží plátec daně nejbližší odvody záloh správci daně, nejdéle do konce zdaňovacího období, nebo požádá o jejich vrácení správce daně; v takovém případě nakládá správce daně s touto částkou jako s přeplatkem. Případný nedoplatek z ročního zúčtování záloh se poplatníkovi nesráží.

§ 38i

Opravy na dani z příjmů ze závislé činnosti vybírané srážkou formou záloh

(1) Poplatníkovi, kterému byla sražena záloha vyšší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen měsíční daňový bonus nižší, než měl být, vrátí plátec daně vzniklý rozdíl, pokud neuplynula lhůta pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za toto zdaňovací období. O vrácenou částku na záloze nebo o dodatečně vyplacenou částku na měsíčním daňovém bonusu sníží plátec daně nejbližší odvod záloh správci daně.

(2) Poplatníkovi, kterému byla sražena daň vyšší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen daňový bonus nižší, než měl být, vrátí plátec daně vzniklý rozdíl, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl. Plátec daně je povinen nejdříve vrátit tento rozdíl a poté může podat dodatečně vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti. O tento vrácený rozdíl sníží plátec daně nejbližší odvod záloh správci daně. Jinak má poplatník, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, možnost uplatnit nárok na vzniklý rozdíl v daňovém příznání.

(3) Poplatníkovi, kterému byla sražena záloha nižší, než je stanoveno, nebo kterému byl vyplacen měsíční daňový bonus vyšší, než měl být, může plátec daně srazit vzniklý rozdíl ze mzdy, pokud neuplynula lhůta pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za toto zdaňovací období. O dodatečně vybranou částku na záloze nebo na měsíčním daňovém bonusu zvýší plátec daně nejbližší odvod záloh správci daně.

(4) Dlužnou částku na dani nebo neoprávněně vyplacenou částku na daňovém bonusu, která vznikla zaviněním plátce daně, může srazit plátec daně ze mzdy poplatníka, pokud neuplynuly 2 roky od konce lhůty pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období, v němž rozdíl vznikl. U poplatníka, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, může plátec daně v této lhůtě srazit dlužnou částku na záloze nebo přeplacenou částku na měsíčním daňovém bonusu, a to i v případě, že poplatník podal za toto zdaňovací období daňové příznání.

(5) V případě, kdy dlužná částka na dani nebo neoprávněně vyplacená částka na daňovém bonusu vznikla zaviněním poplatníka, plátec daně

a) srazí po dohodě s poplatníkem tuto částku ze mzdy poplatníka spolu s úrokem z prodlení, pokud u plátce daně neuplynula lhůta pro stanovení daně, a je povinen tuto částku uhradit, nebo
b) oznámí tuto skutečnost správci daně do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém ji zjistil a současně předloží správci daně doklady potřebné k vybranému vzniklému rozdílu; nesplní-li tyto povinnosti, je povinen tuto částku uhradit.

(6) Plátec daně je povinen o podání oznámení podle odstavce 5 písm. b), které učinil u svého správce daně, současně informovat poplatníka.

§ 38j

Povinnosti plátců daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti

(1) Plátcí daně jsou povinni vést pro poplatníky s příjmy podle § 6 mzdové listy, rekapitulaci o sražených zálohách a dani sražené podle zvláštní sazby daně za každý kalendářní měsíc i za celé zdaňovací období.

- (2) Mzdový list musí pro účely daně obsahovat
- poplatníkovo jméno i dřívější,
 - rodné číslo, a u daňového nerezidenta datum narození, číslo a typ dokladu prokazujícího jeho totožnost a kód státu, který tento doklad vydal, identifikaci pro daňové účely ve státu daňové rezidence a kód státu, jehož je daňovým rezidentem,
 - bydliště a u poplatníka uvedeného v § 2 odst. 3 bydliště ve státě, jehož je daňovým rezidentem,
 - jméno a rodné číslo osoby, na kterou poplatník uplatňuje slevu na dani podle § 35ba a daňové zvýhodnění a dále vyšší jednotlivých nezdanitelných částek základu daně podle § 15, částek slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění s uvedením důvodu jejich uznání,
 - den nástupu poplatníka do zaměstnání a u poplatníka, který je daňovým nerezidentem, den ukončení zaměstnání v České republice,
 - za každý kalendářní měsíc
 - úhrn zúčtovaných mezd bez ohledu, zda jsou vypláceny v penězích nebo v naturáliích,
 - částky osvobozené od daně z úhrnu zúčtovaných mezd uvedeného v bodě 1,
 - základ pro výpočet zálohy na daň nebo daně podle zvláštní sazby,
 - vypočtenou zálohu nebo daň sraženou podle zvláštní sazby daně,
 - povinné pojistné z úhrnu zúčtovaných mezd uvedených v bodě 1,
 - měsíční slevu na dani podle § 35ba a zálohu sníženou o měsíční slevu na dani podle § 35ba,
 - měsíční daňové zvýhodnění, měsíční slevu na dani podle § 35c, měsíční daňový bonus a zálohu sníženou o měsíční slevu na dani podle § 35ba a 35c,
 - skutečně sraženou zálohu.

Údaje v bodech 3 a 4 se uvedou podle způsobu výpočtu zálohy na daň nebo výpočtu daně zvláštní sazbou daně z příjmů ze závislé činnosti a odděleně se uvedou údaje o odměně člena orgánu právnické osoby a sražené dani z této odměny, jedná-li se o poplatníka, který je daňovým nerezidentem,

- g) součet údajů za zdaňovací období uvedených v písmenu f) a úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů,
h) údaje o výpočtu daně a provedeném ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění.

(3) Na žádost poplatníka je plátec daně povinen za období, za které byla vyplácena nebo zúčtována mzda, vystavit nejpozději do deseti dnů od podání žádosti doklad o souhrnných údajích uvedených ve mzdovém listě, které jsou rozhodné pro výpočet základu daně, daně, záloh a pro poskytnutí slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění. Kopii vystaveného dokladu plátec uschovává.

(4) Plátec daně, který ve zdaňovacím období zúčtoval nebo vyplatil příjmy ze závislé činnosti, je povinen podat svému místně příslušnému správci daně vyúčtování daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti vybírané srážkou formou záloh (dále jen „vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti“).

(5) Plátec daně je povinen podat správci daně vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti do dvou měsíců po uplynutí kalendářního roku; pokud plátec daně podá toto vyúčtování elektronicky, je lhůta pro podání do 20. března.

(6) Plátec daně, který ve zdaňovacím období zúčtoval nebo vyplatil příjmy ze závislé činnosti poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 3, má povinnost podat vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti elektronicky. Tuto povinnost nemá plátec daně, který je fyzickou osobou a u něhož počet těchto poplatníků v průběhu zdaňovacího období nepřesáhl v úhrnu 10 osob.

(7) Lhůtu pro podání vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti nelze prodloužit.

(8) Plátec daně uvede v příloze k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti

- počet zaměstnanců k 1. prosinci vykazovaného zdaňovacího období podle místa výkonu práce v obci uvedené v pracovní smlouvě,
- přehled obsahující souhrnné údaje zaznamenané na mzdových listech vykazovaného zdaňovacího období, které jsou rozhodující pro výpočet zdanitelné mzdy, daně a záloh v členění podle jednotlivých poplatníků uvedených v § 2 odst. 3,
- přehledy o dodatečných opravách záloh na daň a daně a opravách daňového bonusu.

(9) Povinnost podávat vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti, včetně příloh, má plátec daně i v případě, že mu v průběhu zdaňovacího období nevznikla povinnost odvádět úhrn sražených záloh správci daně, a to z důvodu poskytnutí slev na dani podle § 35ba nebo daňového zvýhodnění.

(10) Plátcí daně jsou povinni na mzdovém listě dále uvést částky pojistného sražené nebo uhrazené na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a na veřejné zdravotní pojištění, které je podle zvláštní

ních právních předpisů²¹⁾ ze svých příjmů ze závislé činnosti povinen platit poplatník, a u poplatníka, na kterého se vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu, příspěvky poplatníka na toto zahraniční pojištění, a to za každý kalendářní měsíc a v úhrnu za celé zdaňovací období.

§ 38k

Uplatnění nezdanitelných částek ze základu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění

(1) Poplatník je povinen prokázat plátcí daně skutečnosti rozhodné pro poskytnutí měsíční slevy na dani podle § 35ba a měsíčního daňového zvýhodnění při výpočtu záloh nejpozději do konce kalendářního měsíce, v němž tyto okolnosti nastaly. K předloženým dokladům přihlédne plátcé daně počínaje kalendářním měsícem následujícím po měsíci, v němž budou tyto skutečnosti plátcí daně prokázány, nejdříve však počínaje kalendářním měsícem, na jehož počátku byly skutečnosti rozhodné pro uznání slevy na dani podle § 35ba nebo na daňové zvýhodnění splněny, učiní-li poplatník současně prohlášení podle odstavce 4 anebo tyto skutečnosti v již učiněném prohlášení současně uvede. K předloženým dokladům potvrzujícím skutečnost, že poplatník nebo vyživované dítě je studentem nebo žákem soustavně se připravujícím na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem, však plátcé daně přihlédne již počínaje kalendářním měsícem, v němž budou tyto skutečnosti plátcí daně prokázány. Při nástupu do zaměstnání je lhůta dodržena, prokáže-li poplatník tyto skutečnosti do 30 dnů ode dne nástupu do zaměstnání.

(2) Narodí-li se však poplatníkovi dítě, plátcé daně k této skutečnosti přihlédne již v kalendářním měsíci, v němž se narodilo, prokáže-li poplatník jeho narození plátcí daně do 30 dnů po narození dítěte.

(3) Pobírá-li poplatník za stejný kalendářní měsíc mzdu současně nebo postupně od více plátců daně, přihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění pouze jeden plátcé daně, u kterého uplatní poplatník nárok podle odstavce 1 a učiní prohlášení podle odstavce 4.

(4) Plátcé daně srazí zálohu podle § 38h odst. 4 a přihlédne k měsíční slevě na dani podle § 35ba a k měsíčnímu daňovému zvýhodnění, učiní-li poplatník prokazatelně do 30 dnů po vstupu do zaměstnání a každoročně nejpozději do 15. února na příslušné zdaňovací období prohlášení o tom,

- a) jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání slevy na dani podle § 35ba, popř. kdy a jak se změnily,
 - b) že současně za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje nárok na slevu na dani podle § 35ba u jiného plátcé daně a že současně na stejné období kalendářního roku neučinil u jiného plátcé daně prohlášení k dani,
 - c) jaký je počet dětí vyživovaných poplatníkem v rámci jeho společně hospodařící domácnosti a dále
 1. jaké skutečnosti jsou u něho dány pro přiznání daňového zvýhodnění na vyživované dítě,
 2. zda uplatňuje daňové zvýhodnění na toto dítě ve výši náležející podle § 35c odst. 1 na jedno dítě nebo ve výši náležející na druhé dítě nebo na třetí a každé další vyživované dítě,
 3. zda v rámci téže společně hospodařící domácnosti vyživuje tytéž vyživované děti poplatníka i jiný poplatník, zda na ně uplatňuje daňové zvýhodnění a zda je zaměstnan,
 4. kdy a jak se případně změnilo rozhodné skutečnosti pro přiznání daňového zvýhodnění a
 5. jedná-li se o zletilé studující dítě, že mu není přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,
 - d) že současně za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje daňové zvýhodnění na vyživované dítě u jiného plátcé daně a že daňové zvýhodnění na to samé vyživované dítě za stejné zdaňovací období ani za stejný kalendářní měsíc zdaňovacího období neuplatňuje jiná osoba.
- (5) Plátcé daně, u kterého poplatník učinil prohlášení podle odstavce 4, provede výpočet daně, roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění a současně přihlédne k nezdanitelným částkám ze základu daně podle § 15 a ke slevě na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) a g) za bezprostředně uplynulé zdaňovací období, učiní-li poplatník prokazatelně do 15. února za toto období prohlášení o tom,
- a) že není povinen podat daňové přiznání,
 - b) zda a od kterých plátců daně v uplynulém zdaňovacím období pobíral příjmy ze závislé činnosti,
 - c) že manželka (manžel) žijící ve společně hospodařící domácnosti, na kterou (kterého) uplatňuje slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b), neměla (neměl) v uplynulém zdaňovacím období vlastní příjem přesahující ročně hranici 68 000 Kč,
 - d) v jaké hodnotě poskytl bezúplatné plnění podle § 15 odst. 1,
 - e) v jaké výši byly zaplacen v uplynulém zdaňovacím období úroky z úvěru ze stavebního spoření, z hypotečního úvěru a nebo z jiného úvěru poskytnutého v souvislosti s těmito úvěry stavební spořitelnou nebo bankou a použitého na financování bytových potřeb v souladu s § 15 odst. 3 a 4, a
 1. zda a v jaké výši z takového úvěru uplatňuje současně jiná osoba

nárok na odpočet úroků ze základu daně,

2. že předmět bytové potřeby uvedený v § 15 odst. 3, na který uplatňuje odpočet úroků z poskytnutého úvěru, je užíván v souladu s § 15 odst. 4,
 3. že částka úroků, o kterou se snižuje základ daně podle § 15 odst. 3 a 4, v úhrnu u všech účastníků smluv o úvěrech žijících s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti nepřekročila v uplynulém zdaňovacím období 300 000 Kč,
 - f) v jaké výši zaplatil příspěvky na své penzijní připojištění, doplňkové penzijní spoření nebo penzijní pojištění podle § 15 odst. 5,
 - g) v jaké výši zaplatil pojistné na své soukromé životní pojištění podle § 15 odst. 6,
 - h) v jaké výši zaplatil jako člen odborové organizace v uplynulém zdaňovacím období členské příspěvky podle § 15 odst. 7,
 - i) v jaké výši zaplatil úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle § 15,
 - j) jakou částku vynaložil za umístění dítěte v předškolním zařízení.
- (6) Poplatník může učinit prohlášení podle odstavce 4 na stejné období kalendářního roku pouze u jednoho plátcé.

(7) Neprokáže-li poplatník skutečnosti rozhodné pro poskytnutí měsíční slevy na dani podle § 35ba nebo na měsíční daňové zvýhodnění podle § 35d anebo neučiní-li prohlášení podle odstavce 4 ve stanovené lhůtě, přihlédne k nim plátcé počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž tyto rozhodné skutečnosti poplatník prokáže a současně prokazatelně učiní prohlášení podle odstavce 4. Dodatečně přihlédne plátcé k uvedeným skutečnostem při ročním zúčtování záloh, a to i v případě, byla-li daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti vybrána srážkou podle zvláštní sazby daně, prokáže-li poplatník rozhodné skutečnosti pro poskytnutí slevy na dani podle § 35ba nebo na daňové zvýhodnění nejpozději do 15. února roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období a učiní-li prokazatelně v této lhůtě prohlášení k dani podle odstavců 4 a 5.

(8) Dojde-li během roku ke změně skutečností rozhodných pro výpočet záloh na daň a daně nebo ke změně podmínek pro poskytnutí slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění, je poplatník povinen oznámit je prokazatelně (např. změnou v prohlášení) plátcí daně nejpozději poslední den kalendářního měsíce, v němž změna nastala nebo v němž bylo o změně rozhodnuto. Plátcé daně zaeviduje změnu ve mzdovém listě.

§ 38l

Způsob prokazování nároku na odečet nezdanitelné části základu daně, slevy na dani podle § 35ba a daňového zvýhodnění z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti u plátcé daně

- (1) Nárok na nezdanitelnou část základu daně prokazuje poplatník plátcí daně
- a) potvrzením příjemce bezúplatného plnění nebo jeho zákonného zástupce anebo pořadatele veřejné sbírky v výši a účelu bezúplatného plnění,
 - b) smlouvou o úvěru a každoročně potvrzením stavební spořitelny o částce úroků zaplacených v uplynulém kalendářním roce z úvěru ze stavebního spoření, popřípadě z jiného úvěru poskytnutého stavební spořitelnou v souvislosti s úvěrem ze stavebního spoření nebo potvrzením banky o částce úroků zaplacených v uplynulém kalendářním roce z hypotečního úvěru a snížených o státní příspěvek, popřípadě z jiného úvěru poskytnutého příslušnou bankou v souvislosti s hypotečním úvěrem,
 - c) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. a) stavebním povolením, společným povolením, kterým se stavba umísťuje a povoluje, nebo ohlášením stavby a po dokončení stavby výpisem z listu vlastnictví,
 - d) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. b) a c) výpisem z listu vlastnictví a v případě úvěru poskytnutého na koupi pozemku po uplynutí 4 let od okamžiku uzavření úvěrové smlouvy stavebním povolením, společným povolením, kterým se stavba umísťuje a povoluje, nebo ohlášením stavby,
 - e) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. e) výpisem z listu vlastnictví, jde-li o bytový dům, rodinný dům nebo jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, ve vlastnictví, anebo nájemní smlouvou, jde-li o byt nebo o jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, v nájmu, anebo dokladem o trvalém pobytu, jde-li o byt nebo o jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, v užívání,
 - f) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. d) a g), potvrzením právnické osoby, že je jejím členem,
 - g) v případě úvěru poskytnutého na účely uvedené v § 15 odst. 3 písm. f), výpisem z listu vlastnictví, jde-li o bytový dům, rodinný dům nebo jednotku, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, ve vlastnictví, anebo potvrzením právnické osoby o členství, je-li předmětem vypořádání podíl nebo vklad spojený s právem užívání bytu,
 - h) smlouvou o penzijním připojištění se státním příspěvkem nebo smlouvou o doplňkovém penzijním spoření a každoročně potvrzením penzijní společnosti o části měsíčních příspěvků zaplacených poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem nebo doplňkové penzijní spoření, které v jednotlivých kalendářních měsících zdaňovacího ob-

dobí přesáhly výši, ke které náleží maximální státní příspěvek; smlouvou o penzijním pojištění nebo potvrzením instituce penzijního pojištění o účasti poplatníka na penzijním pojištění a každoročně potvrzením instituce penzijního pojištění o příspěvcích zaplacených poplatníkem na jeho penzijní pojištění na uplynulé zdaňovací období,

- i) smlouvou o soukromém životním pojištění nebo pojistkou podle zákona upravujícího pojistnou smlouvu a každoročně potvrzením pojistovny o pojistném zaplaceném poplatníkem na jeho soukromé životní pojištění v uplynulém zdaňovacím období nebo o zaplacené poměrné části jedno-
rázového pojistného připadajícího na uplynulé zdaňovací období,
- j) potvrzením odborové organizace o výši zaplaceného členského příspěvku v uplynulém zdaňovacím období,
- k) potvrzením o výši zaplacené úhrady za zkoušku ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona upravujícího ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání; a jedná-li se o osobu s těžším zdravotním postižením, potvrzením nebo rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení, že byla uznána invalidní ve třetím stupni, a jedná-li se o osobu se zdravotním postižením, potvrzením nebo rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení, že byla uznána invalidní v prvním nebo ve druhém stupni nebo rozhodnutím Úřadu práce České republiky, že byla uznána zdravotně znevýhodněnou.

(2) Nárok na poskytnutí slevy na dani podle § 35ba při stanovení daně nebo záloh prokazuje poplatník plátcí daně

- a) dokladem prokazujícím totožnost manželky (manžela), uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. b) a průkazem ZTP/P, pokud je manželka (manžel) jeho držitelem, nebo rozhodnutím o přiznání tohoto průkazu,
- b) rozhodnutím o přiznání invalidního důchodu a každoročně dokladem o výplatě důchodu, uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. c) nebo d) z důvodu, že mu je přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně nebo invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně,
- c) potvrzením správce daně příslušného podle místa bydliště poplatníka o tom, že poplatník pobírá jiný důchod z důchodového pojištění,⁴³⁾ u něhož jednou z podmínek přiznání je, že je invalidní ve třetím stupni, nebo o tom, že mu zanikl nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního, druhého nebo třetího stupně z důvodu souběhu nároku na výplatu invalidního důchodu a starobního důchodu, anebo je-li poplatník invalidní ve třetím stupni, avšak jeho žádost o invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně byla zamítnuta z jiných důvodů než proto, že není invalidní ve třetím stupni,
- d) průkazem ZTP/P, pokud je poplatník jeho držitelem nebo rozhodnutím o přiznání tohoto průkazu, uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. e),
- e) potvrzením školy, že se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem, uplatňuje-li slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. f),
- f) potvrzením předškolního zařízení o výši vynaložených výdajů za umístění vyživovaného dítěte poplatníka v těchto zařízeních; potvrzení musí obsahovat
 1. jméno vyživovaného dítěte poplatníka,
 2. celkovou částku výdajů, kterou za něj za dané zdaňovací období poplatník vynaložil,
 3. datum zápisu tohoto zařízení do školského rejstříku nebo evidence poskytovatelů nebo datum vzniku jeho živnostenského oprávnění.

(3) Nárok na daňové zvýhodnění při stanovení záloh nebo daně prokazuje poplatník plátcí daně

- a) úředním dokladem prokazujícím totožnost dítěte (vlastního, osvojenec nebo v péči, která nahrazuje péči rodičů, druhého z manželů a vnuků),
- b) předložením průkazu ZTP/P, pokud je vyživované dítě jeho držitelem, nebo rozhodnutím o přiznání tohoto průkazu,
- c) jsou-li poplatníci vyživující děti v jedné společně hospodařící domácnosti zaměstnaní, potvrzením od zaměstnavatele druhého z poplatníků, ve kterém plátcé daně uvede, na které děti druhý z poplatníků uplatňuje daňové zvýhodnění a v jaké výši, případně, že nárok na daňové zvýhodnění neuplatňuje,
- d) potvrzením školy, že zletilé dítě žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem,
- e) potvrzením správce daně příslušného podle místa bydliště poplatníka o tom, že poplatník vyživuje ve společně hospodařící domácnosti zletilé dítě až do dovršení 26 let věku, kterému není přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a které se nemůže soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, anebo z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

(4) Pokud poplatník nebo zletilé dítě, na něž poplatník uplatňuje daňové zvýhodnění, studuje na střední nebo vysoké škole v cizině, nárok na uplatnění slevy na dani podle § 35ba odst. 1 písm. f) nebo na daňové zvýhodnění prokáže poplatník při stanovení záloh nebo daně u plátcé daně potvrzením o studiu vydaném zahraniční školou na určité období a v souladu se

zvláštním právním předpisem o státní sociální podpoře¹³⁰⁾ rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, že takové studium na škole v cizině je postaveno na roveň studia na středních nebo vysokých školách v České republice.

(5) Jestliže se změnila skutečnost rozhodné pro přiznání nezdanitelné části základu daně podle § 15, slevy na dani podle § 35ba nebo daňového zvýhodnění, předloží poplatník nové doklady prokazující platnost nároku na odpočet.

§ 38m

Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období

(1) Poplatník je povinen podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob.

(2) Je-li zdaňovací období kratší než 1 rok, podává se daňové přiznání ve lhůtě a za podmínky pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců.

§ 38ma

Daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za období, za které se podává daňové přiznání

(1) Poplatník je povinen podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob také podat za období

- a) předcházející rozhodnému dni fúze nebo převodu jmění na společníka anebo rozdělení obchodní korporace, za které nebylo dosud daňové přiznání podáno, není-li tento rozhodný den prvním dnem kalendářního roku nebo hospodářského roku,
- b) předcházející dni zápisu změny právní formy komanditní společnosti na jinou obchodní korporaci a změny právní formy akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným nebo družstva na veřejnou obchodní společnost nebo komanditní společnost, za které nebylo dosud daňové přiznání podáno,
- c) předcházející změně zdaňovacího období z kalendářního roku na hospodářský rok nebo naopak, anebo předcházející změně ve vymezení hospodářského roku, nebylo-li dosud za toto období daňové přiznání podáno,
- d) předcházející dni přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti zapsané v obchodním rejstříku z území České republiky,
- e) od rozhodného dne přeměny do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku za zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci nebo za její část, u které je právním nástupcem poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým nerezidentem a který nemá ke dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku stálou provozovnu na území České republiky,
- f) předcházející dni zápisu přeměny obchodní společnosti do obchodního rejstříku přejímajícím společníkem za zanikajícího poplatníka, který je obchodní společností, jedná-li se o převod jmění obchodní společnosti na společníka, který je fyzickou osobou, a nebylo-li dosud za toto období daňové přiznání podáno.

(2) Daňové přiznání podle odstavce 1 se podává nejpozději do 3 měsíců od konce měsíce, do kterého spadá

- a) u obchodní korporace den rozhodnutí nejvyššího orgánu obchodní korporace o fúzi, převodu jmění na společníka nebo rozdělení obchodní korporace, pokud je tento den dnem pozdějším rozhodnému dni fúze, převodu jmění na společníka nebo rozdělení, není-li rozhodný den fúze nebo převodu jmění na společníka anebo rozdělení obchodní korporace prvním dnem kalendářního roku nebo hospodářského roku,
- b) den, který je posledním dnem období, za které se daňové přiznání podává, pokud není podle písmene a) stanoven jiný den.

(3) Podáním daňového přiznání za období podle odstavce 1 písm. a) není splněna povinnost podat daňové přiznání za zdaňovací období, pokud nedojde k zapsání přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku.

§ 38mb

Výjimky z povinnosti podat daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob

Daňové přiznání není povinen podat

- a) veřejně prospěšný poplatník, pokud
 1. má pouze příjmy, které nejsou předmětem daně, příjmy od daně osvobozené nebo příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, a
 2. nemá povinnost uplatnit postup podle § 23 odst. 3 písm. a) bodu 8,
- b) společenství vlastníků jednotek, pokud má pouze příjmy, které nejsou předmětem daně, příjmy od daně osvobozené nebo příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně,
- c) veřejná obchodní společnost,
- d) zanikající nebo rozdělovaná obchodní korporace za období od rozhodného dne přeměny do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku, pokud není stanoveno jinak.

§ 38mc

Výjimka z oznamovací povinnosti

Veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek, kterým nevznikla ve zdaňovacím období daňová povinnost k dani z příjmů právnických osob, nejsou povinni sdělit tuto skutečnost správci daně.

§ 38n

Daňová ztráta

(1) Pokud výdaje (náklady) upravené podle § 23 převyšují příjmy upravené podle § 23, je rozdíl daňovou ztrátou.

(2) Při správě daňové ztráty se postupuje obdobně jako při správě daňové povinnosti, avšak daňová ztráta vzniklá a vyměřená poplatníkovi zaniklému bez provedení likvidace nepřechází na jeho právního nástupce s výjimkami uvedenými v § 23a odst. 5 písm. b) a § 23c odst. 8 písm. b). Daňová ztráta se vyměřuje. Při snižování daňové ztráty se postupuje obdobně jako při zvyšování daňové povinnosti. Při zvyšování daňové ztráty se postupuje obdobně jako při snižování daňové povinnosti. Daňová ztráta se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(3) Ustanovení předchozích odstavců platí i pro poplatníky uvedené v § 2, pokud není v § 5 stanoveno jinak.

(4) Ustanovení odstavce 1 platí i pro stanovení daňové ztráty komanditní společnosti připadající komplementářům (komplementáři).

§ 38na

(1) Vyměřenou a neuplatněnou daňovou ztrátu nelze odčítat od základu daně za podmínek uvedených v § 34 odst. 1, došlo-li u poplatníka k podstatné změně ve složení osob, které se přímo účastní na kapitálu či kontrole (dále jen „podstatná změna“). Změnou ve složení osob se rozumí změna členů obchodní korporace nebo změna jejich podílu na kapitálu či kontrole poplatníka. Podstatnou změnou se vždy rozumí nabytí nebo zvýšení podílu, které se v úhrnu týká více než 25 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv nebo změny, kterými získá člen obchodní korporace rozhodující vliv. Zda došlo k podstatné změně se zjišťuje v období, za které má být daňová ztráta uplatněna, a to porovnáním tohoto období s obdobím, za něž byla daňová ztráta vyměřena; přitom v období, za něž byla daňová ztráta vyměřena, je rozhodné složení osob, které se přímo účastní na kapitálu či kontrole k poslednímu dni tohoto období, a výše jejich podílu, a v období, za něž má být daňová ztráta uplatněna, je rozhodný úhrn změn, kterými dojde od posledního dne období, za které byla daňová ztráta vyměřena, do konce období, za které má být daňová ztráta uplatněna, k nabytí nebo zvýšení podílu na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech nebo kterými získá člen obchodní korporace rozhodující vliv.

(2) U akcie společnosti, která vydala akcie na majitele, a to buď v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, nebo v období, za které má být daňová ztráta uplatněna nebo v obou těchto obdobích, se má za to, že došlo k podstatné změně, pokud bylo v období, za které má být daňová ztráta uplatněna, vytvořeno stejnou činností, jakou v rámci svého předmětu podnikání provozoval poplatník, méně než 80 % tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ oproti období, za něž byla daňová ztráta vyměřena. Toto ustanovení se nepoužije, pokud poplatník prokáže správci daně, že ve zdaňovacím období, za něž má být uplatněna daňová ztráta, nedošlo ke změně ve složení společníků nebo ke změně jejich podílu na kapitálu či kontrole, která se v úhrnu týká více než 25 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv, nebo kterou získá společník rozhodující vliv, oproti zdaňovacímu období, za něž mu byla daňová ztráta vyměřena.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud poplatník, u něž k podstatné změně došlo, prokáže správci daně, že nejméně 80 % tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ v období, kdy došlo k podstatné změně, a v následujících obdobích, v nichž má být uplatněna daňová ztráta vzniklá za období před podstatnou změnou, bylo vytvořeno stejnou činností, jakou v rámci svého předmětu podnikání provozoval poplatník v období, za které byla daňová ztráta vyměřena.

(4) Zaniká-li při přeměně¹³¹⁾ daňový poplatník, může právní nástupce daňovou ztrátou převzatou podle § 23c odst. 8 písm. b) odčítat od základu daně maximálně do výše části základu daně, připadající na stejné činnosti vykonávané poplatníkem, kterému byla daňová ztráta vyměřena, a to v období, za které byla daňová ztráta vyměřena. V případě přeměny rozdělením, kdy rozdělovaná obchodní korporace nezaniká, může daňovou ztrátu převzatou podle § 23c odst. 8 písm. b) odčítat nástupnická obchodní korporace při rozdělení od základu daně maximálně do výše části základu daně připadající na stejné činnosti vykonávané poplatníkem, kterému byla daňová ztráta vyměřena, a to v období, za které byla daňová ztráta vyměřena. Část základu daně podle věty první a druhé se stanoví na základě poměru tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ připadajících na stejné činnosti vykonávané zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporací v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, k celkovým tržbám za vlastní výkony a zboží zaúčtovaným do výnosů podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾ Obdobně se postupuje v případě převzetí daňové ztráty, která vznikla poplatníkovi uvedenému v § 17

odst. 4, který nemá na území České republiky stálou provozovnu.

(5) Obchodní korporace, která při přeměně sloučením nebo rozdělením nezaniká, může odčítat daňovou ztrátu, která jí byla vyměřena před přeměnou a nebyla převedena na nástupnickou obchodní korporaci při rozdělení, maximálně do výše části základu daně připadající na stejné činnosti, které vykonávala v období, za které byla daňová ztráta vyměřena. Část základu daně podle věty první se stanoví na základě poměru tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ připadajících na stejné činnosti vykonávané poplatníkem, který nezaniká, v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, k celkovým tržbám za vlastní výkony a zboží zaúčtovaným do výnosů podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

(6) Při převodu obchodního závodu lze daňovou ztrátu nebo část daňové ztráty, převzaté podle § 23a odst. 5 písm. b), odčítat od základu daně příjímající obchodní korporace v jednotlivých obdobích maximálně do výše základu daně stanoveného u příjímající obchodní korporace z činnosti vykonávané prostřednictvím převedeného obchodního závodu, která byla prostřednictvím převedeného obchodního závodu vykonávána v období, za které byla uplatňovaná daňová ztráta vyměřena. Výše základu daně podle věty první se stanoví u příjímající obchodní korporace na základě poměru tržeb za vlastní výkony a zboží zaúčtovaných do výnosů podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ připadajících na stejné činnosti vykonávané převádějí obchodní korporací v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, k celkovým tržbám za vlastní výkony a zboží zaúčtovaným do výnosů podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾ Obdobně se postupuje v případě převzetí daňové ztráty, která vznikla poplatníkovi uvedenému v § 17 odst. 4, který nemá na území České republiky stálou provozovnu.

(7) Vzniknou-li poplatníkovi pochybnosti, zda jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 1 až 6, může požádat správce daně o závazné posouzení skutečnosti, zda daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně. V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení je poplatník povinen uvést

- a) název, právní formu a sídlo právnické osoby, daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
- b) přehled veškerých tržeb za vlastní výkony a zboží v členění podle činností vykonávaných poplatníkem, jemuž daňová ztráta vznikla, dosažených v období, za které byla daňová ztráta, která má být uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně, vyměřena, nebo ve kterém vznikla,
- c) přehled veškerých tržeb za vlastní výkony a zboží v členění podle činností vykonávaných poplatníkem, který daňovou ztrátu uplatňuje, dosažených v období, za které má být daňová ztráta uplatněna jako položka odčitatelná od základu daně,
- d) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení skutečnosti, zda daňovou ztrátu lze uplatnit jako položku odčitatelnou od základu daně.

(8) Je-li rozhodnutí o závazném posouzení doručeno poplatníkovi po uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, může poplatník uplatnit odčitatelnou položku podle § 34 odst. 1 v dodatečném daňovém přiznání.

(9) Za provozování stejné činnosti podle odstavců 2 až 6 v období, za které má být daňová ztráta uplatněna, a v období, za něž byla daňová ztráta vyměřena, nebo ve kterém vznikla, se považuje i případ, kdy v období, za které byla daňová ztráta vyměřena, nebo ve kterém vznikla, došlo k vynakládání výdajů (nákladů) za účelem dosažení, zajištění a udržení příjmů, ale tyto příjmy byly vykazány až v období, za které má být daňová ztráta uplatněna.

(10) V případech uvedených v odstavcích 4 až 6 se nepoužijí ustanovení odstavců 1 až 3.

(11) Obdobím podle odstavců 1 až 6 a 9 se rozumí zdaňovací období i období, za něž se podává daňové přiznání.

§ 38nb

Rozhodnutí o priznání osvobození příjmů z licenčních poplatků a úroků z úvěrového finančního nástroje

(1) Poplatník, který splňuje podmínky pro osvobození podle § 19 odst. 1 písm. zj) a zk), požádá svého místně příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o priznání osvobození příjmů z licenčních poplatků a úroků z úvěrového finančního nástroje. Žádost lze podat i prostřednictvím plátce, avšak rozhodnutí vydá vždy správce daně místně příslušný poplatníkovi.

(2) Povinnými náležitostmi žádosti o vydání rozhodnutí o priznání osvobození jsou

- a) potvrzení o daňovém rezidentství příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje vydané zahraničním správcem daně,
- b) informace prokazující, že příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje je jejich skutečným vlastníkem,
- c) potvrzení zahraničního správce daně, že příjemce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje podléhá některé z daní uvedených v příslušném právním předpisu Evropských společenství,³³⁾ které mají stejný nebo podobný charakter jako daň z příjmů [§ 19 odst. 3 písm. a) bod 3],
- d) informace prokazující, že příjemce licenčních poplatků nebo úroků z

úvěrového finančního nástroje má právní formu uvedenou v příslušném právním předpisu Evropských společenství,⁹³⁾

- e) informace prokazující, že příjemce a plátce licenčních poplatků nebo úroků z úvěrového finančního nástroje jsou osobami přímo kapitálově spojenými a po jak dlouhou dobu,
- f) právní titul pro výplatu licenčních poplatků nebo úroků.

(3) Informace obsažené v žádosti a jejích povinných náležitostech musí platit nejméně po dobu jednoho roku a nesmí být starší 3 let. Dojde-li ke změně, která může mít vliv na splnění podmínek pro osvobození podle § 19 odst. 1 písm. zj) a zk), poplatník je povinen informovat o tom bez zbytečného odkladu plátce a svého místního příslušného správce daně.

(4) Správce daně je povinen na základě žádosti, jejíž povinné náležitosti jsou vymezeny v odstavci 2, vydat rozhodnutí o přiznání osvobození, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 19 odst. 1 písm. zj) a zk) a odst. 5 a § 23 odst. 7. Správce daně je povinen toto rozhodnutí vydat do tří měsíců od okamžiku, kdy poplatník poskytl všechny informace a důkazy nutné pro prokázání, že podmínky pro osvobození jsou splněny. Rozhodnutí je závazné i pro plátce daně.

(5) Rozhodnutí o přiznání osvobození musí kromě základních náležitostí rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu obsahovat

- a) údaje, na jejichž základě bylo rozhodováno,
- b) časový rozsah závaznosti rozhodnutí, přitom rozhodnutí musí být vydáno nejméně pro jedno zdaňovací období a nejvýše pro tři zdaňovací období bezprostředně po sobě jdoucí.

§ 38nc

Závazné posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednáváná mezi spojenými osobami

(1) Poplatník, který sjednává cenu v obchodním vztahu s osobou, která je vůči němu považována za spojenou osobu, může požádat místně příslušného správce daně o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda způsob, jakým byla cena vytvořena, odpovídá způsobu, kterým by byla vytvořena cena sjednaná mezi nezávislými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek (§ 23 odst. 7) (dále jen „závazné posouzení ceny“).

(2) Poplatník v žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení ceny uvede alespoň

- a) jména, bydliště nebo sídla, sídla podnikatele, daňová identifikační čísla, pokud byla přidělena, všech osob zúčastněných v obchodním vztahu, pro něž je podána žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení ceny, včetně poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 i osob, kterým nevzniká daňová povinnost z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky (dále jen „zúčastněná osoba“),
- b) popis organizační struktury, jejíž jsou zúčastněné osoby součástí, a to i mimo území České republiky,
- c) popis obchodních činností zúčastněných osob,
- d) popis obchodního vztahu, pro který je podána žádost o závazné posouzení ceny,
- e) zdaňovací období, na které se má rozhodnutí o závazném posouzení ceny vztahovat,
- f) popis a dokumentace způsobu, jakým byla cena vytvořena, včetně všech údajů týkajících se obchodního případu; u údajů, které budou známy v budoucnu, se uvedou předpoklady, ze kterých se při odhadu hodnot těchto údajů vycházelo,
- g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení ceny.

(3) O žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení ceny rozhodne správce daně, u kterého byla žádost podána. Pokud je v obchodním vztahu více zúčastněných osob, které mají daňovou povinnost z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky a tuto povinnost spravují odlišní správci daně, rozhodnutí o závazném posouzení ceny vydá správce daně nejbližší nadřízený nejbližší nadřízenému správci daně těchto správců daně a závazné posouzení ceny je pro tyto správce daně účinné. Dotčeným správcům daně a dalším zúčastněným osobám se rozhodnutí doručuje na vědomí. Jsou-li dány důvody pro zrušení rozhodnutí o závazném posouzení ceny podle zvláštního právního předpisu, rozhodne o jeho zrušení správce daně, který je vydal, na návrh kterékoliv zúčastněné osoby nebo z podnětu dotčeného správce daně.

(4) Rozhodnutí o závazném posouzení ceny může být vydáno i pro právnickou osobu, jejíž založení se předpokládá. Žádost podle odstavce 2 je oprávněna za ni předložit jiná osoba, pokud zakládánou právnickou osobu, pro kterou je závazné posouzení ceny žádáno, dostatečně identifikuje. O závazné posouzení ceny požádá tato jiná osoba místně příslušného správce daně z příjmů podle předpokládaného sídla zakládané právnické osoby. Identifikace zakládané právnické osoby musí být uvedena i ve výroku rozhodnutí o závazném posouzení ceny. Příjemcem tohoto rozhodnutí je žadatel a je účinné pro stanovení daňové povinnosti zakládané právnické osoby, a to ode dne jejího vzniku.

§ 38nd

Závazné posouzení způsobu určení základu daně daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny

(1) Správce daně vydá na žádost daňového nerezidenta rozhodnutí o závazném posouzení způsobu určení základu daně daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny.

(2) Předmětem závazného posouzení je určení, zda způsob určení základu daně nebo daňové ztráty daňového nerezidenta z činností vykonávaných prostřednictvím stálé provozovny nevede k nižšímu základu daně či vyšší daňové ztrátě, než jaké by dosáhl z téže nebo podobné činnosti vykonávané za obdobných podmínek daňový rezident České republiky.

(3) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení daňový nerezident uvede:

- a) jméno, bydliště nebo sídlo daňového nerezidenta, umístění předmětné stálé provozovny a daňové identifikační číslo včetně zahraničního, pokud bylo přiděleno,
- b) popis organizační struktury, jejíž je daňový nerezident součástí, a popis všech jeho stálých provozoven, a to i mimo území České republiky,
- c) popis obchodních činností daňového nerezidenta,
- d) popis obchodních činností daňového nerezidenta vykonávaných prostřednictvím předmětné stálé provozovny a transakcí mezi touto stálou provozovnou a ostatními částmi daňového nerezidenta a předpokládané další příjmy daňového nerezidenta plynoucí ze zdrojů na území České republiky, které nejsou dosahovány prostřednictvím předmětné stálé provozovny,
- e) zdaňovací období, na které se má rozhodnutí o závazném posouzení vztahovat,
- f) popis a dokumentace způsobu, jakým byly přiřazeny předmětné stálé provozovně příjmy a výdaje; u údajů, které budou známy v budoucnu, se uvedou předpoklady, ze kterých se při odhadu hodnot těchto údajů vycházelo, včetně odůvodnění,
- g) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

§ 38o

Zvláštní ustanovení o pokutě za opožděné tvrzení daně

Je-li část dílčího základu daně z příjmů ze závislé činnosti, ze kterých plátce daně sráží zálohu na daň, vyšší než 50 % celkového základu daně, snižuje se pokuta za opožděné tvrzení daně u daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob na desetinu.

38p

Zvláštní ustanovení o penále

Pro účely výpočtu penále se vychází z částky daně tak, jak by byla stanovena oproti poslední známé dani, pokud by nebyly v rámci postupu vedoucího k doměření této daně z moci úřední dodatečně uplatněny vyšší částky odčitelných položek podle § 34.

§ 38r

(1) Byla-li poskytnuta investiční pobídka formou slevy na dani, lhůta pro stanovení daně za zdaňovací období, ve kterém nárok na slevu vznikl, tak i pro všechna zdaňovací období, za která lze tuto slevu uplatnit, končí současně se lhůtou pro stanovení daně za zdaňovací období, v němž nastaly skutečnosti uvedené v § 35a odst. 7, 8 nebo 9, nebo v němž uplynula lhůta pro uplatnění nároku na slevu na dani.

(2) Bylo-li možné uplatnit daňovou ztrátu nebo její část ve zdaňovacích obdobích následujících po zdaňovacím období, v němž daňová ztráta vznikla, jako položku odčitelnou od základu daně, lhůta pro stanovení daně za zdaňovací období, v němž daňová ztráta vznikla, tak i pro všechna zdaňovací období, za která bylo možné tuto daňovou ztrátu nebo její část uplatnit, končí současně se lhůtou pro stanovení daně za poslední zdaňovací období, za které bylo možné daňovou ztrátu nebo její část uplatnit. Obdobně se postupuje při uplatnění ztráty po převodu obchodního závodu, fúzi obchodních korporací nebo rozdělení obchodní korporace.

(3) Lhůty pro stanovení daně z důvodů nesplnění podmínek pro uplatnění úplaty u finančního leasingu jako výdaje počínají běžet od konce kalendářního roku, v němž bylo možno poprvé ověřit splnění těchto zákonných podmínek.

(4) Lhůty pro stanovení daně z důvodu nesplnění podmínky pokračování v činnosti zemědělského podnikatele počínají běžet od konce kalendářního roku, v němž tato podmínka není splněna.

(5) Ustanovení odstavců 2 a až 4 se vztahují na všechny poplatníky bez ohledu na to, zda jim byla poskytnuta investiční pobídka podle zvláštního právního předpisu.⁶⁷⁾

§ 38s

Pokud povinnost vybrat nebo srazit daň včetně záloh u daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo u daně sražené plátcem daně poplatníkovi z příjmů ze závislé činnosti nebyla ve stanovené výši plátcem daně splněna, a to ani dodatečně, je základem pro výpočet této částky vybírané nebo sražené daně včetně záloh částka, z níž by po vybrání nebo sražení zbyla částka, která byla plátcem daně poplatníkovi skutečně vypla-

cena; u poplatníka s příjmy podle § 6 zvýšená o povinné pojistné podle § 6 odst. 12.

§ 38t

(1) Pojišťovny jsou povinny sdělit svému místně příslušnému správci daně nebo správci daně příslušnému jejich plátcově pokladně výplatu pojistného nebo výplatu zálohy na pojistné plnění, a to do 30 dnů ode dne provedení této výplaty, jestliže

- jde o pojistné plnění nahrazující příjem nebo výnos, jenž je předmětem daně,
- výplata byla provedena fyzické osobě,
- vyplacená částka přesahuje 25 000 Kč,
- z vyplacené částky nebyla sražena daň a
- nejde o příjem osvobozený od daně (§ 4).

(2) Poplatníci uvedení v § 2 odst. 2 a § 17 odst. 3 a stále provozovny poplatníků uvedených v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 umístěné na území České republiky mají povinnost oznámit neprodleně svému místně příslušnému správci daně uzavření kontraktu s poplatníkem uvedeným v § 2 odst. 3 nebo § 17 odst. 4, na jehož základě může dojít ke vzniku stále provozovny (§ 22 odst. 2).

(3) Oznamovací povinnost ke správci daně mají orgány Celní správy České republiky, jde-li o darování movitého majetku z ciziny nebo do ciziny.

§ 38u

(1) Dodatečné daňové tvrzení na daňovou povinnost nižší z důvodu odvolání daru pro nouzi se podává do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byl dar vydán zpět, nebo byla zaplacená jeho obvyklá cena.

(2) Daň lze stanovit do konce roku následujícího po roce, ve kterém bylo dodatečné daňové tvrzení podáno, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 38v

Oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob

(1) Pokud poplatník daně z příjmů fyzických osob obdrží příjem, který je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen a je vyšší než 5 000 000 Kč, je povinen oznámit správci daně tuto skutečnost do konce lhůty pro podání daňového priznání za zdaňovací období, ve kterém příjem obdržel.

(2) V oznámení podle odstavce 1 poplatník uvede

- výši příjmu,
- popis okolností nabytí příjmu,
- datum, kdy příjem vznikl.

(3) Odstavec 1 se nevztahuje na příjem, o němž může údaje podle odstavce 2 správce daně zjistit z rejstříků či evidencí, do kterých má přístup a které zveřejní na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Zjistí-li správce daně nesplnění povinnosti podle odstavce 1, vyzve poplatníka k jejímu dodatečnému splnění a stanoví mu k tomu náhradní lhůtu.

(5) Jde-li o příjem plynoucí do společného jmění manželů, oznámí správci daně skutečnost podle odstavce 1 jeden z manželů.

§ 38w

Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu

(1) Poplatníkovi vzniká povinnost uhradit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu, pokud nepodaří oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob, ve výši

- 0,1 % z částky neoznámeného příjmu, pokud tuto povinnost splní, aniž by k tomu byl vyzván,
- 10 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník tuto povinnost splní v náhradní lhůtě poté, co byl k tomu vyzván, nebo
- 15 % z částky neoznámeného příjmu, pokud poplatník nesplní tuto povinnost ani v náhradní lhůtě.

(2) Pokuta za neoznámení osvobozeného příjmu je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě.

(3) Pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu lze uložit nejpozději do uplynutí lhůty pro stanovení daně.

(4) O povinnosti platit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní.

(5) Pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(6) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu, pokud k nesplnění povinnosti oznámit osvobozený příjem došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit.

§ 38x

Výzva k prokázání příjmů

(1) Správce daně vyzve poplatníka k prokázání vzniku a původu příjmů a dalších skutečností souvisejících s nárůstem jeho jmění, spotřebou nebo jiným vydáním v případě, že

- má důvodné pochybnosti, zda příjmy poplatníka oznámené nebo tvrzené správci daně odpovídají nárůstu jeho jmění, spotřebě nebo jinému

vydání, a nejsou mu známy skutečnosti, které by nárůst jmění, spotřebu nebo jiné vydání ozřejmovaly, a

- po předběžném posouzení dojde k závěru, že rozdíl mezi těmito příjmy a nárůstem jmění, spotřebou nebo jiným vydáním poplatníka přesahuje 5 000 000 Kč.

(2) Správce daně ve výzvě k prokázání příjmů uvede své pochybnosti způsobem, který umožňuje poplatníkovi, aby se k nim vyjádřil a předložil důkazní prostředky tak, aby došlo k odstranění těchto pochybností.

(3) Ve výzvě k prokázání příjmů správce daně

- určí rozhodné období pro posouzení vztahu příjmů poplatníka k nárůstu jeho jmění, spotřebě nebo jinému vydání,
- stanoví lhůtu k vyjádření a předložení důkazních prostředků k prokázání požadovaných skutečností, která nesmí být kratší než 30 dnů,
- poplatníka poučí o následcích spojených s neprokázáním požadovaných skutečností a neposkytnutím dostatečné součinnosti při prokazování požadovaných skutečností.

(4) Správce daně může požadované skutečnosti doplňovat prostřednictvím další výzvy k prokázání příjmů.

(5) Správce daně nevyzývá poplatníka k prokázání skutečností, o nichž je správce daně známo, že nastaly v období, u kterého již uplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 38y

Povinnost prokázat příjmy

Poplatník je povinen prokázat skutečnosti požadované ve výzvě k prokázání příjmů, ledaže prokáže, že nastaly v období, u kterého již uplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 38z

Prokázání příjmů

(1) Došlo-li k prokázání skutečností požadovaných ve výzvě k prokázání příjmů, správce daně o tom poplatníka vhodným způsobem vyzoomí.

(2) Správce daně přistoupí ke stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem, pokud

- nedošlo k prokázání skutečností požadovaných ve výzvě k prokázání příjmů,
- daň nelze stanovit na základě dokazování a
- správce daně dojde po předběžném posouzení k závěru, že daň stanovená podle pomůcek zvláštním způsobem přesáhne 2 000 000 Kč.

§ 38za

Stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem

(1) Správce daně při stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem určí základ daně pomocí odhadu výše příjmů, kterých by poplatník musel dosáhnout, aby to odpovídalo nárůstu jeho jmění, spotřebě nebo jinému vydání.

(2) Při odhadu výše příjmů podle odstavce 1 vyjde správce daně zejména z

- informací, ze kterých přímo i nepřímo vyplývá, že příjmy poplatníka neodpovídají nárůstu jeho jmění, spotřebě nebo jinému vydání,
- ekonomických ukazatelů,
- porovnání se srovnatelnými poplatníky,
- obvyklé hodnoty srovnatelného majetku, spotřeby nebo jiného vydání,
- pohybů a zůstatků na účtech,
- prohlášení o majetku.

(3) Pokud při stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem nelze určit, do jakého zdaňovacího období příjmy spadají, hledí se na ně, jako by vznikly v posledním zdaňovacím období, za které již lze stanovit daň.

(4) Při stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem správce daně přihlédne k okolnostem, z nichž vyplývají výhody pro poplatníka, pouze pokud jim byly uplatněny a prokázány v řízení o stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem.

§ 38zb

Penále při stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem

Poplatníkovi vzniká povinnost uhradit penále z částky daně stanovené podle pomůcek zvláštním způsobem ve výši

- 50 %, nebo
- 100 %, pokud neposkytnutí součinnosti poplatníka závažně ztížilo nebo bránilo stanovení daně.

§ 38zc

Výzva k podání prohlášení o majetku

(1) Správce daně poplatníka vyzve k podání prohlášení o majetku, pokud

- nedošlo k prokázání skutečností požadovaných ve výzvě k prokázání příjmů,
- informace potřebné ke zjištění stavu jmění nelze získat jiným způsobem, nebo je lze získat pouze s nepoměrnými obtížemi a
- správce daně dojde po předběžném posouzení k závěru, že souhrnná hodnota majetku, který je poplatník v prohlášení o majetku povinen

uvést, přesáhne 10 000 000 Kč.

(2) Poplatník je povinen podat prohlášení o majetku ve lhůtě 60 dnů od oznámení výzvy k podání prohlášení o majetku; tuto lhůtu lze prodloužit.

(3) Ve výzvě správce daně poučí poplatníka o povinnostech spojených s oznámením výzvy a případných následcích spojených s nepodáním prohlášení o majetku nebo uvedením nepravdivých anebo hrubě zkrleslých údajů; ohledně nesplnění této povinnosti není správce daně vázán povinností mlčenlivosti pro účely trestního řízení.

(4) Pokud poplatník nepodá na výzvu správce daně prohlášení o majetku, nebo v něm uvede nepravdivé nebo hrubě zkrleslé údaje, správce daně bez dalšího přistoupí ke stanovení daně podle pomůcek zvláštním způsobem.

§ 38zd

Náležitosti prohlášení o majetku

(1) V prohlášení o majetku je poplatník povinen uvést úplné a pravdivé údaje.

(2) V prohlášení o majetku je poplatník povinen uvést údaje, které se uvádějí v prohlášení o majetku podle daňového řádu.

(3) V prohlášení o majetku je poplatník povinen dále uvést

- a) svěřenský fond, jehož je zakladatelem nebo obmysleným, a skutečnosti, které jsou mu známy o majetku v tomto svěřenském fondu,
- b) věc nepodléhající výkonu rozhodnutí, pokud jde o věc, kterou podnikatel nezbytně nutně potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti,
- c) peněžité dluh nebo
- d) výslovné prohlášení, že uvedl úplné a pravdivé údaje.

(4) Rozhodným dnem pro sestavení prohlášení o majetku je den oznámení výzvy k podání prohlášení o majetku, není-li v této výzvě stanoven jiný rozhodný den.

(5) Podpis poplatníka na prohlášení o majetku, které není podáno ústně do protokolu nebo prostřednictvím datové zprávy, musí být úředně ověřen.

§ 38ze

Zvláštní ustanovení o náležitostech prohlášení o majetku

(1) V prohlášení o majetku není poplatník povinen uvést údaje, které může správce daně zjistit z rejstříků a evidencí, do kterých má přístup. Tyto údaje správce daně zveřejní na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Pokud souhrnná hodnota majetku, který je poplatník v prohlášení o majetku povinen uvést, nepřesahuje 10 000 000 Kč, poplatník v prohlášení o majetku může uvést pouze tuto skutečnost a výslovné prohlášení, že tento údaj je pravdivý.

(3) Poplatník není v prohlášení o majetku povinen uvést

- a) movitou věc, jejíž hodnota nepřesahuje 100 000 Kč, nebo
- b) peněžité dluh nepřesahující 100 000 Kč.

§ 38zf

Zvláštní ustanovení o vratitelném přeplatku

Pokud poplatník podá daňové přiznání současně s žádostí o vrácení vratitelného přeplatku před uplynutím lhůty stanovené pro podání daňového přiznání, hledí se na žádost jako na podanou v poslední den lhůty pro podání daňového přiznání.

§ 38zg

Rozložení úhrady daně na splátky při přemístění majetku bez změny vlastnictví

(1) Na žádost poplatníka daně z příjmů právnických osob povolí správce daně rozložení úhrady části daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví na splátky na dobu nejvýše 5 let ode dne splatnosti daně, pokud je majetek přemístěn bez změny vlastnictví v České republice do jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, který uzavřel s Českou republikou nebo Evropskou unií dohodu o vzájemné pomoci při vymáhání daňových pohledávek rovnocenné vzájemné pomoci upravené příslušným právním předpisem Evropské unie¹⁴¹⁾ nebo vzájemné pomoci upravené zákonem upravujícím mezinárodní pomoc při vymáhání některých finančních pohledávek.

(2) Části daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví se rozumí poměrná část daně vypočítaná podle poměru části základu daně vzniklého v důsledku přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí k základu daně před uplatněním položek snižujících základ daně a položek odčitatelných od základu daně. V případě, že je základ daně před uplatněním položek snižujících základ daně a položek odčitatelných od základu daně nižší než základ daně vzniklý v důsledku přemístění majetku bez změny vlastnictví z České republiky do zahraničí, rozumí se částí daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění

majetku bez změny vlastnictví celá daň z příjmů právnických osob.

(3) V rozhodnutí, kterým bylo povoleno rozložení úhrady části daně na splátky, se stanoví jako podmínka pouze

a) dodržení lhůty splatnosti jednotlivých splátek a

b) poskytnutí přiměřené formy zajištění, je-li v souvislosti s úhradou této části daně správcem daně vyžadováno s ohledem na riziko, že tato část daně nebude později uhrazena.

(4) Rozhodnutí, kterým bylo povoleno rozložení úhrady části daně na splátky, pozbývá účinnosti také dnem, kdy

- a) poplatník pozbyl vlastnické právo k přemístěnému majetku, nebo
- b) byl přemístěný majetek přemístěn bez změny vlastnictví do jiného státu než do státu podle odstavce 1.

(5) Pokud v důsledku stanovení daně z příjmů právnických osob dojde ke snížení části daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví, pozbývá rozhodnutí o rozložení úhrady části daně na splátky v části, o kterou posečkaná částka převyšuje část daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví vypočítanou z nově zjištěné daně, účinnosti patnáctým dnem ode dne právní moci platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru. Výše zbývajících splátek se vypočítá jako poměr části daně z příjmů právnických osob připadající na přemístění majetku bez změny vlastnictví vypočítané z nově zjištěné daně snížené o již zaplacené splátky a počtu zbývajících splátek. O tomto postupu správce daně poplatníka poučí v rozhodnutí, kterým bylo povoleno rozložení úhrady části daně na splátky.

ČÁST PÁTÁ REGISTRACE

§ 39

Registrační povinnost poplatníka daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatník daně z příjmů fyzických osob uvedený v § 2 odst. 2 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, ve kterém

- a) započal vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů ze samostatné činnosti, nebo
- b) přijal příjem ze samostatné činnosti.

(2) Poplatník daně z příjmů fyzických osob uvedený v § 2 odst. 3 je povinen podat přihlášku k registraci podle odstavce 1, pokud

- a) na území České republiky započal vykonávat činnost uvedenou v odstavci 1 písm. a), nebo
- b) přijal příjem uvedený v odstavci 1 písm. b) ze zdrojů na území České republiky.

(3) Poplatník daně z příjmů fyzických osob uvedený v § 2 odst. 3 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, ve kterém

- a) mu na území České republiky vznikla stálá provozovna, nebo
- b) získal povolení nebo oprávnění vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, vydané tuzemským orgánem veřejné moci.

(4) Poplatník daně z příjmů fyzických osob není povinen podat přihlášku k registraci, pokud přijímá pouze příjmy,

- a) které nejsou předmětem daně,
- b) které jsou osvobozené od daně, nebo
- c) z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

§ 39a

Registrační povinnost poplatníků daně z příjmů právnických osob

(1) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 3 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů od svého vzniku.

(2) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4, jemuž vznikla na území České republiky stálá provozovna, je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů od vzniku této provozovny.

(3) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4 je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob do 15 dnů ode dne, ve kterém

- a) započal vykonávat činnost na území České republiky, která je zdrojem příjmů,
- b) přijal příjmy ze zdrojů na území České republiky,
- c) obdržel povolení nebo získal oprávnění vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, vydané tuzemským orgánem veřejné moci.

(4) Veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek jsou povinni podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob u příslušného správce daně do 15 dnů ode dne, kdy začnou vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, nebo začnou přijímat příjmy.

(5) Poplatník daně z příjmů právnických osob uvedený v § 17 odst. 4, veřejně prospěšný poplatník a společenství vlastníků jednotek nejsou po-

vinni podat přihlášku k registraci, pokud přijímají pouze příjmy,

- a) které nejsou předmětem daně,
- b) které jsou osvobozené od daně, nebo
- c) z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

§ 39b

Registrační povinnost plátce daně

(1) Plátce daně je povinen podat přihlášku k registraci k dani z příjmů fyzických nebo právnických osob u příslušného správce daně nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy mu vznikla povinnost vykonávat tímto zákonem stanovené úkony plátce daně.

(2) Ve lhůtě podle odstavce 1 je plátce daně povinen podat přihlášku i za plátcovu pokladnu. Při registraci plátcovu pokladnu plátce daně určí osobu, která je oprávněna jednat za tuto plátcovu pokladnu jeho jménem.

ČÁST ŠESTÁ PRAVOMOCI VLÁDY A MINISTERSTVA FINANCÍ

§ 39p

Pravomoci vlády

Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda na dobu trvání stavu ohrožení státu nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu

- a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů,
- b) osvobodit od
 1. daně z příjmů příjmy ze služebního poměru příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů a příjmy zaměstnanců havarijních služeb za činnost v těchto složkách,
 2. daně z příjmů právnických osob ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory a havarijní služby.

§ 39q

Pravomoci Ministerstva financí

Ministerstvo financí může ve vztahu k zahraničí

- a) činit opatření k zajištění vzájemnosti nebo odvetná opatření za účelem vzájemného vyrovnání zdanění,
- b) činit opatření k odstranění tvrdosti a nesrovnalostí,
- c) rozhodnout ve sporných případech o daňovém rezidentství poplatníka, o způsobu zdanění, pokud jde o poplatníky se sídlem nebo bydlištěm v zahraničí nebo o poplatníky vyslané do zahraničí za účelem výkonu práce nebo o poplatníky uvedené v § 2 odst. 2, kteří měli nejméně 10 let bydliště v zahraničí a plynou jim příjmy ze zdrojů v zahraničí.

ČÁST SEDMÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 40

(1) Pro odvodové a daňové povinnosti za rok 1992 a předchozí léta a při zdanění mezd zúčtovaných do prosince 1992 včetně se použijí dosavadní předpisy.

(2) Při zdanění příjmů daní z příjmů fyzických osob se od základu daně odečte též poměrná část ztráty z podnikatelské a jiné výdělečné činnosti podle § 28 odst. 5 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva.

(3) Osvobození příjmů z provozu malých vodních elektráren, větrných elektráren, solárních a geotermálních zdrojů energie a zařízení na výrobu bioplynu od daně z příjmů obyvatelstva, přiznaná podle právních úprav platných před nabytím účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti až do uplynutí doby, po kterou se na tyto příjmy osvobození vztahuje; dojde-li při provozu malých vodních elektráren, u nichž jsou příjmy osvobozeny, k překročení hranice 200 tisíc kWh vyrobené energie ročně, jsou předmětem daně pouze příjmy z energie vyrobené nad tento limit. Pokud byly na základě zákona č. 145/1961 Sb., o dani z příjmu obyvatelstva, a podle zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, osvobozeny příjmy z provozu těchto zařízení, nemohou již být tyto příjmy znovu osvobozeny podle § 4 odst. 1 písm. e).

(4) Ustanovení § 36 odst. 2 písm. a) bod 8 a písm. c) se nepoužije na poměrnou část úroků a jiných výnosů z vkladů na vkladních knížkách a vkladních listech a z vkladů jim na rovně postavených včetně úroků z vkladových účtů, které připadají na tyto vklady do 31. prosince 1992. Nepoužije se též na poměrnou část základu daně vztahujícího se k příjmům podle § 8 odst. 1 písm. f) zjištěnou podle poměru doby od uzavření pojistné smlouvy před nabytím účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 1992 k celkové době od uzavření pojistné smlouvy do okamžiku, kdy se pojistné plnění začne poskytovat poprvé.

(5) Zákon č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, se použije i po nabytí účinnosti tohoto zákona pro odklad placení daně uplatněný podle § 28 odst. 7 zákona č. 389/1990 Sb. a pro odpisování základních prostředků, které před nabytím účinnosti tohoto zákona již poplatník odpisoval podle § 28 odst. 4 zákona č. 389/1990 Sb. Po uplynutí dvou let od konce roku, v němž se toto odpisování uplatnilo poprvé, se postupuje obdobně podle odstavce 7 s výjimkou základních prostředků, jejichž zůstatková cena je nižší než 10 000 Kč a zahrne se přímo do výdajů (nákladů). Dojde-li u uvedených

základních prostředků (hmotného majetku) k technickému zhodnocení, zvyšuje se o něj cena, ze které byly odpisy prováděny (vstupní cena). V případě, že dojde v průběhu roku k vyřazení uvedeného odpisovaného základního prostředku (hmotného majetku), lze jako výdaj (náklad) uplatnit odpisy v poloviční výši.

(6) Osvobození, úlevy a výjimky přiznané podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, ve znění pozdějších předpisů, § 16 odst. 2 zákona č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění pozdějších předpisů, a § 27 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, pozbývají platnosti dnem účinnosti tohoto zákona.

(7) Pro zdaňovací období roku 1993 se při přechodu na odpisování hmotného majetku a nehmotného majetku podle tohoto zákona postupuje takto:

- a) hmotný majetek se zařadí do odpisových skupin podle přílohy k tomuto zákonu,
- b) u rovnoměrného odpisování se vstupní cenou (§ 29) rozumí cena, ze které byly prováděny odpisy před 1. lednem 1993 podle zvláštních předpisů,
- c) u hmotného majetku již odpisovaného k 31. prosinci 1992 se pro rok 1993 postupuje při výpočtu odpisů podle údajů sloupce „v dalších letech odpisování“ tabulky uvedené v § 31 odst. 1,
- d) úplatně pořízený nehmotný majetek odpisovaný jako nehmotná aktiva k 31. prosinci 1992 může poplatník doodepsat, a to rovnoměrně, nejdéle však do pěti let od zahájení odpisování.

(8) U smluv o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci, které byly sjednány před 1. lednem 1993, se při odpisování použije vyhláška č. 586/1990 Sb., o odpisování základních prostředků, až do skončení platnosti uvedených nájemních smluv. Obdobně se postupuje i u odpisování investičních prací zaplacených nájemcem v najatém stavebním objektu.

(9) Pro odpisování rozdílů mezi vyvolávací cenou a cenou dosaženou vydražením se použije až do ukončení jeho odpisování sdělení Federálního ministerstva financí³⁸⁾ i po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) U základních prostředků odpisovaných před nabytím účinnosti tohoto zákona, u nichž pořizovací cena činila 10 000 Kč a méně, může se zůstatková cena zahrnout plně do nákladů (výdajů) v roce 1993 nebo se může pokračovat v odpisování obdobně jako u hmotného majetku (odst. 7).

(11) U smluv o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci, které byly sjednány před 1. lednem 1993, se pro posouzení zahrnování nájemného do nákladů (výdajů) nepoužije ustanovení § 24 odst. 4.

(12) Důlní díla provozovaná před 1. lednem 1993 lze odpisovat jako celý soubor jednotnou roční sazbou ve výši 4 % ze vstupní ceny souboru.

(13) Ustanovení § 25 písm. w) se nepoužije pro zdaňovací období roku 1993.

(14) Pro zdaňovací období 1993 příjmy plynoucí poplatníkovi neúčtujícímu v soustavě podvojného účetnictví nejdéle do 15 dnů po skončení roku 1992, které hospodářsky souvisí s předchozím zdaňovacím obdobím, se považují za příjmy zdaňovacího období 1993. Při posuzování výdajů se postupuje obdobně.

(15) Za částky, které již byly u téhož poplatníka zdaněny podle tohoto zákona [§ 23 odst. 4 písm. d)], se pro zdaňovací období roku 1993 považují i částky zdaněvané podle předpisů platných do konce roku 1992.

(16) Pro výnosy z vkladů na vkladních listech a z vkladů jim naroveně postavených, uskutečněných před nabytím účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní předpisy.

(17) Podnikatelská odměna podle § 7 odst. 2 a 3 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmu obyvatelstva, ve znění zákona č. 578/1991 Sb., zaúčtovaná jako náklad v roce 1992 a vyplacená v roce 1993 je příjmem podle § 10.

(18) Náhrada za ztrátu na výděleku náležející podle zákoníku práce za období před 1. lednem 1993, která je vyplacena po tomto datu, je osvobozena od této daně.

(19) Ustanovení § 25 písm. k) se nepoužije pro podnikové bytové hospodářství do doby zrušení regulace cen nájemného.

(20) U rozpočtových a příspěvkových organizací a obcí nejsou ve zdaňovacím období roku 1993 předmětem daně rovněž příjmy z činnosti, vymezených ve statutární nebo zřizovací listině jako hlavní činnost i v případě, že nesplňují kritéria § 18 odst. 3, pokud je poplatník nevykazuje jako hospodářskou činnost a jsou prokazatelně zohledněny za celé zdaňovací období ve finančním vztahu k rozpočtu zřizovatele nebo v rozpočtu obce.

(21) zrušen

(22) Ustanovení § 35 odst. 3 se nepoužije pro zdaňovací období roku 1994.

(23) Částky zúčtované do výnosů²⁰⁾ které souvisejí s rozpouštěním rezerv vytvořených na vrub nákladů před nabytím účinnosti tohoto zákona a které nejsou podle § 24 odst. 2 písm. i) výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, se zahrnují do základu daně.

(24) Výjimka ve vztahu k pojišťovnám uvedená v § 36 odst. 2 písm. a) bodu 8 se nepoužije za zdaňovací období roku 1994.

§ 41

Zrušují se:

1. zákon č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, ve znění vládního nařízení č. 43/1953 Sb., vládního nařízení č. 112/1953 Sb., zákona č. 71/1957 Sb., zákona č. 101/1964 Sb., zákona č. 90/1968 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,

2. § 8 zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil,
3. zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění zákona č. 160/1968 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,
4. § 51 zákona č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti,
5. zákon č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, ve znění zákona č. 157/1989 Sb., zákona č. 574/1990 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,
6. zákon č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, ve znění zákona č. 574/1990 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,
7. zákon č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, ve znění zákona č. 108/1990 Sb., zákona č. 574/1990 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb.,
8. zákon č. 389/1990 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, ve znění zákona č. 578/1991 Sb.,
9. nařízení vlády České socialistické republiky č. 207/1989 Sb., o provádění odvodu ze zisku na základě finančního plánu,
10. nařízení vlády České republiky č. 554/1991 Sb., o osvobození některých příjmů od daně z příjmů obyvatelstva a daňových úlevách pro začínající samostatně hospodařící rolníky,
11. vyhláška Federálního ministerstva financí, Ministerstva financí České socialistické republiky a Ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy, ve znění vyhlášky č. 14/1982 Sb., vyhlášky č. 86/1984 Sb., vyhlášky č. 311/1990 Sb., vyhlášky č. 72/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb. a vyhlášky č. 49/1992 Sb.,
12. vyhláška Ministerstva financí č. 184/1968 Sb., k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění vyhlášky č. 151/1980 Sb., vyhlášky č. 14/1982 Sb., vyhlášky č. 86/1984 Sb. a vyhlášky č. 7/1991 Sb.,
13. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 215/1988 Sb., kterou se provádí zákon o zemědělské dani, ve znění vyhlášky č. 559/1990 Sb.,
14. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 192/1989 Sb., kterou se provádí zákon o odvodech do státního rozpočtu,
15. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 193/1989 Sb., kterou se provádí zákon o důchodové dani, ve znění vyhlášky č. 214/1990 Sb.,
16. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 211/1989 Sb., o financování některých zařízení společenské spotřeby a některých činností,
17. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 586/1990 Sb., o odpisování základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 345/1991 Sb.,
18. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/39 337/71 o předkládání průkazů pro slevu na vyživované osoby u daně z příjmů z literární a umělecké činnosti a promíjení zmeškaných lhůt, registrovaný v částce 1/1972 Sb.,
19. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/20 148/1972, kterým se vydává předpis „3 % daň z příjmů z literární a umělecké činnosti - postup při předkládání potvrzení“, registrovaný v částce 26/1972 Sb.,
20. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/15 101/1974 o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti u ročních příjmů pod 25 tis. Kčs, registrovaný v částce 14/1974 Sb.,
21. výnos Ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/25 508/1974 o postupu při předkládání potvrzení na 3 % daň z příjmů z literární a umělecké činnosti, registrovaný v částce 3/1975 Sb.,
22. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-7 718/1976 o výjimečném uznávání osob, u nichž došlo k zvýšení důchodů podle zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, za vyživované osoby pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 10/1976 Sb.,
23. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-2 017/77 o zdaňování mezd vyplácených subjekty se sídlem v cizině za práci vykonávanou v ČSSR osobám, které se zde zdržují pouze dočasně, registrovaný v částce 9/1977 Sb.,
24. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-27 067/77 o posuzování hospodářského zabezpečení poskytovaného studujícím při cyklickém studiu na středních školách pro pracující u daně ze mzdy, registrovaný v částce 1/1978 Sb.,
25. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-8 762/78 „Odměny poskytované při udělení cen za vědeckou, technickou, uměleckou, publicistickou a jinou činnost; daň ze mzdy“, registrovaný v částce 15/1978 Sb.,
26. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-26 711/1978 o zdaňování náborových příspěvků poskytovaných pracovníkům v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření, registrovaný v částce 5/1979 Sb.,
27. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-4 537/79 „Daňové posuzování hodnoty stravování a ubytování poskytovaného pracovníkům pionýrských táborů“, registrovaný v částce 11/1979 Sb.,
28. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-421/1981 o zdaňování odstupného vypláceného horníkům, registrovaný v částce 10/1981 Sb.,
29. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-584/82 o zvýšení hranice vlastního příjmu pro uznávání osob za vyživované podle výnosu o výjimečném uznávání osob, u nichž došlo ke zvýšení důchodu podle zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, za vyživované osoby pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 8/1982 Sb.,
30. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-12 836/82 o poskytování slev daně ze mzdy na zletilé děti, které se staly plně invalidní před

dovršením věku rozhodného pro skončení povinné školní docházky, registrovaný v částce 3/1983 Sb.,

31. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-13 318/82 o zdaňování odměn za fotografické práce prováděné na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, registrovaný v částce 3/1983 Sb.,

32. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-3 776/83 o zdaňování odstupného poskytovaného horníkům, registrovaný v částce 14/1983 Sb.,

33. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-21 317/84 o výjimečném uznávání vdov po účastnících odboje a rodičů účastníka odboje, u nichž došlo ke zvýšení důchodu podle zákona č. 108/1984 Sb., o zvýšení některých nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení, za vyživované osoby pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 3/1985 Sb.,

34. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-21 171/84 o daňovém posuzování zahraničních občanů zaměstnaných v československých organizacích na základě mezivládních dohod, registrovaný v částce 4/1985 Sb.,

35. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-1 895/85 o daňovém posuzování příspěvků na úhradu za užívání družstevních bytů poskytovaných pracovníkům zemědělských organizací, registrovaný v částce 8/1985 Sb.,

36. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-13 669/85 o zdaňování odměn za odběr a sběr biologického materiálu z lidského organismu na výrobu sér, očkovacích látek a léčiv a za odběr orgánů pro transplantaci, registrovaný v částce 26/1985 Sb.,

37. ustanovení § 7 odst. 8 výnosu Federálního ministerstva financí č. j. III/3-10 780/86 a výnosu Ministerstva financí ČSR č. j. 122/11 735/86 o poskytování příspěvků na úhradu za užívání družstevních bytů ve vymezeném území při západní hranici Československé socialistické republiky, registrovaného v částce 16/1986 Sb.,

38. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-7 393/87 ze dne 15. 5. 1987 o prominutí důsledků opožděného předložení průkazů o počtu vyživovaných osob pro účely daně ze mzdy, registrovaný v částce 16/1987 Sb.,

39. výnos Federálního ministerstva financí č. j. VI/1-5 614/88 ze dne 29. dubna 1988 o daňovém posuzování zahraničních občanů v čs. organizacích, registrovaný v částce 12/1988 Sb.,

40. výnos Federálního ministerstva financí č. j. II/4-19 752/88 ze dne 8. 12. 1988, kterým se osvobozují od daně ze mzdy věcné odměny poskytované pracovníkům v oblasti civilní obrany a branné výchovy, registrovaný v částce 47/1988 Sb.,

41. výnos Federálního ministerstva financí č. j. II/4-22 067/89 ze dne 29. 12. 1989 o daňovém posuzování cestovních náhrad znalců za znalecké posudky o ceně staveb, pozemků, trvalých porostů a úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků, registrovaný v částce 40/1989 Sb.,

42. výnos Federálního ministerstva financí č. j. II/1-18 039/1989, Ministerstva financí, cen a mezd ČSR č. j. 152/16 309/1989 a Ministerstva financí, cen a mezd SSR č. j. 71/1 644/1989 o vymezení oprávnění finančních správ a národních výborů k povolování úlev na zemědělské dani a penále, registrovaný v částce 36/1989 Sb.,

43. výnos Federálního ministerstva financí č. j. II/1-18 795/89, Ministerstva financí, cen a mezd ČSR č. j. 152/23 286/89 a Ministerstva financí, cen a mezd SSR č. j. 72/2 220/89 o vymezení oprávnění finančních správ a národních výborů k povolování úlev na odvodu ze zisku, důchodové dani a penále, registrovaný v částce 40/1989 Sb.

§ 42

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

* * *

VBÍBRANÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ Z NOVELIZUJÍCÍCH ZÁKONŮ

Čl. III zákona č. 92/2018 Sb.

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 19 odst. 1 písm. g) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté v roce 2018.

Čl. II zákona č. 174/2018 Sb.

Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti u daní z příjmů za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 306/2018 Sb.

Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti u daně z příjmů za zdaňovací období započaté přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 80/2019 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z příjmů za zdaňovací období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Ustanovení § 6 odst. 4 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém tento zákon nabytí účinnosti. Při účtování příjmu ze závislé činnosti za kalendářní měsíc, ve kterém tento zákon nabytí účinnosti, a kalendářní měsíce předcházející se použije ustanovení § 6 odst. 4 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Ustanovení § 7 odst. 7 a § 9 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poprvé použije pro zdaňovací období, ve kterém tento zákon nabytí účinnosti.

4. Ustanovení § 8 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Ustanovení § 22 odst. 1 písm. g) bodu 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Ustanovení § 22 odst. 1 písm. g) bodu 7 a § 22 odst. 1 písm. j) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužijí pro zdaňovací období započatá před 1. lednem 2020.

7. Ustanovení § 22 odst. 1 písm. g) bodu 13 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. I bodu 11 tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti čl. I bodu 11 tohoto zákona.

8. Ustanovení § 23 odst. 9 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Ustanovení § 23 odst. 19 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Ustanovení § 23 odst. 20 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započatá v roce 2019 přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

11. Úroky, které jsou podle právních předpisů upravujících účetnictví součástí ocenění majetku uvedeného do užívání před 17. červnem 2016, a úroky obsažené v úplatě na základě závazku o přenechání majetku k úplatnému užití s právem strany tohoto závazku na následný úplatný převod tohoto majetku ze smluv uzavřených před 17. červnem 2016 se nepovažují za výpůjční výdaje.

12. Ustanovení § 23g a § 38zg zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije na přemístění majetku bez změny vlastnictví uskutečněné ve zdaňovacích obdobích započatých před 1. lednem 2020.

13. Ustanovení § 23h zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije na zdaňovací období započatá před 1. lednem 2020.

14. Ustanovení § 34a až 34c a § 34e zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Na projekty, jejichž řešení bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí ustanovení § 34a až 34c a § 34e zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Na projekty, jejichž řešení bylo zahájeno ve zdaňovacím období nebo období, za které se podává daňové přiznání, která nejsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona skončena, lze použít ustanovení § 34a až 34c a § 34e zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; využijeli poplatník takový postup, tato ustanovení se použijí ve všech zdaňovacích obdobích nebo obdobích, za které se podává daňové přiznání, ve kterých je projekt výzkumu a vývoje řešen.

15. Ustanovení § 38da zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Na příjmy, ze kterých byl plátcе daně povinen vybrat nebo srazit daň přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije § 38d odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

16. Rozhodnutí o zproštění oznamovací povinnosti vydaná na základě § 38d odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona účinná pro příjmy, ze kterých je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně, které nejsou od daně osvobozeny a o kterých mezinárodní smlouva nestanoví, že nepodléhají zdanění v České republice. Tato rozhodnutí pozbývají účinnosti 1 rok ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. IV zákona č. 364/2019 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z příjmů za zdaňovací období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Ustanovení § 19 odst. 3 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. V prvních 2 zdaňovacích obdobích započatých ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji zvyšuje vždy o jednu polovinu záporného rozdílu mezi výší upravených rezerv v pojišťovnictví podle zákona č. 593/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, na začátku prvního zdaňovacího období započatého ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a zůstatkem rezerv v pojišťovnictví podle zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou rezerv k vyrovnání závazků z pojišťovací nebo zajišťovací činnosti provozované ve státě, se kterým má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna a podle které se dvojí zdanění příjmů vylučuje metodou vynětí, k začátku prvního zdaňovacího období započatého ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo se v prvním zdaňovacím období započatém ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona snižuje o kladný rozdíl mezi těmito veličinami.

4. Na úrokový příjem plynoucí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona z dluhopisu emitovaného před 1. lednem 2013 se použije § 36 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; v těchto případech se nepoužije čl. IV bod 2 zákona č. 192/2012 Sb.

5. Na příjem v podobě ceny z úctenkové loterie nebo v podobě výhry z loterie a tomboly plynoucí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, který je samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně podle § 36, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

* * *

Příloha č. 1 k zákonu č. 586/1992 Sb.

Třídění hmotného majetku do odpisových skupin

ODPISOVÁ SKUPINA 1

Položka ⁺	CZ-CPA ⁺⁺	Název ⁺⁺⁺
(1-1)	01.4	Jen: skot plemenný
(1-2)	01.4	Jen: skot chovný
(1-3)	01.43.10	Jen: osli, muly a mezci chovní a plemenní
(1-4)	01.45.11	Jen: ovce chovné a plemenné
(1-5)	01.45.12	Jen: kozy chovné a plemenné
(1-6)	01.46.10	Jen: prasata plemenná
(1-7)	01.46.10	Jen: prasata chovná
(1-8)	01.47.13	Jen: hejna husí plemenná
(1-9)	01.47.13	Jen: hejna husí chovná
(1-10)	22.29.25	Plastové kancelářské nebo školní potřeby
(1-11)	23.19.23	Laboratorní sklo, sklo pro zdravotnické a farmaceutické účely; skleněné ampule
(1-12)	23.44.11	Keramické výrobky pro laboratorní, chemické nebo jiné technické účely, z porcelánu
(1-13)	23.91.11	Mlýnské kameny, brusné kameny, brusné kotouče a podobné výrobky a jejich díly, bez rámu, z přírodního kamene, aglomerovaných přírodních nebo umělých brusiv nebo z keramiky
(1-14)	25.73	Nástroje a nářadí pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-15)	26.20	Počítače a periferní zařízení
(1-16)	26.30.11	Vysílací přístroje obsahující přijímací zařízení občanských radiostanic pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-17)	26.30.12	Vysílací přístroje neobsahující přijímací zařízení pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(1-18)	26.30.13	Televizní kamery
(1-19)	26.30.2	Elektrické přístroje pro telefony a telegrafy; videotelefony vč. mobilních telefonů

(1-20)	26.40.44	Přijímací přístroje pro radiotelefonii nebo radiotelegrafii j. n.	(2-29)	27.12.31	Rozvaděče, rozvodné panely a jiné základny, vybavené elektrickým zařízením k vypínání, spínání nebo k ochraně elektrických obvodů, pro napětí 1 000 V
(1-21)	26.51	Měřicí, kontrolní, zkušební, navigační a jiné přístroje a zařízení pokud nejsou uvedena v jiné poloze této přílohy	(2-30)	27.2	Baterie a akumulátory
(1-22)	27.90.11	Jen: směšovací zvukové přístroje pro záznam a kombinování zvuku (mixážní pulty apod.)	(2-31)	27.31.12	Optická vlákna a svazky optických vláken; optické kabely (jiné než vyrobené z jednotlivých opláštěných vláken)
(1-23)	28.23	Kancelářské stroje a zařízení kromě počítačů a periferních zařízení	(2-32)	27.40	Elektrická osvětlovací zařízení
(1-24)	28.24	Ruční mechanizované nástroje	(2-33)	27.51.15	Ventilátory a ventilační nebo recirkulační odsávače převážně pro domácnost
(1-25)	28.30.34	Rozmetadla hnoje a umělých hnojiv	(2-34)	27.52	Neelektrické spotřebiče převážně pro domácnost
(1-26)	28.30.60	Stroje a přístroje ke stříkání, rozstříkávání nebo rozprašování kapalin a prášků pro zemědělství nebo zahradnictví	(2-35)	27.90	Ostatní elektrická zařízení pokud nejsou uvedena v jiné poloze této přílohy
(1-27)	28.30.70	Samonakládací nebo samovýklopné přívěsy a návěsy pro zemědělské účely	(2-36)	28.11.11	Závěsné motory pro pohon lodí
(1-28)	28.30.86	Stroje a přístroje pro zemědělství, zahradnictví, lesnictví, drůbežářství nebo včelařství jinde neuvedené	(2-37)	28.12	Hydraulická a pneumatická zařízení
(1-29)	28.99.39	Jen: zařízení na vyvažování pneumatik	(2-38)	28.13.1	Čerpadla na kapaliny; zdviže na kapaliny
(1-30)	29.10.52	Vozidla konstruovaná pro jízdu na sněhu, na golfových hřištích apod., s motorem	(2-39)	28.13.21	Jen: vývěvy laboratorní
(1-31)	30.20.33	Jen: vozíky kolejové důlní	(2-40)	28.21.1	Jen: laboratorní pece a pícky
(1-32)	30.92.10	Jízdní kola a jiná kola bez motoru	(2-41)	28.22.14	Jen: jeřáby stavební (konstruované pro stavebnictví)
(1-33)	32.50.21	Jen: dýchací přístroje	(2-42)	28.22.15	Vidlicové stohovací vozíky, jiné vozíky; malé tahače používané na nádražních stanicích
(1-34)	32.99.11	Ochranné pokrývky hlavy a jiné ochranné výrobky	(2-43)	27.51	Elektrické spotřebiče převážně pro domácnost
(1-35)	32.99.53	Přístroje, zařízení a modely určené k demonstračním účelům	(2-44)	28.25.11	Jen: laboratorní přístroje a zařízení pro odpařování a zkvalitňování plynů, autoklávy
(1-36)	32.99.55	Umělé květiny, listoví a ovoce	(2-45)	28.25.13	Chladicí a mrazicí zařízení, tepelná čerpadla (kromě zařízení převážně pro domácnost)
ODPISOVÁ SKUPINA 2			(2-46)	28.29.11	Jen: laboratorní, destilační a rektifikační přístroje
Položka ^{+) CZ-CPA⁺⁺⁾ CZ-CC⁺⁺⁺⁾ Název⁺⁺⁺⁺⁾}			(2-47)	28.29.12	Jen: výrobní a provozní filtrační zařízení a zařízení pro úpravu vod o kapacitě do 2000 ekvivalentních obyvatel
(2-1)	01.43.10	Koně a jiní koňovití, živí, pokud nejsou uvedeni v jiné poloze této přílohy	(2-48)	28.29.2	Jen: stroje a zařízení na čištění, plnění, uzavírání a balení lahví nebo jiných obalů; hasicí přístroje, stříkací pistole, dmychadla na vrhání písku nebo vhnání páry
(2-2)	13.92.2	Ostatní konfekční textilní výrobky	(2-49)	28.29.3	Průmyslové, domácí a ostatní přístroje a zařízení k určování hmotnosti a měření
(2-3)	13.93.1	Koberce a kobercové předložky	(2-50)	28.29.41	Odstředivky j. n.
(2-4)	13.94.1	Jen: lana a síťované výrobky	(2-51)	28.29.42	Kalandry nebo jiné válcovací stroje (kromě strojů na válcování kovů nebo skla)
(2-5)	13.96.16	Textilní výrobky a výrobky pro technické účely (vč. knotů, síťkových krytů na plynové lampy, hadicového potrubí, hnacích nebo dopravníkových pásů, pláten k prosévání a filtračních plachetek)	(2-52)	28.29.43	Prodejní automaty
(2-6)	15.12.1	Brašnářské, sedlářské a podobné výrobky; jiné výrobky z usní	(2-53)	28.29.50	Myčky nádobí průmyslového charakteru
(2-7)	16.23.20	Montované stavby ze dřeva	(2-54)	28.29.60	Stroje a zařízení na zpracovávání materiálů výrobními postupy spočívajícími ve změně teploty j. n.
(2-8)	22.23.20	Montované stavby z plastů	(2-55)	28.30	Zemědělské a lesnické stroje pokud nejsou uvedeny v jiné poloze této přílohy
(2-9)	22.29	Ostatní plastové výrobky pokud nejsou uvedeny v jiné poloze této přílohy	(2-56)	28.4	Kovoobráběcí a ostatní obráběcí stroje
(2-10)	25.11.23	Jen: konstrukce pro lešení a bednění	(2-57)	28.9	Ostatní stroje pro speciální účely pokud nejsou uvedeny v jiné poloze této přílohy
(2-11)	25.40.12	Revolvery, pistole, nevojenské střelné zbraně a podobná zařízení	(2-58)	28.96.10	Stroje na zpracování pryže, plastů nebo na zhotovování výrobků z těchto materiálů j. n.
(2-12)	25.71.1	Nožírské výrobky	(2-59)	28.99.1	Stroje a přístroje na tisk, brožování a vázání knih
(2-13)	25.72.1	Zámky a kování	(2-60)	28.99.20	Stroje a přístroje používané výhradně či převážně na výrobu polovodičových materiálů nebo destiček, polovodičových zařízení, elektronických integrovaných obvodů nebo plochých panelových displejů
(2-14)	25.73.60	Jen: nástroje na strojní tváření za tepla	(2-61)	28.99.31	Sušicí stroje na sušení dřeva, buničiny, papíru a lepenky; průmyslové sušicí stroje j. n.
(2-15)	25.91	Ocelové sudy a podobné nádoby	(2-62)	28.99.32	Kolotoče, houpačky, střelnice a ostatní pouťové atrakce
(2-16)	25.92	Drobné kovové obaly	(2-63)	29.10.2	Osobní automobily
(2-17)	25.93.1	Drátěné výrobky, řetězy a pružiny	(2-64)	29.10.30	Motorová vozidla pro přepravu deseti a více osob
(2-18)	26.20.17	Monitory a projekory, hlavně pro zařízení pro automatizované zpracování dat	(2-65)	29.10.4	Motorová vozidla nákladní
(2-19)	26.30.1	Jen: vysílací přístroje pro rozhlasové nebo televizní vysílání	(2-66)	29.10.5	Motorová vozidla pro zvláštní účely pokud nejsou uvedena v jiné poloze této přílohy
(2-20)	26.30.40	Antény a parabolické antény všech druhů, jejich díly; díly vysílacích přístrojů rozhlasových nebo televizních a televizních kamer	(2-67)	29.20.2	Prívěsy a návěsy, kontejnery
(2-21)	26.30.5	Poplachová zařízení na ochranu proti krádeži nebo požáru a podobné přístroje	(2-68)	29.31.22	Spouštěče a duální startovací generátory; ostatní generátory a ostatní přístroje a zařízení
(2-22)	26.40	Spotřební elektronika	(2-69)	30.12	Rekreační a sportovní čluny
(2-23)	26.51.3	Jen: přesné váhy, kreslicí a rýsovací nástroje a nástroje pro měření délky	(2-70)	30.30	Jen: letadla a kosmické lodě (balóny, vzducholodě, družice) pokud nejsou uvedeny v jiné poloze této přílohy
(2-24)	26.52	Časoměrné přístroje	(2-71)	30.91.1	Motocykly a postranní vozíky
(2-25)	26.60.1	Ozařovací, elektrolytické a elektroterapeutické přístroje	(2-72)	30.92.20	Vozíky pro invalidy, kromě dílů a příslušenství
(2-26)	26.70	Optické a fotografické přístroje a zařízení	(2-73)	30.99.10	Ostatní dopravní prostředky a zařízení j. n.
(2-27)	27.11.31	Jen: elektrická generátorová soustrojí: elektrická generátorová soustrojí s pístovým vznětovým motorem s vnitřním spalováním do 2,5 MW elektrického výkonu	(2-74)	31.0	Nábytek
(2-28)	27.11.32	Jen: generátorová soustrojí se zážehovými a spalovacími motory a ostatní generátorová soustrojí do 2,5 MW elektrického výkonu	(2-75)	32.2	Hudební nástroje
			(2-76)	32.3	Sportovní potřeby

(5-19)	222332	Nádrže, jímky
(5-20)	222321	Stavby místních čistíren a úpraven odpadních vod (kromě budov)
(5-21)	222479	Podzemní stavby pro energetiku
(5-22)	230131	Objekty úpravy surovin
(5-23)	230132	Objekty výroby stavebních hmot
(5-24)	230121	Dráhy lanové pozemní bezkolejové pro těžbu surovin a dopravu nákladů
(5-25)	230151	Různé stavby pozemní výrobní pro těžbu (kromě budov)
(5-26)	230171	Základy technologických výrobních zařízení
(5-27)	230279	Podzemní stavby elektrárenské
(5-28)	230311	Stavby pro výrobu a úpravu chemických surovin (kromě budov)
(5-29)	230318	Stavby pozemní doplňkové pro chemickou výrobu (kromě budov)
(5-30)	230349	Stavby výrobní chemických podniků jinde neuvedené (kromě budov)
(5-31)	230411	Stavby hutního a těžkého průmyslu (kromě budov)
(5-32)	230418	Stavby pozemní doplňkové pro hutní a těžký průmysl
(5-33)	230449	Stavby výrobní pro ostatní průmysl jinde neuvedené (kromě budov)
(5-34)	230479	Podzemní stavby pro ostatní průmysl
(5-35)	230471	Základy technologických výrobních zařízení pro ostatní průmysl
(5-36)	241	Stavby pro sport a rekreaci pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy
(5-37)	2420	Ostatní inženýrská díla pokud nejsou uvedena v jiné položce této přílohy
(5-38)	230379	Podzemní stavby chemických podniků
(5-39)	-	Jednotky, pokud nejsou uvedeny v jiné položce této přílohy

ODPISOVÁ SKUPINA 6 +++++, +++++, +++++)

Položka ^{*)}	CZ-CC ⁺⁺⁺⁾	Název ⁺⁺⁺⁺⁾
(6-1)	121111	Budovy hotelů a podobných ubytovacích zařízení
(6-2)	122	Budovy administrativní
(6-3)	123011	Budovy obchodních domů, pokud mají celkovou prodejní plochu větší než 2 000 m ²
(6-4)	123079	Podzemní obchodní střediska
(6-5)	1261	Budovy pro společenské a kulturní účely
(6-6)	1262	Muzea a knihovny
(6-7)	1272	Budovy pro bohoslužby a náboženské aktivity
(6-8)	1273	Historické nebo kulturní památky
(6-9)		Jednotky, které zahrnují nebytový prostor, v domech, budovách a stavbách uvedených v ostatních položkách této odpisové skupiny této přílohy

^{*)} Položka = kód odpisové skupiny (1 až 6) a pořadové číslo.

⁺⁺⁾ CZ-CPA = kód „Klasifikace produkce (CZ-CPA)“ zavedené sdělením Českého statistického úřadu č. 275/2008 Sb., o zavedení Klasifikace produkce (CZ-CPA). Pro konkrétní obsahové vymezení náplně položky odpisové skupiny, je-li dále uvedený „Název“ s ohledem na stručnost textace definován jinak, je rozhodující stanovená položka CZ-CPA.

⁺⁺⁺⁾ CZ-CC = kód „Klasifikace stavebních děl (CZ-CC)“ zavedené sdělením Českého statistického úřadu č. 321/2003 Sb., o zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC..

⁺⁺⁺⁺⁾ Název = Stručné označení majetku upřesněné pro účely hmotného majetku (např. vypuštění slov „díly“, „instalace“, „opravy a údržba“) s převážným použitím textace klasifikace CZ-CPA a CZ-CC. Název položky přílohy č. 1 může vymezovat i užší množinu majetku oproti textovému označení kódu Klasifikace produkce, například vymezení rozsahu majetku v názvu položky výčtem uvozeným slovem „Jen:“.

⁺⁺⁺⁺⁺⁾ Nedílnou součástí domů, budov a staveb (stavebních děl) jsou zařízení a předměty, které z hlediska stavebního díla umožňují jeho funkci a účel, ke kterému je určeno. Takováto zařízení a předměty musí být se stavebním dílem pevně spojena a nelze je demontovat, aniž by došlo ke znehodnocení funkce a účelu stavebního díla, a jsou zpravidla součástí celkové dodávky stavebního díla.

⁺⁺⁺⁺⁺⁺⁾ Oplocení a vnější osvětlovací sítě budov a staveb jsou odpisovány samostatně v odpisové skupině 4.

⁺⁺⁺⁺⁺⁺⁺⁾ Nevztahuje se na budovy a stavby ze dřeva a plastů uvedené v odpisové skupině 4.

Příloha č. 2 k zákonu č. 586/1992 Sb.

Postup při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci z hlediska daně z příjmů fyzických osob

Při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci je v návaznosti na zvláštní právní předpisy²⁰⁾ postup pro účely zákona tento:

1. Pohledávky a dluhy za kalendářní (hospodářský) rok, v němž poplatník vedl účetnictví, se vyloučí ze základu daně kalendářního roku, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence

a) dluhy zvýší základ daně,
b) pohledávky sníží základ daně.

Tento postup se nevztahuje na příjmy, které jsou od daně osvobozeny nebo se nezahrnují do základu daně nebo nejsou předmětem daně, a na výdaje, které nejsou výdaji na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

2. Stav zásob a cenin za kalendářní (hospodářský) rok, ve kterém poplatník vedl účetnictví, sníží základ daně z příjmů v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence.

3. Zůstatky účtů časového rozlišení v aktivech rozvahy a poskytnuté zálohy, s výjimkou úplaty u finančního leasingu hmotného majetku a s výjimkou záloh na pořízení hmotného majetku vymezeného v § 26, základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, sníží. Zůstatky účtů časového rozlišení v pasivech rozvahy a přijaté zálohy základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky účtů opravných položek k pohledávkám, vytvořeným podle zákona o rezervách^{22a)} základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky dohadných účtů pasivních základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, sníží.

4. Obdobně se postupuje při přechodu z vedení účetnictví na evidenci příjmů a výdajů na straně poplatníků s příjmy z nájmu podle § 9.

Příloha č. 3 k zákonu č. 586/1992 Sb.

Postup při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví z hlediska daně z příjmů fyzických osob

Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví je v návaznosti na zvláštní právní předpisy²⁰⁾ postup pro účely tohoto zákona tento:

1. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, zvýší o hodnotu zásob a cenin, hodnotu poskytnutých záloh s výjimkou záloh na hmotný majetek, hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem.

2. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, sníží o hodnotu přijatých záloh, hodnotu dluhů, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

3. Obdobně se postupuje při přechodu z evidence příjmů a výdajů na vedení účetnictví na straně poplatníků s příjmy z nájmu podle § 9.

Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely tohoto postupu hodnotou dluhu hodnota bez daně z přidané hodnoty; byl-li uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty, hodnotou pohledávky se rozumí hodnota bez daně z přidané hodnoty, byla-li splněna daňová povinnost na výstupu. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, nezvýší o hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem, jedná-li se o pohledávky, které v době vedení daňové evidence byly za dlužníkem uvedenými v § 24 odst. 2 písm. y).

* * *

ODKAZY

1a) Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).

1c) Článek 37 odst. 1 a články 39 a 41 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, uveřejněné pod č. 209/1992 Sb., ve znění Protokolu č. 11 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, uveřejněného pod č. 243/1998 Sb.

1e) Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).

Nařízení vlády č. 69/2005 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotace v souvislosti s předčasným ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele, ve znění nařízení vlády č. 512/2006 Sb.

2) Např. zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových krizí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

2a) Např. vyhláška č. 365/1990 Sb., o poskytování stipendií na vysokých školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy Čes-

- ké republiky (stipendijní řád), vyhláška č. 400/1991 Sb., o hmotném a finančním zabezpečení cizinců studujících na školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, vyhláška č. 67/1991 Sb., o poskytování stipendií studentům postgraduálního studia.
- 2c) Například nařízení vlády č. 622/2004 Sb., o poskytování příplatku k důchodu ke zmírnění některých krivd způsobených komunistickým režimem v oblasti sociální, zákon č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů.
- 3) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb. a zákona č. 254/2002 Sb. Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.
- 3a) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.
- 4a) Zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb.
- 4b) Např. § 260 odst. 2 zákoníku práce.
- 4b) Zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění zákona č. 436/2004 Sb.
- 4i) Zákon č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad a o změně některých zákonů (zákon o zoologických zahradách).
- 4j) Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.
- 4k) § 83 zákona o sociálních službách.
- 4m) § 11 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.
- 5) Například část sedmá hlava třetí zákoníku práce.
- 5b) Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce.
- 5c) § 189 odst. 1 písm. c) nebo odst. 2 zákoníku práce.
- 6a) Vyhláška č. 114/2002 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění vyhlášky č. 510/2002 Sb.
- 6b) § 139 zákona č. 361/2003 Sb.
- 6c) § 66 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb.
- 6d) § 7 odst. 2 vyhlášky č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosažení práci.
- 6e) Například § 11 odst. 3 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, § 119 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.
- 6g) Například zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) § 2e zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 85/2004 Sb. Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 9a) Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.
- 9f) Například § 1 odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a § 34 odst. 1 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance. Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.
- 12a) Například nařízení vlády č. 5/2003 Sb., o oceněních v oblasti kultury, udělovaných Ministerstvem kultury, ve znění nařízení vlády č. 98/2006 Sb., zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.
- 13) Zákon č. 42/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 13b) § 8 odst. 2 písm. b) a § 8 odst. 3 písm. a) a f) zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění zákona č. 362/2000 Sb.
- 13d) § 183i a následující zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 216/2005 Sb.
- 14e) Zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách).
- 14d) § 12 až 15 zákona č. 117/1995 Sb.
- 15b) § 33a zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 16) Zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů.
- 17c) § 20f občanského zákoníku.
- 17i) § 8 zákona č. 551/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- § 6 zákona č. 280/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 18a) Např. zákon č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění zákona č. 121/1993 Sb.
- 19) Např. zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky.
- 19a) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 19e) § 26 odst. 8 zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.
- 20) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 20d) § 657 a násl. občanského zákoníku.
- 20b) § 6 až 9 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojněho účetnictví.
- 20i) Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojněho účetnictví. Vyhláška č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi. Vyhláška č. 502/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou pojišťovny.
- 21) Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
- 21a) § 18 odst. 2, § 21, 22 a 29 zákona č. 187/2006 Sb. § 5b odst. 4 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 22a) Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- 22b) Čl. V zákona č. 149/1995 Sb., ve znění zákona č. 248/1995 Sb.
- 23) § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 548/1991 Sb.
- 23b) § 176 odst. 1 písm. a) zákoníku práce.
- 24) Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.
- 25a) Zákon č. 360/2004 Sb., o Evropském hospodářském zájmovém sdružení (EHZS) a o změně zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o evropském hospodářském zájmovém sdružení).
- 26cb) § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 26i) Zákon č. 182/2006 Sb. nebo obdobné právní normy odpovídající insolvenčnímu zákonu platné v zahraničí.
- 26j) Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách.
- 28d) § 2 písm. f) zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů).
- 29a) Zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.
- 29b) Např. zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 31) § 25 odst. 4 zákona č. 563/1991 Sb.
- 33) § 67 zákona č. 435/2004 Sb.
- 34c) § 35d odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 248/1992 Sb., ve znění zákona č. 124/1998 Sb.
- 35a) Zákon č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů.
- 35c) § 786, 787 a § 783 odst. 3 občanského zákoníku.
- 35f) Nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE). Zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti.
- 35g) Nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu evropské družstevní společnosti (SCE).
- 38) Sdělení k postupu při oceňování, účtování a odpisování věcí, které získávají právnické a fyzické osoby při jejich převodu z vlastnictví státu, publikované ve Finančním zpravodaji č. 9/1991.
- 39a) § 41 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 39b) § 67 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 39g) § 21 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.
- 41c) Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.
- 41d) § 40 a 40b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 42) Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů. Část šestá zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění poz-

- dějšších předpisů.
- 43) Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.
- 44) Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře.
- 44a) Zákon č. 209/1997 Sb., o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti a o změně a doplnění některých zákonů.
- 45) Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 46) Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 47) Zákon č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
- 47a) Například § 192 až 194 zákoníku práce, § 34 odst. 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, § 73 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 48 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 53 odst. 4 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.
- 47b) § 192 odst. 2 zákoníku práce.
- 48) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.
- 49) § 64 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 50) § 17 odst. 3 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 51) § 14 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
- 56) § 2 zákona č. 96/1993 Sb.
- 57) Zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech).
- 57a) § 18f odst. 1 zákona č. 115/1995 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
- 63) § 76 a násl. zákona č. 50/1976 Sb.
- § 119 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
- 65) Čl. 5 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.
- 67) Zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách).
- 70a) Například § 220a odst. 5 a § 220k odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.
- 73) § 449a občanského zákoníku.
- 73a) § 2 odst. 1 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje).
- § 34 odst. 1 a § 44 odst. 4 zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě).
- 78) Vyhláška č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- 80) § 81 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
- 81) Například zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.
- 82) § 18 a násl. zákoníku práce.
- 82a) Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání).
- 85) § 14 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon).
- 87) Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb.
- 88) § 585 a násl. občanského zákoníku.
- 93) Směrnice Rady 2011/96/EU. Směrnice Rady 2009/133/ES. Směrnice Rady 2003/49/ES.
- 96) § 9a zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.
- 98) § 476 až 488 obchodního zákoníku.
- 99) Sdělení Českého statistického úřadu č. 321/2003 Sb., k zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC.
- 101) Zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě).
- 104) Směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, rozhodnutí Rady 2004/587/ES a směrnice Rady 2006/98/ES.
- 105) Zákon č. 253/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při správě daní.
- 106) § 1 zákona č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb.
- 108) § 115 občanského zákoníku.
- 109) Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.
- 110) § 78 odst. 1 písm. c) zákoníku práce.
- 110a) § 88 odst. 4 zákoníku práce.
- Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě, ve znění pozdějších předpisů.
- 112) Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 114) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 116) Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.
- 117) Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů, a předpisy jej provádějící.
- 122) Nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci, ve znění pozdějších předpisů.
- 124) Zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů.
- 125) Zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů.
- 126) Nařízení ES č. 1606/2002 Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. července 2002 o používání Mezinárodních účetních standardů.
- 127) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 128) Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 130) § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.
- 132) Například § 230 zákoníku práce.
- 133) Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
- 136) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 988/2009.
- 137) Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (přepřelované znění), ve znění směrnice Rady 2013/13/EU, směrnice Rady 2014/86/EU a směrnice Rady 2015/121/EU.
- Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (kodifikované znění), ve znění směrnice Rady 2013/13/EU.
- Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, směrnice Rady 2004/76/ES, směrnice Rady 2006/98/ES a směrnice Rady 2013/13/EU.
- Směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, rozhodnutí Rady 2004/587/ES, směrnice Rady 2006/98/ES a směrnice Rady 2014/48/EU.
- Směrnice Rady 2016/1164/EU ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, ve znění směrnice Rady 2017/952/EU.**
- 138) Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů.
- 139) Zákon č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 140) **Nařízení komise 2017/1986 ze dne 31. října 2017, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví 16.**
- 141) **Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření.**

Pro bleskovou orientaci v zákoně o dani z přidané hodnoty

■ Strany: 75 - 122 ■ Právní stav publikovaného textu: 1. ledna 2020 / 1. května 2020 ■ Poslední novelizace: zákonem č. 256/2019 Sb. ■ Účinnost poslední novely: částečně 1. ledna 2020, částečně 1. května 2020

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,

ve znění zákona č. 635/2004 Sb., č. 669/2004 Sb., č. 124/2005 Sb., č. 215/2005 Sb., č. 217/2005 Sb., č. 377/2005 Sb., č. 441/2005 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 109/2006 Sb., č. 230/2006 Sb., č. 319/2006 Sb., č. 172/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 270/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 124/2008 Sb., č. 126/2008 Sb., č. 320/2008 Sb., č. 87/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 362/2009 Sb., č. 489/2009 Sb., č. 120/2010 Sb., č. 199/2010 Sb., č. 47/2011 Sb., č. 370/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., č. 457/2011 Sb., č. 18/2012 Sb., č. 167/2012 Sb., č. 333/2012 Sb., č. 500/2012 Sb., č. 502/2012 Sb., č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 196/2014 Sb., č. 262/2014 Sb., č. 360/2014 Sb., č. 377/2015 Sb., č. 113/2016 Sb., č. 188/2016 Sb., č. 243/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., č. 33/2017 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 40/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., č. 225/2017 Sb., č. 371/2017 Sb., č. 283/2018 Sb., č. 6/2019 Sb., č. 80/2019 Sb. a č. 256/2019 Sb.

Jak jsou vyznačeny novely v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel účinných do 31. ledna 2019
- *ležaté černé písmo* – text, který byl novelizován k 1. únoru 2019 (změna zákonem č. 6/2019 Sb.), k 27. březnu 2019 (změna zákonem č. 80/2019 Sb.) a k 1. dubnu 2019 (změna zákonem č. 80/2019 Sb.)
- **tučné červené písmo** – text, který byl novelizován k 1. lednu 2020 (změna zákonem č. 80/2019 Sb. a č. 256/2019 Sb.)
- **tučné červené podtržené písmo** – text, který byl novelizován k 1. květnu 2020 (změna zákonem č. 256/2019 Sb. - v textu zákona pozor na účinnost změny sazeb!)
- změny k 1. lednu 2021 (zákonem č. 80/2019 Sb.) nejsou v úplném znění zařazeny

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ HLAVA I OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje daň z přidané hodnoty.

§ 2

Předmět daně

- Předmětem daně je
 - dodání zboží za úplaty osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, s místem plnění v tuzemsku,
 - poskytnutí služby za úplaty osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, s místem plnění v tuzemsku,
 - pořízení
 - zboží z jiného členského státu za úplaty s místem plnění v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
 - nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplaty osobou nepovinnou k dani,
 - dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.
- Zdanitelné plnění je plnění, které
 - je předmětem daně a
 - není osvobozené od daně.

§ 2a

Vynětí z předmětu daně

- Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, jestliže dodání tohoto zboží
 - by v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 10, nebo
 - je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží předmětem daně s použitím
 - zvláštního režimu pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi,
 - přechodného režimu pro použité dopravní prostředky, nebo
 - zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.
- Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud
 - celková hodnota pořízeného zboží bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 326 000 Kč a
 - pořízení zboží je uskutečněno
 - osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
 - osvobozenou osobou, která není plátcem,
 - osobou povinnou k dani, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně,
 - osobou povinnou k dani, na kterou se v jiném členském státě vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, nebo
 - právnickou osobou nepovinnou k dani.
- Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 písm. a) se nezahrnuje hodnota pořízeného

STORMWARE
TAX
Daňová přiznání

Daňová přiznání
krok za krokem

- program pro jednoduché sestavení přiznání
- řádná, opravná i dodatečná přiznání
- elektronická podání

Volejte zdarma: 800 178 278 | www.tax.cz

- a) nového dopravního prostředku,
- b) zboží, které je předmětem spotřební daně,
- c) zboží uvedeného v odstavci 1.

(4) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a pořízení nového dopravního prostředku.

§ 2b

Volba předmětu daně

Osoba, která uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, které není předmětem daně podle § 2a odst. 2, se může rozhodnout, že toto pořízení je předmětem daně. Na pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné touto osobou do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla, se nevztahuje § 2a odst. 2.

§ 3

Územní působnost

- (1) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí
 - a) tuzemskem území České republiky,
 - b) členským státem území členského státu Evropské unie s výjimkou jeho území, na které se nevztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie,
 - c) jiným členským státem členský stát s výjimkou tuzemska,
 - d) třetí zemí území mimo území Evropské unie,
 - e) územím Evropské unie souhrn území členských států.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se za území členského státu Evropské unie nepovažuje

- a) hora Athos,
- b) Kanárské ostrovy,
- c) francouzská území uvedená v čl. 349 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- d) Alandy,
- e) Normanské ostrovy,
- f) ostrov Helgoland,
- g) území Büsingen,
- h) Ceuta,
- i) Melilla,
- j) Livigno,
- k) Campione d' Italia,
- l) italské vody jezera Lugano.

(3) Území Monackého knížectví se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za území Francouzské republiky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, území Akrotiri a Dhekelie se považují za území Kypru.

§ 4

Vymezení základních pojmů

- (1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:
 - a) *úplatou*
 - 1. částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitého plnění, které jsou poskytnuty v přímé souvislosti s plněním,
 - 2. dotace k ceně, kterou se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí přijaté finanční prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropské unie či podle programů obdobných, pokud je příjemci dotace stanovena povinnost poskytovat plnění se slevou z ceny a výše slevy se váže k jednotkové ceně plnění; za dotaci k ceně se nepovažuje zejména dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku,
 - b) jednotkovou cenou cena za množství zboží nebo cena za službu,
 - c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,
 - d) nadměrným odpočtem daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je nižší než odpočet daně,
 - e) správcem daně příslušný finanční úřad; ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně a při dovozu zboží je správcem daně příslušný celní úřad s výjimkou případů, kdy povinnost přiznat daň při dovozu zboží vzniká plátcem podle § 23 odst. 2 až 4,
 - f) osobou registrovanou k dani osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy,
 - g) zahraniční osobou osoba, která nemá na území Evropské unie sídlo ani místo pobytu,
 - h) u fyzické osoby
 - 1. bydlištěm adresa vedená v základním registru obyvatel nebo v jině obdobné evidenci, anebo adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti,
 - 2. místem, kde se obvykle zdržuje, místo, kde fyzická osoba obvykle žije z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní

- vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,
- 3. místem pobytu bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,
- i) sídlem u osoby povinné k dani adresa místa jejího vedení, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby povinné k dani, popřípadě místo, kde se schází její vedení; nemá-li fyzická osoba místo svého vedení, rozumí se sídlem u této osoby místo jejího pobytu,
- j) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,
- k) ✕
- k) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zbožím, které je předmětem některé ze spotřebních daní, předmětem daně z pevných paliv nebo předmětem daně ze zemního plynu a některých dalších plynů, s výjimkou plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
- l) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která
 - 1. nemá sídlo v tuzemsku,
 - 2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a
 - 3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,
- m) osvobozenou osobou osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto státě osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
- n) *uskutečněným plněním dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatou osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.*
 - (2) Zbožím se pro účely tohoto zákona rozumí
 - a) hmotná věc, s výjimkou peněz a cenných papírů,
 - b) právo stavby,
 - c) živé zvíře,
 - d) lidské tělo a část lidského těla,
 - e) plyn, elektrina, teplo a chlad.
 - (3) Za zboží se dále považují
 - a) bankovky a mince české měny při jejich dodání výrobcem České národní bance, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu, nebo jejich dovoz Českou národní bankou,
 - b) bankovky, státopvky a mince české nebo cizí měny prodávané pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočít jejich nominální hodnoty na českou měnu podle směnného kursu vyhlášeného Českou národní bankou,
 - c) cenné papíry při jejich dodání výrobcem emitentovi v tuzemsku, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu nebo jejich dovozu a vývozu jako výrobku.
 - (4) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí
 - a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určené k přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehyněno, ani kontejner,
 - b) novým dopravním prostředkem
 - 1. motorové pozemní vozidlo s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 6 000 km,
 - 2. loď delší než 7,5 m, pokud byla dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 100 hodin, s výjimkou námořních lodí užívaných k obchodní, průmyslové, rybářské nebo záchranné činnosti, nebo
 - 3. letadlo o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, pokud bylo dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má nalétáno méně než 40 hodin, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou přepravu.
 - c) obchodním majetkem majetkové hodnoty, které slouží osobě povinné k dani a jsou touto osobou určeny k uskutečňování ekonomických činností,
 - d) dlouhodobým majetkem obchodní majetek, který je
 - 1. hmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů;^{7c)} hmotný majetek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno a ke dni uzavření této smlouvy je zřejmé, že vlastnické právo k užívanému hmotnému majetku bude za obvyklých okolností převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele,
 - 2. odpisovaným nehmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů,^{7c)}
 - 3. pozemkem, který je dlouhodobým hmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví;^{7d)} pozemek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastnické právo k užívanému pozemku bude převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele, nebo

4. technickým zhodnocením podle zákona upravujícího daně z příjmů,
- e) dlouhodobým majetkem vytvořeným vlastní činností dlouhodobý majetek, který plátcе v rámci svých ekonomických činností vyrobil, postavil nebo jinak vytvořil; technické zhodnocení⁷³⁾ se považuje za samostatný dlouhodobý majetek vytvořený vlastní činností,
- f) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v technickém osvědčení⁴⁾ nebo technickém průkazu zapsanou kategorii M1 nebo M1G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem,^{4a)}
- g) nájmem také podnájem, pacht a podpacht; nájmem se rozumí také zřízení, trvání nebo zánik věcného břemene zřízeného k nemovité věci, pokud jsou naplněny znaky nájmu,
- h) přepravou zboží také přeprava peněz a cenných papírů,
- i) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,
- j) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání
1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
 2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.
- (5) Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočítání ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to
- a) kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou, nebo
 - b) poslední směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou; přepočítání mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euro.

§ 4a Obrat

- (1) Obratem se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn úplat bez daně \times , které osobě povinné k dani náležejí za uskutečnění plnění \times s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za
- a) zdanitelné plnění,
 - b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo
 - c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až až 56a, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.
- (2) Do obratu se nezahrnuje úplata za dodání nebo poskytnutí dlouhodobého majetku, není-li toto uskutečnění plnění nedílnou součástí obvyklé ekonomické činnosti osoby povinné k dani.

§ 4b Zvláštní ustanovení

- (1) Pro účely tohoto zákona se ustanovení o obchodním závodu použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.
- (2) Pro účely tohoto zákona se na svěřenský fond, podílový fond, podfond investičního fondu a organizační složku státu, která je účetní jednotkou, hledí jako na právnickou osobu.
- (3) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

HLAVA II UPLATŇOVÁNÍ DANĚ

Díl 1

Daňové subjekty

§ 5

Osoby povinné k dani

- (1) Osoba povinná k dani je \times osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti, nebo skupina. Osobou povinnou k dani je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, pokud uskutečňuje ekonomické činnosti.
- (2) Osobou povinnou k dani není
- a) člen skupiny,
 - b) zaměstnanec nebo jiná osoba při uskutečňování ekonomické činnosti vyplývající z pracovněprávního vztahu, služebního poměru nebo jiného obdobného vztahu.
- (3) Ekonomickou činností se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a výkon svobodných a jiných obdobných povolání podle jiných právních předpisů, za účelem získávání pravidelného příjmu. Za ekonomickou činnost se považuje zejména činnost spočívající ve využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu. Samostatně uskutečňovanou ekonomickou činností není činnost zaměstnanců nebo jiných osob, kteří mají uzavřenou smlouvu se zaměstnavatelem, na základě níž vznikne mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem pracovněprávní vztah, případně činnosti osob, které jsou zdaňovány jako příjmy ze závislé činnosti.
- (4) Stát, kraje, obce, organizační složky státu, krajů a obcí, dobrovolné svazky obcí, hlavní město Praha a jeho městské části a právnické osoby

založené nebo zřízené zvláštním právním předpisem nebo na základě zvláštního právního předpisu^{7a)} se při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy nepovažují za osoby povinné k dani, a to i v případě, kdy za výkon těchto působností vybírají poplatky nebo jiné úhrady. \times

- (5) Osoba podle odstavce 4 se považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti,
- a) které jsou uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nebo
 - b) při jejichž výkonu se má za to, že dochází k výraznému narušení hospodářské soutěže tím, že osoba podle odstavce 4 nebyla považována nebo není považována za osobu povinnou k dani; tyto činnosti stanoví vláda nařízením.
- (6) Za samostatnou osobu povinnou k dani se považuje hlavní město Praha a každá jeho městská část.
- (7) \times

Skupina

§ 5a

- (1) Skupinou se pro účely tohoto zákona rozumí skupina spojených osob se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která je registrována k dani jako plátcе podle § 95a. Pokud mají osoby, které jsou součástí skupiny (dále jen „členové skupiny“) sídlo nebo provozovnu mimo tuzemsko, nejsou tyto jejich části součástí skupiny. \times Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny.
- (2) Spojenými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí kapitálově spojené osoby nebo jinak spojené osoby.
- (3) Kapitálově spojenými osobami jsou osoby, z nichž se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob, a přitom tento podíl představuje alespoň 40 % základního kapitálu nebo 40 % hlasovacích práv těchto osob.
- (4) Jinak spojenými osobami jsou osoby, na jejichž vedení se podílí alespoň jedna shodná osoba.

§ 5b

- (1) Pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.
- (2) Členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny vyplývající z daňových zákonů. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení nebo po zániku jejich členství ve skupině, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.

§ 5c

- (1) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobám, které se staly členy skupiny, přecházejí na skupinu dnem registrace skupiny.
- (2) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobě, která přistoupila ke skupině, přecházejí na skupinu dnem přistoupení této osoby.

Plátcі

§ 6

- (1) Plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.
- (2) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 je plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve.

§ 6a

zrušení

- (1) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek
- a) pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo
 - b) od plátce nabytím obchodního závodu.
- (2) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny právnické osoby do veřejného rejstříku nebo jemu odpovídající evidence vedené podle práva příslušného státu, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované právnické osoby, která byla plátcem.
- (3) Právnická osoba, která při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejich společníků, nepřestává být plátcem.

§ 6c

- (1) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která poskytuje služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou služeb osvobozených od daně bez

nároku na odpočet daně, nebo která uskutečňuje zaslání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku, a to prostřednictvím své provozovny umístěné mimo tuzemsko, je plátcem ode dne poskytnutí těchto služeb nebo dodání tohoto zboží.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, nebo plnění, na která se použije zvláštní režim jednoho správního místa, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto zdanitelného plnění.

(3) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, není osvobozenou osobou a uskuteční dodání zboží do jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska touto osobou, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, a to osobě, pro kterou je pořízení zboží v jiném členském státě předmětem daně, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.

§ 6d

Osoba povinná k dani, která je členem skupiny a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto plnění.

§ 6e

(1) Dědic, který majetek nabytý po zemřelém plátcem a který pokračuje v uskutečňování ekonomických činností, je plátcem ode dne přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

(2) Pokračováním v uskutečňování ekonomických činností se pro účely tohoto zákona rozumí pokračování v podnikání na základě živnostenského nebo jiného oprávnění nebo pokračování v jiných ekonomických činnostech.

§ 6f

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

Identifikované osoby

§ 6g

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani jsou identifikovanými osobami, pokud v tuzemsku pořizují zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně, kromě zboží pořízeného prostřední osobou v rámci zjednodušeného postupu při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu, ode dne prvního pořízení tohoto zboží.

§ 6h

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku, pokud se jedná o

- poskytnutí služby,
- dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
- dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 6i

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

§ 6j

Osoba povinná k dani, která není plátcem, se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která bude poskytovat vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

§ 6k

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani, které budou v tuzemsku pořizovat zboží z jiného členského státu \neq , jsou identifikovanými osobami ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým jsou tyto osoby registrovány.

§ 6l

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

- od osoby neusazené v tuzemsku bude přijímat zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o
 - poskytnutí služby,
 - dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
 - dodání zboží soustavami nebo sítěmi, nebo
- bude poskytovat službu s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

Díl 2

Místo plnění

Oddíl 1

Stanovení místa plnění při dodání zboží

§ 7

Místo plnění při dodání zboží

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží.

(3) Při dodání zboží s instalací nebo montáží se za místo plnění považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(4) Pokud však zboží je dodáno na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie, za místo plnění se považuje místo zahájení přepravy osob. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(5) Pro účely odstavce 4 se rozumí

- místem zahájení přepravy osob první místo, kde mohly nastoupit osoby na území Evropské unie,
- místem ukončení přepravy osob poslední místo, kde mohly vystoupit osoby na území Evropské unie,
- přepřevou osob uskutečněnou na území Evropské unie část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy osob.

(6) Místem plnění při dodání nemovitě věci je místo, kde se nemovitá věc nachází; v případě práva stavby je tímto místem místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 7a

Místo plnění při dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu

(1) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi obchodníkovy je místo, kde má tento obchodník sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

(2) Obchodníkem se pro účely odstavce 1 rozumí osoba povinná k dani, která nakupuje plyn, elektřinu, teplo nebo chlad zejména za účelem jejich dalšího prodeje a jejíž vlastní spotřeba tohoto zboží je zanedbatelná.

(3) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi jiné osobě než osobě uvedené v odstavci 1 je místo, kde osoba, které je zboží dodáno, toto zboží spotřebuje. Pokud osoba, které je takto zboží dodáno, nespotřebuje všechno dodané zboží, považuje se za místo plnění pro toto nespotřebované zboží místo, kde má tato osoba sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

§ 8

Místo plnění při zaslání zboží

(1) Místem plnění při zaslání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(2) Místem plnění při zaslání zboží je místo, kde se zboží nachází v době, kdy jeho odeslání nebo přeprava začíná, pokud

- zasílané zboží není předmětem spotřební daně a
- celková hodnota zboží, které osoba povinná k dani zaslala do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce
 - 1 140 000 Kč, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska, nebo
 - částku stanovenou jiným členským státem, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu.

(3) Osoba povinná k dani, která zboží zasílá, se může v případě splnění podmínek podle odstavce 2 rozhodnout, že místem plnění při zaslání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě je povinna tak postupovat do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(4) Zasláním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží mezi členskými státy, pokud

- zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu odlišného od člen-

- ského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy
1. osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo
 2. jí zmocněnou třetí osobou,
- b) zboží je dodáno osobě, pro kterou pořízení zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží není předmětem daně, a
- c) se nejedná o dodání
1. nového dopravního prostředku,
 2. zboží s instalací nebo montáží, nebo
 3. použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, jejichž dodání je předmětem zvláštního režimu.
- (5) Podmínka podle odstavce 4 písm. a) se považuje za splněnou, je-li zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovezeno osobou, která zboží dodává, do členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě se za členský stát zahájení odeslání nebo přepravy zboží považuje členský stát dovozu zboží.

Oddíl 2

Stanovení místa plnění při poskytnutí služby

§ 9

Základní pravidla pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která jedná jako taková, je místo, kde má tato osoba sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta provozovně osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna. Za tuto provozovnu se považuje organizační složka této osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má osoba poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby se za osobu povinnou k dani, která jedná jako taková, považuje

- a) osoba povinná k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty, i když jsou poskytnuty pro činnost, která není předmětem daně,
- b) právnická osoba nepovinná k dani, která je identifikována osobou nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě.

(4) Základní pravidlo pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby podle odstavců 1 a 2 se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 9a

Místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi

Za místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi a která je plátcem, s výjimkou poskytnutí služby osvobozeného od daně, se považuje tuzemsko, pokud

- a) je místo plnění stanoveno podle § 9 odst. 1 ve třetí zemi a
- b) ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

§ 10

Místo plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci

(1) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci, včetně služby znalce, odhadce a realitní kanceláře, služby bytovací, udělení práv na užívání nemovité věci a služby při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou zejména služby architekta a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitá věc nachází.

(2) Službou vztahující se k nemovité věci se pro účely stanovení místa plnění rozumí služba, která má dostatečnou přímou souvislost s danou nemovitou věcí podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.^{7e)}

(3) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k právu stavby je místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 10a

Místo plnění při poskytnutí přepravy osob

Místem plnění při poskytnutí služby přepravy osob je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

§ 10b

Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy

- (1) Místem plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy je místo konání kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, pokud jde o
- a) službu spočívající v oprávnění ke vstupu na takovou akci, včetně služby přímo související s tímto oprávněním, nebo
 - b) službu vztahující se k takové akci, včetně přímo související služby, jakož i poskytnutí služby organizátora takové akce, osobě nepovinné k dani.

§ 10c

Místo plnění při poskytnutí stravovací služby

(1) Místem plnění při poskytnutí stravovací služby je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

(2) Pokud je však poskytnuta stravovací služba na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy osob skutečného na území Evropské unie, je místem plnění místo zahájení přepravy osob.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí stravovací služby podle odstavce 2 se rozumí

- a) úsekem přepravy osob uskutečněným na území Evropské unie úsekem přepravy uskutečněným bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy osob,
 - b) místem zahájení přepravy osob místo prvního plánovaného nastoupení osob na území Evropské unie po případném přerušení cesty ve třetí zemi,
 - c) místem ukončení přepravy osob místo posledního plánovaného vystoupení osob na území Evropské unie, které nastoupily na území Evropské unie před případným přerušením cesty ve třetí zemi.
- (4) V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

§ 10d

Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde osoba, které je služba poskytnuta, dopravní prostředek skutečně fyzicky přebírá. Krátkodobým nájmem dopravního prostředku se pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku rozumí nepřetržitě držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

(2) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani je místo, příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.^{7e)}

(3) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu rekreační lodi osobě nepovinné k dani je místo, kde tato osoba loď skutečně fyzicky přebírá za podmínky, že osoba, která službu poskytuje, má v tomto místě sídlo nebo provozovnu, je-li služba poskytnuta prostřednictvím provozovny.

(4) Je-li místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku stanoveno podle odstavců 1 až 3

- a) v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země,
- b) ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

§ 10e

Místo plnění při poskytnutí služby zprostředkovatelem osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, je místo, kde je místo plnění zajišťovaného plnění.

§ 10f

Místo plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

(2) Pokud je však poskytnuta služba přepravy zboží mezi členskými státy osobě nepovinné k dani, je místem plnění místo zahájení přepravy.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani se rozumí

- a) přepravou zboží mezi členskými státy přeprava zboží, pokud místo zahájení přepravy a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států,
- b) místem zahájení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází,
- c) místem ukončení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

§ 10g

Místo plnění při poskytnutí služby přímo související s přepravou zboží a služby oceňování movité hmotné věci a práce na movité hmotné věci osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta, pokud jde o

- a) službu přímo související s přepravou zboží, jako je nakládka, vykládka, manipulace a podobná činnost,
- b) službu práce na movité hmotné věci nebo službu oceňování movité hmotné věci.

§ 10h

Místo plnění při poskytnutí služeb osobě nepovinné k dani do třetí země

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,^{7e)} pokud je toto místo ve třetí zemi a jde o

- a) převod a postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky a podobného práva,
- b) reklamní službu,
- c) poradenskou, inženýrskou, konzultační, právní, účetní a jinou podobnou službu, stejně jako zpracování dat a poskytnutí informací,
- d) bankovní, finanční a pojišťovací služby, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,
- e) poskytnutí pracovníků,
- f) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou dopravních prostředků,
- g) poskytnutí přístupu do přepravní nebo distribuční soustavy pro plyn nacházející se na území Evropské unie nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, do elektroenergetické soustavy anebo do sítě tepla nebo chladu a poskytnutí přepravy či distribuce plynu, tepla nebo chladu anebo poskytnutí přenosu či distribuce elektřiny prostřednictvím těchto soustav nebo sítí, včetně poskytnutí přímo souvisejících služeb,
- h) zavázání se k povinnosti zdržet se zcela nebo zčásti uskutečňování ekonomické činnosti nebo práva uvedených v písmenech a) až g).

§ 10i

Místo plnění při poskytnutí telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,^{7e)} pokud jde o

- a) telekomunikační službu,
 - b) službu rozhlasového a televizního vysílání, nebo
 - c) elektronicky poskytovanou službu.
- (2) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí
- a) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo příjmem signálů, textových dokumentů, obrázků, zvuků nebo jakéhokoli informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů, včetně příslušného přenosu nebo stanovení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím,
 - b) službou rozhlasového a televizního vysílání služba sestávající ze zvukového nebo audiovizuálního obsahu, jako jsou rozhlasové nebo televizní pořady pro simultánní poslech nebo sledování na základě programové skladby poskytované veřejnosti prostřednictvím komunikačních sítí poskytovatelem mediálních služeb pod jeho redakční odpovědností,
 - c) elektronicky poskytovanou službou služba poskytovaná prostřednictvím veřejné datové sítě nebo elektronické sítě, s výjimkou pouze samotné komunikace prostřednictvím elektronické adresy, a to zejména
 1. hostitelství internetových stránek,
 2. poskytnutí programového vybavení a jeho aktualizace,
 3. poskytnutí obrázků, textů nebo informací anebo zpřístupňování databází,
 4. poskytnutí hudby, filmů nebo her, poskytnutí politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých nebo zábavních pořadů nebo událostí, s výjimkou programů, které jsou službou rozhlasového a televizního vysílání, nebo
 5. poskytnutí služby výuky na dálku.

(3) *Odstavec 1 se nepoužije na poskytnutí služby osobou, která má sídlo v jednom členském státě a nemá provozovnu v ostatních členských státech, nebo má sídlo mimo území Evropské unie a provozovnu pouze v jednom členském státě, pokud*

- a) místo příjemce služby je v členském státě odlišném od členského státu, ve kterém má osoba poskytující službu sídlo nebo provozovnu, a
- b) celková hodnota těchto služeb bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně při použití směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou pro den 5. prosince 2017.

(4) *Na poskytnutí služby, kterým byla překročena hodnota podle odstavce 3, se použije odstavec 1.*

(5) *Osoba poskytující službu podle odstavce 3 se může rozhodnout, že místo plnění se určí podle odstavce 1. V takovém případě je povinna tak postupovat do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.*

Oddíl 3

Stanovení místa plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

§ 11

Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje

žuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli.

(2) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, pod nímž pořizovatel zboží pořídil, pokud ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v členském státě odlišném od členského státu, který vydal toto daňové identifikační číslo, a jestliže pořizovatel neprokáže, že *u tohoto pořízení, které bylo předmětem daně v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, splnil v tomto členském státě povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění; obdobně se postupuje v případě, že nevznikla povinnost přiznat plnění.* Je-li místo plnění stanoveno podle věty první v tuzemsku, pořizovatel nemá nárok na odpočet daně uplatněné při tomto pořízení zboží z jiného členského státu. Tímto ustanovením není dotčeno ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud je však pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží následně potom, co *byla z tohoto pořízení v tuzemsku přiznána daň nebo přiznáno plnění* podle odstavce 2 je pořizovatel oprávněn snížit základ daně v tuzemsku o základ daně, z kterého byla *zaplácena daň, nebo o hodnotu přiznaného plnění* v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží; *obdobně se postupuje v případě, že nevznikla povinnost přiznat plnění.* Pro snížení základu daně platí obdobně § 42.

(4) Pokud však je použit zjednodušený postup při dodání zboží do jiného členského státu formou třístranného obchodu, za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo stanovené podle odstavce 1, pokud pořizovatel uskutečnil pořízení zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží podle odstavce 1 a osoba, které bylo zboží dodáno v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je *osobou, která je povinna přiznat daň* jako při pořízení zboží z jiného členského státu a pořizovatel podal souhrnné hlášení.

Oddíl 4

Stanovení místa plnění při dovozu zboží

§ 12

Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropské unie.

(2) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie

- a) dočasně uskladněno, nebo
- b) propuštěno do celního režimu
 1. vnějšího tranzitu,
 2. uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma,
 3. dočasné použití s úplným osvobozením od cla, nebo
 4. aktivního zušlechťovacího styku.

Díl 3

Vymezení plnění

§ 13

Dodání zboží

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží se pro účely tohoto zákona považuje

- a) převod vlastnického práva k majetku za úplaty i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
- b) dodání zboží prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; toto dodání zboží se považuje za samostatné dodání zboží komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné dodání zboží komisionářem třetí osobě nebo komitentovi,
- c) ✕

c) přenechání zboží k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno **a ke dni uzavření této smlouvy je zřejmé**, že vlastnické právo k užívanému zboží bude **za obvyklých okolností** převedeno na jeho uživatele.

(4) Za dodání zboží za úplaty se také považuje

- a) použití hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- b) uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, pokud plátce použije tento majetek pro účely, pro které má nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 6,
- c) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku,²⁾ pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- d) vložení nepeněžitě vkladu ve hmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vložení hmotného majetku, který je součástí vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně,

- e) dodání vratného obalu spolu se zbožím v tuzemsku plátcem, který uvádí vratné obaly spolu se zbožím na trh,^{10a)} jestliže vratný obal stejného druhu nebyl tomuto plátcovi vrácen k poslednímu dni příslušného účetního období^{7d)} daného plátce nebo k poslednímu dni příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví. Pro účely tohoto zákona jsou za vratné obaly stejného druhu považovány také vratné obaly se shodnou výší zvláštní peněžní částky účtované při dodání vratného obalu spolu se zbožím. Toto ustanovení se nevztahuje na dodání vratných obalů spolu se zbožím, u kterého by se uplatnilo osvobození od daně podle § 63,
- f) předání dovezeného zboží, které bylo propuštěno do celního režimu volného oběhu, v tuzemsku bez změny vlastnického práva do okamžiku dodání tohoto zboží podle odstavce 1.
- (5) Použitím hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátcem se pro účely tohoto zákona rozumí trvalé použití obchodního majetku plátcem pro jeho osobní spotřebu nebo jeho zaměstnanců trvalé použití pro jiné účely než související s uskutečňováním jeho ekonomických činností, a poskytnutí obchodního majetku bez úplaty, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně.
- (6) Za dodání zboží za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu. Přemístěním obchodního majetku se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava majetku tímto plátcem nebo jím zmocněnou třetí osobou z tuzemska do jiného členského státu pro účely uskutečňování jeho ekonomických činností v jiném členském státě. Za dodání zboží do jiného členského státu plátcem se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění zboží, které bylo pořízeno tímto plátcem podle § 16 odst. 4, z tuzemska do jiného členského státu.
- (7) Za přemístění obchodního majetku z tuzemska do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely
- dodání zboží s instalací nebo montáží,
 - zasílání zboží do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
 - dodání zboží plátcem na palubě lodí, letadel nebo vlaků během přepravy osob podle § 7 odst. 4,
 - dodání zboží plátcem v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pokud je dodání zboží v tomto členském státě osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně,
 - vývozu zboží \times , pokud je zboží propuštěno do celního režimu vývozu,
 - poskytnutí služby pro plátce, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět plátcovi do tuzemska, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno,
 - přechodného užití zboží v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pro účely poskytnutí služby plátcem,
 - přechodného užití zboží, na dobu nepřekračující 24 měsíců, na území jiného členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval celní režim dočasněho použití s plným osvobozením od cla, nebo
 - dodání zboží soustavami nebo sítěmi.
- (8) Není-li nadále plněna některá z podmínek, které jsou předpokladem pro postup podle odstavce 7, považuje se zboží za přemístěné z tuzemska do jiného členského státu. V takovém případě se má za to, že přemístění nastává v okamžiku, kdy dotčená podmínka přestane být plněna.
- (9) Za dodání zboží se však pro účely tohoto zákona nepovažuje
- pozbytí obchodního závodu, pokud se jedná o hmotný majetek,
 - vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
 - poskytnutí daru v rámci ekonomické činnosti, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč, nebo poskytnutí obchodních vzorků bez úplaty v rámci ekonomické činnosti,
 - dodání vratného obalu, který je dodáván spolu se zbožím kupujícímu za úplatu, pokud je tato úplata přímo vázána k vratnému obalu a kupujícímu je při dodání zboží zaručeno vrácení této úplaty v plné výši po vrácení vratného obalu,^{10a)} nebo
 - vrácení vratného obalu bez úplaty či za úplatu.

§ 14

Poskytnutí služby

- (1) Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží. Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí také
- pozbytí nehmotné věci,
 - přenechání zboží k užití jinému,
 - zřízení, trvání a zánik věcného břemene,
 - zavázání se k povinnosti zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci.
- (2) Za poskytnutí služby se pro účely tohoto zákona považuje
- poskytnutí služby za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,

- poskytnutí služby prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; tato služba se považuje za samostatné poskytnutí služby komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné poskytnutí služby komisionářem třetí osobě nebo komitentovi.

(3) Za poskytnutí služby za úplatu se pro účely tohoto zákona také považuje

- poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku,²⁾ pokud byl u majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- vložení nepeněžitě vkladu v nehmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně.

(4) Pro účely tohoto zákona se za poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce rozumí

- dočasné využití obchodního majetku, s výjimkou dlouhodobého majetku, pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně, nebo
- poskytnutí služby plátcem bez úplaty pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců nebo jiné účely než souvisejících s uskutečňováním jeho ekonomických činností, pokud u přímo souvisejících přijatých plnění byl uplatněn odpočet daně.

(5) Za poskytnutí služby se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

- pozbytí obchodního závodu,
- vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku, včetně poskytnutí služby, jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
- postoupení vlastní pohledávky vzniklé plátcem.

§ 15

Poukaz

- (1) Poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí listina, a) se kterou je spojena povinnost ji přijmout jako úplatu nebo část úplaty za dodání zboží nebo poskytnutí služby a
- na níž nebo v jejíž související dokumentaci jsou uvedeny tyto údaje:
 - zboží, které má být dodáno, nebo služba, která má být poskytnuta, nebo
 - osoba, která má uskutečnit dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby.
 - Jednoúčelovým poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí poukaz, u kterého jsou v okamžiku jeho vydání o dodání zboží nebo poskytnutí služby, na které se vztahuje, známy alespoň tyto údaje:
 - sazba daně v případě zdánitelného plnění nebo skutečnost, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a
 - místo plnění.
 - Víceúčelovým poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí poukaz jiný než jednoúčelový poukaz.
 - Poukaz je vydán okamžikem, kdy se převede na prvního nabyvatele.

§ 15a

Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě jednoúčelového poukazu

(1) Převod jednoúčelového poukazu se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje, uskutečněné osobou povinnou k dani, jejímž jménem je převod proveden.

(2) Skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě jednoúčelového poukazu uskutečněná osobou povinnou k dani, která tento poukaz vlastním jménem

- vydala a přijme jej jako úplatu, se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, nebo
- nevydala a přijme jej jako úplatu, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje, touto osobou osobě, která poukaz vlastním jménem vydala.

(3) Přijme-li osoba povinná k dani jednoúčelový poukaz jako část úplaty za skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě tohoto poukazu, platí odstavec 2 pro skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby v části odpovídající této části úplaty.

§ 15b

Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě víceúčelového poukazu

(1) Převod víceúčelového poukazu se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje.

(2) Skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě víceúčelového poukazu uskutečněná osobou povinnou k dani, která tento poukaz přijme jako úplatu nebo část úplaty, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje.

(3) Je-li v přímé souvislosti s převodem víceúčelového poukazu osobou povinnou k dani jinou než osobou, která má povinnost tento poukaz přijmout jako úplatu nebo část úplaty, poskytnuta samostatná služba, odstavec 1 se na poskytnutí této služby nepoužije.

§ 16

Pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby registrované k dani v jiném členském státě, nebo od osoby, které vznikla nejpozději dnem dodání tohoto zboží registrační povinnost v jiném členském státě, které nejsou osvobozenou osobou, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do členského státu od něj odlišného

- osobou, která uskutečňuje dodání zboží,
- pořizovatelem, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu, nebo
- zmocněnou třetí osobou.

(2) Za pořízení zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje

- dodání zboží s instalací nebo montáží,
- dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- zasílání zboží,
- přemístění obchodního majetku z jiného členského státu do tuzemska pro účely uvedené v § 13 odst. 7,
- nabytí vratného obalu za úplatu.

(3) Pokud je zboží pořízeno právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do členského státu odlišného od členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje se pro účely tohoto zákona zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vrácení daně se postupuje přiměřeně podle § 82 až 82b.

(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu plátcem se pro účely tohoto zákona také považuje přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou a která není plátcem, za účelem následného dodání zboží v tuzemsku pořizovateli.

(5) Za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje

- přemístění zboží plátcem pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska a toto zboží bylo plátcem v rámci uskutečňování ekonomických činností v tomto jiném členském státě vyrobeno, nakoupeno, pořízeno z dalšího členského státu nebo dovezeno z třetí země,
- přemístění zboží plátcem z jiného členského státu do tuzemska, které bylo odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn plátcem v tomto jiném členském státě, a odeslání nebo přeprava zboží je ukončena v tuzemsku,
- přemístění zboží osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou a která nemá sídlo v tuzemsku, nebo zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska,
- přidělení zboží z jednoho členského státu do jiného ozbrojeným silám jiného státu, který je členem \times Severoatlantické smlouvy, nebo státu zúčastněného v Partnerství pro mír, pro jejich použití nebo použití civilních zaměstnanců, kteří je doprovázejí, pokud zboží nebylo předmětem daně v členském státě, který zboží přiděluje, jestliže dovoz tohoto zboží není osvobozen od daně.

§ 17

Zjednodušený postup při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu

(1) Třístranným obchodem je obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání téhož zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího.

(2) Prodávajícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, která není osvobozenou osobou.

(3) Kupujícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, která kupuje zboží od prostřední osoby.

(4) Prostřední osobou se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba

registrovaná k dani v členském státě odlišném od členského státu prodávajícího a členského státu kupujícího, která

- není osvobozenou osobou a
- pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.

(5) Při užití zjednodušeného postupu při třístranném obchodu se nesmí prostřední osoba registrovat k dani v členském státě kupujícího a uplatnit osvobození od daně při pořízení zboží v tomto členském státě, za podmínek stanovených tímto členským státem.

(6) Pořízení zboží z jiného členského státu, které je uskutečněno prostřední osobou v tuzemsku, při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu je osvobozeno od daně za těchto podmínek

- pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou, která není plátcem ani identifikovanou osobou, ale je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,
- pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou za účelem následného dodání zboží v tuzemsku,
- zboží pořízené prostřední osobou je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do tuzemska a je určeno pro kupujícího, pro kterého prostřední osoba uskutečňuje následné dodání zboží,
- kupující je plátcem nebo identifikovaná osoba,
- kupující je povinen přiznat daň u dodání zboží uskutečněného prostřední osobou jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

(7) Prostřední osoba, která je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a pořizuje zboží z jiného členského státu a dodává zboží kupujícímu, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, je při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu povinna

- splnit podmínky podle odstavce 6 pro uplatnění osvobození od daně při pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné v tuzemsku,
- oznámit stejné daňové identifikační číslo prodávajícímu a uvést je na daňovém dokladu pro kupujícího,
- vystavit kupujícímu daňový doklad se sdělením, že se jedná o třístranný obchod.

(8) Kupující je povinen oznámit prostřední osobě daňové identifikační číslo, které kupujícímu bylo přiděleno v tuzemsku, a přiznat daň na základě daňového dokladu vystaveného prostřední osobou, stejně jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

§ 18

zrušen

§ 19

Dodání a pořízení nových dopravních prostředků uvnitř území Evropské unie

(1) Plátcem, který dodává za úplatu nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Dnem prvního uvedení do provozu se u nových dopravních prostředků lodí a letadel rozumí den dodání výrobcem prvnímu kupujícímu nebo vlastníkovi nebo první den, kdy kupující nebo vlastník je oprávněn s dopravním prostředkem nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy byl dopravní prostředek výrobcem použit pro předváděcí účely. Za den prvního uvedení do provozu u pozemních motorových vozidel se považuje den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státu výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost toto vozidlo ve státu výrobce registrovat, a to ten den, který nastane dříve. Pokud není povinnost vozidlo registrovat ve státu výrobce, je dnem prvního uvedení do provozu den, kdy bylo vozidlo odvezeno kupujícím nebo jeho vlastníkem nebo den dodání kupujícímu nebo jeho vlastníkovi nebo den, kdy kupující nebo vlastník s ním mohl nakládat, a to ten den, který nastane dříve nebo den, kdy pozemní motorové vozidlo bylo použito pro předváděcí účely. Jestliže není den prvního uvedení do provozu takto stanoven, považuje se za den prvního uvedení do provozu den, kdy byl vystaven doklad o prodeji.

(3) Plátcem, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek od osoby registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu.

(4) Plátcem, který dodává za úplatu nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, pokud je nový dopravní prostředek přemístěn do jiného členského státu a plátcem společně s pořizovatelem předloží místně příslušnému správci daně hlášení o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu ve lhůtě pro podání daňového přiznání, ke kterému přiloží kopii vystaveného daňového dokladu. Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu osobě, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, plátcem neuvádí do souhrnného hlášení. Plátcem, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu od osoby, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, uskutečňuje také pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně v tuzemsku a k daňovému přiznání je povinen přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu, který mu vystavil dodavatel.

(5) Osoba, která není plátcem, a příležitostně dodá nový dopravní prostředek, který je přemístěn do jiného členského státu, se považuje za osobu oprávněnou uplatnit nárok na odpočet daně, kterou zaplatila při nabytí nového dopravního prostředku ve sjednané ceně nebo při dovozu nebo při pořízení z jiného členského státu, a to maximálně do výše daně, kterou by byl povinen odvést plátce, pokud by dodání bylo zdanitelným plněním v tuzemsku. Tato osoba je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně u svého místně příslušného správce daně v daňovém přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, a s hlášením o dodání nového dopravního prostředku předloží daňové přiznání do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu; tuto lhůtu nelze prodloužit. Pokud nárok na odpočet daně neuplatní v tomto daňovém přiznání nebo na požádání správce daně neposkytne informace nutné ke správnému stanovení nároku na odpočet daně, její nárok zaniká.

(6) Osoba, která není plátcem a porizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu, je povinna předložit daňové přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu a hlášení o pořízení nového dopravního prostředku do 10 dnů ode dne pořízení nebo ve lhůtě pro podání daňového přiznání, jde-li o identifikovanou osobu; tyto lhůty nelze prodloužit. Na základě tohoto daňového přiznání správce daně vyměří částku daně, kterou je porizující osoba povinna zaplatit místně příslušnému správci daně do 25 dnů ode dne, kdy ji daň byla vyměřena.

(7) Osoba, která porizuje nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován v registru silničních \times vozidel, může před podáním daňového přiznání podat hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a zaplatit zálohu ve výši daně z pořízení nového dopravního prostředku \times . K hlášení o pořízení nového dopravního prostředku je povinna přiložit kopii daňového dokladu, který jí vystavil dodavatel z jiného členského státu. Zaplacení zálohy správce daně na žádost pořizovatele potvrdí.

(8) Při dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu musí být na daňovém dokladu uveden údaj, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje tuto skutečnost potvrzující.

§ 20

Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropské unie.

(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vstup zboží na území Evropské unie z území podle § 3 odst. 2. U dovozu tohoto zboží postupuje celní úřad tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

Díl 4

Uskutečnění plnění a vznik povinnosti daň přiznat nebo zaplatit

§ 20a

Vznik povinnosti přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Povinnost přiznat daň při dodání zboží nebo poskytnutí služby vzniká ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Je-li před uskutečněním zdanitelného plnění přijata úplata, vzniká povinnost přiznat daň z přijaté částky ke dni přijetí úplaty. To neplatí, není-li zdanitelné plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě.

(3) Dodání zboží nebo poskytnutí služby je pro účely tohoto zákona známo dostatečně určitě, jsou-li známy alespoň tyto údaje:

- zboží, které má být dodáno, nebo služba, která má být poskytnuta,
- sazba daně v případě zdanitelného plnění a
- místo plnění.

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- dnem dodání podle § 13 odst. 1,
- dnem příklepu při vydražení zboží ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu,¹⁶⁾ nebo
- dnem přenechání zboží k užívání podle § 13 odst. 3 písm. c).

(2) Při dodání nemovité věci se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovité věci nabyvateli do užívání nebo dnem doručení vyzoomění, ve kterém je uveden den zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Při přenechání nemovité věci k užívání podle § 13 odst. 3 písm. c) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem přenechání nemovité věci k užívání.

(3) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve.

(4) Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné

- dnem převzetí díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,
- dnem odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby při dodání tepla, chladu, elektřiny, plynu, vody, odstranění odpadních vod a telekomunikační služby, při přepravě a distribuci plynu nebo při přenosu a distribuci elektřiny,
- dnem zjištění skutečné výše částky za službu poskytovanou v přímé

- souvislosti s nájmem nemovité věci, která byla v souvislosti s tímto nájmem přijata, pokud se nejedná o službu podle písmene b),
- dnem použití majetku nebo využití služby při použití hmotného majetku nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- dnem uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ při plnění vymezeném v § 13 odst. 4 písm. b),
- dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva k nepeněžitému vkladu, popřípadě jiných práv k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,
- dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva, popřípadě jiných práv k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,
- dnem dodání třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem dodání třetí osobou, při dodání zboží na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu, \times
- dnem poskytnutí služby třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem poskytnutí služby třetí osobou, při poskytnutí služby na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu nebo
- dnem převodu jednoúčelového poukazu.

(5) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelné plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obrátu.

(6) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. f) vzniká povinnost přiznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění podle § 13 odst. 4 písm. e) se považuje za uskutečněné k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví.

(7) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné i dnem podle odstavce 4 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(8) Je-li poskytováno zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku po dobu delší než 12 měsíců, považuje se zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo poskytování tohoto plnění započato; to neplatí

- pro kalendářní rok, v němž došlo k přijetí úplaty, ze které plátci vznikla povinnost přiznat daň,
- v případech podle odstavce 4 písm. b), nebo
- v případě služby, která je poskytována na základě zákona nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci třetí osobě, pokud úplatu za poskytnutí této služby hradí stát nebo jde-li o službu spočívající ve výkonu funkce insolvenčního správce podle ustanovení zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů.

(9) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 1 až 8 obdobně. U nájmu nemovité věci osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

§ 22

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat plnění při dodání zboží do jiného členského státu osvobozeném od daně

Při dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, je plátce povinen přiznat uskutečnění tohoto dodání ke dni vystavení daňového dokladu.

§ 23

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží

(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká

- propuštěním zboží do celního režimu
 - volného oběhu,
 - dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, nebo
 - konečného užití,
- nesplněním některé z povinností stanovených v celních předpisech pro
 - vstup zboží, které není zbožím Evropské unie, na území Evropské

- unie,
- 2. dočasné uskladnění,
- 3. celní režim tranzitu,
- 4. celní režim uskladnění,
- 5. celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla,
- 6. celní režim zušlechtění, nebo
- 7. nakládání se zbožím, které není zbožím Evropské unie,
- c) nesplněním podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Evropské unie, propuštěno do celního režimu, s výjimkou celního režimu konečného užití,
- d) odnětím zboží, které není zbožím Evropské unie, celnímu dohledu, nebo
- e) porušením podmínek stanovených v povolení k použití zvláštního celního režimu.

(2) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a), je plátcem povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do příslušného celního režimu propuštěno.

(3) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a) bod 2, je plátcem povinen přiznat daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do celního režimu volného oběhu v době dovozu zboží.

(4) Pokud byly porušeny podmínky pro osvobození od daně podle § 71g, je plátcem povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do celního režimu volného oběhu propuštěno.

(5) Bylo-li osobě, která není plátcem, rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a) bod 2, je tato osoba povinna zaplatit daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do celního režimu volného oběhu v době dovozu zboží.

(6) Plátcem splnil povinnost přiznat daň při dovozu zboží, pokud daň zaplatil celnímu úřadu v souladu s tímto zákonem jako osoba povinná zaplatit daň.

§ 24

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Při poskytnutí zdanitelného plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku, je-li osobou povinnou přiznat daň plátcem nebo identifikovaná osoba, kterým je dané plnění poskytnuto, vzniká povinnost přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Zdanitelné plnění podle odstavce 1 se považuje za uskutečněné a) dnem uskutečnění plnění stanoveným podle § 21, nebo

b) při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 dnem poskytnutí této služby.

(3) Je-li před uskutečněním zdanitelného plnění podle odstavce 1 poskytnuta úplata, vzniká povinnost přiznat daň z poskytnuté částky ke dni poskytnutí úplaty. To neplatí, není-li zdanitelné plnění ke dni poskytnutí úplaty známo dostatečně určitě.

(4) Je-li poskytováno zdanitelné plnění podle odstavce 1 po dobu delší než 12 měsíců a během tohoto období nedojde k poskytnutí úplaty s povinností přiznat daň, považuje se plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku, pokud se jedná o

- a) poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 24a

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat plnění při dodání zboží a poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko

(1) Při poskytnutí služby nebo dodání zboží s místem plnění mimo tuzemsko vzniká povinnost přiznat plnění ke dni uskutečnění tohoto plnění, pokud se jedná o

- a) poskytnutí služby,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

(2) Plnění podle odstavce 1 se považuje za uskutečněné dnem

- a) uskutečnění plnění stanoveným podle § 21,
- b) poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko podle § 9 odst. 1, na které se vztahuje povinnost podat souhrnné hlášení.

(3) Je-li před uskutečněním plnění, u něhož vznikla povinnost přiznat plnění, přijata úplata, vzniká povinnost přiznat plnění z přijaté částky ke dni přijetí úplaty. To neplatí, není-li plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě.

(4) Je-li poskytováno plnění s místem plnění mimo tuzemsko po dobu delší než 12 měsíců a během tohoto období nedojde k přijetí úplaty s povinností přiznat plnění, považuje se plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku, pokud se jedná o

- a) poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko podle § 9 odst. 1, na které se vztahuje povinnost podat souhrnné hlášení,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 25

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při porřízení zboží z jiného členského státu

(1) Při porřízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku vzniká plátcí nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň ke dni patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží porřizeno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží porřizeno, vzniká plátcí nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Při porřízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 vzniká plátcí nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň dnem přemístění zboží do tuzemska.

(3) Porřizení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. Porřizení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 se však považuje za uskutečněné dnem přemístění zboží do tuzemska.

Díl 5

Daňové doklady

Oddíl 1

Obecná ustanovení o daňových dokladech

§ 26

Daňový doklad

(1) Daňovým dokladem je písemnost, která splňuje podmínky stanovené v tomto zákoně.

(2) Daňový doklad může mít listinnou nebo elektronickou podobu.

(3) Daňový doklad má elektronickou podobu tehdy, pokud je vystaven a obdržén elektronicky. S použitím daňového dokladu v elektronické podobě musí souhlasit osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(4) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá vždy osoba, která plnění uskutečňuje.

Oddíl 2

Vystavování daňových dokladů

§ 27

Určení pravidel pro vystavování daňových dokladů

(1) Vystavování daňových dokladů při dodání zboží nebo poskytnutí služby podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je místo plnění.

(2) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, pokud je místo plnění

- a) v členském státě odlišném od členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, a pokud osobou povinnou přiznat daň je osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, a tato osoba nebyla zmocněna k vystavení daňového dokladu, nebo
- b) ve třetí zemi.

(3) *Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa.*

§ 28

Pravidla pro vystavování daňových dokladů v tuzemsku

(1) Plátcem je povinen vystavit daňový doklad v případě

- a) dodání zboží nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, s výjimkou plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně,
- b) zaslání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,
- c) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
- d) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty.
- e) ∞

(2) *Plátcem je povinen v případě uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. a), b) a e) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a) vystavit doklad o použití.*

(3) Osoba povinná k dani je povinna vystavit daňový doklad v případě

- a) uskutečnění plnění pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno, pokud jde o
 - 1. poskytnutí služby,
 - 2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
 - 3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- b) poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo
- c) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění ke dni přijetí úplaty.

(4) Orgán veřejné moci nebo dražebník je povinen namísto plátce vystavit daňový doklad při dražbě obchodního majetku plátce nebo při jeho prodeji mimo dražbu, a to obdobně podle odstavce 1 písm. a), a poskytnout daňový doklad tomuto plátci.

(5) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů ode dne, kdy vznikla povinnost přiznat daň, nebo přiznat plnění.

(6) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

- se uskutečnilo dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
- se uskutečnilo poskytnutí služby, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno,
- se uskutečnilo poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo
- byla přijata úplata, pokud před uskutečněním plnění podle písmen b) nebo c) vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(7) Osoba povinná k dani může k vystavení daňového dokladu písemně zmocnit osobu, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo třetí osobu. Pokud je zmocnění uděleno elektronicky, musí být podepsáno uznávaným elektronickým podpisem.

(8) *Plátce je povinen ve lhůtě pro vystavení daňového dokladu vynaložit úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění.*

Oddíl 3

Náležitosti daňových dokladů § 29

Náležitosti daňového dokladu

(1) Daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:

- označení osoby, která uskutečňuje plnění,
- daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
- označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- evidenční číslo daňového dokladu,
- rozsah a předmět plnění,
- den vystavení daňového dokladu,
- den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat daň nebo přiznat plnění, pokud se liší ode dne vystavení daňového dokladu,
- jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
- základ daně,
- sazbu daně,
- výši daně; tato daň se uvádí v české měně.

(2) Daňový doklad musí obsahovat rovněž tyto údaje:

- odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie nebo jiný údaj uvádějící, že plnění je od daně osvobozeno, je-li plnění osvobozeno od daně,
- „vystaveno zákazníkem“, je-li osoba, pro kterou je plnění uskutečněno, zmocněna k vystavení daňového dokladu,
- „daň odvede zákazník“, je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(3) Daňový doklad nemusí obsahovat tyto údaje:

- daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, není-li jí přiděleno,
- rozsah plnění, není-li v případě přijetí úplaty znám,
- jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně, pokud vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění ke dni přijetí úplaty,
- sazbu daně a výši daně,
 - jedná-li se o plnění osvobozené od daně, nebo
 - je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(4) Označením se pro účely daňových dokladů rozumí

- obchodní firma nebo jméno,
- dodatek ke jménu a
- sídlo.

§ 29a

Náležitosti daňového dokladu skupiny

(1) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného skupinou, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, která uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, který uskutečňuje plnění.

(2) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného pro skupinu, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, pro kterou se uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, pro kterého se uskutečňuje plnění.

Oddíl 4 Zjednodušený daňový doklad § 30

Vystavování zjednodušeného daňového dokladu

(1) Daňový doklad lze vystavit jako zjednodušený daňový doklad, pokud celková částka za plnění na daňovém dokladu není vyšší než 10 000 Kč.

(2) Daňový doklad nelze vystavit jako zjednodušený daňový doklad v případě

- dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
- zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,
- uskutečnění plnění, u něhož je povinná přiznat daň osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo
- prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele.

§ 30a

Náležitosti zjednodušeného daňového dokladu

(1) Zjednodušený daňový doklad nemusí obsahovat

- označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
- základ daně,
- výši daně.

(2) Neobsahuje-li zjednodušený daňový doklad výši daně, musí obsahovat částku, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.

Oddíl 5 Zvláštní daňové doklady § 31

Splátkový kalendář

Splátkový kalendář je daňovým dokladem, pokud

- obsahuje náležitosti daňového dokladu a
- tvorí součást nájemní smlouvy nebo je na něj v těchto smlouvách výslovně odkazováno.

§ 31a

Platební kalendář

(1) Platební kalendář je daňovým dokladem, pokud

- obsahuje náležitosti daňového dokladu,
 - osoba, pro niž je uskutečňováno zdanitelné plnění, poskytuje úplatu před uskutečněním zdanitelného plnění a
 - je na něm uveden rozpis plateb na předem stanovené období.
- (2) Platební kalendář nemusí obsahovat den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty.

§ 31b

Souhrnný daňový doklad

(1) *Souhrnný daňový doklad lze vystavit za*

- více samostatných zdanitelných plnění, která plátce uskutečňuje pro stejnou osobu v rámci kalendářního měsíce; tento doklad může obsahovat i jednu nebo více úplat, ze kterých vznikla povinnost přiznat daň, přijatých v tomto kalendářním měsíci od této osoby, nebo*
- jedno samostatné zdanitelné plnění a jednu nebo více úplat, ze kterých vznikla povinnost přiznat daň, přijatých v rámci kalendářního měsíce, v němž došlo k uskutečnění tohoto plnění, pokud se toto plnění uskutečnilo a tyto úplaty se vztahují ke zdanitelnému plnění, které se poskytuje pro jednu osobu.*

(2) Souhrnný daňový doklad se vystavuje do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

- se uskutečnilo první plnění uvedené na tomto souhrnném daňovém dokladu, nebo
- byla přijata první úplata uvedená na tomto souhrnném daňovém dokladu ✕.

(3) Údaje společné pro všechna samostatná zdanitelná plnění nebo úplaty mohou být na souhrnném daňovém dokladu uvedeny pouze jednou.

(4) *Souhrnný daňový doklad musí vždy obsahovat tyto údaje, a to samostatně pro*

a) *každé samostatné zdanitelné plnění*

- rozsah a předmět plnění,*
- den uskutečnění plnění,*
- jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,*
- základ daně,*
- sazbu daně a*
- výši daně,*

b) *každou úplatu*

- rozsah a předmět plnění; rozsah plnění se uvede pouze v případě, je-li znám,*
- den přijetí úplaty,*
- základ daně,*

4. sazbu daně a
5. výši daně.

§ 32

Doklad o použití

(1) Doklad o použití je daňový doklad vystavený v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. a), b) a e) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a).

(2) *Doklad o použití neobsahuje tyto údaje:*

- a) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
 - b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje.
- (3) V dokladu o použití se rovněž uvede sdělení o účelu použití.

§ 32a

Potvrzení při dražbě a při prodeji mimo dražbu

Potvrzení vystavené při dražbě obchodního majetku plátce nebo při jeho prodeji mimo dražbu je daňovým dokladem, pokud obsahuje

- a) náležitosti daňového dokladu a
- b) sdělení, že se jedná o prodej prostřednictvím osoby určené k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce.

Oddíl 6

Daňové doklady při dovozu a vývozu zboží

§ 33

Daňový doklad při dovozu

- (1) Za daňový doklad při dovozu zboží do tuzemska se považuje
 - a) rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, ve kterém vznikla povinnost priznat nebo zaplatit daň, nebo
 - b) jiné rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacená.

(2) Za daňový doklad při vrácení zboží zpět do tuzemska se považuje rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacená.

§ 33a

Daňový doklad při vývozu

Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje daňový doklad vystavený podle § 28 odst. 1 písm. a).

Oddíl 7

Zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti daňových dokladů

§ 34

(1) U daňového dokladu musí být od okamžiku jeho vystavení do konce doby stanovené pro jeho uchovávání zajištěna

- a) věrohodnost jeho původu,
- b) neporušenost jeho obsahu a
- c) jeho čitelnost.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) věrohodností původu skutečnost, že je zaručena totožnost osoby, která plnění uskutečňuje nebo která daňový doklad oprávněně vystavila,
- b) neporušeností obsahu skutečnost, že obsah daňového dokladu požadovaný podle tohoto zákona nebyl změněn,
- c) čitelností skutečnost, že je možné se seznámit s obsahem daňového dokladu přímo nebo prostřednictvím technického zařízení.

(3) Zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti lze dosáhnout prostřednictvím kontrolních mechanismů procesů vytvářejících spolehlivou vazbu mezi daňovým dokladem a daným plněním.

(4) Věrohodnost původu daňového dokladu v elektronické podobě a neporušenost jeho obsahu lze vedle kontrolních mechanismů procesů zajistit také

- a) uznávaným elektronickým podpisem,
- b) uznávanou elektronickou pečetí, nebo
- c) elektronickou výměnou informací (EDI),²¹⁾ jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost obsahu.

Oddíl 8

Uchovávání daňových dokladů

§ 35

Obecné ustanovení o uchovávání daňových dokladů

(1) Povinnost uchovávat daňové doklady má uchovatel, kterým je osoba povinná k dani, která

- a) daňový doklad vystavila nebo jejímž jménem byl daňový doklad vystaven, pokud jde o daňové doklady za uskutečněná plnění, nebo
- b) má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a která je plátcem nebo identifikovanou osobou, pokud jde o daňové doklady za všechna plnění přijatá v souvislosti se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku.

(2) Daňové doklady se uchovávají po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se plnění uskutečnilo.

(3) Uchovatel se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku je povinen uchovávat daňové doklady v tuzemsku. To neplatí, pokud je uchovává způsobem

umožňujícím nepřetržitý dálkový přístup.

(4) Pokud má uchovatel sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, je povinen předem oznámit správci daně místo uchovávání daňových dokladů v případě, že toto místo není v tuzemsku.

(5) Uchovatel je povinen na žádost správce daně zajistit český překlad daňového dokladu vystaveného v cizím jazyce.

§ 35a

Elektronické uchovávání daňových dokladů

(1) Daňový doklad lze převést z listinné podoby do elektronické a naopak.

(2) Daňový doklad lze uchovávat elektronicky prostřednictvím elektronických prostředků pro zpracování a uchovávání dat.

(3) Při uchovávání daňových dokladů prostřednictvím elektronických prostředků musí rovněž elektronicky uchovávaná data zaručující věrohodnost původu daňových dokladů a neporušenost jejich obsahu.

(4) Pokud uchovatel uchovává daňové doklady prostřednictvím elektronických prostředků zaručujících nepřetržitý dálkový přístup k uchovávaným datům, je povinen zajistit pro správce daně bezodkladně přístup k těmto dokladům, možnost stahovat je a používat je, pokud jde o

- a) daňové doklady uchovávané osobou povinnou k dani, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, nebo
- b) daňové doklady za uskutečněná plnění s místem plnění v tuzemsku uchovávané osobou povinnou k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku.

Díl 6

Základ daně a výpočet daně, oprava základu daně a oprava výše daně

Oddíl 1

Základ daně a výpočet daně

§ 36

Základ daně

(1) Základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátcem za uskutečněné zdanitelné plnění, včetně částky na úhradu spotřební daně od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, a to bez daně za toto zdanitelné plnění.

(2) Základem daně v případě přijetí úplaty před uskutečněním zdanitelného plnění je částka přijaté úplaty snížená o daň.

(3) Základ daně také zahrnuje

- a) jiné daně, poplatky nebo jiná obdobná peněžitá plnění,
- b) \times
- c) vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění, při jeho uskutečnění,
- d) při poskytnutí služby i materiál přímo související s poskytovanou službou,
- e) při poskytnutí stavebních a montážních prací provedených na dokončené stavbě nebo spojených s výstavbou stavby, konstrukce, materiál, stroje a zařízení, které se do stavby jako její součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují.

(4) Za vedlejší výdaje se pro účely základu daně považují zejména náklady na balení, přepravu, pojištění a provize.

(5) Základ daně se sníží o slevu z ceny, pokud je poskytnuta ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Do základu daně se nezahrnuje částka vzniklá zaokrouhlením celkové úplaty při platbě v hotovosti při dodání zboží nebo poskytnutí služby na celou korunu.

(6) Základem daně je v případě, že se jedná o

- a) dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) až d) a f), odst. 5, odst. 6 a podle § 16 odst. 5, cena zboží nebo cena obdobného zboží, za kterou by bylo možné zboží pořídit ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, a pokud takovou cenu nelze určit, výše celkových nákladů vynaložených na dodání zboží ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,
- b) poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 a 4, výše celkových nákladů vynaložených na poskytnutí služby ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,
- c) dodání zboží nebo poskytnutí služby, v případech kdy byla úplata poskytnuta formou nepeněžitého plnění, obvyklá cena bez daně tohoto dodání nebo poskytnutí,
- d) dodání zboží nebo poskytnutí služby v případech, kdy byla úplata poskytnuta zcela nebo zčásti virtuální měnou podle právního předpisu upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, obvyklá cena bez daně tohoto dodání nebo poskytnutí.

(7) Základem daně při dodání zboží nebo poskytnutí služby na základě víceúčelového poukazu je vše, co jako úplatu za víceúčelový poukaz uhradila nebo má uhradit osoba, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo třetí osoba, a to bez daně za toto zdanitelné plnění. Není-li tato úplata známa, je základem daně částka uvedená na víceúčelovém poukazu nebo v související dokumentaci snížená o daň.

(8) Je-li víceúčelový poukaz přijat jako část úplaty za uskutečněné zdanitelné plnění, stanoví se základ daně za toto plnění jako součet částky stanovené podle odstavce 7 pro část úplaty odpovídající víceúčelovému poukazu a částky stanovené podle odstavce 1 pro zbývající část úplaty.

(9) Pokud se za uskutečněná plnění stanoví celková cena nebo hodnota

ta, která zahrnuje dodání zboží nebo poskytnutí služby s různými sazbami daně, popřípadě osvobozená od daně, základ daně se pro jednotlivá zdanitelná plnění stanoví v poměrné výši odpovídající poměru cen určených podle právních předpisů upravujících oceňování majetku jednotlivých plnění k celkovému součtu těchto určených cen. Tato celková cena nebo hodnota se považuje za částku obsahující daň.

(10) Pokud je při oceňování majetku vyžadován posudek více znalců, použije se pro zjištění poměru cen cena z posudku, v němž je cena nejvyšší, která se považuje za cenu obsahující daň.

(11) Základem daně při dodání platných mincí, které jsou pro sběratelské účely prodávány za cenu vyšší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu vyšší, než je přepočtení jejich nominální hodnoty na českou měnu, je rozdíl mezi cenou, za kterou jsou prodávány a jejich nominální hodnotou. Tento rozdíl se považuje za částku obsahující daň. Pokud jsou prodávány za cenu nižší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu nižší, než je přepočtení jejich nominální hodnoty na českou měnu, základem daně je nula.

(12) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. e) je základem daně peněžní částka, za kterou plátce vratný obal, který je dodáván spolu se zbožím, dodává, bez daně. Základem daně je tato peněžní částka i v případě, že vratný obal je dodán plátcem spolu se zbožím bezúplatně, pokud zákon dále nestanoví jinak. Jestliže plátce dodává v tuzemsku vratné obaly stejného druhu spolu se zbožím všem svým odběratelům bezúplatně, je základem daně peněžní částka, za kterou je obal stejného druhu plátcem pořízen, snižená o daň. V případě, že peněžní částka není známa je základem daně cena vratného obalu stejného druhu určená podle právních předpisů upravujících oceňování majetku. Celkový základ daně u vratných obalů stejného druhu, z kterého se zjistí daň, se vypočte jako rozdíl mezi celkovým počtem vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, a celkovým počtem vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období^{7d)} nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, přičemž tento rozdíl je vynásoben částkou platnou pro vratný obal stejného druhu dodávaný v tuzemsku společně se zbožím, zjištěnou podle tohoto ustanovení. V případě, že celkový počet vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, je nižší než celkový počet vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období^{7d)} nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, jsou základ daně a příslušná daň uváděné na daňovém dokladu vystaveném podle § 32 odst. 1 se záporným znaménkem. Stejným způsobem se záporný základ daně a daň zohlední i v daňovém priznání podle § 101.

(13) Do základu daně se nezahrnuje částka, kterou plátce obdržel od jiné osoby na úhradu částky vynaložené jménem a na účet této jiné osoby. Podmínkou je, že přijatá částka nepřevyší uhrazené částky za jinou osobu a plátce si u plnění uhrazeného za jinou osobu neuplatní nárok na odpočet daně.

(14) *Obvyklou cenou se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí celá částka, kterou by za účelem pořízení zboží nebo přijetí služby musela osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, nacházející se na stejném obchodním stupni, na jakém se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje, zaplatit v podmínkách volné hospodářské soutěže nezávislému dodavateli nebo poskytovateli v tuzemsku, aby v daném okamžiku toto zboží pořídila nebo tuto službu přijala; pokud nelze srovnatelné dodání zboží nebo poskytnutí služby zjistit, rozumí se obvyklou cenou*

a) v případě zboží částka, která

1. není nižší než kupní cena daného nebo podobného zboží, nebo
2. odpovídá nákladové ceně určené k okamžiku dodání zboží, pokud nelze určit částku podle bodu 1,

b) v případě služby částka, která není nižší než výše celkových nákladů osoby povinné k dani na toto poskytnutí služby.

§ 36a

Základ daně ve zvláštních případech

(1) Základem daně je *obvyklá cena* bez daně, určená ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, je-li zdanitelné plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata za zdanitelné plnění

- a) nižší než *obvyklá cena* a osoba, pro kterou bylo zdanitelné plnění uskutečněno, nemá nárok na odpočet daně nebo nemá nárok na odpočet daně v plné výši, nebo
- b) vyšší než *obvyklá cena* a plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 76 odst. 1.

(2) Hodnotou plnění osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně je *obvyklá cena* určená ke dni jeho uskutečnění, je-li plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata nižší než *obvyklá cena* a plátce, který uskutečnil plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 76 odst. 1.

(3) Osobami, na které se vztahují odstavce 1 a 2, jsou

- a) kapitálově spojené osoby podle § 5a odst. 3 s tím, že výše podílu představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob,

- b) jinak spojené osoby podle § 5a odst. 4; za jinak spojené osoby se nepovažují osoby, kdy je jedna osoba členem dozorčích rad obou osob,
- c) osoby blízké,
- d) společníci téže společnosti ✕.

§ 37

Výpočet daně u dodání zboží a poskytnutí služby

Daň se vypočte jako

- a) součin základu daně a sazby daně, nebo
- b) rozdíl mezi

1. částkou odpovídající výši úplaty za zdanitelné plnění, která je včetně daně, nebo výši částky stanovené podle § 36 odst. 6, která je včetně daně bez zahrnutí částky vzniklé zaokrouhlením celkové úplaty při platbě v hotovosti, a

2. částkou, která se vypočítá jako podíl částky podle bodu 1 a koeficientu 1,21 v případě základní sazby daně, 1,15 v případě první snížené sazby daně nebo 1,10 v případě druhé snížené sazby daně.

§ 37a

Základ daně a výše daně při uskutečnění zdanitelného plnění, pokud vznikla povinnost priznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění

(1) Základem daně při uskutečnění zdanitelného plnění v případě, že vznikla povinnost priznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění, je rozdíl mezi základem daně podle § 36 odst. 1 a souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2.

(2) Je-li základ daně vypočtený podle odstavce 1

- a) kladný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně a kurz pro přepočtení cizí měny na českou měnu platné ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,
- b) záporný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně a kurz pro přepočtení cizí měny na českou měnu, které byly uplatněny při priznání daně z úplaty přijaté přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění.

(3) V případě, že základ daně podle odstavce 1 je záporný a pro výpočet daně při přijetí úplaty přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění byly uplatněny různé sazby daně, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění tytéž sazby daně, a to pro tu část z přijaté úplaty, kterou vznikl nebo byl navýšen kladný rozdíl mezi souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2 a základem daně podle § 36 odst. 1; obdobně se postupuje, byly-li uplatněny různé kurzy pro přepočtení cizí měny na českou měnu.

§ 38

Základ daně a výpočet daně při dovozu zboží

(1) Základem daně při dovozu zboží podle § 20 je součet

- a) základu pro vyměření cla, včetně cla, dávek a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, pokud již nejsou zahrnuty do základu pro vyměření cla,
- b) vedlejších výdajů vzniklých do prvního místa určení v tuzemsku, popřípadě do dalšího místa určení na území Evropské unie, pokud je toto místo při uskutečnění zdanitelného plnění známo, pokud nejsou zahrnuty do základu daně podle písmena a),
- c) příslušné spotřební daně, pokud není stanoveno v § 41 jinak.

(2) Prvním místem určení se pro účely odstavce 1 rozumí místo uvedené v přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážejícího členského státu. Pokud není první místo určení uvedeno na přepravním dokladu, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení dovážejícího zboží v dovážejícím členském státě.

(3) U propuštění zboží do celního režimu volného oběhu, dočasněho použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo vrácení zboží se daň vypočte podle § 37 písm. a). ✕ U zboží propuštěného do celního režimu volného oběhu z celního režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte podle odstavce 1 bez zahrnutí hodnoty služby poskytnuté osobou neusazenou v tuzemsku s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1.

(4) Pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží se pro přepočtení cizí měny na českou měnu použije kurz stanovený podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících clo.

§ 39

Základ daně a výpočet daně při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

- (1) Základ daně při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku se stanoví obdobně podle § 36.
- (2) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 písm. a).

§ 40

Základ daně a výpočet daně při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Základ daně při pořízení zboží z jiného členského státu se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Pokud je pořizovateli vrácena spotřební daň zaplacená v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno, dodatečně po poř-

zení zboží z tohoto členského státu, provede se oprava základu daně.

(3) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 písm. a).

§ 41

Základ daně a výpočet daně u zboží, které je v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně

(1) Základ daně při dovozu zboží, které je propuštěno do celního režimu volného oběhu s následným umístěním do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se stanoví podle § 38 bez zahrnutí spotřební daně.

(2) U zboží, které je při pořízení z jiného členského státu v tuzemsku umístěno do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se základ daně stanoví obdobně podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.

(3) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13, aniž by zboží bylo uvedeno do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

(4) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13 při uvedení zboží do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

Oddíl 2

Oprava základu daně a oprava výše daně

§ 42

Oprava základu daně ✕

(1) Plátce opraví základ daně, *nastanou-li tyto skutečnosti:*

- ✕ zrušení nebo vrácení celého nebo části zdanitelného plnění,
- ✕
- ✕ vrácení spotřební daně podle § 40 odst. 2,
- ✕ nedojde k převodu vlastnického práva ke zboží na jeho uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c),
- ✕ vrácení úplaty, ze které vznikla plátci ke dni jejího přijetí povinnost přiznat daň a jestliže se zdanitelné plnění neuskutečnilo, ✕
- použití úplaty, ze které vznikla plátci ke dni jejího přijetí povinnost přiznat daň, ✕ na úhradu jiného plnění, nebo*
- další skutečnosti, na jejichž základě dojde ke změně výše základu daně podle § 36 a 36a po dni uskutečnění zdanitelného plnění.*

(2) Opravu základu daně podle odstavce 1 písm. f) v případě reorganizace nelze provést u plnění, které není jako pohledávka zahrnuto do schváleného reorganizačního plánu.

(3) Oprava základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění uskutečněné

- dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně,
- dnem schválení reorganizačního plánu v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto plánu,
- dnem zrušení rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto zrušení, nebo
- dnem přeměny reorganizace v konkurs v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě této přeměny.

(4) Při opravě základu daně plátce

- vystaví opravný daňový doklad, nebo
- provede opravu základu daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, pokud plátce
 - neměl povinnost vystavit daňový doklad nebo
 - vystavil daňový doklad, ale pro účely vystavení opravného daňového dokladu mu není osoba, pro kterou se původní plnění uskutečnilo, dostatečně známa.

(5) Plátce je povinen vystavit opravný daňový doklad a vynaložit úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění do 15 dnů ode dne uvedeného v odstavci 3.

(6) Oprava základu daně jako samostatné zdanitelné plnění se uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tato oprava považuje za uskutečněnou. Pokud je snižován základ daně a plátce má povinnost vystavit opravný daňový doklad, oprava základu daně jako samostatné zdanitelné plnění se uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém plátce vynaložil úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění; to neplatí pro samostatné zdanitelné plnění uskutečněné podle odstavce 3 písm. b až d).

(7) V případě opravy základu daně plátce opraví výši daně, pro kterou použije sazbu daně platnou ke dni povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, z níž vznikla povinnost přiznat daň. Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění nebo při přiznání daně z přijaté úplaty. V případě opravy základu daně podle odstavce 1 písm. f), kdy je zároveň vystaven opravný daňový doklad podle § 45 odst. 4, lze použít i kurz platný první pracovní den kalendářního roku, ve kterém vznikl důvod opravy.

(8) Opravu základu daně nelze provést, pokud den uvedený v odstavci 3 nastane po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla

povinnost přiznat daň u původního uskutečněného zdanitelného plnění nebo došlo k přijetí úplaty, pokud se zdanitelné plnění ještě neuskutečnilo. *Lhůta pro opravu základu daně neběží po dobu soudního nebo rozhodčího řízení v souvislosti se zbožím nebo službou, které byly předmětem původního uskutečněného zdanitelného plnění, pokud toto řízení má vliv na výši základu daně; v případě insolvenčního řízení lhůta pro opravu základu daně neběží v období ode dne zahájení insolvenčního řízení do dne schválení reorganizačního plánu. V případě přenechání zboží k užití na základě smlouvy podle § 13 odst. 3 písm. c) lze opravu základu daně provést po celou dobu přenechání zboží.*

(9) Oprava základu daně ✕ se provede rovněž ve lhůtě 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém

- došlo k převzetí celkového díla, a to v případě, že byla poskytována dílčí plnění,
- došlo k převodu vlastnického práva ke zboží na uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c), nebo
- nastala skutečnost, na jejímž základě nedošlo k převedení vlastnického práva na uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c).

(10) V případě opravy základu daně ✕, pokud nedojde k převedení vlastnického práva na uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c), plátce sníží výši daně o částku daně vypočítanou podle § 37 písm. a) ze základu daně stanoveného jako rozdíl mezi úplatou bez daně, která plátci náleží za plnění podle § 13 odst. 3 písm. c), a částkou bez daně, která plátci náleží do dne zániku závazku převést vlastnické právo k užívanému zboží jiným způsobem než splněním.

(11) Při pořízení zboží z jiného členského státu, dodání zboží do jiného členského státu, poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku, poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko, režimu přenesení daňové povinnosti a při dovozu a vývozu zboží, *provede plátce nebo identifikovaná osoba opravu základu daně* obdobně podle odstavců 1 až 9.

(12) Při dovozu zboží, kdy vyměří daň celní úřad a je nesprávně uplatněn základ daně nebo sazba daně, plátce tuto skutečnost oznámí celnímu úřadu, který daň původně vyměřil.

(13) Při poskytnutí vybrané služby s místem plnění v tuzemsku, na které se použije zvláštní režim jednoho správního místa, *postupuje plátce nebo identifikovaná osoba* obdobně podle odstavců 1 a 4 až 8. Oprava základu daně ✕ se provede v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního zdanitelného plnění.

§ 43

Oprava výše daně ✕

(1) V případě, kdy plátce nebo identifikovaná osoba přiznala daň jinak, než stanoví tento zákon, a tím zvýšila daň na výstupu, je oprávněna provést opravu v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla nesprávně uplatněna daň. Opravu lze provést nejdříve ke dni, ve kterém plátce nebo identifikovaná osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, obdržela opravný daňový doklad, nebo ve kterém byla provedena oprava v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty ✕.

(2) V případě opravy výše daně podle odstavce 1 plátce nebo identifikovaná osoba

- vystaví opravný daňový doklad, nebo
- provedou opravu výše daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, pokud plátce nebo identifikovaná osoba
 - neměli povinnost vystavit daňový doklad nebo
 - vystavili daňový doklad, ale pro účely vystavení opravného daňového dokladu jim není osoba, pro kterou se původní plnění uskutečnilo, dostatečně známa.

(3) U opravy výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění. Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný osobou provádějící přepočítání ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění.

(4) Opravu výše daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního plnění.

(5) Osoba, která není plátcem a již vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na vystaveném dokladu, je oprávněna při opravě daně postupovat přiměřeně podle odstavců 1 až 4.

(6) Osoba povinná k dani, která při poskytnutí vybrané služby s místem plnění v tuzemsku použije zvláštní režim jednoho správního místa, je oprávněna při opravě daně postupovat obdobně podle odstavců 1 až 4.

(7) Při poskytnutí úplaty, z níž vznikla povinnost přiznat daň, platí odstavce 1 až 4 obdobně.

§ 44 zrušen

§ 45

Opravný daňový doklad

(1) Opravný daňový doklad o opravě základu daně ✕ nebo o opravě výše daně ✕ obsahuje

- označení osoby, která uskutečňuje plnění,
- daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
- označení osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění,

- d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- e) evidenční číslo původního daňového dokladu,
- f) evidenční číslo opravného daňového dokladu,
- g) důvod opravy,
- h) rozdíl mezi opraveným a původním základem daně,
- i) rozdíl mezi opravenou a původní daní,
- j) rozdíl mezi opravenou a původní částkou, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem,
- k) den uvedený v § 42 odst. 3.

(2) Pokud byl původní daňový doklad vystaven jako zjednodušený daňový doklad a osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, není plátcí dostatečně známa, nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. c), d), h) a i).

(3) Při opravě základu daně podle § 42 odst. 8 nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. i) a j).

(4) Pokud se oprava základu daně a oprava výše daně nebo oprava výše daně v jiných případech týká více zdanitelných plnění, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy, uvedeny na opravném daňovém dokladu pouze jednou. V případě, že na opravném daňovém dokladu nejsou uvedena evidenční čísla původních daňových dokladů, musí být na opravném daňovém dokladu ve vazbě na původní uskutečněná zdanitelná plnění uvedeno takové vymezení těchto plnění, aby souvislost mezi původním a opravným zdanitelným plněním byla jednoznačně určitelná. Dále plátce na opravném daňovém dokladu uvede souhrnné rozdíly mezi opravenými a původními základy daně a tomu odpovídající částky daně za veškerá opravovaná zdanitelná plnění.

(5) Opravný daňový doklad lze vystavit i v případě, že je opravou zvyšována výše daně, pokud plátce přiznal daň jinak, než stanoví tento zákon, a tím snížil daň na výstupu.

Oddíl 3

Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky § 46

Základní ustanovení o opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Věřitel je oprávněn provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud

- a) pohledávka ze zdanitelného plnění je vymáhána v exekučním řízení podle exekučního řádu, ve kterém nebyla dosud zcela vymožená, a od vydání prvního exekučního příkazu v tomto řízení uplynuly nejméně 2 roky; opravu základu daně nelze provést, pokud exekuci není možné provést z důvodu stanoveného právním předpisem upravujícím jiné řízení než exekuční řízení podle exekučního řádu,
- b) pohledávka ze zdanitelného plnění byla vymáhána v exekučním řízení podle exekučního řádu a tato exekuce skončila zastavením pro nemajetnost dlužníka,
- c) se dlužník nachází v insolvenčním řízení, věřitel přihlásil svoji pohledávku ze zdanitelného plnění nejpozději ve lhůtě stanovené rozhodnutím soudu o úpadku, tato pohledávka byla zjištěna a v insolvenčním řízení se k ní přihlíží a insolvenční soud

1. rozhodl o prohlášení konkursu na majetek dlužníka nebo o přeměně reorganizace v konkurs,

2. schválil oddlužení a ze zprávy pro oddlužení je zřejmé, že pohledávka ze zdanitelného plnění nebude zcela nebo zčásti uspokojena, nebo

3. zastavil insolvenční řízení z důvodu zamítnutí, odmítnutí nebo zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení, neschválení oddlužení nebo zrušení schváleného oddlužení, pokud je z těchto rozhodnutí zřejmé, že majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,

- d) došlo ke smrti dlužníka a z výsledků skončeného řízení o pozůstalosti je zřejmé, že pohledávka ze zdanitelného plnění nebude zcela nebo zčásti uspokojena; v případě likvidace pozůstalosti musí být pohledávka ze zdanitelného plnění uvedena v seznamu pohledávek a pokud jde o pohledávku, která se zjišťuje, musí se jednat o pohledávku ze zdanitelného plnění, která je zjištěna,
- e) bylo zahájeno a dosud neskončilo řízení podle písmen a) až d), věřitel uplatnil svá procesní práva směřující k uspokojení pohledávky, ale dosud nenastaly všechny skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně podle písmen a) až d) a uplynulo 5 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

(2) Pokud po provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky nastanou skutečnosti podle odstavce 1 písm. a) až d) zakládající provedení další opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, které mají za následek

- a) zvýšení opraveného základu daně, je věřitel povinen provést další opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky; podmínky pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky jsou splněny i v případě, že podle zprávy pro oddlužení nebo podle výsledků skončeného řízení o pozůstalosti bude pohledávka ze zdanitelného plnění plně uspokojena,
- b) snížení opraveného základu daně, je věřitel oprávněn provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky.

- (3) Opravu základu daně podle odstavce 1 nelze provést, pokud
 - a) věřitel a dlužník jsou nebo ke dni uskutečnění zdanitelného plnění byli 1. kapitálově spojenými osobami s tím, že výše podílu představuje nebo ke dni uskutečnění zdanitelného plnění představovala alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob, nebo 2. osobami blízkými,
 - b) věřitel a dlužník jsou nebo v době uskutečnění zdanitelného plnění byli společníky téže společnosti a toto plnění bylo uskutečněno na základě příslušné společenské smlouvy,
 - c) dlužník ke dni uzavření smlouvy, podle které je poskytováno zdanitelné plnění, jehož se oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky týká, byl nespolehlivým plátcem nebo nespolehlivou osobou,
 - d) oprava základu daně již byla provedena z jiného důvodu uvedeného v odstavci 1, a to v rozsahu, v jakém byla tato oprava a opravy s ní související provedeny,
 - e) dlužník není věřiteli dostatečně znám,
 - f) věřitel nejpozději k datu dodání zboží nebo poskytnutí služby věděl, že zdanitelné plnění nebude řádně zapláceno, nebo to s přihlédnutím k okolnostem obchodního vztahu, na základě kterého bylo poskytnuto zdanitelné plnění, vědět měl a mohl, pokud by v průběhu obchodního vztahu postupoval s péčí odpovídající péči řádného hospodáře,
 - g) věřitel neopravil základ daně podle § 42 v případě přeměny reorganizace v konkurs poté, co na základě schválení reorganizačního plánu opravy základ daně podle § 42, nebo
 - h) dlužník přestal být plátcem.

(4) Opravu základu daně podle odstavců 1 a 2 nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém

- a) se uskutečnilo zdanitelné plnění, nebo
- b) došlo k převzetí celkového díla, a to v případě, že byla poskytována dílčí plnění.

(5) Lhůta pro opravu základu daně podle odstavce 4 neběží

- a) po dobu exekučního řízení vedeného za účelem vymožení pohledávky věřitele,
- b) po dobu insolvenčního řízení, ve kterém se věřitel domáhá uspokojení pohledávky,
- c) po dobu řízení o pozůstalosti, ve kterém se věřitel domáhá uspokojení pohledávky,
- d) po dobu správního, soudního nebo rozhodčího řízení vedeného za účelem nebo v souvislosti se vznikem exekučního titulu, pokud věřitel následně na základě výsledků těchto řízení uplatnil v řízeních podle odstavce 1 písm. a) až d) svá procesní práva směřující k uspokojení pohledávky, nebo
- e) od zahájení likvidace dlužníka do zahájení insolvenčního řízení, pokud se věřitel v řízení o likvidaci dlužníka domáhá uspokojení pohledávky a v průběhu likvidace je zjištěn úpadek dlužníka.

(6) Věřitelem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí plátce,

- a) který uskutečnil zdanitelné plnění vůči jinému plátcí, z něhož mu vznikla povinnost přiznat daň,
- b) který daň z tohoto plnění přiznal,
- c) který neobdržel úplatu nebo její část za toto plnění a
- d) jehož právo na plnění z pohledávky nezaniklo.

(7) Dlužníkem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí plátce, který přijal od věřitele zdanitelné plnění, za které nebyla poskytnuta úplata nebo její část.

§ 46a

Výše opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky se provede ve výši základu daně stanoveného z

- a) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění, která nebyla vymožena v exekučním řízení,
- b) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění v případě prohlášení konkursu na majetek dlužníka nebo při přeměně reorganizace v konkurs,
- c) předpokládané neobdržené úplaty podle zprávy pro oddlužení v případě schválení oddlužení,
- d) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění v případě zastavení insolvenčního řízení,
- e) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění na základě výsledku skončeného řízení o pozůstalosti; opravu základu daně nelze provést do výše, v jaké povinnost k úhradě dluhů věřitele přešla na dědice, nebo
- f) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění určené kvalifikovaným odhadem na základě dosavadního výsledku a průběhu příslušného řízení, jde-li o opravu základu daně podle § 46 odst. 1 písm. e).

(2) Při stanovení výše základu daně podle odstavce 1 se neobdržená úplata sníží o částku v peněžních prostředcích nebo hodnotu nepeněžitého plnění, které věřitel obdržel v souvislosti s pojištěním nebo zajištěním pohledávky.

(3) Pokud po provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky došlo ke skutečnostem zakládajícím provedení další opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, věřitel při stanovení výše této další opravy zohlední všechny změny základu daně provedené předchozí opravou základu daně v případě nedobytné pohledávky a opravami nebo

změnami s ní souvisejícími.

(4) Pokud nebyla pohledávka v insolvenčním řízení v rámci přezkoumání přihlášených pohledávek zjištěna v hodnotě, kterou měla v době svého vzniku, vychází se při opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky z hodnoty pohledávky zjištěné na přezkumném jednání nebo při přezkumu provedeném insolvenčním správcem v oddlužení.

(5) Pokud byla pohledávka přezkoumávána v rámci likvidace pozůstalosti, vychází se při opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky z hodnoty pohledávky, v jaké je pohledávka v řízení o pozůstalosti považována za zjištěnou.

(6) Pokud je úplata za zdanitelné plnění bez ekonomického opodstatnění zcela zjevně odchylná od obvyklé ceny určené ke dni jeho uskutečnění, je věřitel oprávněn provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky pouze do výše základu daně stanoveného z této obvyklé ceny.

(7) Byl-li u původního zdanitelného plnění stanoven základ daně v nesprávné výši, může věřitel provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky pouze do výše odpovídající správně stanovenému základu daně.

(19) Dojde-li před provedením opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky k opravě základu daně, opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo opravě výše daně, vychází se při opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky z opraveného základu daně nebo opravené výše daně.

§ 46b

Změna výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem

(1) Věřitel je povinen změnit výši opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud

- nastaly skutečnosti zakládající oprávnění k provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky podle § 46 odst. 1 písm. a) až d) a
- z těchto skutečností vyplývá, že skutečná výše základu daně stanoveného z neobdržené úplaty neodpovídá výši opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem.

(2) Změnit výši opravy základu daně podle odstavce 1 nelze, pokud je absolutní hodnota rozdílu mezi skutečnou výší opravy základu daně a výší opravy určené kvalifikovaným odhadem nižší než 1 000 Kč.

(3) Je-li hodnota rozdílu mezi skutečnou výší opravy základu daně a výší opravy určenou kvalifikovaným odhadem

- kladná, věřitel zvýší výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu,
- záporná, věřitel sníží výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu.

§ 46c

Dodatečná oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Věřitel je povinen provést dodatečnou opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se po provedení opravy základu daně podle § 46 nebo po změně výše opravy základu daně podle § 46b sníží poslední známá neobdržená úplata.

(2) První dodatečnou opravu podle odstavce 1 v případě oddlužení je věřitel povinen provést poté, co skutečná výše uspokojení přesáhla výši předpokládanou schválenou zprávou pro oddlužení po schválení oddlužení.

(3) Do snížení poslední známé neobdržené úplaty podle odstavce 1 nebo 2 se započte rovněž částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitého plnění, které věřitel obdržel v souvislosti s postoupením pohledávky nebo v souvislosti s pojištěním nebo zajištěním pohledávky.

(4) Věřitel je oprávněn provést dodatečnou opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se po provedení opravy základu daně podle § 46 nebo po změně výše opravy základu daně podle § 46b zvýší poslední známá neobdržená úplata.

(5) Je-li hodnota rozdílu mezi základem daně stanoveným z poslední známé neobdržené úplaty a základem daně stanoveným z neobdržené úplaty po změně poslední známé neobdržené úplaty podle odstavce 1, 2 nebo 4

- kladná, věřitel sníží výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu,
- záporná, věřitel zvýší výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu.

(6) Dodatečnou opravu základu daně nelze provést po uplynutí 5 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se oprava základu daně považuje jako samostatné zdanitelné plnění za uskutečněné. Pro počítání této lhůty se použije § 46 odst. 5 obdobně.

§ 46d

Zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Věřitel je povinen provést zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky z důvodu prohlášení konkursu na majetek dlužníka a insolvenční soud zrušil konkurs z důvodu

- zjištění, že nebyl ani dodatečně osvědčen dlužníkům úpadek,
- zjištění, že není žádný přihlášený věřitel a všechny pohledávky za ma-

jetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň jsou uspokojeny, nebo

- souhlasu všech věřitelů a insolvenčního správce s návrhem dlužníka na zrušení konkursu.

(2) Zrušení opravy základu daně podle odstavce 1 provede věřitel ve výši poslední známé neobdržené úplaty.

§ 46e

Opravné daňové doklady v případě nedobytné pohledávky

(1) Rozhodne-li se věřitel opravit základ daně v případě nedobytné pohledávky, je povinen vystavit základní opravný daňový doklad do 30 dnů ode dne zjištění skutečností, na základě kterých se rozhodl tuto opravu provést.

(2) Věřitel je povinen vystavit opravný daňový doklad

- v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem do 30 dnů ode dne zjištění skutečností, na základě kterých mu vznikla povinnost změnit výši opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
 - v případě dodatečné opravy základu daně do 30 dnů ode dne snížení nebo zvýšení poslední známé neobdržené úplaty, nebo
 - při zrušení opravy základu daně do 30 dnů ode dne zjištění skutečností, na základě kterých mu vznikla povinnost provést zrušení opravy základu daně.
- (3) Základní opravný daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:

- označení věřitele,
 - daňové identifikační číslo věřitele,
 - označení dlužníka,
 - daňové identifikační číslo dlužníka,
 - odkaz na příslušné ustanovení § 46 odst. 1, podle kterého je oprava základu daně prováděna,
 - informaci o tom, že se jedná o další opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se jedná o opravu základu daně podle § 46 odst. 2,
 - spisovou značku insolvenčního řízení, je-li oprava základu daně prováděna z důvodu insolvenčního řízení,
 - evidenční číslo základního opravného daňového dokladu,
 - den vystavení základního opravného daňového dokladu,
 - den uskutečnění opravy základu daně, pokud touto opravou došlo ke snížení výše opravy základu daně,
 - informace vztahující se k původnímu zdanitelnému plnění, a to
 - evidenční číslo daňového dokladu,
 - den uskutečnění původního zdanitelného plnění,
 - výši úplaty,
 - základ daně,
 - sazbu daně a
 - výši daně,
 - informace vztahující se k předchozí opravě základu daně, změně výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravě základu daně a zrušení opravy základu daně, pokud byly provedeny, a to
 - evidenční číslo základního opravného daňového dokladu a opravných daňových dokladů,
 - den vystavení základního opravného daňového dokladu a opravných daňových dokladů,
 - den uskutečnění zdanitelného plnění,
 - výši předchozí opravy základu daně, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně a zrušení opravy základu daně,
 - výši opravy poslední známé daně,
 - informace vztahující se k opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky, a to
 - neobdrženou úplatu za původní zdanitelné plnění,
 - výši opravy základu daně,
 - daň vypočtenou z neobdržené úplaty za původní zdanitelné plnění.
- (4) Opravný daňový doklad v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem obsahuje tyto údaje:
- označení věřitele,
 - daňové identifikační číslo věřitele,
 - označení dlužníka,
 - daňové identifikační číslo dlužníka,
 - informaci o tom, že jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
 - spisovou značku insolvenčního řízení, pokud je oprava základu daně prováděna z důvodu insolvenčního řízení,
 - evidenční číslo
 - daňového dokladu,
 - základního opravného daňového dokladu,
 - opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
 - den
 - uskutečnění původního zdanitelného plnění,
 - uskutečnění opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky,

3. vystavení opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
4. uskutečnění změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud touto změnou došlo ke snížení výše opravy základu daně,
- i) informace vztahující se k původnímu zdanitelnému plnění, a to
1. výši úplaty,
 2. základ daně,
 3. sazbu daně a
 4. výši daně,
- j) informace vztahující se k opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky, a to
1. neobdrženou úplatu za původní zdanitelné plnění určenou kvalifikovaným odhadem,
 2. výši opravy základu daně,
 3. daň vypočtenou z neobdržené úplaty za původní zdanitelné plnění,
- k) informace vztahující se ke změně výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, a to
1. neobdrženou úplatu za původní zdanitelné plnění podle § 46a odst. 1 písm. a) až e),
 2. rozdíl mezi výší neobdržené úplaty podle bodu 1 a výší neobdržené úplaty, která odpovídá výši opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
 3. sazbu daně,
 4. základ daně stanovený z rozdílu podle bodu 2,
 5. daň vypočtenou z rozdílu podle bodu 2.
- (5) Opravný daňový doklad v případě dodatečné opravy základu daně obsahuje tyto údaje:
- a) označení věřitele,
 - b) daňové identifikační číslo věřitele,
 - c) označení dlužníka,
 - d) daňové identifikační číslo dlužníka,
 - e) informaci o tom, že jde o dodatečnou opravu základu daně,
 - f) evidenční číslo
 1. daňového dokladu,
 2. základního opravného daňového dokladu,
 3. opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud byla tato změna provedena,
 4. opravného daňového dokladu v případě dodatečné opravy základu daně,
 - g) den
 1. uskutečnění původního zdanitelného plnění,
 2. uskutečnění opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky,
 3. uskutečnění změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud byla tato změna provedena,
 4. vystavení opravného daňového dokladu v případě dodatečné opravy základu daně,
 5. uskutečnění dodatečné opravy základu daně, pokud touto opravou došlo ke snížení výše opravy základu daně,
 - h) snížení nebo zvýšení poslední známé neobdržené úplaty, které je důvodem pro dodatečnou opravu základu daně,
 - i) výši poslední známé neobdržené úplaty,
 - j) výši neobdržené úplaty po jejím snížení nebo zvýšení podle § 46c,
 - k) rozdíl mezi
 1. výší poslední známé neobdržené úplaty a
 2. výší neobdržené úplaty po jejím snížení podle § 46c,
 - l) sazbu daně,
 - m) základ daně stanovený z rozdílu podle písmene k),
 - n) daň vypočtenou z rozdílu podle písmene k).
- (6) Opravný daňový doklad při zrušení opravy základu daně obsahuje tyto údaje:
- a) označení věřitele,
 - b) daňové identifikační číslo věřitele,
 - c) označení dlužníka,
 - d) daňové identifikační číslo dlužníka,
 - e) informaci o tom, že jde o zrušení opravy základu daně,
 - f) evidenční číslo
 1. daňového dokladu,
 2. základního opravného daňového dokladu,
 3. opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud byla tato změna provedena,
 4. opravného daňového dokladu v případě dodatečné opravy základu daně, pokud byla tato oprava provedena,
 5. opravného daňového dokladu při zrušení opravy základu daně,
 - g) den
 1. vystavení opravného daňového dokladu při zrušení opravy základu daně,
 2. den uskutečnění zrušení opravy základu daně,
 3. den provedení opravy podle § 46 odst. 1,
 - h) základ daně a daň u původního zdanitelného plnění,
 - i) výši poslední známé neobdržené úplaty,
 - j) sazbu daně,
 - k) základ daně a daň ve výši, v jaké je provedeno zrušení opravy základu daně.
- § 46f
- Opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky jako samostatné zdanitelné plnění
- (1) Oprava základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění uskutečněné
- a) dnem doručení základního opravného daňového dokladu dlužníkovi, pokud jde o opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, která má za následek snížení základu daně,
 - b) dnem doručení opravného daňového dokladu dlužníkovi, pokud jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečnou opravu základu daně, které mají za následek snížení opravného základu daně,
 - c) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud jde o opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, která má za následek zvýšení opravného základu daně, nebo
 - d) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně nebo zrušení opravy základu daně, pokud jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečnou opravu základu daně nebo zrušení opravy základu daně, které mají za následek zvýšení opravného základu daně.
- (2) Věřitel, který provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání
- a) kopie všech vystavených daňových dokladů, na kterých jsou uvedena zdanitelná plnění, u kterých provedl tuto opravu, nebo
 - b) seznam těchto dokladů s uvedením všech náležitostí uvedených na těchto daňových dokladech.
- § 46g
- Společné ustanovení pro opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky
- V případě opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky plátce opraví výši poslední známé daně, pro kterou použije sazbu daně platnou ke dni povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění. Pro přepočtení cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění.
- Díl 7
Sazby daně
§ 47
- Sazby daně u zdanitelného plnění
- (1) U zdanitelného plnění nebo přijaté úplaty se uplatňuje
- a) základní sazba daně ve výši 21 %,
 - b) první snížená sazba daně ve výši 15 %, nebo
 - c) druhá snížená sazba daně ve výši 10 %.
- (2) U zdanitelného plnění se uplatní sazba daně platná ke dni vzniku povinnosti přiznat daň. U přijaté úplaty za zdanitelné plnění se uplatní sazba daně platná pro toto zdanitelné plnění ke dni vzniku povinnosti přiznat daň z přijaté úplaty.
- (3) U zboží se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U zboží uvedeného v příloze č. 3 ~~se~~ se uplatňuje první snížená sazba daně. U zboží uvedeného v příloze č. 3a, **tepla a chladu** se uplatňuje druhá snížená sazba daně.
- (4) U služeb se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U služeb uvedených v příloze č. 2 se uplatňuje první snížená sazba daně. U služeb uvedených v příloze č. 2a se uplatňuje druhá snížená sazba daně.
- (5) U elektronicky poskytovaných služeb spočívajících v poskytnutí knih, brožur, letáků, prospektů, novin, časopisů, periodik, obrázkových knih, předloh ke kreslení, omalováněk, hudebnin a kartografických výrobků, které byly zbožím, na jehož dodání se uplatňuje druhá snížená sazba daně, pokud byly obsaženy na hmotném nosiči, včetně jejich zpřístupnění v rámci veřejných knihovnických a informačních nebo dalších služeb poskytovaných podle knihovního zákona nebo obdobných služeb poskytovaných podle jiného právního předpisu, se uplatní druhá snížená sazba daně.**
- (6) Při dodání zboží nebo pořízení zboží z jiného členského státu, která obsahují druhy zboží podléhající různým sazbám daně, se uplatní nejvyšší z těchto sazeb, čímž není dotčena možnost uplatnit u každého druhu zboží příslušnou sazbu daně samostatně.
- (7) U dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností uvedených v příloze č. 4 se uplatňuje první snížená sazba daně.

(8) U dovozu zboží, u kterého se uplatňuje paušální celní sazba a který obsahuje druhy zboží, jež podléhají různým sazbám daně, zařazené do různých podpoložek celního sazebníku, se uplatní nejvyšší z těchto sazeb.

(9) U základu daně podle § 36 odst. 12 vztahujícímu se k vratným obalům se použije sazba daně platná pro tento zálohovaný obal.

§ 47a

Předmět závazného posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění
Předmětem závazného posouzení je určení, zda je zdanitelné plnění z hlediska sazby daně správně zařazeno do základní, první nebo druhé snížené sazby daně podle § 47 odst. 1.

§ 47b

Žádost o závazné posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby rozhodnutí o závazném posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí podle odstavce 1 osoba uvede

- a) popis zboží nebo služby, jichž se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést jednu položku zboží nebo služby,
- b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

§ 48

Sazba daně u dokončené stavby pro bydlení nebo dokončené stavby pro sociální bydlení

(1) První snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních nebo montážních prací provedených na dokončené stavbě, pokud se jedná o stavbu pro bydlení nebo stavbu pro sociální bydlení.

(2) Stavbou pro bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) stavba bytového domu podle právních předpisů upravujících katastr nemovitostí,
- b) stavba rodinného domu podle právních předpisů upravujících katastr nemovitostí,
- c) stavba, která
 1. slouží k využití stavby bytového domu nebo stavby rodinného domu a
 2. je zřízena na pozemku, který tvoří funkční celek s touto stavbou bytového domu nebo rodinného domu,
- d) obytný prostor,
- e) místnost užívaná spolu s obytným prostorem podle písmene d), která se nachází ve stejné stavbě pevně spojené se zemí.

(3) Pozemkem, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí pozemek, který slouží k provozu stavby pevně spojené se zemí nebo plní její funkce nebo který je využíván spolu s takovou stavbou. Touto stavbou není inženýrská síť ve vlastnictví jiné osoby než vlastníka pozemku.

(4) Obytným prostorem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí *byt nebo jiný soubor místností, popřípadě jednotlivá obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením odpovídají požadavkům na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu určeny.*

(5) Stavbami pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) stavba bytového domu podle právních předpisů upravujících katastr nemovitostí, v němž není obytný prostor s podlahovou plochou přesahující 120 m²,
 - b) stavba rodinného domu podle právních předpisů upravujících katastr nemovitostí, jehož podlahová plocha nepřesahuje 350 m²,
 - c) obytný prostor pro sociální bydlení,
 - d) ubytovací zařízení pro ubytování příslušníků bezpečnostních sborů podle zákona upravujícího služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů nebo pro ubytování státních zaměstnanců,
 - e) stavba určená pro použití v zařízeních sociálních služeb poskytující pobytové služby podle zákona o sociálních službách,
 - f) školská zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou péči, jakož i střediska výchovné péče, podle zákona upravujícího výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a preventivně výchovnou péči ve školských zařízeních,
 - g) internáty škol samostatně zřízených pro žáky se zdravotním postižením podle právních předpisů upravujících školská výchovná a ubytovací zařízení a školská účelová zařízení,
 - h) dětské domovy pro děti do 3 let věku,
 - i) zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a zařízení pro výkon pěstounské péče poskytující péči podle zákona upravujícího sociálně-právní ochranu dětí,
 - j) speciální lůžková zařízení hospicového typu,
 - k) domovy péče o válečné veterány,
 - l) jiná stavba, která
 1. slouží k využití staveb uvedených v písmenech a), b) a d) až k) a
 2. je zřízena na pozemku, který tvoří s těmito stavbami funkční celek.
- (6) Obytným prostorem pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí
- a) obytný prostor, jehož podlahová plocha nepřesahuje 120 m²,
 - b) místnost užívaná spolu s obytným prostorem podle písmene a), která se

nachází ve stejné stavbě pevně spojené se zemí.

§ 49

Sazba daně u výstavby nebo dodání stavby pro sociální bydlení

(1) První snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou stavby, která je stavbou pro sociální bydlení.

(2) První snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních a montážních prací, kterými se stavba nebo prostor mění na stavbu pro sociální bydlení.

(3) První snížená sazba daně se uplatní u dodání

- a) stavby pro sociální bydlení,
- b) pozemku, jehož součástí není jiná stavba než stavba pro sociální bydlení,
- c) práva stavby, jehož součástí není jiná stavba než stavba pro sociální bydlení, nebo
- d) jednotky, která nezahrnuje jiný prostor než obytný prostor pro sociální bydlení.

Díl 8

Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně

§ 51

Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

(1) Při splnění podmínek stanovených v § 52 až 62 jsou od daně bez nároku na odpočet daně osvobozena tato plnění:

- a) základní poštovní služby a dodání poštovních známek (§ 52),
- b) rozhlasové a televizní vysílání (§ 53),
- c) finanční činnosti (§ 54),
- d) penzijní činnosti (§ 54a),
- e) pojišťovací činnosti (§ 55),
- f) dodání nemovité věci (§ 56),
- g) nájem nemovité věci (§ 56a),
- h) výchova a vzdělávání (§ 57),
- i) zdravotní služby a dodání zdravotního zboží (§ 58),
- j) sociální pomoc (§ 59),
- k) provozování hazardních her (§ 60),
- l) ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 61),
- m) dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně a zboží, u něhož nemá plátcé nárok na odpočet daně (§ 62).

(2) U plnění, které je osvobozeno od daně bez nároku na odpočet daně, vzniká povinnost jej přiznat ke dni jeho uskutečnění. Je-li před uskutečněním plnění osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně přijata úplata, vzniká povinnost přiznat plnění z přijaté částky ke dni přijetí úplaty; to neplatí, není-li plnění osvobozené od daně ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě. Při stanovení hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36. Při opravě hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42.

§ 52

Základní poštovní služby a dodání poštovních známek

(1) Základní poštovní službou se pro účely tohoto zákona rozumí základní služba podle zákona upravujícího poštovní služby poskytovaná držitelem poštovní licence obsažená v této licenci.

(2) Dodáním poštovních známek se pro účely tohoto zákona rozumí dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb v tuzemsku nebo dodání dalších obdobných cenin s tím, že částka za tato dodání nepřevyšuje nominální hodnotu nebo částku podle poštovních ceníků.

§ 53

Rozhlasové a televizní vysílání

Rozhlasovým nebo televizním vysíláním se pro účely osvobození od daně rozumí poskytování rozhlasového nebo televizního vysílání prováděné provozovateli vysílání ze zákona podle zákona upravujícího provozování rozhlasového a televizního vysílání, s výjimkou vysílání obchodního sdělení, nebo poskytování obdobného vysílání z jiného členského státu nebo ze třetí země.

§ 54

Finanční činnosti

(1) Finančními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) převod cenných papírů včetně zaknihovaných cenných papírů, podílů v obchodních korporacích,
- b) přijímání vkladů od veřejnosti,
- c) poskytování úvěrů a peněžních zápůjček,
- d) platební služby a vydávání elektronických peněz,
- e) vydávání a správa platebních prostředků, jestliže se nejedná o poskytování platebních služeb nebo vydávání elektronických peněz podle písmene d),
- f) poskytování a převzetí peněžních záruk a převzetí peněžních závazků,
- g) otevření, potvrzení a avizování akreditivů,
- h) obstarávání inkasa,

- i) směnářská činnost,
- j) operace týkající se peněz,
- k) dodání zlata České národní bance a přijímání vkladů Českou národní bankou od bank, včetně zahraničních bank, nebo od státu,
- l) organizování regulovaného trhu s investičními nástroji,
- m) přijímání nebo předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka,
- n) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na cizí účet,
- o) obchodování s investičními nástroji na vlastní účet,
- p) obhospodařování majetku zákazníka na základě smlouvy se zákazníkem, pokud je součástí majetku investiční nástroj, s výjimkou správy nebo úschovy v oblasti investičních nástrojů,
- q) upisování nebo umísťování emisí investičních nástrojů,
- r) vedení evidence investičních nástrojů,
- s) vypořádání obchodů s investičními nástroji,
- t) obchodování s devizovými hodnotami na vlastní účet nebo na účet zákazníka,
- u) úplatné postoupení pohledávky postoupené jiným subjektem; osvobozeno od daně není poskytování služeb jejichž předmětem je vymáhání dluhů a faktoring,
- v) obhospodařování nebo administrace investičního fondu, důchodového fondu, účastnického fondu, transformovaného fondu nebo obdobných zahraničních fondů,
- w) vybírání rozhlasových nebo televizních poplatků,
- x) výplata dávek důchodového pojištění nebo vybírání opakujících se plateb obyvatelstva,
- y) sjednání nebo zprostředkování činností uvedených v písmenech a), b), c), d), e), f), g) h), i), j), l), m), n), o), p), q), r), s), t) a u).

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. c) v případě operací souvisejících se správou úvěru nebo peněžní zápůjčky může uplatnit pouze osoba poskytující úvěr nebo peněžní zápůjčku.

(3) Osvobození podle odstavce 1 písm. e) v případě operací souvisejících s vydáváním platebních karet, zejména správy nebo blokáce platební karty, může uplatnit pouze vydavatel tohoto platebního prostředku.

§ 54a

Penzijní činnosti

Penzijními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) poskytování doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
- b) poskytování penzijního připojištění podle zákona upravujícího penzijní připojištění,
- c) zprostředkování doplňkového penzijního spoření nebo penzijního připojištění.

§ 55

Pojišťovací činnosti

Pojišťovacími činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) poskytování pojištění,
- b) poskytování zajištění,
- c) služby související s pojištěním nebo zajištěním poskytované osobami zprostředkovávajícími pojištění nebo zajištění.

§ 56

Dodání nemovitě věci

(1) Od daně je osvobozeno dodání pozemku, který

- a) netvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí a
 - b) není stavebním pozemkem.
- (2) Stavebním pozemkem se pro účely zákona o dani z přidané hodnoty rozumí pozemek, na kterém
- a) má být zhotovena stavba pevně spojená se zemí a
 1. který je nebo byl předmětem stavebních prací, nebo správních úkonů za účelem zhotovení této stavby, nebo
 2. v jehož okolí jsou prováděny nebo byly provedeny stavební práce za účelem zhotovení této stavby, nebo
 - b) může být podle stavebního povolení, společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje, nebo udělení souhlasu s provedením ohlášené stavby podle stavebního zákona zhotovena stavba pevně spojená se zemí.
- (3) *Dodání vybrané nemovitě věci je osvobozeno od daně po uplynutí 5 let*
- a) *od vydání*
 1. *prvního kolaudačního souhlasu nebo prvního kolaudačního rozhodnutí, nebo*
 2. *kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí po podstatné změně dokončené vybrané nemovitě věci, nebo*
 - b) *v případě, že se pro vybranou nemovitou věc nevydává kolaudační souhlas nebo kolaudační rozhodnutí, ode dne, kdy bylo započato*
 1. *první užívání vybrané nemovitě věci, nebo*
 2. *užívání dokončené vybrané nemovitě věci po podstatné změně; pokud byl k provedené podstatné změně této vybrané nemovitě věci vydán kolaudační souhlas nebo kolaudační rozhodnutí, postupuje se podle*

písmene a).

(4) *Skutečnosti rozhodné pro počátek běhu lhůty podle odstavce 3 se v případě pozemku, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, nebo práva stavby, jehož součástí je stavba pevně spojená se zemí, odvíjí od stavby pevně spojené se zemí, s níž pozemek tvoří funkční celek nebo která je součástí práva stavby.*

(5) Vybranou nemovitou věcí se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) stavba pevně spojená se zemí,
- b) jednotka,
- c) inženýrská síť,
- d) pozemek, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí,
- e) podzemní stavba se samostatným účelovým určením,
- f) právo stavby, jehož součástí je stavba pevně spojená se zemí.

(6) Plátce se může rozhodnout, že se u dodání pozemku podle odstavce 1 nebo u dodání vybrané nemovitě věci po uplynutí lhůty podle odstavce 3 uplatňuje daň. Pokud je příjemce plnění plátcem, lze tak učinit pouze po jeho předchozím souhlasu. Pokud plátce přijal před uskutečněním zdanitelného plnění úplatu, ze které mu nevznikla povinnost přiznat daň, stanoví se při uskutečnění zdanitelného plnění základ daně podle § 36.

§ 56a

Nájem nemovitě věci

- (1) Nájem nemovitě věci je osvobozen od daně s výjimkou
- a) krátkodobého nájmu nemovitě věci,
 - b) poskytnutí ubytovacích služeb, které odpovídají číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA 55 ve znění platném k 1. lednu 2008,
 - c) nájmu prostor a míst k parkování vozidel,
 - d) nájmu bezpečnostních schránek,
 - e) nájmu strojů nebo jiných upevněných zařízení.
- (2) Krátkodobým nájmem nemovitě věci se pro účely odstavce 1 písm. a) rozumí nájem pozemku, jehož součástí je stavba, stavby nebo jednotky, popřípadě spolu s vnitřním movitým vybavením nebo dodáním plynu, elektřiny, tepla, chladu nebo vody, který trvá nepřetržitě nejvýše 48 hodin.
- (3) Plátce se může rozhodnout, že se u nájmu nemovitě věci jiným plátcem pro účely uskutečňování jejich ekonomických činností uplatňuje daň.

§ 57

- (1) Výchovou a vzděláváním se pro účely tohoto zákona rozumí
- a) výchovná a vzdělávací činnost poskytovaná v mateřských školách, základních školách, středních školách, konzervatořích, vyšších odborných školách, základních uměleckých školách a jazykových školách s právem státní jazykové zkoušky, které jsou zapsány ve školském rejstříku,⁴²⁾ dále výchovná a vzdělávací činnost v rámci praktického vyučování nebo praktické přípravy uskutečňované na pracovištích fyzických nebo právnických osob, které mají oprávnění k činnosti související s daným oborem vzdělání a uzavřely se školou smlouvu o obsahu a rozsahu praktického vyučování nebo odborné praxe a o podmínkách pro jejich konání,⁴³⁾
 - b) školské služby poskytované ve školských zařízeních, které jsou zapsány ve školském rejstříku⁴²⁾ a které doplňují nebo podporují vzdělávání ve školách podle písmene a) nebo s ním přímo souvisejí; dále zajištění ústavní nebo ochranné výchovy anebo preventivně výchovné péče,⁴⁴⁾
 - c) vzdělávací činnost poskytovaná na vysokých školách^{44a)}
 1. v akreditovaných bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech,
 2. v programech celoživotního vzdělávání uskutečňovaných podle zákona o vysokých školách,
 3. ✕
 3. v programech celoživotního vzdělávání uskutečňovaných jako Univerzita třetího věku,
 - d) činnost prováděná za účelem rekvalifikace nebo poskytování služeb odborného výcviku podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty,^{7e)} poskytovaná osobou, která získala akreditaci k provádění této činnosti nebo která má pro výkon této činnosti akreditovaný vzdělávací program,
 - e) výchovná a vzdělávací činnost v rámci plnění povinné školní docházky žáků v zahraničních školách zřízených na území České republiky a nezapsaných do školského rejstříku, v nichž Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy povolilo plnění povinné školní docházky,
 - f) jazykové vzdělání poskytované fyzickými a právnickými osobami působícími v oblasti jazykového vzdělávání uznanými Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a dále jazykové vzdělání poskytované osobami působícími v oblasti jazykového vzdělávání v přípravných kurzech pro vykonání standardizovaných jazykových zkoušek uznaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy,^{44b)}
 - g) výchovné, vzdělávací a volnočasové aktivity poskytované dětem a mládeži příspěvkovými organizacemi a nestátními neziskovými organizacemi pro děti a mládež,
 - h) poskytování služeb péče o dítě v dětské skupině podle zákona upravující

ciho poskytování služby péče o dítě v dětské skupině nebo poskytování péče o děti do 4 let v denním režimu, pokud jsou poskytovány

1. státem,
2. krajem,
3. obcí,
4. organizační složkou státu, kraje nebo obce,
5. dobrovolným svazkem obcí,
6. hlavním městem Prahou nebo jeho městskou částí,
7. příspěvkovou organizací, nebo
8. nestátní neziskovou organizací pro děti a mládež.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňované v rámci výchovy a vzdělávání osobou uvedenou v odstavci 1.

§ 58

Zdravotní služby a dodání zdravotního zboží

(1) Zdravotní službou se pro účely tohoto zákona rozumí zdravotní služba podle zákona upravujícího zdravotní služby poskytovaná poskytovatelem zdravotních služeb uvedená v oprávnění k poskytování zdravotních služeb, pokud se jedná o činnost s léčebným cílem nebo chránící lidské zdraví, a služba s ní úzce související.

(2) Dodáním zdravotního zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání

- a) lidské krve, lidských orgánů a mateřského mléka, pokud není ke dni jejich dodání zřejmé, že budou použity pro průmyslové využití, nebo
- b) stomatologických výrobků, které jsou zdravotnickými prostředky podle zákona upravujícího zdravotnické prostředky, stomatologickými laboratořemi a oprav těchto výrobků.

(3) Dodáním zdravotního zboží pro účely tohoto zákona není výdej nebo prodej

- a) léčiv,
- b) potravin pro zvláštní výživu, nebo
- c) zdravotnických prostředků na lékařský předpis i bez lékařského předpisu.

(4) Od daně je osvobozeno zdravotní pojištění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění.⁴⁶⁾

§ 59

Sociální pomoc

Sociální pomocí se pro účely tohoto zákona rozumí sociální služby podle zvláštního právního předpisu.⁴⁷⁾ Sociální služby jsou osvobozeny od daně, pokud jsou poskytovány podle zvláštního právního předpisu.^{47a)}

§ 60

Provozování loterií a jiných podobných her

Provozováním loterií a jiných podobných her se pro účely tohoto zákona rozumí provozování loterií a jiných podobných her,⁴⁸⁾ s výjimkou služeb souvisejících s jejich provozováním zajišťovaných pro provozovatele jinými osobami.

§ 60

Provozování hazardních her

Provozováním hazardních her se pro účely tohoto zákona rozumí provozování hazardních her podle zákona upravujícího hazardní hry, s výjimkou služeb souvisejících s jejich provozováním zajišťovaných pro provozovatele jinými osobami.

§ 61

Ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

Od daně jsou dále osvobozena tato plnění:

- a) poskytnutí služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího jako protihodnoty členského příspěvku pro vlastní členy právnických osob, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání a jejichž povaha je politická, odborová, náboženská, vlastenecká, filozofická, dobročinná nebo občanská, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž,
- b) poskytnutí služeb a dodání zboží úzce souvisejícího s ochranou a výchovou dětí a mládeže orgány sociálně-právní ochrany dětí a dalšími orgány nebo osobami, které zajišťují výkon sociálně-právní ochrany dětí podle zvláštního právního předpisu,^{48a)}
- c) poskytnutí pracovníků náboženskými nebo obdobnými organizacemi k činnostem uvedeným v písmenu b) a v § 57 až 59, a to s přihlédnutím k duchovní péči,
- d) poskytování služeb úzce souvisejících se sportem nebo tělesnou výchovou právníky osobami, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, osobám, které vykonávají sportovní nebo tělovýchovnou činnost,
- e) poskytnutí kulturních služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího krajem, obcí, právnickou osobou zřízenou zákonem, právnickou osobou zřízenou Ministerstvem kultury nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,
- f) poskytování služeb a dodání zboží osobami, jejichž činnosti jsou osvobozeny od daně podle písmen a), b), c), d) a e) a podle § 57, 58 a 59 za

podmínky, že se jedná pouze o dodání zboží nebo poskytnutí služeb při příležitostných akcích pořádaných výlučně za účelem získání finančních prostředků k činnostem, pro které jsou tyto osoby založeny nebo zřízeny, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž,

- g) poskytování služeb nezávislým seskupením osob, které je osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, se sídlem v tuzemsku, svým členům, kteří uskutečňují plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně podle písmen a) až f), § 52 odst. 1, § 53 nebo § 57 až 59 nebo činnosti, při jejichž uskutečňování nejsou osobou povinnou k dani, pokud

1. jsou tyto služby přímo nezbytné k tomu, aby tito členové mohli uskutečňovat uvedená plnění nebo činnosti,

2. úhrada za poskytnuté služby odpovídá nákladům na jejich poskytnutí podle podílů členů na poskytnuté službě a

3. toto poskytování služeb nenarušuje tím, že se jedná o plnění osvobozené od daně, hospodářskou soutěž.

§ 62

Dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátec nárok na odpočet daně

- (1) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, u kterého při pořízení, popřípadě při změně účelu použití, plátec nemohl uplatnit nárok na odpočet daně, protože je používal k uskutečnění plnění osvobozených od daně.

(2) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, při jehož pořízení nebo použití neměl plátec nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 4.

Díl 9

Osvobození od daně s nárokem na odpočet daně

§ 63

Plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně jsou osvobozena dále uvedená osvobozená plnění za podmínek stanovených v § 64 až 71g

- a) dodání zboží do jiného členského státu (§ 64),
- b) pořízení zboží z jiného členského státu (§ 65),
- c) vývoz zboží (§ 66),
- d) poskytnutí služby do třetí země (§ 67),
- e) osvobození ve zvláštních případech (§ 68),
- f) přeprava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží (§ 69),
- g) přeprava osob (§ 70),
- h) dovoz zboží (§ 71),
- i) dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujícího nebo člena posádky letadla a dovoz pohonných hmot cestujícím (§ 71a až 71f),
- j) dovoz zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně (§ 71g).

(2) U plnění, které je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost jej přiznat ke dni jeho uskutečnění, pokud zákon nestanoví jinak. Při stanovení hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36. Při opravě hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42 a 43.

§ 64

Osvobození při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrovanou k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dodání zboží osobě, pro kterou pořízení zboží v jiném členském státě není předmětem daně.

(2) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu plátcem, osobě v jiném členském státě, který je odeslán nebo přepraven z tuzemska plátcem nebo osobou, která nový dopravní prostředek pořizuje, nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(3) Dodání zboží, které je předmětem spotřební daně, do jiného členského státu plátcem, osobě povinné k dani, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo právnické osobě, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud odeslání nebo přeprava zboží je uskutečněna podle zákona upravujícího spotřební daně, a povinnost platit spotřební daň vzniká pořizovateli v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(4) Přemístění obchodního majetku plátcem z tuzemska do jiného členského státu pro účely jeho podnikání podle § 13 odst. 6 je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud plátec prokáže, že zboží bylo přemístěno do jiného členského státu a bylo předmětem daně při pořízení zboží v tomto členském státě.

(5) Dodání zboží do jiného členského státu lze prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby, že zboží bylo přepraveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.

§ 65

Osvobození při pořízení zboží z jiného členského státu

Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

- a) dodání takového zboží plátcem v tuzemsku by bylo v každém případě osvobozeno od daně,
- b) dovoz takového zboží by byl osvobozen od daně, nebo
- c) pořizovatel má nárok na vrácení daně na vstupu podle § 82a až 83, s výjimkou nároku na vrácení daně v poměrné výši.

§ 66

Osvobození od daně při vývozu zboží

(1) Vývozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí výstup zboží z území Evropské unie na území třetí země, jestliže zboží bylo propuštěno do celního režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku nebo vnějšího tranzitu, nebo bylo zpětně vyvezeno.

(2) Osvobozeno od daně při vývozu zboží do třetí země je dodání zboží \times , které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska do třetí země

- a) prodávajícím nebo jím zmocněnou osobou, nebo
- b) kupujícím nebo jím zmocněnou osobou, jestliže kupující nemá v tuzemsku sídlo ani místo pobytu, ani provozovnu, s výjimkou zboží přepravovaného kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí nebo letadel, popřípadě jiného prostředku pro dopravu pro soukromé použití.

(3) Při dodání zboží do třetí země se pro účely zákona o dani z přidané hodnoty za den uskutečnění plnění považuje den výstupu zboží z území Evropské unie.

(4) Výstup zboží z území Evropské unie je plátcem povinen prokázat

- a) rozhodnutím celního úřadu o vývozu zboží do třetí země, u kterého je potvrzen výstup zboží z území Evropské unie, nebo
- b) jinými důkazními prostředky v případě
 1. ústního celního prohlášení pro vývoz zboží, nebo
 2. úkonu považovaného za celní prohlášení pro vývoz zboží.

§ 67

Osvobození při poskytnutí služby do třetí země

(1) Poskytnutí služby do třetí země osobě, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, s místem plnění v tuzemsku, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Službou podle odstavce 1 jsou práce na movitém majetku, který je pořízen nebo dovezen za účelem provedení těchto prací v tuzemsku a následně je odeslán nebo přepraven do třetí země osobou, která tyto služby poskytla, nebo osobou, pro kterou jsou tyto služby poskytnuty, nebo zmocněnou třetí osobou.

§ 68

Osvobození ve zvláštních případech

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení lodí

- a) používaných k plavbě po volném moři a přepravujících osoby za úplatu nebo používaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,
- b) používaných k poskytnutí záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, s výjimkou dodání palubních zásob lodím používaným k pobřežnímu rybolovu,
- c) válečných, pokud opouštějí tuzemsko a směřují do zahraničních přístavů a kotvišť.

(2) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

- a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem námořních lodí, včetně nájmu námořních lodí s posádkou, uvedených v odstavci 1 písm. a) a b),
- b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení včetně rybářského vybavení, které je na těchto lodích instalováno nebo používáno.

(3) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

- a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem letadel, včetně nájmu letadel s posádkou, které jsou užívány leteckými společnostmi provozujícími zejména mezinárodní leteckou dopravu za úplatu,
- b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno.

(4) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení letadel uvedených v odstavci 3.

(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 2, která bezprostředně souvisí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, která bezprostředně souvisí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem. Za takové poskytnutí služby, se nepovažuje zejména ubytování cestujících z důvodu zpoždění v letecké dopravě, nájem salónku a kancelářských prostor na letišti nebo odbavení cestujících.

(7) Subjektem Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí tyto subjekty uvedené v příslušných předpisech Evropské unie:⁷⁵⁾

- a) orgány Evropské unie,

b) Evropské společenství pro atomovou energii,

c) Evropská centrální banka,

d) Evropská investiční banka,

e) subjekt založený Evropskou unií.

(8) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misi,⁵⁶⁾ konzulárnímu úřadu,⁵⁷⁾ zvláštní misi, mezinárodní organizaci, zastoupení mezinárodní organizace a jejich členům a úředníkům, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla nebo zastoupení nebo v jiných právních předpisech, pokud mají tyto mise, úřady, organizace nebo zastoupení sídlo nebo umístění v jiném členském státě. Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby subjektům Evropské unie se sídlem v jiném členském státě, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu, v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Osvobození od daně se uplatní, pouze pokud plátcem uskutečňující tato dodání nebo poskytnutí prokáže nárok na osvobození těchto dodání nebo poskytnutí osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo nebo umístění těchto misí, úřadů, organizací, zastoupení anebo subjektů. \times

(9) Diplomatičká mise, konzulární úřad, zvláštní mise, mezinárodní organizace, zastoupení mezinárodní organizace nebo subjekty Evropské unie se sídlem nebo umístěním v tuzemsku a jejich členové nebo úředníci, pokud jsou osobami požívajícími výsad a imunit podle § 80, jsou povinni na vyžádání osoby registrované k dani v jiném členském státě, která těmto osobám dodává zboží nebo poskytuje službu, které jsou osvobozeny od daně, požádat správce daně o potvrzení osvědčení o osvobození od daně, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla nebo zastoupení, v jiných právních předpisech nebo v protokolu a v dohodách o jeho provádění, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Diplomatičká mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace, jejich členové nebo úředníci anebo subjekty Evropské unie jsou oprávněni od osoby registrované k dani v jiném členském státě pořizovat zboží nebo službu, které jsou osvobozeny od daně, pouze v rozsahu stanoveném principem vzájemnosti a v případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, v rozsahu stanoveném v § 80. Pro stanovení tohoto rozsahu se započítává i výše daně vrácené podle § 80. Obdobně se postupuje v případě dodání dopravního prostředku z jiného členského státu osobě požívající výsad a imunit.

(10) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby

- a) uskutečněné v tuzemsku určené pro použití ozbrojenými silami státu, který je členem Severoatlantické smlouvy, nebo státu zúčastněného v Partnerství pro mír nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí; toto osvobození se nevztahuje na ozbrojené síly České republiky,
- b) do jiného členského státu pro ozbrojené síly státu, který je členem Severoatlantické smlouvy, nebo státu zúčastněného v Partnerství pro mír, pokud nejsou státem určeny, určené pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(11) Nárok na osvobození od daně podle odstavce 10 v případě ozbrojených sil, které vyslal jiný členský stát, se prokazuje osvědčením o osvobození od daně podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.⁷⁶⁾ Toto osvědčení potvrzuje pro účely osvobození od daně

- a) Ministerstvo obrany podle odstavce 10 písm. a), nebo
- b) příslušný orgán členského státu určený podle odstavce 10 písm. b).

(12) Nárok na osvobození od daně podle odstavce 10 se v případě ozbrojených sil, které vyslal jiný než členský stát, prokazuje čestným prohlášením potvrzeným příslušným orgánem státu, který ozbrojené síly vyslal.

(13) Ozbrojené síly státu zúčastněného v Partnerství pro mír mají nárok na osvobození od daně podle odstavce 10 pouze v rozsahu stanoveném příslušnou mezinárodní smlouvou.

(14) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zlatá centrálním bankám jiných států.

(15) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží humanitárním a dobročinným organizacím, které je v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti mimo území Evropské unie odesláno nebo přepraví do třetí země.

(16) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění plnění osvobozeného od daně podle § 66 až 69, s výjimkou odstavce 17, nebo plnění uskutečněného ve třetí zemi.

(17) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozena přeprava zboží mezi členskými státy, pokud se jedná o přepravu nebo odeslání zboží na ostrovy tvořící autonomní oblasti Azory a Madeira, z těchto ostrovů nebo mezi těmito ostrovy.

§ 69

Osvobození poskytnutí \times služeb \times vázaných na dovoz zboží a vývoz zboží

(1) Při vývozu zboží je osvobozeno od daně poskytnutí služby přímo vázané na vývoz zboží.

(2) Při dovozu zboží je osvobozeno od daně poskytnutí služby

- a) vztahující se k dovozu zboží, je-li hodnota této služby zahrnuta do základu daně při dovozu zboží, nebo
- b) přímo vázané na dovoz zboží, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie dočasně uskladněno nebo propuštěno do celního režimu podle § 12 odst. 2 písm. b).

(3) Osvobození od daně při uskutečňování přepravy při dovozu zboží nebo vývozu zboží je plátce, který uskutečňuje přepravu při dovozu zboží nebo vývozu zboží, povinen doložit

- a) přepravním dokladem,
- b) smlouvou o přepravě věci, nebo
- c) jinými důkazními prostředky.

§ 70

Osvobození přepravy osob

Přeprava osob a jejich zavazadel mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně služeb přímo souvisejících s touto přepravou, je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Za služby přímo související s touto přepravou osob se považují zejména služby zajištění přepravy osob jménem a na účet jiné osoby, prodej přepravních dokladů, vystavení dokladů, vytvoření rezervace a její změna a výměna přepravních dokladů. Tato přeprava je osvobozena, i když je prováděna osobami, které jsou registrovány k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou povinnou k dani. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

§ 71

Osvobození od daně při dovozu zboží

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud by dodání tohoto zboží plátcem v tuzemsku bylo v každém případě osvobozeno od daně.

(2) Od daně je osvobozen dovoz zboží, jestliže je dováženému zboží přiznáno osvobození od cla podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,⁴⁹⁾ pokud se jedná o:

- a) zboží dovážené v zásilkách neobchodní povahy, jde-li o dovoz kávy nebo čaje, vztahuje se osvobození od daně na množství do
 1. 500 g kávy, nebo 200 g kávového extraktu a esence,
 2. 100 g čaje, nebo 40 g čajového extraktu a esence,
- b) osobní majetek fyzických osob,
 1. které se stěhují ze zahraničí do tuzemska,
 2. dovážený při příležitosti sňatku,
 3. nabytý děděním,
- c) výbavu, studijní potřeby a vybavení obývaných domácností žáků nebo studentů,
- d) přemístění obchodního majetku a ostatního zařízení při přemístění obchodního závodu,
- e) léčivé látky, léčivé přípravky, laboratorní zvířata, biologické nebo chemické látky,
 1. laboratorní zvířata a biologické nebo chemické látky určené k výzkumu,
 2. léčivé látky lidského původu a činidla k určování krevní skupiny a tkání,
 3. referenční látky pro kontrolu jakosti přípravků
 4. farmaceutické výrobky používané při mezinárodních sportovních událostech,
- f) zboží určené charitativním nebo dobročinným subjektům,
 1. zboží dovážené pro uskutečnění obecných záměrů, základní životní potřeby pouze bezúplatně nabyté,
 2. bezúplatně nabyté zboží dovážené ve prospěch osob se zdravotním postižením pro účely vzdělávání, zaměstnávání a sociální rozvoj,
 3. zboží dovážené ve prospěch obětí katastrof,
- g) dovoz v rámci mezinárodních vztahů,
 1. čestná vyznamenání nebo ceny,
 2. dary obdržené v rámci mezinárodních vztahů,
 3. zboží určené k užívání hlavou státu,
- h) zboží dovážené k podpoře obchodní činnosti,
 1. vzorky zboží nepatrné hodnoty,
 2. tiskoviny a reklamní materiál,
 3. zboží používané nebo spotřebované v průběhu výstavy nebo podobné události,
- i) zboží dovážené ke zkouškám, analýzám nebo pokusům,
- j) různý dovoz, a to
 1. zásilky určené subjektům příslušným ve věcech ochrany autorských práv nebo průmyslového či obchodního vlastnictví,
 2. turistický propagační materiál,
 3. různé dokumenty a zboží,
 4. materiál k upevnění a ochraně zboží při přepravě,
 5. stelivo, píce a krmivo pro zvířata během jejich přepravy,

6. pohonné hmoty a maziva nacházející se v silničních motorových vozidlech a speciálních kontejnerech,

7. zboží určené na výstavbu, údržbu nebo výzdobu památníků nebo hřbitovů válečných obětí,

8. rakve, urny a smuteční ozdoby.

(3) Od daně je dále osvobozen dovoz

- a) zboží, jehož úhrnná hodnota nepřesahuje 22 EUR, s výjimkou alkoholických nápojů, parfémů, toaletní vody, tabáků a tabákových výrobků,
- b) čistokrevných koní starých nejvýše šest měsíců, narozených ve třetí zemi nebo na třetí území ze zvířete, které bylo na území Evropské unie pokryto a poté dočasně vyvezeno k porodu,
- c) sbírkových a uměleckých předmětů vzdělávací, vědecké nebo kulturní povahy, které nejsou určeny k prodeji a které dovážejí muzea a galerie, pokud jsou dováženy bezúplatně, nebo pokud jsou dováženy za úplatu a nejsou dodány osobou povinnou k dani,
- d) oficiálních publikací vydávaných orgány veřejné moci země nebo území vývozu, mezinárodními organizacemi, veřejnými samosprávami a veřejnoprávními subjekty usazenými v zemi nebo na území vývozu a tiskovin šířených při příležitosti voleb do Evropského parlamentu nebo při příležitosti vnitrostátních voleb v zemi, z níž tiskovina pochází, zahraničními politickými organizacemi úředně uznanými v členských státech, pokud tyto publikace a tiskoviny podléhaly dani v zemi nebo na území vývozu a nevyužily vrácení daně při vývozu,
- e) vratných obalů bez úplaty či za úplatu,
- f) úlovku do přístavu, který nebyl zpracován nebo který již byl konzervován za účelem prodeje, ale dosud nebyl dodán, pokud byl uskutečněn osobou podnikající v námořním rybářství, nebo
- g) plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nebo vpuštěním z plavidla převážejícího plyn do soustavy zemního plynu nebo těžební plynovodní sítě, dovoz elektřiny, tepla nebo chladu prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí.

(4) Od daně je dále osvobozen dovoz zboží

- a) osobám požívajícím diplomatických výsad a imunit, a to v rozsahu vyplývajícím z mezinárodních smluv, které jsou součástí českého právního řádu, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla,
- b) uskutečněnými subjekty Evropské unie, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž,
- c) uskutečněnými mezinárodními organizacemi jinými než uvedenými v písmenu b), které jsou za mezinárodní organizace uznávány úřady hostitelského členského státu, nebo uskutečněnými členy těchto organizací v mezích a za podmínek upravených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla; *toto ustanovení se pro zastoupení mezinárodní organizace použije obdobně*, nebo
- d) ozbrojenými silami státu, který je členem Severoatlantické smlouvy, nebo státu zúčastněného v Partnerství pro mír, které je určeno pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí; *toto osvobození se nevztahuje na ozbrojené síly České republiky.*

(5) *Ozbrojené síly státu zúčastněného v Partnerství pro mír mají nárok na osvobození od daně při dovozu zboží pouze v rozsahu stanoveném příslušnou mezinárodní smlouvou.*

(6) U vráceného zboží je přiznán nárok na osvobození od daně pouze osobě, která předmětné zboží vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.

(7) Od daně je osvobozen dovoz zlata Českou národní bankou.

Osvobození od daně při dovozu zboží v osobních zavazadlech cestujících nebo člena posádky letadla a při dovozu pohonných hmot cestujícím

§ 71a

(1) Od daně je v tuzemsku osvobozen příležitostný dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujících, pokud je toto zboží určeno k osobnímu užívání cestujícím, k užívání členy jeho rodiny nebo jako dar a z povahy ani množství zboží nelze usuzovat, že je dováжено pro obchodní účely (dále jen „dovoz zboží cestujícím“), a pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 71b až 71d a v § 71f.

(2) Osobními zavazadly cestujících se pro účely tohoto zákona rozumí zavazadla, která cestující předkládá při svém příjezdu celnímu úřadu, a zavazadla, která celnímu úřadu předloží později, pokud prokáže, že byla zapsána jako doprovodná zavazadla v okamžiku jeho odjezdu u společnosti, která zajišťovala jeho přepravu.

(3) Za dovoz zboží cestujícím se nepovažuje dovoz zboží, u kterého cestující prokáže, že bylo pořízeno na území Evropské unie, a u kterého nebyla v žádném členském státě vrácena daň nebo spotřební daň.

§ 71b

(1) Dovoz zboží cestujícím v letecké dopravě je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 430 EUR na osobu.

(2) Dovoz zboží cestujícím v rámci rekreačního nebo sportovního létání^{49c)} je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající

částce 300 EUR na osobu.

(3) Při dovozu zboží cestujícím mladším patnácti let se částka uvedená v odstavcích 1 a 2 snižuje na částku 200 EUR na osobu.

(4) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 nelze započítat jen část hodnoty některého dovezeného zboží.

(5) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 se nezapočítává hodnota

- zboží uvedeného v § 71c, 71d a 71f,
- zboží, které je dočasně dovezeno cestujícím do tuzemska,
- zboží dováženého nazpět po jeho dočasném vývozu cestujícím,
- léčiv nezbytných pro osobní potřebu cestujících.

(6) Pro přepočítání hodnoty zboží na českou měnu se použije kurz platný první pracovní den měsíce října roku předcházejícího dovozu zboží zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie. Takto přepočítaná hodnota zboží na českou měnu se zaokrouhlí na stokoruny.

§ 71c

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz tabákových výrobků *podle zákona upravujícího spotřební daně*, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

- 200 cigaret,
- 100 doutníků o hmotnosti jednoho kusu nejvýše 3 gramy,
- 50 doutníků o hmotnosti jednoho kusu vyšší než 3 gramy, ✕
- 250 g tabáku ke kouření, *nebo*
- množství zahříváných tabákových výrobků, které obsahují 100 g tabáku.*

(2) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(3) Osvobození od daně podle odstavců 1 a 2 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71d

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz alkoholu a alkoholických nápojů, s výjimkou tichého vína a piva, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

- 1 litru alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah lihu přesahuje 22 % objemových, nebo nedenaturovaného alkoholu s obsahem lihu nejméně 80 % objemových, *nebo*
- 2 litrů alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 22 % objemových.

(2) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(3) Při dovozu tichého vína a piva je v tuzemsku osvobozen od daně dovoz zboží cestujícím v množství nejvýše 4 litry tichého vína na osobu a 16 litrů piva na osobu.

(4) Osvobození od daně podle odstavců 1 až 3 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71e

(1) Dovoz zboží při výkonu práce členem posádky letadla, které je používáno k přepravě mezi třetími zeměmi a tuzemskem, nebo dovoz zboží členem posádky letadla v rámci rekreačního nebo sportovního létání, je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 300 EUR na osobu.

(2) Ustanovení § 71a až 71d se pro dovoz zboží členem posádky letadla uvedeného v odstavci 1 použijí obdobně.

§ 71f

Od daně je v tuzemsku osvobozen dovoz pohonných hmot v běžné nádrži motorového dopravního prostředku a dovoz pohonných hmot v množství nejvýše 10 litrů v přenosné nádrži v jednom motorovém prostředku pro dopravu.

§ 71g

Osvobození od daně při dovozu zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, při kterém vzniká povinnost priznat daň v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně podle § 64.

(2) Pokud se však jedná o dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 odst. 1 nebo o přemístění obchodního majetku podle § 64 odst. 4, je dovoz zboží osvobozen od daně, pokud plátce v okamžiku propuštění zboží celního režimu do volného oběhu poskytne celnímu úřadu

- své daňové identifikační číslo,

b) daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, které je zboží odesláno nebo přepraveno, popřípadě své daňové identifikační číslo, přidělené pro účely daně z přidané hodnoty v jiném členském státě, která jsou uvedena v písemném rozhodnutí celního úřadu o propuštění zboží do celního režimu volného oběhu, a

c) podklady dokazující, že dovezené zboží je bezprostředně určeno k odeslání nebo přepravě do jiného členského státu.

(3) Plátce je povinen uvést dovoz zboží osvobozený od daně podle odstavce 1 do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do tohoto celního režimu propuštěno.

(4) Pokud nejsou splněny podmínky podle odstavce 1, vzniká plátcovi povinnost priznat daň podle § 23.

Díl 10

Odpočet daně

§ 72

Nárok na odpočet daně

(1) Plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování

- zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku,
- plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku,
- plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by měl nárok na odpočet daně, jestliže by se uskutečnila s místem plnění v tuzemsku,
- plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j), l) až u) a y) a v § 55 s místem plnění ve třetí zemi, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží, nebo
- plnění uvedených v § 13 odst. 9 písm. a), b), d) a e) a v § 14 odst. 5.

f) ✕

(2) Daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění se rozumí daň uplatněná podle tohoto zákona

- na zboží, které plátcovi bylo nebo má být dodáno, nebo službu, která mu byla nebo má být poskytnuta,
- na zboží, které bylo plátcem pořízeno z jiného členského státu anebo dovezeno ze třetí země, nebo
- v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).

(3) Nárok na odpočet daně vzniká plátcovi okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající povinnost tuto daň priznat.

(4) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění použitého pro reprezentaci, které nelze podle zvláštního právního předpisu⁵³⁾ uznat za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou plnění podle § 13 odst. 9 písm. c).

(5) Plátce má nárok na odpočet daně v plné výši u přijatého zdanitelného plnění, které použije výhradně pro uskutečňování plnění uvedených v odstavci 1.

(6) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, tak pro jiné účely, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen v části připadající na použití s nárokem na odpočet daně (dále jen „odpočet daně v částečné výši“), pokud zákon nestanoví jinak. Příslušná výše odpočtu daně v částečné výši se stanoví postupem podle § 75 nebo 76.

§ 73

Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně

(1) Pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky:

- při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,
- při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň priznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,
- při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň priznat podle § 23 odst. 2 až 4, daň priznat a mít daňový doklad,
- při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 2 až 4, vyměřeno daň zaplatit a mít daňový doklad, nebo
- při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), daň priznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(2) Plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.

(3) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí lhůty, která činí 3 roky. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně počne běžet prvním dnem měsíce následujícího po zdaňovacím období, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, pokud

- mu vznikla povinnost tuto daň priznat, nebo
- toto zdanitelné plnění použije pro účely plnění podle § 13 odst. 4 písm.

b).

(4) Plátce, který má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v částečné výši, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně podle odstavce 3 tím není dotčena. Lhůta podle věty první se neuplatní, pokud plátce má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v krácené výši a vypořádací koeficient podle § 76 odst. 7 nebo 9 vypočtený z údajů za kalendářní rok, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve, je roven nebo vyšší než 95 %, s výjimkou případu, kdy přijatým zdanitelným plněním je dlouhodobý majetek.

(5) Neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(6) Převyšuje-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu výši daně, která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani, která má být uplatněna podle tohoto zákona. Je-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu nižší, než která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani uvedené na daňovém dokladu.

§ 74

Oprava odpočtu daně

(1) Pokud se plátce, pro něhož se uskutečnilo, nebo mělo být uskutečněno plnění, ve lhůtě pro opravu základu daně dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl, že nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, na základě kterých dojde ke snížení uplatněného odpočtu daně, je povinen uplatněný odpočet daně snížit. To neplatí, pokud plátce provedl opravu odpočtu daně podle odstavce 2 nebo 3. Opravu odpočtu daně plátce prokazuje opravným daňovým dokladem nebo jiným dokladem souvisejícím s opravou, popřípadě jiným způsobem.

(2) Uplatnil-li plátce odpočet daně z částky úplaty poskytnuté před uskutečněním zdanitelného plnění a ve lhůtě 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohl nárok na odpočet daně z poskytnuté úplaty uplatnit nejdříve, se dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl, že daně zdanitelné plnění se neuskutečnilo a úplata není vrácena, ani použita na úhradu jiného plnění, je povinen provést opravu odpočtu daně.

(3) Uplatnil-li plátce odpočet daně ze zdanitelného plnění spočítavajícího v převodu jednoúčelového poukazu a ve lhůtě 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohl nárok na odpočet daně z tohoto zdanitelného plnění uplatnit nejdříve, se dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl, že tento poukaz nepoužije jako úplatu za skutečné předání zboží nebo poskytnutí služby, ani jej nepřevede, je povinen provést opravu odpočtu daně.

(4) Opravu odpočtu daně podle odstavců 1 až 3 plátce provede za zdaňovací období, ve kterém se o skutečnostech rozhodných pro tuto opravu dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(5) V případě přijetí zdanitelného plnění, u kterého je základ daně podle § 37a záporný, je plátce původně uplatněný odpočet daně povinen snížit za zdaňovací období, ve kterém se o skutečnostech rozhodných pro tuto opravu dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(6) Zjistil-li plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, že ve lhůtě pro opravu základu daně nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, na základě kterých dojde ke zvýšení uplatněného odpočtu daně, je oprávněn uplatněný odpočet daně zvýšit. Tuto opravu odpočtu daně je plátce oprávněn provést nejdříve za zdaňovací období, ve kterém mu byl doručen opravný daňový doklad. Tuto opravu odpočtu daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se oprava základu daně jako samostatné zdanitelné plnění považuje za uskutečněné.

(7) Byl-li plátcí doručen opravný daňový doklad podle § 45 odst. 5, je oprávněn provést opravu odpočtu daně, pokud u původně uplatněného odpočtu daně ještě neuplynula lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně.

§ 74a

Oprava odpočtu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Dlužník je povinen snížit uplatněný odpočet daně, pokud nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečné opravy základu daně, které mají za následek snížení uplatněného odpočtu daně, a to za zdaňovací období, ve kterém se o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(2) Opravu odpočtu daně podle odstavce 1 dlužník prokazuje opravným daňovým dokladem nebo jiným způsobem.

(3) Provedl-li dlužník opravu odpočtu daně podle odstavce 1, je dlužník oprávněn provést opravu odpočtu daně, pokud nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně nebo zrušení opravy základu daně, které mají za následek zvýšení opraveného odpočtu daně, a to nejdříve za zdaňovací období, ve kterém mu byl doručen opravný daňový doklad.

(4) Opravu odpočtu daně podle odstavce 3 lze provést v případě doda-

tečné opravy základu daně, která je provedena na základě postoupení pohledávky pouze do výše základu daně stanoveného z částky, kterou uhradil dlužník postupníkovi.

(5) Opravu odpočtu daně podle odstavce 3 lze provést do 3 let ode dne, kdy se oprava základu daně, změna výše opravy základu daně, dodatečná oprava základu daně nebo zrušení opravy základu daně považují jako samostatná zdanitelná plnění za uskutečněná.

(6) Opravu odpočtu daně podle odstavce 3 dlužník prokazuje opravným daňovým dokladem.

§ 75

Způsob výpočtu odpočtu daně v poměrné výši

(1) ✕

(1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely svých skutečných plnění, tak pro jiné účely, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro účely svých skutečných plnění. Tím není dotčeno ustanovení § 76.

(2) V případě přijatého zdanitelného plnění, které není pořízením dlouhodobého majetku, určeného pro uskutečněná plnění, které plátce použije zčásti rovněž pro svou osobní spotřebu nebo pro osobní spotřebu svých zaměstnanců, si plátce může zvolit, že uplatní nárok na odpočet daně v plné výši. Část přijatého zdanitelného plnění, kterou použije pro svou osobní spotřebu nebo pro osobní spotřebu svých zaměstnanců, se poté považuje za dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) nebo za poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 písm. a).

(3) Příslušná výše odpočtu daně v poměrné výši se vypočte jako součinn daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v poměrné výši, a podílu použití tohoto plnění pro účely svých skutečných plnění (dále jen „poměrný koeficient“). Poměrný koeficient se vypočítá jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru.

(4) Nelze-li v okamžiku uplatnění odpočtu daně stanovit výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití, stanoví ji plátce kvalifikovaným odhadem. Po skončení kalendářního roku, ve kterém po uskutečnění zdanitelného plnění plátce byl oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně, tento nárok uplatnil a přijaté zdanitelné plnění použil, plátce do hodnoty poměrného koeficientu zohlední skutečný podíl použití tohoto zdanitelného plnění pro účely uskutečněných plnění v daném roce. Odchyluje-li se poměrný koeficient vypočtený podle skutečného použití od poměrného koeficientu stanoveného odhadem o více než 10 procentních bodů, výše uplatněného odpočtu daně se opraví. ✕

(5) V případě, že plátce uplatnil odpočet daně z poskytnuté úplaty před pořízením dlouhodobého majetku, u kterého má nárok na odpočet daně v poměrné výši, v jiném roce, než ve kterém je po pořízení tohoto majetku nárok na odpočet daně oprávněn uplatnit, zahrne do částky opravy podle odstavce 4 rovněž rozdíl ve výši nároku na odpočet daně vyplývající z rozdílu mezi hodnotami poměrných koeficientů za příslušné roky, pokud se tyto hodnoty odchylují o více než 10 procentních bodů. Obdobně plátce postupuje i v případě uplatnění odpočtu daně u každého jednotlivého přijatého plnění, které se stalo součástí pořízeného dlouhodobého majetku.

(6) Je-li vypočtená částka opravy podle odstavců 4 nebo 5 kladná, je plátce oprávněn výši uplatněného odpočtu daně opravit, je-li záporná, je plátce povinen výši uplatněného odpočtu daně opravit. Opravu plátce provede za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém po uskutečnění zdanitelného plnění je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně, jehož se oprava týká.

§ 76

Způsob výpočtu nároku na odpočet daně v krácené výši

(1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění v rámci svých ekonomických činností jak pro plnění s nárokem na odpočet daně uvedená v § 72 odst. 1, tak pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko, s výjimkou plnění uvedených v § 72 odst. 1 písm. d), má nárok na odpočet daně pouze v krácené výši odpovídající rozsahu použití pro plnění s nárokem na odpočet daně.

(2) Příslušná výše odpočtu daně v krácené výši se vypočte jako součinn daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v krácené výši, a koeficientu. Dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v krácené výši podle tohoto ustanovení a nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75, použije se pro výpočet výše odpočtu daně v krácené výši namísto částky daně na vstupu částka odpočtu daně v poměrné výši stanovená postupem podle § 75.

(3) Koeficient podle odstavce 2 věty první se vypočte jako procentní podíl, v jehož

a) čitateli je součet částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění s nárokem na odpočet daně uvedených v § 72 odst. 1, b) jmenovateli je celkový součet hodnoty v čitateli a součtu hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně.

Do součtu částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění se započítávají také přijaté úplaty, pokud z těchto přijatých úplat plátcí vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění. Vypočtený

koeficient se zaokrouhlí na celé procento nahoru.

- (4) Do výpočtu koeficientu se nezapočítávají
- dodání nebo poskytnutí dlouhodobého majetku, pokud tento majetek plátce využíval pro svou ekonomickou činnost; to neplatí, je-li toto uskutečněné plnění nedílnou součástí obvyklé ekonomické činnosti plátce,*
 - poskytnutí finančních služeb, dodání nemovitě věci a nájem nemovitě věci, a to pouze pokud jsou doplňkovou činností plátce uskutečňovanou příležitostně,
 - plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).

(5) Je-li hodnota ve jmenovateli podílu vypočteného podle odstavce 3 kladné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo záporné číslo, je koeficient 0 %. Je-li hodnota ve jmenovateli tohoto podílu nula nebo záporné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo kladné číslo, je koeficient 100 %. Je-li koeficient vypočtený podle odstavce 3 roven nebo vyšší než 95 %, považuje se za roven 100 %.

(6) Pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši ve zdaňovacích obdobích *aktuálního* kalendářního roku plátce použije koeficient vypočtený z údajů za zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku při vypořádání odpočtu daně. Pokud plnění pro výpočet koeficientu za předcházející kalendářní rok neexistují, stanoví výši tohoto koeficientu plátce kvalifikovaným odhadem. *Dojde-li ke změně hodnoty koeficientu za předcházející kalendářní rok na základě vyměření daně za poslední zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku, je plátce povinen použít novou hodnotu tohoto koeficientu pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši v aktuálním kalendářním roce od zdaňovacího období následujícího po zdaňovacím období, v němž platební výměr, kterým se vyměřuje daň za poslední zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku, nabyl právní moci.*

(7) Po skončení *aktuálního* kalendářního roku plátce provede vypořádání odpočtu daně v krácené výši za všechna zdaňovací období tohoto roku (dále jen „vypořádávané období“). Vypořádání se vypočte jako rozdíl mezi celkovým nárokem na odpočet daně v krácené výši vypočteným z údajů za vypořádávané období a součtem uplatněných nároků na odpočet daně v krácené výši v jednotlivých zdaňovacích obdobích zahrnutých do vypořádání. Pro výpočet celkového nároku na odpočet daně v krácené výši za vypořádávané období plátce použije koeficient vypočtený z údajů o uskutečněných plněních za celé vypořádávané období (dále jen „vypořádací koeficient“). Vypořádání odpočtu daně plátce provede za poslední zdaňovací období vypořádávaného období.

(8) Pro vypořádání odpočtu daně v krácené výši při zrušení registrace se použije obdobně odstavec 7 s tím, že vypořádávané období je od 1. ledna kalendářního roku, ve kterém došlo ke zrušení registrace, do dne zrušení registrace.

(9) Dojde-li po vypořádání odpočtu daně k opravě uskutečněných plnění za některé ze zdaňovacích období již vypořádaného roku, výše nároku na odpočet daně v krácené výši se přepočte novým vypořádacím koeficientem vypočteným z údajů za celé vypořádávané období s promítnutím všech oprav.

(10) V případě, že plátce uplatnil odpočet daně z poskytnuté úplaty před pořízením dlouhodobého majetku, u kterého má nárok na odpočet daně v krácené výši, v jiném roce, než ve kterém je pořízení tohoto majetku nárok na odpočet daně oprávněn uplatnit, zahrne do částky vypořádání nároku na odpočet daně podle odstavce 7 za rok, ve kterém po pořízení tohoto majetku je oprávněn nárok na odpočet daně uplatnit, rovněž rozdíl ve výši nároku na odpočet daně vyplývající z případného rozdílu mezi hodnotami vypořádacích koeficientů za příslušné roky. Obdobně plátce postupuje i v případě uplatnění odpočtu daně u každého jednotlivého přijatého plnění, které se stalo součástí pořízeného dlouhodobého majetku.

§ 77

Vyrovnaní odpočtu daně

(1) Původní odpočet daně uplatněný u obchodního majetku před jeho použitím, s výjimkou dlouhodobého majetku, podléhá vyrovnání, pokud ve lhůtě pro uplatnění nároku na odpočet daně podle § 73 odst. 3 plátce tento majetek použije v rámci svých ekonomických činností pro jiné účely, než které zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně.

(2) Použitím pro jiné účely se rozumí případy, kdy plátce uplatnil původní odpočet daně v

- plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v krácené výši nebo nárok na odpočet daně nemá,
- krácené výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši, nebo
- plné nebo částečné výši a následně u tohoto majetku došlo ke zničení, ztrátě či odcizení, které nejsou řádně doloženy ani potvrzeny, a to dnem, kdy se plátce o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(3) Původní odpočet daně uplatněný u staveb a jednotek, které nejsou dlouhodobým majetkem, podléhá vyrovnání rovněž po uplynutí lhůty podle § 73 odst. 3, jsou-li splněny ostatní podmínky podle odstavce 1.

(4) Částka vyrovnání odpočtu daně se vypočte jako rozdíl mezi výši

nároku na odpočet daně k okamžiku použití majetku a výši původního uplatněného odpočtu daně. Je-li vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn vyrovnání provést, je-li záporná, je plátce povinen vyrovnání provést.

(5) Vyrovnání odpočtu daně plátce provede za zdaňovací období, ve kterém byl obchodní majetek použit a ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést toto vyrovnání.

Úprava odpočtu daně

§ 78

(1) Původní odpočet daně uplatněný u pořízeného dlouhodobého majetku podléhá úpravě, pokud v některém z kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl původní odpočet uplatněn, dojde ke změně v rozsahu použití tohoto majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně. Obdobně se postupuje v případě, kdy plátce při pořízení dlouhodobého majetku nárok na odpočet daně neměl, protože daný majetek byl původně určený k použití v rámci *ekonomické činnosti* plátce pro účely, které nezakládají nárok na odpočet daně.

(2) Změny v rozsahu použití dlouhodobého majetku se posuzují samostatně za každý kalendářní rok v rámci lhůty pro úpravu odpočtu daně, a to ve srovnání se skutečnostmi, které plátce zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně nebo při pořízení tohoto majetku, pokud nárok na odpočet daně neměl.

(3) Lhůta pro úpravu odpočtu daně činí 5 let a počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl dlouhodobý majetek pořízen. V případě staveb, jednotek a jejich technického zhodnocení⁷³⁾ a v případě pozemků se lhůta pro úpravu odpočtu daně prodlužuje na 10 let.

(4) Změnou rozsahu použití dlouhodobého majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, se rozumí případy, kdy plátce

- uplatnil původní odpočet daně v plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v částečné výši nebo nárok na odpočet daně nemá,
- uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši,
- neměl nárok na odpočet daně a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši nebo v částečné výši, nebo
- uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a vznikne rozdíl mezi poměrnými koeficienty nebo vypořádacími koeficienty.

(5) Pro účely úpravy odpočtu daně se technické zhodnocení⁷³⁾ považuje za samostatný dlouhodobý majetek.

(6) Úpravu odpočtu daně plátce provede za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést tuto úpravu.

§ 78a

(1) Částka úpravy odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se vypočte ve výši jedné pětiny, popřípadě jedné desetiny v případě staveb, jednotek a jejich technického zhodnocení⁷³⁾ a v případě pozemků, ze součinu

- částky daně na vstupu u příslušného majetku a
- rozdílu mezi ukazatelem nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž se provádí úprava odpočtu daně, a ukazatelem nároku na odpočet daně
 - ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet daně uplatněn, nebo
 - ke kalendářnímu roku, v němž byl majetek pořízen, pokud plátce nárok na odpočet daně neměl.
- Ukazatelem nároku na odpočet daně je
 - 0 %, nemá-li plátce nárok na odpočet daně,
 - 100 %, má-li plátce nárok na odpočet daně v plné výši, nebo
 - poměrný koeficient nebo vypořádací koeficient, má-li plátce nárok na odpočet daně pouze v částečné výši, popřípadě součin obou koeficientů, dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75 a nároku na odpočet daně v krácené výši podle § 76.

(3) Úprava odpočtu daně se provede pouze v případě, že rozdíl mezi ukazatelem nároku na odpočet daně je větší než 10 procentních bodů. Je-li vypočtená částka úpravy odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn úpravu provést, je-li záporná, je plátce povinen úpravu provést.

(4) Při výpočtu částky úpravy odpočtu daně u dlouhodobého majetku, který plátce pořídil jako osoba povinná k dani přede dnem registrace, se postupuje obdobně podle odstavce 1 s tím, že namísto ukazatele nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet uplatněn nebo majetek pořízen, se použije ukazatel nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, ve kterém došlo k registraci.

(5) Používá-li plátce majetek pro změnéné účely podle § 78 odst. 4 písm. a) až c) pouze po část příslušného kalendářního roku, zohlední se tato skutečnost v částce úpravy odpočtu daně vypočtené podle odstavce 1 nebo 4.

§ 78b

(1) Pro úpravu odpočtu daně u dlouhodobého majetku vytvořeného

vlastní činností se použijí obdobně ustanovení § 78 a 78a s tím, že lhůta pro úpravu odpočtu počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl tento majetek uveden do stavu způsobilého k užívání.

(2) U dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, jehož uvedením do stavu způsobilého k užívání došlo k uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), se částka daně na vstupu pro výpočet úpravy odpočtu daně stanoví podle § 36 odst. 6 písm. a). U ostatního dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností se částka daně na vstupu pro výpočet úpravy odpočtu daně stanoví jako součet daně na vstupu u jednotlivých přijatých zdanitelných plnění, která se stala součástí tohoto majetku.

§ 78c

(1) Ustanovení § 78 až 78b se použijí obdobně pro úpravu odpočtu daně u

- majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
- majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,
- majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně obchodní korporace,
- majetku, který plátce nabyt jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomických činností.

(2) Běh lhůty pro úpravu odpočtu daně podle odstavce 1 se nepřerušuje.

§ 78d

(1) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k uskutečnění plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby, použijí se obdobně ustanovení § 78 až 78c s tím, že úprava odpočtu daně se provede jednorázově a plátce ji provede za zdaňovací období, ve kterém došlo k uskutečnění plnění.

(2) Částka jednorázové úpravy odpočtu daně za kalendářní rok, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1, se stanoví jako součin částky vypočtené podle § 78a odst. 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně. Do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna. Ukazatelem nároku na odpočet daně je 0 %, je-li daně plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, nebo 100 %, je-li zdanitelné.

(3) Úpravě odpočtu daně podléhá rovněž odpočet daně, který plátce u dlouhodobého majetku uplatnil v témže kalendářním roce, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1.

(4) Jestliže plátce ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně dodá \times nebo poskytne dlouhodobý majetek, u kterého byl oprávněn uplatnit původní nárok na odpočet daně v poměrné výši, jde o *uskutečněné plnění* rovněž v případě části tohoto majetku původně určené pro použití pro *osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců*.

78da

(1) Dojde-li ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k dodání nemovité věci, na které byla dokončena významná oprava, podléhá tato oprava úpravě odpočtu daně.

(2) Lhůta pro úpravu odpočtu daně v případě opravy nemovité věci činí 10 let a počíná běžet kalendářním rokem, ve kterém byla oprava dokončena.

(3) Při úpravě odpočtu daně v případě opravy nemovité věci se postupuje obdobně podle § 78d s tím, že při stanovení částky jednorázové úpravy odpočtu se použije ukazatel původního nároku na odpočet daně ve výši podílu skutečně uplatněného odpočtu daně na celkové částce daně na vstupu u příslušné opravy.

(4) Významnou opravou podle odstavce 1 se pro účely odpočtu daně rozumí oprava podle právních předpisů upravujících účetnictví,⁷⁰⁾ pokud hodnota veškerých přijatých zdanitelných plnění vztahující se k této opravě bez daně je vyšší než 200 000 Kč.

§ 78e

(1) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k jeho zničení, ztrátě či odcizení, které nejsou řádně doloženy ani potvrzeny, použijí se obdobně ustanovení § 78 až 78c s tím, že úprava odpočtu daně se provede jednorázově za zdaňovací období, ve kterém se plátce o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(2) Částka jednorázové úpravy odpočtu daně podle odstavce 1 se stanoví jako součin částky vypočtené podle § 78a odst. 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně. Do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna. Ukazatelem nároku na odpočet daně je 0 %.

(3) Úpravě odpočtu daně podléhá rovněž odpočet daně, který plátce u dlouhodobého majetku uplatnil v témže kalendářním roce, ve kterém nastaly skutečnosti podle odstavce 1.

Nárok na odpočet daně při registraci a zrušení registrace

§ 79

(1) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění, pokud toto plnění

a) pořídila v období zahrnujícím 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, a

b) je ke dni, kdy se tato osoba stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku.

(2) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně rovněž u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) toto plnění pořídila v období zahrnujícím 60 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem,

b) toto plnění se stalo součástí dlouhodobého majetku, který byl uveden do stavu způsobilého k užívání v období 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, a to před uvedením tohoto dlouhodobého majetku do stavu způsobilého k užívání a

c) tento dlouhodobý majetek je ke dni, kdy se stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku.

(3) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně rovněž u přijatého zdanitelného plnění, které není ke dni, kdy se stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku, pokud v období zahrnujícím 6 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, toto plnění přijala a použila jej k vývozu zboží, který je osvobozen od daně.

(4) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně rovněž u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) toto plnění pořídila přede dnem, kdy se stala plátcem,

b) toto plnění není ke dni, kdy se stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku a

c) měla by u tohoto plnění nárok na vrácení daně podle § 82a nebo 83, který nemohla uplatnit, neboť pro podání žádosti o vrácení daně nespĺnila podmínku minimální délky období pro uplatnění vrácení daně.

(5) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 až 4 se uplatní způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených v § 72 až 78d. Pro výpočet částky nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(6) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 až 4 lze uplatnit za zdaňovací období, do něhož spadá den, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem.

(7) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění podle odstavců 1 až 4, pokud mu z tohoto plnění vznikl nárok na vrácení částky podle § 79d nebo nárok na vrácení daně.

§ 79a

(1) Při zrušení registrace je plátce povinen snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část.

(2) Částka snížení nároku na odpočet daně u nedokončeného majetku, u úplat za zdanitelná plnění, která se do dne předcházejícího dni zrušení registrace neuskutečnila, u jednoúčelového poukazu, který nebyl do dne předcházejícího dni zrušení registrace použit jako úplata za skutečně předání zboží nebo poskytnutí služby, ani převeden, a u zásob se určí ve výši uplatněného odpočtu daně. Pro výpočet částky snížení nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(3) Částka snížení nároku na odpočet daně u majetku, který není uveden v odstavci 2 a u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně alespoň ve výši 2 100 Kč, pořízeného v období zahrnujícím 11 kalendářních měsíců před zrušením registrace a kalendářní měsíc, v němž došlo ke zrušení registrace, se vypočte jako součin výše jedné dvanáctiny uplatněného nároku na odpočet daně a počtu celých kalendářních měsíců tohoto období, za který tento majetek nebyl obchodním majetkem plátce.

(4) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně u

- majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
- majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,
- majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně obchodní korporace,
- majetku, který plátce nabyt jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomických činností.

(5) Plátce je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavců 1 až 4 za poslední zdaňovací období registrace.

§ 79b

Osoba spravující pozůstalost je povinna v posledním daňovém přiznání, které podává za zemřelého plátce, snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je obchodním majetkem zemřelého plátce a u kterého tento plátce uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část, pokud dědic nepokračuje v uskutečňování ekonomické činnosti po zemřelém plátcem.

§ 79c

Při zrušení registrace nevzniká povinnost snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně nebo jeho část, a to

- při zrušení obchodní korporace bez likvidace,
- v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tak, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem

- lem,
- c) při zrušení registrace právnické osoby,
 1. která byla plátcem
 2. která byla založena jedinou fyzickou osobou a
 3. v jejíž činnosti pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel,
 - d) při sloučení, splynutí nebo rozdělení státního podniku, jestliže je plátcem,
 - e) při přeměně osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže je plátcem, nebo
 - f) při zrušení registrace skupiny a zániku členství člena skupiny.

§ 79d

(1) *Pokud osoba registrovaná k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osoba povinná k dani (dále jen „osoba, která má nárok na vrácení částky“) snížila při zrušení registrace podle § 106 odst. 4 nebo § 106b odst. 2 písm. a) jako plátce uplatněný nárok na odpočet daně u obchodního majetku, vzniká jí nárok na vrácení částky odpovídající tomuto snížení v rozsahu, v jakém tento majetek použila pro uskutečňování plnění, z nichž by plátcí vznikl nárok na odpočet daně, za období 1 roku po dni zrušení registrace.*

(2) *Pokud se osoba, která má nárok na vrácení částky, stane v průběhu období podle odstavce 1 plátcem, má nárok na vrácení částky podle odstavce 1 za období, které končí dnem předcházejícím dni, kdy se stala plátcem.*

(3) *Nárok na vrácení částky podle odstavce 1 lze uplatnit podáním dodatečného daňového přiznání za zdaňovací období, v němž byla osobě, která má nárok na vrácení částky, registrace zrušena, do konce druhého kalendářního měsíce následujícího po skončení období stanoveného v odstavci 1 nebo 2. Není-li v této lhůtě nárok na vrácení částky podle odstavce 1 uplatněn, zaniká.*

(4) *Dodatečné daňové přiznání nelze podat před skončením období stanoveného v odstavci 1 nebo 2.*

(5) *Vznikne-li v důsledku vyměření nároku na vrácení částky podle odstavce 1 vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bez žádosti do 30 dnů od tohoto vyměření.*

(6) *Osoba, která má nárok na vrácení částky, je daňovým subjektem.*

Díl 11

Vracení daně ☒ § 80

Vracení daně osobám požívajícím výsad a imunit

(1) Pro účely tohoto zákona se osobou požívající výsad a imunit podle smluv, které jsou součástí českého právního řádu⁵⁵⁾ (dále jen „osoba požívající výsad a imunit“), rozumí:

- a) diplomatická mise a konzulární úřad, s výjimkou konzulárních úřadů vedených honorárními konzulárními úředníky (dále jen „konzulární úřad“), akreditované pro Českou republiku jako orgány cizích států, zvláštní mise,
- c) *mezinárodní organizace se sídlem v tuzemsku nebo zastoupení mezinárodní organizace umístěné v tuzemsku,*
- d) člen diplomatické mise⁵⁶⁾ konzulárního úřadu⁵⁷⁾ se sídlem v tuzemsku, s výjimkou člena služebního personálu a soukromé služební osoby, který je akreditován pro Českou republiku a nemá místo pobytu v tuzemsku,
- e) *úředník mezinárodní organizace se sídlem v tuzemsku nebo zastoupení mezinárodní organizace umístěného v tuzemsku, který nemá místo pobytu v tuzemsku a není státním občanem České republiky, pokud je trvale přidělen k výkonu svých úředních funkcí v tuzemsku a státní příslušník cizího státu, který je členem zvláštní mise akreditované pro Českou republiku a který nemá místo pobytu v tuzemsku,*
- f) člen rodiny osoby uvedené v písmenu d) a e), pokud s ní žije ve společně hospodařící domácnosti na území České republiky, dosáhl věku 15 let, není státním občanem České republiky a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí; společně hospodařící domácností se pro účely tohoto zákona rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby,
- g) subjekt Evropské unie.

(2) *Osobě požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 se vrací zaplacená daň, pokud cena za zdanitelné plnění včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dni uvedená na jednom dokladu podle odstavce 6 je vyšší než 4 000 Kč, pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak nebo pokud z použití principu vzájemnosti nevyplývá něco jiného; tato částka se nevztahuje na pořízení pohonných hmot pro osobní automobil, telekomunikačních služeb nebo služeb spojených se sběrem a odvozem komunálních odpadů, s odběrem elektřiny, vody, plynu, topných olejů pro výrobu tepla. Daň zaplacená v cenách zboží a služeb (dále jen „zaplacená daň“) se vrací:*

- a) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku a její osobě uvedené v odstavci 1 písm. d) a členům její rodiny podle odstavce 1 písm. f) na základě principu vzájemnosti, maximálně v rozsahu, v jakém je vrácena daň české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu,
- b) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku, ale její vysílající stát neuplatňuje daň jako součást ceny zboží a služeb, maximálně do výše 3 000 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené

né v ceně osobních automobilů a ceně zboží a služeb poskytnutých v souvislosti s pořízením, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitých věcí nacházejících se v tuzemsku, členu diplomatické mise nebo konzulárního úřadu uvedenému v odstavci 1 písm. d), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, a členům jeho rodiny podle odstavce 1 písm. f), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů,

- c) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která je akreditována pro Českou republiku, ale má sídlo mimo území tuzemska, maximálně do výše 250 000 Kč za kalendářní rok,
- d) osobě uvedené v odstavci 1 písm. d), která je akreditována pro Českou republiku, ale má místo pobytu mimo území tuzemska, maximálně do výše 10 000 Kč za kalendářní rok,
- e) osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) a c), maximálně do výše 500 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů a ceně zboží a služeb poskytnutých v souvislosti s pořízením, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitých věcí nacházejících se v tuzemsku, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak,
- f) osobě uvedené v odstavci 1 písm. e), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, pokud nestanoví mezinárodní smlouva jinak.

(3) *Nárok na vrácení daně se uplatní podáním*

- a) *daňového přiznání k uplatnění nároku na vrácení daně pro osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až f) s tím, že toto přiznání nelze podat elektronicky, nebo*
- b) *žádosti o vrácení daně pro osoby uvedené v odstavci 1 písm. g).*

(4) *Ministerstvo zahraničních věcí potvrdí splnění principu vzájemnosti a jeho osobní, věcný a hodnotový rozsah v příloze vyplněného daňového přiznání, přičemž tato příloha tvoří nedílnou součást daňového přiznání.*

(5) *Možnost uplatnit nárok na vrácení zaplacené daně vzniká osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 nejdříve ve zdaňovacím období, kdy se uskutečnilo zdanitelné plnění. Nárok na vrácení daně osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. a) až f) zaniká, pokud není uplatněn do 31. ledna kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Nárok na vrácení daně subjektu Evropské unie zaniká, pokud není uplatněn do 31. prosince kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) a g) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro svou úřední potřebu. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. d) až f) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro vlastní potřebu a spotřebu.*

(6) *Nárok na vrácení daně se prokazuje ☒ a dokladem, který je plátcem uskutečňující zdanitelné plnění na požádání osoby uvedené v odstavci 1 povinen vystavit s těmito náležitostmi:*

- a) obchodní firma nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) jméno osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) den uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně ☒,
- i) výši ceny včetně daně celkem.

(7) *Při pořízení osobního automobilu se nárok na vrácení daně prokazuje dokladem podle odstavce 6 a kopií technického průkazu.*

(8) *Do maximální výše daně, která se vrací osobě požívající výsad a imunit, se započítává daň, která by byla vypočtena, pokud by plnění poskytnuté pro tuto osobu nebylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 9.*

(9) ☒

(9) *Zdaňovacím obdobím je u osoby požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) ☒ kalendářní měsíc a u osoby požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 písm. d) až f) kalendářní čtvrtletí. Daňové přiznání se podává jednou za zdaňovací období, a to nejdříve první den následujícího zdaňovacího období a nejpozději do 31. ledna následujícího po roce, za které se daňové přiznání podává. Žádost o vrácení daně lze podat jednou za kalendářní rok, a to nejdříve po jeho skončení.*

(10) *Pro účely vrácení daně podává daňové přiznání nebo žádost o vrácení daně osoba požívající výsad a imunit takto:*

- a) diplomatická mise, zvláštní mise a konzulární úřad podávají daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejich sídla v tuzemsku,
- b) člen diplomatické mise, zvláštní mise a konzulárního úřadu se sídlem v tuzemsku, včetně členů jejich rodiny, podávají daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle sídla osob uvedených v písmenu a),
- c) subjekt Evropské unie se sídlem v tuzemsku podává žádost o vrácení

daně místně příslušnému správci daně podle svého sídla v tuzemsku; pokud tato osoba nemá sídlo v tuzemsku, podává žádost o vrácení daně prostřednictvím Generálního finančního ředitelství, a správcem daně je místně příslušný Finanční úřad pro hlavní město Prahu,

- d) *mezinárodní organizace nebo zastoupení mezinárodní organizace podávající daňové příznání* správci daně místně příslušnému podle jejich sídla nebo umístění v tuzemsku,
- e) *úředník mezinárodní organizace nebo zastoupení mezinárodní organizace nebo člen jeho rodiny podávající* podává daňové příznání správci daně místně příslušnému podle jejich místa pobytu v České republice,
- f) *diplomatická mise nebo konzulární úřad* podle odstavce 2 písm. c), včetně jejich členů podle odstavce 2 písm. d), podávající daňové příznání Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu.

(11) ✕

(11) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1, která uplatní nárok na vrácení daně u zboží podle tohoto ustanovení, nesmí při vývozu zboží uplatnit nárok na vrácení daně zahraničním fyzickým osobám podle § 84.

(12) Rozsah výsad vztahujících se k pořízení osobních automobilů v tuzemsku, u nichž byla vrácena daň, a k pořízení osobních automobilů z jiných členských států osvobozených od daně, včetně množstevních limitů pro osobní automobily a doby, po kterou nesmí být tyto osobní automobily pronajaty, zapůjčeny, zastaveny, zcizeny nebo zničeny, se řídí principem vzájemnosti a přiznává se maximálně v takové míře, v jaké se přiznává české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu. Podmínkou pro uplatnění nároku na vrácení daně při pořízení osobních automobilů v tuzemsku, nebo z jiného členského státu je přidělení diplomatické registrační značky podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel.

(13) V případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, se stanovují množstevní limity a doby pro osobu požívající výsad a imunit podle odstavce 1, za kterých je u pořízeného osobního automobilu v tuzemsku vrácena daň nebo je pořízen osobní automobil z jiného členského státu osvobozeno od daně takto:

- a) osoba uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) může v tuzemsku pořídit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně osobní automobily v množství přiměřeném k velikosti úřadu,
- b) osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) může v tuzemsku pořídit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně v množství:
1. velvyslanec, nuncius nebo vedoucí mise v rovnocenné hodnotě 2 osobní automobily plus 1 osobní automobil v případě, že je doprovázen členem rodiny registrovaným Ministerstvem zahraničních věcí,
 2. diplomatický personál a konzulární úředník 1 osobní automobil plus 1 osobní automobil v případě, že je doprovázen členem rodiny registrovaným Ministerstvem zahraničních věcí,
 3. administrativně technický personál a konzulární zaměstnanec 1 osobní automobil,
- c) osoba uvedená v odstavci 1 písm. e) může v tuzemsku pořídit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně osobní automobily v množství stanoveném v písm. b), pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak,
- d) daň se vrací u pořízeného osobního automobilu v tuzemsku nebo je pořízen osobní automobil z jiného členského státu osvobozeno od daně za podmínky, že
1. bude přidělena diplomatická registrační značka podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel a
 2. po dobu 24 měsíců ode dne registrace osobního automobilu nebude pronajat, zapůjčen, zastaven, zcizen, zničen nebo vyřazen podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel,
- e) pokud dojde k porušení podmínek stanovených v písmenu d), musí osoba požívající výsad a imunit
1. při vrácení daně vrátit *vyplacenou částku nebo její poměrnou část správci daně do 30 dnů ode dne zjištění porušení těchto podmínek*, nebo
 2. při osvobození od daně podat daňové příznání s tím, že toto příznání nelze podat elektronicky, do 25 dnů ode dne, kdy k takovému porušení došlo,
- f) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) postupuje podle písmena e), odpovídá výše ✕ vyplacené částky nebo výše daně poměrné části daně připadající na zbývající období z 24 měsíční doby,
- g) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) předčasně ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku, postupuje podle písmena e) s tím, že výše daně odpovídá poměrné části daně připadající na zbývající období 24 měsíční doby,
- h) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku do 6 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky takového automobilu, postupuje podle písmena e) s tím, že výše ✕ vyplacené částky nebo výše daně odpovídá celé dani,
- i) osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) nemusí postupovat podle písmen e) až g) za podmínky, že osobní automobil převede na jinou osobu požívající výsad a imunit.

§ 80a

Vracení daně mezinárodní organizaci se sídlem mimo tuzemsko

(1) Mezinárodní organizace, již je Česká republika členem a která nemá v tuzemsku sídlo ani *zastoupení*, má nárok na vrácení daně za nakoupené zboží a služby v rozsahu uvedeném v příslušné mezinárodní smlouvě, pokud je využije výlučně pro výkon činností v této smlouvě uvedených.

(2) ✕

(2) Nárok na vrácení daně se uplatní podáním žádosti o vrácení daně s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky.

(3) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdříve po skončení kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění, nejpozději však do 31. ledna kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém se toto plnění uskutečnilo. Uplynutím tohoto dne nárok na vrácení daně osobě uvedeně v odstavci 1 zaniká.

(4) Osobě uvedeně v odstavci 1 se vrací daň zaplacená v cenách zboží a služeb, pokud cena za zdanitelné plnění včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom dni uvedená na jednom dokladu je vyšší než 4 000 Kč, s výjimkou pořízení pohonných hmot pro osobní automobil.

(5) Nárok na vrácení daně se prokazuje dokladem, který je plátce uskutečňující zdanitelné plnění povinen na požádání osoby uvedené v odstavci 1 vystavit. Doklad musí obsahovat tyto údaje:

- a) označení osoby, která uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) označení osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) den uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) základ daně,
- h) sazba daně,
- i) výši daně uvedená v české měně,
- j) výši ceny včetně daně celkem.

(6) ✕

(7) ✕

(6) Pro osobu uvedenou v odstavci 1 je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

§ 81

Vracení daně v rámci zahraniční pomoci

(1) Pokud mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu, obsahuje ustanovení, že nenávratná zahraniční pomoc je osvobozena od daně nebo z prostředků zahraniční pomoci nesmí být hrazena daň, má osoba, která takovou daň zaplatila, nárok na vrácení daně, a to na základě žádosti. Daň se nevrací u programů a projektů financovaných ze zdrojů Evropské unie s výjimkou programů představní pomoci.

(2) Nárok na vrácení daně má rovněž osoba, která takovou daň zaplatila a která požádá o vrácení daně zaplacené z prostředků nenávratné zahraniční pomoci nebo z prostředků ze zdrojů Evropské unie poskytnutých na podporu projektů výzkumu a vývoje,^{59a)} pokud podle pravidel poskytovatele prostředků nemohou být tyto prostředky použity na úhradu daně.

(3) Osoba, která žádá o vrácení daně (dále jen „žadatel“), musí v žádosti o vrácení daně uvést obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo, popřípadě místo pobytu, daňové identifikační číslo nebo rodné číslo, popřípadě jiné identifikační číslo. Žádost o vrácení daně podává žadatel místně příslušnému finančnímu úřadu, s výjimkou zahraniční osoby, která podává žádost Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu.

(4) Žádost o vrácení daně musí být doložena

- a) daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,
 - b) dokladem o zaplacení daně,
 - c) potvrzením o původu finančních prostředků a o tom, že nakoupené zboží nebo poskytnutá služba je součástí některého programu nenávratné zahraniční pomoci, které vydá Ministerstvo financí nebo osoba Ministerstvem financí k vystavení takového potvrzení oprávněná.
- (5) Na dokladu o prodeji zboží nebo poskytnutí služby je plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění povinen uvést
- a) obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
 - b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
 - c) obchodní firmu nebo jméno a sídlo, popřípadě místo pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,
 - d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
 - e) evidenční číslo daňového dokladu,
 - f) den uskutečnění zdanitelného plnění,
 - g) sazbu daně a základ daně,
 - h) výši daně ✕,
 - i) výši ceny včetně daně celkem.

(6) Pokud je žadatel osoba, které vznikla z nakoupeného zboží nebo poskytnuté služby povinnost přiznat daň, doloží žádost o vrácení daně dokladem o nákupu zboží nebo služby vystavené dodavatelem nebo poskytovatelem nebo daňovým dokladem při dovozu a prokáže, že splnil povinnost přiznat daň z tohoto plnění.

(7) Nárok na vrácení daně má osoba z jiného členského státu nebo zahraniční osoba, které mohou být žadateli o vrácení daně, pokud daň za nakoupené zboží nebo poskytnutou službu v rámci zahraniční pomoci zaplatily. Nárok na vrácení daně má i plátce, který ve prospěch osoby z jiného členského státu nebo zahraniční osoby uskutečnil zdanitelné plnění a přiznal daň, pokud tyto osoby nepožádají o vrácení daně. V tomto případě neobsahuje žádost o vrácení daně doklad o zaplacení daně, ale musí být v žádosti o vrácení daně osobou z jiného členského státu nebo zahraniční osobou potvrzeno, že tyto osoby nepožádají o vrácení daně. Tímto potvrzením těmto osobám nárok na vrácení daně zaniká.

(8) ✕

(8) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdéle do 15 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo. Pokud není nárok na vrácení daně uplatněn do této lhůty, nárok zaniká.

(9) ✕

(9) Pokud plátce daně uplatní nárok na vrácení daně podle odstavců 1 až 8, neuplatní nárok na odpočet daně podle tohoto zákona.

§ 82

Vrácení daně plátcům v jiných členských státech

(1) Plátce, který má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, má nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v jiném členském státě, ve kterém v období pro vrácení daně neměl sídlo ani provozovnu, a to podle pravidel stanovených tímto jiným členským státem. Pokud plátce použije přijaté zdanitelné plnění pro uskutečnění plnění uvedených v § 72 odst. 6, má nárok na vrácení daně v částečné výši.

(2) Podmínkou pro vrácení daně v jiném členském státě je podání žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu spravovaného Generálním finančním ředitelstvím. Oprávnění k přístupu na elektronický portál přidělí místně příslušný správce daně do 15 dnů ode dne obdržení žádosti o přidělení oprávnění k přístupu podané ve formátu a struktuře zveřejněné Generálním finančním ředitelstvím a podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

(3) Žádost o vrácení daně se podává nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně. ✕ Příjeti žádosti o vrácení daně bude žadateli neprodleně potvrzeno prostřednictvím elektronického portálu.

(4) Pokud po podání žádosti o vrácení daně dojde ke změně ve výši koeficientu podle § 72 odst. 6, provede plátce opravu částky daně, o kterou požádal nebo která již byla vrácena. Opravu provede plátce v žádosti o vrácení daně předložené v kalendářním roce následujícím po daném období pro vrácení daně nebo pokud v tomto kalendářním roce žádost o vrácení daně nepodá, předloží opravu v samostatném prohlášení prostřednictvím elektronického portálu.

(5) Žádost o vrácení daně nebude předána jinému členskému státu, pokud žadatel v období pro vrácení daně uskutečňoval pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně nebo byl osobou povinnou k dani podle § 6 odst. 1 a nebo byl osobou nepovinnou k dani. Oznámení o nepředání žádosti o vrácení daně bude sděleno prostřednictvím elektronického portálu.

(6) Okamžikem doručení v případech podle odstavců 1 až 5 se rozumí okamžik odeslání oznámení ve formě datové zprávy na elektronickou adresu uvedenou v žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu.

Vrácení daně v tuzemsku osobám registrovaným k dani v jiném členském státě

§ 82a

(1) Nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v tuzemsku má osoba povinná k dani, která je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pokud během období pro vrácení daně

a) neměla sídlo ani provozovnu v tuzemsku, ✕

b) nebyla plátcem a

c) neuskutečnila dodání zboží ani poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou

1. plnění osvobozeného od daně podle § 51, 66, 68 nebo 69,
2. dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých byla povinná přiznat daň osoba, které byla tato plnění poskytnuta,
3. plnění podle § 17, které uskutečnila jako prostřední osoba, nebo
4. poskytnutí služby, na které použila zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Nárok na vrácení daně může být uplatněn za obdobných podmínek, za nichž má plátce nárok na odpočet daně v tuzemsku. Pokud osoba registrovaná k dani v jiném členském státě má nárok na odpočet daně v poměrné výši, má nárok na vrácení daně pouze v této poměrné výši.

(3) Nárok na vrácení daně se nevztahuje na částky daně, které byly uplatněny

a) v rozporu s tímto zákonem,

b) u plnění, která jsou osvobozena od daně podle § 19, 64 nebo § 66 odst. 2 písm. b).

(4) Osoba registrovaná k dani uplatní nárok na vrácení daně z přijaté-

ho zdanitelného plnění v členském státě, v němž se nachází její sídlo. Je-li zdanitelné plnění přijato provozovnou, uplatní osoba registrovaná k dani nárok na vrácení daně v členském státě, kde je umístěna tato provozovna. Nárok na vrácení daně se uplatní podáním žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu.

(5) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

- a) daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty žadatele,
- b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo, místo pobytu žadatele,
- c) obchodní firmu nebo jméno, sídlo, místo pobytu zástupce, pokud je ustanoven,
- d) elektronickou adresu,
- e) popis ekonomické činnosti žadatele, pro niž je zboží pořízeno nebo služba přijata, pomocí harmonizovaných kódů,
- f) období pro vrácení daně, na které se žádost o vrácení daně vztahuje,
- g) prohlášení žadatele o tom, že splnil podmínku stanovenou v odstavci 1 písm. c),
- h) údaje o účtu, včetně kódů IBAN, BIC, název vlastníka účtu a měny účtu,

i) za každý daňový doklad nebo daňový doklad při dovozu zboží tyto údaje:

1. daňové identifikační číslo plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, nejde-li o dovoz zboží,
2. obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění,
3. evidenční číslo daňového dokladu,
4. den uskutečnění zdanitelného plnění,
5. základ daně a výši daně v české měně,
6. celkovou výši nároku na vrácení daně v české měně,
7. koeficient pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši vyjádřený jako procentní podíl,
8. druh pořízeného zboží nebo přijaté služby v členění podle kódů uvedených v odstavci 6.

(6) V žádosti o vrácení daně musí být druh zboží nebo služby popsán podle těchto kódů:

- 1 uhlodíková paliva,
- 2 nájem dopravního prostředku,
- 3 výdaje související s dopravním prostředkem (jiné než zboží a služby uvedené pod kódy 1 a 2),
- 4 mýtné a silniční poplatky,
- 5 cestovní výlohy, jako například jízdné v taxi, jízdné ve veřejné dopravě,
- 6 ubytování,
- 7 potraviny, nápoje a restaurační služby,
- 8 vstupné na veletrhy a výstavy,
- 9 výdaje na luxusní zboží, zábavu a reprezentaci,
- 10 jiné.

(7) Žádost o vrácení daně musí žadatel doložit elektronickou kopií daňového dokladu nebo daňového dokladu při dovozu zboží, pokud základ daně převyšuje ekvivalent částky 250 EUR u uhlodíkových paliv nebo ekvivalent částky 1 000 EUR u ostatních druhů pořízeného zboží nebo přijatých služeb.

(8) Období pro vrácení daně, za které lze podat žádost o vrácení daně, činí nejvýše jeden kalendářní rok a nejméně tři kalendářní měsíce, případně období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku. Částka daně uvedená v žádosti o vrácení daně nesmí být nižší, než je ekvivalent částky

- a) 400 EUR za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než tři měsíce, nebo
- b) 50 EUR za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku.

(9) Pro účely tohoto ustanovení se pro přepočtení částky daně v EUR na českou měnu použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou k prvnímu pracovnímu dni měsíce ledna roku, za nějž je žádost o vrácení daně podána. Přepočtená částka se zaokrouhlí na celé koruny dolů.

(10) Žádost o vrácení daně se podává nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně, jinak nárok zaniká. ✕ Žádost o vrácení daně se považuje za podanou, jen pokud žadatel uvedl všechny údaje požadované podle odstavce 5.

(11) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdříve za období pro vrácení daně, ve kterém se uskutečnilo přijaté zdanitelné plnění nebo ve kterém byla přijata úplata, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud z této úplaty plátcí vznikla povinnost přiznat daň, nebo ve kterém byla vyměřena daň při dovozu zboží. Žádost o vrácení daně může obsahovat také daň, která nebyla zahrnuta v předcházejících podaných žádostech o vrácení daně, ale pouze daň, která se týká plnění uskutečněného v příslušném kalendářním roce, ke kterému se žádost o vrácení daně vztahuje.

(12) Pokud po podání žádosti o vrácení daně dojde ke změně ve výši koeficientu pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši, provede osoba registrovaná k dani v jiném členském státě opravu částky daně, o kterou požádala nebo která již byla vrácena. Opravu provede v žádosti o vrácení daně předložené v kalendářním roce následujícím po daném období pro vrácení daně nebo pokud v tomto kalendářním roce žádost o vrácení daně nepodá, předloží opravu v samostatném prohlášení prostřednictvím elektronického portálu. Je-li podáno samostatné prohlášení, správce daně

vezme v úvahu tuto opravu a postupuje obdobně jako u žádosti o vrácení daně.

(13) Osoba povinná k dani, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, je plátcem a současně používá v jiném členském státě zvláštní režim jednoho správního místa, nemůže uplatnit nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v tuzemsku vztahujících se k poskytování vybraných služeb, na které použije zvláštní režim jednoho správního místa; tato osoba může uplatnit u těchto plnění nárok na odpočet daně podle tohoto zákona.

§ 82b

(1) ✕

(1) Správce daně pro vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě je Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

(2) Správce daně může činit veškeré úkony vůči žadateli elektronicky. Oznámení, výzvy a rozhodnutí ve věci vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě se doručují na elektronickou adresu uvedenou v žádosti o vrácení daně. Doručením se pro účely tohoto ustanovení rozumí odeslání datové zprávy na uvedenou elektronickou adresu.

(3) Správce daně neprodleně vyrozumí žadatele o dni obdržení žádosti o vrácení daně.

(4) Správce daně si může do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně vyžádat doplňující údaje, a to od žadatele, příslušného orgánu jiného členského státu nebo jiné osoby. Doplňující údaje musí být správci daně poskytnuty do 1 měsíce ode dne doručení výzvy k doplnění údajů. Pokud má správce daně pochybnosti o správnosti konkrétního nároku, je oprávněn si vyžádat doplňující údaje v podobě předložení originálu nebo kopie příslušného daňového dokladu, v tomto případě se nepoužijí částky uvedené v § 82a odst. 7 ✕.

(5) Rozhodnutí o vrácení daně doručí správce daně žadateli do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně. V případě, že si správce daně vyžádá doplňující údaje podle *odstavce 4*, doručí správce daně rozhodnutí do 2 měsíců ode dne obdržení doplňujících údajů. Jestliže správce daně neoddrží výzvu vyžádané doplňující údaje, doručí žadateli své rozhodnutí do 2 měsíců ode dne, kdy měly být doplňující údaje zaslány. Lhůta pro rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části v případě vyžádání si doplňujících údajů však neuplyne dříve než za 6 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně správcem daně, maximálně však činí 8 měsíců.

(6) Rozhodnutí, kterým není žádosti o vrácení daně zcela vyhověno, musí být odůvodněno. Proti takovému rozhodnutí lze podat odvolání.

(7) Vznikne-li v důsledku rozhodnutí o vrácení daně vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně žadateli do 10 pracovních dnů od uplynutí lhůty podle *odstavce 5*, a to na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Vratitelný přeplatek se vrací v tuzemsku nebo v jiném členském státě. Pokud je vratitelný přeplatek vrácen na účet, který je veden v jiném členském státě, jdou poplatky za převod vratitelného přeplatku k tíži žadatele. Dnem převodu u bezhotovostních převodů prováděných z účtu je den, kdy bylo skutečně odepsání peněžních prostředků z účtu správce daně.

(8) Není-li dodržena lhůta pro převod vratitelného přeplatku podle *odstavce 7*, správce daně za dobu prodlžení uhradí žadateli úrok podle daňového řádu. Správce daně zašle priznaný úrok na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Žadatelé nevzniká nárok na úrok, pokud nepředložil doplňující údaje ve lhůtě podle *odstavce 5* nebo dokud nepředložil doklady, které mají být poskytnuty podle § 82a odst. 7 ✕.

(9) V případě, že vrácení daně bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem, je žadatel povinen vrátit neoprávněně vyplacenou částku a uhradit úrok z neoprávněně vyplacené částky; *povinnost uhradit úrok nevzniká, pokud osoba, které byla daň vrácena, v období, za které jí byla daň vrácena, se stala nebo byla plátcem, pokud splnila podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně*. Úrok se počítá ve výši, jako by šlo o prodlžení s úhradou daně, vypočítává se za celou dobu od vyplacení do skutečného vrácení.

(10) O povinnosti vrátit neoprávněně vyplacenou částku a zaplatit úrok podle *odstavce 9* vydá správce daně rozhodnutí, ve kterém současně původní rozhodnutí o vrácení daně zruší, popřípadě je změni v rozsahu odpovídajícímu výši neoprávněně priznané částky. Povinnost vrácení částky poskytnuté neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím 3 let ode dne doručení rozhodnutí, kterým byl priznan nárok na vrácení částky daně, jehož bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem. Není-li stanoveno jinak, neoprávněně vyplacená částka se spravuje jako daň podle *daňového řádu*.

§ 83

Vrácení daně zahraničním osobám povinným k dani

(1) Nárok na vrácení daně za zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku přijaté zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá provozovnu na území Evropské unie, může uplatnit tato osoba, pokud v období, za které žádá o vrácení daně, v tuzemsku neuskutečňuje jiná než tato plnění:

- dovoz zboží,
- plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně,
- plnění podle § 69,
- plnění, u něhož jsou povinni priznat daň plátce nebo identifikovaná

osoba, pro které je plnění poskytnuto, nebo

e) poskytnutí služby, na kterou se použije zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Na vrácení daně vztahující se k poskytnutí vybrané služby, na kterou byl použit zvláštní režim jednoho správního místa, se nepoužijí *odstavce 3, 9 a 10*.

(3) Daň se vrací na základě principu vzájemnosti. Principem vzájemnosti se rozumí, že stát, ve kterém má zahraniční osoba sídlo, nevyměřuje daň z přidané hodnoty nebo obdobnou všeobecnou daň ze spotřeby nebo pokud je taková daň vybrána, je osobě povinné k dani se sídlem v tuzemsku ve výši vybrané daně vrácena. Nárok na vrácení daně může být zahraniční osobou uplatněn u zboží a služeb za obdobných podmínek, za nichž může být plátcem uplatněn nárok na odpočet daně.

(4) Nárok na vrácení daně uplatňuje zahraniční osoba podáním žádosti o vrácení daně Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky.

(5) Žádost musí zahraniční osoba

a) ✕

a) doložit daňovými doklady, které byly vystaveny plátcem,

b) *doložit daňovými doklady při dovozu zboží do tuzemska a dokladem o zaplacení,*

c) doložit potvrzením, že žadatel je osobou registrovanou k dani z přidané hodnoty nebo jiné podobné dani ve třetí zemi, které vystaví příslušný úřad ke správě daně v zemi, kde je zahraniční osoba registrována, toto potvrzení nesmí být starší než 1 rok od jeho vydání,

d) doložit písemným prohlášením, že v období, za které žádá o vrácení daně, splnila podmínky stanovené v *odstavci 1*.

(6) ✕

(6) Období pro uplatnění vrácení daně musí zahrnovat nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce v kalendářním roce, ale ne více než jeden kalendářní rok. Období pro uplatnění vrácení daně může být kratší než tři měsíce pouze v případě, že se jedná o zbývající období kalendářního roku. Žádost o vrácení daně za zbytkové období kalendářního roku může obsahovat také nákupy zboží nebo služeb, případně dovozy zboží, které nebyly zahrnuty v předcházejících žádostech, ale týkají se příslušného kalendářního roku. Žádost nesmí obsahovat vrácení daně, které se vztahuje k předcházejícím kalendářním rokům. Žádost o vrácení daně za příslušný kalendářní rok lze podat nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, jinak nárok zaniká.

(7) *Správce daně může vyzvat zahraniční osobu k předložení potvrzení vydaného příslušným orgánem státu, ve kterém má tato osoba sídlo, že daň z přidané hodnoty nebo obdobná všeobecná daň ze spotřeby není v tomto státě vybírána.*

(8) ✕ Správce daně vrátí schválenou částku na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Schválená částka se vrací v tuzemsku nebo v jakémkoli jiném státě. Pokud je schválená částka vrácena v jakémkoli jiném státě, poplatky za převod schválené částky jdou k tíži zahraniční osobě.

(9) Daň bude vrácena, pokud částka vrácené daně činí

a) nejméně 7 000 Kč za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než 3 měsíce, nebo

b) nejméně 1 000 Kč za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než 3 měsíce, je-li to zbytek kalendářního roku.

(10) Druhy zboží a služeb, u kterých nelze daň vrátit, jsou:

a) zboží a služby poskytované pro osobní spotřebu,

b) cestovní náklady, náklady na ubytování a stravování zahraniční osoby,

c) zboží a služby spojené s reprezentací zahraniční osoby,

d) telefonní poplatky,

e) taxislužba,

f) pohonné hmoty.

(11) *V případě, že vrácení daně bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem, je zahraniční osoba povinna vrátit neoprávněně vyplacenou částku a uhradit úrok z prodlžení za každý den od vyplacení do skutečného vrácení.*

(12) *O povinnosti vrátit neoprávněně vyplacenou částku a zaplatit úrok z prodlžení vydá správce daně rozhodnutí, ve kterém současně původní rozhodnutí o vrácení daně zruší, nebo ho změni v rozsahu odpovídajícím výši neoprávněně priznané částky. Povinnost vrácení částky poskytnuté neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím 3 let ode dne oznámení rozhodnutí, kterým byl priznan nárok na vrácení částky daně, jehož bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem. Neoprávněně vyplacená částka se spravuje jako daň podle daňového řádu.*

§ 84

Vrácení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně zboží nakoupeného v tuzemsku může uplatnit osoba, která

a) nemá místo pobytu na území Evropské unie a místo jejího pobytu ve třetí zemi je zapsáno v cestovním pasu nebo jiném dokladu totožnosti, který uznává za platný Česká republika,

b) neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku

(dále jen „zahraniční fyzická osoba“).

- (2) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě vznikne, pokud
- nakoupené zboží nemá obchodní charakter,
 - nakoupí zboží, jehož cena včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dnu je vyšší než 2 000 Kč,
 - nakoupené zboží podle písmene b) do 3 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění uvedené na dokladu o prodeji zboží, vyveze v osobním zavazadle, které lze odnést.

(3) Prodávající je povinen na vyžádání zahraniční fyzické osoby vystavit doklad o prodeji zboží ve 2 vyhotoveních s tím, že na prvním uvede údaj „VAT REFUND“ a na druhém údaj „COPY“; doklad o prodeji zboží musí dále obsahovat tyto údaje

- obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- evidenční číslo dokladu,
- den uskutečnění zdanitelného plnění,
- sazbu daně a základ daně,
- výši daně ✂,
- výši ceny včetně daně celkem,
- jméno a místo pobytu zahraniční fyzické osoby, která toto zboží vyveze.

(4) Nárok na vrácení daně nevzniká u těchto druhů zboží:

- uhlovodíková paliva a maziva,
- tabákové výrobky,
- alkoholické nápoje,
- potraviny a další zboží uvedené pod kódem nomenklatury celního sazebníku v kapitolách 01 až 21.

(5) Celní úřad potvrdí splnění podmínek podle odstavce 2 na prvním vyhotovení dokladu o prodeji zboží, nebo elektronicky. Splnění podmínky vyvezení zboží potvrdí celní úřad uvedením dne výstupu zboží z území Evropské unie.

(6) Nárok na vrácení daně se uplatňuje u plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění. Plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, je povinen daň vrátit zahraniční fyzické osobě nebo jiné osobě na základě jejího prohlášení, že jedná jménem a ve prospěch zahraniční fyzické osoby, pokud předloží potvrzené první vyhotovení dokladu o prodeji zboží nebo první vyhotovení dokladu o prodeji zboží a potvrzení o tom, že splnění podmínek podle odstavce 2 bylo celním úřadem potvrzeno elektronicky.

(7) Plátce vrácenou daň uvede nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se vrácení daně uskutečnilo a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. První vyhotovení dokladu o prodeji zboží nebo potvrzení o tom, že splnění podmínek podle odstavce 2 bylo celním úřadem potvrzeno elektronicky, je plátce povinen uchovávat po dobu stanovenou v § 35 odst. 2. ✂

(8) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě zaniká, pokud nebylo první vyhotovení dokladu o prodeji zboží nebo potvrzení o tom, že splnění podmínek podle odstavce 2 bylo celním úřadem potvrzeno elektronicky, prodávajícímu předloženo do 6 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

§ 85

Vrácení daně osobám se zdravotním postižením

(1) Osoba se zdravotním postižením má nárok na vrácení zaplacené daně u motorového vozidla této osobě dodaného.

(2) Pro účely tohoto ustanovení se osobou se zdravotním postižením rozumí fyzická osoba, které byl rozhodnutím příslušného úřadu přiznán příspěvek podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením na jí dodaný osobní automobil.

(3) *Daň se vrací za jedno motorové vozidlo dodané jedné nebo více osobám se zdravotním postižením v období 5 let do souhrnné výše 100 000 Kč.* Daň lze vrátit opětovně nejdříve po uplynutí pěti let ode dne předchozího vrácení daně.

(4) Nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavce 3 může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejdříve za kalendářní měsíc, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo.

(5) Daň lze osobě se zdravotním postižením vrátit před uplynutím doby podle odstavce 3, a to na základě rozhodnutí podle odstavce 2.

(6) Je-li osobě se zdravotním postižením dodáno ojeté motorové vozidlo, může tato osoba uplatnit nárok na vrácení daně vypočtené ze základu daně podle § 90. V tomto případě je povinen uvést daň na daňovém dokladu i obchodník při uplatnění zvláštního režimu podle § 90.

(7) Nárok na vrácení zaplacené daně může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejpozději do 3 let od konce kalendářního měsíce, ve kterém obdržela rozhodnutí příslušného úřadu o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku podle zákona upravujícího poskytování dávek osobám se zdravotním postižením na pořízení motorového vozidla, nebo od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo, a to od toho dne, který nastane později.

(8) Osoba se zdravotním postižením, která má nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavců 1 a 2, může uplatnit tento nárok podáním žádosti o vrácení daně správci daně místně příslušnému podle jejího místa pobytu.

✂

(9) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

- jméno, místo pobytu a rodné číslo osoby se zdravotním postižením,
 - rozhodnutí podle odstavce 2,
 - daňový doklad podle § 28 nebo doklad o prodeji motorového vozidla.
- (10) Na dokladu o prodeji motorového vozidla je plátce povinen uvést
- obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
 - daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
 - jméno a místo pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,
 - rozsah a předmět zdanitelného plnění,
 - evidenční číslo dokladu,
 - den uskutečnění zdanitelného plnění,
 - sazbu daně a základ daně,
 - výši daně ✂,
 - výši ceny včetně daně celkem.

(11) V případě, že osoba se zdravotním postižením, které byla vrácena daň podle odstavce 8, ve lhůtě 60 měsíců od vrácení daně vlastnické právo k motorovému vozidlu převede nebo motorové vozidlo pronajme, je povinna vrátit vyplacenou částku, nebo její poměrnou část na účet příslušného správce daně, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy k této skutečnosti došlo. *Ve stejné lhůtě osoba se zdravotním postižením správci daně oznámí, že tuto částku nebo její poměrnou část vrací.*

(12) Pro výpočet poměrné části vyplacené částky podle odstavce 11 se vychází z počtu měsíců, který zahrnuje měsíc, ve kterém osoba se zdravotním postižením vlastnické právo k motorovému vozidlu převedla nebo motorové vozidlo pronajala, do uplynutí lhůty podle odstavce 11.

§ 86

Vrácení daně ozbrojeným silám cizích států

(1) Nárok na vrácení daně mohou při pořízení vybraných druhů zboží nebo služeb uplatnit

- ozbrojené síly vysílajícího státu,⁶⁰⁾ který je členem Severoatlantické smlouvy nebo *státem zúčastněným* v Partnerství pro mír, jiným než Českou republikou, pokud mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu, stanoví, že vybrané druhy zboží nebo služeb se v tuzemsku osvobodí od daně,
- Ministerstvo obrany při pořízování zboží nebo služeb hrazených z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy.

(2) Je-li plnění osvobozeno od daně podle § 68 odst. 10, nárok na vrácení daně nelze uplatnit.

(3) Vybranými druhy zboží nebo služeb podle odstavce 1 se rozumí

- minerální oleje pro služební vozidla, letadla a lodě ozbrojených sil a jejich civilní personál,
- zboží nebo služby pořizované v rámci projektu bezpečnostních investic Organizace Severoatlantické smlouvy, vybavení staveb v rámci tohoto projektu a služby související s provozem tohoto zboží nebo těchto staveb.

(4) Osobám uvedeným v odstavci 1 vzniká nárok na vrácení daně dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu. Osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) nárok na vrácení daně vzniká pouze ve výši odpovídající částce hrazené z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy prostřednictvím příslušné kapitoly státního rozpočtu.

(5) Osoby uvedené v odstavci 1 uplatní nárok na vrácení daně na tiskopise předepsaném Ministerstvem financí s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky ✂. Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) uplatní nárok na vrácení daně prostřednictvím Ministerstva obrany. Pokud *správce daně* shledá, že žádost o vrácení daně neobsahuje všechny předepsané náležitosti, nebo vzniknou-li pochybnosti o správnosti podané žádosti, vyzve osobu uvedenou v odstavci 1 písm. a) k odstranění vad či nesrovnalostí prostřednictvím Ministerstva obrany.

(6) ✂

(6) Žádost o vrácení daně musí být doložena daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby. Daňové doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby předložené osobou uvedenou v odstavci 1 písm. b) musí být opatřeny výraznou doložkou „nákup hrazen z prostředků NATO“.

(7) Doklad o prodeji zboží nebo poskytnutí služby vystavený plátcem musí obsahovat

- obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- označení osoby uvedeně v odstavci 1, v jejíž prospěch bylo zdanitelné plnění uskutečněno,
- rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- evidenční číslo dokladu,
- den uskutečnění zdanitelného plnění,
- sazbu daně a základ daně,
- výši daně ✂.

(8) *Správce daně vrátí vratitelný přeplatek na účet Ministerstva obrany vedený pro tyto účely. Nárok na vrácení daně zaniká, není-li uplatněn*

do 12 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém nárok vznikl.

(9) Zjistí-li osoba, které byla daň vrácena podle odstavce 9, že na vrácení daně neměla nárok, je povinna neoprávněně vyplacenou částku vrátit správci daně prostřednictvím Ministerstva obrany, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy tuto skutečnost zjistila.

(10) Pro osobu uvedenou v odstavci 1 je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

§ 86a

Obecná ustanovení pro nárok na vrácení daně

(1) Osoba žádající o vrácení daně je pro účely vrácení daně daňovým subjektem.

(2) Vznikne-li v důsledku vyměření nároku na vrácení daně vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně daňovému subjektu bez žádosti do 30 dnů od tohoto vyměření.

Díl 12

Prodej zboží za ceny bez daně z přidané hodnoty

§ 87

Prodej zboží za ceny bez daně

(1) Zboží lze prodávat fyzické osobě při jejím bezprostředním výstupu z území Evropské unie za ceny bez daně pouze

- na základě pravomocného povolení k prodeji za ceny bez daně,
 - v části tranzitního prostoru mezinárodního letiště vymezené v povolení k prodeji za ceny bez daně nebo na palubě letadla během letu a
 - po ověření, že její cílová stanice je ve třetí zemi nebo na třetím území.
- (2) V případě povolení k prodeji za ceny bez daně je místně příslušným správcem daně celní úřad místně příslušný mezinárodnímu letišti.

(3) U zboží, které bylo dodáno plátcem v tuzemsku a bylo umístěno do prostor uvedených v odstavci 1 písm. b), může držitel povolení k prodeji za ceny bez daně uplatnit nárok na odpočet daně za podmínek stanovených tímto zákonem.

(4) Na povolení k prodeji za ceny bez daně se použijí ustanovení zákona o spotřebních daních upravující povolení k prodeji za ceny bez spotřební daně obdobně.

HLAVA III ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

§ 89

Zvláštní režim pro cestovní službu

(1) Zvláštní režim je povinen použít poskytovatel cestovní služby, který jedná se zákazníkem vlastním jménem, při poskytnutí cestovní služby zákazníkovi.

- Pro účely zvláštního režimu pro cestovní službu se rozumí poskytovatelem cestovní služby osoba povinná k dani, která poskytuje zákazníkovi cestovní službu,
- zákazníkem osoba, které je poskytnuta cestovní služba,
- cestovní službou poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje kombinace služeb cestovního ruchu⁶¹⁾ a popřípadě zboží, pokud jsou jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; poskytnutí cestovní služby se považuje za poskytnutí jedné služby, přestože k uskutečnění cestovní služby se využije více služeb cestovního ruchu a popřípadě zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; za cestovní službu se považuje i poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje pouze jednu nakoupenou službu cestovního ruchu ubytování nebo dopravy osob.

(3) Při poskytnutí cestovní služby je základem daně přírážka poskytovatele cestovní služby snížená o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátec od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu a součtem částek, které plátec uhradil nebo má uhradit za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby. Přírážku je možné stanovit také jako rozdíl mezi celkovou částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet poskytovatel cestovních služeb za poskytnuté cestovní služby uskutečněné za zdaňovací období, a celkovou částkou, kterou poskytovatel cestovních služeb uhradil nebo má uhradit za nakoupené služby cestovního ruchu, případně zboží od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovních služeb uskutečněných za toto zdaňovací období. Je-li tento rozdíl záporný, základem daně je nula.

(4) Při poskytnutí cestovní služby je místem plnění místo, kde má poskytovatel poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(5) Poskytovatel cestovní služby je povinen přiznat daň ke dni uskutečnění cestovní služby. Cestovní služba se považuje za uskutečněnou dnem poskytnutí cestovní služby, pokud se přírážka stanoví podle odstavce 3 za zdaňovací období, je povinen přiznat daň nejpozději k poslednímu dni zdaňovacího období, ve kterém jsou cestovní služby uskutečněny. Za poskytnutí cestovní služby se považuje den poskytnutí poslední služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě.

(6) U cestovní služby se uplatňuje základní sazba daně.

(7) Pokud jednotlivé služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty ve třetí zemi, cestovní služba je osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Jestliže služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropské unie, je cestovní služba osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám ve třetí zemi a na území Evropské unie. Za službu cestovního ruchu poskytnutou ve třetí zemi se považuje nakoupená letecká přeprava osob s místem určení do třetí země se zpáteční přepravou, bez zpáteční přepravy nebo zpáteční přeprava.

(8) Poskytovatel cestovní služby nemá nárok na odpočet daně ani na vrácení daně v jiném členském státě u zboží a služeb cestovního ruchu nakoupených od plátce nebo od osob registrovaných k dani v jiném členském státě, které poskytuje zákazníkovi jako součást cestovní služby.

(9) Při poskytnutí cestovní služby musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – cestovní služba“. Při poskytnutí cestovní služby nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přírážky.

(10) Plátcem, kterému byla poskytnuta cestovní služba, nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v ceně za tuto poskytnutou službu.

(11) Pokud poskytovatel cestovní služby poskytuje vlastní službu nebo zboží vytvořené vlastní činností, které nesmí zahrnout do cestovní služby, je povinen uplatňovat daň u těchto zdanitelných plnění podle příslušné sazby daně a daň se vypočítá z ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, která se považuje za peněžní částku včetně daně.

(12) Pokud poskytovatel cestovní služby uplatňuje daň a současně je povinen použít zvláštní režim, je také povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(13) Plátcem je povinen opravit základ daně a výši daně u poskytnuté cestovní služby při změně ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, pokud tato změna má za následek zvýšení daně na výstupu. Rozdíl původního a opraveného základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění a plátcem je povinen provést opravu ke dni změny ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny. Pro výpočet daně se použije sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Jestliže změna ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, má za následek snížení daně na výstupu, může plátcem opravit základ daně a výši daně stejným způsobem.

(14) Pokud však plátcem poskytuje cestovní služby jiné osobě povinné k dani, která není poskytovatelem cestovní služby, pro účely uskutečňování ekonomických činností, nemusí uplatňovat zvláštní režim a uplatňuje u jednotlivých nakoupených služeb cestovního ruchu daň na výstupu podle příslušné sazby daně, pokud všechny nakoupené služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě, jsou poskytnuty v tuzemsku.

(15) Zvláštní režim není oprávněn použít plátcem, který poskytuje službu spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby. Daň se vypočítá z úplaty, kterou plátcem obdržel nebo má obdržet za poskytnutou službu zajištění cestovní služby, která se považuje za peněžní částku včetně daně. Poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud jednotlivé služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty ve třetí zemi. Pokud jsou služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropské unie, je poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám cestovního ruchu ve třetí zemi a na území Evropské unie. Pro vymezení služby cestovního ruchu poskytnuté ve třetí zemi platí odstavec 7 věta třetí obdobně.

§ 90

Zvláštní režim pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi

- Pro účely tohoto ustanovení se rozumí uměleckými díly, sběratelskými předměty, starožitnostmi zboží uvedené v příloze č. 4,
 - použitým zbožím hmotný movitý majetek, který je vhodný k dalšímu použití v nezměněném stavu nebo po opravě, kromě uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností uvedených v příloze č. 4 a kromě drahých kovů a drahokamů,
 - obchodníkem plátcem nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která v rámci uskutečňování ekonomických činností pořizuje nebo dováží použité zboží, umělecké předměty, sběratelské předměty nebo starožitnosti za účelem dalšího prodeje, jednajíc na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, pokud ji náleží odměna.
- (2) Zvláštní režim může použít obchodník při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, pokud je toto

zboží obchodníkovi dodáno v rámci obchodování na území Evropské unie

- a) osobou nepovinnou k dani,
- b) osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
- c) osvobozenou osobou, která není plátcem,
- d) jinou osobou povinnou k dani, pro kterou je dodání tohoto zboží osvobozeno od daně podle § 62 nebo obdobně podle platného předpisu jiného členského státu, nebo
- e) jiným obchodníkem, pokud byl při dodání tohoto zboží tímto jiným obchodníkem použit zvláštní režim.

(3) Při použití zvláštního režimu je základem daně přírážka snížená o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi prodejní cenou obchodníka a pořizovací cenou tohoto zboží. Pokud je tento rozdíl záporný, základem daně je nula. Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

- a) prodejní cenou úplata, která byla nebo má být získána obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno nebo od třetí strany, včetně Σ daní, cel, poplatků a vedlejších výdajů jako provize, náklady na balné, přepravu a pojištění požadované obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, s výjimkou částek uvedených v § 36 odst. 5 a 13,
- b) pořizovací cenou úplata stanovená v písmenu a), která byla nebo má být získána od obchodníka osobou, která mu zboží dodává.

(4) Pokud jednotková pořizovací cena zboží nepřevyšuje 1 000 Kč, je možné přírážku stanovit za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně. V tomto případě se přírážka stanoví jako rozdíl mezi celkovou prodejní cenou za dodané zboží a celkovou pořizovací cenou za nakoupené zboží, uskutečněné za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně.

(5) Obchodník se může rozhodnout pro používání zvláštního režimu při dodání

- a) uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,
- b) uměleckého díla, které mu dodal autor díla nebo jeho právní nástupce.

(6) Při stanovení přírážky postupuje obchodník podle odstavce 3 nebo 4 za celé zdaňovací období.

(7) Pokud obchodník postupuje podle odstavce 5, je povinen stanovit základ daně podle odstavce 3. Pořizovací cena pro výpočet přírážky při dovozu zboží podle odstavce 5 písm. a) se stanoví jako součet základu daně při dovozu tohoto zboží a daně vyměřené při dovozu zboží.

(8) Postup podle odstavce 5 je obchodník povinen oznámit správci daně. Obchodník je povinen postupovat podle zvláštního režimu nejméně dva následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

(9) Pokud při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti jsou splněny podmínky pro osvobození vývozu zboží podle § 66, je dodání tohoto zboží, jestliže je předmětem zvláštního režimu, také osvobozeno od daně.

(10) Plátce nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v prodejní ceně zboží, které mu bylo dodáno obchodníkem, pokud je dodání tohoto zboží předmětem zvláštního režimu.

(11) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nemá nárok na odpočet daně

- a) u uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,
- b) u uměleckého díla, které mu dodal autor díla nebo jeho právní nástupce.

(12) Pokud se použije zvláštní režim při dodání zboží do jiného členského státu, nepoužije se § 8 a 64. Zvláštní režim nelze použít při dodání nového dopravního prostředku z tuzemska do jiného členského státu. Zvláštní režim nelze také použít při dodání zboží, pokud byl při jeho pořízení uplatněn nárok na odpočet daně.

(13) Pokud obchodník uplatňuje daň a současně používá zvláštní režim, je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(14) Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – použité zboží“, „zvláštní režim – umělecká díla“ nebo „zvláštní režim – sběratelské předměty a starožitnosti“. Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přírážky, s výjimkou dokladu o prodeji motorového vozidla pro osobu se zdravotním postižením.

(15) Obchodník má nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění dodání zboží, nepoužije-li při jeho následném dodání zvláštní režim, pokud jde o

- a) umělecké dílo, sběratelský předmět nebo starožitnost, které sám dovezl,
- b) umělecké dílo, které mu
 1. dodal autor díla nebo jeho právní nástupce, nebo
 2. dodala jiná osoba povinná k dani, která při tomto dodání nepoužila zvláštní režim.

(16) Nárok na odpočet daně podle odstavce 15 vzniká obchodníkovi okamžikem, ke kterému je povinen priznat daň z tohoto dodání zboží.

§ 91
zrušen

§ 92

Zvláštní režim pro investiční zlato

- (1) Investičním zlatem se rozumí
 - a) zlato připouštěné na světové trhy zlata ve tvaru uzančních slítků v podobě cihly nebo destičky s
 1. vlastním číslem,
 2. ryzostí nejméně 995 tisícín,
 3. hmotností připouštěnou na těchto trzích a
 4. označením výrobce, ryzosti a hmotnosti,
 - b) zlaté mince, které
 1. mají ryzost nejméně 900 tisícín,
 2. byly vyraženy po roce 1800,
 3. jsou nebo byly v zemi svého původu zákonným platidlem a
 4. jsou obvykle prodávány za cenu, která nepřevyšuje volnou tržní hodnotu jejich zlatého obsahu o více než 80 %.
- (2) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozeno dodání investičního zlata v tuzemsku, pořízení z jiného členského státu a jeho dovoz. Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně se vztahuje i na
 - a) investiční zlato s osvědčením pro fyzicky alokované a nealokované zlato,
 - b) investiční zlato obchodované na zlatých účtech, a to zejména úvěry a swapy zakládající k investičnímu zlatu vlastnické právo nebo právní nárok, nebo
 - c) termínované obchody s investičním zlatem, včetně futures a forwardů, které zahrnují převod vlastnického práva nebo právního nároku k investičnímu zlatu.
- (3) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozena služba osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění dodání investičního zlata, jeho pořízení z jiného členského státu nebo jeho dovoz.
- (4) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, se může rozhodnout, že uplatní daň u dodání investičního zlata, které by bylo osvobozeno podle odstavce 2, jinému plátcovi s místem plnění v tuzemsku.
- (5) U zprostředkovatelské služby, která spočívá v obstarání dodání investičního zlata podle odstavce 3, může být uplatněna daň, pokud plátce při dodání investičního zlata uplatnil daň podle odstavce 4.
- (6) Plátce, který dodává investiční zlato osvobozené od daně, má nárok na odpočet daně v plné výši
 - a) při nakoupení investičního zlata, u něhož byla uplatněna daň podle odstavce 4,
 - b) při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zlata, které není investičním zlatem, a které následně plátce nebo jím zmocněná třetí osoba přemění na investiční zlato, nebo
 - c) při nakoupení služby, spočívající ve změně formy, hmotnosti nebo ryzosti zlata, včetně investičního zlata.
- (7) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, má nárok na odpočet daně v plné výši při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zboží nebo služby, přímo související s výrobou investičního zlata nebo přeměnou zlata na investiční zlato.
- (8) Plátce, který přijme službu podle odstavce 5, nebo který dodává investiční zlato osvobozené od daně a má nárok na odpočet daně podle odstavce 6 písm. b) a c), nebo který vyrobil investiční zlato nebo zlato přeměnil na investiční zlato a má nárok na odpočet daně podle odstavce 7, je povinen
 - a) vystavit doklad o dodání fyzické osobě nepovinné k dani, který obsahuje tyto údaje:
 1. obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo osoby, která uskutečňuje plnění,
 2. daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
 3. evidenční číslo dokladu,
 4. rozsah a předmět plnění,
 5. den vystavení dokladu,
 6. den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty priznat uskutečněné plnění, pokud se liší ode dne vystavení dokladu,
 7. celkovou částku za plnění, hmotnost a ryzost zlata,
 8. jméno, datum narození a místo pobytu fyzické osoby nepovinné k dani,
 - b) uchovávat doklad podle písmene a) po dobu 10 let,
 - c) uvést na daňovém dokladu vystaveném plátcovi nebo osobě povinné k dani rovněž hmotnost a ryzost zlata.
- (9) Ustanovení odstavce 8 písm. a) a b) se nevztahuje na dodání investičního zlata podle odstavce 1 písm. b) vydaného Českou národní bankou.

HLAVA IV REŽIM PŘENESENÍ DAŇOVÉ POVINNOSTI

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 92a

Základní ustanovení

- (1) V režimu přenesení daňové povinnosti je plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněno, povinen priznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Režim přenesení daňové povinnosti se nepoužije, pokud ke dni uskutečnění zdanitelného plnění příjemce tohoto plnění nejedná jako osoba povinná k dani.

(3) Režim přenesení daňové povinnosti se nepoužije na zdanitelné plnění, pokud ke dni přijetí úplaty předem uskutečnění tohoto plnění příjemce tohoto plnění nejedná jako osoba povinná k dani.

(4) Plátce, pro kterého je zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti uskutečněno, je povinen doplnit výši daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty. Za správnost vypočtené daně odpovídá plátce, pro kterého je plnění uskutečněno.

(5) Režim přenesení daňové povinnosti v případě, že plátce, který poskytnul nebo přijal zdanitelné plnění, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, nelze použít do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.

(6) Pokud vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním zdanitelného plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, použije se režim přenesení daňové povinnosti při uskutečnění zdanitelného plnění na daň vypočtenou ze základu daně stanoveného podle § 37a odst. 1.

(7) Mají-li plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, a plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění uskutečněno, důvodně za to, že toto zdanitelné plnění podléhá režimu přenesení daňové povinnosti, a tento režim k tomuto plnění použijí, považuje se toto plnění za zdanitelné plnění podléhající režimu přenesení daňové povinnosti.

Díl 2

Trvalé použití režimu přenesení daňové povinnosti

§ 92b

Dodání zlata

(1) Za zlato se pro účely tohoto ustanovení považuje
a) zlato o ryzosti 333 tisícín nebo vyšší, s výjimkou investičního zlata, v podobě neopracované, zejména slitku, cihly, prutu, valounu, zrna, granule, granálie, lístku, drátu, prášku, zlomků, smetků nebo odpadu,
b) investiční zlato při dodání podle § 92 odst. 4.

(2) Při dodání zlata plátcí, s výjimkou České národní banky, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

(3) Při poskytnutí zprostředkovatelské služby podle § 92 odst. 5 plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92c

Dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu

Při dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu, včetně dodání tohoto zboží po zpracování v podobě čištění, leštění, třídění, řezání, štěpení, lisování nebo odlévání do ingotů plátcí, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92d

Dodání nemovitě věci

(1) Při dodání nemovitě věci plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud se uplatňuje daň podle § 56 odst. 5.

(2) Při dodání nemovitě věci prodávané dlužníkem z rozhodnutí soudu v řízení o nuceném prodeji plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92e

Poskytnutí stavebních nebo montážních prací

(1) Při poskytnutí stavebních nebo montážních prací, které odpovídají kódům 41 až 43 klasifikace produkce CZ-CPA ve znění platném k 1. lednu 2015, plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

(2) ✕

(2) Při poskytnutí pracovníků pro stavební nebo montážní práce plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92ea

Použití režimu přenesení daňové povinnosti v ostatních případech

Plátce použije režim přenesení daňové povinnosti při poskytnutí zdanitelného plnění plátcí, pokud se jedná o:

a) dodání zboží poskytovaného jako záruka při realizaci této záruky, nebo
b) dodání zboží po postoupení výhrady vlastnictví nabyvateli a výkon tohoto práva nabyvatelem.

Díl 3

Dočasné použití režimu přenesení daňové povinnosti

§ 92f

Dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu

✕ Při dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud tak vláda stanoví nařízením.

(2) ✕

§ 92g

Mechanismus rychlé reakce

(1) Při dodání zboží nebo poskytnutí služby plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud v případě, kdy Evropská komise za účelem boje proti náhlým a rozsáhlým daňovým podvodům potvrdila, že proti použití režimu přenesení daňové povinnosti při dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby nemá námitky, tak vláda stanoví nařízením.

(2) Režim přenesení daňové povinnosti podle odstavce 1 se použije po dobu nepřesahující 9 měsíců.

Díl 4

Závazné posouzení

§ 92h

Předmět závazného posouzení pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

Předmětem závazného posouzení je určení, zda se při poskytnutí určitého zdanitelného plnění použije režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92i

Žádost o závazné posouzení pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost rozhodnutí o závazném posouzení určitého zdanitelného plnění pro použití režimu přenesení daňové povinnosti.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení žadatel uvede
a) popis zdanitelného plnění, jehož se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést pouze jedno zdanitelné plnění,
b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

HLAVA V

SPRÁVA DANĚ V TUZEMSKU

Díl 1

Obecná ustanovení o správě daně

§ 93

Správa daně celními úřady

Celní úřady vykonávají správu daně podle právních předpisů upravujících správu cla.

§ 93a

Místní příslušnost

(1) Místně příslušný skupině je správce daně, který je místně příslušný jejímu zastupujícímu členovi.

(2) Pro osobu povinnou k dani, která nemá v tuzemsku sídlo podle daňového řádu nebo místo pobytu podle daňového řádu anebo provozovnu, je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj.

(3) Pro osobu povinnou k dani, která je plátcem podle § 6d, je místně příslušným správcem daně finanční úřad místně příslušný její části, která je součástí skupiny.

§ 94

Povinná registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani uvedená v § 6 je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený obrát.

(2) Plátce uvedený v § 6b až 6e je povinen podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stal plátcem.

§ 94a

Dobrovolná registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, může podat přihlášku k registraci.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, může podat přihlášku k registraci.

(3) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 nebo 2 může podat přihlášku k registraci nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy jí byla zrušena registrace plátce z důvodu závažného porušení povinností vztahujících se ke správě daně.

§ 95

zrušen

§ 95a

Skupinová registrace

(1) V přihlášce k registraci skupiny určí spojené osoby, které budou členy skupiny, osobu, která bude zastupujícím členem skupiny. Přihlášku k registraci podá osoba určená za zastupujícího člena skupiny u správce daně místně příslušného podle § 93a.

(2) Skupina se stává plátcem od 1. ledna následujícího kalendářního roku, pokud je přihláška k registraci skupiny podána nejpozději do 31. října

běžného kalendářního roku. Pokud je přihláška podána po 31. říjnu běžného kalendářního roku, stává se skupina plátcem od 1. ledna druhého kalendářního roku následujícího po podání přihlášky k registraci.

(3) Plátcem se při splnění podmínek stanovených v § 5a stává členem skupiny od 1. ledna následujícího kalendářního roku, pokud skupina podá s jeho souhlasem žádost o přistoupení plátce do skupiny nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud skupina podá žádost po 31. říjnu běžného kalendářního roku, stává se tento plátcem členem skupiny od 1. ledna druhého kalendářního roku následujícího po podání žádosti.

(4) Osoba, která není plátcem, se při splnění podmínek stanovených v § 5a stává členem skupiny od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém skupina podá s jejím souhlasem žádost o přistoupení osoby do skupiny.

(5) Osoba povinná k dani je členem skupiny ode dne zápisu přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění

- a) zanikajícího člena skupiny, pokud není v okamžiku zániku člena skupiny samostatnou osobou povinnou k dani, nebo
- b) rozdělovaného člena skupiny, pokud je v okamžiku přeměny nově vznikající osobou povinnou k dani.

(6) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění

- a) zanikajících nebo rozdělovaných členů více skupin, pokud není v okamžiku jejich přeměny samostatnou osobou povinnou k dani, nebo
- b) zanikajícího nebo rozdělovaného člena skupiny, která je v okamžiku jeho přeměny osobou povinnou k dani.

(7) Přihlášku k registraci je plátcem podle odstavce 6 povinen podat do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

(8) V případě přistoupení osoby povinné k dani jako člena do skupiny podle odstavce 4 je skupina oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně podle § 79 odst. 1 a 2. Nárok na odpočet daně se uplatní v daňovém přiznání za první zdaňovací období po dni přistoupení tohoto člena.

§ 96

Povinný registrační údaj

(1) V přihlášce k registraci plátce je osoba povinná k dani povinna uvést také čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, pokud jsou používány pro ekonomickou činnost.

(2) Osoba povinná k dani je oprávněna určit, která čísla účtů podle odstavce 1 budou zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 97

Registrace identifikované osoby

Identifikovaná osoba je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala identifikovanou osobou.

§ 97a

Dobrovolná registrace identifikované osoby

- (1) Osoba povinná k dani může podat přihlášku k registraci, pokud
 - a) má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku,
 - b) není plátcem a
 - c) bude poskytovat vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.
- (2) Osoba podle § 6k nebo § 6l může podat přihlášku k registraci.

§ 98

Zveřejnění údajů z registru plátců a identifikovaných osob

Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z registru plátců a identifikovaných osob, a to

- a) daňové identifikační číslo plátce nebo identifikované osoby,
- b) obchodní firmu nebo jméno a dodatek ke jménu,
- c) sídlo plátce nebo identifikované osoby,
- d) číslo účtu určené v přihlášce k registraci plátce ke zveřejnění nebo údaj, že žádné takové číslo účtu nebylo určeno a
- e) skutečnost, že se jedná o plátce, který nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku.

§ 99

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc.

§ 99a

Změna zdaňovacího období

- (1) Plátcem se může rozhodnout, že jeho zdaňovacím obdobím pro příslušný kalendářní rok je kalendářní čtvrtletí, pokud
 - a) jeho obrat za bezprostředně předcházející kalendářní rok nepřesáhl 10 000 000 Kč,
 - b) není nespolehlivým plátcem,
 - c) není skupinou a
 - d) změnu zdaňovacího období oznámí správci daně do konce měsíce ledna příslušného kalendářního roku.

(2) Plátcem nemusí změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 oznámit správci daně, pokud v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce bylo jeho zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

(3) Změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 nelze učinit pro kalendářní rok, v němž byl plátcem registrován, ani pro bezprostředně následující kalendářní rok. Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně na žádost plátce podanou do konce měsíce října roku, v němž byl plátcem registrován, rozhodnout, že změnu zdaňovacího období lze učinit pro bezprostředně následující kalendářní rok; takto podaná žádost se považuje za oznámení podle odstavce 1 písm. d).

(4) Stane-li se plátcem, jehož zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, nespolehlivým plátcem, je od následujícího kalendářního čtvrtletí po tom, kdy se stal nespolehlivým plátcem, jeho zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

- (5) Obrat se pro účely změny zdaňovacího období stanoví
 - a) při fúzi obchodních korporací jako součet obrátů obchodních korporací zúčastněných na fúzi,
 - b) při rozdělení obchodních korporací
 1. rozštěpením jako součet obrátů zanikající obchodní korporace připadající na nástupnickou obchodní korporaci a obrátů této nástupnické obchodní korporace,
 2. odštěpením jako součet obrátů vyčleněné části rozdělované obchodní korporace připadající na nástupnickou obchodní korporaci a obrátů této nástupnické obchodní korporace,
 - c) při převodu jmění na společníka obchodní společnosti jako součet obrátů obchodní společnosti, která se zrušuje bez likvidace, a obrátů společníka, na nějž se převádí jmění této společnosti.

§ 99b

Zdaňovací období v insolvenční

(1) Zdaňovací období, v němž nastala účinnost rozhodnutí o úpadku, končí posledním dnem kalendářního měsíce, v němž nastala účinnost tohoto rozhodnutí. Pro období po skončení měsíce, ve kterém nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, do skončení insolvenčního řízení, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(2) Pro období po skončení měsíce, ve kterém bylo skončeno insolvenční řízení, do konce kalendářního roku je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(3) Plátcem nemůže změnit zdaňovací období pro kalendářní rok bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém došlo ke skončení insolvenčního řízení.

§ 100

Evidence pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátcem nebo identifikovaná osoba jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty veškeré údaje vztahující se k jejich daňovým povinnostem, a to v členění potřebném pro sestavení daňového přiznání, souhrnného hlášení nebo kontrolního hlášení.

(2) Plátcem je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně, také daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění, s výjimkou plnění, u nichž byly vystaveny zjednodušené daňové doklady.

(3) Plátcem je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty přehled

- a) uskutečňovaných plnění, která jsou osvobozena od daně nebo nejsou předmětem daně,
- b) obchodního majetku.

(4) V evidenci pro účely daně z přidané hodnoty vede člen skupiny odděleně plnění, která uskutečnil pro ostatní členy skupiny.

§ 100a

Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátcem nebo identifikovaná osoba, kteří pořízují zboží z jiného členského státu, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty hodnotu pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých jiných členských států.

(2) ✕

(2) Osoba, která uskutečňuje zaslání zboží z tuzemska do jiného členského státu, je povinna vést evidenci o hodnotě zaslání zboží, popřípadě o volbě podle § 8 odst. 3, v členění podle jednotlivých jiných členských států.

§ 101

Obecná ustanovení o daňovém přiznání

- (1) Daňové přiznání má povinnost podat
 - a) plátcem,
 - b) identifikovaná osoba,
 - c) osoba, která není plátcem a které vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na jí vystaveném dokladu, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém doklad vystavila, nebo
 - d) osoba, která není plátcem, které vznikla povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 4 písm. g), a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve

kterém bylo plátcem deklarováno osvobozené dodání zboží do jiného členského státu.

(2) Lhůty podle odstavce 1 nelze prodloužit.

(3) Plátcem je povinen podat daňové přiznání i v případě, že mu nevznikla povinnost přiznat daň.

(4) *Plátcem, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, je povinen podat daňové přiznání pouze za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně. Nevznikla-li tomuto plátcem ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně, nesděljuje tuto skutečnost správci daně.*

(5) Nevznikla-li identifikované osobě ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň, nesděljuje tuto skutečnost správci daně.

§ 101a

Elektronická forma podání

(1) Plátcem je povinen podat elektronicky

- daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání,
- kontrolní hlášení nebo jiné hlášení, s výjimkou hlášení podle § 19,
- přílohy k daňovému přiznání, dodatečnému daňovému přiznání nebo hlášení.

(2) Pouze elektronicky lze podat

- souhrnné hlášení nebo následné souhrnné hlášení,
- příhlášku k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů; to neplatí pro identifikované osoby.

(3) Podání uvedená v odstavcích 1 a 2 lze učinit elektronicky pouze datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně

- podpsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu,
- s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo
- dodatečně potvrzenou za podmínek uvedených v daňovém řádu.

(4) Podání uvedené v odstavci 1 nebo 2, u kterého je povinnost učinit jej elektronicky a které není učiněno datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu nebo struktuře zveřejněné správcem daně, je neúčinné.

§ 101b

Zvláštní ustanovení o podávání daňového přiznání

(1) Daňové přiznání za zdaňovací období, v němž došlo k účinnosti rozhodnutí o úpadku plátce nebo člena skupiny, se podává do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku, pokud ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání uplynulo méně než 30 dnů.

(2) Rozhodl-li soud o úpadku člena skupiny, je skupina povinna podat nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku tohoto člena skupiny daňové přiznání za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni účinnosti tohoto rozhodnutí.

(3) Daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, se podává pouze za celé zdaňovací období.

(4) Osoba spravující pozůstalost je povinna podat daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, do

- 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, nebo
- 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, jehož zdaňovacím obdobím bylo kalendářní čtvrtletí, pokud od posledního dne lhůty podle písmene a) do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, uplynulo méně než 25 dnů.

(5) Ve lhůtě podle odstavce 4 vzniká povinnost podat daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, které nebylo dosud podáno za předcházející zdaňovací období, nebo dodatečné daňové přiznání v případě, kdy původní lhůta pro jeho podání dosud neuplynula.

(6) Lhůty podle odstavců 1, 2 a 4 nelze prodloužit.

§ 101c

Povinnost podat kontrolní hlášení

Plátcem je povinen podat kontrolní hlášení, pokud

- uskutečnil zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo přijal přede dnem uskutečnění takového plnění úplaty, ze které vznikla povinnost přiznat daň,
- ze zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku, které přijal, nebo z úplaty, kterou přede dnem uskutečnění takového plnění poskytl, 1. vznikla tomuto plátcem povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 2, 3 nebo § 108 odst. 4 písm. a) nebo 2. uplatňuje nárok na odpočet daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátcem,
- ve zvláštním režimu pro investiční zlato
 - přijal zprostředkovatelskou službu, u které byla uplatněna daň podle § 92 odst. 5,
 - uskutečnil dodání investičního zlata osvobozené od daně, u kterého má nárok na odpočet daně podle § 92 odst. 6 písm. b) a c), nebo

3. investiční zlato vyrobil nebo zlato přeměnil na investiční zlato podle § 92 odst. 7.

§ 101d

Náležitosti a způsob podání kontrolního hlášení

(1) V kontrolním hlášení je plátcem povinen kromě obecných náležitostí podání uvést

- identifikační a kontaktní údaje plátce,
- údaje týkající se plnění a úplat, pokud tato plnění a úplaty zakládají povinnost podat kontrolní hlášení,
- údaje týkající se uplatnění nároku na odpočet daně,
- identifikační údaje odběratele nebo dodavatele.

(2) Pokud je kontrolní hlášení podáno prostřednictvím datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání kontrolního hlášení.

§ 101e

Lhůty pro podání kontrolního hlášení

(1) Plátcem, který je právníkou osobou, podává kontrolní hlášení za kalendářní měsíc, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.

(2) Plátcem, který je fyzickou osobou, podává kontrolní hlášení ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(3) Lhůty podle odstavců 1 a 2 nelze prodloužit.

§ 101f

Opravné a následné kontrolní hlášení

(1) Před uplynutím lhůty k podání kontrolního hlášení může plátcem nahradit kontrolní hlášení, které již podal, opravným kontrolním hlášením; k předchozímu kontrolnímu hlášení se nepřihlíží.

(2) Zjistí-li plátcem po uplynutí lhůty k podání kontrolního hlášení, že v tomto kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje, je povinen do 5 pracovních dnů ode dne zjištění nesprávných nebo neúplných údajů podat následné kontrolní hlášení, ve kterém tyto nedostatky napraví.

(3) Pro následné kontrolní hlášení se použijí obdobně ustanovení o kontrolním hlášení, nestanoví-li zákon jinak.

§ 101g

Postup při nesplnění povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Nebylo-li podáno kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy.

(2) Správce daně údaje uvedené v kontrolním hlášení posoudí, popřípadě prověří a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve plátce, aby údaje změnil nebo doplnil, popřípadě původní údaje potvrdil.

(3) Plátcem je povinen do 5 pracovních dnů od oznámení výzvy podle odstavce 2 nesprávné nebo neúplné údaje změnit nebo doplnit, popřípadě původní údaje potvrdit, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení; pokud není toto následné kontrolní hlášení včas podáno, odstavec 1 se nepoužije.

(4) Správce daně doručuje výzvu související s kontrolním hlášením elektronicky, a to prostřednictvím

- datové schránky, nebo
- veřejné datové sítě na elektronickou adresu plátce za tím účelem uvedenou, nemá-li plátcem zpřístupněnu datovou schránku.

(6) V případě, že plátcem, který nemá zpřístupněnu datovou schránku, správci daně dosud nesdělil elektronickou adresu, odstavec 4 se nepoužije.

§ 101h

Následky za porušení povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Pokud plátcem nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši

- 1 000 Kč, pokud jej dodatečně podá, aniž by k tomu byl vyzván,
- 10 000 Kč, pokud jej podá v náhradní lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván,
- 30 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení, nebo
- 50 000 Kč, pokud jej nepodá ani v náhradní lhůtě.

(2) Správce daně uloží pokutu do 50 000 Kč plátcem, který na základě výzvy správce daně k odstranění pochybností nezmění nebo nedoplní nesprávné nebo neúplné údaje prostřednictvím následného kontrolního hlášení.

(3) Správce daně uloží plátcem, který nesplněním povinnosti související s kontrolním hlášením závažně ztěžuje nebo maří správu daně z přidané hodnoty, pokutu do 500 000 Kč.

(4) O povinnosti platit pokutu podle odstavce 1 rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní.

(5) Pokuta podle odstavců 1 až 3 je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě.

(6) Při stanovení výše pokuty podle odstavců 2 a 3 dbá správce daně, aby pokuta nebyla v hrubém nepochopitelně k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daně z přidané hodnoty. Při tom přihlédne zejména k míře součinnosti ze strany plátce.

§ 101i

Lhůta pro zánik povinnosti související s kontrolním hlášením

- (1) Plnění povinností souvisejících s kontrolním hlášením lze vyžadovat do uplynutí lhůty pro stanovení daně.
- (2) Pokutu lze uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.
- (3) *Povinnost uhradit pokutu zaniká, pokud nebyl platební výměr, kterým je rozhodnuto o této povinnosti, vydán do 6 měsíců ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.*

§ 101j

Vyloučení vzniku pokuty za nepodání kontrolního hlášení

Povinnost uhradit pokutu podle § 101h odst. 1 písm. a) nevzniká, pokud v daném kalendářním roce nedošlo u plátce k jinému prodlení při podání kontrolního hlášení.

§ 101k

Prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení

- (1) Plátce je oprávněn požádat správce daně o prominutí pokuty podle § 101h odst. 1 písm. b) až d).
- (2) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu podle odstavce 1, pokud k nepodání kontrolního hlášení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem plátce.
- (3) Žádost o prominutí pokuty podle odstavce 1 lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.
- (4) Podání žádosti o prominutí pokuty podle odstavce 1 má odkladný účinek pro vykonatelnost platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.

§ 102

Souhrnné hlášení

- (1) Plátce je povinen podat souhrnné hlášení, pokud uskutečnil
 - a) dodání zboží z tuzemska do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě,
 - b) přemístění obchodního majetku do jiného členského státu,
 - c) dodání zboží kupujícímu při zjednodušeném postupu při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu, pokud je plátce prostřední osobou v tomto obchodu, nebo
 - d) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby, nebo pokud před uskutečněním této služby přijal úplatu, byla-li tato služba ke dni přijetí úplaty známa dostatečně určitě
- (2) *Identifikovaná osoba je povinna podat souhrnné hlášení, pokud uskutečnila*
 - a) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby, nebo
 - b) dodání zboží kupujícímu při zjednodušeném postupu při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu, pokud je identifikovaná osoba prostřední osobou v tomto obchodu.
- (3) Pokud je souhrnné hlášení podáno prostřednictvím datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání souhrnného hlášení. Údaje o hodnotě dodaného zboží nebo poskytnuté služby se uvádějí v české měně.
- (4) Souhrnné hlášení podává plátce za každý kalendářní měsíc do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce. *Souhrnné hlášení podává identifikovaná osoba do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plnění uskutečněno.*
- (5) Pokud plátce uskutečňuje pouze plnění podle odstavce 1 písm. d), podává souhrnné hlášení \times ve lhůtě pro podání daňového přiznání.
- (6) Pokud plátce podle odstavce 5 podává souhrnné hlášení za každé kalendářní čtvrtletí a v průběhu kalendářního čtvrtletí uskuteční plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), vzniká plátcovi povinnost v tomto kalendářním čtvrtletí za měsíce, které předcházejí kalendářnímu měsíci, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), povinnost podat souhrnné hlášení za každý kalendářní měsíc tohoto kalendářního čtvrtletí, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c). Tento plátce dále podává souhrnné hlášení podle odstavce 4, a to za každý kalendářní měsíc do konce kalendářního roku, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1 písm. a) až c).
- (7) Pokud plátce nebo identifikovaná osoba, kteří podali souhrnné hlášení, zjistí, že uvedli chybné údaje, jsou povinni do 15 dnů ode dne zjištění chybných údajů podat následně souhrnné hlášení způsobem uvedeným v odstavci 3.
- (8) Správce daně údaje v souhrnném hlášení, popřípadě v následném souhrnném hlášení, posoudí, případně prověří a využije při stanovení daně.

Obdobný postup uplatní ohledně údajů, které správce daně obdrží v rámci mezinárodní spolupráce.

§ 103

Zvláštní ustanovení o zajištění úhrady na nesplatnou nebo dosud nestanovenou daň

Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je zajišťovací příkaz účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání. Správce daně současně s vydáním zajišťovacího příkazu učiní pokus vyrozumět vhodným způsobem daňový subjekt o vydání zajišťovacího příkazu a sepíše o tom úřední záznam.

§ 104

Nesprávné uvedení daně za jiné zdaňovací období

- (1) *Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za dřívější zdaňovací období, než do kterého náležely, a nesnížil tím v tomto dřívějším zdaňovacím období daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za toto dřívější zdaňovací období vyměří nebo doměří a za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří.*
- (2) *Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za pozdější zdaňovací období, než do kterého náležely, a nesnížil tím ve zdaňovacím období, do kterého tyto skutečnosti náležely, daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří a za toto pozdější zdaňovací období vyměří nebo doměří.*
- (3) *Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za dřívější zdaňovací období, než do kterého náležely, a snížil tím v tomto dřívějším zdaňovacím období daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za toto dřívější zdaňovací období vyměří nebo doměří a za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří.*
- (4) Plátci vzniká povinnost uhradit úrok z prodlení z částky daně podle odstavce 3, a to za každý den ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za dřívější zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti uvedl, do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely. Úrok z prodlení je splatný ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení platebního výměru.
- (5) *Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za pozdější zdaňovací období, než do kterého náležely, a snížil tím ve zdaňovacím období, do kterého tyto skutečnosti náležely, daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří a za toto pozdější zdaňovací období vyměří nebo doměří.*
- (6) Plátci vzniká povinnost uhradit úrok z prodlení z částky daně podle odstavce 5, a to za každý den ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti uvedl. Úrok z prodlení je splatný ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení platebního výměru.
- (7) *Pokud plátce přiznal daň z přijaté zdanitelného plnění nebo úplaty poskytnuté před uskutečněním zdanitelného plnění v jiném zdaňovacím období, než do kterého náležely, a současně uplatnil*
 - a) plný nárok na odpočet daně z tohoto plnění nebo z této úplaty, nevzniká mu povinnost uhradit úrok z prodlení podle odstavce 4 nebo 6, nebo
 - b) nárok na odpočet daně v částečné výši z tohoto plnění nebo z této úplaty, vzniká mu povinnost uhradit úrok z prodlení podle odstavce 4 nebo 6 z částky daně snížené o uplatněný nárok na odpočet daně z tohoto plnění nebo z této úplaty.
- (8) Správce daně podle odstavce 1 až 7 nepostupuje, pokud
 - a) uvedení skutečnosti rozhodných pro stanovení daně v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období ovlivní výši koeficientu pro výpočet odpočtu daně v poměrné výši podle § 75 nebo výši koeficientu pro výpočet odpočtu daně v krácené výši podle § 76,
 - b) plátce v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období uvede skutečnosti rozhodné pro stanovení daně za zdaňovací období, za které daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání je předmětem probíhajícího postupu k odstranění pochybností,
 - c) plátce uvede skutečnosti rozhodné pro stanovení daně, která je předmětem probíhající daňové kontroly nebo předmětem výzvy správce daně k zahájení daňové kontroly poté, co plátce neumožnil daňovou kontrolu zahájit, která byla plátcovi oznámena, v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, nebo
 - d) se jedná o poskytnutí vybrané služby v rámci použití zvláštního režimu jednoho správního místa s místem plnění v tuzemsku.
- (9) Pro identifikovanou osobu platí odstavce 3 až 6 a 8 obdobně.

§ 105

Vracení nadměrného odpočtu

- (1) Vznikne-li v důsledku vyměření nadměrného odpočtu vratitelný přeplatek vyšší než 100 Kč, vrátí se plátci bez žádosti do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu. To neplatí, pokud vznikne vratitelný přeplatek změnou stanovené daně na základě dodatečného vyměření.

(2) Přeplatek skupiny vzniklý v důsledku vyměření nebo dodatečného vyměření se stává vratitelným, pokud skupina a kterýkoli člen skupiny nemá daňový nedoplatek. Přeplatek skupiny se použije na úhradu případného daňového nedoplatku skupiny nebo kteréhokoli člena skupiny.

(3) Pokud vznikne v důsledku neoprávněného uplatnění odpočtu daně daňový nedoplatek, podléhá tento úrok z prodlení podle daňového řádu od počátku běhu lhůty podle odstavce 1. Úrok z prodlení se neuplatní do doby vrácení nadměrného odpočtu.

§ 106

Zrušení registrace plátce z moci úřední

- (1) Správce daně zruší registraci plátce, pokud plátce
 - a) přestal uskutečňovat ekonomické činnosti,
 - b) neuskutečnil bez oznámení důvodu správci daně za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců plnění v rámci ekonomické činnosti, nebo
 - c) uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.
- (2) Správce daně zruší registraci plátce,
 - a) který závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně, a
 - b) současně
 1. jeho obrat nepřesáhl za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců 1 000 000 Kč,
 2. za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců neuskutečnil zdanitelné plnění, pokud se jedná o plátce, který nemá v tuzemsku sídlo, nebo
 3. je skupinou.
- (3) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 má odkladný účinek.
- (4) Správce daně zruší registraci plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, pokud tento plátce v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce neuskutečnil v tuzemsku
 - a) zdanitelné plnění a
 - b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.
- (5) Správce daně zruší registraci plátce ke dni předcházejícímu dni vzniku jeho členství ve skupině.
- (6) Plátce přestává být plátcem dnem
 - a) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace,
 - b) předcházejícím dni přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

§ 106a

Nespolehlivý plátce

- (1) Poruší-li plátce závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem.
- (2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a má odkladný účinek.
- (3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně odkladný účinek vyloučit.
- (4) Stane-li se nespolehlivá osoba plátcem, stává se současně nespolehlivým plátcem. Stane-li se nespolehlivá osoba nebo nespolehlivý plátce členem skupiny, stává se současně tato skupina nespolehlivým plátcem.
- (5) Dojde-li ke zrušení registrace nespolehlivého plátce, který je skupinou, stávají se členové této skupiny nespolehlivými plátcí dnem následujícím po dni, kdy tato skupina přestala být plátcem. Dojde-li k zániku členství člena skupiny, která je nespolehlivým plátcem, stává se tento člen nespolehlivým plátcem dnem následujícím po dni, kdy zaniklo jeho členství ve skupině.

§ 106aa

Nespolehlivá osoba

- (1) Poruší-li osoba, která není plátcem, závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tato osoba je nespolehlivou osobou.
- (2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a má odkladný účinek.
- (3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně odkladný účinek vyloučit.
- (4) Dojde-li ke zrušení registrace nespolehlivého plátce, stává se tato osoba nespolehlivou osobou okamžikem, kdy přestane být plátcem.

§ 106ab

Společná ustanovení pro nespolehlivého plátce a nespolehlivou osobu

- (1) Nespolehlivý plátce nebo nespolehlivá osoba mohou požádat správce daně o vydání rozhodnutí, že nejsou nespolehlivými; žádost mohou podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí,
 - a) že jsou nespolehlivými,
 - b) kterým správce daně zamítl žádost o vydání rozhodnutí, že nejsou nespolehlivými, nebo
 - c) že je skupina, jejíž byli členové, nespolehlivým plátcem.
- (2) Nespolehlivý plátce, který je skupinou, může požádat správce daně

o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem; žádost může podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy

- a) se stal nespolehlivým plátcem, nebo
 - b) nabylo právní moci rozhodnutí, kterým správce daně zamítl žádost o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem.
- (3) Správce daně na žádost nespolehlivého plátce nebo nespolehlivé osoby rozhodne, že nejsou nespolehlivými, pokud po dobu 1 roku závažným způsobem neporušují své povinnosti vztahující se ke správě daně.
 - (4) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že daná osoba je nespolehlivým plátcem nebo nespolehlivou osobou.

§ 106b

Zrušení registrace plátce na žádost

- (1) O zrušení registrace může plátce, který má sídlo v tuzemsku a který není skupinou, požádat, pokud splňuje tyto podmínky:
 - a) uplynul 1 rok ode dne, kdy se stal plátcem a tento plátce
 1. nedosáhl za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců obratu většího než 1 000 000 Kč, nebo
 2. uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, nebo
 - b) přestal uskutečňovat ekonomické činnosti.
- (2) O zrušení registrace může plátce, který nemá sídlo v tuzemsku, požádat, pokud splňuje tyto podmínky:
 - a) za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců v tuzemsku neuskutečnil zdanitelné plnění nebo dodání zboží do jiného členského státu osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou uskutečněného zdanitelného plnění, u kterého je povinná příznak daň osoba, které je toto plnění poskytováno, nebo dodání zboží, které by tento plátce mohl dodat jako prostřední osoba pro kupujícího, pokud by v tuzemsku nebyl plátcem, nebo
 - b) přestal v tuzemsku uskutečňovat ekonomické činnosti.
- (3) O zrušení registrace může plátce podle § 6b nebo § 6e požádat, pokud
 - a) uplynuly 3 měsíce ode dne, kdy se stal plátcem, a
 - b) jeho obrat nepřesáhl za 3 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce 250 000 Kč.

§ 106c

zrušen

§ 106d

Společná ustanovení o zrušení registrace na žádost

- (1) Správce daně zruší registraci plátce, který žádá o zrušení registrace, pokud tento plátce prokáže, že splňuje podmínky pro zrušení registrace.
- (2) Proti rozhodnutí, kterým je zrušena registrace na žádost plátce, nelze uplatnit opravné prostředky.
- (3) Plátce přestává být plátcem dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace.
- (4) Plátce, kterému byla na žádost zrušena registrace, se stává identifikovanou osobou dnem následujícím po dni, kdy přestal být plátcem, pokud
 - a) nesplňuje podmínky pro zrušení registrace identifikované osoby, nebo
 - b) v žádosti o zrušení registrace uvedl, že se chce stát identifikovanou osobou.

§ 106e

Zrušení registrace skupiny

- (1) Správce daně zruší registraci skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku skupina podá žádost o zrušení registrace.
- (2) Pokud skupina nesplňuje podmínky podle § 5a, je zastupující člen povinen tuto skutečnost oznámit neprodleně správci daně.
- (3) Správce daně zruší registraci skupiny rovněž, pokud
 - a) skupina nesplňuje podmínky podle § 5a, nebo
 - b) zjistí, že žádný z členů skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.
- (4) Skupina přestává být plátcem dnem
 - a) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace, nebo
 - b) zrušení registrace, a to v případě zrušení registrace na žádost.
- (5) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy skupina přestala být plátcem.

§ 106f

Zánik členství člena skupiny

- (1) Správce daně zruší členství člena skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku
 - a) skupina podá žádost o vystoupení člena skupiny, nebo
 - b) správce daně zjistí, že člen skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.
- (2) Žádost o vystoupení člena ze skupiny, který přistoupil do skupiny podle § 95a odst. 4, může skupina podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne,

kdy se stal členem skupiny.

(3) Pokud bylo vydáno rozhodnutí o úpadku člena skupiny, zaniká jeho členství dnem, kdy nastaly účinky tohoto rozhodnutí.

(4) V případě zániku členství zastupujícího člena ve skupině jsou členové skupiny povinni zvolit nového zastupujícího člena do 15 dnů ode dne zániku jeho členství ve skupině. Pokud tak neučiní, ustanoví zastupujícího člena správce daně rozhodnutím.

(5) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy zaniklo jeho členství ve skupině.

§ 107

Zrušení registrace identifikované osoby z moci úřední

(1) Správce daně může zrušit registraci identifikované osoby, pokud jí ve 2 bezprostředně předcházejících kalendářních letech nevznikla povinnost přiznat daň.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 má odkladný účinek.

(3) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.

(4) Správce daně zruší registraci identifikované osoby ke dni předcházejícímu dni, kdy se stala plátcem.

§ 107a

Zrušení registrace identifikované osoby na žádost

(1) Identifikovaná osoba může požádat o zrušení registrace, pokud není v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa a splňuje tyto podmínky:

- a) za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců jí nevznikla povinnost
 1. přiznat daň z přijatých služeb,
 2. přiznat daň z přijatého dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
 3. přiznat daň z pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, nebo
 4. podat souhrnné hlášení,
- b) v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce
 1. nepořídila zboží, s výjimkou nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, jehož celková hodnota bez daně překročila 326 000 Kč, a
 2. neučinila rozhodnutí podle § 2b, nebo
- c) přestala uskutečňovat ekonomické činnosti.

(2) Správce daně zruší registraci identifikované osoby, která žádá o zrušení registrace, pokud tato identifikovaná osoba prokáže, že splňuje podmínky pro zrušení registrace.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 nelze uplatnit opravné prostředky.

(4) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.

§ 108

Osoby povinné přiznat nebo zaplatit daň

(1) Plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, je povinen z tohoto plnění přiznat daň.

(2) Při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku jsou povinni přiznat daň plátce nebo identifikovaná osob, kteří toto zboží pořizují.

(3) Pokud zdanitelné plnění uskutečňuje osoba neusazená v tuzemsku, je povinna přiznat daň osoba, která toto plnění přijala, a to

- a) plátce nebo identifikovaná osoba, pokud se jedná o
 1. poskytnutí služby podle § 9 až 10d,
 2. dodání zboží s instalací nebo montáží, pokud osoba neusazená v tuzemsku není registrovaná jako plátce, nebo
 3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- b) plátce, kterému je dodáno zboží, pokud osoba neusazená v tuzemsku není registrovaná jako plátce; toto ustanovení se nepoužije v případě, že plátce, kterému je dodáno zboží, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, a to do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.

(4) Přiznat daň jsou povinni

- a) plátce, kterému je poskytnuto plnění v režimu přenesení daňové povinnosti,
- b) kupující, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, kterému je dodáváno zboží zjednodušeným postupem uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu,
- c) plátce, na jehož účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost přiznat daň podle § 23 odst. 1 písm. a) a § 23 odst. 4,
- d) uživatel, který poskytuje vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa,
- e) osoba, která pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu podle § 19 odst. 6,
- f) osoba, která vystaví doklad, na kterém uvede daň,
- g) osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která pořídila zboží s

místem plnění v tuzemsku od plátce, jestliže

1. zboží do jiného členského státu nepřepřavila nebo neodeslala a
2. plátce přijal všechna opatření k prokázání osvobození při dodání zboží do jiného členského státu.

(4) Přiznat daň jsou povinni

- a) plátce, kterému je poskytnuto plnění v režimu přenesení daňové povinnosti,
 - b) kupující, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, kterému je dodáváno zboží zjednodušeným postupem uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu,
 - c) plátce, na jehož účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost přiznat daň podle § 23 odst. 1 písm. a) a § 23 odst. 4,
 - d) uživatel, který poskytuje vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa,
 - e) osoba, která pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu podle § 19 odst. 6,
 - f) osoba, která vystaví doklad, na kterém uvede daň,
 - g) osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která pořídila zboží s místem plnění v tuzemsku od plátce, jestliže
 1. zboží do jiného členského státu nepřepřavila nebo neodeslala a
 2. plátce přijal všechna opatření k prokázání osvobození při dodání zboží do jiného členského státu.
- (5) Zaplatit daň jsou povinni
- a) osoba, která není plátcem, na jejíž účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. a) a § 23 odst. 5,
 - b) osoba, u které vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. b) až e).
- (6) Osoba povinná přiznat nebo zaplatit daň je daňovým subjektem.

(7) Osoba určená k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečněný prodej obchodního majetku, je povinna zaplatit daň na osobní daňový účet plátce ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tento prodej uskutečnil. Současně je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění. Za zaplacení daně odpovídají plátce a tato osoba společně a nerozdílně.

§ 108a

Ručení oprávněného příjemce

(1) Oprávněný příjemce, kterému vznikla povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit v souvislosti s přijetím vybraných výrobků z jiného členského státu, ručí za nezaplacenou daň z dodání tohoto zboží třetí osobě osobou, která toto zboží pořídila z jiného členského státu, ledaže prokáže, že přijal veškerá opatření, která od něj mohou být rozumně požadována, aby ověřil, že daň bude osobou, která toto zboží pořídila, řádně zaplacená.

(2) Oprávněný příjemce ručí za nezaplacenou daň pouze do výše daně vypočtené ze základu daně odpovídajícího obvyklé ceně včetně spotřební daně.

(3) Správce daně může oprávněného příjemce vyzvat k prokázání, že přijal veškerá opatření podle odstavce 1.

(4) Oprávněný příjemce může využít zvláštní způsob zajištění daně; využije-li oprávněný příjemce této možnosti, hledí se pro účely zvláštního způsobu zajištění daně na

- a) oprávněného příjemce jako na příjemce zdanitelného plnění,
- b) osobu, která pořídila zboží z jiného členského státu, které podléhá spotřební dani, a která dodala toto zboží třetí osobě, jako na poskytovatele zdanitelného plnění.

§ 109

Ručení příjemce zdanitelného plnění

(1) Plátce, který přijme zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněné jiným plátcem nebo poskytne úplatu na takové plnění (dále jen „příjemce zdanitelného plnění“), ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění nebo poskytnutí úplaty na takové plnění věděl nebo vědět mohl a mohl, že

- a) daň uvedená na daňovém dokladu nebude úmyslně zaplacená,
- b) plátce, který uskutečňuje toto zdanitelné plnění nebo obdrží úplatu na takové plnění (dále jen „poskytovatel zdanitelného plnění“), se úmyslně dostal nebo dostane do postavení, kdy nemůže daň zaplatit, nebo
- c) dojde ke zkrácení daně nebo vyhlášení daňové výhody.

(2) Příjemce zdanitelného plnění ručí také za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud je úplata za toto plnění

- a) bez ekonomického opodstatnění zcela zjevně odchýlná od obvyklé ceny,
- b) poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na účet vedený poskytovatelem platebních služeb mimo tuzemsko,
- c) poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na jiný účet než účet poskytovatele zdanitelného plnění, který je správcem daně zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup, a pokud úplata za toto plnění pokračuje dvojnásobek částky podle zákona upravujícího omezení plateb v hotovosti, při jejímž překročení je stanovena povinnost provést platbu bezhotovostně, nebo
- d) poskytnuta zcela nebo zčásti virtuální měnou podle právního předpisu

upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

(3) Příjemce zdanitelného plnění ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud je v okamžiku jeho uskutečnění nebo poskytnutí úplaty na něj o poskytovateli zdanitelného plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je nespolehlivým plátcem.

(4) Příjemce zdanitelného plnění, které spočívá v dodání pohonných hmot distributorem pohonných hmot podle zákona upravujícího pohonné hmoty, ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud v okamžiku jeho uskutečnění nebo poskytnutí úplaty na něj není o poskytovateli zdanitelného plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je registrován jako distributor pohonných hmot podle zákona upravujícího pohonné hmoty.

§ 109a

Zvláštní způsob zajištění daně

(1) Pokud příjemce zdanitelného plnění uhradí za poskytovatele zdanitelného plnění daň z takového zdanitelného plnění, aniž by byl vyzván jako ručitel, použije se tato úhrada pouze na úhradu daně poskytovatele zdanitelného plnění z tohoto zdanitelného plnění.

(2) Úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění se hradí jeho správcem daně. Současně s platbou příjemce zdanitelného plnění způsobem zveřejněným správcem daně uvede

- identifikaci poskytovatele zdanitelného plnění,
- daň, na kterou je úhrada určena,
- identifikaci příjemce zdanitelného plnění,
- den uskutečnění zdanitelného plnění nebo den přijetí úplaty poskytovatelem zdanitelného plnění.

(3) Pokud je úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění provedena bez uvedení dne uskutečnění zdanitelného plnění nebo dne přijetí úplaty, má se za to, že takovým dnem je den přijetí platby správcem daně.

(4) Částka uhrazená za poskytovatele zdanitelného plnění se přijímá a eviduje na jeho osobním depozitním účtu. Ke dni splatnosti daně se tato částka převede na osobní daňový účet poskytovatele zdanitelného plnění s datem platby k tomuto dni; dojde-li k úhradě později, převede se na osobní daňový účet s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu.

(5) Byla-li daň, na kterou je úhrada určena, zcela nebo zčásti uhrazena, použije se částka převáděná z osobního depozitního účtu nebo její část jako úhrada daně na osobním daňovém účtu poskytovatele zdanitelného plnění.

§ 110

Regulační opatření za stavu nouze, ohrožení státu a válečného stavu

Je-li vyhlášen nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav, může vláda nařízením na časově omezenou nezbytně nutnou dobu, odpovídající charakteru a intenzitě ohrožení bezpečnosti České republiky,

- provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů, případně přeřadit zboží nebo služby mezi sazbami daně,
- umožnit plátcům, kteří uskutečňují zdanitelná plnění pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory, havarijní služby a subjekty hospodářské mobilizace, dodávat stanovené druhy zboží a poskytovat stanovené služby těmto subjektům bez daně, při zachování nároku na odpočet daně v plné výši.

Díl 2

Zvláštní režim jednoho správního místa

Oddíl 1

Základní ustanovení

§ 110a

Úvodní ustanovení

(1) Zvláštním režimem jednoho správního místa je

- režim mimo Evropskou unii a
- režim Evropské unie.

(2) Zvláštní režim jednoho správního místa může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která poskytuje vybranou službu a splňuje v tuzemsku podmínky pro použití zvláštního režimu jednoho správního místa.

(3) V případě zvláštního režimu jednoho správního místa je místně příslušným Finanční úřad pro Jihomoravský kraj.

(4) Ustanovení o příslušnosti Specializovaného finančního úřadu se v případě zvláštního režimu jednoho správního místa nepoužijí.

§ 110b

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa se rozumí

- daní peněžité plnění spravované v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa; rozpočet, jehož je daň příjmem, se považuje za veřejný rozpočet,
- vybranou službou služba poskytovaná osobě nepovinné k dani s místem plnění na území Evropské unie, a to
 - telekomunikační služba,
 - služba rozhlasového a televizního vysílání,
 - elektronicky poskytovaná služba,
- státem spotřeby členský stát, ve kterém je místo plnění poskytované

vybrané služby,

- státem identifikace členský stát, ve kterém se osoba povinná k dani registruje k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa,
- uživatelé osoba povinná k dani, která je v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa; uživatel je daňovým subjektem.

(2) Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa se za provozovnu považuje i ta organizační složka osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

Oddíl 2

Společná ustanovení o správě daně ve zvláštním režimu v tuzemsku

§ 110c

Zastupování

Plnou moc lze udělit pouze v rozsahu opravňujícím k zastupování ve všech úkonech, řízeních nebo jiných postupech v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.

§ 110d

Evidence pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa

(1) Osoba, která používá zvláštní režim jednoho správního místa, je povinna vést evidenci obsahující podrobné údaje vztahující se k poskytnutým vybraným službám podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty.^{7e)}

(2) Údaje podle odstavce 1 se uchovávají po dobu 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo plnění poskytnuto.

(3) Údaje podle odstavce 1 musí být na žádost správce daně nebo správce daně příslušného státu spotřeby poskytnuty elektronicky.

§ 110e

Způsob placení daně

- Daň se platí správcem daně v eurech.
- Daň se platí na příslušný účet správce daně vedený v eurech, a to bezhotovostním převodem.
- Osoba povinná k dani, která používá v tuzemsku zvláštní režim jednoho správního místa, je povinna uvést, na kterou daň je platba určena, a označit platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání.

§ 110f

Přeplatek

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa vrátí vratitelný přeplatek bez žádosti do 30 kalendářních dnů od vzniku vratitelného přeplatku.

(2) V případě správy daně ve zvláštním režimu v tuzemsku jako státě spotřeby počíná lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku běžet ode dne, kdy správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa obdrží informace potřebné pro přiřazení jednotlivých plateb příslušným daňovým přiznáním.

(3) Vratitelný přeplatek nižší než 10 EUR se nevrací.

(4) Úrok z vratitelného přeplatku se nepřiznává, nepřesahuje-li 10 EUR.

Oddíl 3

Správa daně ve zvláštním režimu v tuzemsku jako státě identifikace

Pododdíl 1

Použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku

§ 110g

Podmínky použití režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku

- Režim mimo Evropskou unii může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která
 - nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu a
 - ✗
 - nepoužívá v jiném členském státě zvláštní režim jednoho správního místa.
- Režim mimo Evropskou unii se v tuzemsku použije na všechny vybrané služby poskytnuté osobou, která používá tento režim.

§ 110h

Podmínky použití režimu Evropské unie v tuzemsku

- Režim Evropské unie může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která
 - má v tuzemsku
 - sídlo, nebo
 - provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,
 - je plátcem nebo identifikovanou osobou a
 - nepoužívá v jiném členském státě zvláštní režim jednoho správního místa.
- Režim Evropské unie se v tuzemsku použije na všechny vybrané služby poskytnuté osobou, která používá tento režim, s výjimkou vybraných služeb poskytnutých s místem plnění v členském státě, ve kterém má sídlo nebo provozovnu.

§ 110i

Omezení použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku

(1) Osoba povinná k dani nemůže v tuzemsku použít příslušný režim zvláštního režimu jednoho správního místa, ve kterém byla registrována, a to po dobu 2 kalendářních čtvrtletí ode dne, kdy jí byla zrušena registrace

a) na žádost, nebo

b) z moci úřední na základě oznámení, že přestala poskytovat vybrané služby.

(2) Osoba povinná k dani nemůže v tuzemsku použít zvláštní režim jednoho správního místa po dobu 8 kalendářních čtvrtletí bezprostředně následujících po kalendářním čtvrtletí, v němž došlo ke zrušení registrace z důvodu závažného porušení povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

(3) Osoba povinná k dani, která má v tuzemsku provozovnu, nemůže v tuzemsku použít režim Evropské unie, a to po dobu 2 let od konce kalendářního roku, ve kterém začala používat tento režim v jiném členském státě; to neplatí v případě, že dojde k přemístění sídla do tuzemska nebo ke zrušení registrace z důvodu zrušení provozovny v jiném členském státě.

Pododíl 2

Podání a doručování ve zvláštním režimu jednoho správního místa

v tuzemsku

§ 110j

Podání

(1) Osoba povinná k dani je povinna činit podání v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa, která určí správce daně, prostřednictvím elektronického portálu. Jiná podání v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa lze činit prostřednictvím elektronického portálu, pokud tak určí správce daně.

(2) Přístup k elektronickému portálu je možný prostřednictvím

- datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem,
- datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo
- přístupových údajů.

(3) Přihlášku k registraci lze podat datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně

- podepsanou uznávaným elektronickým podpisem,
- s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo
- potvrzenou prostřednictvím registračních údajů.

(4) Správce daně přidělí přístupové údaje na základě přihlášky k registraci podané podle odstavce 3 písm. c).

(5) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

- podmínky a postup pro přihlášení se na elektronický portál,
- podání, která je osoba povinná k dani povinna činit prostřednictvím elektronického portálu, a podání, která lze činit prostřednictvím elektronického portálu,
- formát a strukturu, kterou musí mít datová zpráva podávaná prostřednictvím elektronického portálu,
- skutečnost, že je technicky vybaven k přijetí datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

(6) Osoba oprávněná k přístupu na elektronický portál je povinna zacházet s přístupovými údaji tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití.

(7) Podání vyhotovené v anglickém jazyce nemusí být předloženo současně v překladu do jazyka českého.

§ 110k

Doručování

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím

- datové schránky, nebo
- veřejné datové sítě na elektronickou adresu uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnou datovou schránku.

(2) Upomínky upozorňující na nesplnění povinností při správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa se doručují vždy prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu uvedenou v přihlášce k registraci.

(3) Písemnost, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu, se považuje za doručenu okamžikem odeslání správcem daně prostřednictvím elektronického portálu.

Pododíl 3

Registrace k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa

v tuzemsku

§ 110l

Přihláška k registraci

(1) Hodlá-li osoba povinná k dani v tuzemsku používat zvláštní režim jednoho správního místa a splňuje-li v tuzemsku podmínky jeho použití, je povinna podat přihlášku k registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v kalendářním čtvrtletí bezprostředně předcházejícím kalendářnímu čtvrtletí, od něhož hodlá zvláštní režim jednoho správního místa

ta používat.

(2) Pokud osoba povinná k dani, která v tuzemsku splňuje podmínky použití příslušného režimu zvláštního režimu jednoho správního místa, poprvé poskytla vybranou službu, na kterou hodlá v tuzemsku použít tento režim, je povinna podat přihlášku k registraci do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém tuto službu poskytla. V přihlášce k registraci tato osoba uvede den, kdy tuto službu poskytla.

(3) Přihláška k registraci se podává do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro používání režimu Evropské unie v tuzemsku, pokud osoba hodlá používat režim Evropské unie v tuzemsku a přestane používat režim Evropské unie v jiném členském státě, protože přemístí sídlo nebo přestane mít v jiném členském státě provozovnu.

§ 110m

Oznamovací povinnost osoby používající zvláštní režim jednoho správního místa

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je osoba povinná k dani povinna uvádět při registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa, je povinna tuto změnu oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém nastala.

(2) Neoznamuje se první poskytnutí vybrané služby, ke kterému dojde v kalendářním čtvrtletí následujícím po podání přihlášky k registraci.

(3) Přestane-li osoba povinná k dani poskytovat vybrané služby ve zvláštním režimu jednoho správního místa, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém přestala tyto služby poskytovat.

§ 110n

Rozhodnutí o registraci

(1) Splní-li osoba povinná k dani, která podala přihlášku k registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa, podmínky použití zvláštního režimu jednoho správního místa, správce daně ji zaregistruje.

(2) Osoba povinná k dani je v tuzemsku registrována k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa

- od prvního dne kalendářního čtvrtletí následujícího po podání přihlášky k registraci,
- ode dne poskytnutí vybrané služby, který uvedla v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů, nebo
- ode dne, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro použití režimu Evropské unie v tuzemsku tím, že přemístila sídlo nebo přestala mít v jiném členském státě provozovnu, a tím přestala splňovat podmínky, na základě kterých používala režim Evropské unie v jiném členském státě.

(3) V rozhodnutí o registraci v případě režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla daňové evidenční číslo.

(4) Na daňové evidenční číslo se přiměřeně použijí ustanovení o daňovém identifikačním čísle.

§ 110o

Zrušení registrace uživatele na žádost

Správce daně zruší registraci uživatele na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém žádá o zrušení registrace, k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí, pokud uživatel podal toto oznámení do 15 dnů před koncem tohoto kalendářního čtvrtletí.

§ 110p

Zrušení registrace uživatele z moci úřední

- Správce daně zruší registraci z moci úřední, pokud uživatel
 - oznámí, že přestal poskytovat vybrané služby, nebo je neposkytne po dobu 8 po sobě následujících kalendářních čtvrtletí,
 - nesplňuje podmínky použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku, na jejichž základě byl registrován, nebo
 - závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku.

- Uživateli je registrace zrušena
 - k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí, v němž bylo rozhodnutí o zrušení registrace vydáno,
 - ke dni, ve kterém přestal splňovat podmínky pro použití režimu Evropské unie v tuzemsku tím, že přemístil sídlo z tuzemska nebo přestal mít v tuzemsku provozovnu, nebo
 - ke dni, ve kterém přestal splňovat podmínky pro použití režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku tím, že začal mít na území Evropské unie sídlo nebo provozovnu.

Pododíl 4

Daňové priznání a placení daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa

§ 110q

Zdaňovací období

Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa je zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

§ 110r

Daňové přiznání a dodatečné daňové přiznání

(1) Uživatel je povinen podat daňové přiznání do 20 dnů po skončení zdaňovacího období, a to i v případě, že za příslušné zdaňovací období neposkytl vybrané služby.

(2) Uživatel podává dodatečné daňové přiznání správci daně v tuzemsku do uplynutí lhůty pro jeho podání, která činí 3 roky. Tato lhůta počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání daňového přiznání.

(3) Případně-li poslední den lhůty podle odstavce 1 nebo 2 na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

(4) Daň se vyčíslí v eurech s přesností na dvě desetinná místa bez zaokrouhlování.

(5) Je-li tiskopisem daňového přiznání požadováno uvedení údajů v eurech, použije se pro přepočítání směnný kurz Evropské centrální banky zveřejněný pro

- a) poslední den zdaňovacího období, nebo
- b) nejbližší následující den, pokud pro poslední den zdaňovacího období není kurz zveřejněn.

(6) Je-li tiskopisem dodatečného daňového přiznání požadováno uvedení údajů v eurech, použije se pro přepočítání směnný kurz použitý u původního plnění.

§ 110s

Předepsání a stanovení daně

Správce daně na základě podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání předepíše do evidence daní výši tvrzené daně nebo rozdílu a daň se nestanoví.

§ 110t

Oprava základu daně

Uživatel provede opravu základu daně v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního plnění.

§ 110u

Postoupení daňového přiznání a platby

Správce daně postoupí správci daně státu spotřeby v odpovídajícím rozsahu

- a) údaje z podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání a
- b) poukázanou platbu maximálně do výše tvrzené daně.

§ 110v

Platba bez dostatečného označení

Pokud osoba povinná k dani neuvede, na kterou daň je platba určena, nebo neoznačí platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání, použijí se obdobně ustanovení daňového řádu o platbách vykonaných bez dostatečného označení daně. Neodpoví-li tato osoba ve lhůtě stanovené správcem daně, vrátí mu správce daně tuto platbu.

Oddíl 4

Správa daně ve zvláštním režimu v tuzemsku jako státě spotřeby

§ 110w

Základní ustanovení

(1) Osoba povinná k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě a poskytuje vybrané služby s místem plnění v tuzemsku, plní povinnosti za daně zdaňovací období vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa prostřednictvím správce daně státu identifikace.

(2) Osoba povinná k dani je povinna plnit povinnosti uvedené v odstavci 1, s výjimkou podání činěných prostřednictvím elektronického portálu, vůči správci daně v tuzemsku v roli státu spotřeby od okamžiku, kdy vůči ní tento správce daně učiní úkon za účelem stanovení, vybírání, zajištění nebo vymáhání daně, při němž této osobě oznámí vznik této povinnosti.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 je daňovým subjektem.

§ 110x

Doručování

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu uvedenou v přihlášce k registraci.

(2) Písemnost, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu, se považuje za doručenu okamžikem odeslání správcem daně prostřednictvím elektronického portálu.

§ 110y

Poslední známá daň

(1) Poslední známou daní se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí daň ve výši, ve které byla naposledy za příslušné zdaňovací období

- a) tvrzena osobou povinnou k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, v daňovém přiznání nebo dodatečném daňovém přiznání, nebo

b) správcem daně pravomocně doměřena z moci úřední.

- (2) Poslední známou daň správce daně předepíše do evidence daní.

§ 110z

Samovyměření a samodoměření daně

(1) Daň tvrzená osobou povinnou k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, v daňovém přiznání se považuje za vyměřenou dnem uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, a to ve výši v něm tvrzené.

(2) V případě, že osoba povinná k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, nepodá daňové přiznání v zákonem stanovené lhůtě, považuje se daň za tvrzenou ve výši 0 EUR.

(3) Daň tvrzená osobou povinnou k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, v dodatečném daňovém přiznání se považuje za doměřenou dnem podání dodatečného daňového přiznání, a to ve výši tvrzeného rozdílu oproti poslední známé dani; to neplatí, je-li dodatečné daňové přiznání podáno v průběhu doměřovacího řízení zahájeného z moci úřední.

(4) V dodatečném daňovém přiznání se neuvádí důvody pro jeho podání a den zjištění rozdílu oproti poslední známé dani.

§ 110za

Doměření daně z moci úřední

(1) Zjistí-li správce daně na základě postupu k odstranění pochybnosti nebo na základě daňové kontroly, že poslední známá daň není ve správné výši, doměří daň ve výši rozdílu poslední známé daně a částky nově zjištěné.

(2) K doměření podle odstavce 1 správce daně přistoupí rovněž v případě, kdy osoba povinná k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, nevyhoví výzvě k podání dodatečného daňového přiznání.

(3) Výzva k podání dodatečného daňového přiznání nezahajuje doměřovací řízení z moci úřední; doměřovací řízení z moci úřední je zahájeno marným uplynutím lhůty stanovené v této výzvě.

(4) Podání dodatečného daňového přiznání v průběhu doměřovacího řízení zahájeného z moci úřední nezahajuje doměřovací řízení. Údaje uvedené v takto podaném přiznání se využijí při doměření daně z moci úřední.

§ 110zb

Vztah k prekluzivním lhůtám

(1) Dodatečné daňové přiznání není přípustné podat po uplynutí 9 let od počátku běhu lhůty pro stanovení daně.

(2) Lhůta pro placení daně se přerušuje doměřením daně na základě dodatečného daňového přiznání.

§ 110zc

Pořadí úhrady daně

Platba se použije přednostně na úhradu daně za zdaňovací období, na které je určena.

§ 110zd

Placení daně státu spotřeby

Daň lze uhradit i přeplatkem na jiné dani.

§ 110ze

Příslušenství daně

(1) Úroky a penále se stanovují v eurech s přesností na 2 desetinná místa bez zaokrouhlování.

(2) Za nepodání daňového přiznání nevzniká daňovému subjektu povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně.

(3) Úrok z prodlení se nepředepíše, nepřesáhne-li částku 8 EUR.

(4) Úrok z posečkané částky se nepředepíše, nepřesahuje-li 4 EUR.

§ 110zf

Vymáhání daně

(1) Náklady za nařízení daňové exekuce a za výkon prodeje činí 2 % z částky, pro kterou je daňová exekuce nařízena, nejméně však 20 EUR a nejvýše 20 000 EUR. Takto vypočtené exekuční náklady se zaokrouhlují na jednotky nahoru a lze je požadovat u téhož nedoplatku jen jednou.

(2) Při přepočtu nedoplatku na českou měnu pro účely vymáhání daně se použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou platný pro den stanovení daně. Výsledná částka se zaokrouhlí na jednotky nahoru.

(3) Pokud není nedoplatek plně uhrazen pouze v důsledku kurzového rozdílu vzniklého přepočtem české měny na eura, neuhrazená část tohoto nedoplatku zaniká.

ČÁST DRUHÁ PŘECHODNÁ, ZRUŠOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ § 111

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv s tím souvisejících, platí dosavadní právní předpisy.

2. Podle dosavadních právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se až do svého ukončení posuzují všechny procesní lhůty, které začaly běžet před účinností tohoto zákona. Lhůty pro uplatnění práv podle bodu 1 se řídí dosavadními právními předpisy.

3. Plátce registrovaný podle dosavadních předpisů je plátcem podle tohoto zákona.

4. Plátce, který podává daňové příznání za kalendářní čtvrtletí, je povinen do 25. července 2004 podat daňové příznání za měsíc duben 2004 podle dosavadních právních předpisů.

5. Zdaňovacím obdobím pro plátce, který podává daňové příznání za kalendářní čtvrtletí a tento plátce postupoval podle bodu 4, je období od 1. května 2004 do 30. června 2004. Od 1. července 2004 plátce podává daňové příznání podle § 99.

6. Osvědčení o registraci, která byla vydána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti. Daňová identifikační čísla přidělená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaregistrovaným daňovým subjektům se mění tak, že první tři číslice a pomlčka se nahrazují kódem „CZ“. Daňový subjekt je povinen uvádět takto změněné daňové identifikační číslo. Na žádost daňového subjektu správce daně vyznačí změnu daňového identifikačního čísla v osvědčení o registraci.

7. Pro stanovení výše obrátu uvedeného v § 6 tohoto zákona se pro účely registrace nepřihlíží k obrátu dosaženému před účinností tohoto zákona.

8. Ve zdaňovacích obdobích roku 2004 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období kalendářního roku 2003.

9. Při zrušení registrace počínaje dnem účinnosti tohoto zákona plátce, který při uplatnění nároku na odpočet daně u majetku v období do 31. prosince 2000 použil koeficient podle § 20 dosavadního zákona, upraví částku snížení nároku na odpočet daně podle § 74 odst. 5 koeficientem stanoveným podle § 76 tohoto zákona.

10. Při vypořádání nároku na odpočet daně od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004 postupuje plátce tak, že za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona provede vypořádání podle znění § 20 dosavadního zákona, a za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 podle § 76 tohoto zákona. Vypořádání za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona plátce uvede do daňového příznání za měsíc duben 2004. V případě dodatečné opravy uskutečněných zdanitelných plnění za již vypořádané období podle předchozí věty plátce postupuje podle § 20 odst. 11 dosavadního zákona. Vypořádání za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 plátce uvede do daňového příznání za poslední zdaňovací období roku 2004. Ve zdaňovacích obdobích roku 2005 se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient, vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004.

11. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, u nichž byly do tohoto dne poskytnuty zálohy na zdanitelná plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona, je plátce daně povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Záloha zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona na plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona a budou zdanitelnými plněními podle tohoto zákona, je plátce, který je povinen přiznat a zaplatit daň, povinen tuto daň přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, pokud je platba přijata po nabytí účinnosti tohoto zákona. Částka zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona.

12. Pro smlouvy o finančním pronájmu, které byly uzavřeny a předmět smlouvy byl předán do užívání do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí příslušná ustanovení zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění platném do dne předcházejícího datu nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě se může zaregistrovat ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud bude uskutečňovat zdanitelná plnění v tuzemsku.

14. U zboží, které bylo v jiném členském státě nebo nově přistupujícím členském státě propuštěno do celního režimu vývoz nebo tranzit do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do tuzemska, se postupuje jako při dovozu zboží.

15. U zboží, které bylo v tuzemsku propuštěno do celního režimu vývoz, tranzit nebo pasivní zušlechťovací styk do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do jiného členského státu, se postupuje jako při vývozu zboží.

16. Ustanovení § 36 odst. 10 se poprvé použije pro vratné zálohované obaly vykoupené po 30. dubnu 2004.

17. zrušen

18. Pro stanovení místa plnění podle § 8 odst. 3 v období od účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 neplatí podmínka, že hodnota dodaného zboží do jiného členského státu nebyla překročena v předcházejícím kalendářním roce.

19. Rozhodnutí o záznamní povinnosti vydané správcem daně podle § 18 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a to s platností do 31. prosince 2004, zůstávají v platnosti i po dni účinnosti tohoto zákona.

20. U převodu nemovitosti, u kterého dojde k právním účinkům vkladu do 30. dubna 2004, se použijí dosavadní právní předpisy.

21. U zboží, které bylo dovezeno ze zemí, které byly členskými státy před účinností tohoto zákona, a propuštěno do příslušných celních režimů, se postupuje při uplatnění daně po účinnosti tohoto zákona podle celních předpisů.

22. U programů předvstupní pomoci se po účinnosti tohoto zákona vrací daň podle § 81 až do ukončení těchto programů.

23. Pokud bude zboží před účinností tohoto zákona propuštěno do režimu vývozu a jeho výstup do jiného členského státu po účinnosti tohoto zákona nebude potvrzen celním orgánem, prokazuje plátce splnění podmínek pro osvobození od daně jinými důkazními prostředky.

§ 112

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty.
2. Zákon č. 321/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb.
3. Zákon č. 258/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 133/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 208/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

§ 113

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 23 odst. 3, § 73 odst. 3 věty poslední, a § 51 odst. 1 písm. j), které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005.

VYBRANÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ Z NOVELIZUJÍCÍCH ZÁKONŮ

Čl. VI zákona č. 80/2019 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. U smluv o přenechání zboží k užití, pokud je ujednáno, že vlastnické právo k užívanému zboží bude převedeno na jeho uživatele, které byly uzavřeny a u kterých bylo zboží přenecháno k užití přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle § 13 odst. 3 písm. d) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Při výpočtu daně u dodání zboží a poskytnutí služby lze po dobu 6 kalendářních měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona postupovat podle ustanovení § 37 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Pro poukazy podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. V bodů 32 a 62, vydané

- a) před 1. lednem 2019 se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném před 1. lednem 2019,
- b) od 1. ledna 2019 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti čl. V bodů 32 a 62, lze použít zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. V bodů 32 a 62.

5. Řízení zakládající stavení běhu lhůty pro opravu základu daně podle § 42 odst. 8 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, staví i běh lhůty, která započala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; řízení, která započala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, staví běh této lhůty až ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Byla-li významná oprava podle § 78da zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, započata přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a dokončena po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, může plátce postupovat podle § 78da zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. V insolvenčních řízeních, ve kterých soud rozhodl o prohlášení konkursu na majetek dlužníka a která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti

nosti tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Podle ustanovení § 46 až 46g a ustanovení § 74a zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje rovněž v případě, že původní zdanitelné plnění se uskutečnilo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud veškeré skutečnosti rozhodné pro provedení opravy podle § 46 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nastaly ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Správní, soudní nebo rozhodčí řízení zakládající stavení běhu lhůty pro opravu základu daně podle § 46 odst. 5 písm. d) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, staví i běh lhůty, která započala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; správní, soudní nebo rozhodčí řízení, která započala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, staví běh této lhůty až ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Správce daně zveřejní do 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona údaj podle § 98 písm. e) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o plátcích, který byl veden v registru plátců přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

11. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti čl. V bodů 112 a 238 až 243, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. V bodů 112 a 238 až 243.

12. Ustanovení § 101i odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i na povinnost platit pokutu vzniklou přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Správce daně zruší registraci plátce, který nemá sídlo v tuzemsku a který se stal plátcem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud tento plátce podá do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona žádost o zrušení registrace a pokud ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona uskutečňuje pouze zdanitelné plnění, u kterého je povinná přiznat daň osoba, které je toto plnění poskytováno, nebo dodání zboží, které by tento plátce mohl dodat jako prostřední osoba pro kupujícího, pokud by v tuzemsku nebyl plátcem.

14. U provozovatele vysílání ze zákona podle zákona upravujícího provozování rozhlasového a televizního vysílání se při výpočtu odpočtu daně v poměrné výši do 31. prosince 2021 použije § 75 odst. 1 věta poslední zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

15. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti čl. V bodu 237, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. V bodu 237.

16. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty vzniklé

a) před 1. lednem 2019, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použijí § 10i, § 27 a § 110g zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném před 1. lednem 2019,

b) od 1. ledna 2019 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti čl. V bodů 22, 45 a 262, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, lze použít § 10i, § 27 a § 110g zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. V bodů 22, 45 a 262.

Čl. IV zákona č. 256/2019 Sb.

Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

* * *

ODKAZY

- 1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.
Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní.
Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.
Třináctá směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství.
Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice Rady 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby.
Směrnice Rady 2008/117/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty za

účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněním uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty.
Směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o daňové úniky spojené s dovozem.

Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu.

Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady 2010/23/EU ze dne 16. března 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.

Směrnice Rady 2010/66/EU ze dne 14. října 2010, kterou se mění směrnice 2008/9/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.

Směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace.

Směrnice Rady 2013/61/EU ze dne 17. prosince 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a zejména Mayotte.

Směrnice Rady 2013/42/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o mechanismus rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH.

Směrnice Rady 2013/43/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.

Směrnice Rady (EU) 2016/1065 ze dne 27. června 2016, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zacházení s poukazy.

Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku.

Směrnice Rady (EU) 2018/1713 ze dne 6. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o sazby daně z přidané hodnoty uplatňované na knihy, noviny a časopisy

- 2) § 25 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb.
- 4) Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.
- 4a) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 5) § 476 obchodního zákoníku.
- 6) ✕
- 7a) Například zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů.
- 7b) ✕
- 7c) § 26 až § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- 7d) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 7e) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, v platném znění.
- 8) § 61 a 233 obchodního zákoníku.
- 9) § 61 a 259 obchodního zákoníku.
- 10a) Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.
- 11) Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.
- 15) § 409 a násl. obchodního zákoníku.
- 16) Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.
- 21) Čl. 2 Doporučení komise 1994/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny informací.

- 26) Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů.
- 27) Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.
- 29) Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.
- 30) § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb.
- 31) § 2 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb.
- 32) § 2 odst. 1 písm. o) zákona č. 231/2001 Sb.
- 34) § 682 obchodního zákoníku.
- 35) § 692 obchodního zákoníku.
- 39) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 68/2007 Sb.
- 42) § 7 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).
- 43) § 65 odst. 2 a § 96 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb.
- 44) Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivní výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 44a) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.
- 44b) ✗
- 44d) ✗
- 44f) Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se stanoví Seznam standardizovaných jazykových zkoušek, či další jiný podobný seznam.
- 44g) ✗
- 46) Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 47) Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.
- 47a) § 78 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.
- 48) Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.
- 48a) § 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.
- 49) Nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla.
- 49c) § 77 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 53) § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 55) Například vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška č. 21/1968 Sb., o Úmluvě o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, vyhláška č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, vyhláška č. 40/1987 Sb., o Úmluvě o zvláštních misích, vyhláška č. 52/1956 Sb., o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů, schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946, zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 36/2001 Sb. m. s., o přijetí Dohody o právním postavení Organizace Severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu.
- 56) Čl. 1 vyhlášky č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.
- 57) Čl. 1 vyhlášky č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.
- 59a) Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.
- 60a) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
- 61) Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 66) § 2 odst. 2 písm. c) a d) obchodního zákoníku.
- 66a) Například čl. 222 bod 1 písmeno a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.
- 70) ✗
- 71) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a změně některých dalších zákonů.
Nařízení vlády č.181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.
Nařízení vlády č.191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.
Nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky

- na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.
Nařízení vlády č.181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.
- Nařízení vlády č.191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.
- Nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.
- 72) Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ✗.
- 73) § 32a odst. 6 a § 33 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 74) § 6 odst. 8 a § 7 odst. 11 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.
- 75) Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty čl. 151 odst. 1 písm. aa) a protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.
- 76) Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.

* * *

	Příloha č. 1 k zákonu č. 235/2004 Sb.
	Seznam plnění, při jejichž provádění se subjekty, které vykonávají veřejnou správu, považují za osoby povinné k dani
1.	Dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektřiny.
2.	Dodání nového zboží vyrobeného za účelem prodeje.
3.	Služby telekomunikační.
4.	Přeprava osobní a nákladní.
5.	Skladování, přístavní a letištní služby.
6.	Služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby.
7.	Služby reklamních agentur.
8.	Služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů.
9.	Provozování prodeje pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných jídelen.
10.	Služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání jiné než osvobozené od daně podle § 53.
11.	Plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.
	Příloha č. 2 k zákonu č. 235/2004 Sb.
	Seznam služeb podléhajících první snížené sazbě daně
CZ-CPA	Popis služby
	Opravy zdravotnických prostředků uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu.
33.17.19	Opravy invalidních vozíků.
36.00.2	✗
37	✗
38.1	Sběr a přeprava komunálního odpadu.
38.2	Příprava k likvidaci a likvidace komunálního odpadu.
49	✗
49.39.2	Osobní doprava lanovými a visutými dráhami a lyžařskými vleky, <i>pokud se nejedná o hromadnou pravidelnou dopravu osob.</i>
50	✗
51	Letecká hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.
55	Ubytovací služby.
56	✗
59.14	Poskytnutí oprávnění vstupu na filmová představení.
81.21.10	✗
81.22.11	✗
86	Zdravotní péče, pokud není osvobozena od daně podle § 58.
87	Sociální péče, pokud není osvobozena od daně podle § 59.
88.10.88.91	✗
90	Služby autorů a výkonných umělců , pokud se nejedná o poskytnutí oprávnění k výkonu práva díla nebo umělecký výkon užít a mimo služby nezávislých novinářů, nezávislých modelů a modelek.
90, 91, 93	Poskytnutí oprávnění ke vstupu do muzeí a jiných kulturních zařízení (na kulturní akce a památky, výstavy, do zoologických a botanických zahrad, přírodních rezervací, národních parků, lunaparků a zábavních parků, cirkusů, historických staveb a obdobných turistických zajímavostí).

- 93.11, 93.12 Poskytnutí oprávnění vstupu na sportovní události; použití krytých i nekrytých sportovních zařízení ke sportovním činnostem.
- 93.13 Služby posiloven a fitcenter.
- 93.29.11 Služby související s provozem rekreačních parků a pláží.
- 93.29.21 Poskytnutí oprávnění vstupu na ohňostroje, světelná a zvuková představení.
- 96.03 Pohřební a související služby mimo pohřebních služeb pro zvířata.
- 96.04 Služby tureckých lázní, saun, parních lázní a solných jeskyní.

První snížené sazby daně podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA platné k 1. lednu 2008 a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

✗

Pravidelnou hromadnou dopravou osob se rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních řádů, schválených podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, nebo vyhlášky č. 122/2014 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové dopravy, jde-li o linkovou osobní dopravu veřejnou.

✗

Oprávněním k výkonu práva díla nebo umělecký výkon užít se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- Příloha č. 2a k zákonu č. 235/2004 Sb.
Popis služby
- 36.00.2 Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.**
- 37 Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.**
- 49 *Pozemní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel s výjimkou osobní dopravy lyžařskými vleky*
- 50 *Vodní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.*
- 56 Stravovací služby, podávání nápojů, pokud - nejsou jako stravovací služby osvobozeny od daně podle § 57 až 59, - se nejedná o podání alkoholických nápojů; to neplatí pro podávání nápojů uvedených pod kódem nomenklatury celního sazebníku 2203 00 10, nebo - se v rámci stravovací služby nebo podávání nápojů nejedná o podání tabákových výrobků uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku kapitoly 24.**
- 77, 85, 91 Půjčování nebo nájem knih, brožur, letáků, prospektů, novin, časopisů, periodik, obrázkových knih, předloh ke kreslení, omalovánek, hudebnin a kartografických výrobků, na jejichž dodání se uplatňuje druhá snížená sazba daně, pokud se jedná o veřejné knihovnické a informační nebo další služby poskytované podle knihovního zákona nebo obdobné služby poskytované podle jiného právního předpisu.**
- 81,21.10 Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.**
- 81,22.11 Služby mytí oken prováděné v domácnostech.**
- 88.10, 88.91 Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.**
- 95.23 Opravy obuvi a kožených výrobků.**
- 95.29.11 Opravy a úpravy oděvů a textilních výrobků.**
- 95.29.12 Opravy jízdních kol.**
- 96.02 Kadeřnické a holičské služby.**

Druhé snížené sazby podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA platné k 1. lednu 2008 a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018.⁷²⁾

Pravidelnou hromadnou přepravou osob se rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních řádů, schvá-

lených podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů nebo vyhlášky č. 122/2014 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové osobní dopravy, jde-li o linkovou osobní dopravu veřejnou.

Alkoholickými nápoji se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí alkoholické nápoje podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.

Za služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a služby mytí oken prováděné v domácnostech se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně považuje úklid v obytném prostoru nebo rodinném domě. Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.

Příloha č. 3 k zákonu č. 235/2004 Sb.

Seznam zboží podléhajícího první snížené sazby daně

Kód nomenklatury celního sazebníku	Název zboží
01 – 05, 07 – 23, 25	- Potraviny včetně nápojů s výjimkou alkoholických nápojů a krmiva pro zvířata; živá zvířata, semena, rostliny a přísady, obvykle určené k přípravě potravin; výrobky obvykle používané jako doplněk nebo náhražka potravin; voda. Mimo zboží zařazeného do ✗ číselných kódů 0402, 0404, 1901, 2106 a 2201 , které je zahrnuto v příloze č. 3a.
06	- Živé dřeviny a jiné rostliny; cibule, kořeny a podobné; řezané květiny a dekorativní listoví.
07 – 12	- Rostliny a semena
28 – 30	- Radiofarmaka, sorbit pro diabetiky, aspartam, sacharin a jeho soli, antibiotika, farmaceutické výrobky - jen určené pro zdravotní služby, prevenci nemoci a léčbu pro humánní lékařské účely. Mimo zboží zařazeného do číselných kódů 2843-2846, 2852, 3002, 3003, 3004, 3006, které je zahrnuto v příloze č. 3a.
49	✗
01 – 96	- Zdravotnické prostředky podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, které jsou obvykle určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků, pokud se jedná o zdravotnické prostředky, které lze zařadit do skupin uvedených v oddíle A přílohy č. 3 zákona o veřejném zdravotním pojištění nebo které jsou uvedeny v příloze č. 4 zákona o veřejném zdravotním pojištění, s výjimkou zdravotnických prostředků, které jsou zahrnuty v těchto druzích (typech) zdravotnických prostředků oddílů B a C přílohy č. 3: - všechny druhy (typy) zdravotnických prostředků uvedených v oddílu B - tampóny vinuté - vata buničitá - prostředky stomické - deodorační - paruka.
01 – 96	- Zdravotnické prostředky podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, které jsou obvykle určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků, pokud se jedná o zdravotnické prostředky zhotovené podle předpisu kvalifikovaného zdravotnického pracovníka, kterým tento pracovník vydává individuální návrh charakteristik zdravotnického prostředku určeného k použití pouze pro jednoho konkrétního pacienta.
90	- Ortopedické pomůcky a přístroje, včetně berlí, chirurgických pásů a kýlních pásů; dlahy a jiné prostředky k léčbě zlomenin; umělé části těla; pomůcky pro nedoslýchavé a jiné prostředky nošené v ruce nebo na těle anebo implantované v organismu ke kompenzování následků nějaké vady nebo neschopnosti, a to pouze zdravotnické prostředky podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, pokud jsou obvykle určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků.
48, 64, 66, 84, 85, 87, 90, 91	- Zboží pro osobní používání nemocnými ke zmírnění následků nemoci, jež není zdravotnickým prostředkem podle zvláštních právních předpisů, a to:

- Braille papír
- Osobní a kuchyňské váhy s hlasovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Psací stroje a stroje na zpracování textu (slovní procesory) upravené k používání nevidomými a částečně vidícími osobami nebo osobami s amputovanou nebo ochrnutou horní končetinou
- Elektronické kalkulačky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby a elektronické počítače s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Počítače speciálně upravené pro nevidomé a částečně vidící osoby s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu, a jejich jednotky a přídatná zařízení s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu
- Braillská počítačová tiskárna pro nevidomé a částečně vidící osoby, klávesnice pro nevidomé a částečně vidící osoby a jiné výstupní a vstupní jednotky počítače pro zpracování hmatového písma
- Jednotky počítačů a přídatná zařízení k počítačům umožňující jejich ovládání osobami se sníženou jemnou motorikou nebo amputovanými končetinami
- Telefony a videotelefony konstruované pro použití neslyšícími osobami
- Zvětšovače televizního obrazu pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Speciální akustické nebo vizuální přístroje pro neslyšící, nevidomé a částečně vidící osoby
- Ruční ovládání nožních pedálů, ruční páky, včetně řadicí páky, pro tělesně postižené osoby
- Hodinky pro nevidomé a částečně vidící osoby s hmatovým nebo hlasovým výstupem s pouzdem jiným než z drahých kovů a vibrační a světelné hodinky pro neslyšící osoby
- Vibrační a světelné budíky pro neslyšící osoby a budíky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Části a součásti těchto výrobků, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému výše uvedenému druhu zboží.
- Dětské sedačky do automobilů.
- Palivové dřevo v polenech, špalcích, větvích, otepích nebo podobných tvarech; dřevěné štěpky nebo třísky, piliny a dřevěný odpad a zbytky, též aglomerované do polen, briket, pelet nebo podobných tvarů, určené jako palivo.

1107 až 1109,
1903, 3505
1806, 1901,
2004, 2005,
2103, 2106

2201
2843 – 2846,
2852, 3002,
3003, 3004,
3006

4901 - 4905,
4911, 8523

- Slad, škroby, pšeničný lepek a směsi těchto výrobků.
- Upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k přípravě potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku.
- **Pitná voda.**

- Radiofarmaka, očkovací látky, léky, kontrastní prostředky pro rentgenová vyšetření, diagnostické reagenty určené k podávání pacientům, chemické antikoncepční přípravky na hormonálním základě - určené pro zdravotní a veterinární služby, prevenci nemocí a léčbu pro humánní a veterinární lékařské účely.

- Knihy, brožury, letáky, prospekty, noviny, časopisy, periodika, obrázkové knihy, předlohy ke kreslení, omalovánky, hudebniny a kartografické výrobky, včetně zvukového záznamu přednesu jejich obsahu, pokud jsou obsaženy na hmotném nosiči a nejde o zboží, u kterého reklama představuje více než 50 % obsahu nebo které se výlučně nebo převážně sestává z hudebního zvukového obsahu nebo audiovizuálního obsahu.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku *ve znění platném k 1. lednu 2018.*⁷²⁾

Druhé snížené sazby daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Počítační a pokračovací kojeneckou výživou se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí potraviny definované v článku 2 odst. 2 písm. c) a d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013, o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnice Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009. Potravinami pro malé děti se rozumí potraviny definované v článku 2 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) č. 609/2013.

Mlýnské výrobky a směsi těchto mlýnských výrobků, slad, škroby, pšeničný lepek a směsi těchto výrobků, upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k přípravě potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku musí splňovat požadavky na složení potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku definované v nařízení Komise (ES) č. 41/2009 ze dne 20. ledna 2009 o složení a označování potravin vhodných pro osoby s nesnášenlivostí lepku.

Pitnou vodou se pro účely tohoto zákona rozumí pitná voda dodávaná odběratelům vodovodem podle zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.

Reklama se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí reklama podle zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha č. 4 k zákonu č. 235/2004 Sb.
Umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti

Kód nomenklatury celního sazebníku	Název zboží
A) Umělecká díla	
5805	- Tapisérie zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
6304	- Nástěnné textilie, zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
9701	- Obrazy, malby, kresby, koláže, a podobná výtvarná díla, zhotoveny zcela výhradně ručně umělcem, kromě plánů a výkresů pro architektonické, technické, průmyslové, obchodní, topografické nebo podobné účely, ručně dekorované a zhotovené předměty, divadelní kulisy, ateliérová a podobná malovaná pozadí.
9702	- Původní rytiny, tisky a litografie, které jsou zhotoveny umělcem bezprostředním přetiskem v omezeném počtu exemplářů v černobílém nebo barevném provedení a to

94
4401

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku *ve znění platném k 1. lednu 2018.*⁷²⁾ První snížené sazby daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Alkoholickými nápoji se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí alkoholické nápoje podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha č. 3a k zákonu č. 235/2004 Sb.
Seznam zboží podléhajícího druhé snížené sazby daně

Kód nomenklatury celního sazebníku	Název zboží
0402, 0404, 1901, 2106	- Počítační a pokračovací kojenecká výživa a potraviny pro malé děti.
0801, 1101 až 1106, 1201, 1204, 1206 až 1208, 1212, 1214, 2004, 2005	- Mlýnské výrobky, a to: z obilovin, které jsou uvedeny pod kódy nomenklatury celního sazebníku v kapitole 10 z výrobků, které jsou uvedeny pod kódy nomenklatury celního sazebníku v kapitolách 8 a 12 z brambor ze sušených luštěnin čísla 0713, ze sága nebo z kořenů nebo hlíz čísla 0714 nebo z výrobků kapitoly 8. Směsi těchto mlýnských výrobků.

Kód nomenklatury celního sazebníku	Název zboží	Kód	Název zboží
9703	výhradně ručně nikoli mechanickým nebo fototechnickým postupem. - Původní plastiky a sochy z jakéhokoliv materiálu, pokud byly zcela zhotoveny umělcem; odlévané sochy do 8 kusů, pokud výroba probíhá pod dohledem umělce nebo jeho právního zástupce.	7404 00	železa nebo oceli v ingotech
B) Sběratelské předměty		7503 00	Měděný odpad a šrot
9704	- Poštovní známky, výplatní známky nebo kolky, obálky frankované a opatřené poštovním razítkem prvního dne emise známky, poštovní ceniny a obdobné frankované či nefrankované předměty, pokud nejsou zákonným platidlem ani nejsou zamýšleny k použití jako zákonné platidlo.	7602 00	Niklový odpad a šrot
9705	- Sbírkové a sběratelské předměty zoologického, botanického, mineralogického, anatomického historického, archeologického, paleontologického, etnografického nebo numismatického zájmu.	7802 00 00	Hliníkový odpad a šrot
C) Starožitnosti		7902 00 00	Olovený odpad a šrot
9706	- Jiné předměty než umělecká díla nebo sběratelské předměty, pokud jsou starší 100 let.	8002 00 00	Zinkový odpad a šrot
	Příloha č. 5 k zákonu č. 235/2004 Sb.	8101 97 00	Cínový odpad a šrot
	Seznam zboží, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti	8102 97 00	Odpad a šrot z wolframu
Kód nomenklatury celního sazebníku		8103 30 00	Odpad a šrot z molybdenu
2618 00 00	Granulovaná struska (struskový písek) z výroby železa nebo oceli	8104 20 00	Odpad a šrot z tantalu
2619 00	Struska, zpěněná struska (jiná než granulovaná struska), okuje a jiné odpady z výroby železa nebo oceli	8105 30 00	Odpad a šrot z hořčíku
2620	Struska, popel a zbytky (jiné než z výroby železa nebo oceli), obsahující kovy, arsen, nebo jejich sloučeniny	ex 8106 00 10	Odpad a šrot z kobaltu
3915	Odpady, úlomky a odřezky z plastů	8107 30 00	Odpad a šrot z bismutu
4004 00 00	Odpady, úlomky a odřezky z kaučuku (jiné než z tvrdého kaučuku) a prášky a zrna z nich	8108 30 00	Odpad a šrot z kadmia
4707	Sběrový papír, kartón nebo lepenka (odpad a výmět)	8109 30 00	Odpad a šrot z titanu
5003 00 00	Hedvábný odpad (včetně zátoček nevhodných ke smotávání, nitového odpadu a rozvlákněného materiálu)	8110 20 00	Odpad a šrot ze zirkonia
5103 00 00	Odpad z vlny nebo z jemných nebo hrubých zvířecích chlupů (včetně nitového odpadu avšak kromě rozvlákněného materiálu)	8111 00 19	Odpad a šrot z antimonu
5103 20 00	Ostatní odpad z vlny nebo jemných zvířecích chlupů	8112 13 00	Odpad a šrot z manganu
5103 30 00	Odpad z hrubých zvířecích chlupů	8112 22 00	Odpad a šrot z berylia
5202 00 00	Bavlněný odpad (včetně nitového odpadu a rozvlákněného materiálu)	8112 52 00	Odpad a šrot z chromu
5202 10 00	Nitový odpad	8112 92 10	Odpad a šrot z thallia
5505	Odpad z chemických vláken (včetně výčesků, nitového odpadu a rozvlákněného materiálu)	8112 92 21	Odpad a šrot z hafnia
6310	Použité nebo nové hadry, motouzy, šňůry, provazy a lana z textilních materiálů ve formě zbytků nebo výrobků vyřazených z používání	8113 00 40	Odpad a šrot z niobu (columbia); rhenia; gallia; india; vanadu a germania
7001 00 10	Skleněné střepy a jiné skleněné odpady	8548 10	Odpad a šrot z cermetů
7112	Odpad a šrot z drahých kovů nebo z kovů plátovaných drahými kovy; ostatní odpad a šrot obsahující drahé kovy nebo sloučeniny drahých kovů, používaný hlavně pro rekuperaci drahých kovů		Odpad a zbytky galvanických článků, baterií a elektrických akumulátorů; nepoužitelné galvanické články, baterie a elektrické akumulátory.
7204	Odpad a šrot ze železa nebo oceli; přetavený odpad ze		

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku *ve znění platném k 1. lednu 2018.*⁷²⁾ Je-li před kódem nomenklatury celního sazebníku uvedeno „ex“, vztahuje se příloha na zboží označené současně kódem nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedeným slovním popisem k tomuto kódu v části přílohy.

Příloha č. 6 k zákonu č. 235/2004 Sb.

- Seznam dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při nichž se použije režim přenesení daňové povinnosti, stanoví-li tak vláda nařízením
1. Převod povolenek na emise skleníkových plynů podle zákona upravujícího podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
 2. Dodání mobilních telefonů, kterými se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí zařízení vyrobená nebo upravená pro použití ve spojení se sítí, která má licenci, a provozovaná na stanovených frekvencích, bez ohledu na to, zda mají další využití.
 3. Dodání zařízení s integrovanými obvody, jako jsou mikroprocesory a centrální procesorové jednotky, ve stavu před zabudováním do výrobků pro konečné uživatele.
 4. Dodání plynu a elektřiny obchodníkovi vymezenému v § 7a odst. 2.
 5. Dodání certifikátů plynu a elektřiny.
 6. Poskytnutí telekomunikačních služeb.
 7. Dodání herních konzolí, tabletů a laptopů.
 8. Dodání obilovin a technických plodin, včetně olejnatých semen a cukrové řepy.
 9. Dodání surových či polozpracovaných kovů, včetně drahých kovů, jiných než v příloze č. 5 a s výjimkou dodání, na která se vztahují zvláštní režimy podle § 90 nebo 92.
 10. Dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých bylo České republice prováděcím rozhodnutím Rady povoleno uplatňovat zvláštní opatření odchylující se od článku 193 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.

STORMWARE

POHODA

Ekonomický software

Volejte zdarma: 800 178 278 | www.pohoda.cz

Pro bleskovou orientaci v zákoně o dani silniční

■ Strany: 123 - 125 ■ Právní stav publikovaného textu: 1. ledna 2020 ■ Poslední novelizace: zákonem č. 63/2017 Sb. ■ Účinnost poslední novely: 1. června 2017

Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční,

ve znění zákona č. 302/1993 Sb., č. 243/1994 Sb., č. 143/1996 Sb., č. 61/1998 Sb., č. 241/2000 Sb., č. 303/2000 Sb., č. 492/2000 Sb., č. 493/2001 Sb., č. 207/2002 Sb., č. 102/2004 Sb., č. 635/2004 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 270/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 246/2008 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 199/2010 Sb., č. 30/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb. a č. 63/2017 Sb.

Jak jsou vyznačeny novely v textu úplného znění:

■ obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel účinných v průběhu platnosti zákona (v roce 2019 nebyl zákon novelizován)

§ 1 zrušen

§ 2 Předmět daně

(1) Předmětem daně silniční jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla (dále jen „vozidla“)

- registrovaná v České republice,
- provozovaná v České republice a
- používaná

1. poplatníkem daně z příjmů právnických osob s výjimkou používání k činnosti veřejně prospěšného poplatníka daně z příjmů právnických osob, pokud příjmy z této jeho činnosti nejsou předmětem daně z příjmů, nebo

2. poplatníkem daně z příjmů fyzických osob k činnosti nebo v přímé souvislosti s činností, ze kterých plynou příjmy ze samostatné činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů.

(2) Pro účely daně silniční

- je Česká televize, Český rozhlas, Česká tisková kancelář a zdravotní pojišťovna veřejně prospěšným poplatníkem daně z příjmů právnických osob,
- se příjmy České televize, Českého rozhlasu a České tiskové kanceláře, které nejsou předmětem daně z příjmů právnických osob, určují, jako by tito poplatníci byli veřejně prospěšnými poplatníky daně z příjmů právnických osob.

(3) Předmětem daně silniční jsou vždy nákladní automobily s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny registrované v České republice a přípojná vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny registrovaná v České republice.

(4) Předmětem daně nejsou

- speciální pásové automobily a ostatní vozidla podle zvláštního právního předpisu,^{1c)} jakož i zemědělské a lesnické traktory a jejich přípojná vozidla a další zvláštní vozidla podle zvláštního právního předpisu,^{1c)}
- vozidla, kterým byla přidělena zvláštní registrační značka.²⁾

§ 3 Osvobození od daně

Od daně jsou osvobozena:

- vozidla kategorie L a jejich přípojná vozidla,
- vozidla diplomatických misí a konzulárních úřadů, pokud je zaručena vzájemnost,
- vozidla zabezpečující linkovou osobní vnitrostátní přepravu za předpokladu, že ujedou pro tento účel více než 80 % kilometrů z celkového počtu kilometrů jimi ujetých ve zdaňovacím období,
- vozidla provozovaná ozbrojenými silami, vozidla civilní obrany, vozidla bezpečnostních sborů,^{2a)} obecní policie, sboru dobrovolných hasičů, vozidla poskytovatele zdravotních služeb, vozidla důlní a horské záchranné služby a poruchové služby plynárenských a energetických zařízení; vozidla musí být vybavena zvláštním zvukovým výstražným zařízením a zvláštním výstražným světlem modré barvy zapsanými v technickém průkazu k vozidlu. Pro vozidla poskytovatele zdravotních služeb a vozidla důlní a horské záchranné služby nevybavená zvláštním zvukovým výstražným zařízením a zvláštním výstražným světlem modré barvy je rozhodné jejich označení v technickém průkazu vozidla (sanitní, záchranná),
- vozidla speciální samosběrová (zametací), speciální jednoúčelová vozidla - značkovače silnic a vozidla správců komunikací^{3d)} nebo osob pověřených správcem komunikací, která jsou používána výlučně k zabezpečení sjízdnosti a schůzdnosti pozemních komunikací,^{3d)} s výjimkou osobních automobilů,

f) vozidla pro dopravu osob nebo vozidla pro dopravu nákladů s největší povolenou hmotností méně než 12 tun, která

- mají elektrický pohon,
- mají hybridní pohon kombinující spalovací motor a elektromotor,
- používají jako palivo zkapalněný ropný plyn nebo stlačený zemní plyn, nebo
- jsou vybavena motorem určeným jeho výrobcem ke spalování automobilového benzínu a ethanolu 85,

g) vozidla požární ochrany používaná jednotkou hasičského záchranného sboru podniku podle zákona upravujícího požární ochranu vybavená zvláštním zvukovým výstražným zařízením doplněným zvláštním výstražným světlem modré barvy zapsanými v technickém průkazu vozidla,

h) vozidla, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou, pokud nejsou používána k podnikání.

§ 4 Poplatníci daně

(1) Poplatníkem daně je ten, kdo

- je jako provozovatel vozidla zapsán v technickém průkazu vozidla,
- užívá vozidlo, v jehož technickém průkazu je zapsána jako provozovatel osoba, která zemřela, zanikla nebo byla zrušena, anebo vozidlo, jehož provozovatel je odhlášen z registru vozidel.

(2) Poplatníkem daně je rovněž

- zaměstnavatel, pokud vyplácí cestovní náhrady svému zaměstnanci^{4a)} za použití osobního automobilu nebo jeho přípojného vozidla, pokud daňová povinnost nevznikla již provozovatelem vozidla,
- osoba, která používá vozidlo registrované a určené jako mobilizační rezerva nebo pohotovostní zásoba,^{4b)}
- organizační složka osoby se sídlem nebo trvalým pobytem v zahraničí.

(3) Je-li u téhož vozidla poplatníků více, platí daň společně a nerozdílně.

(4) Stálá provozovna podle právních předpisů upravujících daně z příjmů osoby se sídlem nebo trvalým pobytem v zahraničí se považuje za organizační složku podle odstavce 2 písm. c).

§ 5 Základ daně

Základem daně je

- zdvihový objem motoru v cm³ u osobních automobilů s výjimkou osobních automobilů na elektrický pohon,
- součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách a počet náprav u návěsů,
- největší povolená hmotnost v tunách a počet náprav u ostatních vozidel.

STORMWARE
TAX
Daňová přiznání

Daňová přiznání v klidu a pohodě | www.tax.cz

Sazby daně
§ 6

(1) Roční sazba daně ze základu daně podle § 5 písm. a) činí při zdvihovém objemu motoru

	do 800 cm ³	1 200 Kč
nad 800 cm ³	do 1250 cm ³	1 800 Kč
nad 1250 cm ³	do 1500 cm ³	2 400 Kč
nad 1500 cm ³	do 2000 cm ³	3 000 Kč
nad 2000 cm ³	do 3000 cm ³	3 600 Kč
nad 3000 cm ³		4 200 Kč.

(2) Roční sazba daně ze základu daně podle § 5 písm. b) a c) činí při počtu náprav hmotnosti

1 náprava		
	do 1 tuny	1 800 Kč
nad 1 t	do 2 t	2 700 Kč
nad 2 t	do 3,5 t	3 900 Kč
nad 3,5 t	do 5 t	5 400 Kč
nad 5 t	do 6,5 t	6 900 Kč
nad 6,5 t	do 8 t	8 400 Kč
nad 8 t		9 600 Kč
2 nápravy		
	do 1 tuny	1 800 Kč
nad 1 t	do 2 t	2 400 Kč
nad 2 t	do 3,5 t	3 600 Kč
nad 3,5 t	do 5 t	4 800 Kč
nad 5 t	do 6,5 t	6 000 Kč
nad 6,5 t	do 8 t	7 200 Kč
nad 8 t	do 9,5 t	8 400 Kč
nad 9,5 t	do 11 t	9 600 Kč
nad 11 t	do 12 t	10 800 Kč
nad 12 t	do 13 t	12 600 Kč
nad 13 t	do 14 t	14 700 Kč
nad 14 t	do 15 t	16 500 Kč
nad 15 t	do 18 t	23 700 Kč
nad 18 t	do 21 t	29 100 Kč
nad 21 t	do 24 t	35 100 Kč
nad 24 t	do 27 t	40 500 Kč
nad 27 t		46 200 Kč
3 nápravy		
	do 1 t	1 800 Kč
nad 1 t	do 3,5 t	2 400 Kč
nad 3,5 t	do 6 t	3 600 Kč
nad 6 t	do 8,5 t	6 000 Kč
nad 8,5 t	do 11 t	7 200 Kč
nad 11 t	do 13 t	8 400 Kč
nad 13 t	do 15 t	10 500 Kč
nad 15 t	do 17 t	13 200 Kč
nad 17 t	do 19 t	15 900 Kč
nad 19 t	do 21 t	17 400 Kč
nad 21 t	do 23 t	21 300 Kč
nad 23 t	do 26 t	27 300 Kč
nad 26 t	do 31 t	36 600 Kč
nad 31 t	do 36 t	43 500 Kč
nad 36 t		50 400 Kč
4 nápravy a více náprav		
	do 18 t	8 400 Kč
nad 18 t	do 21 t	10 500 Kč
nad 21 t	do 23 t	14 100 Kč
nad 23 t	do 25 t	17 700 Kč
nad 25 t	do 27 t	22 200 Kč
nad 27 t	do 29 t	28 200 Kč
nad 29 t	do 32 t	33 300 Kč
nad 32 t	do 36 t	39 300 Kč
nad 36 t		44 100 Kč.

3 nápravy

	do 1 t	1 800 Kč
nad 1 t	do 3,5 t	2 400 Kč
nad 3,5 t	do 6 t	3 600 Kč
nad 6 t	do 8,5 t	6 000 Kč
nad 8,5 t	do 11 t	7 200 Kč
nad 11 t	do 13 t	8 400 Kč
nad 13 t	do 15 t	10 500 Kč
nad 15 t	do 17 t	13 200 Kč
nad 17 t	do 19 t	15 900 Kč
nad 19 t	do 21 t	17 400 Kč
nad 21 t	do 23 t	21 300 Kč
nad 23 t	do 26 t	27 300 Kč
nad 26 t	do 31 t	36 600 Kč
nad 31 t	do 36 t	43 500 Kč
nad 36 t		50 400 Kč

4 nápravy a více náprav

	do 18 t	8 400 Kč
nad 18 t	do 21 t	10 500 Kč
nad 21 t	do 23 t	14 100 Kč
nad 23 t	do 25 t	17 700 Kč
nad 25 t	do 27 t	22 200 Kč
nad 27 t	do 29 t	28 200 Kč
nad 29 t	do 32 t	33 300 Kč
nad 32 t	do 36 t	39 300 Kč
nad 36 t		44 100 Kč.

(3) Roční sazba daně se zjistí pro každé jednotlivé vozidlo podle údajů uvedených v technických dokladech k vozidlu.

(4) V případě podle § 4 odst. 2 písm. a) činí sazba daně 25 Kč za každý den použití osobního automobilu nebo jeho přípojného vozidla, je-li to pro poplatníka (zaměstnavatele) výhodnější.

(5) Sazba daně podle odstavce 2 se snižuje o 25 % u vozidel, která jsou používána pro činnosti výrobní povahy v rostlinné výrobě podle klasifikace produkce CZ-CPA, kód 01.61.10 Podpůrné služby pro rostlinnou výrobu, je-li poplatníkem daně osoba provozující zemědělskou výrobu.

(6) Sazba daně podle odstavců 1 a 2 se u vozidel snižuje o 48 % po dobu následujících 36 kalendářních měsíců od data jejich první registrace a o 40 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců a o 25 % po dobu následujících dalších 36 kalendářních měsíců. Nárok na příslušné snížení sazby daně vzniká počínaje kalendářním měsícem prvé registrace vozidla a

končí u téhož vozidla po 108 kalendářních měsících. Při změně provozovatele vozidla s nárokem na snížení sazby daně lze u nového provozovatele uplatnit příslušné snížení sazby daně nejdříve v kalendářním měsíci zápisu změny provozovatele v technickém průkazu. U téhož vozidla se nepoužije současně snížení sazby daně podle tohoto odstavce a podle odstavce 5. Snížení sazby daně se nevztahuje na vozidla registrovaná od 1. ledna 1999, jejichž provozovatelem byla do té doby Armáda České republiky.

(7) U vozidel dovezených ze zahraničí prokáže poplatník daně nárok na snížení sazby daně podle odstavce 6 potvrzením nebo jiným dokladem o první registraci vozidla, vydaným příslušným registračním orgánem v zahraničí, popřípadě registračním orgánem na území České republiky, který má k dispozici údaje k vozidlu, v nichž je první registrace zaznamenána.

(8) U vozidel registrovaných poprvé v České republice nebo v zahraničí do 31. prosince 1989 se sazba daně podle odstavců 1 a 2 zvyšuje o 25 %.

(9) Bez ohledu na datum první registrace se sazba daně podle odstavce 2 snižuje o 100 % u nákladních automobilů a přípojných vozidel s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny a méně než 12 tun, pokud

- jsou tato vozidla používána veřejně prospěšným poplatníkem daně z příjmů právnických osob pouze k činnosti, z níž plynoucí příjmy nejsou předmětem daně z příjmů,
- jsou tato vozidla používána fyzickou osobou pouze k činnosti, ze které nebo v přímé souvislosti se kterou neplynou příjmy ze samostatné činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů, nebo
- se jedná o výcviková vozidla podle právního předpisu upravujícího získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, která nejsou používána k činnosti, z níž
 - plynoucí příjmy jsou předmětem daně z příjmů právnických osob, nebo
 - plynoucí příjmy ze samostatné činnosti.

(10) Sazba daně podle odstavce 2 se snižuje o 48 % u nákladních automobilů a přípojných vozidel s největší povolenou hmotností 12 a více tun, za podmínek uvedených v odstavci 9. U téhož vozidla se nepoužije současně snížení sazby daně podle tohoto odstavce a podle odstavce 6.

Vznik a zánik daňové povinnosti, splatnost, placení a zaokrouhlování daně a záloh na daň
§ 8

(1) U vozidel vzniká daňová povinnost počínaje kalendářním měsícem, v němž byly splněny rozhodné skutečnosti tuto povinnost zakládající. Poplatníci daně z těchto vozidel podávají daňové přiznání podle § 15 u místně příslušného správce daně.

(2) U vozidel uvedených v odstavci 1 zaniká daňová povinnost v kalendářním měsíci, v němž pominuly rozhodné skutečnosti tuto povinnost zakládající. Dojde-li však v průběhu zdaňovacího období ke změně v osobě poplatníka, zaniká daňová povinnost původnímu poplatníkovi uplynutím kalendářního měsíce, který předchází před kalendářním měsícem vzniku daňové povinnosti novému poplatníkovi.

§ 9

(1) U vozidel, u nichž v průběhu zdaňovacího období vznikne nebo zanikne daňová povinnost, činí daň poměrnou výši daňové sazby odpovídající součinu jedné dvanáctiny roční daňové sazby a počtu kalendářních měsíců počínaje počátkem zdaňovacího období nebo kalendářním měsícem, v němž vznikla daňová povinnost, do konce zdaňovacího období nebo do konce kalendářního měsíce, v němž zanikla daňová povinnost.

(2) Stejně jako vznik daňové povinnosti se posuzuje zánik nároku na osvobození od daně a stejně jako zánik daňové povinnosti se posuzuje vznik nároku na osvobození.

§ 10

(1) Poplatník platí zálohy na daň, které jsou splatné do 15. dubna, 15. července, 15. října a 15. prosince.

(2) Zálohy na daň se vypočtou ve výši 1/12 příslušné roční sazby daně za každý kalendářní měsíc, ve kterém u vozidla trvala, vznikla nebo zanikla daňová povinnost v rozhodném období.

(3) V případech podle § 4 odst. 2 písm. a) se záloha vypočte obdobně podle odstavce 2 anebo ve výši podle § 6 odst. 4; přitom postup při placení záloh nelze u téhož osobního automobilu nebo jeho přípojného vozidla v průběhu zdaňovacího období měnit.

(4) Rozhodným obdobím je kalendářní čtvrtletí bezprostředně předcházející kalendářnímu měsíci, na který připadl termín splatnosti zálohy. U zálohy splatné 15. prosince jsou rozhodným obdobím měsíce říjen a listopad.

(5) Zálohy na daň se neplatí, jde-li o vozidla uvedená v § 3, pokud splní podmínky pro nárok na osvobození.

(6) Poplatník daně, je-li provozovatelem vozidla se sníženou sazbou podle § 6 odst. 10, platí pouze jednu zálohu na daň nejméně ve výši 70 % roční daňové povinnosti nejpozději do 15. prosince zdaňovacího období.

(7) Poplatník je povinen vést evidenci o zaplacení daní a zálohách na daň podle jednotlivých vozidel uvedených v § 8 odst. 1.

§ 11

Daň, záloha na daň a sleva na dani za jednotlivá vozidla se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

§ 12

Sleva na dani

(1) Kombinovanou dopravou se pro účely tohoto zákona rozumí přeprava zboží v jedné a téže přepravní jednotce (ve velkém kontejneru, výměnné nástavbě, odvalovacím kontejneru) nebo v nákladním automobilu, přívěsu, návěsu s tahačem i bez tahače, při které se využije též železniční nebo vnitrozemská vodní doprava, pokud úsek po železnici nebo vnitrozemské vodní cestě přesahuje vzdálenost 100 kilometrů vzdušnou čarou a pokud její počáteční nebo konečný úsek tvoří přeprava po pozemní komunikaci

a) mezi místem nakládky nebo vykládky zboží a nejbližší železniční stanicí vhodnou k překládce nebo překladištím kombinované dopravy, nebo
b) mezi místem nakládky nebo vykládky zboží a vnitrozemským přístavem, jestliže nepřesahuje vzdálenost 150 kilometrů vzdušnou čarou.

(2) U vozidla používaného výlučně k přepravě v počátečním nebo konečném úseku kombinované dopravy činí sleva na dani 100 %.

(3) U vozidla, které uskuteční v kombinované dopravě ve zdaňovacím období

více než 120 jízd	činí sleva 90 % daně,
od 91 do 120 jízd	činí sleva 75 % daně,
od 61 do 90 jízd	činí sleva 50 % daně,
od 31 do 60 jízd	činí sleva 25 % daně.

Je-li vzdálenost ujetá po železnici územím České republiky delší než 250 kilometrů, započítává se pro účely slevy na dani taková jízda jako dvě jízdy.

(4) Nárok na slevu na dani prokazuje poplatník přepravními doklady s potvrzenými údaji překladiště kombinované dopravy, případně nakládací a vykládací železniční stanice vhodné k překládce nebo vnitrozemského přístavu.

(5) Slevu na dani uplatní poplatník u místně příslušného správce daně.

§ 13

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok.

Ustanovení zmocňovací, závěrečná a zrušovací

§ 14

Provedená přestavba vozidla, která má za následek změnu základu daně a roční sazby daně, nemění daňovou povinnost v průběhu zdaňovacího období.

§ 15

Daňové příznání

(1) Daňové příznání podává poplatník, jemuž vzniká daňová povinnost podle § 8 odst. 1, nejpozději do 31. ledna kalendářního roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období, a to i v případech, jedná-li se o poplatníka, kterému příznání zpracovává daňový poradce nebo poplatníka, jehož úpadek nebo hrozící úpadek se řeší v insolvenčním řízení. V příznání se uvádějí i vozidla od daně osvobozená, kromě vozidel uvedených v § 3 písm. a) a b).

(2) Poplatník uvedený v odstavci 1 je povinen v daňovém příznání daň sám vypočítat a zaplatit jí správci daně ve lhůtě pro podání příznání. Při výpočtu daně v daňovém příznání může poplatník uvedený v § 4 odst. 2 písm. a) změnit postup zvolený při placení záloh, přitom u téhož osobního automobilu nebo jeho přípojného vozidla nelze kombinovat sazbu daně podle § 6 odst. 1 a podle § 6 odst. 4.

(3) Poplatníci daně, kteří provozují vozidlo se sníženou sazbou podle § 6

odst. 9, nepodávají daňové příznání, nemají-li daňovou povinnost u dalšího vozidla.

§ 16

(1) Úrok z prodlení, který vznikl u daně v důsledku prodlení, které nastalo před stanovením daně, je splatný v náhradní lhůtě 30 dnů ode dne jejího stanovení.

(2) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, neobsahuje odlišnou úpravu.

(3) Správce daně v platebním výměru (dodatečném platebním výměru) na daň silniční neuvádí základ daně.

(4) Nový poplatník je povinen podat přihlášku k registraci k dani silniční ve lhůtě splatnosti nejbližší zálohy na daň podle § 10 odst. 1.

§ 17

Po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu může vláda České republiky na dobu trvání stavu ohrožení nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu^{7b)}

a) provést úpravu sazeb daně,
b) zcela nebo částečně osvobodit od daně vozidla používaná k zajištění akcí v rámci vyhlášeného stavu ohrožení státu nebo válečného stavu.

§ 17a

(1) Zaplacené částky na dani v průběhu zdaňovacího období roku 1993, jde-li o vozidla uvedená v § 8 odst. 1, které převyšují daňovou povinnost, podle platné právní úpravy v roce 1993, jsou přeplatkem na dani podle zvláštního předpisu. Obdobně postupuje správce daně, podá-li poplatník do 31. ledna roku 1994 žádost, v níž uplatní nárok na osvobození podle § 3 odst. 2 nebo nárok na slevu na dani podle § 12 odst. 3 za zdaňovací období roku 1993.

(2) Vznikla-li daňová povinnost u vozidel uvedených v § 8 odst. 1 v listopadu nebo prosinci roku 1993, zaplatí poplatník poměrnou výši daně připadající na tato vozidla nejpozději do 31. ledna 1994.

§ 18

Zrušuje se zákon České národní rady č. 339/1992 Sb., o dani silniční.

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

* * *

ODKAZY

^{1c)} § 3 zákona č. 56/2001 Sb.

²⁾ § 15 vyhlášky č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel, ve znění vyhlášky č. 496/2001 Sb.

^{2a)} § 1 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

§ 21 zákona č. 513/1991 Sb.

^{3a)} § 3d a 9 zákona č. 135/1961 Sb. o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 27/1984 Sb.

^{4a)} § 6 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{4b)} § 1 zákona č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů.

^{4d)} OSN 49-02 B (direktiva ES 91/542 B) a direktiva ES 94/12.

^{7b)} § 31 a § 32 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

STORMWARE
POHODA
Ekonomický software

Volejte zdarma: 800 178 278 | www.pohoda.cz

Pro bleskovou orientaci v zákoně o dani z nemovitých věcí

Strany: 126 - 132 ■ Právní stav publikovaného textu: 1. ledna 2020 ■ Poslední novelizace: zákonem č. 364/2019 Sb. ■ Účinnost poslední novely: od 1. ledna 2020

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí,

ve znění zákona č. 315/1993 Sb., č. 242/1994 Sb., č. 248/1995 Sb., č. 65/2000 Sb., č. 492/2000 Sb., č. 239/2001 Sb., č. 483/2001 Sb., č. 576/2002 Sb., č. 237/2004 Sb., č. 669/2004 Sb., č. 179/2005 Sb., č. 217/2005 Sb., č. 342/2005 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 112/2006 Sb., č. 186/2006 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 1/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 362/2009 Sb., č. 199/2010 Sb., č. 30/2011 Sb., č. 212/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., č. 457/2011 Sb., č. 350/2012 Sb., č. 503/2012 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 23/2015 Sb., č. 84/2015 Sb., č. 225/2017 Sb. a č. 364/2019 Sb.

Jak jsou vyznačeny novely v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel účinných v průběhu platnosti zákona až do 31. prosince 2019
- tučně červené písmo** – text, který byl novelizován k 1. lednu 2020 (zákonem č. 364/2019 Sb.)

§ 1

Úvodní ustanovení

Tento zákon upravuje daň z nemovitých věcí, kterou tvoří

- daň z pozemků,
- daň ze staveb a jednotek.

ČÁST PRVNÍ DAŇ Z POZEMKŮ

§ 2

Předmět daně

- Předmětem daně z pozemků jsou pozemky na území České republiky evidované v katastru nemovitostí.
- Předmětem daně z pozemků nejsou
 - pozemky zastavěné zdanitelnými stavbami v rozsahu zastavěné plochy těchto staveb,
 - lesní pozemky, na nichž se nacházejí lesy ochranné a lesy zvláštního určení,
 - pozemky, které jsou vodní plochou s výjimkou rybníků sloužících k intenzivnímu a průmyslovému chovu ryb,
 - pozemky určené pro obranu České republiky,
 - pozemky v rozsahu odpovídajícím výši spoluvlastnických podílů na nich, které jsou součástí zdanitelných jednotek v budově bytového domu, a jiné pozemky ve spoluvlastnictví vlastníků zdanitelných jednotek v budově bytového domu užívané společně s těmito jednotkami, a to v rozsahu odpovídajícím výši spoluvlastnických podílů těchto spoluvlastníků na nich.
- Na pozemek, který je součástí jednotky, se pro účely daně z nemovitých věcí hledí jako na nemovitou věc, jejímž vlastníkem je ten, kdo vlastní jednotku.

§ 3

Poplatníci daně

- Poplatníkem daně z pozemků je vlastník pozemku.
- Poplatníkem daně z pozemků je, jde-li o pozemek
 - ve vlastnictví České republiky,
 - organizační složka státu, státní příspěvková organizace, státní fond, státní podnik nebo jiná státní organizace, které jsou příslušné hospodařit nebo mají právo hospodařit s majetkem státu,
 - právnícká osoba, která má právo užívat tento pozemek na základě

vypůjčky vzniklé podle zákona upravujícího některé užívací vztahy k majetku České republiky,

- ve svěřenském fondu, tento fond,
- v podílovém fondu, tento fond,
- ve fondu obhospodařovaném penzijní společností, tento fond,
- zatížený právem stavby, stavebník.

(3) Poplatníkem daně z pozemků je vždy nájemce nebo pachtýř u pronajatého nebo propachtovaného pozemku, je-li

- evidovaný v katastru nemovitostí zjednodušeným způsobem,
- s ním příslušný hospodařit Státní pozemkový úřad nebo Správa státních hmotných rezerv, nebo
- převedený na základě rozhodnutí o privatizaci na Ministerstvo financí.

(4) Uživatel je poplatníkem daně z pozemků v případě, že vlastníkem pozemku není znám.

§ 4

Osvobození od daně

- Od daně z pozemků jsou osvobozeny
 - pozemky ve vlastnictví České republiky,
 - pozemky ve vlastnictví té obce, na jejímž katastrálním území se nacházejí,
 - pozemky užívané diplomatickými zástupci pověřenými v České republice, konzuly z povolání a jinými osobami, které podle mezinárodního práva požívají diplomatických a konzulárních výsad a imunity, a to za předpokladu, že nejsou občany České republiky, a že je zaručena vzájemnost,
 - pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou veřejně přístupného památkového objektu prohlášeného za kulturní památku, který je
 - ve vlastnictví České republiky, nebo
 - přístupný z důvodů výchovně vzdělávacích na základě písemné smlouvy uzavřené mezi Ministerstvem kultury a vlastníkem,
 - pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou, která je budovou, nebo se zdanitelnou jednotkou sloužící k vykonávání náboženských obřadů registrovaných církví a registrovaných náboženských společností podle zákona upravujícího církev a náboženské společnosti nebo sloužící k výkonu duchovní správy těchto církví a náboženských společností,
 - pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou, která je budovou, nebo se zdanitelnou jednotkou ve vlastnictví a obecně prospěšných společností, spolků, odborových organizací, organizací zaměstnavatelů, mezinárodních odborových organizací a jejich pobočných organizací,
 - pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou nebo zdanitelnou jednotkou sloužící
 - škole nebo školskému zařízení zapsanému ve školském rejstříku,
 - poskytování péče o děti do 3 let věku na základě oprávnění provozovat živnostenské podnikání,
 - muzeu nebo galerii, které spravují sbírky zapsané do centrální evidence sbírek muzejní povahy vedené Ministerstvem kultury,
 - knihovně vedené v evidenci knihoven,
 - veřejnému archivu podle zákona upravujícího archivnictví a spisovou službu,
 - zdravotnickému zařízení uvedenému v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb nebo v rozhodnutí o registraci,
 - zařízení sociálních služeb,

STORMWARE
TAX
Daňová přiznání

Daňová přiznání v klidu a pohodě | www.tax.cz

8. fundaci nebo ústavu k jimi vykonávané veřejně prospěšné činnosti,
- h) pozemky tvořící jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou nebo zdanitelnou jednotkou sloužící výlučně
1. k úpravě odpadů pro jejich další využití podle právních předpisů upravujících odpady,
 2. k asanaci a rekultivaci skládek odpadů podle právních předpisů upravujících odpady,
 3. k asanaci kontaminovaných pozemků, podzemních vod a objektů,
 4. pro třídění a sběr odpadů,
 5. pro tepelné, biologické, chemické nebo fyzikální zneškodňování odpadů,
 6. pro skládky odpadů splňující podmínky stanovené pro provoz skládky podle právních předpisů upravujících odpady,
 7. provozu malých vodních elektráren do výkonu 1 MW,
 8. provozu výroben elektřiny využívajících energii bioplynu,
 9. provozu výroben elektřiny nebo tepla využívajících energie bioplynu, pokud je získaná energie dodávána do sítě nebo dalším spotřebitelům,
 10. pro zdroje využívající geotermální energie včetně tepelných čerpadel, které dodávají teplo spotřebitelům,
 11. pro čistírny odpadních vod,
 12. rozvodnému tepelnému zařízení podle energetického zákona,
- i) pozemky, na nichž jsou zřízena veřejná a neveřejná pohřebiště podle zákona upravujícího pohřebnictví,
- j) pozemky území zvláště chráněných podle předpisů o ochraně přírody a krajiny¹⁾ s výjimkou národních parků a chráněných krajinných oblastí; v národních parcích a chráněných krajinných oblastech pozemky zařazené do jejich I. zóny,
- k) pozemky v rozsahu, v jakém se na nich nachází**
- 1. ochranné pásmo vodního zdroje I. stupně,**
 - 2. krajinný prvek skupina dřevin, stromořadí, travnatá údolnice, mez, příkop nebo mokřad, pokud je tento prvek evidován v evidenci ekologicky významných prvků podle zákona upravujícího zemědělství, nebo**
 - 3. příkop, mokřad, močál, bažina, skalní útvar, rokle nebo strž, pokud jde o pozemky ostatních ploch mimo zastavěné území obce, které nejsou užívány k podnikání,**
- l) pozemky veřejně přístupných parků, prostor a sportovišť,
- m) zemědělské pozemky na dobu pěti let a lesní pozemky na dobu 25 let, počínaje rokem následujícím po roce, kdy byly po rekultivaci technickým opatřením nebo biologickým zúrodněním vráceny zemědělské nebo lesní výrobě,
- n) v rozsahu zastavěné plochy uvedených staveb pozemky zastavěné stavbou podle stavebního zákona
1. upravující vodní tok,
 2. přehrady,
 3. sloužící ochraně před povodněmi,
 4. sloužící k závlaze a odvodňování pozemků,
 5. vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpraven vody,
 6. kanalizačních stok, kanalizačních objektů nebo čistíren odpadních vod, jakož i určenou k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací, nebo
 7. přenosové, přepravní nebo distribuční soustavy nebo rozvodného tepelného zařízení podle energetického zákona,
- o) pozemky zastavěné stavbou podle stavebního zákona, která je dálnicí, silnicí, místní komunikací, veřejnou účelovou komunikací, stavbou drah a na dráze, leteckou, vodních cest a přístavů, pokud jsou v souladu s kolaudačním rozhodnutím nebo kolaudačním souhlasem stavebního úřadu užívány k veřejné dopravě, a to v rozsahu zastavěné plochy těchto staveb, a jiné pozemky určené pro veřejnou dopravu,
- p) části pozemků, na kterých je zřízena měřická značka bodu bodového pole včetně signalizačního a ochranného zařízení bodu bodového pole, a pásy pozemků v lesích, vyčleněné pro rozvody elektrické energie a plynů.
- r) pozemky ve vlastnictví veřejných vysokých škol, které slouží k usku- tečňování akreditovaných studijních programů,
- s) pozemky určené k plnění funkcí lesa, na nichž se nacházejí lesy hospo- dářské pod vlivem imisí, zařazené do dvou nejvyšších pásem ohrožení,
- t) pozemky ve vlastnictví kraje, které se nacházejí v jeho územním obvo- du,
- u) pozemky ve vlastnictví veřejných výzkumných institucí,
- v) pozemky orné půdy, chmelnic, vinic, ovocných sadů a trvalých travních porostů, jestliže tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou; pokud obec uvedené pozemky od daně z pozemků takto osvobodí, toto osvobo- zení se nevztahuje na pozemky v zastavěném území podle stavebního zákona nebo v zastavitelné ploše podle stavebního zákona obce, jestliže tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou, ve které současně vyme- zí tyto pozemky jejich parcelním číslem s uvedením názvu katastrálního území, ve kterém leží,
- w) pozemky tvořící funkční celek s veřejnou monitorovací sítí zajišťující informace o stavu jednotlivých složek životního prostředí financované z veřejných rozpočtů,
- x) nejdéle na dobu 5 let pozemky ve vládou schválené zvýhodněné prů- myslové zóně podle zákona upravujícího investiční pobídky pořízené pro účely realizace investiční akce, pro kterou je vydáno rozhodnutí o příslibu investiční pobídky ve formě osvobození od daně z nemovitých věcí, jestliže obec zcela nebo částečně osvobodí pozemky ve zvýhodněné průmyslové zóně obecně závaznou vyhláškou.
- (2) Pozemkem tvořícím jeden funkční celek se zdanitelnou stavbou nebo zdanitelnou jednotkou se rozumí část pozemku nezbytně nutná k provozu a plnění funkce této zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky.
 - (3) Pozemky uvedené v odstavci 1 písm. a) jsou osvobozeny od daně z pozemků, nejsou-li užívány k podnikání, pronajímány nebo propachtová- ny; jsou-li tyto pozemky pronajaty nebo propachtovány obci, kraji nebo organizační složce státu anebo příspěvkové organizaci, jsou osvobozeny za předpokladu, že nejsou užívány k podnikání. Pozemky uvedené v odstavci 1 písm. d) až g), l), r), t) a u) jsou osvobozeny od daně z pozemků, nejsou-li užívány k podnikatelské činnosti nebo pronajímány. Pozemky uvedené v odstavci 1 písm. a), b) a t) jsou osvobozeny od daně z pozemků, není-li k nim zřízeno právo stavby.
 - (4) Poplatník daně uplatní nárok na osvobození od daně z pozemků podle odstavce 1 písm. d) až h), j), k), m), p), r), u) až x) v daňovém příznání.
 - (5) Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje i na část pozemku.

§ 5

Základ daně

- (1) Základem daně u pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovoc- ných sadů a trvalých travních porostů je cena půdy zjištěná násobením skutečné výměry pozemku v m² průměrnou cenou půdy stanovenou na 1 m² ve vyhlášce vydané na základě zmocnění v § 17 tohoto zákona.
- (2) Základem daně u pozemků hospodářských lesů a rybníků s inten- zivním a průmyslovým chovem ryb je cena pozemku zjištěná podle plat- ných cenových předpisů k 1. lednu zdaňovacího období nebo součin skuteč- né výměry pozemku v m² a částky 3,80 Kč.
- (3) Základem daně u ostatních pozemků je skutečná výměra pozemků v m² zjištěná k 1. lednu zdaňovacího období.

§ 6

Sazba daně

- (1) Sazba daně činí u pozemků
 - a) orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad ovocných sadů 0,75 %,
 - b) trvalých travních porostů, hospodářských lesů a rybníků s intenzivním a průmyslovým chovem ryb 0,25 %
- (2) Sazba daně u ostatních pozemků činí za každý 1 m² u
 - a) zpevněných ploch pozemků, užívaných k podnikání nebo v souvislosti s ním sloužících pro
 1. zemědělskou prvovýrobu, lesní a vodní hospodářství 1,00 Kč,
 2. průmysl, stavebnictví, dopravu, energetiku, ostatní zemědělskou vý- robu a ostatní druhy podnikání 5,00 Kč,
 - b) stavebních pozemků 2,00 Kč,
 - c) ostatních ploch 0,20 Kč,
 - d) zastavěných ploch a nádvorí 0,20 Kč.
- (3) Stavebním pozemkem se pro účely tohoto zákona rozumí zdanitel- nou stavbou nezastavěný pozemek určený k zastavění zdanitelnou stav- bou, která byla ohlášena nebo na kterou bylo vydáno stavební povolení nebo společné povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje nebo která bude prováděna na základě certifikátu autorizovaného inspektora anebo na základě veřejnoprávní smlouvy a to v rozsahu výměry pozemku v m² odpovídající zastavěné ploše nadzemní části zdanitelné stavby. Stavebním pozemkem není pozemek určený k zastavění zdanitelnou stavbou, která bude osvobozena podle § 9 odst. 1 písm. i) nebo j). Pozemek přestane být stavebním pozemkem, pokud se zdanitelná stavba nebo všechny jednotky v ní stanou předmětem daně ze staveb a jednotek, nebo pokud ohlášení nebo stavební povolení nebo společné povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje, pozbuje platnosti nebo posouzení autorizovaným inspektorem pozbuje účinků anebo zaniknou účinky veřejnoprávní smlouvy.
- (4) Základní sazba daně podle odstavce 2 písm. b) se násobí koeficien-

STORMWARE

POHODA

Ekonomický software

Start verze zdarma | www.pohoda-zdarma.cz

tem

- a) 1,0 v obcích do 1 000 obyvatel
1,4 v obcích nad 1 000 obyvatel do 6 000 obyvatel
1,6 v obcích nad 6 000 obyvatel do 10 000 obyvatel
2,0 v obcích nad 10 000 obyvatel do 25 000 obyvatel
2,5 v obcích nad 25 000 obyvatel do 50 000 obyvatel
3,5 v obcích nad 50 000 obyvatel ve statutárních městech a ve Františkových Lázních, Luhačovicích, Mariánských Lázních a Poděbradech
4,5 v Praze;
pro přiřazení koeficientu k jednotlivým obcím je rozhodný počet obyvatel obce podle posledního sčítání lidu;
- b) pro jednotlivé části obce může obec obecně závaznou vyhláškou koeficient, který je pro ni stanoven v ustanovení písmene a), zvýšit o jednu kategorii nebo snížit o jednu až tři kategorie podle členění koeficientů v ustanovení písmene a); koeficient 4,5 lze zvýšit na koeficient 5,0.
- (5) Zpevněnou plochou pozemku se v tomto zákoně rozumí pozemek nebo jeho část v m² evidovaný v katastru nemovitostí s druhem pozemku ostatní plocha nebo zastavěná plocha a nádvoří, jehož povrch je zpevněn stavbou podle stavebního zákona bez svislé nosné konstrukce, včetně plochy vlečky, bazénu nebo nádrží, pokud nejsou zdanitelnou stavbou.
- (6) Slouží-li zpevněná plocha pozemku různým druhům podnikání a nelze-li vymezit rozsahy výměry zpevněné plochy pozemku sloužící jednotlivým druhům podnikání, použije se sazba daně uvedená v odstavci 2 písm. a) bodě 2.

ČÁST DRUHÁ DAŇ ZE STAVEB A JEDNOTEK § 7

Předmět daně

- (1) Předmětem daně ze staveb a jednotek je, nachází-li se na území České republiky,
- a) zdanitelná stavba, kterou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí dokončená nebo užívaná
1. budova, kterou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí budova podle katastrálního zákona,
2. inženýrská stavba uvedená v příloze k tomuto zákonu,
- b) zdanitelná jednotka, kterou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí jednotka dokončená nebo užívaná.
- (2) Předmětem daně ze staveb a jednotek není zdanitelná stavba, v níž jsou zdanitelné jednotky.
- (3) Na zdanitelnou stavbu, která není samostatnou nemovitou věcí, se pro účely daně z nemovitých věcí hledí jako na nemovitou věc, jejímž vlastníkem je ten, kdo vlastní věc, jejíž je tato stavba součástí.
- (4) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na část budovy nebo inženýrské stavby uvedené v příloze k tomuto zákonu nebo součást jednotky, je-li dokončená nebo užívaná.

§ 8

Poplatníci daně

- (1) Poplatníkem daně ze staveb a jednotek je vlastník zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky.
- (2) Poplatníkem daně ze staveb a jednotek je, jde-li o zdanitelnou stavbu nebo zdanitelnou jednotku, která je
- a) ve vlastnictví České republiky,
1. organizační složka státu, státní příspěvková organizace, státní fond, státní podnik nebo jiná státní organizace, které jsou příslušné hospodařit nebo mají právo hospodařit s majetkem státu,
2. právnická osoba, která má právo užívat tuto zdanitelnou stavbu nebo zdanitelnou jednotku na základě výpůjčky vzniklé podle zákona upravujícího některé užívací vztahy k majetku České republiky,
- b) ve svěřenském fondu, tento fond,
- c) v podílovém fondu, tento fond,
- d) ve fondu obhospodařovaném penzijní společností, tento fond.
- (3) Poplatníkem daně ze staveb a jednotek je vždy nájemce nebo pachytýř u pronajaté nebo propachtované zdanitelné jednotky, která zahrnuje nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru, nebo zdanitelné stavby, s výjimkou budovy obytného domu, jsou-li
- a) s nimi příslušné hospodařit Státní pozemkový úřad nebo Správa státních hmotných rezerv, nebo
- b) převedené na základě rozhodnutí o privatizaci na Ministerstvo financí.

§ 9

Osvobození od daně

- (1) Od daně ze staveb a jednotek jsou osvobozeny
- a) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví České republiky,
- b) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví té obce, na jejímž katastrálním území se nacházejí,
- c) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví jiného státu užívané diplomatickými zástupci pověřenými v České republice, konzuly z povolání a jinými osobami, které podle mezinárodního práva požívají

- diplomatických a konzulárních výsad a imunity, a to za předpokladu, že nejsou občany České republiky, a že je zaručena vzájemnost.
- d) zdanitelné stavby veřejně přístupného památkového objektu prohlášeného za kulturní památku, který je
1. ve vlastnictví České republiky, nebo
2. přístupný z důvodů výchovně vzdělávacích na základě písemné smlouvy uzavřené mezi Ministerstvem kultury a vlastníkem; ve smlouvě musí být uveden časový a prostorový rozsah zpřístupnění a stanoven jeho režim v souladu s památkovou hodnotou a dalšími způsoby využití objektu,
- e) zdanitelné stavby, které jsou budovou, nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví registrovaných církví a registrovaných náboženských společností podle zákona upravujícího církev a náboženské společnosti sloužící k vykonávání náboženských obřadů a k výkonu duchovní správy těchto církví a náboženských společností,
- f) zdanitelné stavby, které jsou budovou, nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví a obecně prospěšných společností, spolků, odborových organizací, organizací zaměstnavatelů, mezinárodních odborových organizací a jejich pobočných organizací,
- g) zrušeno
- h) zrušeno
- i) zdanitelné stavby
1. vodárenských objektů včetně úpraven vody,
2. kanalizačních objektů nebo čistíren odpadních vod, jakož i zdanitelné stavby určené k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací,
3. k závlaze a odvodňování pozemků,
4. přenosové, přepravní nebo distribuční soustavy nebo rozvodného tepelného zařízení podle energetického zákona,
- j) zdanitelné stavby drah a na dráze, letecké, vodních cest a přístavů, pokud jsou v souladu s kolaudačním rozhodnutím nebo kolaudačním souhlasem stavebního úřadu užívány k veřejné dopravě,
- k) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky sloužící
1. školám a školským zařízením zapsaným ve školském rejstříku,
2. poskytování péče o děti do 3 let věku na základě oprávnění provozovat živnostenské podnikání,
3. muzeím a galeriím, které spravují sbírky zapsané do centrální evidence sbírek muzejní povahy vedené Ministerstvem kultury,
4. knihovnám vedeným v evidenci knihoven,
5. veřejným archivům podle zákona upravujícího archivnictví a spisovou službu,
6. zdravotnickým zařízením uvedeným v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb nebo v rozhodnutí o registraci,
7. zařízeními sociálních služeb,
8. fundaci nebo ústavu k jimi vykonávané veřejně prospěšné činnosti,
9. spolkům zdravotně postižených občanů.
- l) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky sloužící k zajištění hromadné osobní přepravy,
- m) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky sloužící výlučně
1. k úpravě odpadů pro jejich další využití podle právních předpisů upravujících odpady,
2. k asanaci a rekultivaci skládek odpadů podle právních předpisů upravujících odpady,
3. k asanaci kontaminovaných pozemků, podzemních vod a objektů,
4. pro třídění a sběr odpadů,
5. pro tepelné, biologické, chemické a fyzikální zneškodňování odpadů,
6. pro skládky odpadů splňující podmínky stanovené pro provoz skládky podle právních předpisů upravujících odpady,
7. provozu malých vodních elektráren do výkonu 1 MW,
8. provozu výroben elektřiny využívajících energii větru,
9. provozu výroben elektřiny nebo tepla využívajících energie bioplynu, pokud je získaná energie dodávána do sítě nebo dalším spotřebitelům,
10. pro zdroje využívající geotermální energie včetně tepelných čerpadel, které dodávají teplo spotřebitelům, nebo
11. jako zdroje energie z biomasy, nejde-li o její přímé spalování,
- n) zdanitelné stavby, které jsou budovou obytného domu, nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví držitele průkazu ZTP nebo ZTP/P, který je příjemcem příspěvku na živobytí nebo je osobou společně posuzovanou s příjemcem příspěvku na živobytí, a to v rozsahu, v jakém slouží k jejich trvalému bydlení,
- o) zdanitelné stavby, které jsou budovou pro rodinnou rekreaci a jsou ve vlastnictví
1. držitele průkazu ZTP, který je buď příjemcem příspěvku na živobytí nebo osobou společně posuzovanou s příjemcem příspěvku na živobytí, nebo
2. držitele průkazu ZTP/P,
- p) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky kulturních památek po provedení stavební úpravy, počínaje rokem následujícím po vydání kolaudačního souhlasu, a to na dobu 8 let,
- r) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky na dobu pěti let od roku následujícího po provedení změny spočívající ve změně systému vytá-

- pění přechodem z pevných paliv na systém využívající obnovitelné energie solární, větrné, geotermální, biomasy, nejde-li o její přímé spalování,
- s) budovy, s nimiž je příslušná hospodařit Česká konsolidační agentura,
- t) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví kraje, které se nacházejí v jeho územním obvodu,
- u) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví veřejných výzkumných institucí,
- v) zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky ve vlastnictví veřejných vysokých škol,
- w) nejdéle na dobu 5 let zdanitelné stavby ve vládou schválené zvýhodněné průmyslové zóně podle zákona upravujícího investiční pobídky pořízené nebo zřízené pro účely realizace investiční akce, pro kterou je vydáno rozhodnutí o příslibu investiční pobídky ve formě osvobození od daně z nemovitých věcí, jestliže obec zcela nebo částečně osvobodí zdanitelné stavby ve zvýhodněné průmyslové zóně obecně závaznou vyhláškou.

(2) Podléhá-li osvobození podle odstavce 1 pouze část zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky, zjistí se nárok na osvobození z poměru, v jakém je podlahová plocha nadzemní části zdanitelné stavby nebo podlahová plocha jednotky podléhající osvobození k celkové podlahové ploše nadzemních částí zdanitelné stavby nebo podlahové ploše jednotky.

(3) V případě zdanitelných staveb podle odstavce 1 písm. i) a j) podléhá osvobození podle odstavce 1 vždy celá zdanitelná stavba.

(4) Zdanitelné stavby, s výjimkou budov obytných domů, a zdanitelné jednotky, které zahrnují nebytový prostor jiný než sklep nebo komoru, uvedené v odstavci 1 písm. a) jsou osvobozeny od daně ze staveb a jednotek, nejsou-li užívány k podnikání, pronajímány nebo propachtovány; jsou-li pronajaty nebo propachtovány obci, kraji nebo organizační složce státu anebo příspěvkové organizaci, jsou osvobozeny za předpokladu, že nejsou užívány k podnikání. Zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky uvedené v ustanovení odstavce 1 písm. e), f), u) a v) jsou osvobozeny od daně ze staveb, nejsou-li užívány k podnikatelské činnosti nebo pronajímány. Osvobození od daně ze staveb a jednotek podle odstavce 1 písm. r) se nevztahuje na zdanitelnou stavbu a zdanitelnou jednotku, je-li centrálně vytápěna a napojena na systém rozvodného tepelného zařízení podle energetického zákona.

(5) Poplatník uplatní nárok na osvobození od daně ze staveb a jednotek podle odstavce 1 písm. d) až f), k), m) až r), u) až w) v daňovém přiznání.

§ 10

Základ daně

(1) Základem daně ze staveb a jednotek u zdanitelné stavby je výměra zastavěné plochy v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období.

(2) Zastavěnou plochou se pro účely daně z nemovitých věcí rozumí zastavěná plocha stavby podle stavebního zákona odpovídající nadzemní části zdanitelné stavby.

(3) Základem daně ze staveb a jednotek u jednotky je upravená podlahová plocha, kterou je výměra podlahové plochy zdanitelné jednotky v m² podle stavu k 1. lednu zdaňovacího období vynásobená

a) koeficientem 1,22, je-li

1. tato zdanitelná jednotka v budově bytového domu a
2. její součástí podíl na pozemku nebo je-li její vlastník spoluvlastníkem jiného pozemku ve spoluvlastnictví vlastníků takových zdanitelných jednotek užívaného společně s těmito jednotkami, nebo

b) koeficientem 1,20 v ostatních případech.

(4) Podlahová plocha zdanitelné jednotky pro účely daně z nemovitých věcí nezahrnuje podlahovou plochu společných částí nemovité věci v rozsahu podílu na nich, který je zahrnut v jednotce.

§ 11

Sazba daně

(1) Základní sazba daně činí

- a) u budovy obytného domu 2 Kč za 1 m² zastavěné plochy; u ostatní budovy tvořící příslušenství k budově obytného domu z výměry přesahující 16 m² zastavěné plochy 2 Kč za 1 m² zastavěné plochy,
- b) u budovy pro rodinnou rekreaci a budovy rodinného domu užívané pro rodinnou rekreaci 6 Kč za 1 m² zastavěné plochy a u staveb, která plní doplňkovou funkci k těmto budovám, s výjimkou garáží, 2 Kč za 1 m² zastavěné plochy,
- c) garáže vystavěné odděleně od budov od obytných domů a u zdanitelné jednotky, jejíž převážující část podlahové plochy je užívána jako garáž, 8 Kč za 1 m² zastavěné plochy nebo upravené podlahové plochy,
- d) u zdanitelné stavby a u zdanitelné jednotky, jejichž převážující část podlahové plochy nadzemní části zdanitelné stavby nebo, nemá-li podlahovou plochu, zastavěné plochy zdanitelné stavby nebo podlahové plochy zdanitelné jednotky je užívána k
 1. podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním hospodářství 2 Kč za 1 m² zastavěné plochy nebo upravené podlahové plochy,
 2. podnikání v průmyslu, stavebnictví, dopravě, energetice nebo ostatní zemědělské výrobě 10 Kč za 1 m² zastavěné plochy nebo upravené podlahové plochy,

3. ostatním druhům podnikání 10 Kč za 1 m² zastavěné plochy nebo upravené podlahové plochy,

e) u ostatní zdanitelné stavby 6 Kč za 1 m² zastavěné plochy,

f) ostatní zdanitelné jednotky 2 Kč za 1 m² upravené podlahové plochy.

(2) Základní sazby daně za 1 m² zastavěné plochy zdanitelné stavby zjištěné podle odstavce 1 písm. a) až c) a e) se zvyšují o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží, jestliže zastavěná plocha nadzemního podlaží přesahuje dvě třetiny zastavěné plochy. U zdanitelné stavby k podnikání se základní sazba daně za 1 m² zastavěné plochy zjištěné podle odstavce 1 zvyšuje o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží, jestliže zastavěná plocha nadzemního podlaží přesahuje jednu třetinu zastavěné plochy. Za zastavěnou plochu nadzemního podlaží se považuje zastavěná plocha nadzemním podlažím ohraničená pravouhlými průřezovými tvary vnějšího lince obvodových konstrukcí tohoto podlaží do vodorovné roviny. Za první nadzemní podlaží se považuje každé konstrukční podlaží, které má úroveň podlahy nebo i její části do 0,80 m pod nejnižším bodem přilehlého terénu, není-li v projektové dokumentaci stanoveno jinak. Všechna podlaží umístěná nad tímto podlažím včetně účelově určeného podkroví se považují za další nadzemní podlaží.

(3) Základní sazba daně

a) podle odstavce 1 písm. a) a f), případně zvýšená u zdanitelné stavby podle odstavce 2, se násobí koeficientem přiřazeným k jednotlivým obcím podle počtu obyvatel z posledního sčítání lidu

1,0 v obcích do 1 000 obyvatel

1,4 v obcích nad 1 000 obyvatel do 6 000 obyvatel

1,6 v obcích nad 6 000 obyvatel do 10 000 obyvatel

2,0 v obcích nad 10 000 obyvatel do 25 000 obyvatel

2,5 v obcích nad 25 000 obyvatel do 50 000 obyvatel

3,5 v obcích nad 50 000 obyvatel, ve statutárních městech^{16e)} a ve Františkových Lázních, Luhačovicích, Mariánských Lázních a Poděbradech 4,5 v Praze;

pro jednotlivé části obce může obec obecně závaznou vyhláškou koeficient, který je pro ni stanoven, zvýšit o jednu kategorii nebo snížit o jednu až tři kategorie v členění koeficientů; koeficient 4,5 lze zvýšit na koeficient 5,0,

b) u jednotlivých druhů zdanitelných staveb podle odstavce 1 písm. b) až d), případně zvýšená podle odstavce 2, a zdanitelných jednotek podle odstavce 1 písm. c) a d) se v celé obci násobí koeficientem 1,5, který může obec stanovit obecně závaznou vyhláškou.

(4) U budovy pro rodinnou rekreaci a budovy rodinného domu užívané pro rodinnou rekreaci a u staveb, která plní doplňkovou funkci k těmto budovám, s výjimkou garáže, se základní sazba daně podle odstavce 1 písm. b), případně zvýšená podle odstavce 2 násobí koeficientem 2,0 nebo se koeficient, je-li stanoven podle odstavce 3 písm. b), násobí koeficientem 2,0, pokud jsou tyto budovy umístěny v národních parcích a v zónách I. chráněných krajinných oblastí.

(5) Při stejném poměru podlahových ploch užívaných k různým účelům se u zdanitelné jednotky použije nejvyšší příslušná sazba. U zdanitelné stavby, jejíž podlahová plocha nadzemní části je užívána ve stejném poměru k různým druhům podnikání, se použije nejvyšší příslušná sazba.

(6) U zdanitelné stavby uvedené v odstavci 1 písm. a), b), c) nebo e), jejíž převážující část podlahové plochy nadzemní části je užívána k podnikání, se použije sazba podle odstavce 1 písm. d).

(7) Má-li podnikatel zařazenou v obchodním majetku podle zákona upravujícího daně z příjmů zdanitelnou stavbu nebo zdanitelnou jednotku, s výjimkou budovy podle odstavce 1 písm. a), zdanitelné jednotky podle odstavce 1 písm. c) a zdanitelné jednotky podle odstavce 1 písm. f), která nezahrnuje jiný nebytový prostor než garáž, sklep nebo komoru, použije se u nich sazba podle odstavce 1 písm. d).

§ 11a

Zvýšení daně

(1) Daň ze staveb a jednotek se za budovu obytného domu s nebytovým prostorem užívaným k podnikání, s výjimkou nebytového prostoru, který je osvobozenou částí budovy nebo který je užíván k podnikání v zemědělské prvovýrobě, zvyšuje o součin

a) výměry podlahové plochy tohoto nebytového prostoru v m² a

b) 2 Kč.

(2) Daň ze staveb a jednotek se za zdanitelnou jednotku, která zahrnuje i nebytový prostor užívaný k podnikání s výjimkou nebytového prostoru, který je osvobozenou částí zdanitelné jednotky, nebo je užíván k podnikání v zemědělské prvovýrobě, lesním nebo vodním hospodářství, zvyšuje o součin

a) upravené podlahové plochy tohoto nebytového prostoru a

b) kladného rozdílu mezi

1. sazbou daně příslušnou pro jednotku, jejíž převážující část podlahové plochy je užívána pro podnikání, a
2. sazbou daně příslušnou pro tuto jednotku.

ČÁST TŘETÍ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 12

Místní koeficient

Obec může obecně závaznou vyhláškou pro všechny nemovité věci na území celé obce stanovit jeden místní koeficient ve výši 2, 3, 4 nebo 5. Tímto koeficientem se vynásobí daň poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, zdanitelných staveb nebo zdanitelných jednotek, popřípadě jejich souhrny, s výjimkou pozemků uvedených v § 5 odst. 1.

§ 12a

Zaokrouhlování

(1) Základ daně z pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů a základ daně z pozemků hospodářských lesů a rybníků s intenzivním a průmyslovým chovem ryb se zaokrouhluje na celé Kč nahoru.

(2) Základ daně z pozemků u ostatních pozemků se zaokrouhluje na celé m² nahoru.

(3) Základ daně ze staveb a jednotek se zaokrouhluje na celé m² nahoru.

(4) Daň z pozemků za jednotlivé druhy pozemků a daň ze staveb a jednotek za jednotlivé zdanitelné stavby nebo souhrn zdanitelných staveb, za jednotlivé zdanitelné jednotky nebo souhrn zdanitelných jednotek se zaokrouhluje na celé Kč nahoru. Obdobně se postupuje při zaokrouhlování daně odpovídající spoluvlastnickému podílu na pozemku, zdanitelné stavbě nebo zdanitelné jednotce.

§ 12b

Jednotky

Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

§ 12c

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. Ke změnám skutečností rozhodných pro daň, které nastanou v průběhu zdaňovacího období, se nepřihlíží.

§ 12d

Osvobození od daně z nemovitých věcí ve zvýhodněných průmyslových zónách

(1) Osvobození od daně z nemovitých věcí ve zvýhodněné průmyslové zóně nesmí ve zdaňovacím období překročit míru veřejné podpory podle zákona upravujícího investiční pobídky vztahenou k dosud skutečně vynaloženým způsobilým nákladům a současně nemůže v celkovém souhrnu s dalšími formami investiční pobídky překročit maximální výši podpory stanovenou rozhodnutím o příslibu investiční pobídky podle zákona upravujícího investiční pobídky.

(2) Částečné osvobození od daně z nemovitých věcí ve zvýhodněné průmyslové zóně určí obec v obecně závazné vyhlášce procentem.

(3) V obecně závazné vyhlášce obec vymezí pozemky zvýhodněné průmyslové zóny jejich parcelním číslem s uvedením katastrálního území, ve kterém leží.

ČÁST ČTVRTÁ

SPRÁVA DANĚ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ

§ 13

Solidární daňová povinnost

(1) Poplatníci, kteří jsou spoluvlastníky nemovité věci, nebo u nichž nelze určit podíl na nemovité věci, jsou povinni plnit daňovou povinnost společně a nerozdílně.

(2) Na poplatníky, kteří jsou povinni plnit daňovou povinnost společně a nerozdílně, se hledí, jako by měli společnou daňovou povinnost.

§ 13a

Daňové přiznání

(1) Daňové přiznání je poplatník povinen podat příslušnému správci daně do 31. ledna zdaňovacího období. Daňové přiznání se nepodává, pokud je poplatník podal na některé z předchozích zdaňovacích období nebo daň byla stanovena v některém z předchozích zdaňovacích období z moci úřední a ve srovnání s tímto předchozím zdaňovacím obdobím nedošlo ke změně okolností rozhodných pro stanovení daně. V tomto případě se daň vyměří ve výši poslední známé daně a za den vyměření daně a současně za den doručení tohoto rozhodnutí poplatníkovi se považuje 31. leden zdaňovacího období; správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek vyměření oznámit platebním výměrem, platební výměr nemusí obsahovat odůvodnění, založí se do spisu a nelze se proti němu odvolat. Na žádost daňového subjektu mu správce daně zašle stejnopis platebního výměru, a to do 30 dnů ode dne, kdy žádost obdržel. Dojde-li ve srovnání s předchozím zdaňovacím obdobím ke změně okolností rozhodných pro stanovení daně nebo ke změ-

ně v osobě poplatníka, je poplatník povinen daň do 31. ledna zdaňovacího období přiznat; v těchto případech lze daň přiznat buď podáním daňového přiznání nebo podáním dílčího daňového přiznání. V dílčím daňovém přiznání poplatník uvede jen nastalé změny a výpočet celkové daně.

(2) Dojde-li ve srovnání s předchozím zdaňovacím obdobím pouze

- ke změně sazeb daně,
 - ke změně průměrné ceny půdy přiřazené ke stávajícím jednotlivým katastrálním územím podle § 5 odst. 1,
 - ke stanovení nebo ke změně koeficientu podle § 6 odst. 4, § 11 odst. 3 a 4 nebo podle § 12,
 - k zániku osvobození od daně, jestliže tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou podle § 4 odst. 1 písm. v) nebo uplynutím zákonem stanovené lhůty anebo uplynutím lhůty stanovené obecně závaznou vyhláškou podle § 17a a předmět daně není ani částečně osvobozen od daně z jiného důvodu; nebo
 - ke změně místní příslušnosti,
- poplatník není povinen podat daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání, ani sdělit tyto změny. Daň se stanoví ve výši poslední známé daně upravené o změny podle písmen a) až e).

(3) Zemřel-li poplatník v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání, aniž by splnil povinnost ho podat, prodlužuje se tato lhůta o 2 měsíce. Bylo-li skončeno řízení o pozůstalosti v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání, aniž by osoba spravující pozůstalost splnila povinnost ho podat, prodlužuje se tato lhůta o 2 měsíce.

(4) Podá-li daňové přiznání jeden z poplatníků majících vlastnická nebo jiná práva k téže nemovité věci, považuje se tento poplatník za jejich společného zástupce, pokud si poplatníci nezvolí společného zmocněnce nebo nejde-li o případ podle odstavce 5.

(4) Podá-li daňové přiznání jeden z poplatníků majících vlastnická nebo jiná práva k téže nemovitosti, považuje se tento poplatník za jejich společného zástupce, pokud si poplatníci nezvolí jiného společného zástupce nebo není-li dále stanoveno jinak.

(5) Je-li ve lhůtě do 31. ledna zdaňovacího období podáno daňové přiznání alespoň jedním z poplatníků, kteří jsou spoluvlastníky, za jeho spoluvlastnický podíl na nemovité věci, má povinnost podat daňové přiznání každý spoluvlastník za svůj podíl na nemovité věci samostatně. V tomto případě přiznává a platí každý spoluvlastník daň ve výši svého podílu na celkové dani odpovídající jeho podílu na nemovité věci. Postup podle věty první nelze uplatnit u pozemku evidovaného v katastru nemovitostí zjednodušeným způsobem. Jestliže některý ze spoluvlastníků nemovité věci daňové přiznání nepodá, správce daně mu stanoví daň z moci úřední, bez předchozí výzvy k podání daňového přiznání.

(6) Pokud v předchozím zdaňovacím období měli spoluvlastníci nemovité věci společného zástupce nebo společného zmocněnce, a pokud bude uplatněn správcem daně postup podle odstavce 5 věty čtvrté, neuplatní se pokuta za opožděné tvrzení daně ani penále z doměřené daně. Úrok z prodlení podle daňového řádu počítá se od páteho pracovního dne následujícího po náhradním dni splatnosti daně stanovené z moci úřední.

(7) Podle odstavce 5 a odstavce 6 věty první se postupuje rovněž při doměření daně ostatním spoluvlastníkům, jestliže jeden ze spoluvlastníků podal dodatečné daňové přiznání k poslední známé dani stanovené z moci úřední podle odstavce 5.

(8) Nepodá-li daňové přiznání žádný z poplatníků majících vlastnická nebo jiná práva k téže nemovité věci a nezvolí-li si společného zmocněnce ani na výzvu správce daně, správce daně jim stanoví daň z moci úřední ve výši odpovídající jejich podílu na nemovité věci bez předchozí výzvy k podání daňového přiznání.

(9) Ztratil-li ten, kdo byl poplatníkem daně z nemovitých věcí, postavení poplatníka proto, že v průběhu zdaňovacího období se změnila vlastnická nebo jiná práva ke všem nemovitým věcem v územním obvodu téhož správce daně, které u něho podléhaly dani z nemovitých věcí, nebo tyto nemovité věci zanikly, je povinen oznámit tuto skutečnost správci daně nejpozději do 31. ledna následujícího zdaňovacího období.

(10) Dojde-li ke změně ostatních údajů uvedených v daňovém přiznání, je poplatník povinen tyto změny oznámit správci daně do 30 dnů ode dne, kdy nastaly.

(11) Nebylo-li do 31. prosince roku, ve kterém byl podán návrh na vklad práva vlastnického do katastru nemovitostí, kterým toto právo vzniká, rozhodnuto o jeho povolení, je poplatník povinen za nemovitou věc, která byla předmětem vkladu práva vlastnického podat daňové přiznání nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl zapsán vklad práva vlastnického do katastru nemovitostí. Daňové přiznání poplatník podává na zdaňovací období následující po roce, v němž vznikly právní účinky vkladu. Povinnost podat daňové přiznání nevzniká, pokud daňové přiznání za nemovitost podal současný společný zástupce nebo společný zmocněnec.

(12) Nepřešlo-li do 31. prosince zdaňovacího období vlastnické právo k nemovité věci prodané v dražbě, je poplatník za nemovitou věc povinen podat daňové přiznání nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž

- byly splněny podmínky pro nabytí vlastnického práva k nemovité věci

- vydražené v dražbě, s výjimkou veřejné dražby, vydražitelem nebo předražitelem, nebo
- b) bylo vydáno vydražiteli potvrzení o nabytí vlastnického práva k nemovité věci vydražené ve veřejné dražbě.

§ 13b

Stanovení daně

- (1) Daň z nemovitých věcí se stanoví na zdaňovací období podle stavu k 1. lednu roku, na který je daň stanovována.
- (2) Daň z nemovitých věcí lze stanovit platebním výměrem, dodatečným platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem; stanovení daně hromadným předpisným seznamem se neodůvodňuje.
- (3) V případech, kdy se daňové přiznání nepodává, počne běžet lhůta pro stanovení daně dnem 31. ledna zdaňovacího období.

§ 14

Zvláštní ustanovení o daňovém přiznání a stanovení daně

- (1) Nedodrží-li poplatník, který uplatňuje nárok na osvobození od daně z nemovitých věcí ve zvláště upravené průmyslové zóně, některou ze všeobecných podmínek stanovených zákonem upravujícím investiční pobídky nebo některou z povinností, jejichž nesplněním pozbývá rozhodnutí o přislíbení investiční pobídky platnosti, nárok na osvobození pozemků nebo zdanitelných staveb zaniká.
- (2) Zanikl-li nárok na osvobození podle odstavce 1, je poplatník povinen podat dodatečná daňová přiznání na všechna zdaňovací období, ve kterých uplatnil nárok na toto osvobození.
- (3) Byla-li poskytnuta investiční pobídka formou osvobození podle odstavce 1, lhůta pro stanovení daně na zdaňovací období, ve kterém nárok na toto osvobození vznikl, i pro všechna zdaňovací období, na která lze toto osvobození uplatnit, končí současně se lhůtou pro stanovení daně na zdaňovací období, v němž uplynula lhůta pro uplatnění nároku na toto osvobození.

§ 15

Placení daně

- (1) Daň z nemovitých věcí je splatná:
- a) u poplatníků daně provozujících zemědělskou výrobu a chov ryb ve dvou stejných splátkách, a to nejpozději do 31. srpna a do 30. listopadu zdaňovacího období,
- b) u ostatních poplatníků daně ve dvou stejných splátkách, a to nejpozději do 31. května a do 30. listopadu zdaňovacího období.
- (2) Nepřesáhne-li roční daň z nemovitých věcí částku 5 000 Kč, je splatná najednou, a to nejpozději do 31. května zdaňovacího období. Ke stejnému datu lze daň z nemovitostí zaplatit najednou i při vyšší částce.
- (3) Činí-li u jednoho poplatníka celková daň z nemovitých věcí nacházejících se v obvodu územní působnosti jednoho správce daně méně než 30 Kč a není-li dále stanoveno jinak, daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání se za podmínky uvedených v § 13a tohoto zákona podává, daň se stanoví, ale nepředepíše. Výsledek stanovení se poplatníkovi neoznamuje, pokud o to poplatník nepožádá.
- (4) Činí-li v obvodu územní působnosti jednoho správce daně daň z pozemků u poplatníka, který podle § 13a odst. 5 podává daňové přiznání za spoluvlastnický podíl na daní z pozemku nebo mu je podle § 13a odst. 5 nebo 8 stanovena daň ve vyšší spoluvlastnického podílu na daní z pozemku s moci úřední, a nejedná-li se o podíly od daně zcela osvobozené, méně než 50 Kč, je daň poplatníka u daně z pozemků 50 Kč. Obdobně se postupuje u daně ze staveb a jednotek.
- (5) Jsou-li důvody pro podání daňového přiznání podle ustanovení § 13a odst. 11 nebo odst. 12 nebo je-li prodloužena lhůta pro podání daňového přiznání, je daň z nemovitých věcí nebo její splátka, jejichž splatnost nastala před uplynutím lhůty pro podání daňového přiznání, splatná v poslední den lhůty pro podání daňového přiznání.

§ 15a

Pokuta za opožděné tvrzení daně

Má-li poplatník povinnost podat daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání na daň nižší, než je poslední známá daň, a podá-li je po lhůtu pro jejich podání, aniž by byl správcem daně k tomu vyzván, nevzniká poplatníkovi povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně.

§ 16

Zvláštní ustanovení o splatnosti daně

Přesáhne-li při doměření daně roční daň z nemovitých věcí částku 5 000 Kč a poslední známá daň nepřesáhla tuto částku, část daně odpovídající poslední známé daní je splatná ve lhůtě splatnosti první splátky daně a doměřený rozdíl je splatný do 30. listopadu zdaňovacího období.

ČÁST PÁTÁ
OZNAMOVACÍ POVINNOST OBCE

§ 16a

- (1) Obecně závaznou vyhláškou vydanou obcí podle ustanovení § 4

odst. 1 písm. v) a x), § 6, § 9 odst. 1 písm. w), § 11 a 12 je obec povinna zaslat v jednom vyhotovení správci daně do pěti dnů ode dne nabytí její platnosti, přičemž obecně závazná vyhláška musí nabytí platnosti nejpozději do 1. října předchozího zdaňovacího období a účinnosti nejpozději do 1. ledna následujícího zdaňovacího období; má-li vyhláška zpětnou účinnost, je neplatná.

(2) Obec je povinna zaslat obecně závaznou vyhlášku vydanou podle § 17a v jednom vyhotovení správci daně do pěti dnů ode dne nabytí její platnosti.

ČÁST ŠESTÁ
ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 17

Ministerstvo zemědělství České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky upraví vyhláškou seznam katastrálních území s přiřazenými průměrnými cenami pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů, a trvalých travních porostů odvozenými z bonitovaných půdně ekologických jednotek.

§ 17a

- (1) Obec může při řešení důsledků živelních pohrom zcela nebo částečně osvobodit od daně z nemovitých věcí na svém území obecně závaznou vyhláškou nemovité věci dotčené živelní pohromou, a to nejdéle na dobu 5 let. Osvobození od daně z nemovitostí lze též stanovit za již uplynulé zdaňovací období.
- (2) Obecně závazná vyhláška podle odstavce 1 musí být vydána tak, aby nabyla účinnosti do 31. března roku následujícího po zdaňovacím období, v němž k živelní pohromě došlo. Částečné osvobození se vyjádří procentem.
- (3) Poplatník uplatní nárok na osvobození podle odstavce 2 v dodatečném daňovém přiznání, uplatňuje-li tento nárok za již uplynulé zdaňovací období nebo uplatňuje-li jej na zdaňovací období po lhůtě pro podání daňového přiznání.

ČÁST OSMÁ
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ
§ 18

- (1) Osvobození od daně z pozemků podle § 4 zákona č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, a nařízení vlády České republiky č. 554/1991 Sb., o osvobození některých příjmů od daně z příjmů obyvatele a daňových úlevách pro začínající samostatně hospodařící rolníky, zůstává v platnosti až do uplynutí lhůty rozhodné pro osvobození, pokud tento zákon nestanoví nové lhůty.
- (2) Úlevy, na které vznikl nárok podle nařízení vlády České republiky č. 579/1990 Sb., o úlevách na domovní dani, se poskytnou poplatníkům formou odpočtu od vypočtené daně z nemovitosti.

§ 19

U staveb, kde vznikla daňová povinnost platit domovní daň podle nájemného a ceny užívání podle zákona č. 143/1961 Sb., o domovní dani, v roce 1992, vyměří příslušný obecní úřad daň na rok 1992 po jeho uplynutí z nájemného a ceny užívání připadající na dobu ode dne vzniku daňové povinnosti do konce roku 1992, po srážce odčitatelných položek připadajících na tuto dobu.

§ 19a

Ve zdaňovacím období roku 1994 budou poplatníci, kteří nemají povinnost podat daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání, platit zálohy na daň ve vyšší daně splatné v předchozím zdaňovacím období k termínům uvedeným v § 15 odst. 1 a 2 až do doby doručení hromadného předpisného seznamu nebo platebního výměru. Rozdíl mezi splatnou daňovou povinností a zaplacenými zálohami poplatníci zaplatí ve lhůtě do 15 dnů po doručení hromadného předpisného seznamu nebo platebního výměru. Přeplatek, který je rozdílem mezi zaplacenými zálohami a roční daňovou povinností, se vrátí za podmínek stanovených zvláštním předpisem.

§ 19b

Společný zástupce, který byl společným zástupcem poplatníků majících vlastnická nebo jiná práva k témuž pozemku do 31. prosince 2006, se považuje za společného zástupce i na následující zdaňovací období, pokud si poplatníci nezvolí jiného společného zástupce podle § 13a odst. 4 nebo postup podle § 13a odst. 5 tohoto zákona.

§ 20

Daň z nemovitostí se vyměří podle tohoto zákona poprvé na rok 1993 podle stavu k 1. lednu 1993.

§ 21

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. S působností pro Českou republiku zákon č. 143/1961 Sb., o domovní

dani, ve znění zákona č. 129/1974 Sb.

2. § 1 písm. g) a § 8 zákona České národní rady č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích.

3. Nařízení vlády České socialistické republiky č. 82/1978 Sb., o osvobození obytných domů s byty v osobním vlastnictví od domovní daně.

4. Nařízení vlády České republiky č. 579/90 Sb., o úlevách na domovní dani.

5. S působností pro Českou republiku vyhláška ministerstva financí č. 144/1961 Sb., kterou se provádí zákon č. 143/1961 Sb., o domovní dani.

6. S působností pro Českou republiku vyhláška ministerstva financí č. 14/1968 Sb., o úlevách na domovní dani.

7. Vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky č. 101/1976 Sb., kterou se doplňuje vyhláška ministerstva financí č. 14/1968 Sb., o úlevách na domovní dani.

8. Vyhláška ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky č. 217/1988 Sb., o odvádění nájemného na zvláštní účty nájemného, ve znění vyhlášky č. 29/1991 Sb.

9. Opatření ministerstva financí České republiky ze dne 25. 1. 1991 k odstranění nesrovnalostí při vyměřování domovní daně (vyhlášeno v částce 55/1991 Sb.).

§ 22

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem od 1. 1. 1993

* * *

VYBRANÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ Z NOVELIZUJÍCÍCH ZÁKONŮ

Čl. II zákona č. 364/2019 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z nemovitých věcí na zdaňovací období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 338/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze do zdaňovacího období roku 2021 včetně použít pro pozemky, které byly v posledním zdaňovacím období započatém přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona osvobozeny od daně z pozemků podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

* * *

Příloha k zákonu č. 338/1992 Sb.

Inženýrské stavby, které jsou zdanitelnou stavbou

KÓD CZ-CC Text CZ-CC

Slovní popis

ex221341	Věže pro vysílání, retranslační věže a telekomunikační stožáry
ex230141	Věže pro vysílání a retranslační věže Věže, stožáry, věžové zásobníky pro hornictví a těžbu surovin věže a věžové zásobníky pro hornictví a těžbu surovin
230241	Věže chladicí pro energetiku
ex230251	Komíny a kouřové kanály pro energetiku komíny pro energetiku
ex230341	Věže, stožáry, věžové zásobníky chemických podniků věže a věžové zásobníky chemických podniků
230351	Průmyslové komíny chemických podniků
ex230411	Stavby hutního a těžkého průmyslu (kromě budov) vysoké pece
ex230441	Věže, stožáry, věžové zásobníky - pro ostatní průmysl věže a věžové zásobníky pro ostatní průmysl
230451	Průmyslové komíny pro ostatní průmysl

Je-li před číselným kódem Klasifikace stavebních děl CZ-CC uvedeno „ex“, vztahuje se příloha na inženýrské stavby označené současně číselným kódem CZ-CC a výslovně uvedeným slovním popisem k tomuto kódu v části přílohy.

Pro bleskovou orientaci v zákonném opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí

■ Strany: 133 - 138 ■ Právní stav publikovaného textu: 1. ledna 2020 ■ Poslední novelizace: zákonem č. 264/2019 Sb. ■ Účinnost poslední novely: 1. listopadu 2019

Zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí,

ve znění zákona č. 254/2016 Sb. a zákona č. 264/2019 Sb.

Jak jsou vyznačeny novely v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel účinných v průběhu platnosti zákona až do 31. října 2019
- tučné černé písmo – text, který byl novelizován k 1. listopadu 2019 (zákonem č. 264/2019 Sb.)

ČÁST PRVNÍ DANĚ HLAVA I SUBJEKT DANĚ § 1

Poplatník daně

(1) Poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí je nabyvatel vlastnického práva k nemovité věci.

(2) Jde-li o nabytí vlastnického práva k nemovité věci do podílového fondu, fondu obhospodařovaného penzijní společností nebo svěřenského fondu, hledí se na tyto fondy jako na jediné nabyvatele vlastnického práva k nemovité věci.

HLAVA II PŘEDMĚT DANĚ § 2

Vymezení předmětu daně

(1) Předmětem daně z nabytí nemovitých věcí je úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která je

- pozemkem, stavbou nebo jednotkou nacházejícími se na území České republiky,
- právem stavby, jímž zatížený pozemek se nachází na území České republiky, nebo
- spoluvlastnickým podílem na nemovité věci uvedené v písmenech a) nebo b).

(2) Jde-li o nabytí vlastnického práva k inženýrské síti nebo spoluvlastnickému podílu na ní, je předmětem daně z nabytí nemovitých věcí pouze úplatné nabytí vlastnického práva k budově podle katastrálního zákona, která je částí této sítě a která se nachází na území České republiky, nebo spoluvlastnickému podílu na takové budově; tato budova nebo spoluvlastnický podíl na ní se pro účely daně z nabytí nemovitých věcí považují za nemovitou věc.

(3) Předmětem daně z nabytí nemovitých věcí je také nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která je uvedena v odstavci 1 nebo 2, na základě

- zajišťovacího převodu práva,
- úplatného postoupení pohledávky zajištěné zajišťovacím převodem práva.

(4) V případě zrušení a vypořádání spoluvlastnictví k více nemovitým věcem uvedeným v odstavci 1 nebo 2, jejichž spoluvlastníci jsou totožní, je předmětem daně z nabytí nemovitých věcí pouze úplatné nabytí vlastnického práva k podílu na těchto nemovitých věcech v rozsahu, v jakém svou hodnotou odpovídá kladnému rozdílu mezi souhrnem hodnot všech podílů spoluvlastníka na těchto nemovitých věcech po vypořádání a před vypořádáním; úplatou není podíl na těchto nemovitých věcech, ke kterému spoluvlastník vypořádáním pozbývá vlastnické právo.

§ 3

Nabytí vlastnického práva

(1) Za nabytí vlastnického práva k nemovité věci se pro účely daně z nabytí nemovitých věcí považuje také

- vyčlenění nebo nabytí nemovité věci do svěřenského fondu a
- nabytí stavby, která se stane součástí pozemku a která byla
 - samostatnou nemovitou věcí,
 - součástí práva stavby, nebo
 - neoprávněně zřízena na tomto pozemku.

(2) Za nabytí vlastnického práva k právu stavby se pro účely daně z

nabytí nemovitých věcí považuje také prodloužení doby, na kterou je právo stavby zřízeno.

§ 4 Úplata

(1) Úplatou se rozumí částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžního plnění, které mají být nebo jsou poskytnuty za přijaté plnění.

(2) Hodnota nepeněžního plnění se určí podle zákona upravujícího oceňování majetku.

(3) Nelze-li ke dni nabytí vlastnického práva k nemovité věci určit hodnotu nepeněžního plnění podle zákona upravujícího oceňování majetku, je touto hodnotou zjištěná cena nabývané nemovité věci snižená o úplatu, jejíž hodnotu určit lze.

§ 5 Vyloučení z předmětu daně

Předmětem daně z nabytí nemovitých věcí není nabytí vlastnického práva k nemovité věci

- prováděním pozemkových úprav,
- přeměnami právnických osob s výjimkou převodu jmění na společníka, nebo
- poskytnuté jako náhrada při vyvlastnění.

HLAVA III OSVOBOZENÍ OD DANĚ

§ 6

Věcná osvobození ve veřejnoprávní oblasti

(1) Od daně z nabytí nemovitých věcí je osvobozeno nabytí vlastnického práva k nemovité věci

- členským státem Evropské unie,
- jiným státem, je-li zaručena vzájemnost,
- územním samosprávným celkem nebo dobrovolným svazkem obcí.

(2) Od daně z nabytí nemovitých věcí je za podmínky, že nejde o veřejnou podporu neslučitelnou s vnitřním trhem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, osvobozeno nabytí vlastnického práva k nemovité věci

- právnickou osobou, nabývá-li vlastnické právo k nemovité věci z majetku členského státu Evropské unie nebo z majetku jiného státu, je-li u tohoto jiného státu zachována vzájemnost, a členský stát Evropské unie nebo jiný stát je

- zřizovatelem této právnické osoby, nebo

 STORMMARE
SOFTWARE DEVELOPMENT

mPOHODA

Mobilní fakturace a prodej | zdarma na www.mpohoda.cz

2. jediným členem této právnické osoby,
 b) právnickou osobou, nabývá-li vlastnické právo k nemovité věci z majetku územního samosprávného celku a územní samosprávný celek je
 1. zřizovatelem této právnické osoby, nebo
 2. jediným členem této právnické osoby.
 (3) U územního samosprávného celku je podmínka jediného člena splněna i v případě, že členy právnické osoby jsou pouze územní samosprávné celky.

§ 7

Věcná osvobození u nových staveb

- (1) Od daně z nabytí nemovitých věcí je osvobozeno první úplatné nabytí vlastnického práva k
 a) pozemku nebo právu stavby, jejichž součástí je dokončená nebo užívaná stavba rodinného domu,
 b) dokončené nebo užívané stavbě rodinného domu,
 c) dokončené nebo užívané jednotce v bytovém domě **nebo rodinném domě**, která
 1. nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru užívané společně s bytem, vzniklé výstavbou, nástavbou, přístavbou nebo stavební úpravou tohoto domu, nejde-li pouze o rozdělení nebo sloučení stávajících jednotek,
 2. na základě stavební úpravy nebytového prostoru nově nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru užívané společně s bytem.
 (2) Nabytí vlastnického práva k nemovité věci podle odstavce 1 je od daně osvobozeno pouze tehdy, dojde-li k němu v době 5 let ode dne dokončení nebo započetí užívání rodinného domu, jednotky v bytovém domě **nebo rodinném domě** nebo jednotky v bytovém domě **nebo rodinném domě** změněné stavební úpravou, a to od toho dne, který nastane dříve.

§ 8

Věcná osvobození u jednotek

- (1) Od daně z nabytí nemovitých věcí je osvobozeno nabytí vlastnického práva k jednotce, která zahrnuje družstevní byt nebo družstevní nebytový prostor, který je garáží, sklepem nebo komorou, a nezahrnuje jiný nebytový prostor, je-li nabyvatelem fyzická osoba, která je nájemcem tohoto družstevního bytu nebo družstevního nebytového prostoru.
 (2) Od daně z nabytí nemovitých věcí je osvobozeno nabytí vlastnického práva k jednotce, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru a která je ve vlastnictví právnické osoby vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem domu s jednotkami, a fyzická osoba, která vlastnické právo k jednotce nabývá,
 a) je nájemcem této jednotky,
 b) je členem této právnické osoby a
 c) podílela se nebo její právní předchůdce se podílel svým peněžním nebo nepeněžním plněním na pořízení domu s jednotkami.
 (3) Stane-li se jednotka součástí společného jmění manželů, nárok na osvobození od daně vznikne i v případě, kdy podmínky podle odstavců 1 nebo 2 splní alespoň jeden z manželů.

§ 9

Ostatní věcná osvobození

- (1) Od daně z nabytí nemovitých věcí je osvobozeno nabytí vlastnického práva k nemovité věci při
 a) provádění reorganizace v rámci insolvenčního řízení, jde-li o vydání části dlužnických aktiv věřitelům nebo o převod dlužnických aktiv na nově založenou právnickou osobu, ve které mají věřitelé majetkovou účast,
 b) vložení nemovité věci do sociálního družstva nebo evropského fondu sociálního podnikání.
 (2) Od daně z nabytí nemovitých věcí je osvobozeno nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která je předmětem finančního leasingu podle zákona upravujícího daně z příjmů, jejím uživatelem podle zákona upravujícího daně z příjmů.

HLAVA IV
 ZÁKLAD DANĚ
 § 10

Stanovení základu daně

Základem daně z nabytí nemovitých věcí je nabývací hodnota snížená o uznatelný výdaj.

§ 11

Nabývací hodnota

- (1) Nabývací hodnotou je
 a) sjednaná cena,
 b) srovnávací daňová hodnota,
 c) zjištěná cena, nebo
 d) zvláštní cena.

(2) Nabývací hodnota se stanoví ke dni, kdy nastala skutečnost, která je předmětem daně z nabytí nemovitých věcí.

§ 12

Postup určení nabývací hodnoty

- (1) Nabývací hodnotou je sjednaná cena,
 a) je-li vyšší nebo rovna srovnávací daňové hodnotě, nebo
 b) stanoví-li toto zákonné opatření Senátu, že nabývací hodnotou je výlučně sjednaná cena.
 (2) Nabývací hodnotou je srovnávací daňová hodnota, je-li vyšší než sjednaná cena.
 (3) Nabývací hodnotou je zjištěná cena,
 a) není-li nabývací hodnotou sjednaná cena nebo srovnávací daňová hodnota, nebo
 b) stanoví-li toto zákonné opatření Senátu, že nabývací hodnotou je výlučně zjištěná cena.
 (4) Lze-li určit zvláštní cenu, je nabývací hodnotou výlučně tato cena.

§ 13

Sjednaná cena

- (1) Sjednanou cenou se pro účely daně z nabytí nemovitých věcí rozumí úplata za nabytí vlastnického práva k nemovité věci.
 (2) V případě nabytí vlastnického práva k nemovité věci směnou nemovitých věcí se pro účely určení sjednané ceny nepřihlíží k hodnotě pozbývané nemovité věci za podmínky, že nabytí vlastnického práva k těmto nemovitým věcem je předmětem daně z nabytí nemovitých věcí a nabývací hodnotou není výlučně sjednaná cena.

§ 14

Srovnávací daňová hodnota

- (1) Srovnávací daňová hodnota je částka odpovídající 75 %
 a) směrné hodnoty, nebo
 b) zjištěné ceny.
 (2) V případě nabytí vlastnického práva k nemovité věci směnou nemovitých věcí za podmínky, že nabytí vlastnického práva k těmto nemovitým věcem je předmětem daně z nabytí nemovitých věcí, je srovnávací daňová hodnota částka odpovídající 100 %
 a) směrné hodnoty, nebo
 b) zjištěné ceny.
 (3) Poplatník si může zvolit, zda k určení srovnávací daňové hodnoty použije směrnou hodnotu, nebo zjištěnou cenu.
 (4) Pro určení srovnávací daňové hodnoty se vždy použije zjištěná cena,
 a) neposkytne-li poplatník údaje o nemovité věci nutné k určení směrné hodnoty, nebo
 b) nelze-li určit směrnou hodnotu.
 (5) K určení srovnávací daňové hodnoty v případě zrušení a vypořádání spoluvlastnictví k více nemovitým věcem, jejichž spoluvlastníci jsou totožní, se souhrn hodnot všech podílů spoluvlastníka na nemovitých věcech po vypořádání a před vypořádáním určí buď použitím zjištěné ceny, nebo použitím směrné hodnoty.

§ 15

Směrná hodnota

- (1) Směrná hodnota vychází z cen nemovitých věcí v místě, ve kterém se nachází nemovitá věc, ve srovnatelném časovém období s tím, že se zohledňuje druh, poloha, účel, stav, stáří, vybavení a stavebně technické parametry nemovité věci.
 (2) Směrná hodnota u zemědělského pozemku vychází výlučně z ceny určené podle bonitovaných půdně ekologických jednotek a u lesního pozemku ze základní ceny určené podle souborů lesních typů, pokud tyto pozemky
 a) nejsou zastavěny,
 b) netvoří funkční celek se stavbou nebo jednotkou,
 c) nejsou územním plánem nebo regulačním plánem předpokládány k jinému využití a
 d) nejsou na základě vydaného rozhodnutí nebo souhlasu podle stavebního zákona určeny k zastavění.
 (3) Směrná hodnota se určuje u
 a) pozemku, jehož součástí je stavba rodinného domu, stavba pro rodinnou rekreaci nebo stavba garáže, a u pozemku tvořícího s těmito stavbami funkční celek,
 b) stavby rodinného domu, stavby pro rodinnou rekreaci nebo stavby garáže, nejsou-li tyto stavby součástí pozemku ani práva stavby, a u pozemku tvořícího s těmito stavbami funkční celek,
 c) jednotky, která nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru, a u pozemku tvořícího s touto jednotkou funkční celek,
 d) nemovité věci tvořící příslušenství k nemovitým věcem uvedeným v písmenech a) až c),
 e) pozemku,
 1. na kterém není trvalý porost s výjimkou náletové dřeviny nebo živého plotu,

2. na němž není zřízena stavba s výjimkou oplocení nebo zpevněné plochy do 25 m² a

3. k němuž není zřízeno právo stavby.

(4) Jde-li o nemovitou věc podle odstavce 3, směrná hodnota se neurčuje u

- a) lesního pozemku s lesním porostem,
- b) pozemku, který je vodní plochou,
- c) stavby hromadné garáže a u pozemku, jehož součástí je stavba hromadné garáže,
- d) nedokončené stavby nebo jednotky a u pozemku, jehož součástí je nedokončená stavba.

(5) Pro určování směrné hodnoty u pozemku je při nesouladu mezi druhem pozemku uvedeným v katastru nemovitostí a skutečným stavem rozhodující skutečný stav.

(6) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou postup určení směrné hodnoty.

§ 16

Zjištěná cena

Zjištěná cena je cena zjištěná podle zákona upravujícího oceňování majetku.

§ 17

Zvláštní cena při vydražení a předražku

Zvláštní cena je cena dosažená vydražením nebo předražek při

- a) výkonu rozhodnutí prodejem nemovité věci podle občanského soudního řádu,
- b) exekuci prodejem nemovité věci podle exekučního řádu,
- c) daňové exekuci prodejem nemovité věci podle daňového řádu, nebo
- d) prodeji nemovité věci ve veřejné dražbě podle zákona upravujícího veřejné dražby.

§ 18

Zvláštní cena u obchodních korporací

(1) Zvláštní cena je v případě

- a) vkladu nemovité věci do osobní společnosti cena nemovité věci uvedená ve společenské smlouvě této společnosti,
- b) vkladu nemovité věci do družstva cena nemovité věci určená znalcem při ocenění nepeněžitěho vkladu,
- c) vkladu nemovité věci do kapitálové společnosti cena nemovité věci určená
 1. znalcem při ocenění nepeněžitěho vkladu,
 2. pro účely zvyšování základního kapitálu kapitálové společnosti podle zákona o obchodních korporacích,
- d) příplatku společníka na vytvoření vlastního kapitálu obchodní společnosti nepeněžním plněním ve formě nemovité věci nad svůj vklad cena této nemovité věci určená podle zákona o obchodních korporacích,
- e) převodu jmění na společníka cena nemovité věci určená znalcem pro účely doložení přiměřenosti výše vypořádání poskytovaného ostatním společníkům.

(2) Byly-li při vkladu nemovité věci do obchodní korporace do ceny nemovité věci započteny dluhy převzaté obchodní korporací, zvláštní cenou podle odstavce 1 je cena nemovité věci bez započtení těchto dluhů.

§ 19

Zvláštní cena v souvislosti s insolvencí

Zvláštní cena je cena

- a) dosažená prodejem nemovité věci mimo dražbu v rámci insolvenčního řízení,
- b) nemovité věci určená znaleckým posudkem vypracovaným znalcem pro účely ocenění majetkové podstaty a schváleným schůzí věřitelů při provádění reorganizace v rámci insolvenčního řízení, jde-li o vydání části dlužnickových aktiv věřitelům nebo o převod dlužnickových aktiv na nově založenou právnickou osobu, ve které mají věřitelé majetkovou účast.

§ 20

Zvláštní cena v souvislosti s pozůstalostí

Zvláštní cena je cena dosažená prodejem nemovité věci

- a) v rámci nařízené likvidace pozůstalosti nebo
- b) z pozůstalosti osobou spravující pozůstalost.

§ 21

Zvláštní cena v ostatních případech

Zvláštní cena je

- a) cena dosažená prodejem nemovité věci z majetku členského státu Evropské unie nebo jiného státu,
- b) při zrušení a vypořádání spoluvlastnictví soudem náhrada, rozdíl v penězích nebo úplata poskytnutá při prodeji nemovité věci v dražbě,
- c) částka odpovídající části peněžního ocenění nemovité věci připadající u spoluvlastnický podíl společníka při sdružení majetku do společnosti,

d) náhrada za

1. vyvlastnění stanovená pravomocným rozhodnutím ve vyvlastňovacím řízení nebo v řízení před soudem,
2. nabytý pozemek zastavěný přestavkem,
3. stavbu, je-li tato náhrada poskytnuta vlastníkem pozemku stavebníkoví při zániku práva stavby, nebo
4. zřízení práva stavby určená v rozhodnutí orgánu veřejné moci,

e) náhrada poskytnutá v souvislosti s neoprávněným zřízením stavby na cizím pozemku,

f) cena stanovená při převzetí pozemku potřebného pro nezbytnou cestu.

§ 22

Výlučnost sjednané ceny

(1) Sjednaná cena je výlučně nabývací hodnotou, jde-li o nabytí vlastnického práva k nemovité věci z majetku nebo do majetku územního samosprávného celku, dobrovolného svazku obcí nebo Regionální rady regionu soudržnosti.

(2) Sjednaná cena je výlučně nabývací hodnotou, jde-li o nabytí vlastnického práva k nemovité věci ujednané ve smlouvě o výstavbě, které je nabyto za účelem vzniku nové jednotky nebo změny dosavadní jednotky nástavbou, přístavbou nebo stavební úpravou domu.

§ 23

Výlučnost zjištěné ceny

(1) Zjištěná cena je výlučně nabývací hodnotou,

- a) jde-li o nabytí vlastnického práva k nemovité věci na základě
 1. finančního leasingu podle zákona upravujícího daně z příjmů,
 2. zajišťovacího převodu práva,
 3. úplatného postoupení pohledávky zajištěné zajišťovacím převodem práva,
 4. nabytí vlastnického práva k obchodnímu závodu nebo jeho části, jejichž je tato nemovitá věc součástí,
- b) je-li současně s nabytím vlastnického práva k nemovité věci nabýváno vlastnické právo k jinému majetku a sjednanou cenu nemovité věci nelze pro účely daně z nabytí nemovitých věcí samostatně stanovit.

(2) Byly-li při nabytí vlastnického práva podle odstavce 1 písm. a) bodu 4 do zjištěné ceny obchodního závodu započteny dluhy převzaté nabyvatelem, zjištěnou cenou nemovité věci je zjištěná cena bez započtení těchto dluhů.

§ 24

Uznatelný výdaj

Uznatelným výdajem je odměna a náklady prokazatelně zaplacené poplatníkem znalci za znalecký posudek určující zjištěnou cenu, je-li tento posudek vyžadovanou přílohou daňového přiznání, pokud tento výdaj uplatní poplatník v daňovém přiznání nebo v dodatečném daňovém přiznání.

§ 25

Přepočtení cizí měny na českou měnu

Je-li úplata stanovena v cizí měně, provede se přepočtení na českou měnu kurzem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou pro den nabytí vlastnického práva k nemovité věci.

HLAVA V

SAZBA, VÝPOČET A ROZPOČTOVÉ URČENÍ DANĚ

§ 26

Sazba daně

Sazba daně z nabytí nemovitých věcí činí 4 %.

§ 27

Výpočet daně

Daň z nabytí nemovitých věcí se vypočte jako součin základu daně zao-krouhleného na celé stokoruny nahoru a sazby daně.

§ 28

Rozpočtové určení daně

Výnos daně z nabytí nemovitých věcí je příjmem státního rozpočtu.

ČÁST DRUHÁ

SPRÁVA DANĚ

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Díl 1

Základní ustanovení

§ 29

Místní příslušnost

(1) Místně příslušným ke správě daně z nabytí nemovitých věcí je správce daně, v jehož obvodu územní působnosti se nachází

- a) nemovitá věc, u níž dochází k nabytí vlastnického práva, nebo
- b) pozemek zatížený právem stavby.

(2) Je-li předmětem daně z nabytí nemovitých věcí nabytí vlastnického

práva k nemovité věci, která se nachází v územní působnosti více správců daně, je místně příslušným správcem daně místně příslušný správce daně z příjmů poplatníka.

§ 30

Solidární daňová povinnost

(1) Poplatníci, u kterých nelze určit velikost jejich podílů na nemovité věci, jsou povinni plnit daňovou povinnost společně a nerozdílně.

(2) Na poplatníky, kteří jsou povinni plnit daňovou povinnost společně a nerozdílně, se hledí, jako by měli společnou daňovou povinnost.

(3) Nezvolí-li si poplatníci, kteří jsou povinni plnit daňovou povinnost společně a nerozdílně, společného zmocněnce, je poplatník, který první podal daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, jejich společným zástupcem.

§ 31

Poskytování informací

(1) Správce daně poskytuje informace o cenách nemovitých věcí a údajích nutných k určení směrné hodnoty zeměměřickým a katastrálním orgánům pro účely vedení cenových údajů a údajů pro daňové účely.

(2) Poskytnutí informací podle odstavce 1 není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

Díl 2

Daňové přiznání

Oddíl 1

Lhůta pro podání daňového přiznání

§ 32

Nemovité věci evidované v katastru nemovitostí

Daňové přiznání k dani z nabytí nemovitých věcí je poplatník povinen podat nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl v katastru nemovitostí proveden vklad

- vlastnického práva k nemovité věci,
- práva stavby nebo změny spočívající v prodloužení doby, na kterou je toto právo zřízeno, nebo
- správy svěřenského fondu.

§ 33

Nemovité věci neevidované v katastru nemovitostí

(1) Daňové přiznání k dani z nabytí nemovitých věcí je poplatník povinen podat nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž došlo k nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která není evidována v katastru nemovitostí.

(2) Daňové přiznání k dani z nabytí nemovitých věcí je poplatník povinen podat v případě nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která není evidována v katastru nemovitostí, nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž

- byly splněny podmínky pro nabytí vlastnického práva k nemovité věci vydražené v dražbě, s výjimkou veřejné dražby, vydražitelem nebo předražitelem,
- bylo vydáno vydražiteli potvrzení o nabytí vlastnického práva k nemovité věci vydražené ve veřejné dražbě, nebo
- byla poskytnuta náhrada za neoprávněně zřízenou stavbu nebo nabylo právní moci rozhodnutí soudu nebo nabylo účinnosti právní jednání, kterými se tato náhrada určuje.

Oddíl 2

Příloha daňového přiznání

§ 34

Písemnost potvrzující nabytí vlastnického práva k nemovité věci Přílohou daňového přiznání je

- písemnost, na jejímž základě bylo zapsáno vlastnické právo, právo stavby nebo změny spočívající v prodloužení doby, na kterou je toto právo zřízeno, nebo správa svěřenského fondu do katastru nemovitostí, s příloženým vyrozuměním katastrálního úřadu o provedeném vkladu do katastru nemovitostí, je-li nemovitá věc evidována v katastru nemovitostí, nebo
- písemnost, kterou se potvrzuje nebo osvědčuje nabytí vlastnického práva k nemovité věci, není-li nemovitá věc evidována v katastru nemovitostí.

§ 35

Písemnost potvrzující nebo osvědčující zvláštní cenu

Přílohou daňového přiznání je písemnost potvrzující nebo osvědčující zvláštní cenu, je-li nabývací hodnotou tato cena.

§ 36

Znalecký posudek

(1) Přílohou daňového přiznání je znalecký posudek o zjištěné ceně, je-li nabývací hodnotou

- zjištěná cena,

b) sjednaná cena, je-li porovnávána pro účely určení nabývací hodnoty se srovnávací daňovou hodnotou, pro jejíž určení se použila zjištěná cena, nebo

c) srovnávací daňová hodnota, pro jejíž určení se použila zjištěná cena. (2) Znalecký posudek se nevyžaduje, jde-li o nabytí vlastnického práva k nemovité věci, které je osvobozeno od daně z nabytí nemovitých věcí.

(3) Neposkytne-li poplatník údaje o nemovité věci nutné k určení směrné hodnoty, a to ani na vyzýv správcem daně, vyzve správce daně poplatníka k předložení znaleckého posudku.

§ 37

Doklad o zaplacení odměny a nákladů znalci

Uplatní-li poplatník uznatelný výdaj, je přílohou daňového přiznání doklad o zaplacení odměny a nákladů znalci za znalecký posudek určující zjištěnou cenu.

§ 38

Společné ustanovení pro přílohy daňového přiznání

Přílohy daňového přiznání postačí přiložit v prosté kopii v listinné nebo elektronické podobě.

§ 39

Výjimka z povinnosti předkládat přílohy daňového přiznání

(1) Písemnost, která je přílohou daňového přiznání, se nevyžaduje, pokud správce daně může způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup z informačních systémů veřejné správy

- takovou písemnost získat nebo
- skutečnost, která je dokládána takovou písemností, ověřit. (2) Správce daně zveřejní na své úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup, která písemnost se nevyžaduje jako příloha daňového přiznání.

Oddíl 3

Vyloučení povinnosti podat daňové přiznání

§ 40

Poplatníci nepodávající daňové přiznání

Daňové přiznání se nepodává, je-li o nabytí vlastnického práva k nemovité věci

- členským státem Evropské unie,
- jiným státem, pokud je nabytí vlastnického práva k nemovité věci osvobozeno od daně z nabytí nemovitých věcí,
- územním samosprávným celkem nebo dobrovolným svazkem obcí.

Díl 3

Placení daně

§ 41

Limit pro předepsání a placení daně

Činí-li daň z nabytí nemovitých věcí méně než 200 Kč, daň se nepředepíše a neplatí.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO TVRZENÍ, STANOVENÍ A PLACENÍ DANĚ

§ 42

Základní ustanovení

Zvláštní ustanovení pro tvrzení, stanovení a placení daně se použijí, zvolí-li si poplatník, že k určení srovnávací daňové hodnoty použije směrnou hodnotu.

§ 43

Daňové přiznání

(1) Poplatník je povinen v daňovém přiznání sám vyčíslit zálohu a uvést údaje nutné k určení směrné hodnoty, jimiž jsou údaje týkající se velikosti, druhu, polohy, účelu, stavu, stáří, vybavení a stavebně technických parametrů nemovité věci.

(2) Poplatník v daňovém přiznání nevyčísluje daň z nabytí nemovitých věcí.

§ 44

Záloha

Poplatník je povinen platit daň z nabytí nemovitých věcí prostřednictvím zálohy ve výši 4 % sjednané ceny.

§ 45

Záloha se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

§ 46

Splatnost zálohy

Záloha je splatná v poslední den lhůty stanovené pro podání daňového přiznání.

§ 47

Vyměření zálohy

Pro vyměření zálohy se použijí ustanovení daňového řádu o vyměření daně.

§ 48

Splatnost zálohy vyměřené z moci úřední

(1) Je-li záloha vyměřená správcem daně vyšší než záloha tvrzená poplatníkem, je rozdíl splatný v náhradní lhůtě do 30 dnů od doručení platebního výměru.

(2) V náhradní lhůtě podle odstavce 1 je splatná i záloha vyměřená z moci úřední.

§ 49

Vyměření daně vyšší než záloha

(1) Je-li daň z nabytí nemovitých věcí vyšší než záloha, je rozdíl mezi daní a zálohou splatný ve lhůtě 30 dnů od doručení platebního výměru.

(2) Uhrazená záloha se započítává na úhradu splatné daně.

(3) Činí-li rozdíl mezi daní a zálohou méně než 200 Kč, daň se stanoví ve výši zálohy.

§ 50

Vyměření daně neodchylující se od zálohy

(1) Neodchyluje-li se vyměřovaná daň z nabytí nemovitých věcí od vyměřované zálohy, hledí se na vyměřovanou zálohu jako na tvrzenou daň.

(2) Uhrazená záloha se započítává na úhradu splatné daně.

§ 51

Úrok z prodlení

(1) Úrok z prodlení v případě úročení nedoplatku na záloze se uplatní i po dni splatnosti zálohované daně.

(2) V případě, kdy v rámci doměření daně dojde ke zvýšení rozdílu mezi daní a zálohou a k tomuto zvýšení nedojde v důsledku porušení povinností ze strany poplatníka, poplatníkovi

- vzniká povinnost uhradit úrok z prodlení u části doměřené daně odpovídající zvýšení rozdílu mezi daní a zálohou až od náhradního dne splatnosti doměřené daně,
- nevzniká povinnost uhradit penále u části doměřené daně odpovídající zvýšení rozdílu mezi daní a zálohou.

§ 52

Dodatečné daňové příznání

Poplatník je povinen podat dodatečné daňové příznání, pokud zjistí, že

- část daně odpovídající stanovené záloze má být vyšší než poslední známá daň nebo
- uvedl nesprávné údaje o nemovité věci nutné k určení směrné hodnoty.

ČÁST TŘETÍ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 53

Vzájemné darování

Bylo-li ujednáno, že i dárce bude navzájem obdarován, jedná se pro účely daně z nabytí nemovitých věcí o koupi nebo směnu, a to i vzhledem k tomu, oč hodnota plnění jedné strany převyšuje hodnotu plnění druhé strany.

§ 54

Zvláštní ustanovení o vzniku daňové povinnosti

Skutečnost, která je předmětem daně z nabytí nemovitých věcí, zakládá daňovou povinnost i v případě, že k ní došlo na základě právního jednání,

- od kterého bylo později odstoupeno,
- které se později ukázalo zdánlivým nebo neplatným,
- které bylo zrušeno splněním rozvazovací podmínky, nebo
- které bylo zrušeno z důvodu neúměrného zkrácení.

§ 55

Zánik daňové povinnosti

(1) Daňová povinnost k dani z nabytí nemovitých věcí zaniká v případě

- odstoupení od smlouvy, na jejímž základě bylo nabyto vlastnické právo k nemovité věci,
 - zdánlivosti nebo neplatnosti právního jednání, na základě kterého bylo nabyto vlastnické právo k nemovité věci,
 - splnění rozvazovací podmínky,
 - zrušení smlouvy v důsledku neúměrného zkrácení,
 - zrušení vyvlastnění, nebo
 - zániku zajišťovacího převodu vlastnického práva k nemovité věci s výjimkou případu, kdy se převod tohoto práva stane nepodmíněným.
- (2) Daňová povinnost podle odstavce 1 zaniká pouze tehdy, pokud
- vlastníkem nemovité věci je původní vlastník nebo osoba, jejíž vlastnické právo vzniklo v důsledku existence vlastnického práva původního vlastníka, a
 - skutečnost podle odstavce 1 poplatník uplatní v daňovém příznání nebo

dodatečném daňovém příznání.

(3) Daňová povinnost podle odstavce 1 zaniká ke dni nabytí účinnosti rozhodnutí správce daně o stanovení daně na základě příznání podle odstavce 2 písm. b) s tím, že daň lze stanovit bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

§ 56

Jednotky

Ustanovení tohoto zákonného opatření Senátu o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

ČÁST ČTVRTÁ
PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ
§ 57

Přechodná ustanovení

Pro daňové povinnosti u daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije zákon č. 357/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

§ 58

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

- Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí.
- Zákon č. 18/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí.
- Zákon č. 322/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 18/1993 Sb.
- § 48 zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.
- Část desátá zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů).
- Čl. IV zákona č. 85/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích vybíraných správními orgány České republiky, ve znění zákona č. 10/1993 Sb. a zákona č. 72/1994 Sb., zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 35/1993 Sb. a zákona č. 325/1993 Sb., zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 315/1993 Sb. a zákona č. 323/1993 Sb., zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb. a zákona č. 72/1994 Sb., zákon č. 331/1993 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1994 a o změně a doplnění některých zákonů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb. a zákona č. 42/1994 Sb.
- Zákon č. 113/1994 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 72/1994 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb.
- Část pátá zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů.
- Zákon č. 96/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
- Část šestá zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).
- Zákon č. 203/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
- Část pátá zákona č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech).
- Zákon č. 169/1998 Sb., kterým se mění zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
- Část třetí zákona č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
- Část čtvrtá zákona č. 27/2000 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o veřejných dražbách.
- Část šestá zákona č. 103/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994

Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.

17. Část padesátá čtvrtá zákona č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze.

18. Část třetí zákona č. 340/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.

19. Část čtvrtá zákona č. 364/2000 Sb., o zrušení Fondu dětí a mládeže a o změnách některých zákonů.

20. Část třetí zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách).

21. Část šestnáctá zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.

22. Část šestá zákona č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě).

23. Část třináctá zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.

24. Část první zákona č. 420/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a související zákony.

25. Část šestá zákona č. 669/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

26. Část čtrnáctá zákona č. 179/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zrušení Fondu národního majetku České republiky.

27. Část šestá zákona č. 342/2005 Sb., o změnách některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o veřejných výzkumných institucích.

28. Část třicátá sedmá zákona č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění.

29. Část osmá zákona č. 230/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

30. Část šestá zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.

31. Část pátá zákona č. 270/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

32. Část dvacátá třetí zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.

33. Zákon č. 476/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.

34. Část čtvrtá zákona č. 215/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 126/2002 Sb., zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

35. Část sedmnáctá zákona č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu.

36. Část osmá zákona č. 199/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992

Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

37. Část druhá zákona č. 402/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

38. Část pátá zákona č. 30/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony.

39. Část třetí zákona č. 351/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

40. Část dvanáctá zákona č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě.

41. Část osmá zákona č. 428/2011 Sb., kterým se mění zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření.

42. Část sedmá zákona č. 457/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky.

43. Část šestá zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.

44. Část třetí zákona č. 466/2011 Sb., kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony.

45. Část třetí zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky).

46. Část osmá zákona č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

47. Část desátá zákona č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření.

48. Část druhá zákona č. 405/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb.

49. Část čtvrtá a část devátá zákona č. 500/2012 Sb., o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů.

50. Část jedenáctá zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.

51. Vyhláška ministerstva financí č. 207/1993 Sb., o osvobození od daně z převodu nemovitostí při převodech některých nemovitostí na obce a na okresní úřady.

ČÁST PÁTÁ ÚČINNOST § 59

Toto zákonné opatření Senátu nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

* * *

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ NOVEL Čl. II zákona č. 264/2019 Sb.

Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti u daně z nabytí nemovitých věcí, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Pro bleskovou orientaci v daňovém řádu

■ Strany: 139 - 172 ■ Právní stav publikovaného textu: 1. ledna 2020 ■ Poslední novelizace: nálezem Ústavního soudu č. 337/2019 Sb. ■ Účinnost poslední novely: 24. dubna 2019 (resp. 31. prosince 2020 - viz komentář na str. 9)

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád,

ve znění zákona č. 30/2011 Sb., č. 458/2011 Sb., č. 167/2012 Sb., č. 399/2012 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 187/2015 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 299/2015 Sb., č. 375/2015 Sb., č. 298/2016 Sb., č. 368/2016 Sb., č. 170/2017 Sb., č. 94/2018 Sb., č. 80/2019 Sb. a č. 111/2019 Sb. (s upozorněním na Nález Ústavního soudu č. 337/2019 Sb.)

Jak jsou vyznačeny novely v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně novel všech účinných až do 31. března 2019
- **tučné černé písmo** – text, který byl novelizován k 1. dubnu 2019 (změna zákonem č. 80/2019 Sb.)
- **tučné černé podtržené písmo** – text, který byl novelizován k 24. dubnu 2019 (změna zákonem č. 111/2019 Sb.)
- **tučné černé ležaté podtržené písmo** – upozornění na text, který se vypouští uplynutím dne 31. prosince 2020 (změna nálezem Ústavního soudu č. 337/2019 Sb. - viz komentář na str. 9)

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ HLAVA I PŘEDMĚT A ÚČEL ÚPRAVY § 1

- (1) Tento zákon upravuje postup správce daní, práva a povinnosti daňových subjektů a třetích osob, které jim vznikají při správě daní.
- (2) Správa daně je postup, jehož cílem je správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady.
- (3) Základem pro správné zjištění a stanovení daně je daňové přiznání, hlášení nebo vyúčtování (dále jen „řádné daňové tvrzení“) a dodatečné daňové přiznání, následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování (dále jen „dodatečné daňové tvrzení“) podané daňovým subjektem.

§ 2

- (1) Předmětem správy daní jsou daně, které jsou příjmem veřejného rozpočtu, nebo snížením příjmu veřejného rozpočtu (dále jen „vratka“).
- (2) Veřejným rozpočtem se pro účely tohoto zákona rozumí
 - a) státní rozpočet, státní finanční aktiva nebo rezervní fond organizační složky státu,
 - b) rozpočet územního samosprávného celku,
 - c) rozpočet státního fondu nebo Národní fond,
 - d) rozpočet Evropské unie, nebo
 - e) rozpočet, o němž to stanoví zákon.
- (3) Daní se pro účely tohoto zákona rozumí
 - a) peněžitě plnění, které zákon označuje jako daň, clo nebo poplatek,
 - b) peněžitě plnění, pokud zákon stanoví, že se při jeho správě postupuje podle tohoto zákona,
 - c) peněžitě plnění v rámci dělené správy.
- (4) Daň podle odstavce 3 zahrnuje rovněž daňový odpočet, daňovou ztrátu nebo jiný způsob zdanění a příslušenství daně.
- (5) Příslušenstvím daně se rozumí úroky, penále, pokuty a náklady řízení, jsou-li ukládány nebo vznikají-li podle daňového zákona. Úroky, penále a pokuta za opožděné tvrzení daně sledují osud daně.

§ 3

Daňová povinnost vzniká okamžikem, kdy nastaly skutečnosti, které jsou podle zákona předmětem daně, nebo skutečnosti tuto povinnost zakládající.

§ 4

Tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, neupravuje-li jiný zákon správu daní jinak.

HLAVA II ZÁKLADNÍ ZÁSADY SPRÁVY DANÍ § 5

- (1) Správce daně postupuje při správě daní v souladu se zákony a jinými právními předpisy (dále jen „právní předpis“). Zákonem se pro účely tohoto zákona rozumí též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.
- (2) Správce daně uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.
- (3) Správce daně šetří práva a právem chráněné zájmy daňových subjektů a třetích osob (dále jen „osoba zúčastněná na správě daní“) v souladu

s právními předpisy a používá při vyžadování plnění jejich povinností jen takové prostředky, které je nejméně zatěžují a ještě umožňují dosáhnout cíle správy daní.

§ 6

- (1) Osoby zúčastněné na správě daní mají rovná procesní práva a povinnosti.
- (2) Osoby zúčastněné na správě daní a správce daně vzájemně spolupracují.
- (3) Správce daně umožní osobám zúčastněným na správě daní uplatňovat jejich práva a v souvislosti se svým úkonem jim poskytne přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu potřebné nebo stanoví-li tak zákon.
- (4) Správce daně podle možností vychází osobám zúčastněným na správě daní vstřícně. Úřední osoby jsou povinny vyvarovat se při správě daní nezdvořilosti.

§ 7

- (1) Správce daně postupuje bez zbytečných průtahů.
- (2) Správce daně postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady. Z důvodu hospodárnosti může konat správce daně úkony pro různá řízení společně. Ze spisu, popřípadě z rozhodnutí vydaného na základě těchto úkonů, musí být zřejmé, ke kterým povinnostem a s jakým výsledkem byly úkony učiněny.

§ 8

- (1) Správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo.
- (2) Správce daně dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
- (3) Správce daně vychází ze skutečného obsahu právního jednání nebo jiné skutečnosti rozhodné pro správu daní.
- (4) **Při správě daní se nepřihlíží k právnímu jednání a jiným skutečnostem rozhodným pro správu daní, jejichž převažujícím účelem je získání daňové výhody v rozporu se smyslem a účelem daňového právního předpisu.**

§ 9

- (1) Správa daní je neveřejná. Osoby zúčastněné na správě daní a úřed-

STORMWARE
TAX
Daňová přiznání

Daňová přiznání v klidu a pohodě | www.tax.cz

ní osoby jsou povinny za podmínek stanovených tímto nebo jiným zákonem zachovávat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti se správou daní dozvěděly.

(2) Správce daně soustavně zjišťuje předpoklady pro vznik nebo trvání povinností osob zúčastněných na správě daní a činí nezbytné úkony, aby tyto povinnosti byly splněny.

(3) Správce daně může **zpracovávat** osobní údaje a jiné údaje, jsou-li potřebné pro správu daní, a to jen v rozsahu, který je nezbytný pro dosažení cíle správy daní.

ČÁST DRUHÁ OBEČNÁ ČÁST O SPRÁVĚ DANÍ

HLAVA I

SPRÁVCE DANĚ A OSOBY ZÚČASTNĚNÉ NA SPRÁVĚ DANÍ

Díl 1

Správce daně

§ 10

(1) Správce daně je správní orgán nebo jiný státní orgán (dále jen „orgán veřejné moci“) v rozsahu, v jakém mu je zákonem nebo na základě zákona svěřena působnost v oblasti správy daní.

(2) Správním orgánem se pro účely tohoto zákona rozumí orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jiný orgán a právnická nebo fyzická osoba, pokud vykonává působnost v oblasti veřejné správy.

(3) Správce daně má způsobilost být účastníkem občanského soudního řízení ve věcech souvisejících se správou daní a v tomto rozsahu má i procesní způsobilost.¹⁾

§ 11

Pravomoc správce daně

(1) Správce daně

- vede daňová řízení a jiná řízení podle daňového zákona,
- provádí vyhledávací činnost,
- kontroluje plnění povinností osob zúčastněných na správě daní,
- vyzývá ke splnění povinností,
- zabezpečuje placení daní.

(2) Správce daně pro účely správy daní může zřídit a vést registry a evidence daňových subjektů a jejich daňových povinností.

§ 12

Úřední osoby

(1) Správce daně vykonává svou pravomoc prostřednictvím úředních osob.

(2) Úřední osobou je zaměstnanec, který se bezprostředně podílí na výkonu pravomoci správce daně, nebo osoba oprávněná k výkonu pravomoci správce daně zákonem nebo na základě zákona.

(3) Úřední osoba prokazuje svoje oprávnění k úkonům při správě daní služebním průkazem, pokud tak stanoví zákon, popřípadě jiným způsobem.

(4) O tom, kdo je v dané věci úřední osobou, správce daně osobu zúčastněnou na správě daní na požádání informuje. Úřední osoba na požádání osoby zúčastněné na správě daní sdělí své jméno, služební nebo obdobné označení, a ve kterém organizačním útvaru správce daně je zařazena.

Místní příslušnost

§ 13

(1) Místní příslušnost správce daně, není-li dále stanoveno jinak, se řídí a) u fyzické osoby jejím místem pobytu; pro účely správy daní se místem pobytu fyzické osoby rozumí adresa místa trvalého pobytu občana České republiky, nebo adresa hlášeného místa pobytu cizince, a nelze-li takto místo pobytu fyzické osoby určit, rozumí se jím místo na území České republiky, kde se fyzická osoba převážně zdržuje,

b) u právnické osoby jejím sídlem; pro účely správy daní se sídlem právnické osoby rozumí adresa, pod kterou je právnická osoba zapsaná v obchodním rejstříku nebo obdobném veřejném rejstříku, nebo adresa, kde právnická osoba sídlí skutečně, pokud se tato osoba do těchto rejstříků nezapisuje.

(2) Je-li předmětem daně nemovitá věc, je ke správě daní místně příslušný správce daně, v jehož obvodu územní působnosti se nemovitá věc nachází.

(3) U poplatků, jejichž předmětem je zpoplatnění úkonu, je místně příslušným správcem daně orgán veřejné moci, který je příslušný k provedení tohoto úkonu.

§ 14

(1) Je-li v téže věci místně příslušných několik správců daně, řízení provede ten z nich, u kterého bylo řízení zahájeno nejdříve, pokud se místně příslušní správci daně nedohodnou jinak; ostatní správci daně řízení nezahájí, popřípadě zahájené řízení zastaví.

(2) Spory o místní příslušnost mezi správci daně rozhoduje správce daně, který je jim nejbližší společně nadřízen. Není-li takový správce daně, určí místní příslušnost ministerstvo nebo jiný ústřední správní orgán, do jehož působnosti daná věc náleží (dále jen „ústřední správní orgán“).

§ 15

Správce daně může provést potřebný úkon i mimo svůj obvod územní působnosti, pokud se týká daňového subjektu, ke správě jehož daní je místně příslušný.

§ 16

Změna místní příslušnosti

(1) Dojde-li ke změně místní příslušnosti, správce daně bezodkladně postoupí částí spisu týkající se daní, které lze stanovit nebo vybrat a vymáhat, tomu správci daně, který je nově příslušný, a vyzoomí o tom bezodkladně daňový subjekt. Ve stejném rozsahu k této části spisu připojí i výpis z osobního daňového účtu daňového subjektu.

(2) Správu daní vykonává dosud příslušný správce daně do doby, než je daná část spisu postoupena nově příslušnému správci daně.

§ 17

Dožádání

(1) Místně příslušný správce daně může dožádat jiného věcně příslušného správce daně téhož nebo nižšího stupně o provedení úkonů nebo dílčích řízení nebo jiných postupů, které by sám mohl provést jen s obtížemi nebo s vynaložením neúčelných nákladů, anebo které by nemohl provést vůbec.

(2) Dožádaný správce daně provede dožádané úkony, jakož i úkony, které zajišťují účel dožádání, bezodkladně, nebo sdělí důvody, pro které dožádání vyhovět nemůže.

(3) Spory mezi správci daně o provedení dožádaných úkonů rozhoduje ten správce daně, který je nejbližší společně nadřízen dožádanému a dožadujícímu správci daně.

§ 18

Delegace

(1) Na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejbližší společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.

(2) Při změně okolností, za kterých bylo o delegaci rozhodnuto, nebo okolností rozhodných pro určení místní příslušnosti rozhodne správce daně, který rozhodnutí vydal, o zrušení, změně, nebo potvrzení delegace; jestliže by mohlo dojít ke změně místní příslušnosti mimo obvod územní působnosti tohoto správce daně, rozhodne místo něj nejbližší společně nadřízený správce daně; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 19

Atrakce

(1) Nadřízený správce daně může věc převzít místo podřízeného správce daně

- jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti,
- za účelem zjednáání nápravy v rámci ochrany před nečinností podřízeného správce daně,
- jde-li o rozhodnutí ve věci, které bude mít zásadní dopad i do řízení s jinými daňovými subjekty.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 nelze uplatnit opravné prostředky.

Díl 2

Osoby zúčastněné na správě daní a zastoupení

Daňový subjekt

§ 20

(1) Daňovým subjektem je osoba, kterou za daňový subjekt označuje zákon, jakož i osoba, kterou zákon označuje jako poplatníka nebo jako plátce daně.

(2) Daňový subjekt má práva a povinnosti týkající se správného zjištění a stanovení daně po dobu běhu lhůty pro stanovení daně a při placení daně po dobu, ve které lze požadovat placení nedoplatku, a to i v případech, kdy přestal být daňovým subjektem.

(3) Osoby ustanovené podle zákona, které plní povinnosti stanovené daňovým subjektům, zejména osoba spravující pozůstalost, svěřenský správce a insolvenční správce, mají stejná práva a povinnosti jako daňový subjekt.

§ 21

(1) Má-li plátce daně organizační jednotku, kde dochází k výkonu povinností stanovených daňovým zákonem, zejména vybírání, srážení nebo zajištění daně, a kde jsou k tomu uloženy potřebné doklady, je tato organizační jednotka plátcovou pokladnou, pokud tak stanoví zákon.

(2) Pro plátcovu pokladnu je místně příslušným správcem daně ten, v jehož obvodu územní působnosti je umístěna.

(3) Plátcova pokladna vykonává práva a povinnosti plátce daně; pokud si jednání plátce daně a osoby oprávněné jednat za plátcovu pokladnu odpo-

ruje, je rozhodující jednání plátce daně.

§ 22

Třetí osoby

Třetími osobami se rozumějí osoby jiné než daňový subjekt, které mají práva a povinnosti při správě daní, nebo jejichž práva a povinnosti jsou správou daní dotčena.

§ 23

Prokázání totožnosti

(1) Osoba zúčastněná na správě daní je povinna na vyzvání úřední osoby prokázat svoji totožnost.

(2) Neprokáže-li osoba zúčastněná na správě daní na vyzvání úřední osoby svoji totožnost, může správce daně požádat o zjištění její totožnosti příslušný bezpečnostní sbor²⁾ a k dalšímu úkonu při správě daní ji nepřipustit do doby zjištění její totožnosti.

§ 24

Procesní způsobilost

(1) Osoba zúčastněná na správě daní může při správě daní samostatně jednat v rozsahu, v jakém je svéprávná.

(2) Jménem právnické osoby je oprávněn při správě daní jednat její statutární orgán, nebo ten, kdo prokáže, že je oprávněn jejím jménem podle jiného právního předpisu jednat.³⁾

(3) Právnická osoba je oprávněna pověřit svého zaměstnance nebo jinou fyzickou osobu, která vykonává činnost této právnické osoby, aby jednala jejím jménem před správcem daně v rozsahu tohoto pověření. Prokurista právnické osoby je při správě daní oprávněn jednat jejím jménem, může-li podle udělené prokury jednat samostatně.

(4) V téže věci může jménem právnické osoby současně jednat jen jedna fyzická osoba. V případě, kdy je pro jednání statutárního orgánu právnické osoby vyžadováno společné jednání více osob, jedná jejím jménem kterýkoliv člen tohoto statutárního orgánu.

(5) Odstavec 3 a 4 se použijí obdobně pro jednání jménem podnikající fyzické osoby.

(6) Ustanovení týkající se právnických osob se použijí obdobně i na organizační složky státu nebo pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu zahraniční osoby a na jiné jednotky, kterým zákon svěřuje výkon práv a povinností osob zúčastněných na správě daní.

§ 25

Zástupce

(1) Zástupcem osoby zúčastněné na správě daní je

- zákonný zástupce fyzické osoby nebo opatrovník,
- ustanovený zástupce,
- zmocněnec,
- společný zmocněnec, nebo
- společný zástupce.

(2) Zastupování zástupcem nevylučuje, aby správce daně v případech, kdy je osobní účast zastoupeného nezbytná, jednal se zastoupeným přímo, nebo aby ho vyzval k vykonání některých úkonů. Zastoupený je povinen výzvě správce daně vyhovět. O tomto jednání nebo výzvě správce daně bezodkladně vyrozumí zástupce.

§ 26

Ustanovený zástupce

(1) Správce daně ustanoví zástupce

- osobě, která nemá plnou procesní způsobilost k jednání při správě daní, pokud nemá zákonného zástupce nebo opatrovníka nebo nemohou-li ji zastupovat,
- právnické osobě, která nemá osobu způsobilou jednat jejím jménem, popřípadě je-li sporné, kdo je k tomu oprávněn,
- osobě neznámého pobytu nebo sídla,
- osobě stížené přechodnou duševní poruchou, která jí brání při správě daní samostatně jednat; v těchto případech správce daně rozhoduje na základě odborného lékařského posudku, nebo
- osobě, které brání jiná překážka, aby při správě daní činila úkony, pokud si ne zvolila zmocněnce.

(2) Zástupcem ustanoví správce daně toho, u koho je osoba, již se zástupce ustanovuje, v péči, anebo jinou vhodnou osobu. Rozhodnutí o ustanovení zástupce může správce daně vydat jen s předchozím souhlasem předpokládaného zástupce. Nelze-li takto ustanovit zástupce, navrhne jej ze seznamu daňových poradců Komora daňových poradců na vyžádání správce daně, a to do 30 dnů od vyžádání; předchozí souhlas se u zástupce navrženého Komorou daňových poradců nevyžaduje.

(3) Zástupcem nelze ustanovit osobu, o níž lze mít důvodně za to, že má takový zájem na výsledku řízení, který odůvodňuje obavu, že nebude řádně hájit zájmy zastupovaného.

(4) Zastupování na základě ustanovení správcem daně zaniká, jestliže ustanovený zástupce přestane být plně svéprávným nebo se stane nezpůsobilým k zastupování ztrátou profesního oprávnění.

(5) Správce daně zruší ustanovení zástupce z vlastního podnětu nebo na návrh ustanoveného zástupce nebo zastoupeného

- nedbá-li zástupce o ochranu práv nebo zájmů zastoupeného,
- vyjde-li najevo, že zástupce má takový zájem na výsledku řízení, který odůvodňuje obavu, že nebude řádně hájit zájmy zastupovaného,
- pominou-li důvody ustanovení, nebo
- z jiných závažných důvodů.

Proti rozhodnutí o zrušení ustanovení zástupce se nelze odvolat.

Zmocněnec

§ 27

(1) Osoba zúčastněná na správě daní si může zvolit zmocněnce, s výjimkou případů, kdy má při správě daní něco osobně vykonat.

(2) Plná moc je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně.

(3) Plná moc je účinná i vůči jinému správci daně po změně místní příslušnosti, vůči správci daně, který provádí úkony na základě dožadání, jakož i vůči dalším správcům daně, pokud vedou řízení ve věci, pro kterou byla plná moc uplatněna.

§ 28

(1) Zmocnitel je povinen vymezit rozsah zmocnění tak, aby bylo zřejmé, k jakým úkonům, řízením nebo jiným postupům se plná moc vztahuje.

(2) Není-li rozsah zmocnění vymezen nebo není-li vymezen přesně, vyzve správce daně zmocnitele k úpravě plné moci; ustanovení o vadách podání se použije obdobně. O nedostacích při vymezení rozsahu plné moci vyrozumí rovněž zmocněnce.

(3) Plná moc je vůči správci daně účinná až po odstranění vad. Účinky podání učiněného zmocněncem na základě vadné plné moci zůstávají zachovány, pokud dojde k odstranění vad ve stanovené lhůtě.

(4) Zvolí-li si zmocnitel nového zmocněnce, platí, že okamžikem uplatnění nové plné moci u správce daně vypověděl plnou moc dosavadnímu zmocněnci v rozsahu, ve kterém byla udělena plná moc novému zmocněnci.

(5) Zmocněnec, který nemá sídlo nebo bydliště na území členské společnosti Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace, je povinen si zvolit zmocněnce pro doručování se sídlem nebo místem pobytu v České republice, jinak budou pro něho písemnosti ukládány u správce daně s účinky doručení dnem jejich vydání, jde-li o rozhodnutí, v ostatních případech dnem jejich písemného vyhotovení.

(6) Pokud v téže věci jedná zmocnitel i zmocněnec, je rozhodující jednání zmocnitele.

§ 29

Omezení zmocnění

- V téže věci může být současně zvolen pouze jeden zmocněnec.
- Zmocněnec, nejde-li o daňového poradce nebo advokáta (dále jen „poradce“), není oprávněn zvolit si dalšího zmocněnce, s výjimkou zmocněnce pro doručování podle § 28 odst. 5.

§ 30

Společné zastupování

(1) Vzniká-li více daňovým subjektům společná daňová povinnost, jsou povinny si zvolit společného zmocněnce. Pokud tak neučiní ani na výzvu správce daně, ustanoví jim správce daně společného zástupce; § 26 se použije obdobně.

(2) Rozhodnutí o ustanovení společného zástupce se doručuje pouze tomuto zástupci; zastoupené daňové subjekty správce daně o ustanovení společného zástupce vyrozumí. Zastoupené daňové subjekty se proti rozhodnutí o ustanovení společného zástupce nemohou odvolat.

(3) Pro společného zmocněnce se použijí § 27 až 29 obdobně.

§ 31

Odborný konzultant

(1) Daňový subjekt nebo jeho zástupce si může k jednání přibrat odborného konzultanta.

(2) Pokud odborný konzultant maří jednání, může správce daně, nevede-li nebo nevedlo-li by k nápravě ani uložení pořádkové pokuty, rozhodnutím vyloučit odborného konzultanta z dalšího jednání.

HLAVA II

LHŮTY

§ 32

Určení lhůty k provedení úkonu

(1) Správce daně stanoví osobě zúčastněné na správě daní rozhodnutím lhůtu pro úkon při správě daní, pokud je toho třeba a pokud ji nestanoví zákon.

(2) Lhůtu kratší než 8 dnů lze stanovit jen zcela výjimečně pro úkony jednoduché a zvláště naléhavé.

(3) Pokud správce daně ukládá rozhodnutím povinnost, ke které se stanovená lhůta váže, musí být v poučení tohoto rozhodnutí obsaženy i

právní důsledky nedodržení této lhůty; pokud jde o lhůtu kratší než 8 dnů, musí být rovněž odůvodněna délka této lhůty, a to i v případě, že se rozhodnutí jinak neodůvodňuje.

§ 33

Počítání času

(1) Lhůta stanovená podle týdnů, měsíců nebo let počíná běžet dnem, který následuje po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty, a končí uplynutím toho dne, který se svým pojmenováním nebo číselným označením shoduje se dnem, kdy započal běh lhůty. Není-li takový den v měsíci, případně poslední den lhůty na jeho poslední den.

(2) Lhůta stanovená podle dní počíná běžet dnem, který následuje po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty.

(3) Lhůta určená v kratších časových jednotkách, než jsou dny, se počítá od okamžiku, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty.

(4) Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou v kratších časových jednotkách, než jsou dny.

§ 34

Běh lhůty pro správce daně

Pokud je den, kdy osoba zúčastněná na správě daní učinila podání, dnem počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nebo provedení jiného úkonu správce daně nebo pokud je počátek běhu lhůty od tohoto dne odvozován, běh lhůty se staví ode dne vydání rozhodnutí, kterým správce daně vyzývá osobu zúčastněnou na správě daní k součinnosti, do pátého pracovního dne ode dne, kdy dojde k požadované součinnosti.

§ 35

Zachování lhůty

- (1) Lhůta je zachována, je-li nejpозději v poslední den lhůty
- a) učiněn úkon u věcně a místně příslušného správce daně,
 - b) podána u provozovatele poštovních služeb poštovní zásilka obsahující podání adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně,
 - c) podána datová zpráva adresovaná věcně a místně příslušnému správci daně na technické zařízení správce daně nebo na technické zařízení společné pro několik správců daně (dále jen „technické zařízení správce daně“),
 - d) podána datová zpráva do datové schránky⁵⁾ věcně a místně příslušného správce daně.

Jde-li o lhůtu určenou v kratších časových jednotkách, než jsou dny, je tato lhůta zachována, je-li požadovaný úkon učiněn před jejím uplynutím.

(2) Nebyl-li úkon učiněn u věcně a místně příslušného správce daně, je lhůta zachována, je-li nejpозději v poslední den lhůty učiněn tento úkon u nadřízeného správce daně nebo u jiného věcně příslušného správce daně.

(3) V pochybnostech se považuje lhůta za zachovanou, pokud se neprokáže opak.

§ 36

Prodloužení lhůty

(1) Správce daně povolí ze závažného důvodu na žádost osoby zúčastněné na správě daní prodloužit lhůtu stanovené správcem daně, pokud byla žádost o prodloužení lhůty podána před jejím uplynutím; za stejných podmínek lze prodloužit i lhůtu zákonnou, pokud tak stanoví zákon.

(2) Správce daně vyhovějí první žádosti o prodloužení lhůty, nejde-li o lhůtu stanovenou zákonem, a lhůtu prodlouží alespoň o dobu, která v den podání žádosti ještě zbývá ze lhůty, o jejíž prodloužení je žádáno, ledaže by bylo žádáno o lhůtu kratší.

(3) Nevydá-li správce daně rozhodnutí do doby, o níž má být lhůta podle žádosti prodloužena, nebo nevydá-li rozhodnutí do 30 dnů ode dne, kdy žádost obdržel, platí, že žádosti bylo vyhověno. Je-li rozhodnutí, kterým nebylo žádosti plně vyhověno, oznámeno po uplynutí stanovené lhůty, o jejíž prodloužení je žádáno, končí běh této lhůty uplynutím tolika dnů po oznámení tohoto rozhodnutí, kolik dnů zbývalo v době podání žádosti do uplynutí stanovené lhůty.

(4) Správce daně může na žádost daňového subjektu nebo z vlastního podnětu prodloužit až o 3 měsíce lhůtu pro podání řádného daňového tvrzení. Pokud předmět daně tvoří i příjmy, které jsou předmětem daně v zahraničí, může správce daně na žádost daňového subjektu v odůvodněných případech prodloužit lhůtu pro podání daňového přiznání až na 10 měsíců po uplynutí zdaňovacího období.

(5) Lhůtu nelze prodloužit, jde-li o lhůtu, se kterou zákon spojuje zánik práva.

(6) Proti rozhodnutí o žádosti o prodloužení lhůty nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 37

Navrácení lhůty v předešlý stav

(1) Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna požádat správce daně o navrácení lhůty v předešlý stav.

(2) Správce daně povolí ze závažného důvodu navrácení lhůty stanove-

né daňovým zákonem nebo správcem daně v předešlý stav, pokud před podáním žádosti lhůta již uplynula, a nově stanoví den jejího uplynutí.

(3) Žádost o navrácení lhůty v předešlý stav musí být podána do 15 dnů ode dne, kdy pominul důvod zmeškání lhůty.

(4) Navrácení lhůty v předešlý stav nelze povolit, pokud od posledního dne zmeškané lhůty uplynul více než 1 rok, nebo pokud jde o lhůtu

- a) pro stanovení daně,
- b) pro placení daně, nebo
- c) pro podání řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení.

(5) V případě, že je žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav vyhověno, rozhodnutí se neodůvodňuje.

§ 38

Ochrana před nečinností

(1) Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna dát podnět nejbližší nadřízenému správci daně v případě, že správce daně nepostupuje v řízení bez zbytečných průtahů, protože

- a) marně uplynula zákonem stanovená lhůta, v níž měl správce daně provést úkon,
- b) neprovedl úkon ve lhůtě, která je pro provedení takového úkonu při správě daní obvyklá, nebo
- c) nevydal rozhodnutí bezodkladně poté, co došlo k shromáždění podkladů potřebných pro rozhodnutí.

(2) Nejsou-li splněny podmínky podle odstavce 1, lze podnět dát, jestliže správce daně nevydal rozhodnutí, ačkoli uplynuly 3 měsíce ode dne, kdy byl učiněn vůči osobě, která podala podnět, nebo touto osobou poslední úkon v řízení, kterého se předpokládána nečinnost týká.

(3) Nejbližší nadřízený správce daně podnět prověří, a pokud je důvodný, přikáže nejpозději do 30 dnů po jeho obdržení správci daně, aby zjednal nápravu. Nejednají-li správce daně nápravu do 30 dnů od přijetí tohoto příkazu, bezodkladně zjedná nápravu nejbližší nadřízený správce daně a o provedených opatřeních vyrozumí osobu, která podala podnět.

(4) Neshledá-li nejbližší nadřízený správce daně podnět důvodným, odloží jej a osobu, která podala podnět, o tom vyrozumí do 30 dnů s uvedením důvodů. Je-li důvodem odložení podnětu to, že správce daně dosud neshromáždil podklady potřebné k rozhodnutí, uvede ve vyrozumění i informaci o tom, které podklady dosud chybí.

HLAVA III DORUČOVÁNÍ

Díl 1

Obecná ustanovení o doručování

§ 39

Způsoby doručování

(1) Správce daně doručuje písemnost

- a) při ústním jednání nebo při jiném úkonu, nebo
- b) elektronicky.

(2) Není-li možné doručit písemnost podle odstavce 1, doručí ji správce daně prostřednictvím zásilky doručované

- a) provozovatelem poštovních služeb,
- b) úřední osobou pověřenou doručováním, nebo
- c) jiným orgánem, o němž to stanoví zákon.

(3) Prostřednictvím provozovatele poštovních služeb lze písemnost doručovat, jen jestliže podle uzavřené poštovní smlouvy⁶⁾ vznikne provozovateli poštovních služeb povinnost dodat zásilku obsahující písemnost způsobem, který je stanoven pro doručování tímto zákonem.

§ 40

Doručování do vlastních rukou

- Do vlastních rukou se doručují písemnosti, pokud
- a) je den doručení rozhodný pro počátek běhu lhůty stanovené právním předpisem nebo rozhodnutím správce daně,
 - b) tak stanoví zákon, nebo
 - c) tak určí správce daně.

§ 41

Doručování zástupci

(1) Má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.

(2) Má-li osoba, jejíž poměry jsou doručovanou písemností dotčeny, vykonat něco osobně, doručuje se písemnost jí i jejímu zástupci. Dnem doručení rozhodným pro počátek běhu lhůty je při souběžném doručování této osobě i jejímu zástupci den doručení písemnosti, který nastane později.

Díl 2

Elektronické doručování

§ 42

Doručování prostřednictvím datové schránky

Osobě, která má zpřístupněnou datovou schránku, se doručuje elektro-

nicky podle jiného právního předpisu.⁵⁾

Díl 3

Doručování prostřednictvím zásilky

§ 43

Obecná ustanovení o doručování prostřednictvím zásilky

(1) Osobě, které je písemnost doručována, nebo jejímu zástupci pro správu daní (dále jen „adresát“), jakož i tomu, kdo písemnost za adresáta přijímá, lze písemnost doručit v bytě, v místě podnikání, na pracovišti nebo kdekoli, kde bude zastizena.

(2) Adresát nebo ten, kdo písemnost za adresáta přijímá, je povinen na vyzvu toho, kdo písemnost doručuje nebo jehož prostřednictvím se písemnost doručuje, prokázat svou totožnost a poskytnout další nezbytné údaje pro doručení.

§ 44

Doručování fyzickým osobám

(1) Fyzické osobě se doručuje na adresu jejího místa pobytu, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, nebo na adresu jejího bydliště v cizině.

(2) Pro doručování písemnosti, která souvisí s podnikatelskou činností fyzické osoby, se obdobně použije ustanovení o doručování právníckým osobám. Není-li fyzická osoba jako podnikatel zapsána ve veřejném rejstříku, doručuje se jí na adresu jejího místa pobytu.

(3) Pokud fyzická osoba požádá správce daně o doručování na jinou adresu v České republice, doručuje se písemnost na tuto adresu.

(4) Písemnost určená do vlastních rukou adresáta se doručuje přímo adresátovi. Nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, na adrese pro doručování zastizena, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl.

(5) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí má být potvrzeno, se doručuje přímo adresátovi nebo jiné vhodné fyzické osobě, která se na adrese pro doručování nebo jejím blízkém okolí zdržuje, pokud souhlasí s tím, že odevzdá písemnost adresátovi. Není-li možno takto doručit, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl.

(6) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou nebo jejíž převzetí nemá být potvrzeno adresátem, lze doručit též vložením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky nebo na jiné vhodné místo.

§ 45

Doručování právníckým osobám

(1) Právnícké osobě se doručuje na adresu jejího sídla. Zahraniční právnícké osobě se doručuje na adresu sídla pobočky nebo jiné organizační složky jejího obchodního závodu zřízené v České republice, týká-li se písemnost činnosti této pobočky nebo jiné organizační složky.

(2) Pokud právnícká osoba požádá správce daně o doručování na jinou adresu v České republice, doručuje se písemnost na tuto adresu.

(3) Je-li adresátem právnícká osoba, je oprávněna písemnost převzít osoba oprávněná jednat jménem této právnícké osoby. Písemnost, která není určena do vlastních rukou, se může doručit kterémukoli zaměstnanci právnícké osoby nebo jiné vhodné fyzické osobě, která se v místě doručení nebo jeho blízkém okolí zdržuje, pokud souhlasí s tím, že odevzdá písemnost adresátovi.

(4) Nebyla-li na adrese pro doručování písemnosti do vlastních rukou nebo jiné písemnosti, jejíž převzetí má být rovněž potvrzeno, zastizena osoba oprávněná převzít písemnost podle odstavce 3, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem upozorní, aby si ji ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Písemnost, která nebyla vyzvednuta ve stanovené lhůtě, může správce daně doručit na adresu místa pobytu fyzické osoby oprávněné jednat jménem této právnícké osoby podle § 24 odst. 2, pokud je mu adresa jejího místa pobytu známa.

(5) Pro doručování orgánům veřejné moci se přiměřeně použijí ustanovení odstavců 1 až 4.

§ 46

Uložení písemnosti

(1) Písemnost se ukládá

- a) u správce daně, jehož písemnost se doručuje, nebo u správce daně, který byl o doručení dožadán, nebo
- b) u provozovatele poštovních služeb, jestliže se doručuje jeho prostřednictvím.

(2) V upozornění na uložení písemnosti, které se vkládá do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky nebo na jiné vhodné místo, se adresát vyzve k převzetí písemnosti a dále se v něm uvede označení správce daně, jehož písemnost je doručována, komu je doručováno, kde a od kterého dne a v jakých hodinách je písemnost připravena k vyzvednutí; současně se adresát písemně poučí o právních důsledcích jejího nevyzvednutí.

(3) Bez předchozího pokusu o doručení lze písemnost uložit, pokud adresát požádá předem písemně toho, kdo písemnost doručuje nebo jehož prostřednictvím se písemnost doručuje, o ukládání písemnosti.

§ 47

Účinky doručení

(1) Písemnost, která se doručuje do vlastních rukou nebo jejíž převzetí má být potvrzeno adresátem, je doručena okamžikem převzetí zásilky, která obsahuje doručovanou písemnost, adresátem nebo jinou osobou oprávněnou k převzetí písemnosti podle zákona.

(2) Nevyzvedne-li si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

(3) Odepře-li adresát písemnost přijmout, považuje se tato písemnost za doručenou dnem, kdy bylo její přijetí odepřeno, a písemnost se vrátí správci daně; současně se adresát poučí o právních důsledcích odepření součinnosti. Není-li možné pro odepření součinnosti písemné poučení předat, lze je zanechat v domovní nebo jiné adresátem užívané schránce anebo na jiném vhodném místě.

(4) Pokud je doručovaná písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb, uvědomí tento neprodleně odesílajícího správce daně o marném uplynutí úložní lhůty.

(5) Písemnosti, u nichž marně uplynula lhůta pro jejich vyzvednutí, vhodí osoba provádějící doručení do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže to správce daně předem vyloučí. Není-li takové schránky, nebo je-li tento způsob seznámení adresáta s obsahem písemnosti správcem daně vyloučen, písemnost se vrátí odesílajícímu správci daně.

(6) Požádá-li adresát o to, aby jemu doručované písemnosti nebyly po marném uplynutí lhůty pro jejich vyzvednutí vřazovány do domovní nebo jiné jím užívané schránky, správce daně tento způsob seznámení adresáta s doručovanou písemností předem vyloučí.

§ 48

Neúčinnost doručení

(1) Adresát, který si ze závažného a předem nepředvídatelného důvodu nemohl uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může požádat správce daně, který písemnost doručil, o vyslovení neúčinnosti doručení.

(2) Žádost je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy se adresát s doručovanou písemností skutečně seznámil, nejpozději však do 6 měsíců od doručení.

(3) Shledá-li správce daně žádost důvodnou, vysloví neúčinnost doručení, jinak žádost zamítne; písemnost se pak považuje za doručenou dnem oznámení rozhodnutí o vyslovení neúčinnosti doručení.

Díl 4

Zvláštní způsob doručení

§ 49

Doručování veřejnou vyhláškou

(1) Veřejnou vyhláškou se písemnost doručuje

- a) osobě neznámého pobytu nebo sídla, pokud této osobě není ustanoven zástupce podle § 26 odst. 1 písm. c), jakož i osobě, která není známa, nebo
- b) v řízení, ve kterém se doručuje velkému nebo neurčitému počtu adresátů.

(2) Veřejnou vyhlášku správce daně vyvěsí po dobu nejméně 15 dnů na své úřední desce a zároveň ji zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Veřejná vyhláška obsahuje upozornění na místo uložení písemnosti s jejím označením a s uvedením možnosti vyzvednutí.

(3) Písemnost je doručena dnem vyzvednutí písemnosti adresátem. Nevyzvedne-li si adresát písemnost doručovanou veřejnou vyhláškou do 15 dnů ode dne vyvěšení na úřední desce správce daně, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou.

(4) Na veřejné vyhlášce správce daně vyznačí den jejího vyvěšení na úřední desce a den jejího sejmutí.

(5) Je-li doručováno osobám uvedeným v odstavci 1 písm. a) nebo hromadným předpisným seznamem, zveřejní veřejnou vyhlášku vydanou podle odstavce 2 na žádost správce daně též obecní úřad v místě adresátova posledního známého pobytu nebo sídla, popřípadě obecní úřad, v jehož územní působnosti se nachází předmět daně.

§ 50

Doručování hromadného předpisného seznamu

(1) Pokud zákon stanoví, že správce daně stanoví daňovým subjektům daň hromadným předpisným seznamem, zpřístupní správce daně hromadný předpisný seznam k nahlédnutí po dobu nejméně 30 dnů; označení daně, jakož i místo a dobu, kdy lze do hromadného předpisného seznamu nahlédnout, zveřejní správce daně veřejnou vyhláškou, kterou vyvěsí po dobu nejméně 30 dnů.

(2) Za den doručení hromadného předpisného seznamu se považuje třicátý den po jeho zpřístupnění.

(3) Při nahlédnutí do hromadného předpisného seznamu jsou daňovému subjektu zpřístupněny pouze údaje týkající se jemu stanovené daně.

Díl 5
Prokázání doručení
§ 51

(1) Doručení písemností, které se doručují do vlastních rukou nebo jejichž převzetí má být potvrzeno adresátem, potvrdí doručující řádně vyplněnou doručenkou, která je veřejnou listinou.

(2) Doručenka obsahuje podle zvoleného způsobu doručování a podle okolností, které nastaly při doručování

- označení správce daně, který písemnost doručuje,
- označení adresáta a adresu, na kterou mu je doručováno,
- označení doručované písemnosti,
- způsob doručování,
- údaje o dni a způsobu uložení písemnosti, pokud byla písemnost uložena, a o dni, kdy byla připravena k vyzvednutí, pokud se liší ode dne uložení,
- údaj o dni doručení písemnosti nebo o dni jejího vrácení správcem daně,
- údaj o dni, v němž bylo přijetí písemnosti odepřeno, způsob poučení o důsledcích odepření a důvody odepření,
- jméno a podpis osoby, která písemnost převzala, nebo jméno osoby, která převzela písemnost odepřela; jde-li o osobu odlišnou od adresáta, uvede se její vztah k adresátovi, a v případě doručování do vlastních rukou se uvede i způsob doložení oprávnění k převzetí písemnosti za adresáta,
- podpis osoby, která předala doručovanou písemnost adresátovi nebo písemnost uložila, potvrzující správnost údajů na doručence a postupu při doručování, s uvedením jména.

(3) Dojde-li ke ztrátě, zničení nebo poškození doručky nebo není-li řádně vyplněna, lze doručení prokázat jiným způsobem, například tím, že z postupu adresáta písemnosti zjevně, že mu bylo doručeno.

(4) V případě, že úřední osoba nedoručuje písemnost za použití zalepené obálky s doručenkou, prokazuje se doručení písemnosti do vlastních rukou na její kopii obsahující náležitosti podle odstavce 2 písm. a), f), h) a i).

(5) Je-li doručováno při ústním jednání, nebo při jiném úkonu učiněném v rámci správy daní, prokazuje se doručení písemnosti do vlastních rukou podpisy úřední osoby a adresáta v protokolu. Účinky doručení nastanou, i když adresát podpis protokolu odepřel. Odepření podpisu a důvody tohoto odepření se zaznamenají v protokolu.

(6) Nemůže-li adresát potvrdit příjem doručované písemnosti pro tělesnou indispozici, podepíše se jiná dospělá osoba jako svědek a připiše důvod, pro který nemohlo dojít k potvrzení příjmu adresátem; podpis této osoby nahrazuje podpis adresáta.

HLAVA IV
OCHRANA A POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ
Povinnost mlčenlivosti
§ 52

(1) Úřední osoby a osoby zúčastněné na správě daní jsou vázány povinností mlčenlivosti o tom, co se při správě daní dozvěděly o poměrech jiných osob. To neplatí pro daňový subjekt, pokud jde o informace získané nebo použité při správě jeho daní.

(2) Daňový subjekt může správce daně nebo jinou osobu zúčastněnou na správě daní zprostit povinnosti mlčenlivosti ohledně údajů, které se ho týkají, a údajů, které byly využity při dokazování jeho povinností při správě daní, s uvedením rozsahu údajů a účelu zproštění. Zanikne-li daňový subjekt bez právního nástupce, nebo zemře-li bez dědice, má oprávnění ke zproštění povinnosti mlčenlivosti ministr financí.

(3) Povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na informace veřejně známé, nebo které jsou veřejnosti dostupné z informačních systémů veřejné správy.

(4) Porušením povinnosti mlčenlivosti není zveřejnění zobecněných informací získaných při správě daní, z nichž nevyplývá, které osoby se týkají.

(5) O porušení povinnosti mlčenlivosti nejde, poskytne-li úřední osoba informace

- úřední osobě téhož nebo jiného správce daně pro výkon jeho pravomoci,
- úřední osobě při plnění povinností ve věcech archivnictví, nebo
- osobě zúčastněné na správě daní v rozsahu, v jakém jsou její práva a povinnosti správou daní dotčena.

(6) Povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na informace získané při správě daní zveřejňované při plnění informační povinnosti poskytovatele veřejné podpory nebo podpory malého rozsahu podle jiného zákona nebo přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo rozhodnutí Evropské komise z oblasti veřejných podpor.

§ 53

(1) O porušení povinnosti mlčenlivosti nejde, poskytne-li správce daně informace získané při správě daní

- Finančnímu analytickému úřadu na základě zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo zákona o provádění mezinárodních sankcí,
- koordináčnímu orgánu veřejné podpory podle zákona upravujícího některé vztahy v oblasti veřejné podpory při plnění informační povinnosti

ve věci veřejné podpory nebo podpory malého rozsahu poskytované správcem daně,

- soudu, jde-li o
 - řízení vedené z podnětu daňového subjektu ve věci správy jeho daní,
 - uplatnění práva správce daně při správě daní, nebo
 - údaje potřebné pro účely rozhodnutí o výživném,
- správnímu orgánu, který vede řízení o správním deliktu, který se týká porušení povinnosti při správě daní,
- Ministerstvu práce a sociálních věcí při výkonu jeho působnosti a dalším orgánům sociálního zabezpečení při výkonu jejich působnosti, jde-li o údaje, které mohou tyto úřady vyžadovat v rozsahu nezbytném k plnění úkolů ve své působnosti,
- zdravotním pojišťovně, jde-li o údaje nezbytné pro stanovení platby pojistného na všeobecné zdravotní pojištění, které mohou tyto pojišťovny při výkonu své zákonné pravomoci požadovat od plátců pojistného, kteří jsou daňovými subjekty,
- Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, jakož i dalším kontrolním orgánům, pokud provádí v rozsahu svého oprávnění kontrolu podle schváleného plánu kontrolní činnosti a pokud jsou oprávněny kontrolovat správu daní,
- Českému statistickému úřadu, jde-li o údaje nezbytné pro potřeby sestavování národních účtů Evropských společenství a pro potřeby vedení statistických registrů,
- Komoře daňových poradců nebo České advokátní komoře ke kárnému řízení s jejím členem, jakož i orgánu, který jmenoval znalce nebo tlumočníka, pro řízení o jeho odvolání,
- příslušnému orgánu veřejné moci pro projednání nároku podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při správě daní výkonem veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem,
- Veřejnému ochránci práv, pokud provádí šetření podle jiného právního předpisu.

(2) O porušení povinnosti mlčenlivosti rovněž nejde, poskytne-li správce daně informace získané při správě daní pro účely trestního řízení, pokud je požaduje státní zástupce a po podání obžaloby soud v souvislosti s objasněním okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán

- některý z trestných činů daňových a poplatkových, který se týká porušení povinnosti při správě daní,
- trestný čin, jehož neprekažení nebo neoznámení je trestným činem,
- trestný čin dotačního podvodu, trestný čin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění a trestný čin poškozování finančních zájmů Evropských společenství,
- některý z trestných činů proti výkonu pravomoci orgánu veřejné moci a úřední osoby, některý z trestných činů úředních osob, některý z trestných činů úplatkářství a trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí, nebo
- trestný čin udávání padělaných a pozměněných peněz, padělání a pozměňování veřejné listiny, nedovolené výroby a držení pečeti státní pečeti a úředního razítka.

(3) Správce daně má oznamovací povinnost podle zákona,⁷⁾ pokud při své činnosti zjistí skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán některý z trestných činů uvedených v odstavci 2.

§ 54

(1) Správce daně poskytne informace podle § 53 k účelu a v rozsahu vymezeném zákonem. O rozsahu poskytnutých informací pořídí správce daně podle formy poskytnutí protokol nebo úřední záznam.

(2) Správce daně může poskytovat informace podle § 53 postupem sjednaným v písemné dohodě uzavřené mezi správcem daně, který informace shromažďuje, a příslušným orgánem veřejné moci.

§ 55

(1) Správce daně vytváří podmínky pro dodržování povinnosti mlčenlivosti. To platí i pro přístup a ochranu údajů uchovávaných v elektronické podobě.

(2) Osoby, které se seznámily s informacemi poskytnutými správcem daně, je mohou využít pouze pro zákonem stanovené účely a jsou vázány ohledně těchto informací povinností mlčenlivosti podle tohoto zákona. Za vytvoření podmínek pro dodržování povinnosti mlčenlivosti odpovídá příslušný orgán veřejné moci, který si informace vyžádal.

(3) Za porušení povinnosti mlčenlivosti se považuje rovněž využití informací získaných při správě daní pro jednání přinášející prospěch osobě zavázané touto povinností nebo jiné osobě anebo využití těchto informací pro jednání, které by mohlo způsobit někomu újmu.

(4) Povinnost mlčenlivosti úřední osoby nezaniká, jestliže se tato osoba přestane podílet na výkonu pravomoci správce daně.

§ 56

Informační povinnost správce daně

- Správce daně určí a zveřejní
 - úřední hodiny pro veřejnost, ve kterých lze zejména učinit podání ústně do protokolu nebo nahlížet do spisu, a pracovní dobu správce daně, ve

- teré je otevřena podatelna správce daně,
- elektronickou adresu své podatelny, formy technického nosiče datových zpráv, jakož i formáty a struktury datových zpráv, které je způsobilý přijmout,
 - jiné technické prostředky, jimiž lze učinit podání, které je nutné potvrdit za podmínek podle § 71 odst. 3, a jaká podání lze učinit tímto způsobem,
 - čísla účtů, na které přijímá platby, a způsob označení úhrady na tyto účty podle jednotlivých daní, jejichž správa mu náleží,
 - druhy daní, které lze platit inkasem podle zákona upravujícího platební styk nebo soustředěnou platbou zajišťovanou provozovatelem poštovních služeb, a podmínky, které je při těchto platbách nutné dodržet,
 - druhy daní, které lze platit bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty nebo obdobného platebního prostředku, a podmínky, které je při těchto platbách nutné dodržet.

(2) Správce daně zveřejní informace podle odstavce 1 na své úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Správce daně zveřejňuje vhodným způsobem informace o právních předpisech, které se vztahují k působnosti tohoto správce daně, a informace o jejich změnách.

Poskytování informací správci daně

§ 57

(1) Povinnost poskytnout údaje na základě vyžádání správce daně mají orgány veřejné moci a osoby, které

- vedou evidenci osob nebo věcí,
- poskytují plnění, které je předmětem daně,
- provádějí řízení v případech, jejichž předmět podléhá daňové povinnosti, nebo
- získávají jiné údaje nezbytné pro správu daní.

(2) Zdravotní pojišťovny jsou povinny na vyžádání správce daně poskytnout údaje, které jsou na základě zákona oprávněny shromažďovat.

(3) Banky, spořitelny a úvěrní družstva, platební instituce, poskytovatelé platebních služeb malého rozsahu, instituce elektronických peněz a vydavatelé elektronických peněz malého rozsahu (dále jen „poskytovatel platebních služeb“) jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout údaje o

- číslích účtů a jiných jedinečných identifikátorech,
- majitelích účtů a zmocněncích, kteří jsou oprávněni nakládat s peněžními prostředky na účtech,
- stavech peněžních prostředků na účtech a o jejich pohybu, a údaje o osobách, které peněžní prostředky na účet vložily, a o příjemcích plateb,
- úvěrech, úschovách a pronájmech bezpečnostních schránek.

(4) Provozovatelé poštovních služeb jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout údaje o poštovních zásilkách, poštovních poukazech a pronajatých poštovních přihrádkách, a to i o jejich příjemcích a pronajimatelích.

(5) Podnikatelé poskytující veřejně dostupnou telefonní službu jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout údaje, které shromažďují o účastnících veřejně dostupných telefonních služeb.

(6) Vydavatelé periodického tisku jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout jméno nebo název a adresu objednatele inzerátu uveřejněného pod značkou.

§ 57a

(1) Povinná osoba podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, a to i v případě, že se jedná o osobu podle § 57, je povinna na vyžádání správce daně poskytnout tyto údaje nebo dokumenty:³⁰⁾

- údaje získané při provádění identifikace klienta,
- údaje získané při provádění kontroly klienta podle § 9 odst. 2 písm. a) až c) zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
- údaje o způsobu získávání údajů podle písmen a) a b),
- dokumenty získané při provádění identifikace a kontroly klienta obsahující údaje podle písmen a) a b).

(2) Pokud je povinnou osobou podle odstavce 1 advokát, notář, daňový poradce, soudní exekutor nebo auditor, může vyžádat údaje a dokumenty podle odstavce 1 pouze ústřední kontaktní orgán podle zákona upravujícího mezinárodní spolupráci při správě daní, a to pouze za účelem výkonu mezinárodní spolupráce při správě daní. Ustanovení § 26 odst. 1 a 2 a § 27 odst. 1, 2 a 4 zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu se použijí obdobně.

§ 58

(1) Orgány veřejné moci a osoby uvedené v § 57 a § 57a jsou povinny poskytnout bezúplatně na vyžádání správce daně stanovené údaje nebo dokumenty, a to v rozsahu nezbytném pro správu daní.

(2) Údaje nebo dokumenty podle odstavce 1 se poskytují jednotlivě nebo v rozsahu a způsobem dohodnutým mezi jejich poskytovatelem a správcem daně.

(3) Správce daně si může údaje nebo dokumenty podle § 57 a 57a vyžá-

dat jen v případě, že je nelze získat z úřední evidence, kterou sám vede; správce daně si může vyžádat potřebné údaje od osob uvedených v § 57 a § 57a jen v případě, že je nelze získat od jiného orgánu veřejné moci.

§ 59

(1) Nejvyšší kontrolní úřad a další kontrolní orgány⁹⁾ předávají i bez vyžádání příslušným správcům daně údaje uvedené v kontrolních protokolech, které mají vztah ke správě daní.

(2) Kontrolní orgány zjištěné údaje poskytnou správci daně do 30 dnů od provedení kontrolního zjištění.

§ 59a

Zpracování osobních údajů správcem daně

(1) Správce daně

a) označí formou úředního záznamu nebo jiným vhodným způsobem osobní údaje, jejichž přesnost byla popřena nebo proti jejichž zpracování byla vznesena námitka, a tyto osobní údaje dále zpracovává i bez souhlasu subjektu údajů, a

b) může provádět výkon správy daní, nejde-li o vydávání rozhodnutí, výhradně na základě automatizovaného zpracování osobních údajů; popis počítačových algoritmů a výběrová kritéria, na jejichž základě je toto zpracování prováděno, uvede správce daně v záznamech o činnosti zpracování osobních údajů a uchovává je nejméně po dobu jednoho roku od jejich posledního použití pro zpracování osobních údajů.

(2) Právo na přístup k osobním údajům zpracovávaným při správě daní uplatňuje daňový subjekt v rozsahu a způsobem stanoveným pro nahlížení do spisu nebo nahlížení do osobních daňových účtů; obdobně se postupuje při uplatnění práva třetí osoby na přístup k osobním údajům zpracovávaným při správě daní.

(3) Při uplatnění práva na námitku nebo jiného prostředku ochrany proti zpracování osobních údajů se použijí obdobně ustanovení o stížnosti.

HLAVA V DOKUMENTACE

Protokol § 60

(1) O ústních podáních a jednáních při správě daní sepiše správce daně protokol.

(2) Správce daně může pořídit o úkonech, o kterých se podle zákona pořizuje protokol, obrazový nebo zvukový záznam, který je přílohou protokolu; o této skutečnosti předem uvědomí osoby, které se tohoto úkonu účastní.

(3) Protokol musí obsahovat zejména

- předmět jednání,
- místo jednání,
- časový údaj o začátku a skončení jednání,
- označení správce daně a úřední osoby, která úkon provedla,
- údaje umožňující určení osob, které se úkonu zúčastnily,
- vyličení průběhu jednání,
- označení dokladů a jiných listin odevzdaných při jednání nebo podstatný obsah listin předložených k nahlédnutí,
- poskytnutá poučení a vyjádření poučených osob,
- návrhy osob, které se úkonu zúčastnily, nebo jejich výhrady směřující proti obsahu protokolu,
- vyjádření správce daně k uplatněným návrhům nebo výhradám.

§ 61

(1) Součástí protokolu jsou rozhodnutí vyhlášená při jednání.

(2) Rozhodnutí vyhlášená při jednání, kterým se vyzývá příjemce rozhodnutí k uplatnění práva nebo ke splnění povinnosti, se doručuje předáním stejnopisu protokolu; tento protokol nemusí obsahovat otisk úředního razítka se státním znakem.

§ 62

(1) Není-li protokol hlasitě diktován, je nutno jej před podepsáním hlasitě přečíst a zapsat v něm, že se tak stalo, a dále uvést, co bylo před podpisem protokolu opraveno nebo jinak změněno. Přeskrtnutá místa musí zůstat čitelná.

(2) Správce daně zaznamená všechna vyjádření k protokolované věci, návrhy a výhrady vznesené osobami zúčastněnými na protokolovaném jednání a své stanovisko k nim.

(3) Po vyznačení všech návrhů, výhrad, vyjádření k nim, oprav či změn v protokolu, které musí být opět hlasitě přečteny, pokud nebyl protokol hlasitě diktován, podepíše protokol osoby zúčastněné na protokolovaném jednání a úřední osoba.

(4) Odepření podpisu a důvody tohoto odepření se v protokolu zaznamenají. Odepření podpisu nebo vzdálení se před podpisem protokolu bez dostatečného důvodu nemá vliv na použitelnost protokolu jako důkazního

prostředku. Na to musí být osoby zúčastněné na protokolovaném jednání předem upozorněny.

(5) Správce daně po podpisu předá stejnopis protokolu daňovému subjektu, pokud se jednání zúčastnil, popřípadě též další osobě na jednání zúčastněné, pokud o to požádá.

(6) Správce daně opraví v protokolu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zřejmé nesprávnosti tak, aby původní zápis zůstal čitelný.

§ 63

Úřední záznam

(1) O důležitých úkonech při správě daní, které nejsou součástí protokolu, sepiše správce daně úřední záznam, ve kterém zachytí skutečnosti, které mají vztah ke správě daní, zjištěné zejména z ústních sdělení, oznámení, poznámek, obsahů telefonických hovorů a jiných spisových materiálů.

(2) Úřední záznam podepíše úřední osoba, která ho vyhotovila, s uvedením časového údaje, kdy došlo k jeho vyhotovení; to neplatí, je-li úřední záznam vyhotoven úřední osobou elektronicky způsobem umožňujícím její identifikaci a zjištění změny obsahu úředního záznamu.

Spis

§ 64

(1) Písemnosti týkající se práv a povinností daňového subjektu se zakládají do spisu, který vede příslušný správce daně. Těmito písemnostmi jsou zejména

- písemnosti obsahující podání,
- písemná vyhotovení rozhodnutí,
- protokoly,
- úřední záznamy.

(2) Písemností se při výkonu správy daní rozumí listinná zpráva, jakož i datová zpráva, pokud to nevyklučuje povaha věci.

(3) Součástí spisu jsou i obrazové a zvukové záznamy.

(4) Spis se člení na

- části podle jednotlivých daňových řízení,
- část týkající se vymáhání daní,
- část týkající se dalších povinností při správě daní, o nichž se vede řízení,
- část vyhledávací,
- část týkající se řízení o pořádkových pokutách.

(5) Jednotlivé části spisu musí obsahovat soupis všech písemností, které jsou v nich založeny; písemnosti ve spisu se řadí v časové posloupnosti, označují se jednotlivými pořadovými čísly a vedou se pod společnou spisovou značkou.

§ 65

(1) Do vyhledávací části spisu se zakládají

- písemnosti, které mohou být uplatněny v řízení jako důkazní prostředek, jestliže by jejich zpřístupnění daňovému subjektu zmařilo nebo ohrozilo cíl správy daní, účel úkonu nebo ohrozilo objektivnost důkazu,
- písemnosti, které mohou být použity při stanovení daně jako pomůcky, jejichž zpřístupnění daňovému subjektu by ohrozilo zájem jiného daňového subjektu nebo jiných osob zúčastněných na správě daní,
- úřední záznamy nebo protokoly o podaných vysvětleních, pokud nejsou použity jako pomůcky,
- písemnosti sloužící výlučně pro potřeby správce daně.

(2) Písemnosti zakládáné do části vyhledávací podle odstavce 1 písm. a) lze v této části ponechat nejdéle do provedení hodnocení důkazů. Jde-li o důkazní prostředky, které jsou uplatněny v rámci daňové kontroly, lze je v části vyhledávací ponechat nejdéle do zahájení projednání zprávy o daňové kontrole.

(3) Při přeražení písemnosti z vyhledávací části spisu do příslušné části spisu musí být ze soupisu písemností patrná, která písemnost, zaevidovaná v části vyhledávací, byla přeražena, do které části, pod jakým pořadovým číslem a k jakému datu.

Nahlížení do spisů

§ 66

(1) Daňový subjekt je oprávněn u správce daně nahlédnout do částí spisu týkajících se jeho práv a povinností, které označí, s výjimkou částí vyhledávací; za stejných podmínek je daňový subjekt oprávněn nahlédnout do osobních daňových účtů vedených v rámci evidence daní o jeho daňových povinnostech.

(2) Daňový subjekt je oprávněn nahlédnout do soupisu písemností obsažených ve vyhledávací části spisu. Z takto poskytnutého soupisu nesmí být patrný obsah jednotlivých písemností.

(3) Není-li ohrožen zájem jiného daňového subjektu nebo jiných osob zúčastněných na správě daní anebo cíl správy daní, může správce daně v odůvodněných případech, kdy je to nutné pro další průběh řízení, umožnit nahlédnutí i do písemností ve vyhledávací části spisu.

(4) Oprávnění nahlédnout do spisu lze využít v úředních hodinách pro veřejnost, pokud správce daně nepřipustí nahlížení do spisu i v průběhu pracovní doby mimo úřední hodiny pro veřejnost.

§ 67

(1) Správce daně pořídí o každém nahlédnutí do spisu podle povahy věci protokol nebo úřední záznam, ve kterém uvede, do kterých částí spisu bylo daňovému subjektu umožněno nahlédnout.

(2) Nevidomým osobám bude spis přečten. Správce daně umožní průvodci nevidomé osoby nahlédnout do spisu a na její požádání umožní též pořízení zvukového záznamu.

(3) Na žádost daňového subjektu pořídí správce daně z části spisu, do níž lze nahlížet, doslovné opisy, kopie, výpisy nebo potvrzení o skutečnostech v ní obsažených a vydá je daňovému subjektu. Na žádost daňového subjektu správce daně rovněž ověří jejich shodu s obsahem spisu. O pořízení listiny a vydání ověřovací doložky provede úřední záznam.

(4) V ověřovací doložce o shodě se spisem správce daně uvede

- zda opis, kopie nebo stejnopis souhlasí doslovně s listinou, z níž byl pořízen, a zda tato listina je prvopisem, opisem, kopií nebo stejnopisem a z kolika listů nebo archů se skládá,
- počet listů nebo archů, které ověřená listina obsahuje,
- místo a datum ověření,
- podpis úřední osoby a otisk úředního razítka se státním znakem.

§ 68

(1) Správce daně zapůjčí příslušnému orgánu veřejné moci část spisu, která se týká předmětu řízení, pro které je poskytována, za podmínek stanovených v § 52 a 53.

(2) Správce daně, který část spisu zapůjčil příslušnému orgánu veřejné moci, může u něho do zapůjčené části spisu nahlížet, pořizovat z ní výpisy a kopie, a nebrání-li tomu závažné okolnosti, může vyžádat její dočasné poskytnutí pro účely daňového řízení.

(3) Orgán veřejné moci, kterému je část spisu zapůjčena, zajistí dodržení podmínek mlčenlivosti; u zapůjčených písemností z vyhledávací části spisu zajistí tento orgán dodržení podmínek podle § 66.

§ 69

Daňová informační schránka

(1) Správce daně, který je k tomu technicky vybaven, poskytuje daňovému subjektu informace shromažďované ve spisu a na osobním daňovém účtu tohoto daňového subjektu rovněž prostřednictvím dálkového přístupu v rozsahu a členění, v jakém jsou tyto informace soustředěny v daňové informační schránce daňového subjektu, která je zřízena na technickém zařízení správce daně.

(2) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

- skutečnost, že je technicky vybaven pro zřízení daňové informační schránky,
- rozsah a členění informací soustředěných v daňové informační schránce a četnost jejich aktualizace,
- podmínky a postup pro nahlížení do daňové informační schránky,
- označení správců daně, kteří shromažďují informace na témže technickém zařízení správce daně.

(3) Pro výkon působnosti ve věci týkající se daňové informační schránky je místně příslušný správce daně podle § 13 odst. 1.

§ 69a

Zřízení a zrušení daňové informační schránky

(1) Správce daně zřídí nebo zruší daňovou informační schránku do 15 dnů od obdržení žádosti daňového subjektu.

(2) Správce daně zřídí z moci úřední daňovou informační schránku daňovému subjektu, jestliže byla zpřístupněna datová schránka a kterému dosud nebyla zřízena daňová informační schránka, a to bezodkladně po zpřístupnění datové schránky.

§ 69b

Nahlížení do daňové informační schránky

(1) Právo nahlížet do daňové informační schránky má

- daňový subjekt,
- zástupce daňového subjektu, a to za podmínky, že je
 - oprávněn zastupovat daňový subjekt při správě daní v neomezeném rozsahu u všech správců daně, kteří shromažďují informace na témže technickém zařízení správce daně, nebo
 - zmocněn k přístupu do daňové informační schránky.

(2) Zmocnění k zastupování podle odstavce 1 písm. b) je nutné uplatnit u příslušného správce daně; § 29 odst. 1 se nepoužije.

(3) Nahlížení do daňové informační schránky lze na základě přihlášení prostřednictvím datové zprávy ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně

- podepsané uznávaným elektronickým podpisem, nebo
- s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

HLAVA VI ŘÍZENÍ A DALŠÍ POSTUPY

Díl 1

Obecná ustanovení o řízeních a dalších postupech

Podání

§ 70

- (1) Podání je úkonem osoby zúčastněné na správě daní směřujícím vůči správci daně.
- (2) Podání se posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
- (3) Z podání musí být zřejmé, kdo je činí, čeho se týká a co se navrhuje.

§ 71

- (1) Podání lze učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou
 - a) podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, nebo,
 - b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.
- (2) Písemná podání a podání ústně do protokolu musí být podepsána osobou, která podání činí.
- (3) Účinky podání má rovněž úkon učiněný vůči správci daně za použití datové zprávy, která není podepsána způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, pokud je toto podání do 5 dnů ode dne, kdy došlo správci daně, potvrzeno způsobem uvedeným v odstavci 1; tuto lhůtu nelze prodloužit ani navrátit v předešlý stav.
- (4) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup, jaká podání lze učinit způsobem podle odstavce 1 písm. b).

§ 72

(1) Přihlášku k registraci, oznámení o změně registračních údajů, řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení lze podat jen na tiskopise vydaném Ministerstvem financí nebo na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, který má údaje, obsah i uspořádání údajů shodné s tímto tiskopisem.

- (2) V tiskopisech a v nich vyznačených přílohách, které jsou součástí podání, lze požadovat pouze údaje nezbytné pro správu daní.
- (3) Podání podle odstavce 1 lze učinit i datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1 nebo 3.
- (4) Má-li daňový subjekt nebo jeho zástupce zpřístupněnu datovou schránku nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, je povinen podání podle odstavce 1 učinit pouze datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1.

§ 73

- (1) Podání se činí u příslušného správce daně.
- (2) Podání, které je učiněno prostřednictvím datové zprávy s využitím dálkového přístupu, se přijímá na technickém zařízení správce daně nebo prostřednictvím datové schránky správce daně.
- (3) Správce daně na požádání potvrdí podání učiněné písemně nebo datovou zprávou. Jde-li o datovou zprávu zaslánou na technické zařízení správce daně, je přijetí podání potvrzeno tímto zařízením s uvedením časového údaje o přijetí této datové zprávy.
- (4) Podání, kterým je zahájeno řízení, může ten, kdo jej učinil, změnit nebo vzít zpět do doby, než je správcem daně vydáno rozhodnutí ve věci. Zpětvzetí podání je však nepřipustné u podání, k němuž je osoba zúčastněná na správě daní povinna buď přímo ze zákona, nebo na vyzvu správce daně.

§ 74

Vady podání

- (1) Má-li podání vady, pro které není způsobitelné k projednání, nebo vady, pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní, vyzve správce daně toho, kdo podání učinil, aby označené vady odstranil podle jeho pokynu a ve lhůtě, kterou stanoví.
- (2) Výzva obsahuje poučení o následcích spojených s neodstraněním označených vad.
- (3) Budou-li vady podání odstraněny ve stanovené lhůtě, hledí se na podání, jako by bylo učiněno řádně a včas. Nebudou-li vady podání odstraněny, stává se podání uplynutím stanovené lhůty neúčinným, o čemž pořídí správce daně úřední záznam a vyrozumí podatele; vyrozumění není třeba v případě, že podatel na vyzvu k odstranění vad neucínil vůči správci daně žádný úkon.
- (4) Pokud vada podání spočívá pouze v tom, že podání bylo učiněno jinak než elektronicky, ačkoliv mělo být učiněno elektronicky, hledí se na něj jako na podání bez vady; to platí pouze pro podání, u nichž tuto skutečnost správce daně předem zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 75

Postoupení

Není-li správce daně, vůči němuž bylo učiněno podání nebo připsána platba, příslušný vést v dané věci řízení, podání nebo platbu neprodleně postoupí příslušnému správci daně a uvědomí o tom podatele.

§ 76

Jednací jazyk

- (1) Při správě daní se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce.
- (2) Písemnosti vyhotovené v jiném než českém jazyce musí být předloženy v originálním znění, a současně v překladu do jazyka českého, pokud správce daně neprohlásí, že takový překlad nevyžaduje nebo že požaduje úředně ověřený překlad; takové prohlášení může správce daně učinit na své úřední desce i pro neurčitý počet písemností v budoucnu.
- (3) Každý, kdo neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočnicka¹⁰⁾ zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady.
- (4) Občan České republiky příslušející k národnostní menšině, která tradičně a dlouhodobě žije na území České republiky,¹¹⁾ má před správcem daně právo činit podání a jednat v jazyce své národnostní menšiny. Nemá-li správce daně úřední osobu znalou jazyka národnostní menšiny, obstará si tento občan tlumočnicka zapsaného v seznamu tlumočnicků. Náklady na tlumočení a náklady na pořízení překladů v tomto případě nese správce daně.
- (5) Osobě neslyšící ustanoví správce daně na své náklady tlumočnicka znakové řeči podle jiného právního předpisu.¹²⁾ Osobě neslyšící, která neovládá znakovou řeč, ustanoví správce daně prostředníka, který je schopen se s ní dorozumět pomocí metody zřetelné artikulace. Osobě hluchoslepé bude ustanoven za stejných podmínek prostředník, který je schopen se s ní dorozumět pomocí řeči pro hluchoslepé.

§ 77

Vyloučení úřední osoby

- (1) Úřední osoba je z řízení nebo jiného postupu při správě daní vyloučena pro podjatost, jestliže
 - a) je předmětem řízení nebo jiného postupu právo nebo povinnost její nebo osoby jí blízké,
 - b) se v téže věci na řízení nebo jiném postupu podílela na jiném stupni, nebo
 - c) její poměr k osobě zúčastněné na správě daní nebo k předmětu daně vzbuzuje jiné pochybnosti o její nepodjatosti.
- (2) Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. Úřední osoba je povinna neprodleně oznámit úřední osobě stojící v čele správce daně okolnosti nasvědčující podjatosti.
- (3) Úřední osoba, o jejíž nepodjatosti jsou důvodné pochybnosti, smí do doby, než bude rozhodnuto o tom, zda je vyloučena, provést ve věci jen neodkladné úkony.
- (4) O tom, zda je úřední osoba vyloučena, rozhodne úřední osoba stojící v čele správce daně; v případě, že je vyloučena, určí místo ní jinou úřední osobu, která není k vyloučené úřední osobě ve vztahu podřízenosti. Není-li takové nepodjaté úřední osoby, požádá úřední osoba stojící v čele správce daně nejbližší nadřízeného správce daně, aby dožádal jiného správce daně o provedení úkonů, jejichž výkon by příslušel podjaté úřední osobě, pokud nadřízený správce daně tyto úkony neprovede sám.
- (5) Při pochybnostech o nepodjatosti úřední osoby stojící v čele správce daně rozhodne o tom, zda je vyloučena, nejbližší nadřízený správce daně; v případě, že dojde k vyloučení této úřední osoby, rozhodne o delegaci podle § 18 na jiného správce daně.
- (6) Ustanovení předchozích odstavců se nepoužijí pro úřední osoby stojící v čele ústředních správních orgánů.
- (7) Rozhodnutí o tom, zda je úřední osoba vyloučena, se doručuje dotčené úřední osobě a daňovému subjektu. Došlo-li k zahájení řízení o tom, zda je úřední osoba vyloučena, na základě námítky jiné osoby zúčastněné na správě daní, správce daně ji o výsledku tohoto řízení vyrozumí. Proti rozhodnutí o tom, zda je úřední osoba vyloučena, nelze uplatnit opravné prostředky.
- (8) Ustanovení odstavců 1 až 4 a 7 se použijí pro znalce a tlumočnický obdobně.

Díl 2

Postupy při správě daní

§ 78

Vyhledávací činnost

- (1) Správce daně vyhledává důkazní prostředky a daňové subjekty a zjišťuje plnění jejich povinností při správě daní před zahájením řízení i v jeho průběhu.
- (2) Vyhledávací činnost provádí správce daně i bez součinnosti s daňovým subjektem.
- (3) V rámci vyhledávací činnosti správce daně
 - a) ověřuje úplnost evidence či registrace daňových subjektů,

- b) zjišťuje údaje týkající se příjmů, majetkových poměrů a dalších skutečností rozhodných pro správné zjištění, stanovení a placení daně,
 - c) shromažďuje a zpracovává informace a využívá informační systémy v rozsahu podle § 9 odst. 3,
 - d) opatřuje nezbytná vysvětlení,
 - e) provádí místní šetření.
- (4) Správce daně, který není místně příslušný, může provádět místní šetření i bez dožádání.

§ 79

Vysvětlení

- (1) Správce daně v rámci vyhledávací činnosti opatřuje nezbytná vysvětlení k prověření skutečností rozhodných pro naplnění cíle správy daní, pokud tyto skutečnosti nelze prověřit jiným úředním postupem.
- (2) Každý je povinen podat správci daně vysvětlení; pro odeření vysvětlení se obdobně použije § 96 odst. 2 až 4.
- (3) Podané vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek.
- (4) O podaném vysvětlení sepíše správce daně podle povahy vysvětlení protokol nebo úřední záznam.

Místní šetření

§ 80

- (1) Správce daně může provádět místní šetření. V rámci tohoto postupu správce daně zejména vyhledává důkazní prostředky a provádí ohledání u daňových subjektů a dalších osob zúčastněných na správě daní, jakož i na místě, kde je to vzhledem k účelu místního šetření nejvhodnější.
- (2) K provedení místního šetření může správce daně přizvat osobu, jejíž přítomnost je podle povahy věci potřebná.
- (3) O průběhu místního šetření sepíše správce daně podle povahy šetření protokol nebo úřední záznam.
- (4) Správce daně může pořizovat obrazový nebo zvukový záznam o skutečnostech dokumentujících průběh úkonu, o čemž předem uvědomí osoby, které se tohoto úkonu účastní.

§ 81

- (1) Úřední osoba provádějící místní šetření má v době přiměřené předemětu místního šetření, zejména v době provozu, právo na přístup na pozemky, do každé provozní budovy, místnosti a místa, včetně dopravních prostředků a přepravních obalů, k účetním záznamům nebo jiným informacím, a to i na technických nosičích dat, v rozsahu nezbytně nutném pro dosažení cíle správy daní. Toto právo má též, jde-li o obydlí, které daňový subjekt užívá současně pro podnikání, je-li to nezbytné a nelze-li rozhodně skutečnosti zjistit jiným způsobem.
- (2) Správce daně může provést nebo si vyžádat z účetních záznamů nebo jiných informací výpis nebo kopii, a to i na technických nosičích dat.
- (3) V rozsahu nezbytném k prověření údajů na technických nosičích dat má správce daně právo na informace o používaných programech výpočetní techniky a může využívat programové vybavení, ve kterém byly informace pořízeny.

§ 82

- (1) Daňový subjekt a další přítomné osoby jsou povinny poskytnout úřední osobě, která provádí místní šetření, všechny přiměřené prostředky a potřebnou součinnost k účinnému provedení místního šetření.
- (2) Osoby, u nichž je místní šetření prováděno, jsou povinny zapůjčit správci daně jím vyžádané doklady a další věci nezbytné pro správu daní i mimo své prostory, jinak správce daně tyto věci zajistí postupem podle § 83.
- (3) Správce daně si může od osoby, u níž je místní šetření prováděno, vyžádat nebo odebrat pro účely bližšího posouzení nebo expertizy vzorky věci. Takto získané vzorky se vrací po expertize či posouzení, připouští-li to jejich povaha.
- (4) Zapůjčení dokladů a jiných věcí nebo odebrání vzorků potvrdí správce daně při jejich převzetí nebo odebrání. Převzaté doklady a další věci nebo odebrané vzorky vrátí správce daně osobě, od které je převzal, nejpozději do 30 dnů od jejich převzetí nebo odebrání. Ve zvlášť složitých případech, zejména je-li nutno zapůjčené doklady a další věci nebo odebrané vzorky podrobit vnější expertize, může tuto lhůtu prodloužit nejblíže nadřazený správce daně; pokud důvody pro zapůjčení trvají, může být tato lhůta z důležitých důvodů prodloužována opakovaně.

§ 83

- (1) Při místním šetření může správce daně zajistit věci, které mohou sloužit jako důkazní prostředek, je-li důvodná obava, že by později nebylo možné příslušný důkazní prostředek provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi.
- (2) Při zajištění věci může správce daně podle její povahy
- a) věc převzít a přemístit na vhodné místo,
 - b) vyznačit na věci zajištění a věc ponechat na místě bez zamezení přístupu k věci, nebo
 - c) vyznačit na věci zajištění a po převzetí všech prostředků, které umožňují přístup k této věci, zajistit prostory, kde se tyto věci nalézají, úřední

uzávěrou.

- (3) Došlo-li při místním šetření k zajištění věci, předá správce daně stejnopis protokolu, jehož součástí je rozhodnutí o zajištění věci, dotčené osobě i bez její žádosti.
- (4) Pominou-li důvody pro zajištění věci, správce daně rozhodnutí o zajištění bezodkladně zruší a zajištěnou věc vrátí vlastníkově nebo osobě, od které byla převzata.
- (5) Nelze-li o zajištění věci sepsat protokol, sepíše se o tom úřední záznam s uvedením důvodů, pro které nebylo možno protokol sepsat; rozhodnutí o zajištění věci se v tomto případě oznamuje samostatně.

§ 84

- (1) Pokud zapůjčené nebo zajištěné věci nelze vrátit jejich vlastníkově nebo osobě, která je zapůjčila, nebo od které byly v rámci zajištění převzaty, protože není známa nebo si věci nevyzvedla, a to ani na výzvu správce daně, nebo pokud jde o věci, jejichž prodej je zakázán, nebo které nejsou bez povolení obchodovatelné, může správce daně rozhodnout o jejich propadnutí ve prospěch státu; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.
- (2) Není-li správci daně vlastníci zapůjčených nebo zajištěných věcí znám, musí být rozhodnutí o propadnutí věci vyvěšeno na úřední desce správce daně po dobu nejméně 60 dnů.
- (3) Jde-li o věci, jejichž vlastník není znám, uvede správce daně v rozhodnutí jako příjemce namísto vlastníka den, čas a místo zapůjčení nebo zajištění věci, popřípadě další zpřesňující okolnosti nebo údaje.

Daňová kontrola

§ 85

- (1) Předmětem daňové kontroly jsou daňové povinnosti, tvrzení daňového subjektu nebo jiné okolnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně vztahující se k jednomu daňovému řízení.
- (2) Daňová kontrola se provádí u daňového subjektu nebo na místě, kde je to vzhledem k účelu kontroly nejvhodnější.
- (3) Správce daně předmět daňové kontroly prověřuje ve vymezeném rozsahu. Rozsah daňové kontroly lze v jejím průběhu rozšířit nebo zúžit postupem pro její zahájení.
- (4) Daňovou kontrolu lze provádět společně pro více daňových řízení týkajících se jednoho daňového subjektu. Správce daně může daňovou kontrolu zahájit i pro další daňová řízení rozšířením daňové kontroly probíhající k jinému daňovému řízení.
- (5) Daňovou kontrolu, která se týká skutečností, které již byly v souladu s vymezeným rozsahem kontrolovány, je možné opakovat pouze tehdy, pokud
- a) správce daně zjistí nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v původní daňové kontrole a které zakládají pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti dosud stanovené daně nebo tvrzení daňového subjektu; takto lze daňovou kontrolu opakovat pouze v rozsahu, který odpovídá nově zjištěným skutečnostem nebo důkazům, nebo
 - b) daňový subjekt učiní úkon, kterým mění svá dosavadní tvrzení; takto lze daňovou kontrolu opakovat pouze v rozsahu, který odpovídá změně dosavadního tvrzení daňového subjektu.
- (6) Správce daně seznámí daňový subjekt s důvody pro opakování daňové kontroly při jejím zahájení.

§ 86

- (1) Daňový subjekt je povinen umožnit správci daně zahájení a provedení daňové kontroly.
- (2) Daňový subjekt, u něhož je prováděna daňová kontrola, má právo
- a) být přítomen jednání se svými zaměstnanci nebo dalšími osobami, které vykonávají jeho činnost,
 - b) předkládat v průběhu daňové kontroly důkazní prostředky nebo navrhopovat provedení důkazních prostředků, které on sám nemá k dispozici,
 - c) vyvracet pochybnosti vyjádřené správcem daně.
- (3) Daňový subjekt, u něhož je prováděna daňová kontrola, plní povinnosti podle § 82 a dále je povinen
- a) zajistit vhodné místo a podmínky k provádění daňové kontroly,
 - b) poskytnout nezbytné informace o vlastní organizační struktuře, o pracovní náplni jednotlivých útvarů, o oprávněních jednotlivých zaměstnanců nebo jiných osob zajišťujících jeho činnost a o uložení účetních záznamů a jiných informací; to neplatí pro nepodnikající fyzické osoby,
 - c) předložit důkazní prostředky prokazující jeho tvrzení,
 - d) umožnit jednání s kterýmkoliv svým zaměstnancem nebo jinou osobou, která vykonává jeho činnosti,
 - e) nezatajovat důkazní prostředky, které má k dispozici, nebo o nichž je mu známo, kde se nacházejí.
- (4) Správce daně má při provádění daňové kontroly rovněž pravomoci podle § 80 až 84.

§ 87

- (1) Daňová kontrola je zahájena prvním úkonem správce daně vůči

daňovému subjektu, při kterém je vymezen předmět a rozsah daňové kontroly a při kterém správce daně začne zjišťovat daňové povinnosti nebo prověřovat tvrzení daňového subjektu nebo jiné okolnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně. Dojde-li v průběhu daňové kontroly ke změně místní příslušnosti, může daňovou kontrolu dokončit správce daně, který ji zahájil.

(2) Neumožní-li daňový subjekt správci daně zahájit daňovou kontrolu, může k tomu být správcem daně vyzván.

(3) Ve výzvě správce daně stanoví

- místo zahájení daňové kontroly,
- předmět daňové kontroly,
- lhůtu, jejíž běh počíná dnem doručení, ve které je daňový subjekt povinen správcem daně sdělit den a hodinu v rámci úředních hodin správce daně, kdy je připraven k zahájení daňové kontroly; tuto lhůtu nelze prodloužit.

(4) Den, který je daňový subjekt povinen podle odstavce 3 písm. c) sdělit, musí nastat nejpozději patnáctý den ode dne uplynutí lhůty uvedené ve výzvě a musí být sdělen správci daně nejméně 3 pracovní dny před navrhaným termínem zahájení daňové kontroly.

(5) Nevyhoví-li daňový subjekt výzvě podle odstavce 2 ve stanovené lhůtě, aniž by sdělil správci daně závažné důvody, pro které nemůže výzvě vyhovět, nebo neumožní-li ve sděleném termínu zahájit a následně provést daňovou kontrolu, může správce daně stanovit daň podle pomůcek, nebo daň sjednat za podmínek uvedených v § 98 odst. 4.

(6) Marným uplynutím lhůty stanovené ve výzvě nastávají účinky podle § 148 odst. 3 a odpadá překážka pro podání dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování k dani, která měla být předmětem daňové kontroly.

§ 88

(1) O zahájení, průběhu a ukončení daňové kontroly sepíše správce daně zprávu o daňové kontrole, která obsahuje výsledek kontrolního zjištění, včetně hodnocení důkazů zjištěných v průběhu daňové kontroly, a odkaz na protokoly nebo úřední záznamy o

- zahájení daňové kontroly podepsaný úřední osobou a daňovým subjektem,
- jednáních vedených v průběhu daňové kontroly,
- skutečnostech zjištěných správcem daně mimo jednání,
- seznámání daňového subjektu s výsledkem kontrolního zjištění,
- vyjádření daňového subjektu obsahující tvrzení, návrhy nebo výhrady daňového subjektu k výsledku kontrolního zjištění,
- stanovisku správce daně k jednotlivým tvrzením, návrhům nebo výhradám daňového subjektu.

(2) Správce daně seznámá daňový subjekt s výsledkem kontrolního zjištění, včetně hodnocení dosud zjištěných důkazů, a předloží mu jej k vyjádření.

(3) Na žádost daňového subjektu stanoví správce daně přiměřenou lhůtu, ve které se může daňový subjekt vyjádřit k výsledku kontrolního zjištění a navrhnout jeho doplnění. Nedojde-li na základě tohoto vyjádření ke změně výsledku kontrolního zjištění, nelze již v rámci projednání zprávy o daňové kontrole navrhopvat jeho další doplnění.

(4) Zprávu o daňové kontrole podepisuje kontrolovaný daňový subjekt a úřední osoba. Správce daně po podpisu předá stejnopis zprávy o daňové kontrole kontrolovanému daňovému subjektu. Podpisem zprávy o daňové kontrole je ukončeno její projednání, zpráva o daňové kontrole se považuje za oznámenou a současně je ukončena daňová kontrola.

(5) Odmítne-li se kontrolovaný daňový subjekt seznámit se zprávu o daňové kontrole nebo ji projednat anebo se jejím projednáním vyhýbá, doručí mu ji správce daně do vlastních rukou; den doručení zprávy o daňové kontrole se pokládá za den jejího projednání a ukončení daňové kontroly.

(6) Odepření podpisu zprávy o daňové kontrole kontrolovaným daňovým subjektem bez dostatečného důvodu nemá vliv na použitelnost zprávy o daňové kontrole jako důkazního prostředku. O tomto musí být ve zprávě kontrolovaný daňový subjekt prokazatelně poučen. Okamžikem bezdůvodného odepření podpisu nastávají též účinky projednání, oznámení zprávy o daňové kontrole a ukončení kontroly.

Postup k odstranění pochybností

§ 89

(1) Má-li správce daně konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení a dalších písemností předložených daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.

(2) Ve výzvě správce daně uvede své pochybnosti způsobem, který umožní daňovému subjektu, aby se k nim vyjádřil, neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvětlil, nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů prokázal a předložil důkazní prostředky tak, aby došlo k odstranění těchto pochybností.

(3) Ve výzvě daňovému subjektu stanoví správce daně lhůtu k odstranění pochybností, která nesmí být kratší než 15 dnů, a poučí ho o následcích

spojených s neodstraněním pochybností nebo nedodržením stanovené lhůty.

(4) Pokud vyplývá z podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení, že daňovému subjektu má vzniknout daňový odpočet, vydá správce daně v případě pochybností výzvu k odstranění pochybností do 30 dnů ode dne, kdy bylo takovéto podání učiněno, nejdříve však od posledního dne lhůty stanovené pro podání řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení.

§ 90

(1) O průběhu postupu k odstranění pochybností sepíše správce daně podle povahy odpovědi protokol nebo úřední záznam, ve kterém uvede vyjádření nebo důkazní prostředky, na jejichž základě považuje pochybnosti za zcela nebo zčásti odstraněné, a případné důvody přetrvávajících pochybností.

(2) Nedošlo-li k odstranění pochybností a výše daně nebyla prokázána dostatečně věrohodně, sdělí správce daně daňovému subjektu výsledek postupu k odstranění pochybností. Daňový subjekt je oprávněn do 15 dnů ode dne, kdy byl seznámen s dosavadním výsledkem postupu k odstranění pochybností, podat návrh na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků.

(3) Pokud správce daně shledá důvody k pokračování v dokazování, zahájí v rozsahu těchto důvodů daňovou kontrolu. Neshledá-li správce daně důvody k pokračování v dokazování, vydá do 15 dnů ode dne, kdy daňový subjekt podal návrh na pokračování v dokazování, rozhodnutí o stanovení daně.

(4) Neposkytne-li daňový subjekt potřebnou součinnost k odstranění pochybností, může správce daně stanovit daň podle pomůcek.

Díl 3

Průběh řízení

§ 91

Zahájení řízení

(1) Řízení je zahájeno dnem, kdy příslušnému správci daně došlo první podání ve věci učiněné osobou zúčastněnou na správě daní, nebo dnem, kdy byl správcem daně vůči osobě zúčastněné na správě daní učiněn první úkon ve věci.

(2) Nesplní-li daňový subjekt svou povinnost učinit podání zahajující řízení, zahájí správce daně toto řízení z moci úřední, jakmile zjistí skutečnosti zakládající tuto povinnost.

§ 92

Dokazování

(1) Dokazování provádí příslušný správce daně nebo jím dožádaný správce daně.

(2) Správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co neúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů.

(3) Daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.

(4) Pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.

(5) Správce daně prokazuje

- oznámení vlastních písemností,
- skutečnosti rozhodné pro užití právní domněnky nebo právní fikce,
- skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem,
- skutečnosti rozhodné pro posouzení skutečného obsahu právního jednání nebo jiné skutečnosti,
- skutečnosti rozhodné pro uplatnění následku za porušení povinnosti při správě daní,

f) skutečnosti rozhodné pro posouzení účelu právního jednání a jiných skutečností rozhodných pro správu daní, jejichž převažujícím účelem je získání daňové výhody v rozporu se smyslem a účelem daňového právního předpisu.

(6) Navrhuje-li v řízení účast třetí osoby daňový subjekt, je povinen současně s návrhem sdělit správci daně potřebné údaje o této třetí osobě a informaci o tom, které skutečnosti hodlá účastí této třetí osoby prokázat nebo vysvětlit, popřípadě jiný důvod účasti. Není-li návrhu vyhověno, správce daně o tom vyrozumí daňový subjekt s uvedením důvodu.

(7) Správce daně po provedeném dokazování určí, které skutečnosti považuje za prokázané a které nikoliv a na základě kterých důkazních prostředků; o hodnocení důkazů sepíše úřední záznam, pokud se toto hodnocení neuvádí v jiné písemnosti založené ve spise.

§ 93

Důkazní prostředky

(1) Jako důkazních prostředků lze užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to i těch, které byly získány před zahájením řízení. Jde zejména o tvrzení daňového subjektu, listiny, znalecké posudky, svědecké výpovědi a ohledání věci.

(2) Za podmínek podle odstavce 1 lze jako důkazní prostředky použít i veškeré podklady předané správci daně jinými orgány veřejné moci, které byly získány pro jimi vedená řízení, jakož i podklady převzaté z jiných daňových řízení nebo získané při správě daní jiných daňových subjektů.

(3) Je-li podkladem předaným podle odstavce 2 protokol o svědecké výpovědi, správce daně na návrh daňového subjektu provede svědeckou výpověď v rámci daňového řízení o této daňové povinnosti.

(4) Orgány veřejné moci a osoby, které mají listiny a další věci nezbytné pro správu daní, které mohou být důkazním prostředkem při správě daní, jsou povinny za podmínek podle § 58 na vyžádání správce daně listiny nebo jejich kopie a jiné věci vydat nebo zapůjčit k ohledání; ustanovení § 96 odst. 3 se použije obdobně. Vyžaduje-li to účel řízení, může si správce daně vyžádat úřední ověření předložené kopie.

§ 94

Listina

(1) Listina vydaná orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci, jakož i listina, která je zákonem prohlášena za veřejnou, potvrzuje, že jde o prohlášení orgánu veřejné moci, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzuje i pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno.

(2) Správce daně může vyžadovat ověření pravosti úředního razítka a podpisu na listině vydané orgánem cizího státu, pokud je toho v řízení třeba, zejména má-li pochybnosti o pravosti předložených listin.

(3) Za listinu se pro účely tohoto ustanovení považuje rovněž datová zpráva.

§ 95

Znalecký posudek

(1) Správce daně může ustanovit znalce k prokázání skutečností rozhodných pro správné zjištění a stanovení daně,

- a) závisí-li rozhodnutí na posouzení otázek, k nimž je třeba odborných znalostí, které správce daně nemá, nebo
- b) nepředloží-li daňový subjekt znalecký posudek, pokud mu tuto povinnost ukládá zákon, a to ani na výzvu správce daně.

(2) Rozhodnutí o ustanovení znalce se doručuje znalci; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek. Rozhodnutí o ustanovení znalce se doručuje též daňovému subjektu, který proti němu nemůže uplatnit opravné prostředky.

(3) Je-li vyžádán správcem daně znalecký posudek, je daňový subjekt, v jehož věci má být znalecký posudek podán, povinen při jeho vypracování s ustanoveným znalcem spolupracovat. Pokud je k vypracování znaleckého posudku potřebná součinnost dalších osob, může jim správce daně rozhodnutím uložit tuto povinnost, a to v rozsahu nezbytném pro vypracování znaleckého posudku; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

(4) Je-li ve věci daňového subjektu prováděn výslech znalce, má daňový subjekt právo být tomuto výslechu přítomen a klást znalci otázky týkající se podávaného znaleckého posudku. O tom, že bude prováděn výslech znalce, správce daně daňový subjekt včas vyrozumí.

§ 96

Svědci

(1) Každá osoba je povinna vypovídat jako svědek o důležitých okolnostech při správě daní týkajících se jiných osob, pokud jsou jí známy; musí vypovídat pravdivě a nic nezamlčovat.

(2) Výpověď může odepřít ten, kdo by tím způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobám mu blízkým.

(3) Jako svědek nesmí být vyslechnut ten, kdo by porušil povinnosti spojené s utajováním informací podle jiného právního předpisu,¹³⁾ nebo zákonem uloženou nebo uznanou povinností mlčenlivosti,¹⁴⁾ ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(4) Správce daně před výslechem poučí svědka o možnosti odepřít výpověď, o povinnosti vypovídat pravdivě a nic nezamlčovat a o právních následcích podané nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

(5) Daňový subjekt má právo být přítomen výslechu svědka a klást mu otázky v rámci dokazování svých práv a povinností. O provádění svědecké výpovědi správce daně daňový subjekt včas vyrozumí, nehrozí-li nebezpečí z prodlení.

(6) Ve vyrozumění daňového subjektu o provádění svědecké výpovědi správce daně uvede označení věci, ve které bude svědek vypovídat, a označení svědka, nehrozí-li nebezpečí, že by došlo ke zmaření účelu výpovědi.

§ 97

Záznamní povinnost

(1) Daňový subjekt, který v rámci své podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti uskutečňuje platby v hotovosti, je povinen vést průběžně evidenci těchto plateb, pokud nezaznamenává údaje o těchto platbách v jiné evidenci stanovené zákonem.

(2) Správce daně může uložit daňovému subjektu, aby kromě evidence stanovené právním předpisem vedl zvláštní záznamy potřebné pro správné zjištění a stanovení daně.

(3) Záznamní povinnost podle odstavce 2 ukládá správce daně rozhodnutím. Součástí rozhodnutí musí být přesné stanovení zaznamenávaných údajů, jejich členění a uspořádání, popřípadě návaznost na doklady, z nichž je záznam veden. Správce daně rozhodnutí o uložení záznamní povinnosti změny nebo zruší, jestliže se změnilo nebo odpadly důvody, které vedly k jejímu uložení. Proti těmto rozhodnutím se lze odvolat do 15 dnů ode dne jejich doručení; včas podané odvolání má odkladný účinek.

(4) Správce daně si může ověřovat již v průběhu zdaňovacího období řádné plnění záznamní povinnosti daňového subjektu, požadovat doklady, o nichž se vede průběžná evidence, a ukládat rozhodnutím povinnosti k odstranění závad. Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení; včas podané odvolání má odkladný účinek.

(5) Záznamy, evidence a doklady, na které se vztahuje záznamní povinnost, je daňový subjekt povinen uchovávat až do uplynutí lhůty pro stanovení daně, k níž se vztahují.

§ 98

Pomůcky a sjednání daně

(1) Nesplní-li daňový subjekt při dokazování jím uváděných skutečností některou ze svých zákonných povinností, a v důsledku toho nelze daně stanovit na základě dokazování, správce daně stanoví daň podle pomůcek, které má k dispozici nebo které si obstará, a to i bez součinnosti s daňovým subjektem. Uplatnění tohoto postupu při stanovení daně se uvede ve výroku rozhodnutí.

(2) Stanoví-li správce daně daň podle pomůcek, přihlédně také ke zjištěným okolnostem, z nichž vyplývají výhody pro daňový subjekt, i když jím nebyly uplatněny.

(3) Pomůckami jsou zejména

- a) důkazní prostředky, které nebyly správcem daně zpochybněny,
- b) podaná vysvětlení,
- c) porovnání srovnatelných daňových subjektů a jejich daňových povinností,
- d) vlastní poznatky správce daně získané při správě daní.

(4) Neprokázal-li daňový subjekt svá tvrzení vztahující se k jeho daňové povinnosti, a daň nelze dostatečně spolehlivě stanovit ani podle pomůcek, které má správce daně k dispozici, správce daně s daňovým subjektem daň sjedná. Sjednání daně se zaprotokoluje a výše sjednané daně se uvede v rozhodnutí, které má náležitosti rozhodnutí o stanovení daně a které je součástí tohoto protokolu; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 99

Předběžná otázka

(1) Vyskytne-li se v řízení otázka, o které již pravomocně rozhodl příslušný orgán veřejné moci, je správce daně takovým rozhodnutím vázán. Ostatní otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu veřejné moci, může správce daně posoudit sám. Může také dát podnět příslušnému orgánu veřejné moci k zahájení řízení nebo vyzvat daňový subjekt, popřípadě jinou osobu zúčastněnou na správě daní, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správce daně určí.

(2) Správce daně si nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek, nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

§ 100

Předvolání a předvedení

(1) Správce daně předvolá osobu zúčastněnou na správě daní, jejíž osobní účast v řízení nebo jiným postupem při správě daní je nutná, a v předvolání uvede kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a současně upozorní na právní důsledky nedostavení se, včetně možnosti jejího předvedení. Předvolání se doručuje do vlastních rukou.

(2) V případě, že se předvolaná osoba bez dostatečného důvodu nedostaví ani po opakovaném předvolání, může správce daně vydat rozhodnutí o předvedení a požádat o její předvedení příslušný bezpečnostní sbor, který má pravomoc k předvedení podle jiného právního předpisu.

(3) Rozhodnutí o předvedení je doručováno předváděné osobě prostřednictvím osoby, která předvedení na základě tohoto rozhodnutí vykonává; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

Rozhodnutí

§ 101

- (1) Správce daně ukládá povinnosti nebo přiznává práva anebo prohlá-

šuje práva a povinnosti stanovené zákonem rozhodnutím.

(2) Rozhodnutí je vydané okamžikem, kdy byl učiněn úkon k jeho doručení; rozhodnutí, které se nedoručuje, je vydané okamžikem, kdy bylo podepsáno úřední osobou.

(3) Příjemcem rozhodnutí je ten, komu je rozhodnutím ukládána povinnost nebo přiznáváno právo anebo prohlášeno právo nebo povinnost stanovená zákonem.

(4) Přiznat stejné právo nebo uložit stejnou povinnost lze ze stejného důvodu těmž příjemci rozhodnutí pouze jednou.

(5) Rozhodnutí se oznamuje všem jeho příjemcům. Vůči příjemci je rozhodnutí účinné okamžikem jeho oznámení.

(6) Oznámením rozhodnutí se pro účely tohoto zákona rozumí doručení rozhodnutí nebo jiný zaprotokolovaný způsob seznámení příjemce s obsahem rozhodnutí.

§ 102

- (1) Rozhodnutí obsahuje
- označení správce daně, který rozhodnutí vydal,
 - číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru,
 - označení příjemce rozhodnutí,
 - výrok s uvedením právního předpisu, podle něhož bylo rozhodováno, a jde-li o platební povinnost, také částku a číslo účtu příslušného poskytovatele platebních služeb, na který má být částka uhrazena,
 - lhůtu k plnění, je-li nutné ji stanovit,
 - poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce daně se odvolání podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku,
 - podpis úřední osoby s uvedením jména a pracovního zařazení a otisk úředního razítka; tuto náležitost lze nahradit kvalifikovaným elektronickým podpisem úřední osoby,
 - datum, kdy bylo rozhodnutí podepsáno.

(2) Rozhodnutí obsahuje odůvodnění, nestanoví-li zákon jinak.

(3) V odůvodnění správce daně uvede důvody výroku nebo výroků rozhodnutí a informaci o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami uplatněnými příjemcem rozhodnutí.

(4) V odůvodnění rozhodnutí, které bylo vydáno na základě dokazování, správce daně dále uvede, které skutečnosti má za prokazané, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jak věc posoudil po právní stránce.

§ 103

(1) Rozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat, je v právní moci.

(2) Rozhodnutí, které je účinné, je vykonatelné, jestliže se proti němu nelze odvolat, nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek, a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena.

(3) Na žádost příjemce rozhodnutí vyznačí správce daně na vyhotovení rozhodnutí doložku právní moci, popřípadě vykonatelnosti.

§ 104

Operativní opravy zřejmých nesprávností

(1) Správce daně opraví zřejmé chyby v psaní, počtech a jině zřejmé nesprávnosti ve vyhotovení rozhodnutí opravným rozhodnutím.

(2) Opravu zřejmých nesprávností v rozhodnutích o stanovení daně lze provést, jen pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Jde-li o rozhodnutí vydané při placení daně, skončí tato lhůta uplynutím lhůty pro placení daně. U ostatních rozhodnutí se lhůta posuzuje podle daňové povinnosti, se kterou opravované rozhodnutí souvisí.

§ 105

Nicotnost rozhodnutí

(1) Nicotnost rozhodnutí zjišťuje a prohlašuje z moci úřední, a to kdykoliv, správce daně nejbliže nadřízený správci daně, který rozhodnutí vydal. Jde-li o rozhodnutí, které vydala úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu, nicotnost rozhodnutí zjišťuje a prohlašuje tato úřední osoba na základě návrhu jí ustanovené komise.

(2) Nicotné je rozhodnutí, pokud

- správce daně nebyl k jeho vydání vůbec věcně příslušný,
- trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, nebo
- je vydáno na základě jiného nicotného rozhodnutí vydaného správcem daně.

(3) Rozhodnutí o prohlášení nicotnosti se doručí všem příjemcům rozhodnutí, jehož nicotnost se prohlašuje, a nelze se proti němu odvolat. Současně správce daně prohlásí za nicotná všechna navazující rozhodnutí, která vydal, nebo která byla vydána jemu podřízeným správcem daně.

(4) Byla-li na sebe navazující rozhodnutí vydána různými správci daně, prohlásí nicotnost předmětného rozhodnutí a všech navazujících rozhodnutí správce daně, který je těmto správcům daně nejbliže společně nadřízen.

(5) Podnět, který neshledal správce daně oprávněným, odloží a podate-

le o tom do 30 dnů vyrozumí.

§ 106

Zastavení řízení

- (1) Správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže
- osoba zúčastněná na správě daní vzala své podání, kterým se zahajuje řízení, zpět, pokud zákon zpětvzetí nevyklučuje,
 - jde o zjevně právně nepřijatelné podání,
 - ten, o jehož právech a povinnostech má být rozhodnuto, zanikl bez právního nástupce,
 - bylo učiněno podání ve věci, o níž již bylo pravomocně rozhodnuto, nejde-li o rozhodnutí prozatímní nebo předběžné povahy,
 - nelze v řízení pokračovat z důvodů, které stanoví zákon, nebo
 - řízení se stalo bezpředmětným.

(2) Týká-li se některý z důvodů zastavení řízení jen části jeho předmětu, zastaví se řízení jen v této části.

(3) Dojde-li k zastavení řízení podle odstavce 1 písm. c), správce daně rozhodnutí nedoručuje a nelze vůči němu uplatnit opravné prostředky; to neplatí, pokud je ve věci více příjemců rozhodnutí. Za den doručení rozhodnutí se považuje den založení do spisu.

§ 107

Náklady řízení

(1) Náklady řízení nese příslušný správce daně, s výjimkou nákladů na vymáhání nedoplatků a nákladů, které vznikly osobě zúčastněné na správě daní, nebo ke kterým byla osoba zúčastněná na správě daní povinna.

(2) Pokud se na výzvu správce daně zúčastní řízení třetí osoba, náleží jí náhrada účelně vynaložených hotových výdajů a ušlého výdělku, nestanoví-li jiný právní předpis jinak; to platí i pro náklady vzniklé při vyhledávací činnosti. Jde-li o právnickou osobu, náleží jí úhrada účelně vynaložených nákladů, zejména hotových výdajů a mzdových prostředků.

(3) Nárok na náhradu může třetí osoba uplatnit u správce daně, na jehož výzvu se řízení zúčastnila, spolu s doklady prokazujícími uplatňované nároky do 8 dnů ode dne účasti, jinak tento nárok zaniká.

(4) Byl-li správcem daně ustanoven osobě zúčastněné na správě daní zástupce nebo společný zástupce, náleží mu náhrada účelně vynaložených hotových výdajů a ušlého výdělku nebo odměny podle jiného právního předpisu za úkony, které jako zástupce ve věci účelně vykonal. Nárok lze uplatňovat u správce daně, který zástupce ustanovil, po jednotlivých úkonech, nejpozději však do 20 pracovních dnů poté, kdy byl zástupcem učiněn ve věci poslední úkon, jinak tento nárok zaniká. Správce daně může na žádost zástupce poskytnout přiměřenou zálohu.

(5) O uplatněných nárocích rozhodne správce daně do 15 dnů ode dne jejich uplatnění a do 15 dnů od vydání tohoto rozhodnutí poukáže ve prospěch oprávněných úhradu přiznaného nároku. Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení.

(6) Uhradil-li správce daně náklady řízení vzniklé v důsledku nečinnosti nebo nesplnění povinnosti daňového subjektu, může uložit povinnost hradit tyto náklady daňovému subjektu a strhnout je přímo z osobního daňového účtu daňového subjektu; náklady řízení vzniklé společnému zástupci se přenášejí na zastoupené daňové subjekty společně a nerozdílně. Předepsaná náhrada nákladů řízení je splatná do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

(7) Při stanovení hotových výdajů spočívajících v náhradě jízdného, stravného a náhradě prokázaných výdajů za ubytování se použijí obdobně příslušná ustanovení zákoníku práce.

(8) Rozsah, ve kterém jsou hrazeny hotové výdaje, s výjimkou výdajů podle odstavce 7, a náhrada ušlého výdělku, a postup při jejich stanovení a úhradě stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

HLAVA VII

OPRAVNÉ A DOZORČÍ PROSTŘEDKY

Díl 1

Obecná ustanovení o opravných a dozorčích prostředcích

§ 108

Použití opravných a dozorčích prostředků

- (1) Rozhodnutí vydané při správě daní lze přezkoumat na základě
- řádného opravného prostředku, kterým je odvolání nebo rozklad,
 - mimořádného opravného prostředku, kterým je návrh na povolení obnovy řízení, nebo
 - dozorčího prostředku, kterým je nařízení obnovy řízení a nařízení přezkoumání rozhodnutí.

(2) Proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní orgán nebo úřední osoba stojící v jeho čele, lze podat rozklad. O rozkladu rozhoduje úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu na základě návrhu jí ustanovené komise. Na řízení o rozkladu se použijí obdobně ustanovení o odvolání, nevyklučuje-li to povaha věci.

(3) Rozhodla-li v řízení o opravném nebo dozorčím prostředku úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu, nelze tato rozhodnutí s výjimkou uvedenou v § 119 odst. 2 a § 122 odst. 2 dále přezkoumávat opravnými a dozorčími prostředky podle tohoto zákona.

Díl 2
Odvolací řízení
Obecná ustanovení o odvolání
§ 109

(1) Příjemce rozhodnutí se může odvolat proti rozhodnutí správce daně, pokud zákon nestanoví jinak. Odvolání je nepřipustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí.

(2) Proti rozhodnutí označenému jako výzva, kterým správce daně vyzývá příjemce rozhodnutí k uplatnění práva nebo splnění povinnosti, se nelze samostatně odvolat, pokud zákon nestanoví jinak.

(3) Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno.

(4) Odvolání lze podat do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje, a to i před doručením tohoto rozhodnutí.

(5) Odvolání nemá odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 110

(1) V případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 102 odst. 1 písm. f) lze odvolání podat do 30 dnů ode dne doručení opravného rozhodnutí podle § 104, bylo-li vydáno, nejpozději však do 3 měsíců ode dne doručení rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje.

(2) Je-li v poučení připuštěno odvolání i tehdy, kdy je zákon nepřipouští, a je-li podáno odvolání, řízení o odvolání se zastaví.

(3) Je-li v poučení chybně přiznán odvolání odkladný účinek tehdy, kdy jej zákon nepřiznává, má včas podané odvolání odkladný účinek.

§ 111

(1) Příjemce rozhodnutí se může vzdát svého práva na odvolání až do uplynutí odvolací lhůty; dnem vzdání se práva na odvolání nabývá rozhodnutí, vůči kterému byl tento úkon učiněn, právní moci. Je-li v řízení více příjemců rozhodnutí a všichni se vzdali práva podat odvolání, nabývá rozhodnutí právní moci dnem, kdy tak učinil poslední z nich.

(2) Do doby, než je rozhodnutí o odvolání vydáno, může odvolatel odvolání měnit, doplňovat nebo vzít zpět.

(3) Dnem zpětvzetí odvolání je odvolací řízení zastaveno a rozhodnutí, které bylo tímto odvoláním napadeno, nabývá právní moci. Pokud vzali všichni odvolatelé podané odvolání zpět, odvolací řízení je zastaveno dnem zpětvzetí odvolání posledního z odvolatelů a tímto dnem nabývá rozhodnutí právní moci.

(4) Může-li odvolání podat několik příjemců rozhodnutí a odvolá-li se jen některý z nich, správce daně, který napadené rozhodnutí vydal, zašle kopii odvolání ostatním příjemcům rozhodnutí a vyzve je, aby se k podanému odvolání vyjádřili ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 15 dnů.

(5) Došlo-li před skončením odvolacího řízení ke změně místní příslušnosti, provede odvolací řízení správce daně, který napadené rozhodnutí vydal a jemu nejbližší nadřízený správce daně.

(6) Pokud již uplynula lhůta pro stanovení daně, správce daně, který v odvolacím řízení tuto skutečnost zjistil, napadené rozhodnutí o stanovení daně zruší a zastaví odvolací řízení.

§ 112

Náležitosti odvolání

(1) Odvolání musí mít tyto náležitosti

- označení správce daně, který napadené rozhodnutí vydal,
- označení odvolatele,
- číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje,
- uvezení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí,
- označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání,
- návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí.

(2) Obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů.

(3) Odstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci, platí, že odvolání bylo podáno řádně a včas, v opačném případě správce daně odvolací řízení zastaví.

§ 113

Postup správce daně prvního stupně

(1) Správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno,

- rozhodne o odvolání sám, pokud mu v plném rozsahu vyhoví a toto rozhodnutí není v rozporu s vyjádřením příjemců rozhodnutí podle § 111 odst. 4,
- rozhodne o odvolání sám, pokud mu vyhoví pouze částečně a ve zbytku je zamítne a toto rozhodnutí není v rozporu s vyjádřením příjemců rozhodnutí podle § 111 odst. 4, nebo
- odvolání zamítne a zastaví odvolací řízení, pokud je podané odvolání

nepřipustné nebo bylo podáno po lhůtě.

(2) Nemůže-li správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, posoudit všechny údaje uvedené v odvolání z výsledků již provedeného řízení, řízení doplní o nezbytné úkony.

(3) Pokud správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, o odvolání nerozhodne sám, postoupí odvolání s příslušnou částí spisu a se svým stanoviskem bez zbytečného odkladu odvolacímu orgánu.

Postup odvolacího orgánu

§ 114

(1) Odvolacím orgánem je správce daně nejbližší nadřízený správcí daně, který napadené rozhodnutí vydal.

(2) Odvolací orgán přezkoumá odvoláním napadené rozhodnutí vždy v rozsahu požadovaném v odvolání. Odvolací orgán však není návrhy odvolatele vázán, a to ani v případě, že v odvolání neuplatněné skutečnosti ovlivní rozhodnutí v neprospěch odvolatele.

(3) Vyjdou-li při přezkoumávání najevo nesprávnosti nebo nezákonnosti odvolatelem neuplatněné, které však mohou mít vliv na výrok rozhodnutí o odvolání, odvolací orgán je prověřit.

(4) Směřuje-li odvolání proti rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek, zkoumá odvolací orgán pouze dodržení zákonných podmínek použití tohoto způsobu stanovení daně, jakož i přiměřenosti použitých pomůcek.

§ 115

(1) V rámci odvolacího řízení může odvolací orgán provádět dokazování k doplnění podkladů pro rozhodnutí nebo k odstranění vad řízení, anebo toto doplnění nebo odstranění vad uložit správcí daně, který napadené rozhodnutí vydal, se stanovením přiměřené lhůty.

(2) Provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznam před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.

(3) Lhůta podle odstavce 2 nesmí být delší 15 dnů; žádost o navrácení této lhůty v předešlý stav je možné podat nejpozději do vydání rozhodnutí o odvolání.

(4) Po uplynutí lhůty podle odstavce 2 odvolací orgán k návrhům na provedení dalších důkazů nepřihlíží.

§ 116

- Odvolací orgán
 - napadené rozhodnutí změnit,
 - napadené rozhodnutí zruší a zastaví řízení, nebo
 - odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.
- (2) V odůvodnění rozhodnutí o odvolání musí být vypořádány všechny důvody, v nichž odvolatel spatřuje nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

(3) Zjistí-li odvolací orgán, že jsou u správce daně prvního stupně splněny podmínky pro rozhodnutí podle § 113 odst. 1, může vrátit věc k rozhodnutí **správcí daně prvního stupně s odůvodněním obsahujícím právní názor, kterým je správce daně prvního stupně vázán**, jinak o odvolání rozhodne sám.

(4) Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dále odvolat.

Díl 3

Obnova řízení

Řízení o povolení nebo nařízení obnovy řízení

§ 117

(1) Řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže

- vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí,
 - rozhodnutí bylo učiněno na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo dokladu obsahujícího nepravdivé údaje, křivé výpovědi svědka nebo nepravdivého znaleckého posudku,
 - rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem, nebo
 - rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a příslušný orgán veřejné moci o ní dodatečně rozhodl jinak způsobem, který má vliv na toto rozhodnutí a jemu předcházející řízení.
- (2) Nalézací řízení nelze obnovit z důvodů, za kterých lze podat dodatečné přiznání nebo dodatečné vyúčtování.

§ 118

(1) Návrh na povolení obnovy řízení se podává u správce daně, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(2) Návrh na povolení obnovy řízení lze podat do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o důvodech obnovy řízení.

(3) V návrhu na povolení obnovy řízení musí být uvedeny okolnosti

svědčící o jeho důvodnosti a o dodržení lhůty pro podání návrhu na povolení obnovy řízení.

§ 119

(1) Obnovu řízení povolí nebo nařídí správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni, a neshledá-li důvod povolení obnovy, návrh zamítne.

(2) Jde-li o povolení nebo nařízení obnovy řízení ve věci, ve které rozhodovala v posledním stupni úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu, povolí nebo nařídí obnovu řízení anebo návrh zamítne tato úřední osoba na základě návrhu jí ustanovené komise.

(3) Správce daně v odůvodněném rozhodnutí vymezí důvody, na základě kterých se obnova řízení povoluje nebo nařizuje.

(4) Obnovu nalézacího řízení lze povolit nebo nařídít, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Obnovu řízení při placení daní lze povolit nebo nařídít, pokud neuplynula lhůta pro placení daně. V ostatních případech lze obnovu řízení povolit nebo nařídít do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí ukončujícího toto řízení.

(5) Došlo-li ke změně místní příslušnosti před vydáním rozhodnutí, kterým se obnova řízení povoluje nebo nařizuje, provede řízení o povolení obnovy, jakož i vlastní obnovené řízení nově místně příslušný správce daně. Ke změně místní příslušnosti, ke které došlo po vydání rozhodnutí o povolení či nařízení obnovy řízení, se nepřihlíží.

§ 120

Obnovené řízení

(1) Obnovené řízení ve věci provede správce daně, který ve věci rozhodl v prvním stupni; pokud nastaly důvody podle § 117 odst. 1 písm. c), provede obnovené řízení ve věci správce daně, v jímž vedeném řízení tyto důvody nastaly.

(2) Obnovené řízení se zahajuje vydáním rozhodnutí o povolení nebo nařízení obnovy.

(3) Povolení nebo nařízení obnovy řízení má vůči původnímu rozhodnutí odkladný účinek až do oznámení rozhodnutí ve věci vydaného v obnoveném řízení s výjimkou zajištění podle § 170 a 173. Po dobu trvání odkladného účinku nevznikají úroky, které jsou příslušenstvím daně.

(4) Novým rozhodnutím ve věci se původní rozhodnutí ruší.

Díl 4

Přezkumné řízení

Nařízení přezkoumání rozhodnutí

§ 121

(1) Správce daně z moci úřední nařídí přezkoumání rozhodnutí, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží.

(2) V rozsahu, ve kterém bylo rozhodnutí vydané při správě daní přezkoumáno ve správním soudnictví, nelze nařídít přezkoumání rozhodnutí.

(3) Podnět k nařízení přezkoumání rozhodnutí podá u správce daně, který rozhodl v řízení v posledním stupni, kterýkoli správce daně, jakmile zjistí, že pro nařízení přezkoumání rozhodnutí jsou dány zákonné podmínky.

(4) Za podmínek podle odstavce 3 může podnět k přezkoumání rozhodnutí podat kterákoli osoba zúčastněná na správě daní. Pokud o to osoba, která podala podnět, požádá, sdělí jí správce daně, zda shledal podnět důvodným či nikoliv.

§ 122

(1) Přezkoumání rozhodnutí nařídí správce daně nejbližší nadřízený správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

(2) Jde-li o nařízení přezkoumání rozhodnutí ústředního správního orgánu nebo úřední osoby stojící v čele ústředního správního orgánu, nařídí přezkoumání rozhodnutí úřední osoba stojící v čele ústředního správního orgánu na základě návrhu jí ustanovené komise.

(3) Přezkoumání rozhodnutí o stanovení daně lze nařídít, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Přezkoumání rozhodnutí vydaného v řízení při placení daní lze nařídít, pokud neuplynula lhůta pro placení daně. Přezkoumání jiného rozhodnutí lze nařídít do 3 let ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

(4) Došlo-li ke změně místní příslušnosti od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí, provede následně přezkumné řízení nově místně příslušný správce daně. Ke změně místní příslušnosti, ke které došlo po vydání rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí, se nepřihlíží.

§ 123

Postup při přezkumném řízení

(1) Přezkumné řízení provede správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

(2) Řízení je zahájeno vydáním rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí.

(3) Správce daně je při řízení vázán důvody, pro které bylo nařízeno, a

právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí; ve stejném rozsahu může řízení doplňovat a odstraňovat jeho vady.

(4) Nařízení přezkoumání rozhodnutí má vůči takto přezkoumávanému rozhodnutí a navazujícím rozhodnutím odkladný účinek až do doby oznámení rozhodnutí ve věci, vydaného v přezkumném řízení, s výjimkou zajištění podle § 167 až 169, § 170 a 173. Po dobu trvání odkladného účinku úroky, které jsou příslušenstvím daně, nevznikají.

(5) Jestliže správce daně po zahájení přezkumného řízení zjistí, že byly naplněny podmínky podle § 121 odst. 1, vydá rozhodnutí, kterým se původní rozhodnutí zruší nebo změní. V opačném případě přezkumné řízení zastaví.

Díl 5

Vztah ke správnímu soudnictví

§ 124

(1) Domáhá-li se navrhovatel ve správním soudnictví zrušení rozhodnutí vydaného správcem daně, může jej správce daně uspokojit změnou nebo zrušením tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení.

(2) Přezkumné řízení směřující k uspokojení navrhovatele ve správním soudnictví provede správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni; ustanovení o nařízení přezkoumání rozhodnutí se nepoužijí.

(3) K novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazních prostředků, které navrhovatel ve své žalobě neuvedl, správce daně v rámci přezkumného řízení směřujícího k uspokojení navrhovatele ve správním soudnictví nepřihlíží.

(4) V rámci přezkumného řízení směřujícího k uspokojení navrhovatele ve správním soudnictví nelze změnit rozhodnutí v neprospěch navrhovatele.

(5) Proti rozhodnutí vydanému v rámci přezkumného řízení směřujícího k uspokojení navrhovatele ve správním soudnictví nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 124a

Dojde-li v řízení o kasační stížnosti ve správním soudnictví ke zrušení pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na jehož základě bylo správcem daně vydáno nové rozhodnutí ve věci v souladu s právním názorem krajského soudu, stává se toto rozhodnutí neúčinným dnem nabytí právní moci nového rozhodnutí krajského soudu, kterým je žaloba zamítnuta nebo ve kterém dojde ke změně právního názoru oproti zrušenému pravomocnému rozhodnutí krajského soudu.

ČÁST TŘETÍ

ZVLÁŠTNÍ ČÁST O SPRÁVĚ DANÍ

HLAVA I

REGISTRAČNÍ ŘÍZENÍ

§ 125

Vznik registrační povinnosti

Registrační povinnost vzniká daňovému subjektu, kterému vznikne povinnost podat přihlášku k registraci k jednotlivé dani.

§ 126

Přihláška k registraci

V přihlášce k registraci je daňový subjekt povinen uvést předepsané údaje je potřebné pro správu daní.

§ 127

Oznamovací povinnost registrovaných daňových subjektů

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je povinen daňový subjekt uvádět při registraci, je povinen tuto změnu oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, kdy nastala, popřípadě požádat o zrušení registrace, jsou-li pro to dány důvody.

(2) Oznamovací povinnost podle odstavce 1 lze splnit pouze prostřednictvím oznámení o změně registračních údajů.

(3) Registrovaný daňový subjekt je povinen předložit správci daně

- a) příslušnou listinu prokazující jeho zrušení, popřípadě další listinu, podle které dojde k rozhodnutí o zániku povolení nebo oprávnění, na jehož základě byl daňový subjekt registrován, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu tato listina byla doručena, nebo kdy ji potvrdil,
- b) rozhodnutí orgánu veřejné moci o jeho zrušení, popřípadě rozhodnutí o zániku povolení nebo oprávnění, na jehož základě byl daňový subjekt registrován, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu toto rozhodnutí bylo doručeno; tento postup se neuplatní, pokud daňový subjekt správce daně o těchto skutečnostech informoval podle písmene a),
- c) smlouvu o koupi obchodního závodu nebo jeho části, a to 15 dnů od jejího uzavření.

(4) Oznamovací povinnost podle odstavců 1 a 3 se nevztahuje na údaje, jejichž změnu může správce daně automatizovaným způsobem zjistit z rejstříků či evidencí, do nichž má zřízen automatizovaný přístup; okruh těchto údajů zveřejní správce daně způsobem podle § 56 odst. 2.

§ 128

Postup k odstranění pochybností v registračních údajích

(1) Správce daně prověří údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve daňový subjekt, aby údaje vysvětlil, doložil, popřípadě doplnil nebo změnil, a zároveň stanoví lhůtu, v níž je daňový subjekt povinen tak učinit.

(2) Vyhoví-li daňový subjekt výzvě ve stanovené lhůtě, hledí se na přihlášku k registraci nebo na oznámení o změně registračních údajů, jako by bylo podáno bez vady v den původního podání. Je-li výzvě vyhověno až po uplynutí lhůty, považuje se přihláška k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů za podané tímto dnem.

§ 129

Rozhodnutí v registračním řízení

(1) Správce daně rozhodne o registraci ve lhůtě 30 dnů ode dne podání přihlášky, popřípadě ode dne odstranění jejích vad; ve zvlášť složitých případech může tuto lhůtu prodloužit nejlépe nadřizený správce daně.

(2) Pokud správce daně rozhodne zcela v souladu s přihláškou k registraci nebo s oznámením o změně registračních údajů, rozhodnutí se neodůvodňuje.

(3) Správce daně podle povahy věci rozhodne z moci úřední o registraci, nebo o zrušení registrace, pokud je to důvodné a pokud daňový subjekt

- a) nepodá přihlášku k registraci,
- b) nepodá oznámení o změně registračních údajů, nebo
- c) nevyhoví výzvě k odstranění pochybností v registračních údajích.

(4) Změnu registračních údajů provede správce daně na základě oznámení o změně registračních údajů nebo na základě vlastního zjištění pouze formou úředního záznamu.

§ 130

Daňové identifikační číslo

(1) Daňovému subjektu, který není dosud registrován k žádné dani, přidělí správce daně daňové identifikační číslo. Daňové identifikační číslo obsahuje kód „CZ“ a kmenovou část, kterou tvoří obecný identifikátor, nebo vlastní identifikátor správce daně.

(2) Daňové identifikační číslo je daňový subjekt povinen uvádět ve všech případech, které se týkají daně, ke které byl pod tímto daňovým identifikačním číslem registrován, při styku se správcem daně a dále v případech stanovených zákonem.

(3) Obecným identifikátorem je u fyzické osoby rodné číslo, popřípadě jiný obecný identifikátor, stanoví-li tak zákon, a u právnické osoby identifikační číslo.

(4) Není-li obecný identifikátor daňovému subjektu přidělen, přidělí mu správce daně rozhodnutím vlastní identifikátor.

§ 131

Změna místní příslušnosti registrovaných daňových subjektů

(1) Dojde-li ke změně podmínek pro určení místní příslušnosti správce daně, dosavadní příslušný správce daně stanoví rozhodnutím den, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně; proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

(2) Dojde-li do dne, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně, ke změně okolností, za kterých bylo podle odstavce 1 rozhodnuto, rozhodne správce daně, který rozhodnutí vydal, o jeho zrušení nebo změně.

HLAVA II ŘÍZENÍ O ZÁVAZNÉM POSOUZENÍ

Závazné posouzení

§ 132

(1) Správce daně vydá daňovému subjektu na jeho žádost rozhodnutí o závazném posouzení daňových důsledků, které pro něj vyplnou z daňové rozhodných skutečností již nastalých nebo očekávaných, a to v případech, kdy tak stanoví zákon.

(2) Výrok rozhodnutí o závazném posouzení obsahuje kromě náležitostí podle § 102 odst. 1 časový i věcný rozsah závaznosti vydaného rozhodnutí.

(3) Proti rozhodnutí o závazném posouzení nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 133

(1) Rozhodnutí o závazném posouzení je při stanovení daně účinné vůči správci daně, který rozhoduje o daňové povinnosti daňového subjektu, na jehož žádost bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno, pokud v době rozhodování o daňové povinnosti je skutečný stav věci totožný s údaji, na jejichž základě bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno.

(2) Rozhodnutí o závazném posouzení se stává neúčinným, pokud došlo ke změně zákonné úpravy, na jejímž základě bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno.

(3) Rozhodnutí o závazném posouzení není účinné pro posouzení daňo-

vých důsledků vyplývajících z rozhodných skutečností, které nastaly ve zdaňovacím období, jehož běh započal po uplynutí 3 let ode dne, v němž nabylo toto rozhodnutí právní moci, pokud správce daně nestanoví lhůtu kratší.

(4) Jde-li o jednorázovou daň, která se posuzuje ve vztahu k jednotlivé skutečnosti, není rozhodnutí o závazném posouzení účinné pro posouzení daňových důsledků vyplývajících z rozhodných skutečností, které nastaly po uplynutí 3 let od konce kalendářního roku, v němž nabylo toto rozhodnutí právní moci, pokud správce daně nestanoví lhůtu kratší.

(5) Prokáže-li se při stanovení daně, že podmínky, za kterých bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno, nejsou splněny, nelze toto rozhodnutí v tomto daňovém řízení použít.

HLAVA III DAŇOVÉ ŘÍZENÍ

§ 134

(1) Daňové řízení se vede za účelem správného zjištění a stanovení daně a zabezpečení její úhrady a končí splněním nebo jiným zánikem daňové povinnosti, která s touto daní souvisí.

(2) Pro potřeby vymezení předmětu daňového řízení se daň posuzuje buď ke zdaňovacímu období, nebo ve vztahu k jednotlivé skutečnosti.

(3) Daňové řízení se skládá podle okolností z dílčích řízení, ve kterých jsou vydávána jednotlivá rozhodnutí. Dílčím řízením se pro účely tohoto zákona rozumí řízení

- a) nalézací
 1. vyměřovací, jehož účelem je stanovení daně,
 2. doměřovací, které je vedeno za účelem stanovení změny poslední známé daně,
 3. o řádném opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v řízení podle bodů 1 a 2,
- b) při placení daní
 1. o posečkání daně a rozložení její úhrady na splátky,
 2. o zajištění daně,
 3. exekuční,
 4. o řádném opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v řízení podle bodů 1 až 3,
- c) o mimořádných opravných a dozorčích prostředcích proti jednotlivým rozhodnutím vydaným v rámci daňového řízení.

HLAVA IV NALÉZACÍ ŘÍZENÍ

Díl 1

Vyměřovací řízení
Řádné daňové tvrzení

§ 135

(1) Řádné daňové tvrzení je povinen podat každý daňový subjekt, kterému to zákon ukládá, nebo daňový subjekt, který je k tomu správcem daně vyzván.

(2) Daňový subjekt je povinen v řádném daňovém tvrzení sám vyčíslit daň a uvést předepsané údaje, jakož i další okolnosti rozhodné pro vyměření daně.

(3) Daň je splatná v poslední den lhůty stanovené pro podání řádného daňového tvrzení.

§ 136

(1) Daňové přiznání u daní vyměřovaných za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců, se podává nejpozději do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období.

(2) Jde-li o daňový subjekt, který má zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, nebo jehož daňové přiznání zpracovává a podává poradce, podává se daňové přiznání podle odstavce 1 nejpozději do 6 měsíců po uplynutí zdaňovacího období. To platí jen, je-li příslušná plná moc udělená tomuto poradci uplatněna u správce daně před uplynutím tříměsíční lhůty podle odstavce 1. Pokud v šestiměsíční lhůtě podle věty první tento poradce zemře nebo zanikne, zůstává tato lhůta zachována.

(3) Daňové přiznání u daní vyměřovaných na zdaňovací období, které činí 12 měsíců, se podává nejpozději do konce prvního měsíce, jímž začíná běh zdaňovacího období.

(4) Je-li zdaňovací období kratší než 1 rok, podává se daňové přiznání do 25 dnů po uplynutí zdaňovacího období. Tuto lhůtu nelze prodloužit.

(5) Nevznikla-li daňovému subjektu ve zdaňovacím období daňová povinnost k dani, ke které je registrován, sdělí tuto skutečnost správci daně ve lhůtě pro podání daňového přiznání nebo vyúčtování.

§ 137

(1) Hlášení se podává do 20 dnů po uplynutí měsíce, v němž vznikla plátcí daně povinnost, která je předmětem hlášení. Pokud je s hlášením spojena i povinnost odvést daň, je daň splatná v poslední den lhůty stanovené pro podání hlášení.

(2) Vyúčtování se podává do 3 měsíců po uplynutí kalendářního roku. Pokud je s vyúčtováním spojena i povinnost odvést daň, je daň splatná v

poslední den lhůty stanovené pro podání vyúčtování.

(3) Lhůtu pro podání hlášení nebo vyúčtování nelze prodloužit.

§ 138

Opravné daňové přiznání a opravné vyúčtování

(1) Před uplynutím lhůty k podání daňového přiznání nebo vyúčtování může daňový subjekt nahradit daňové přiznání nebo vyúčtování, které již podal, opravným daňovým přiznáním nebo opravným vyúčtováním.

(2) V řízení se dále postupuje podle tohoto opravného daňového přiznání nebo opravného vyúčtování a k předchozímu daňovému přiznání nebo vyúčtování se nepřihlíží. Takto lze nahradit i dodatečná daňová přiznání nebo dodatečná vyúčtování nebo již podaná opravná přiznání nebo opravná vyúčtování.

Vyměření daně

§ 139

(1) Daň lze vyměřit na základě daňového přiznání nebo vyúčtování, nebo z moci úřední.

(2) Podle výsledků vyměřovacího řízení správce daně vyměří daň, kterou předepíše do evidence daní; vyměření daně se rozumí i stanovení daně plátcí daně k přímé úhradě.

(3) Je-li daň vyměřená správcem daně vyšší než daň tvrzená daňovým subjektem, je rozdíl splatný v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci platebního výměru. Ve stejné náhradní lhůtě je splatná i daň vyměřená z moci úřední.

§ 140

(1) Neodchyluje-li se vyměřovaná daň od daně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek vyměření označovat platebním výměrem; to neplatí, pokud byl zahájen postup k odstranění pochybností. Platební výměr správce daně založí do spisu.

(2) Za den doručení platebního výměru daňovému subjektu se považuje poslední den lhůty pro podání daňového přiznání nebo vyúčtování, a bylo-li daňové přiznání nebo vyúčtování podáno opožděně, den, kdy došlo správci daně.

(3) Daňový subjekt je oprávněn vyžádat si od správce daně stejnopis platebního výměru, který správce daně zašle daňovému subjektu do 30 dnů ode dne, kdy obdržel jeho žádost; je-li žádost podána před okamžikem vydání platebního výměru, běží tato lhůta ode dne jeho vydání.

(4) Neodchyluje-li se vyměřená daň od daně tvrzené daňovým subjektem, nelze se proti platebnímu výměru, kterým je tato daň stanovena, odvolat; to neplatí, pokud byl platební výměr vydán na základě rozhodnutí o závazném posouzení.

Díl 2

Doměřovací řízení

§ 141

Dodatečné daňové přiznání a dodatečné vyúčtování

(1) Zjistí-li daňový subjekt, že daň má být vyšší než poslední známá daň, je povinen podat do konce měsíce následujícího po měsíci, ve kterém to zjistil, dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování a ve stejné lhůtě rozdílno částku uhradit. Tato povinnost trvá, pokud běží lhůta pro stanovení daně. Poslední známá daň je výsledná daň, jak byla správcem daně dosud pravomocně stanovena v dosavadním průběhu daňového řízení o této dani.

(2) Daňový subjekt je oprávněn ve lhůtě podle odstavce 1 podat dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování na daň nižší, než je poslední známá daň, jestliže daň byla stanovena v nesprávně vyšší; v tomto dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování nelze namítat vady postupu správce daně.

(3) Dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování na daň nižší, než je poslední známá daň, není přípustné, pokud některé z rozhodnutí, z něhož vyplývá poslední známá daň, bylo učiněno podle pomůcek nebo vydáno na základě sjednání daně.

(4) Daňový subjekt je oprávněn ve lhůtách podle odstavce 1 podat dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování, kterým se nemění poslední známá daň, ale pouze údaje daňovým subjektem dříve tvrzené.

(5) V dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování uvede daňový subjekt rozdíl oproti poslední známé dani a den jeho zjištění; v případě dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování podle odstavců 2 a 4 uvede i důvody pro jeho podání.

(6) Dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování není přípustné k dani, která je předmětem probíhající daňové kontroly, popřípadě je-li předmětem výzvy podle § 87 odst. 2, která byla oznámena daňovému subjektu, nebo je-li o této dani zahájeno řízení o mimořádném opravném prostředku, dozorčím prostředku nebo řízení o žalobě podané proti rozhodnutí správce daně; tyto skutečnosti přerušují běh lhůty pro podání dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování podle odstavce 1 věty první; nová lhůta počne běžet od ukončení daňové kontroly, podle jejíhož výsledku se poslední známá daň nemění, nebo od právní moci dodatečného platebního výměru, byl-li na základě daňové kontroly vydán, po-

případě od právní moci rozhodnutí, kterým je ukončeno řízení o mimořádném opravném prostředku, dozorčím prostředku nebo řízení o žalobě podané proti rozhodnutí správce daně.

(7) Podá-li daňový subjekt dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování ještě před vyměřením daně, popřípadě před jejím doměřením, řízení zahájené tímto podáním se zastaví. Údaje uvedené v takto podaném dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování se využijí při vyměření nebo doměření této daně.

(8) Daň dodatečně tvrzená daňovým subjektem je splatná v náhradní lhůtě splatnosti, která je shodná s lhůtou podle odstavce 1 věty první.

§ 142

Následné hlášení

(1) Do uplynutí lhůty pro podání vyúčtování nebo do doby, než správce daně stanoví za určitá období daň plátcí daně k přímé úhradě, je plátcé daně povinen podat k již podanému hlášení následné hlášení, pokud zjistí, že dosud ohlášené údaje nebyly správné; v tomto hlášení plátcé daně vyznačí změny a rozdíly oproti již podanému hlášení a uvede původní den splatnosti opravovaných částek.

(2) Jsou-li dány důvody pro podání následného hlášení, je plátcé daně povinen podat toto následné hlášení ve lhůtách podle § 141 odst. 1. Pokud je s následným hlášením spojena i povinnost odvést daň, je plátcé daně povinen uhradit tuto daň ve stejných lhůtách.

(3) Pokud má podané následné hlášení za následek snížení odvedené daně, správce daně rozhodnutím potvrdí toto snížení a současně je předepíše do evidence daní.

Doměření daně

§ 143

(1) Daň lze doměřit na základě dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování, nebo z moci úřední. Právní moc dosavadních rozhodnutí o stanovení daně není jejím doměření na překážku.

(2) Podle výsledků doměřovacího řízení doměří správce daně daň ve výši rozdílu poslední známé daně a částky nově zjištěné a tento doměřený rozdíl na dani současně předepíše do evidence daní; doměření daně se rozumí i dodatečné stanovení daně plátcí daně k přímé úhradě.

(3) K doměření z moci úřední může dojít pouze na základě výsledku daňové kontroly. Zjistí-li správce daně nové skutečnosti nebo důkazy mimo daňovou kontrolu, na jejichž základě lze důvodně předpokládat, že bude daň doměřena, postupuje podle § 145 odst. 2.

(4) Pokud jsou v doměřovacím řízení zjištěny pouze rozdíly v jednotlivých údajích, na základě kterých byla stanovena poslední známá daň, a na základě toho nedojde ke změně poslední známé daně, uvede správce daně ve výroku dodatečného platebního výměru, že daň se neodchyluje; § 144 se použije obdobně.

(5) Je-li doměřená daň vyšší než daň dodatečně tvrzená daňovým subjektem, je rozdíl splatný v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci dodatečného platebního výměru. Ve stejné náhradní lhůtě je splatná i daň doměřená z moci úřední.

§ 144

(1) Neodchyluje-li se doměřovaná daň od daně dodatečně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek doměření označovat dodatečným platebním výměrem; to neplatí, pokud byl zahájen postup k odstranění pochybností. Dodatečný platební výměr správce daně založí do spisu.

(2) Za den doručení dodatečného platebního výměru daňovému subjektu se považuje poslední den lhůty pro podání dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování, a bylo-li dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování podáno opožděně, den, kdy došlo správci daně.

(3) Daňový subjekt je oprávněn vyžádat si od správce daně stejnopis dodatečného platebního výměru, který správce daně zašle daňovému subjektu do 30 dnů ode dne, kdy obdržel jeho žádost; je-li žádost podána před okamžikem vydání dodatečného platebního výměru, běží tato lhůta ode dne jeho vydání.

(4) Neodchyluje-li se doměřená daň od daně dodatečně tvrzené daňovým subjektem, nelze se proti dodatečnému platebnímu výměru, kterým je tato daň stanovena, odvolat; to neplatí, pokud byl dodatečný platební výměr vydán na základě rozhodnutí o závazném posouzení.

Díl 3

Společná ustanovení pro nalézací řízení

§ 145

Postup při nepodání řádného nebo dodatečného daňového tvrzení

(1) Nebylo-li podáno řádné daňové tvrzení, vyzve správce daně daňový subjekt k jeho podání a stanoví náhradní lhůtu. Nevyhoví-li daňový subjekt této výzvě ve stanovené lhůtě, může správce daně vyměřit daň podle pomůcek nebo předpokládat, že daňový subjekt tvrdil v řádném daňovém tvrzení daň ve výši 0 Kč.

(2) Pokud lze důvodně předpokládat, že bude daň doměřena, může správce daně vyzvat daňový subjekt k podání dodatečného daňového tvrzení

ní a stanovit náhradní lhůtu. Nevyhoví-li daňový subjekt této výzvě ve stanovené lhůtě, může správce daně doměřit daň podle pomůcek.

§ 146

Zaokrouhlování

(1) Daň se zaokrouhluje na celé koruny nahoru, a to jak v řádném daňovém tvrzení nebo dodatečném daňovém tvrzení, tak i při stanovení daně správcem daně.

(2) Záloha na daň se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru.

(3) Výpočet na základě daňové sazby, koeficientů, ukazatelů a výsledek přepočtu měny se provádí s přesností na dvě platná desetinná místa. Postupné zaokrouhlování ve dvou nebo více stupních je nepřipustné.

(4) Pro výpočet úroku náležitějšího za 1 den se při použití repo sazby České národní banky za rok považuje 365 dnů.

§ 147

Rozhodnutí o stanovení daně

(1) Správce daně v nalézacím řízení stanoví daňovému subjektu daň rozhodnutím, které se označuje jako platební výměr, dodatečný platební výměr nebo hromadný předpisný seznam; tato rozhodnutí se neodůvodňují.

(2) Pokud se stanovená daň odchyľuje od daně tvrzené daňovým subjektem, musí být rozdíl v rozhodnutí o stanovení daně odůvodněn.

(3) Dojde-li ke stanovení daně z moci úřední, musí být rozhodnutí o stanovení daně odůvodněno.

(4) Dojde-li ke stanovení daně výlučně na základě výsledku daňové kontroly, popřípadě výsledku postupu k odstranění pochybností, považuje se za odůvodnění zpráva o daňové kontrole, popřípadě protokol o projednání výsledku postupu k odstranění pochybností.

§ 148

Lhůta pro stanovení daně

(1) Daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.

(2) Lhůta pro stanovení daně se prodlužuje o 1 rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení daně došlo k

a) podání dodatečného daňového tvrzení nebo oznámení výzvy k podání dodatečného daňového tvrzení, pokud tato výzva vedla k doměření daně,

b) oznámení rozhodnutí o stanovení daně,

c) zahájení řízení o mimořádném opravném nebo dozorčím prostředku,

d) oznámení rozhodnutí ve věci opravného nebo dozorčího prostředku, nebo

e) oznámení rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně.

(3) Byla-li před uplynutím lhůty pro stanovení daně zahájena daňová kontrola, podáno řádné daňové tvrzení nebo oznámena výzva k podání řádného daňového tvrzení, běží lhůta pro stanovení daně znovu ode dne, kdy byl tento úkon učiněn.

(4) Lhůta pro stanovení daně neběží po dobu

a) řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví a před Ústavním soudem,

b) řízení o otázce, o níž je příslušný rozhodnout soud a která je nezbytná pro správné stanovení daně,

c) trestního stíhání pro daňový trestný čin související s touto daní,

d) od zmeškání odvolací lhůty proti rozhodnutí o stanovení daně až do oznámení rozhodnutí o jejím navrácení v předešlý stav,

e) od marného uplynutí úložní doby až do dne doručení rozhodnutí, kterým je prohlášena neúčinnost doručení rozhodnutí vydaného v nalézacím řízení, nebo

f) ode dne odeslání žádosti o mezinárodní spolupráci při správě daní až do dne obdržení odpovědi na tuto žádost nebo do dne odeslání oznámení o ukončení mezinárodní spolupráce při správě daní v dané věci.

(5) Lhůta pro stanovení daně končí nejpozději uplynutím 10 let od jejího počátku podle odstavce 1.

(6) V důsledku jednání, které bylo předmětem pravomocného rozhodnutí soudu o spáchání daňového trestného činu, lze daň stanovit do konce druhého roku následujícího po roce, v němž nabylo rozhodnutí soudu právní moci, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

(7) Pokud daňový subjekt podá řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení a současně tvrzenou daň včetně jejího příslušenství uhradí, je-li toho třeba pro zánik trestnosti daňového trestného činu z důvodu účinné lítosti, lze daň stanovit bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

HLAVA V PLACENÍ DANÍ

Díl 1

Obecná ustanovení o placení daní

Evidence daní

§ 149

(1) Předmětem evidence daní, kterou vede správce daně, je zaznamenávání vzniku, stanovení, splnění, popřípadě jiného zániku daňových povinností, a z toho vyplývajících přeplatků, nedoplatků a případných převodů; tyto údaje jsou evidovány na osobních daňových účtech.

(2) Osobní daňový účet je veden pro jednotlivé daňové subjekty odděleně za každý druh daně. S ohledem na přehlednost evidence daní může být daný druh daně rozčleněn na několik částí, o nichž se vedou samostatné osobní daňové účty.

(3) Ministerstvo financí zveřejňuje přehled druhů daní a jejich částí, o nichž vedou osobní daňové účty jim řízení správci daně, jakož i přehled daní evidovaných na společných osobních daňových účtech, ve Finančním zpravodaji a způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ostatní správci daně zveřejňují tyto údaje způsobem podle § 56 odst. 2.

(4) Údaje na osobních daňových účtech jsou průkazným způsobem evidovány v písemné nebo elektronické podobě na základě dokladů, které zachycují veškeré změny prováděné na osobních daňových účtech a které jsou potvrzeny úřední osobou. Těmito doklady jsou

a) předpisné doklady,

b) odpisné doklady,

c) platební doklady,

d) opravné doklady.

(5) Správnost evidence osobních daňových účtů měsíčně odsouhlasí správce daně podle dokladů, které obdrží od poskytovatele platebních služeb, popřípadě dalších dokladů o provedení platby.

(6) Roční uzavření záznamů následuje po uzavěrci posledního měsíce kalendářního roku a výsledné částky se přenesou jako počáteční zůstatky na osobních daňových účtech v následujícím kalendářním roce.

§ 150

(1) Na debetní straně osobních daňových účtů se evidují předpisy a odpisy daní, včetně jejich případných oprav, jakož i odpisy nedoplatků.

(2) Platby a vratky jsou evidovány na kreditní straně osobních daňových účtů. Podkladem pro evidenci jsou doklady poskytovatelů platebních služeb, provozovatelů poštovních služeb, popřípadě další doklady o provedení platby. Vratky se mohou uskutečnit jen na základě vydaných platebních dokladů.

(3) Nedobytný nedoplatek se eviduje v oddělené části pro evidenci nedobytných nedoplatků osobního daňového účtu.

(4) Částky na zajištění úhrady na nesplatnou nebo dosud nestanovenou daň se přijímají a evidují na osobním depozitním účtu daňového subjektu. Ke dni zániku účinnosti zajišťovacího příkazu se převede zajištěná částka ve výši potřebné k úhradě zajištěné daně z osobního depozitního účtu na příslušný osobní daňový účet daňového subjektu.

(5) Částky vymožené jednotlivými způsoby vymáhání se přijímají a evidují na osobním depozitním účtu daňového subjektu. Vymožené částky převede správce daně na osobní daňový účet daňového subjektu s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu. Je-li částka na osobním depozitním účtu předmětem rozvrhového řízení, převádějí se určené částky podle pravomocného rozhodnutí správce daně o rozvrhu nebo na základě pravomocného usnesení soudu o výsledku rozvrhového řízení.

(6) Částka dobrovolně uhrazená ze strany daňového subjektu v souvislosti s vyzooměním podle § 153 odst. 3 se přijímá a eviduje na osobním depozitním účtu daňového subjektu. Taktó získanou částku převede správce daně na osobní daňový účet s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu. Jsou-li nedoplatky evidovány na více osobních daňových účtech, převede se tato částka na úhradu nedoplatků postupně podle jednotlivých skupin uvedených v § 152 odst. 1 bez ohledu na to, na jakém osobním daňovém účtu se nacházejí.

§ 151

(1) Z údajů evidence daní správce daně na žádost daňového subjektu vystaví potvrzení o stavu jeho osobního daňového účtu. Na vydávání potvrzení se přiměřeně použijí ustanovení § 102 odst. 1 a § 104 odst. 1.

(2) Z potvrzení o stavu osobního daňového účtu musí být patrný původní den splatnosti, popřípadě náhradní den splatnosti, jednotlivých daní.

§ 152

Pořadí úhrady daně

(1) Úhrada daně se na osobním daňovém účtu použije na úhradu splatných daňových pohledávek postupně podle těchto skupin:

a) nedoplatky na dani a splatná daň,

b) nedoplatky na příslušenství daně,

c) vymáhané nedoplatky na dani,

d) vymáhané nedoplatky na příslušenství daně.

(2) Úhrada daně vymožené jednotlivými způsoby vymáhání podle § 175

se použije na úhradu nedoplatků evidovaných u daného správce daně postupně podle těchto skupin:

- a) nedoplatky na dani vymáhané daným způsobem vymáhání,
- b) nedoplatky na příslušenství daně vymáhané daným způsobem vymáhání.

(3) Úhrada daně hrazené jako pohledávka za majetkovou podstatou se na osobním daňovém účtu použije na úhradu splatných daňových pohledávek postupně podle těchto skupin:

- a) nedoplatky na dani a splatná daň z daňových povinností, které vznikly v době ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku,
- b) nedoplatky na příslušenství daně z daňových povinností, které vznikly v době ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku.

(4) V jednotlivých skupinách podle odstavců 1 až 3 se úhrada daně použije nejdříve na splatné daňové pohledávky s dřívějším datem splatnosti.

§ 153

Nedoplatek

(1) Nedoplatek je částka daně, která není uhrazena, a uplynul již den splatnosti této daně; nedoplatek je rovněž neuhrazené příslušenství daně, u kterého již uplynul den splatnosti, popřípadě též neuhrazená částka zajištěné daně.

(2) Nedoplatek hradí daňový subjekt jako svůj daňový dluh; tomuto dluhu odpovídá na straně příslušného veřejného rozpočtu splatná daňová pohledávka.

(3) Správce daně může daňový subjekt vhodným způsobem vyzoomět o výši jeho nedoplatků a upozornit jej na následky spojené s jejich neuhrazením.

(4) Po marném uplynutí lhůty pro placení daně nedoplatek zaniká.

Přeplatek

§ 154

(1) Přeplatek je částka, o kterou úhrn plateb a vrátek na kreditní straně osobního daňového účtu převyšuje úhrn předpisů a odpisů na debetní straně osobního daňového účtu.

(2) Správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4. Není-li takového nedoplatku, stává se přeplatek vratitelným přeplatkem a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován. Pokud existuje odůvodněný předpoklad, že dojde do 10 dnů ode dne, kdy má být přeplatek na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu použit, ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, přeplatek se na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu nepoužije.

(3) Jsou-li nedoplatky evidovány na více osobních daňových účtech, upřednostní správce daně při převodu přeplatku na jiný osobní daňový účet úhradu nákladů řízení a zbylý přeplatek použije na úhradu nedoplatků postupně podle jednotlivých skupin uvedených v § 152 odst. 1 bez ohledu na to, na jakém osobním daňovém účtu se nacházejí.

(4) Přeplatek se použije i na úhradu nedoplatku téhož daňového subjektu u jiného správce daně, u něhož je nedoplatek evidován, vyžádá-li si ho správce daně tak, aby žádost došla správci daně, u něhož je evidován přeplatek, ještě před vystavením příkazu k jeho vrácení, nejpozději však do dne, kdy uplyne lhůta stanovená pro jeho vrácení. K žádosti se připojí výkaz nedoplatků, které mají být přeplatkem uhrazeny; pokud se požadavek uplatní prostřednictvím propojených informačních systémů, stačí předložit výkaz nedoplatků dodatečně do 30 dnů od uplatnění požadavku na úhradu nedoplatků prostřednictvím těchto systémů. Žádosti se vyhovějí i v případě, že přeplatek vznikne do 30 dnů ode dne vyžádání. Bylo-li správcí daně doručeno více žádostí, provede se úhrada v pořadí, v jakém správci daně žádosti došly. Úhrada nedoplatků evidovaných u správce daně, u něhož je evidován přeplatek, má přednost.

(5) O převedení přeplatku podle odstavců 2 a 4, jehož výše přesahuje částku 1 000 Kč, se daňový subjekt vyzoomí. Za den úhrady nedoplatku převodem přeplatku se považuje den, který následuje po dni vzniku přeplatku, pokud tento nastal po dni vzniku nedoplatku; jinak den vzniku nedoplatku.

§ 155

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně, u něhož má vratitelný přeplatek, o použití tohoto přeplatku na úhradu nedoplatku, který má u jiného správce daně, nebo na úhradu nedoplatku jiného daňového subjektu u téhož nebo jiného správce daně, anebo na úhradu zálohy, jejíž výše se předepíše na debetní stranu osobního daňového účtu na základě uhrazené částky. Je-li této žádosti vyhověno, považuje se za den úhrady nedoplatku nebo zálohy den, kdy došla žádost správci daně.

(2) Správce daně vrátí daňovému subjektu vratitelný přeplatek na základě žádosti daňového subjektu o vrácení vratitelného přeplatku, nebo pokud tak stanoví zákon. Správce daně vratitelný přeplatek nižší než 100 Kč daňovému subjektu vrátí jen ve výjimečných případech tak, aby byla zajištěna zásada hospodárnosti.

(3) Pokud v době podání žádosti o vrácení vratitelného přeplatku dosa-

huje vratitelný přeplatek nejméně částku 100 Kč, poukáže jej správce daně do 30 dnů ode dne obdržení žádosti podle odstavce 2, v opačném případě žádosti vyhovějí, pouze pokud vratitelný přeplatek této částky dosáhne do 60 dnů ode dne podání žádosti; lhůta pro jeho vrácení počíná běžet až ode dne následujícího po dosažení této částky. Je-li daňový subjekt u správce daně registrován, je povinen určit k vrácení přeplatku jeden z účtů u poskytovatelů platebních služeb uvedených v registraci.

(4) Proti rozhodnutí správce daně o žádosti podle odstavců 1 a 2 se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení. Vyhovějí-li správce daně v plném rozsahu této žádosti, rozhodnutí daňovému subjektu neoznamuje, pokud o to není v žádosti výslovně požádán. Za den vydání rozhodnutí o žádosti, které bylo v plném rozsahu vyhověno, a současně za den jeho oznámení daňovému subjektu se považuje den, který následuje po dni doručení žádosti správci daně; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

(5) Je-li poukázán správcem daně vratitelný přeplatek na žádost po lhůtě stanovené v odstavci 3 nebo po lhůtě stanovené zákonem pro vrácení vratitelného přeplatku, který se vrací bez žádosti, náleží daňovému subjektu úrok z vratitelného přeplatku, který odpovídá ročně vyšší repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Tento úrok daňovému subjektu náleží ode dne následujícího po dni, ve kterém uplynula stanovená lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku, do dne jeho poukázání daňovému subjektu. Úrok se nepřizná, nepřesahuje-li 100 Kč. O výši úroku rozhodne správce daně bezodkladně po vrácení tohoto přeplatku; § 254 odst. 3 a 6 se použije obdobně.

(6) Za den poukázání vratitelného přeplatku se považuje den, kdy došlo k jeho odepsání z účtu správce daně. Vratitelný přeplatek poukazuje správce daně v české měně ve výši, v jaké byl evidován, a to bezhotovostním převodem na účet vedený u poskytovatele platebních služeb nebo poštovním poukazem; v případě bezhotovostního převodu na účet vedený u poskytovatele platebních služeb mimo území států Evropské unie hradí náklady převodu daňový subjekt.

(7) Nepožádá-li daňový subjekt o vrácení vratitelného přeplatku do 6 let od konce roku, ve kterém přeplatek vznikl, přeplatek zaniká a stává se příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správce daně, který o něm evidoval.

Posečkání

§ 156

(1) Na žádost daňového subjektu nebo z moci úřední může správce daně povolit posečkání úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky (dále jen „posečkání“),

- a) pokud by neprodloužená úhrada znamenala pro daňový subjekt vážnou újmu,
- b) pokud by byla ohrožena výživa daňového subjektu nebo osob na jeho výživu odkázaných,
- c) pokud by neprodloužená úhrada vedla k zániku podnikání daňového subjektu, přičemž výnos z ukončení podnikání by byl pravděpodobně nižší než jím vytvořená daň v příštím zdaňovacím období,
- d) není-li možné vybrat daň od daňového subjektu najednou, nebo
- e) při důvodném očekávání částečného nebo úplného zániku povinnosti uhradit daň.

(2) Správce daně rozhodne o žádosti o posečkání do 30 dnů ode dne jejího podání.

(3) V rozhodnutí, kterým bylo povoleno posečkání, se stanoví doba posečkání a posečkání může být vázáno i na další podmínky.

(4) Posečkání lze povolit nejdříve ode dne splatnosti, a to i zpětně.

(5) Posečkání nesmí být povoleno na dobu delší, než je lhůta pro placení daně.

(6) Na žádost daňového subjektu může správce daně změnit stanovenou dobu posečkání nebo změnit anebo doplnit další podmínky, na které je posečkání vázáno; při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

§ 157

(1) Po dobu povoleného posečkání nevzniká daňovému subjektu povinnost uhradit úrok z prodlení.

(2) Za dobu posečkání vzniká daňovému subjektu povinnost uhradit úrok z posečkané částky, který odpovídá ročně vyšší repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 7 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

(3) O předpisu úroku z posečkané částky za dobu posečkání vydá správce daně platební výměr bezodkladně po skončení posečkání. Úrok z posečkané částky se nepředepíše, nepřesahuje-li 100 Kč.

(4) Úrok z posečkané částky je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(5) Není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti dnem jejího nedodržení; správce daně o tom vydá rozhodnutí. Rozhodnutí o posečkání pozbývá účinnosti rovněž zahájením likvidace nebo dnem účinnosti rozhodnutí o úpadku.

(6) Úrok z posečkané částky nevzniká po dobu, kdy daňovému subjek-

tu nevzniká povinnost uhradit úrok z prodlení z jiného důvodu, než je povolení posečkáni.

§ 158

Odpis nedoplatku pro nedobytnost

- (1) Správce daně odepíše nedobytný nedoplatek.
- (2) Nedobytným nedoplatkem se pro účely tohoto zákona rozumí nedoplatek,
 - a) který byl bezvýsledně vymáhán na daňovém subjektu i na jiných osobách, na nichž mohl být vymáhán, nebo jehož vymáhání by zřejmě nevedlo k výsledku, anebo u něhož je pravděpodobné, že by náklady vymáhání přesáhly jeho výtěžek, nebo
 - b) jehož vymáhání je spojeno se zvláštními nebo nepoměrnými obtížemi.
- (3) Na základě příkazu správce daně k odpisu nedobytného nedoplatku z osobního daňového účtu se vystaví odpisný doklad, který současně plní úlohu předpisného dokladu na účtu nedobytných nedoplatků; nedoplatek trvá dále, pokud neuplynula lhůta pro placení daně.

§ 159

Námítka

- (1) Proti úkonu správce daně při placení daní, nejde-li o rozhodnutí, u kterého zákon připouští podání odvolání, může osoba zúčastněná na správě daní uplatnit námitku ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o úkonu dozvěděla.
- (2) Námitka se podává u správce daně, který úkon provedl.
- (3) Správce daně námitku posoudí a rozhodne o ní. Vyhoví-li námitce v plném rozsahu, napadený úkon zruší, a vyhoví-li námitce částečně, napadený úkon změní nebo zjedná nápravu jiným způsobem. Neuzná-li správce daně oprávněnost v námitce uplatňovaných důvodů, námitku rozhodnutím zamítne. Rozhodnutí, kterým je námitka v plném rozsahu vyhověno, se neodůvodňuje.
- (4) V řízení o námitce se použije obdobně § 111 odst. 5 a § 112. Proti rozhodnutí o námitce nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 160

Lhůta pro placení daně

- (1) Nedoplatek nelze vybrat a vymáhat po uplynutí lhůty pro placení daně, která činí 6 let. Lhůta pro placení daně začne běžet dnem splatnosti daně. Jde-li o nedoplatek z částky daně, k jejíž úhradě byla stanovena náhradní lhůta splatnosti, začne lhůta pro placení běžet náhradním dnem splatnosti daně.
- (2) Byl-li před uplynutím lhůty pro placení daně správcem daně učiněn úkon podle odstavce 3, běží lhůta pro placení daně znovu ode dne, v němž byl tento úkon učiněn.
- (3) Úkonem přerušujícím běh lhůty pro placení daně je
 - a) zahájení exekučního řízení podle tohoto nebo jiného zákona,
 - b) zřízení zástavního práva, nebo
 - c) oznámení rozhodnutí o posečkáni nebo rozhodnutí, kterým se mění stanovená doba posečkáni.
- (4) Lhůta pro placení daně neběží po dobu
 - a) vymáhání daně soudem nebo soudním exekutorem,
 - b) přihlášení daňové pohledávky do insolvenčního řízení nebo do veřejné dražby,
 - c) odkladu daňové exekuce odložené na návrh,
 - d) daňové exekuce srážkami ze mzdy, nebo
 - e) dožádání mezinárodní pomoci při vymáhání nedoplatku.
- (5) Lhůta pro placení daně končí nejpozději uplynutím 20 let od jejího počátku podle odstavce 1, s výjimkou nedoplatku zajištěného podle odstavce 6.
- (6) Je-li nedoplatek zajištěn zástavním právem, které se zapisuje do příslušného veřejného registru, zaniká právo vybrat a vymáhat nedoplatek uplynutím 30 let po tomto zápisu.

Díl 2

Dělená správa

§ 161

- (1) K dělené správě dochází, je-li rozhodnutím orgánu veřejné moci, který není správcem daně, vydaným při výkonu veřejné moci uložena platební povinnost k peněžitému plnění určenému do veřejného rozpočtu a postupuje-li se při jeho placení podle tohoto zákona nebo podle jeho jednotlivých ustanovení. To platí i tehdy, pokud vznikla platební povinnost k peněžitému plnění určenému do veřejného rozpočtu přímo ze zákona bez vydání rozhodnutí.
- (2) Orgán veřejné moci věcně příslušný ke správě placení peněžitého plnění podle odstavce 1 je v tomto rozsahu správcem daně. Osoba povinná k placení tohoto peněžitého plnění má stejná práva a povinnosti jako daňový subjekt při placení daní.
- (3) K dělené správě rovněž dochází, jestliže zákon stanoví, že ke správě placení peněžitého plnění je příslušný jiný správní orgán než orgán veřejné moci, který platební povinnost k peněžitému plnění uložil.

§ 162

- (1) Pokud orgán veřejné moci, který uložil platební povinnost k peněžitému plnění v rámci dělené správy, není současně příslušný ke správě placení tohoto peněžitého plnění, předá příslušnému správcem daně nezbytné údaje o uložení nebo vzniku této povinnosti nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí, jímž byla platební povinnost uložena; přílohou těchto údajů je stejnopis rozhodnutí s vyznačením právní moci a přehled o předávaných rozhodnutích.
- (2) Pokud orgán veřejné moci, který uložil platební povinnost k peněžitému plnění v rámci dělené správy, není současně příslušný k vymáhání tohoto peněžitého plnění, předá příslušnému správcem daně nezbytné údaje o uložení nebo vzniku této platební povinnosti, včetně stejnopisu rozhodnutí s vyznačením právní moci a přehledu předávaných rozhodnutí. Tyto údaje jsou předávány o peněžitém plnění, které nebylo dobrovolně uhrazeno do 30 dnů po marném uplynutí lhůty jeho splatnosti.
- (3) Orgán veřejné moci, který předal údaje ke správě placení peněžitého plnění v rámci dělené správy příslušnému správcem daně, je povinen tomuto správcem daně neprodleně sdělit jakékoli změny, které nastaly nebo mohou nastat při správě placení těchto peněžitých plnění.
- (4) Správce daně, který převzal údaje ke správě placení peněžitého plnění v rámci dělené správy, poskytne na dožádání orgánu veřejné moci, který mu tyto údaje předal, informace o placení tohoto peněžitého plnění.
- (5) Místní příslušnost správce daně, na něhož přechází správa placení peněžitého plnění, se řídí podle sídla orgánu veřejné moci, který platební povinnost k peněžitému plnění uložil.

Díl 3

Vybírání daní

Způsob placení daně

§ 163

- (1) Daň se platí příslušnému správcem daně v české měně.
- (2) Je-li platba poukázána v cizí měně, zaeviduje ji správce daně na osobní daňový účet daňového subjektu ve výši, v jaké mu byla připsána na účet v české měně.
- (3) Daň lze platit
 - a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného u poskytovatele platebních služeb na příslušný účet správce daně,
 - b) v hotovosti
 1. prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nebo poštovním poukazem na příslušný účet správce daně,
 2. úřední osobě pověřené přijímat tyto platby, přičemž součet plateb na všechny druhy daně za jeden daňový subjekt nesmí v průběhu jednoho kalendářního dne u jednoho správce daně přesáhnout částku 500 000 Kč,
 3. šekem, jehož proplacení je zajištěno poskytovatelem platebních služeb,
 4. daňovému exekutorovi, jde-li o platbu při daňové exekuci, a
 5. oprávněné úřední osobě, jde-li o platbu pořádkové pokuty,
 - c) kolkovými známkami, stanoví-li tak zákon,
 - d) přeplatkem na jiné dani.
- (4) Kolkové známky vydává Ministerstvo financí. Jejich podobu, hodnoty, v nichž se vydávají, náležitosti jejich evidence, způsob placení při jejich použití a zacházení s nimi, ukončení jejich platnosti, včetně způsobu a lhůty pro vypořádání jejich nespotrebovaných zásob, jakož i další technické náležitosti stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

§ 164

- (1) Daňový subjekt je povinen uvést, na kterou daň je platba určena, a správce daně ji na tuto daň přijme.
- (2) Platbu vykonanou bez dostatečného označení daně přijme správce daně na účtu nejasných plateb a vyzve daňový subjekt, aby mu ve stanovené lhůtě oznámil, na kterou daň byla platba určena. Obdrží-li správce daně odpověď ve stanovené lhůtě, zaeviduje platbu na daň určenou daňovým subjektem v odpovědi s účinností ke dni, kdy byla vykonána. Neodpoví-li daňový subjekt ve stanovené lhůtě, určí správce daně, na kterou daň se platba zaeviduje; v tomto případě platí za den platby den, kdy ji správce daně zaevidoval.
- (3) Na účet nejasných plateb přijme správce daně i platby, u nichž není jednoznačně identifikován daňový subjekt, a učiní opatření k jeho identifikaci; odstavec 2 se použije přiměřeně. Není-li platba identifikována do 6 let od konce roku, ve kterém byla přijata na účet nejasných plateb, stává se příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správce daně, který platbu přijal, a zaniká nárok na její vrácení.
- (4) Správce daně přijme každou platbu daně, i když není provedena daňovým subjektem, a zachází s ní stejným způsobem, jako by ji vykonal daňový subjekt.

§ 165

- (1) Vrácení platby tomu, kdo ji za daňový subjekt uhradil, není přípustné.
- (2) Správce daně vrátí pouze platbu, která byla provedena zřejmým

omylem, a to na žádost poskytovatele platebních služeb nebo provozovatele poštovních služeb učiněnou nejpozději v den, kdy platba daně byla připsána na účet správce daně; je-li žádost uplatněna později, lze tuto platbu vrátit pouze tehdy, vznikl-li touto platbou vratitelný přeplatek, který nebyl do dne vyřízení žádosti vrácen daňovému subjektu, ani použit na úhradu jiného nedoplatku, a to pouze do výše tohoto přeplatku, i když je nižší než 100 Kč.

(3) Obdobně jako podle odstavce 2 se postupuje, pokud je žádost podána osobou, která provedla úhradu za daňový subjekt, prokáže-li tato osoba zřejmý omyl při úhradě a nemá-li současně na svém osobním účtu nedoplatek; v případě existence takového nedoplatku, správce daně převede přeplatek na nedoplatek na osobním účtu osoby, která provedla omylem úhradu za daňový subjekt.

(4) Nelze-li žádosti vyhovět, vydá správce daně žadateli potvrzení o došlé platbě a o totožnosti daňového subjektu, na úhradu jehož nedoplatku byla v důsledku jím způsobené chyby zaevidována.

§ 166

Den platby

- (1) Za den platby se považuje
- a) u platby, která byla prováděna poskytovatelem platebních služeb, provozovatelem poštovních služeb, den, kdy byla připsána na účet správce daně, nebo
 - b) u platby prováděné v hotovosti u správce daně den, kdy úřední osoba platbu převzala nebo
 - c) u platby prováděné bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty nebo obdobného platebního prostředku, den, kdy ten, kdo daň platí, předal platební příkaz správci daně.
- (2) Poskytovatel platebních služeb, u něhož je veden účet správce daně, je povinen sdělit správci daně bezúplatně údaje nezbytné k identifikaci platby a příkazce, jakož i další zpřesňující údaje o příkazci v případě nejasných plateb. Stejnou povinnost plní i provozovatel poštovních služeb přímo nebo prostřednictvím zúčastněného poskytovatele platebních služeb.
- (3) Provozovatel poštovních služeb, který přijal platbu k úhradě poštovním poukazem, ji předá k provedení převodu poskytovateli platebních služeb, který vede jeho účet, do 2 pracovních dnů ode dne, kdy platbu přijal; pro další převod této platby se uplatní lhůty podle zákona upravujícího platební styk.
- (4) Pokud provozovatel poštovních služeb nedodrží lhůtu podle odstavce 3, uhradí správci daně úrok z prodlení podle jiného právního předpisu.¹⁵⁾
- (5) Úrok z prodlení uhrazený správci daně podle odstavce 4 je evidován a dále spravován jako příslušenství daně.

Díl 4

Zajištění daní

Zajištění úhrady na nesplacnou nebo dosud nestanovenou daň

§ 167

- (1) Je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz.
- (2) Zajišťovacím příkazem správce daně uloží daňovému subjektu úhradu v příkazu uvedené částky.
- (3) Není-li nebezpečí z prodlení, správce daně uloží daňovému subjektu, aby do 3 pracovních dnů tuto částku daně zajistil ve prospěch správce daně složením jistoty na jeho depozitní účet. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je zajišťovací příkaz vykonatelný okamžikem oznámení daňovému subjektu.
- (4) U daně, která nebyla dosud stanovena, stanoví výši zajišťované částky správce daně podle vlastních pomůcek. Není-li nebezpečí z prodlení, může správce daně vyzvat daňový subjekt, aby nejpozději do 3 pracovních dnů sdělil údaje potřebné pro určení výše zajišťované daně.

§ 168

- (1) Pokud není vydáno rozhodnutí o odvolání proti zajišťovacímu příkazu do 30 dnů ode dne, kdy bylo podáno, zajišťovací příkaz se stává neúčinným; § 35 odst. 2 se nepoužije.
- (2) Proti zajišťovacímu příkazu nelze uplatnit obnovu řízení.
- (3) Pominou-li před stanovením daně nebo před dnem její splatnosti důvody, pro které bylo zajištění daně uplatněno, správce daně bezodkladně rozhodne o ukončení účinnosti zajišťovacího příkazu. Zjistí-li správce daně před stanovením daně nebo před dnem její splatnosti důvody pro snížení původní výše zajištění, rozhodne o změně zajištěné částky rozhodnutím, které mění částku uvedenou v zajišťovacím příkazu a současně ukončí v rozsahu změny účinnost příkazu původního. Vznikl-li v důsledku těchto rozhodnutí vratitelný přeplatek, správce daně jej vrátí bez žádosti do 15 dnů od jeho vzniku.
- (4) Dojde-li ke stanovení daně, která nebyla v době vydání zajišťovacího příkazu stanovena, je tato daň splatná ke dni jejího stanovení. Tímto dnem zaniká účinnost zajišťovacího příkazu a zajištěná částka se převede na úhradu této daně. Pokud tak vznikl vratitelný přeplatek, správce daně jej vrátí bez žádosti do 15 dnů od jeho vzniku.

(5) Uplynul-li den splatnosti u daně, u které byl zajišťovací příkaz vydán z důvodu, že dosud neuplynul den její splatnosti, zaniká tímto dnem účinnost zajišťovacího příkazu a zajištěná částka se převede na úhradu této daně. Pokud tak vznikl vratitelný přeplatek, správce daně jej vrátí bez žádosti do 15 dnů od jeho vzniku.

(6) Pokud daňový subjekt nesplní povinnost uloženou v zajišťovacím příkazu, může správce daně rozhodnout o zřízení zástavního práva k zajištění částky stanovené tímto zajišťovacím příkazem. Toto zástavní právo trvá v rozsahu, který odpovídá výši zajištěné daně, která byla stanovena nebo která se stala splatnou, po zániku účinnosti zajišťovacího příkazu z důvodů uvedených v odstavcích 4 a 5.

§ 169

Pokud nebyla při vymáhání zahájeném na základě zajišťovacího příkazu zajištěná částka uhrazena do doby zániku účinnosti zajišťovacího příkazu z důvodu toho, že zajištěná daň se stala splatnou podle § 168 odst. 4 nebo 5, rozhodne správce daně, že vykonatelné rozhodnutí o stanovení daně se stává exekučním titulem namísto zajišťovacího příkazu a současně uvede výši nedoplatku, pro jehož úhradu má být vymáhání nadále prováděno. Účinky provedených exekučních úkonů zůstávají zachovány v rozsahu vymezeném novým exekučním titulem.

§ 170

Zástavní právo

- (1) Správce daně může zřídit rozhodnutím zástavní právo k majetku daňového subjektu k zajištění jím neuhrazené daně za podmínek stanovených občanským zákoníkem, pokud tento zákon nestanoví jinak.
- (2) Rozhodnutí o zřízení zástavního práva obsahuje ve výroku kromě náležitostí podle § 102 odst. 1 výši daně zajištěné zástavním právem a označení zástavy.
- (3) Správce daně může rozhodnout o zřízení zástavního práva k majetku vlastníka, odlišného od daňového subjektu, jehož nedoplatek je zajišťován, a to na základě předchozího písemného souhlasu vlastníka s úředně ověřeným podpisem.
- (4) Zástavní právo vzniká doručením rozhodnutí o zřízení zástavního práva daňovému subjektu nebo osobě podle odstavce 3. Zástavní právo k nemovitě věci evidované v katastru nemovitostí, jakož i k dalšímu majetku, o kterém jsou vedeny veřejné registry, vzniká doručením rozhodnutí o zřízení zástavního práva příslušnému katastrálnímu úřadu, popřípadě tomu, kdo vede veřejný registr.
- (5) Zástavní právo zřízené rozhodnutím správce daně zaniká rovněž právní mocí rozhodnutí, kterým správce daně ruší zástavní právo. O zániku zástavního práva z důvodů stanovených občanským zákoníkem vyrozumí správce daně daňový subjekt a vlastníka zástavy.
- (6) Je-li zástavní právo zřízeno rozhodnutím správce daně, hledí se na toto právo tak, jako by se vlastník zástavy zavázal, že
- a) zástavním právem zapsaným ve výhodnějším pořadí nezajistí nový dluh; tato skutečnost se zapíše do příslušného veřejného registru, nebo
 - b) neumožní zápis nového zástavního práva namísto starého zástavního práva zapsaného ve výhodnějším pořadí než zástavní právo zřízené rozhodnutím správce daně; tato skutečnost se zapíše do příslušného veřejného registru.

§ 170a

Výkon zástavního práva

- (1) Správce daně může vykonat zástavní právo podle občanského zákoníku.
- (2) Při výkonu zástavního práva se přiměřeně použije ustanovení o provádění daňové exekuce.

Ručení

§ 171

- (1) Nedoplatek je povinen uhradit také ručitel, pokud mu zákon¹⁶⁾ povinnost ručení ukládá a pokud mu správce daně ve výzvě sdělí stanovenou daň, za kterou ručí, a současně jej vyzve k úhradě nedoplatku ve stanovené lhůtě; kopie rozhodnutí o stanovení daně je přílohou této výzvy.
- (2) Zanikne-li daňový subjekt bez právního nástupce, povinnost ručitele uhradit nedoplatek tím není dotčena.
- (3) Výzvu ručiteli lze vydat, pokud nebyl nedoplatek uhrazen daňovým subjektem, ačkoliv byl daňový subjekt o jeho úhradu bezvýsledně upomenut, a nedoplatek nebyl uhrazen ani při vymáhání na daňovém subjektu, pokud není zřejmé, že vymáhání by bylo prokazatelně bezvýsledné; výzvu ručiteli lze vydat rovněž po zahájení insolvenčního řízení vůči daňovému subjektu.
- (4) Proti výzvě ručiteli se může ručitel odvolat; včas podané odvolání má odkladný účinek.
- (5) V rozhodnutí o odvolání lze snížit nedoplatek, který má být ručitelem uhrazen, jako výsledek doměřovacího řízení nebo řízení o dozorčím prostředku vůči rozhodnutí o stanovení daně, za kterou ručitel ručí. V případě, že takto nelze změnit výši stanovené daně v důsledku uplynutí lhůty pro stanovení daně, lze při uznání důvodů, že původní daň byla stano-

vena nesprávně, snížit nedoplatek, který má být ručitelem uhrazen, pouze vůči ručiteli.

§ 172

(1) Ručitel, kterému byla doručena výzva podle § 171 odst. 1, má při placení daní procesní postavení jako daňový subjekt, jakož i oprávnění ke zproštění povinnosti mlčenlivosti podle § 52 odst. 2 o informacích podléhajících povinnosti mlčenlivosti, se kterými byl seznámen.

(2) Po oznámení výzvy ručiteli je ručitel oprávněn nahlížet do spisu ohledně nedoplatku, za který ručí, v rozsahu nezbytném pro uplatnění opravného prostředku, podání podnětu k použití dozorčího prostředku nebo podnětu k prominutí daně. Do té doby má právo na informaci od správce daně o výši nedoplatku, za který ručí.

(3) Je-li na žádost ručitele povoleno posečkání, lze nedoplatek po tuto dobu vymáhat pouze na daňovém subjektu.

(4) Ručiteli, který je v prodlení s úhradou nedoplatku, ke které byl vyzván, nevzniká k tomuto nedoplatku samostatný úrok z prodlení; to platí i pro úrok z posečkané částky v případě, že je ručiteli povoleno posečkání.

(5) Ručiteli, který uhradil za daňový subjekt nedoplatek, vydá správce daně potvrzení o úhradě tohoto nedoplatku.

(6) Platba daně provedená ručitelem se použije na úhradu nedoplatku daňového subjektu, za který ručitel ručí. Nelze-li tuto platbu zcela nebo zčásti použít na úhradu uvedeného nedoplatku, neboť byl ke dni platby již zcela nebo zčásti uhrazen, vznikne ručiteli přeplatek ve výši rovnající se částce, která nebyla použita na úhradu nedoplatku. Správce daně převede tento přeplatek na případný nedoplatek na osobním účtu ručitele, na kterém se eviduje o jeho vlastních daňových povinnostech. Nemá-li ručitel nedoplatek, na který lze přeplatek převést, správce daně přeplatek nebo jeho zbývající část ručiteli poukáže bez žádosti do 30 dnů od jeho vzniku. Stejně se postupuje v případě, že dojde k zániku daňové povinnosti, kterou ručitel zcela nebo zčásti uhradil.

§ 173

Zajištění daně ručením nebo finanční zárukou

(1) Správce daně může rozhodnout o přijetí ručení třetí osoby odlišné od daňového subjektu k zajištění jím neuhrazené daně, a to na základě písemného prohlášení ručitele s úředně ověřeným podpisem.

(2) Správce daně může rozhodnout o přijetí finanční záruky k zajištění dosud neuhrazené daně, a to na základě předloženého písemného prohlášení výstavce v záruční listině o tom, že na výzvu správce daně uhradí zajištěnou částku. Nejde-li o bankovní záruku, musí být záruční listina opatřena úředně ověřeným podpisem.

(3) Při úhradě nedoplatku zajištěného podle odstavce 1 nebo 2 se postupuje obdobně podle § 171 a 172.

§ 174

Zálohy

(1) Daň lze zajistit prostřednictvím placení záloh, jestliže daň není ještě známa a neuplynul-li den její splatnosti. Povinnost platit daň prostřednictvím záloh stanoví zákon.

(2) Daňový subjekt je povinen platit zálohy na daň ve výši a lhůtách stanovených zákonem nebo rozhodnutím správce daně.

(3) Po skončení zdaňovacího období nebo období, za které je podáváno daňové příznání, popřípadě vyúčtování, se uhrazené zálohy na daň započítávají na úhradu splatné daně.

(4) Závazí-li změna periodicity nebo výše záloh na poslední známé dani, účinnost změny poslední známé daně nastává následující měsíc po právní moci rozhodnutí o stanovení daně.

(5) V odůvodněných případech stanoví správce daně zálohy jinak, popřípadě povolí výjimku z povinnosti daň zálohovat, a to i za celé zdaňovací období.

(6) Daňovému subjektu, kterému nově vznikne povinnost platit daň, pro kterou zákon stanoví zálohy, správce daně stanoví na základě jeho žádosti, nebo z moci úřední zálohy s přihlédnutím k očekávané daňové povinnosti; jde-li o daňový subjekt, kterému současně vznikne registrační povinnost, uvede údaje potřebné pro stanovení této zálohy při registraci.

Díl 5

Vymáhání daní

§ 175

Způsoby vymáhání

(1) Správce daně může vymáhat nedoplatek daňovou exekucí nebo zabezpečit vymáhání nedoplatku prostřednictvím soudního exekutora, popřípadě jej uplatnit v insolvenčním řízení nebo přihlásit jej do veřejné dražby.

(2) Správce daně zvolí způsob vymáhání nedoplatku tak, aby výše nákladů spojených s vymáháním, které bude daňový subjekt povinen uhradit, nebyla ve zjevném nepoměru k výši nedoplatku.

(3) Správce daně je při vymáhání nedoplatku příslušný i k jeho vybrání.

§ 176

Exekuční titul

(1) Exekučním titulem je

- výkaz nedoplateků sestavený z údajů evidence daní,
- vykonatelné rozhodnutí, kterým je stanoveno peněžité plnění, nebo
- vykonatelný zajišťovací příkaz.

(2) Výkaz nedoplateků obsahuje

- označení správce daně, který výkaz nedoplateků vydal,
- číslo jednací,
- označení daňového subjektu, který neuhradil nedoplatek (dále jen „dlužník“),
- údaje o jednotlivých nedoplatecích,
- podpis úřední osoby s uvedením jména a pracovního zařazení a otisk úředního razítka; tuto náležitost lze nahradit kvalifikovaným elektronickým podpisem úřední osoby,
- potvrzení o vykonatelnosti,
- den, k němuž je výkaz nedoplateků sestaven.

Oddíl 1

Daňová exekuce

§ 177

Vztah k občanskému soudnímu řádu

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při daňové exekuci podle občanského soudního řádu.

(2) Právomoci správce daně, jakožto exekučního orgánu, upravuje výlučně tento zákon. Tam, kde vystupuje správce daně coby oprávněný z exekučního titulu, použijí se obdobně ustanovení občanského soudního řádu upravující postavení oprávněného.

§ 178

Narizení daňové exekuce

(1) Daňová exekuce se nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení.

(2) Výrok exekučního příkazu obsahuje kromě náležitostí podle § 102 odst. 1

- způsob provedení daňové exekuce,
- výši nedoplatku, pro který je exekuce nařizována,
- výši exekučních nákladů podle § 183 odst. 1 a 2,
- odkaz na exekuční titul.

(3) Pokud se částka, pro kterou je daňová exekuce nařizována, zvyšuje po narizení daňové exekuce o úrok z prodlení, správce daně nařídí ve výroku exekučního příkazu i exekuci tohoto úroku a uvede zde rovněž způsob jeho výpočtu; z úroku z prodlení vzniklého po narizení daňové exekuce nevznikají exekuční náklady.

(4) Exekuční příkaz se doručuje dlužníkovi a dalším příjemcům tohoto rozhodnutí a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky.

(5) Daňovou exekucí lze provést pouze těmito způsoby

- srážkami ze mzdy,
- příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb,
- příkázáním jiné peněžité pohledávky,
- postížením jiných majetkových práv,
- prodejem movitých věcí, nebo
- prodejem nemovitých věcí.

§ 179

Vyloučení majetku z daňové exekuce

(1) Po narizení daňové exekuce správce daně na návrh osoby, které svědčí právo k majetku nepřipouštějící provedení exekuce nebo osoby, které je exekučním příkazem ukládána povinnost ohledně takového majetku, popřípadě z moci úřední, rozhodnutím vyloučí z daňové exekuce majetek, kterému svědčí právo nepřipouštějící provedení exekuce; příjemcem tohoto rozhodnutí je dlužník a další osoby, které podaly návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.

(2) O návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce rozhodne správce daně do 30 dnů. Proti rozhodnutí o vyloučení majetku z daňové exekuce se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení. Po dobu řízení o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce nelze majetek, který je předmětem návrhu, prodat; to neplatí, pokud se jedná o věc, která se rychle kazí.

(3) Osoby, které jsou oprávněny podat návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce a jsou příjemci exekučního příkazu, mohou u správce daně, který daňovou exekucí nařídil, podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení exekučního příkazu návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.

(4) Osoby, které jsou oprávněny podat návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce a které nejsou příjemci exekučního příkazu, mohou své právo uplatnit návrhem u správce daně, který daňovou exekucí nařídil, ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy se o tom, že na jejich majetek byla nařizována daňová exekuce, dozvěděly, nejdéle do zahájení dražebního jednání; pokud tento majetek není předmětem dražby, tak nejdéle do dne, kdy byla daňová exekuce provedena.

§ 180

Prohlášení o majetku

(1) Nebyl-li nebo nemohl-li být vymáhaný nedoplatek uhrazen daňovou exekucí příkazáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, má na výzvu správce daně dlužník povinnost podat ve stanovené lhůtě prohlášení o majetku. Lhůta pro podání prohlášení o majetku nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Ve výzvě správce daně poučí dlužníka o povinnostech spojených s doručením výzvy a případných následcích spojených s nepodáním prohlášení nebo uvedením nepravdivých anebo hrubě zkreslených údajů; ohledně nesplnění této povinnosti není správce daně vázán povinnostmi mlčenlivosti pro účely trestního řízení.

(2) V prohlášení o majetku je dlužník povinen uvést úplně a pravdivě údaje o svém majetku, včetně majetku patřícího do společného jmění manželů. Podpis dlužníka na prohlášení o majetku, které není podáno ústně do protokolu nebo prostřednictvím datové zprávy podle § 71 odst. 1, musí být úředně ověřen.

(3) V prohlášení o majetku je dlužník povinen uvést

- a) plátce mzdy, nebo jiného příjmu postižitelného srážkami ze mzdy, a výši těchto svých nároků,
- b) poskytovatele platebních služeb, u nichž má peněžní prostředky na účtech, čísla účtů a výši peněžních prostředků na nich,
- c) osoby, vůči nimž má jiné peněžité pohledávky, důvod, výši a den splatnosti těchto pohledávek,
- d) osoby, vůči nimž má jiná majetková práva nebo nárok na jiné majetkové hodnoty, jejich důvod a hodnotu, popřípadě datum, kdy má být plněno,
- e) movité věci, které vlastní, popřípadě na nichž má spoluvlastnický podíl, s výjimkou věcí, které nepodléhají výkonu rozhodnutí, místo, popřípadě osobu, u které se nacházejí; totéž platí i o vkladních knížkách, vkladních listech a jiných formách vkladů, cenných papírech, včetně zaknihovaných a imobilizovaných, listinách, jejichž předložení je třeba k uplatnění vlastnického práva k věci, ceninách, peněžích a dalších platebních prostředcích,
- f) nemovité věci, které vlastní, popřípadě na nichž má spoluvlastnický podíl, a jeho výši,
- g) obchodní závody, které vlastní, a jejich umístění,
- h) další majetek neuvedený pod písmeny a) až g),
- i) právní závady, které vážnou na uvedeném majetku,
- j) výslovné prohlášení o tom, že o svém majetku, včetně majetku patřícího do společného jmění manželů, uvedl úplné a pravdivé údaje.

(4) Učinil-li dlužník prohlášení o svém majetku u správce daně v uplynulých 6 měsících, správce daně vyzve dlužníka pouze ke sdělení změn a doplnění prohlášení o majetku. Stejný postup se uplatní, pokud dlužník předloží protokol o prohlášení o majetku spolu se seznamem majetku, který byl v uplynulých 6 měsících sepsán soudem.

(5) Dlužník není povinen podat prohlášení o majetku, ke kterému byl správcem daně vyzván, jestliže

- a) je vůči dlužníku zahájeno insolvenční řízení,
- b) je u dlužníka zavedena nucená správa, dočasná správa nebo správa pro řešení krize, nebo
- c) vymáhaný nedoplatek zanikl.

(6) Právní jednání dlužníka týkající se jeho majetku, s výjimkou právního jednání spočívajícího v běžné obchodní činnosti, uspokojování základních životních potřeb a správy majetku, včetně jeho běžné údržby, které dlužník učinil poté, co mu byla doručena výzva podle odstavce 1, popřípadě výzva podle odstavce 4, jsou vůči správci daně a dalším osobám, které mají proti dlužníkovi pohledávku vymahatelnou na základě exekučního titulu, neúčinné.

§ 181

Odklad a zastavení daňové exekuce

(1) Správce daně může daňovou exekucí na návrh dlužníka nebo z moci úřední částečně nebo zcela odložit, zejména šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce, vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí nebo podmínky pro posečkání úhrady nedoplatku. Nestanoví-li správce daně v rozhodnutí o odložení daňové exekuce jinak, právní účinky již provedených exekučních úkonů zůstávají zachovány. Pominou-li důvody, které vedly k odkladu daňové exekuce, a nedojde-li k jejímu zastavení, rozhodne správce daně o pokračování v daňové exekuci.

(2) Správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekucí zcela nebo zčásti zastaví, pokud

- a) pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky,
- b) odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena,
- c) povolil posečkání úhrady nedoplatku,
- d) bylo pravomocně rozhodnuto, že postihuje majetek, k němuž náleží právo nepřipouštějící exekuci, nebo věci nepodléhající exekuci,
- e) zaniklo právo vymáhat nedoplatek,
- f) předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů,
- g) by pokračování v daňové exekuci bylo spojeno s nepoměrnými obtížemi,
- h) bylo nařízeno více daňových exekucí a k úhradě vymáhaného nedoplatku postačí pouze některá z nich, nebo

i) je tu jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat.

(3) Rozhodnutí o odložení, jakož i o pokračování v odložené daňové exekuci, nebo rozhodnutí o zastavení daňové exekuce se doručuje všem příjemcům exekučního příkazu. Jde-li o částečné zastavení daňové exekuce, doručuje se rozhodnutí pouze dlužníkovi a plátcí mzdy, poskytovateli platebních služeb nebo jinému poddlužníkovi (dále jen „poddlužník“), kterého se částečné zastavení týká. Rozhodnutí o zamítnutí návrhu na odložení nebo zastavení daňové exekuce se doručuje pouze navrhovateli.

(4) Proti rozhodnutím podle odstavce 3 nelze uplatnit opravné prostředky.

Exekuční náklady

§ 182

(1) Exekuční náklady je povinen hradit dlužník, pokud daňová exekuce nebyla provedena neoprávněně.

(2) Exekuční náklady spočívají v náhradě nákladů za nařízení daňové exekuce, v náhradě nákladů za výkon prodeje a v náhradě hotových výdajů vzniklých při provádění daňové exekuce.

(3) Při exekuci, jejímž exekučním titulem je zajišťovací příkaz, se hradí pouze hotové výdaje.

(4) Výši exekučních nákladů stanoví správce daně exekučním příkazem nebo samostatným rozhodnutím; proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení.

(5) Výši hotových výdajů stanoví správce daně vždy samostatným rozhodnutím. Stanovenou výši hotových výdajů je dlužník povinen uhradit do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Náhradu hotových výdajů, které souvisí s výkonem prodeje, hradí dlužník, i když k dražbě nebo zpeněžení předmětu daňové exekuce nedošlo.

(6) Exekuční náklady se evidují na osobním daňovém účtu dlužníka a vymáhají se současně s nedoplatkem.

§ 183

(1) Náklady za nařízení daňové exekuce činí 2 % z částky, pro kterou je daňová exekuce nařízena, nejméně však 500 Kč a nejvýše 500 000 Kč; povinnost jejich úhrady vzniká dlužníkovi vydáním exekučního příkazu nebo vydáním samostatného rozhodnutí, kterým správce daně stanoví výši exekučních nákladů.

(2) Náklady za výkon prodeje činí 2 % z částky, pro kterou je daňová exekuce nařízena, nejméně však 500 Kč a nejvýše 500 000 Kč; povinnost jejich úhrady vzniká dlužníkovi zahájením dražby nebo zpeněžením předmětu daňové exekuce mimo dražbu.

(3) Exekuční náklady podle odstavců 1 a 2 lze požadovat u téhož nedoplatku jen jednou. Tyto náklady se počítají z vymáhané částky zaokrouhlené na celé stokoruny dolů.

§ 184

(1) Správce daně může zadržet z výtěžku daňové exekuce částku v očekávané výši hotových výdajů, kterou zúčtuje při stanovení jejich skutečné výše.

(2) Úhrada hotových výdajů se převádí do rozpočtu správce daně, pokud tyto výdaje zálohoval z vlastních rozpočtových prostředků.

(3) Při převodu vymožené částky z osobního depozitního účtu na osobní daňový účet daňového subjektu se exekuční náklady uspokojí vždy přednostně a úhrada hotových výdajů se provede jako první v pořadí.

(4) Jsou-li některé exekuční úkony prováděny pro vymáhané nedoplatky více dlužníků společně, správce daně rozvrhne jejich náhradu poměrně podle výše vymáhaných nedoplatků.

(5) Jestliže způsobil neoprávněnost vymáhání při dělení správě orgán veřejné moci, který peněžité plnění předal k vymáhání, uhradí tento orgán správci daně, který nedoplatek na tomto peněžitém plnění vymáhal, vzniklé hotové výdaje a přiznaný úrok z neoprávněného jednání správce daně, popřípadě náhradu škody.

§ 185

Společná ustanovení pro daňovou exekuci

(1) Týká-li se daňová exekuce majetku patřícího do společného jmění manželů nebo majetku manžela dlužníka, má manžel dlužníka ohledně tohoto majetku stejné postavení jako dlužník; v pochybnostech se má za to, že majetek patří do společného jmění manželů.

(2) Převyšují-li peněžní prostředky získané daňovou exekucí částku vymáhaných nedoplatků, vznikne dlužníkovi vratitelný přeplatek, který správce daně vrátí i bez žádosti do 15 dnů.

(3) Dojde-li v průběhu daňové exekuce prodejem movitých věcí nebo prodejem nemovitých věcí ke změně místní příslušnosti, daňovou exekuci dokončí správce daně, který ji nařídil.

(4) Daňovou exekucí lze postihnout rovněž majetkové právo, movitou věc nebo nemovitou věc dlužníka, které mají přejít na svěřenského nástupce jako následného dědice a se kterými dlužník nemůže volně nakládat.

(5) Stanoví-li tento zákon dlužníkovi povinnost oznámit správci daně údaje, nevztahuje se tato povinnost na údaje, které je správce daně schopen prostřednictvím dálkového a nepřetržitého přístupu zjistit z veřejného

registru; to neplatí pro prohlášení o majetku.

Oddíl 2

Daňová exekuce postižením majetkových práv § 186

Obecná ustanovení o daňové exekuci postižením majetkových práv

(1) Při daňové exekuci postižením majetkových práv správce daně ukládá exekučním příkazem povinnosti dlužníkovi a poddlužníkovi, který je oprávněn nakládat s majetkovým právem dlužníka.

(2) Správce daně bezodkladně vyzoomí poddlužníka o právní moci exekučního příkazu; toto vyzoomění se doručuje do vlastních rukou.

(3) Nesplní-li poddlužník povinnost stanovenou mu exekučním příkazem a zákonem řádně a včas, má správce daně nárok na její splnění z prostředků tohoto poddlužníka; tento nárok správce daně uplatní podáním žaloby k soudu.

(4) Dojde-li v průběhu daňové exekuce ke změně místní příslušnosti, sdělí dosavadní příslušný správce daně poddlužníkovi změnu místní příslušnosti a oznámí mu současně nové číslo účtu u poskytovatele platebních služeb, kam bude výtěžek nadále poukazován.

Daňová exekuce srážkami ze mzdy § 187

(1) Daňová exekuce srážkami ze mzdy se provede srážkami ze mzdy a z jiných příjmů do výše částky uvedené v exekučním příkazu.

(2) Plátce mzdy dlužníka je povinen od okamžiku, kdy je mu doručen exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce provádět ze mzdy dlužníka stanovené srážky a nevyplácet sražené částky dlužníkovi.

(3) Na návrh dlužníka může správce daně ze závažných důvodů snížit výši částky, která má být v příslušném výplatním období srazena ze mzdy dlužníka ve prospěch daňové exekuce. Pominou-li důvody, pro které bylo návrhu vyhověno, správce daně rozhodnutí o snížení srážky zruší. Proti tomuto rozhodnutí a proti rozhodnutí o návrhu nelze uplatnit opravné prostředky.

(4) Daňová exekuce se vztahuje i na mzdu u plátce mzdy, který se stane plátcem mzdy až po nařízení daňové exekuce. Tomuto plátcovi mzdy správce daně doručí exekuční příkaz a zároveň mu uloží povinnost, aby pokračoval ve srážkách ze mzdy dlužníka, a dále uvede výši nedoplatku, pro jehož úhradu mají být srážky nadále prováděny; pořadí, které vymáhaný nedoplatek získal u původního plátce mzdy, zůstává zachováno. Proti rozhodnutí o pokračování ve srážkách ze mzdy nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 188

(1) Nařídí-li správce daně provádění srážek několika plátcům mzdy, určí jim, jakou část základní částky nemají sražen.

(2) Pokud příjem dlužníka nedosahuje u některého plátce mzdy ani výši určené části základní částky, je plátce mzdy neprodleně povinen oznámit to správci daně; ten pak znovu rozhodne, jakou část základní částky nemá každý plátce mzdy sražen.

§ 189

(1) Dlužník je povinen oznámit správci daně vznik nároku na mzdu u jiného plátce mzdy i zánik nároku na mzdu u dosavadního plátce mzdy do 8 dnů ode dne, kdy nastaly tyto skutečnosti.

(2) Plátce mzdy je povinen do 8 dnů oznámit správci daně, že

- u něho nastoupil dlužník nově do práce,
- u něho přestal dlužník pracovat,
- dlužník nastoupil práci u jiného plátce mzdy.

(3) Za nesplnění povinností uvedených v odstavcích 1 a 2 může správce daně uložit dlužníkovi nebo plátcovi mzdy pořádkovou pokutu do 50 000 Kč.

§ 190

Daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb

(1) Daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb se provede odepsáním peněžních prostředků dlužníka z jeho účtu, vedeného v jakémkoliv měně, do výše částky uvedené v exekučním příkazu a jejich vyplacením správci daně. Exekuční příkaz se doručí poskytovateli platebních služeb dříve než dlužníkovi.

(2) Poskytovatel platebních služeb je povinen od okamžiku, kdy mu byl doručen exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce nevyplácet peněžní prostředky z účtu dlužníka, ze kterého je příkázána pohledávka, neprovádět na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládat, a to až do výše částky uvedené v exekučním příkazu; to se týká i peněžních prostředků, které dojdou na tento účet do 6 měsíců ode dne vyzoomění o právní moci exekučního příkazu.

(3) Je-li daňová exekuce nařizována na více účtů, stanoví správce daně v exekučním příkazu pořadí účtů, v jakém je poskytovatel platebních služeb povinen z nich odepsat peněžní prostředky.

§ 191

Daňová exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky

(1) Daňová exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky postihuje jinou peněžitou pohledávku dlužníka než nárok na mzdu nebo na pohledávku z účtu u poskytovatele platebních služeb, a to do částky uvedené v exekučním příkazu. Tuto exekuci lze nařídít i v případě, že pohledávka dlužníka se stane splatnou teprve v budoucnu, jakož i v případě, že dlužníkovi budou dílčí pohledávky z téhož právního důvodu v budoucnu postupně vznikat. Exekuční příkaz se doručí poddlužníkovi dříve než dlužníkovi.

(2) Poddlužník nesmí od okamžiku, kdy mu byl doručen exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce vyplatit dlužníkovi jeho pohledávku, ani na ni provést započtení nebo s ní jinak nakládat. Dlužník nesmí od tohoto okamžiku se svou pohledávkou jakkoli nakládat a ztrácí právo na její vyplacení.

(3) Úkony potřebné k vyplacení pohledávky dlužníka správci daně, které přísluší dlužníkovi, může místo něho provést správce daně.

Daňová exekuce postižením jiných majetkových práv § 192

(1) Při provádění daňové exekuce postižením jiných majetkových práv dlužníka, než podle § 178 odst. 5 písm. a) až c), za podmínky, že nejsou spojena s jeho osobou a jsou převoditelná na jiného, se přiměřeně použije ustanovení o provádění takového způsobu daňové exekuce, který odpovídá povaze majetkového práva, které je postiženo exekucí.

(2) Úkony potřebné k uplatnění jiného majetkového práva podle odstavce 1, které přísluší dlužníkovi, může místo něho provést správce daně.

§ 193

(1) K postižení pohledávky na vydání nebo dodání movitých věcí uplatní správce daně postup k příkázání jiné než peněžité pohledávky, ve kterém zakáže exekučním příkazem vydání nebo dodání věcí dlužníkovi a nařídí jejich vydání nebo dodání správci daně. Exekuční příkaz se doručí poddlužníkovi dříve než dlužníkovi.

(2) Správce daně současně s vyzooměním o právní moci exekučního příkazu upřesní způsob, místo a dobu plnění pohledávky, a to i v případě, že lhůta k plnění pohledávky nastane až v budoucnu.

Oddíl 3

Daňová exekuce prodejem movitých věcí a nemovitých věcí

Dražba

§ 194

(1) Správce daně může k provedení daňové exekuce prodejem movitých věcí a nemovitých věcí nařídít a provést dražbu.

(2) Dražbu řídí daňový exekutor, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí úřední osoba pověřená výkonem daňové exekuce; toto jednání je veřejné.

(3) Správce daně může pověřit další úřední osobu k provedení licitáčních úkonů (dále jen „licitátor“) a určit další úřední osoby k zajištění řádného průběhu dražby.

(4) Osobou zúčastněnou na dražbě je každý, kdo se dostaví k účasti na dražbě před jejím zahájením a prokáže, že splňuje podmínky účastnit se dražby. Jedná-li se o dražbu nemovitých věcí, může se jednání zúčastnit pouze osoba, která složila do zahájení dražby dražební jistotu; složení dražební jistoty je tato osoba povinna doložit způsobem stanoveným v dražební vyhlášce. Osoba zúčastněná na dražbě je povinna prokázat svou totožnost. Osoba zúčastněná na dražbě je dále povinna dát se zapsat do seznamu osob zúčastněných na dražbě, převzít a používat dražební číslo, pokud bylo přiděleno.

(5) Dražitel je osoba zúčastněná na dražbě, která učinila v průběhu dražby dražební podání. Pokud je dražitel udělen příklep, stává se vydražitelem.

§ 194a

(1) Správce daně provádí dražbu elektronicky, pokud je k tomu technicky vybaven, to nebrání správci daně, aby v odůvodněných případech provedl dražbu jinak než elektronicky.

- skutečnost, že je technicky vybaven pro provádění elektronické dražby,
- podmínky a postup pro provádění elektronické dražby.

(3) Pro elektronickou dražbu se přiměřeně použijí ustanovení o dražbě.

§ 195

- Konání dražby nařizuje správce daně dražební vyhláškou.
- Dražební vyhláška obsahuje kromě náležitostí podle § 102 odst. 1 písm. a), b), g) a h)

- datum a čas zahájení dražby, popřípadě datum a čas ukončení dražby, pokud je dražba prováděna elektronicky,
- místo konání dražby; to neplatí, pokud je dražba prováděna elektronicky,
- označení a popis předmětu dražby,
- má-li být draženo více předmětů dražby i pořadí, ve kterém budou dra-

- ženy,
- e) zjištěnou nebo výslednou cenu předmětu dražby,
 - f) výši nejnižšího dražebního podání,
 - g) způsob a lhůtu úhrady nejvyššího dražebního podání a předpoklady, za kterých vydražitelé mohou převzít vydražené předměty a za kterých se stanou jejich vlastníky,
 - h) výzvu, aby každý, kdo má právo, které nepřipouští provedení daňové exekuce, uplatnil toto právo u správce daně, a aby takové uplatnění práva prokázal do zahájení dražby, s upozorněním, že jinak k jeho právu nebude při provedení daňové exekuce přihlíženo,
 - i) výzvu k uplatnění pohledávek zajištěných zástavním nebo zadržovacím právem nebo zajišťovacím převodem práva s poučením o způsobu uplatnění a o tom, že jinak se k těmto pohledávkám nepřihlíží.
- (3) Dražební vyhláška vzhledem k předmětu dražby dále obsahuje
- a) výši dražební jistoty a způsob její úhrady,
 - b) čas a místo konání prohlídky předmětů dražby a organizační zabezpečení prohlídky,
 - c) práva a závady spojené s předměty dražby, s označením těch závad, o nichž bylo podle § 221 odst. 3 písm. c) rozhodnuto, že prodejem v dražbě nezániknou.
- (4) Pokud je prováděna elektronická dražba, obsahuje dražební vyhláška rovněž:
- a) adresu internetové stránky, na které se bude elektronická dražba provádět,
 - b) adresu internetové stránky, na které jsou zveřejněny podmínky a postup pro provádění elektronické dražby.
- (5) Dražební vyhláška se neodůvodňuje. Rozhodne-li správce daně o zrušení konání dražby, doručuje se toto rozhodnutí jako dražební vyhláška. Proti těmto rozhodnutím nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 196

- (1) Dražební vyhlášku správce daně doručí do vlastních rukou
- a) dlužníkovi,
 - b) spoluvlastníku předmětu dražby,
 - c) dalším osobám, o nichž je správci daně známo, že mají k předmětu dražby předkupní, věcné, nájemní nebo pachtovní právo, výměnek nebo výhradu zpětné koupě,
 - d) správci daně, který již přihlásil své nedoplatky vůči dlužníkovi,
 - e) tomu, kdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu.¹⁷⁾
- (2) Ostatním osobám správce daně dražební vyhlášku doručí tak, že ji zveřejní způsobem podle § 56 odst. 2, a to do zahájení dražby, nejméně však po dobu
- a) 30 dnů v případě dražby nemovitých věcí, nebo
 - b) 20 dnů v případě dražby movitých věcí.
- (3) Dražební vyhlášku na dožádání příslušného správce daně zveřejní způsobem obvyklým též obecní úřad, v jehož obvodu se nachází nemovitá věc, která je předmětem dražby.
- (4) Správce daně může rovněž dožádat zveřejnění dražební vyhlášky obecním úřadem, v jehož obvodu má dlužník poslední známý pobyt nebo sídlo.

§ 197

- (1) Každý, kdo uplatňuje vůči předmětu dražby předkupní právo nebo výhradu zpětné koupě, je povinen prokázat toto právo správci daně ve lhůtě stanovené dražební vyhláškou. Správce daně ještě před zahájením dražby rozhodne, zda jsou předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě prokázány; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky. Jsou-li tato práva prokázána, může je osoba, které svědčí, uplatnit jen v dražbě jako dražitel; přechodem vlastnictví předmětu dražby na vydražitele tato práva zanikají, nejde-li o zákonné předkupní právo.
- (2) Každý, kdo má proti dlužníkovi pohledávku zajištěnou zadržovacím nebo zástavním právem nebo zajišťovacím převodem práva vázoucím na předmětu dražby, než pro kterou je daňová exekuce vedena, ji může přihlásit správci daně k uspokojení z rozvrhu výtěžku dražby a prokázat příslušnými listinami nejpozději do zahájení dražby, jinak správce daně návrh na přihlášení pohledávky odmítne. Obdobně se postupuje při přihlášení oprávněného z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu.
- (3) Odmítnutí návrhu na přihlášení pohledávky, který nesplnil podmínky přihlášení, oznámí správce daně rozhodnutím tomu, kdo návrh uplatnil; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.
- (4) Daňové pohledávky vůči dlužníkovi, než pro které je daňová exekuce vedena, může správce daně, který vede exekuci řízení, nebo jiný správce daně přihlásit k uspokojení z rozvrhu výtěžku dražby, nejpozději však do zahájení dražby.

§ 198

- (1) Dražbu lze uskutečnit v sídle správce daně nebo tam, kde se nachází předmět dražby, nebo na jiném vhodném místě.
- (2) Daňový exekutor zahájí dražbu a před zahájením licitace oznámí
- a) zda bylo prokázáno uplatněné předkupní právo nebo výhrada zpětné

- b) koupě,
- b) kdo přihlásil své pohledávky a v jaké výši,
- c) zda někdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu,
- d) změny, které nastaly v údajích uvedených v dražební vyhlášce,
- e) zda jsou splněny předpoklady pro její konání,
- f) nejnižší dražební podání a minimální výši příhozu.

(3) Daňový exekutor

- a) může vyloučit z dražby osobu zúčastněnou na dražbě a vykázat další přítomné osoby z dražební místnosti, pokud narušují průběh jednání, popřípadě požádat příslušný bezpečnostní sbor o jejich vyvedení a zjednání pořádku,
 - b) může odvolat licitátora, neplní-li povinnosti stanovené zákonem, a následně plní povinnosti licitátora do skončení dražby osobně,
 - c) může přerušit nebo zastavit konání dražby, pokud z technických důvodů, pro nevhodné chování osob zúčastněných na dražbě nebo dalších přítomných osob, nebo z jiných důvodů nelze v dražbě pokračovat.
- (4) Pokud daňový exekutor konání dražby přeruší, stanoví čas jeho pokračování na stejném místě. Nelze-li v přerušeném konání dražby pokračovat ve stejném dni, rozhodnutí o pokračování se oznámí stejným způsobem, jakým byla doručena dražební vyhláška. Rozhodnutí o přerušení a pokračování v dražbě ve stejný den se nedoručuje; za den doručení se považuje okamžik sdělení termínu pro pokračování dražby ve stejný den osobám přítomným na dražbě. Proti rozhodnutí o přerušení a pokračování v dražbě nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 199

- (1) Licitace jednotlivé věci trvá, dokud osoby zúčastněné na dražbě činí dražební podání.
- (2) Dražební podání je nabídka určité částky vyslovená dražitelem, kterou se zavazuje za draženou věc po příklepu uhradit.
- (3) Neučiní-li dražitel vyšší dražební podání, licitátor slovem „potřetí“ udělí příklep ve prospěch dražitele s nejvyšším dražebním podáním. Před udělením příklepu se licitátor dotáže osob zúčastněných na dražbě, zda mají výhrady proti udělení příklepu.
- (4) Jsou-li podle daňového exekutora výhrady proti příklepu důvodné, pokračuje licitátor v dražbě vyvoláním předposledního dražebního podání. V opačném případě licitátor rozhodne o udělení příklepu. Rozhodnutí o udělení příklepu se neodůvodňuje a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky, pokud nejde o příklep udělený při dražbě nemovitě věci.
- (5) Dražitelé jsou vázáni svými dražebními podáními, pokud nebylo učiněno vyšší dražební podání. Cena vydraženého předmětu není omezena cenovými předpisy.
- (6) Učiní-li více dražitelů stejné nejvyšší dražební podání, udělí se příklep tomu, kterému svědčí předkupní právo nebo výhrada zpětné koupě; pokud stejné nejvyšší dražební podání učinilo více dražitelů s předkupním právem nebo s výhradou zpětné koupě, udělí se příklep tomu z nich, který učinil dražební podání jako první. Není-li takto příklep udělen, udělí se příklep dražiteli, který učinil podání jako první. Nelze-li určit, který dražitel učinil dražební podání jako první, určí licitátor vydražitele losem.

§ 200

- (1) O průběhu dražby se sepíše protokol, ve kterém se zaznamená průběh licitace jednotlivých předmětů, učiněná nejvyšší dražební podání a jednotlivá rozhodnutí o udělení příklepu, uplatněné výhrady proti příklepu a způsob jejich vyřízení.
- (2) Protokol podepisuje daňový exekutor a ti, kteří vznesli výhrady proti udělení příklepu.
- (3) Nařídí-li správce daně z důvodu účelnosti a hospodárnosti v rámci jednoho jednání konání více dražeb z různých daňových exekucí, a to i vůči několika dlužníkům, protokol o průběhu dražby se vede tak, aby bylo zřejmé, jaký výtěžek z prodeje byl dosažen v jednotlivých daňových exekucích.

§ 201

Dražitel nesmí

- a) daňový exekutor, licitátor a další úřední osoby správce daně, který dražbu nařídil, dlužník a manžel dlužníka nebo jejich zástupci a dále ti, jimž jiný právní předpis¹⁸⁾ brání v nabytí věci, která je předmětem dražby,
- b) vydražitel předmětu dražby, který je znovu dražen z toho důvodu, že tento vydražitel neuhradil ve stanovené lhůtě nejvyšší dražební podání.

§ 202

Dražba se ukončí, pokud byly vydraženy všechny předměty dražby, ke kterým se našel vydražitel, nebo jakmile dosažený výtěžek získaný dražbou postačuje k uspokojení vymáhaných nedoplatků a dalších nároků, které mají být popřípadě uspokojeny při rozvrhu výtěžku.

Daňová exekuce prodejem movitých věcí § 203

- (1) Daňová exekuce prodejem movitých věcí, které jsou ve vlastnictví dlužníka, nebo prodejem spoluvlastnického podílu na věci movité se prove-

de sepsáním věcí, které podléhají exekuci, a jejich zpeněžením, pokud to povaha věci nevyklučuje.

(2) Daňovou exekucí prodejem movitých věcí mohou být postiženy movité věci s výjimkou věcí, které mohou být předmětem daňové exekuce postížením majetkových práv.

(3) Vyžaduje-li to účel provedení exekuce, může daňový exekutor učinit prohlídku bytu, sídla, popřípadě jiných místností dlužníka, jakož i jeho skříní nebo jiných schránek v nich umístěných, v nichž se podle důvodného předpokladu nachází movitá věc, již má dlužník vydat; za tím účelem si může daňový exekutor zjednat do těchto prostor přístup; § 80 odst. 2 a 4 se použije obdobně.

(4) Je-li důvodné podezření, že dlužník u sebe ukrývá movitou věc, která podléhá exekuci, a jestliže je výzva k vydání ukrývané věci bezvýsledná, může daňový exekutor provést osobní prohlídku.

(5) Osobní prohlídku provádí úřední osoba stejného pohlaví.

§ 204

(1) Věci, které mají být prodány, určí daňový exekutor v soupisu věcí.

(2) Se sepsanými věcmi nesmí dlužník nakládat. Právní jednání, kterým dlužník porušil tuto povinnost, je neplatné.

(3) Při zahájení soupisu věcí oznámí daňový exekutor účel svého příchodu, vyzve dlužníka k uhrazení vymáhaného nedoplatku a doručí dlužníkovi exekuční příkaz na prodej movitých věcí; není-li dlužník přítomen, doručí se mu exekuční příkaz až s protokolem o soupisu věcí.

§ 205

(1) Pokud správce daně zjistí, že jsou pro dlužníka zaknihované a imobilizované cenné papíry evidovány u osoby oprávněné k evidenci investičních nástrojů,¹⁹⁾ určí tyto cenné papíry v exekučním příkazu, který se doručí dlužníkovi a osobě oprávněné k evidenci investičních nástrojů.

(2) Exekuční příkaz správce daně doručí vždy dříve osobě oprávněné k evidenci investičních nástrojů než dlužníkovi a od tohoto okamžiku nesmí dlužník s těmito cennými papíry nakládat; osoba oprávněná k evidenci investičních nástrojů tuto skutečnost zapíše do své evidence.

§ 206

(1) Daňový exekutor sepíše především věci, které dlužník může nejspíše postrádat a které se nejsnáze prodají.

(2) Věci, které se rychle odevzdají, budou sepsány, jen není-li dostatek jiných věcí a lze-li zajistit jejich rychlý prodej.

(3) Sepsány nemohou být věci movité, které tvoří příslušenství nemovité věci.

(4) Věci zvláštní povahy, jako jsou vkladní knížky, vkladní listy, listinné cenné papíry, listiny, jejichž předložení je třeba k uplatnění vlastnického práva k věci, ceniny, peníze, platební karty a další platební prostředky, drahé kovy, polodrahokamy a drahokamy podléhající exekuci, daňový exekutor sepíše a současně odebere.

(5) Sepsány mohou být i věci dlužníka, které má v držení jiná osoba. Tato osoba je povinna odevzdat tyto věci daňovému exekutorovi.

(6) Daňový exekutor soupis doplní o další věci, jestliže výtěžek prodeje sepsaných věcí nestačí k úhradě vymáhaných nedoplatků.

§ 207

(1) Daňový exekutor odebere sepsané věci, zejména je-li obava, že sepsané věci budou poškozeny, zničeny, pozměněny, ukryty nebo odcizeny, a postará se o jejich vhodné zajištění. Tento úkon může provést i dodatečně.

(2) Daňový exekutor může, souhlasí-li s tím dlužník, uložit sepsané věci do dlužníkem vyhrazené místnosti, kterou uzamkne a opatří úřední uzávěrou.

(3) Sepsané věci může daňový exekutor také ponechat na místě, kde byly sepsány. V tomto případě sepsané věci viditelně označí. Z označení musí být patrné, kterým správcem daně a kdy byly věci sepsány.

(4) Úkony potřebné k odebrání a zajištění sepsané věci dlužníka, které přísluší dlužníkovi, může místo něho provést správce daně.

§ 208

(1) Protokol o průběhu soupisu věcí obsahuje zejména

- způsob, kterým správce daně sepsané věci zajišťí, nebo údaj o tom, zda byly věci odebrány, a
- identifikaci manžela dlužníka, popřípadě spoluvlastníka sepsaných věcí.

(2) Protokol o průběhu soupisu věcí v případě, že je sepisování přítomen dlužník, dále obsahuje

- způsob a dobu doručení exekučního příkazu dlužníkovi,
- vyzvání dlužníka k úhradě vymáhaných nedoplatků.

(3) V protokolu o průběhu soupisu věcí se podle potřeby dále uvede

- prohlášení dlužníka nebo další přítomné osoby při soupisu o tom, že věci již byly sepsány soudem, jiným správcem daně nebo jinou oprávněnou osobou,
- vlastnické nebo jiné právo a závady vážnoucí na sepisovaných věcech, které byly při sepisování věcí tvrzeny dlužníkem nebo další přítomnou osobou, nebo

c) poučení udělené daňovým exekutorem o postupu při vyloučení věci z daňové exekuce.

(4) Součástí protokolu o průběhu soupisu věcí je příloha obsahující soupis věcí s uvedením pořadového čísla věci, jejího stručného popisu a předpokládaného výtěžku z prodeje.

(5) Do soupisu věcí se kromě věci hlavní, která má povahu samostatné věci, sepíše i její příslušenství, popřípadě upřesní její součásti, popřípadě se v protokolu vyznačí, že se jedná o soubor věcí.

(6) Nebyl-li dlužník soupisu věcí přítomen, oznámí mu správce daně stejnopis protokolu o průběhu soupisu věcí dodatečně. Stejnopis tohoto protokolu správce daně oznámí rovněž spoluvlastníkovi sepsaných věcí, pokud je správcem daně znám.

§ 209

(1) Po nabytí právní moci exekučního příkazu se cena zjistí tak, že správce daně sepsané věci v jednoduchých případech odhadne, pokud cena nebo způsob jejího zjištění není stanovena jiným právním předpisem; cenu zaznamená v úředním záznamu. V ostatních případech ustanoví správce daně ke zjištění ceny sepsaných věcí znalce.

(2) Ke zjištění ceny kulturních památek a národních kulturních památek,²⁰⁾ sbírek muzejní povahy a sbírkových předmětů, které jsou jejich součástmi,²¹⁾ a předmětů kulturní hodnoty,²²⁾ ustanoví správce daně vždy znalce.

(3) Za zjištěnou cenu věcí, které se rychle kazí, se považuje cena, kterou určí odhadem daňový exekutor při soupisu.

§ 210

(1) Sepsané věci se prodají v dražbě.

(2) Každý předmět dražby se draží jednotlivě nebo v souboru.

(3) Tvoří-li předmět dražby soubor a nenajde-li se pro něj vydražitel, mohou se, je-li tak stanoveno v dražební vyhlášce, jednotlivé věci souboru dražit samostatně.

§ 211

(1) Nejnižší dražební podání činí nejméně jednu třetinu zjištěné ceny.

(2) Vydražitel, kterému byl udělen příklep, musí nejvyšší dražební podání ihned uhradit; neučiní-li tak, předmět dražby se draží znovu bez jeho účasti. Pokud je prováděna elektronická dražba, je vydražitel povinen uhradit nejvyšší dražební podání ve lhůtě stanovené v dražební vyhlášce. Tato lhůta nesmí být delší než 10 dnů od udělení příklepu.

(3) Správce daně vydá vydražiteli potvrzení o úhradě nejvyššího dražebního podání, které je spolu s rozhodnutím o udělení příklepu dokladem o nabytí vlastnictví k vydraženému předmětu; pokud si vydražitel nepřevzme vydraženou věc, přiměřeně se použije § 84.

(4) Nenajde-li se vydražitel pro draženou věc, může správce daně dražbu opakovat, pokud lze předpokládat, že věc bude prodána.

(5) Ohledně movité věci, se kterou jsou spojena věcná, nájemní nebo pachtovní práva jiných osob, nebo ohledně movité věci, jejíž ocenění provede znalec přesahuje částku 500 000 Kč, se uplatní přiměřeně postup stanovený pro ocenění a prodej v dražbě při daňové exekuci prodejem nemovitých věcí a postup pro rozvrhové řízení.

§ 212

Sepsané věci, jejichž prodej je zakázán, nebo které nejsou bez povolení obchodovatelné, správce daně prodá mimo dražbu, a to osobě, která je podle zákona oprávněna k jejich nákupu, nebo prostřednictvím osoby, která je oprávněna s nimi obchodovat, nejméně však za polovinu zjištěné ceny. Pokud je zde více zájemců, prodá správce daně věci tomu, kdo učiní nejvyšší nabídku.

§ 213

(1) Jestliže mezi sepsanými věcmi jsou

- kulturní památky a národní kulturní památky,
 - sbírky muzejní povahy a sbírkové předměty, které jsou jejich součástmi, nebo
 - předměty kulturní hodnoty,
- nabídne je správce daně ke koupi příslušné organizační složce státu, popřípadě na základě stanoviska této organizační složky státu právnické osobě, jejímž posláním je péče o věci podle písmen a) až c), a to nejméně za zjištěnou cenu.

(2) Dojde-li k prodeji způsobem podle odstavce 1, správce daně jej za protokoluje a stejnopis protokolu předá nabyvateli.

(3) Jestliže ten, komu byl předmět dražby nabídnut, neodpoví na nabídku do 30 dnů ode dne jejího doručení nebo neuhradí cenu určenou v nabídce ve lhůtě, kterou sjednali se správcem daně, správce daně tyto věci prodá v dražbě. Výši nejnižšího dražebního podání stanoví správce daně nejméně ve výši ceny zjištěné, a to i při opakované dražbě.

§ 214

(1) Věci, které se rychle kazí, správce daně prodá mimo dražbu a to i před právní mocí exekučního příkazu libovolnému zájemci, nejméně za

polovinu zjištěné ceny.

(2) Pokud je zde více zájemců, prodá správce daně věci tomu, kdo učiní nejvyšší nabídku a uhradí ji na místě při převzetí věci.

(3) Dojde-li k prodeji sepsaných věcí způsobem podle odstavce 1, správce daně tento prodej zaprotokoluje a stejnopis protokolu předá nabyvateli.

§ 215

(1) Je-li sepsána vkladní knížka, vkladní list nebo jiná listina o obdobné formě vkladu, předloží ji správce daně poskytovateli platebních služeb spolu s exekučním příkazem na prodej movitých věcí a vybere z ní částku, na kterou má dlužník právo, maximálně však do výše vymáhaného nedoplatku.

(2) Poskytovatel platebních služeb provede výplatu vkladu tomuto správci daně, a to i tehdy, je-li výplata vkladu vázána.

(3) Je-li vklad veden v cizí měně, provede poskytovatel platebních služeb výplatu vkladu správci daně v české měně.

(4) V rozsahu plnění vyplaceného správci daně se poskytovatel platebních služeb zproští své povinnosti vůči dlužníkovi.

(5) Je-li sepsána listina prokazující existenci peněžité pohledávky nebo pohledávky na vydání nebo dodání movitých věcí, popřípadě jiného majetkového práva, předloží ji správce daně poddlužníkovi spolu s exekučním příkazem na prodej movitých věcí. Tím nastávají účinky doručení exekučního příkazu poddlužníkovi podle jednotlivých způsobů daňové exekuce postižením majetkových práv a dále se postupuje podle příslušných ustanovení pro daný způsob daňové exekuce.

§ 216

(1) Zpeněžení sepsaných cenných papírů vykoná správce daně podle povahy cenného papíru prodejem cenných papírů nebo prodejem věcí, které správce daně získal uplatněním práva z cenných papírů.

(2) Zaknihované a imobilizované cenné papíry správce daně zpeněží v souladu s právními předpisy. Potřebné úkony provede daňový exekutor.

(3) O provedení úkonů při prodeji cenných papírů, včetně zaknihovaných a imobilizovaných, se obdobně použije § 191.

(4) Při zpeněžení cenných papírů, se kterými je spojeno právo na výplatu na nich uvedené částky nebo výnosů z nich, a cenných papírů, se kterými je po jejich předložení spojeno právo na vydání věci, se použije § 215 obdobně.

§ 217

(1) Věci, které se nezpeněžily, může správce daně vyloučit ze soupisu věcí. Rozhodnutí o tom se doručí dlužníkovi a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky.

(2) V rozhodnutí o vyloučení ze soupisu věcí správce daně vyzve dlužníka, aby si věci vyloučené ze soupisu ve stanovené lhůtě vyzvedl, nebo dlužníka vyzve, aby ve stanovené lhůtě správci daně sdělil, kde a kdy je připraven věci převzít; běh lhůty započne dnem právní moci rozhodnutí o vyloučení věci.

(3) O vrácení věci sepiše správce daně protokol.

(4) Odmítne-li dlužník věci vyloučené ze soupisu převzít nebo nelze-li je dlužníkovi vrátit proto, že není znám jeho pobyt nebo si věci nevyzvedl ve lhůtě stanovené ve výzvě správce daně, může správce daně rozhodnout o jejich propadnutí státu postupem podle § 84.

Daňová exekuce prodejem nemovitých věcí

§ 218

Daňovou exekucí prodejem nemovitých věcí lze postihnout nemovitou věc, která je ve vlastnictví dlužníka. Tento postup se uplatní i při prodeji spoluvlastnického podílu na nemovité věci.

§ 219

(1) Dlužník nesmí od okamžiku, kdy mu byl oznámen exekuční příkaz, nemovitou věc převést na jinou osobu nebo ji zatížit. Právní jednání, kterým dlužník porušil tuto povinnost, je neplatné.

(2) Dlužník je povinen do 15 dnů od okamžiku, kdy mu byl oznámen exekuční příkaz, správci daně oznámit, zda a kdo má k nemovité věci předkupní právo, jiná práva a závady spojené s nemovitou věcí; pokud dlužník tuto povinnost nesplní, odpovídá za škodu tím způsobenou.

§ 220

(1) Správce daně doručí exekuční příkaz dlužníkovi a případným spoluvlastníkům předmětné nemovitosti.

(2) Správce daně doručí exekuční příkaz rovněž příslušnému katastrálnímu úřadu; následně správce daně stejným způsobem vyrozumí katastrální úřad o nabytí právní moci exekučního příkazu.

§ 221

(1) Po právní moci exekučního příkazu ustanoví správce daně znalce k ocenění nemovité věci, jejího příslušenství a jednotlivých práv a závad s ní spojených s výjimkou práv a závad podle § 231 odst. 1 písm. c). Jestliže nemovitá věc, její příslušenství a jednotlivá práva a závady byly oceněny

znalcem v době jednoho roku přede dnem, kdy exekuční příkaz nabytí právní moci, a jestliže se nezměnily okolnosti rozhodující pro ocenění, nové ocenění znalcem se neprovede.

(2) Dlužník, popřípadě i další osoby, jsou povinny na výzvu správce daně umožnit místní šetření za účelem ohledání nemovité věci, která je předmětem daňové exekuce, a jejího příslušenství; výzva musí být oznámena nejméně 8 dnů před stanoveným termínem místního šetření. Neumožní-li dlužník, případně další osoby, ohledání nemovité věci a nelze-li v důsledku toho stanovit cenu nemovité věci, může si daňový exekutor zjednat přístup do nemovité věci dlužníka; § 80 odst. 2 a 4 se použije obdobně.

(3) Na základě výsledků ocenění podle odstavce 1 správce daně stanoví

- cenu nemovité věci a jejího příslušenství,
- cenu jednotlivých práv a závad s nemovitou věcí spojených,
- závady, které prodejem v dražbě nezaniknou,²³⁾
- výslednou cenu.

(4) Správce daně stanoví rozhodnutím výslednou cenu tak, že od ceny nemovité věci a jejího příslušenství a ceny práv spojených s nemovitou věcí odečte cenu závad, které prodejem v dražbě nezaniknou. Proti rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení a dražbu lze nařídít až po právní moci tohoto rozhodnutí.

(5) Rozhodnutí o výsledné ceně správce daně doručí dlužníkovi, tomu, kdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu, případným spoluvlastníkům a osobám, o nichž je mu známo, že pro ně vážnou na nemovité věci práva nebo závady s výjimkou práv a závad podle § 231 odst. 1 písm. c).

§ 222

(1) V případě dražby nemovité věci činí nejnižší dražební podání dvě třetiny stanovené výsledné ceny.

(2) Výši dražební jistoty správce daně stanoví podle okolností, nejvýše však polovinu nejnižšího dražebního podání; vydražitelem složená dražební jistota se započte na úhradu vydražené věci.

(3) Lhůta k úhradě nejvyššího dražebního podání stanovená v dražební vyhlášce běží ode dne právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a nesmí být delší než 2 měsíce.

(4) Rozhodnutí o udělení příklepu správce daně doručí vydražiteli, dražiteli, který proti udělení příklepu vznesl výhrady, dlužníkovi, tomu, kdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu, a případnému spoluvlastníkovi předmětné nemovité věci.

(5) Po právní moci rozhodnutí o udělení příklepu správce daně vyrozumí příslušný katastrální úřad o tom, že byly splněny podmínky pro přechod vlastnictví předmětné nemovité věci na vydražitele.

§ 223

(1) Proti rozhodnutí o udělení příklepu se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení.

(2) Proti rozhodnutí o udělení příklepu se mohou odvolat do 15 dnů ode dne ukončení dražby též osoby uvedené v § 196 odst. 1, kterým nebyla doručena dražební vyhláška a nezúčastnily se z tohoto důvodu dražby.

(3) O odvolání rozhodne odvolací orgán tak, že rozhodnutí o udělení příklepu potvrdí nebo změní tak, že se příklep neuděluje.

(4) O změně se rozhodne, pokud v řízení došlo k takovým vadám, že se odvolatel nemohl zúčastnit dražby nebo byl příklep udělen v důsledku porušení zákona při nařízení nebo provedení dražby.

(5) Rozhodnutí o odvolání se doručí do vlastních rukou odvolateli a těm, kterým bylo doručeno rozhodnutí o udělení příklepu.

§ 224

(1) Osobě, které nebyl příklep udělen, správce daně uhrazenou dražební jistotou vrátí do 30 dnů ode dne ukončení dražby.

(2) V případě, že dražitel podal proti rozhodnutí o udělení příklepu odvolání, vrátí jim správce daně dražební jistotu do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o odvolání.

§ 225

(1) Opakovanou dražbu lze nařídít nejdříve po uplynutí 3 měsíců ode dne původní dražby z důvodu, že

- nebylo učiněno ani nejnižší dražební podání,
- v odvolání proti rozhodnutí o udělení příklepu bylo rozhodnuto, že se příklep neuděluje, nebo
- rozhodnutí o udělení příklepu bylo zrušeno pro neuhrazení nejvyššího dražebního podání.

(2) Při opakované dražbě činí nejnižší dražební podání polovinu výsledné ceny nemovité věci.

(3) Došlo-li při opakované dražbě opět k jejímu neprovedení z důvodu podle odstavce 1, lze další opakovanou dražbu nařídít za stejných podmínek, pokud lze předpokládat, že nemovitá věc bude prodána.

(4) Došlo-li v době od předchozího stanovení výsledné ceny nemovité věci, jejího příslušenství a jednotlivých práv a závad s ní spojených do doby, kdy má být nařízena opakovaná dražba, ke změně skutečností, které mo-

hou mít vliv na její výši, může správce daně stanovit novou výslednou cenu; odstavec 2 se nepoužije.

§ 226

(1) Správce daně může prodloužit lhůtu k úhradě nejvyššího dražebního podání na základě žádosti vydražitele podané před uplynutím stanovené lhůty k úhradě tohoto dražebního podání, a to nejvýše o 30 dnů; takto prodlouženou lhůtu nelze dále prodloužit ani navrátit v předešlý stav.

(2) Marným uplynutím lhůty k úhradě nejvyššího dražebního podání stanovené v dražební vyhlášce, nebo lhůty prodloužené podle odstavce 1 se rozhodnutí o udělení příklepu zrušuje a správce daně o této skutečnosti vyrozumí vydražitele.

§ 227

(1) Dražební vyhláška o opakované dražbě se doručí rovněž vydražiteli, který neuhradil nejvyšší dražební podání včas. Ten je povinen nahradit správci daně náklady opakované dražby a škodu, která vznikla tím, že neuhradil nejvyšší dražební podání, a bylo-li při této dražbě dosaženo nižšího nejvyššího dražebního podání, i rozdíl na nejvyšším dražebním podání; na náhradu se započte jím složená dražební jistota.

(2) O výši náhrady podle odstavce 1 vydá správce daně rozhodnutí a současně stanoví lhůtu, ve které je vydražitel povinen doplatit částku, která nebyla uhrazena z dražební jistoty, popřípadě správce daně vrátí zbývající část dražební jistoty.

Rozvrhové řízení

§ 228

(1) Po právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a úhradě nejvyššího dražebního podání správce daně bezodkladně vyzve věřitele, kteří podali přihlášku a jejichž přihláška nebyla odmítnuta, aby mu do 15 dnů ode dne doručení této výzvy sdělili výši své pohledávky a jejího příslušenství vyčíslenou ke dni právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a skutečnosti významné pro její pořadí. Po uplynutí lhůty stanovené ve výzvě nelze přihlížet k té části pohledávek a jejich příslušenství, která nebyla vyčíslena.

(2) Po právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a úhradě nejvyššího dražebního podání správce daně bezodkladně vyzve osoby, o kterých je známo, že v jejich prospěch vážnou na předmětu dražby věcná břemena, výměnek nebo nájemní nebo pachtovní práva s výjimkou těch, o nichž bylo podle § 221 odst. 3 písm. c) rozhodnuto, že prodejem v dražbě nezaniknou, aby mu do 15 dnů ode dne doručení této výzvy sdělili, zda požadují vyplacení náhrady; jinak se má za to, že souhlasí s vyplacením náhrady vydražiteli a s pokračováním tohoto věcného břemene, výměnku nebo nájemního nebo pachtovního práva po změně vlastníka. K vyjádření učiněnému po uplynutí lhůty stanovené ve výzvě se nepřihlíží.

§ 229

(1) Z výtěžku dražby se uspokojí nejprve exekuční náklady. Dále se uspokojí věřitelé, jejichž pohledávka byla zajištěna zadržovacím právem. Ostatní pohledávky se uspokojí podle jejich pořadí.

(2) Pro pořadí je rozhodující

- u daňové pohledávky, pro kterou je nařízena daňová exekuce, den vydání exekučního příkazu,
- u přihlášené daňové pohledávky den, kdy byla u správce daně přihlášena,
- u pohledávky zajištěné zástavním právem den vzniku zástavního práva,
- u náhrad za věcná břemena den vzniku věcného břemene,
- u náhrad za nájemní nebo pachtovní práva den vzniku nájemního nebo pachtovního práva,
- u náhrad za výměnek den vzniku výměnku.

(3) Má-li několik pohledávek stejné pořadí a výtěžek dražby nestačí k jejich úplnému uspokojení, uspokojí se tyto pohledávky poměrně.

§ 230

(1) Správce daně na základě obdržení vyjádření podle § 228 rozhodne o rozvrhu výtěžku dražby, v němž jednotlivým věřitelům přizná nárok na úhradu pohledávky ve výši, která odpovídá jejich pořadí, a o případném zániku věcných, nájemních nebo pachtovních práv nebo jiných práv a závad k předmětu dražby; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

(2) Rozhodnutí o rozvrhu správce daně doručí

- dlužníkovi,
- vydražiteli,
- věřitelům, kteří podali přihlášku a jejichž přihláška nebyla odmítnuta,
- osobám, o kterých je známo, že v jejich prospěch vážnou na předmětu dražby závady s výjimkou těch, o nichž bylo rozhodnuto podle § 221 odst. 3 písm. c), že prodejem v dražbě nezaniknou.

(3) Náhradu za věcné břemeno, výměnek nebo nájemní nebo pachtovní právo správce daně přizná vydražiteli, jestliže s tím souhlasí osoba, které svědčí právo z tohoto věcného břemene, výměnek nebo nájemní nebo pachtovní právo.

(4) Přiznané částky správce daně vyplatí po právní moci rozhodnutí o rozvrhu.

(5) Po úhradě všech pohledávek, které mají být uspokojeny, se stává zbytek rozdělovaného výtěžku dražby přeplatkem dlužníka, se kterým se naloží podle § 185 odst. 2. Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku běží ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o rozvrhu.

§ 231

- Dnem právní moci rozhodnutí o rozvrhu zanikají
 - zadržovací a zástavní práva váznoucí na předmětu dražby,
 - věcná břemena, výměnky a nájemní a pachtovní práva na předmětu dražby váznoucí; to neplatí u věcných břemen, výměnek a nájemních a pachtovních práv, o nichž bylo rozhodnuto, že nezaniknou, a u věcných břemen, výměnek a nájemních a pachtovních práv, za něž byla poskytnuta vydražiteli náhrada,

c) další práva a závady spojené s předmětem dražby.

(2) Zemědělský pacht, za nějž nebyla poskytnuta vydražiteli náhrada, zaniká koncem pachtovního roku, ve kterém se dražba uskutečnila.

(3) Prodejem spoluvlastnického podílu nezanikají věcná břemena váznoucí na celém předmětu dražby a ani zástavní právo, ledaže by zatěžovalo pouze prodávaný spoluvlastnický podíl.

(4) Pravomocné rozhodnutí o rozvrhu doručí správce daně příslušnému katastrálnímu úřadu nebo tomu, kdo vede jiný veřejný registr.

§ 232

(1) V případě, že podal přihlášku oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu nebo věřitel, jehož pohledávka je zajištěna zajišťovacím převodem práva váznoucím na předmětu dražby, a jeho přihláška nebyla odmítnuta, rozhodne na základě návrhu správce daně, který daňovou exekuci provedl, o rozvrhu výtěžku dražby soud.

(2) Po právní moci rozhodnutí o udělení příklepu a úhradě nejvyššího dražebního podání správce daně předloží obecnému soudu dlužníka návrh na provedení rozvrhového řízení.

(3) Správce daně připojí k návrhu část spisu v rozsahu, ze kterého je patrný průběh daňové exekuce a částka k rozdělení.

(4) Po doručení pravomocného usnesení soudu o výsledku rozvrhového řízení provede správce daně bezodkladně úhradu pohledávek ve výši stanovené v tomto usnesení a případný vratitelný přeplatek vrátí dlužníkovi do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

HLAVA VI

SPRÁVA DANĚ VYBÍRANÉ SRÁŽKOU

Daň vybíraná srážkou

§ 233

(1) Plátce daně, který je povinen podle zákona vybrat nebo srazit daň nebo úhradu na zajištění daně (dále jen „daň vybíraná srážkou“), je povinen daň vybíranou srážkou odvést ve stanovené lhůtě a výši.

(2) Pokud plátce daně nesplní svoji povinnost, je povinen daň vybíranou srážkou odvést bezodkladně poté, co zjistil své pochybení.

(3) Zjistí-li správce daně, že plátce daně nesplnil svoji povinnost a v důsledku toho není daň vybíraná srážkou uhrazena, stanoví jí plátcí daně k přímé úhradě.

§ 234

Zanikne-li povinnost plátce daně vybírat daň srážkou před uplynutím kalendářního roku, je plátce daně povinen podat vyúčtování za jeho uplynulou část do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž byl naposledy povinen odvést daň vybíranou srážkou, popřípadě podat hlášení.

§ 235

(1) Zjistí-li správce daně, že se částka, která byla plátcem daně vyúčtována, odchyluje od částky, která měla být plátcem daně sražena a odvedena, předepíše rozdíl mezi těmito částkami do evidence daní.

(2) Je-li rozdílem podle odstavce 1 zvyšována povinnost plátce daně srazit a odvést daň vybíranou srážkou, je tento rozdíl předepsaný plátcí daně k přímé úhradě splatný v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci platebního výměru.

(3) Je-li rozdílem podle odstavce 1 snižována povinnost plátce daně srazit a odvést daň vybíranou srážkou, vypořádá se tento rozdíl v rámci správy daní zajišťované plátcem daně. Pokud tento rozdíl nemůže být vypořádán, je plátce daně povinen vrátit neoprávněně sraženou částku poplatníkovi. Správce daně vrátí rozdíl podle odstavce 1 plátcí daně do 30 dnů ode dne, kdy plátce daně prokáže vrácení neoprávněně sražené částky poplatníkovi.

§ 236

(1) Dojde-li u daně vybírané srážkou k doměření daně po zjištění správcem daně, vzniká k této částce povinnost uhradit penále podle ustanovení § 251 odst. 1 písm. a).

(2) Úrok z prodlení u daně vybírané srážkou, který vznikl v důsledku prodlení, které nastalo před stanovením daně, je splatný do 30 dnů ode dne jejího stanovení.

§ 237

Stížnost na postup plátce daně

(1) Má-li poplatník pochyby o správnosti sražené nebo vybrané daně, může nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy se o výši sražené nebo vybrané daně dozvěděl, požádat plátce daně o vysvětlení. V žádosti uvede důvody svých pochybností.

(2) Plátce daně je povinen podat poplatníkovi písemně vysvětlení do 30 dnů ode dne, kdy žádost obdržel, a v téže lhůtě případnou chybu opravit a současně podat následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování správci daně.

(3) Nesouhlasí-li poplatník s postupem plátce daně, může podat stížnost na postup plátce daně správci daně, který je tomuto plátcí daně místně příslušný, a to do 30 dnů ode dne, kdy poplatník obdržel od plátce daně vysvětlení. Nesplní-li plátce daně svoji povinnost podle odstavce 2, je poplatník oprávněn podat takovou stížnost správci daně do 60 dnů ode dne, kdy měl plátce daně podat poplatníkovi vysvětlení.

(4) V řízení o stížnosti na postup plátce daně se použije obdobně § 111 odst. 5 a § 112. Správce daně o stížnosti rozhodne tak, že stížnosti vyhoví nebo částečně vyhoví a současně uloží plátcí daně zjednat nápravu ve stanovené lhůtě anebo stížnost zamítne. Rozhodnutí o stížnosti se oznamuje poplatníkovi i plátcí daně.

HLAVA VII

PRÁVNÍ NÁSTUPNICTVÍ A VZTAH K INSOLVENCI

Díl 1

Právní nástupnictví

§ 238

Ukončení činnosti

(1) Daňový subjekt, který je právnickou osobou zanikající bez právního nástupce, je povinen předložit současně se žádostí o výmaz z obchodního rejstříku nebo obdobného veřejného rejstříku souhlas správce daně, u kterého je registrován.

(2) Vydal-li správce daně zamítavé rozhodnutí k žádosti daňového subjektu o souhlas s výmazem, lze žádost opakovat po uplynutí 1 měsíce ode dne, kdy bylo zamítavé rozhodnutí daňovému subjektu doručeno.

(3) Není-li o žádosti o souhlas s výmazem vydáno rozhodnutí do 2 měsíců ode dne jejího podání, má se za to, že byl souhlas udělen.

(4) Správce daně při zjištění, že daňový subjekt nevykonává činnost nebo nepobírá příjmy podrobené dani, učiní opatření potřebná k urychlenému zjištění, stanovení a vybrání daně, jakož i k úhradě nedoplatků.

(5) Správce daně oznámí příslušnému orgánu veřejné moci skutečnosti zjištěné při své činnosti nasvědčující naplnění podmínek stanovených jinými právními předpisy pro zrušení

- a) právnické osoby,
- b) živnostenského oprávnění nebo pozastavení provozování živnosti nebo
- c) oprávnění, na jehož základě byl daňový subjekt registrován správcem daně.

(6) Pokud je zrušení právnické osoby vázáno na návrh, podá jej správce daně v případě podle odstavce 5 písm. a) příslušnému soudu.

§ 239

Přechod daňové povinnosti

Přechodem daňové povinnosti se pro účely tohoto zákona rozumí přechod práv a povinností daňového subjektu.

§ 239a

Přechod daňové povinnosti u fyzických osob

(1) Pro účely správy daní se na právní skutečnosti hledí tak, jako by zůstatel žil do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

(2) Daňovou povinností zůstavitele se pro účely správy daní rozumí daňová povinnost vzniklá zůstaviteli do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

(3) Daňová povinnost zůstavitele přechází na jeho dědice rozhodnutím soudu o dědictví; dědic tak získává postavení daňového subjektu namísto zůstavitele.

(4) Pokud je dědiců více, přechází na ně společná daňová povinnost. Daňové dluhy z ní vzešlé hradí dědicové společně a nerozdílně v rozsahu podle občanského zákoníku. Společnou daňovou povinnost spravuje správce daně, který byl příslušný ke správě daňové povinnosti zůstavitele v den předcházející dni skončení řízení o pozůstalosti.

(5) Pro daňovou pohledávku, která vzniká v důsledku daňové povinnosti zůstavitele, neběží lhůta pro placení daně ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti.

§ 239b

Plnění daňové povinnosti osobou spravující pozůstalost

(1) Osoba spravující pozůstalost plní daňovou povinnost zůstavitele, a to vlastním jménem na účet pozůstalosti.

(2) Pokud je daňovou povinností zůstavitele povinno plnit více osob spravujících pozůstalost, plní ji tyto osoby společně a nerozdílně.

(3) Daňovou povinností zůstavitele spravuje správce daně, který byl příslušný ke správě této povinnosti v den smrti zůstavitele.

(4) Osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jeho smrti; tuto lhůtu nelze prodloužit.

(5) Osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 30 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti, a to za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti.

§ 239c

Plnění daňové povinnosti likvidačním správcem

Je-li soudem nařízena likvidace pozůstalosti, je likvidační správce povinen podat řádné daňové tvrzení do 15 dnů ode dne předložení řádné zprávy o zpeněžení majetku likvidační podstaty nebo jeho části soudu, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem předložení této zprávy, a přiznanou daň zahrnout do této zprávy.

§ 239d

Přechod daňové povinnosti na stát

Případně-li dědictví státu, vypořádá daňovou povinnost zůstavitele správce daně.

§ 240

Přechod daňové povinnosti u právnických osob

(1) Zanikla-li právnická osoba, která má právního nástupce, přechází její daňová povinnost na tohoto právního nástupce; tím právní nástupce získává postavení daňového subjektu namísto zaniklé právnické osoby a správce daně toto postavení na žádost právního nástupce potvrdí.

- (2) Právním nástupcem se pro účely správy daní rozumí v případě
- a) pobočky nebo jiné organizační složky obchodního závodu zahraniční osoby tato zahraniční osoba,
 - b) stálé provozovny zahraniční osoby tato zahraniční osoba,
 - c) plátcovy pokladny plátce daně, který ji zřídil,
 - d) zrušení právnické osoby bez likvidace a současně neexistence jiného právního nástupce zřizovatel nebo zakladatel právnické osoby.

§ 240a

Přechod daňové povinnosti při zrušení právnické osoby bez likvidace

Dojde-li ke zrušení právnické osoby bez likvidace, je právní nástupce této právnické osoby povinen podat řádné daňové tvrzení týkající se její daňové povinnosti do 30 dnů ode dne jejího zániku, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jejího zániku.

§ 240b

Přechod daňové povinnosti při přeměně rozdělením

(1) Dojde-li k přeměně právnické osoby rozdělením, aniž by bylo dostatečně zřejmé, v jakém rozsahu přechází daňová povinnost na její právní nástupce, určí právní nástupnictví ohledně daňových povinností správce daně; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

(2) Každý právní nástupce ručí za splnění platební povinnosti, která přešla na jiného právního nástupce v souvislosti s přeměnou právnické osoby rozdělením.

(3) Daňovou povinností, která přešla na právního nástupce při přeměně právnické osoby rozdělením, spravuje dosud příslušný správce daně.

§ 240c

Přechod daňové povinnosti při zrušení právnické osoby s likvidací

(1) Dojde-li ke zrušení právnické osoby s likvidací, trvá povinnost podávat řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení až do dne zániku právnické osoby.

(2) Právnická osoba je povinna podat řádné daňové tvrzení do 30 dnů ode dne jejího vstupu do likvidace, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jejího vstupu do likvidace.

(3) Právnická osoba je povinna podat řádné daňové tvrzení do 15 dnů ode dne zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem zpracování tohoto návrhu; tuto lhůtu nelze prodloužit.

(4) Vznikne-li po dni zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku právnické osobě daňová povinnost, považuje se tato povinnost za daňovou povinností vzniklou do dne zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku a právnická osoba je povinna podat dodatečné daňové tvrzení.

§ 240d

Řádné daňové tvrzení při převodu privatizovaného majetku

Dojde-li k převodu poslední části privatizovaného majetku státního podniku na orgán, jemuž přísluší s tímto privatizovaným majetkem hospodářit, je státní podnik povinen podat řádné daňové tvrzení do 30 dnů ode dne tohoto převodu, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem převodu; tuto lhůtu nelze prodloužit.

§ 241

Zákaz přenosu daňové povinnosti

Dohoda, podle níž daňovou povinnost ponese místo daňového subjektu zcela nebo částečně jiná osoba, není vůči správci daně účinná; to neplatí, pokud jiná osoba plní povinnost, která této osobě vznikla v důsledku zajištění daně podle zákona.

Díl 2

Vztah k insolvenčnímu řízení

§ 242

Pohledávky za majetkovou podstatou a majetek dlužníka

(1) Daňové pohledávky, které vznikají v důsledku daňových povinností, které vznikly v době ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku do ukončení insolvenčního řízení, jsou pohledávky za majetkovou podstatou.

(2) Pro potřeby insolvenčního řízení je za majetek daňového subjektu považován vratitelný přeplatek s tím, že přeplatek vzniklý na základě daňových povinností, které vznikly nejpozději dnem předcházejícím dni účinnosti rozhodnutí o úpadku, se použije pouze na úhradu splatných daňových pohledávek, které nejsou pohledávkami za majetkovou podstatou, nejpozději do jejich přezkoumání.

(3) Přeplatek vzniklý na základě daňových povinností, které vznikly v době ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku, se použije pouze na úhradu splatných pohledávek za majetkovou podstatou.

§ 243

Účinky insolvenčního řízení na daňové řízení

(1) Po zahájení insolvenčního řízení lze daňové řízení zahájit a v celém daňovém řízení pokračovat, s výjimkou daňové exekuce, kterou lze nařídit, avšak nelze ji provést, pokud insolvenční zákon nestanoví jinak.

(2) Ukončením přezkumného jednání nebo schválením zprávy o přezkumu soudem nabývá nepravomocné rozhodnutí v nalézacím řízení týkajícím se pohledávek, které nejsou pohledávkami za majetkovou podstatou, právní moci.

(3) Ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku nevzniká k daňové pohledávce, která není pohledávkou za majetkovou podstatou, úrok z prodlení.

(4) Výsledek popření daňové pohledávky v rámci incidenčního sporu zohlední správce daně v evidenci daní.

§ 244

Daňové tvrzení při insolvenčním řízení

(1) Při insolvenčním řízení je daňový subjekt povinen podat nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího účinnosti tohoto rozhodnutí a za kterou dosud nebylo podáno; tuto lhůtu nelze prodloužit. Zjistí-li insolvenční správce, který prohlášením konkursu získal oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, nedostatečnost podkladů, pro kterou nelze zajistit splnění této povinnosti a povinnosti dle § 245, povinnost zaniká; insolvenční správce tuto skutečnost sdělí správci daně ve stejné lhůtě a poskytne mu nezbytnou součinnost ke stanovení daně podle pomůcek.

(2) Lhůty, ve kterých je daňový subjekt povinen podat řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení v průběhu insolvenčního řízení, zůstávají zachovány.

(3) Ke dni předložení konečné zprávy je daňový subjekt povinen zpracovat řádné daňové tvrzení za uplynulou část zdaňovacího období, za kterou nebylo dosud podáno, a tvrzenou daň zahrnout do příslušného dokumentu.

(4) Řádné daňové tvrzení zpracované podle odstavce 3 je daňový subjekt povinen podat do 15 dnů ode dne, ke kterému mělo dojít k jeho zpracování.

(5) Nebylo-li podáno řádné daňové tvrzení ve lhůtě podle odstavce 1, správce daně může daň stanovit podle pomůcek, bez nutnosti vydávat nejprve výzvu podle § 145 odst. 1.

§ 245

Sjednocení lhůt

Ve stejných lhůtách, které jsou stanoveny v § 239b odst. 4 a 5, § 239c, § 240a, § 240c odst. 2 a 3, § 240d a § 244 odst. 1 a 4, vzniká povinnost podat řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení, které nebylo dosud podáno za předcházející zdaňovací období, v případě, kdy původní lhůta pro jeho podání dosud neuplynula. Obdobně se postupuje v případě řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení u daní vyměřovaných na zdaňovací období, jakož i u daní jednorázových, pokud nebylo dosud podáno.

ČÁST ČTVRTÁ

NÁSLEDKY PORUŠENÍ POVINNOSTÍ PŘI SPRÁVĚ DANÍ

§ 246

Porušení povinnosti mlčenlivosti

(1) Fyzická osoba, která je vázána povinností mlčenlivosti za podmínek stanovených daňovým zákonem, se dopustí přestupku tím, že tuto povinnost poruší.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

(3) Správním orgánem příslušným k projednání přestupku je správce daně nejbližší nadřízený správci daně, k jehož činnosti se povinnost mlčenlivosti vztahuje; v případě, že se povinnost mlčenlivosti vztahuje k činnosti více správců daně, projedná přestupek ten z nejbližší nadřízených správců daně, který zjistil porušení z povinnosti mlčenlivosti jako první.

§ 247

Pořádková pokuta

(1) Pořádkovou pokutu do 50 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo při jednání vedeném správcem daně závažně ztěžuje správu daní tím, že

- navzdory předchozímu napomenutí ruší pořádek,
- neuposlechne pokynu úřední osoby, nebo
- navzdory předchozímu napomenutí se chová urážlivě k úřední osobě nebo osobě zúčastněné na správě daní.

(2) Pořádkovou pokutu do 500 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo závažně ztěžuje nebo maří správu daní tím, že bez dostatečné omluvy nevyhoví ve stanovené lhůtě výzvě ke splnění procesní povinnosti nepeněžitě povahy, která mu byla stanovena zákonem nebo správcem daně, nebo stanoví-li zákon jiný důsledek.

(3) Pořádkovou pokutu podle odstavce 1 lze uložit i tomu, kdo učiní hrubě urážlivé podání.

(4) Pořádkovou pokutu lze uložit nejpozději do 1 roku ode dne, ve kterém došlo k jednání, které je důvodem k jejímu uložení.

(5) Pořádkovou pokutu lze ukládat i opakovaně, nevedlo-li dosavadní uložení pokuty k nápravě a protiprávní stav trvá.

§ 247a

Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy

- Pokutu do 500 000 Kč může správce daně uložit tomu, kdo
 - nesplní registrační, ohlašovací nebo jinou oznamovací povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně, nebo
 - nesplní záznamní nebo jinou evidenční povinnost stanovenou daňovým zákonem nebo správcem daně.

(2) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu ve výši 2 000 Kč, pokud učinil podání podle § 72 odst. 1 jinak než elektronicky, ačkoli byl povinen jej učinit elektronicky.

(3) O povinnosti platit pokutu podle odstavce 2 rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

(4) Správce daně kromě pokuty podle odstavce 2 uloží pokutu do 50 000 Kč, pokud daňový subjekt nesplněním povinnosti učinit podání elektronicky závažně ztěžuje správu daní.

(5) Pokutu lze uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.

Společná ustanovení pro řízení o pokutě

§ 248

(1) Při stanovení výše pořádkové pokuty nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy dbá správce daně, aby pokuta nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní.

(2) Pořádková pokuta a pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy je splatná do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejím uložení.

(4) Správce daně, který pořádkovou pokutu nebo pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy uložil, nebo rozhodl o povinnosti ji platit, spravuje i její placení a pokuta je příjmem veřejného rozpočtu, ze kterého je hrazena jeho činnost.

Zjednodušené řízení o uložení pokuty

§ 249

(1) Pokud pořádková pokuta nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy nepřesahuje 5 000 Kč a pokud ten, komu je pokuta ukládána, důvody a výši ukládané pokuty uzná a současně pokutu uhradí na místě, správce daně uvede její výši a důvody do protokolu pořizovaného o jednání, při němž nastaly důvody pro uložení pořádkové pokuty nebo byly zjištěny důvody pro uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

(2) Pořádková pokuta nebo pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy uložená podle odstavce 1 je splatná zaprotokolováním rozhodnutí. Stvrzenka o úhradě pokuty obsahuje odkaz na číslo jednacích protokolů. Osoba, které byla takto uložena pokuta, obdrží stejnopis protokolu i bez vyžádání.

(3) Stvrzenky o úhradě pořádkové pokuty nebo pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy vydává Ministerstvo financí.

§ 250

Pokuta za opožděné tvrzení daně

(1) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu, nepodá-li daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, ačkoliv měl tuto povinnost.

nost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši

- a) 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně,
- b) 0,05 % stanoveného daňového odpočtu za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanoveného daňového odpočtu, nebo
- c) 0,01 % stanovené daňové ztráty za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daňové ztráty.

(2) Plátcí daně vzniká povinnost uhradit pokutu, nepodá-li hlášení, vyúčtování, následně hlášení nebo dodatečné vyúčtování, ačkoliv měl tuto povinnost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši 0,05 % z celkové částky daně, kterou byl povinen v hlášení nebo vyúčtování uvést za každý následující den prodlení, nejvýše však 0,5 % z celkové částky daně, kterou byl povinen v hlášení nebo vyúčtování uvést.

(3) Pokuta za opožděné tvrzení daně vzniká v důsledku pozdního podání řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení se nepředepíše a daňovému subjektu nevzniká povinnost ji uhradit, dosáhne-li její výše vypočtená podle odstavce 1 nebo 2 částku menší než 200 Kč.

(4) V případě, kdy daňový subjekt nepodá řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení, ačkoliv měl tuto povinnost, a neučiní tak ani dodatečně po dobu, kdy možnost podat tato tvrzení trvá, použije se při výpočtu částky podle odstavce 1 nebo 2 stanovená horní hranice; výše pokuty za opožděné tvrzení daně v tomto případě činí vždy nejméně 500 Kč.

(5) Maximální výše částky vypočtené podle odstavce 1 nebo 2 nesmí být vyšší než 300 000 Kč.

(6) O povinnosti platit pokutu rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

(7) Výše pokuty za opožděné tvrzení daně je poloviční, pokud

- a) daňový subjekt podá řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení do 30 dnů od marného uplynutí lhůty pro jeho podání a
- b) v daném kalendářním roce nebylo správcem daně u daňového subjektu v době vydání platebního výměru zjištěno jiné prodlení při podání řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení.

§ 251

Penále

(1) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit penále z částky doměřené daně tak, jak byla stanovena oproti poslední známé dani, ve výši

- a) 20 %, je-li daň zvyšována,
- b) 20 %, je-li snižován daňový odpočet, nebo
- c) 1 %, je-li snižována daňová ztráta.

(2) Správce daně sníží penále podle odstavce 1 písm. a) o penále podle odstavce 1 písm. c), pokud povinnost k jeho úhradě vznikla z důvodu uplatnění ztráty v rozsahu snížení daňové ztráty, které bylo penalizováno.

(3) Správce daně rozhodne o povinnosti uhradit penále platebním výměrem a současně je předepíše do evidence daní. Penále je splatné do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru, nejdříve však ke stejnému dni jako stanovená daň, ze které se toto penále vypočte.

(4) Pokud je doměřována daň podle dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování, povinnost uhradit penále z částky, která je v něm uvedena, nevzniká.

Úrok z prodlení

§ 252

(1) Daňový subjekt je v prodlení, neuhradí-li splatnou daň nejpozději v den její splatnosti.

(2) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit úrok z prodlení za každý den prodlení, počínaje pátým pracovním dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně. Výše úroku z prodlení odpovídá ročně vyšší repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Pokud je pro daň stanoven náhradní den splatnosti, běží úrok z prodlení počínaje pátým pracovním dnem následujícím po původním dni její splatnosti.

(3) Úrok z prodlení je splatný dnem, ve kterém jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vznik, a na osobním daňovém účtu se předepisuje nejpozději do desátého dne po skončení měsíce následujícího po měsíci, ve kterém uplynul den jeho splatnosti. Před tímto dnem se předepíše na osobním daňovém účtu zejména v případě, že je nedoplatek, ze kterého vzniká úrok z prodlení, vymáhán, nebo pokud byl tento úrok uhrazen, nebo pro zjištění vratitelnosti přeplatku.

(4) Úrok z prodlení u záloh se uplatní do dne splatnosti zálohované daně.

(5) Je-li nejasná platba po vyjasnění zaevidována na osobní daňový účet s účinností ke dni, kdy byla vykonána, správce daně ke dni zaevidování tyto účinky na úrok z prodlení na osobním daňovém účtu, kde je tato platba evidována, vypořádá.

(6) Správce daně může daňový subjekt vyrozumět o předpisu úroku z prodlení platebním výměrem kdykoliv, vyžaduje-li to stav osobního daňového účtu daňového subjektu.

§ 253

(1) Úrok z prodlení se nepředepíše a daňovému subjektu nevzniká povinnost jej uhradit, nepřesáhne-li v úhrnu u jednoho druhu daně u jednoho správce daně za jedno zdaňovací období nebo za jeden kalendářní rok u jednorázových daní částku 200 Kč.

(2) Ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti nevzniká úrok z prodlení u nedoplatku vzniklého v důsledku porušení daňové povinnosti zůstavitele.

(3) U nedoplatků na příslušenství daně a na peněžitém plnění place-
ném v rámci dělené správy úrok z prodlení nevzniká.

§ 254

Úrok z neoprávněného jednání správce daně

(1) Dojde-li ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně z důvodu nezákonnosti nebo z důvodu nesprávného úředního postupu správce daně, náleží daňovému subjektu úrok z částky, která byla daňovým subjektem uhrazena na základě tohoto rozhodnutí nebo v souvislosti s tímto rozhodnutím, který odpovídá ročně vyšší repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, a to ode dne následujícího po dni splatnosti nesprávně stanovené daně, nebo došlo-li k úhradě nesprávně stanovené daně později, ode dne její úhrady. Tento úrok nevzniká v případě peněžitého plnění v rámci dělené správy.

(2) V případě, že bylo na daňovém subjektu vymáháno neoprávněně, náleží mu za dobu neoprávněně vedeného exekučního řízení úrok podle odstavce 1 ve dvojnásobné výši; nárok na tento úrok nevzniká, pokud je neoprávněnost exekuce způsobena pozdějším vyslovením neúčinnosti doručení rozhodnutí nebo navrácením lhůty v předešlý stav.

(3) Úrok přiznaný podle tohoto ustanovení správce daně předepíše na osobní daňový účet do 15 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí o stanovení daně zrušeno, změněno nebo prohlášeno za nicotné, anebo ode dne prohlášení neoprávněného vymáhání.

(4) Vznikne-li v důsledku zrušení, změny nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně, jakož i v důsledku neoprávněného vymáhání, vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bez žádosti ve lhůtě podle odstavce 3.

(5) Proti postupu správce daně podle odstavců 1 až 4 je daňový subjekt oprávněn uplatnit námitku podle § 159; proti rozhodnutí o této námitce se lze odvolat.

(6) Úrok přiznaný podle tohoto ustanovení se započítává na přiznanou náhradu škody nebo přiznané zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou daňovému subjektu nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem správce daně.

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ, ZMOCŇOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 254a

Úrok z daňového odpočtu

(1) Daňovému subjektu náleží úrok z daňového odpočtu stanoveného správcem daně ode dne následujícího po uplynutí doby 4 měsíců od posledního dne lhůty stanovené pro podání řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení, ze kterého vyplývá, že daňovému subjektu má vzniknout daňový odpočet, nebo ode dne, kdy bylo toto tvrzení podáno, pokud bylo podáno po lhůtě stanovené pro jeho podání, do dne vrácení daňového odpočtu nebo jeho použití na úhradu nedoplatku, nejpozději však do uplynutí lhůty pro jeho vrácení.

(2) Běh doby podle odstavce 1 se staví a úrok z daňového odpočtu nevzniká ode dne vydání

- a) výzvy k odstranění vad podání, které je učiněno v rámci nalézacího řízení týkajícího se daňového odpočtu, do dne, kdy dojde k odstranění těchto vad, nebo kdy dojde k marnému uplynutí lhůty stanovené v této výzvě,
- b) výzvy k umožnění zahájení daňové kontroly do dne, kdy dojde k zahájení daňové kontroly,
- c) rozhodnutí, kterým správce daně stanoví lhůtu, ve které se může daňový subjekt vyjádřit k výsledku kontrolního zjištění a navrhnout jeho doplnění, do dne, kdy dojde ze strany daňového subjektu k požadovanému vyjádření, nebo kdy dojde k marnému uplynutí lhůty stanovené k vyjádření.

(3) Úrok z daňového odpočtu odpovídá ročně vyšší repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 2 procentní body, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

(4) Správce daně předepíše úrok z daňového odpočtu na osobní daňový účet do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o stanovení daňového odpočtu. Vznikne-li tak vratitelný přeplatek, vrátí jej současně s vrácením daňového odpočtu.

(5) Proti postupu správce daně podle odstavců 1 až 4 je daňový subjekt oprávněn uplatnit námitku podle § 159; proti rozhodnutí o této námitce se lze odvolat.

(6) Úrok přiznaný podle tohoto ustanovení se započítává na přiznanou

náhradu škody nebo přiznané zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou daňovému subjektu nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem správce daně.

§ 255

Zvláštní ustanovení o ochraně mlčenlivosti uložené poradci

(1) Správce daně může vstupovat do prostor, v nichž se mohou nacházet písemnosti, které obsahují skutečnosti, na něž se podle jiného právního předpisu vztahuje povinnost mlčenlivosti poradce, pouze za přítomnosti poradce, který je povinností mlčenlivosti vázán.

(2) Správce daně se může s obsahem písemnosti, o nichž advokát prohlásí, že obsahují skutečnosti, na něž se podle jiného právního předpisu vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, seznámit pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce České advokátní komory, kterého na základě žádosti správce daně ustanoví její předseda z řad jejich zaměstnanců nebo z řad advokátů; stanovisko zástupce České advokátní komory se uvede v protokolu. Na daňové poradce se použije věta první obdobně.

(3) Odmítne-li zástupce příslušné komory souhlas podle odstavce 2 udělit, musí být písemnosti za účasti správce daně, poradce a zástupce příslušné komory zabezpečeny tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit tak, aby mohl být zmařen cíl správy daní; bezprostředně poté musí být příslušné listiny nebo jiné nosiče informací předány příslušné komoře. Komora vrátí poradci tyto listiny nebo jiné nosiče informací bez odkladu poté, co marně uplyne lhůta k podání návrhu podle odstavce 4; byl-li tento návrh včas podán, příslušná komora s nimi naloží v souladu s rozhodnutím soudu podle odstavce 4.

(4) V případě uvedeném v odstavci 3 lze souhlas zástupce příslušné komory nahradit na návrh správce daně rozhodnutím soudu podle jiného právního předpisu.²⁵⁾

§ 256

Opatření při mezinárodním zdanění

Ministerstvo financí může ve vztahu k zahraničí činit opatření k zajištění vzájemnosti nebo odvetná opatření za účelem vzájemného vyrovnání zdanění.

Převod výnosu daní

§ 257

(1) Pokud správce daně spravuje daně, jejichž výnos náleží do jiného veřejného rozpočtu, než náleží účty, které spravuje, převede jejich výnos v souladu s rozpočtovým určením a ve lhůtách stanovených zákonem.²⁹⁾

(2) Je-li daňový subjekt současně příjemcem celého výnosu daně, kterou je povinen uhradit, správce daně rozhodne o upuštění od úhrady této daně. Rozhodnutí se vyznačí na osobním daňovém účtu daňového subjektu.

(3) Proti rozhodnutí správce daně ve věci převodu výnosu daní může příjemce výnosu uplatnit obdobně jako daňový subjekt námitku podle § 159. Není-li námitka plně vyhověno, lze se proti tomuto rozhodnutí odvolat do 15 dnů ode dne doručení; včas podané odvolání má odkladný účinek.

(4) Správce daně, který převádí výnos některé daně v souladu s jejím rozpočtovým určením, sděluje příjemci výnosu pouze informace o celkovém výnosu této daně, o celkovém stavu nedoplatků, včetně souhrnné částky daní, jejichž úhrada je posečkána, o skutečné výši převedených částek této daně a dni, v němž došlo k převodu.

(5) Na účty příjemců výnosů daní, které jsou převáděny podle rozpočtového určením, se obdobně použijí ustanovení o evidenci daní.

§ 258

(1) Vznikne-li u výnosů převáděných do jiného rozpočtu daňovému subjektu nárok na vrácení přeplatku, vrátí správce daně tento přeplatek z peněžních prostředků dosud nepřevedených příjemci tohoto výnosu. Není-li těchto prostředků, provede úhradu přeplatku příjemce výnosu. Pro vrácení nebo převedení přeplatku na úhradu jiného nedoplatku platí lhůty stanovené v § 154 a 155; příjemci výnosu musí být oznámeno rozhodnutí o vrácení nebo převedení přeplatku k provedení úhrady tak, aby do uplynutí celkové lhůty zbývalo nejméně 10 dnů.

(2) Bude-li přeplatek vrácen po lhůtě stanovené v § 155 odst. 3 a 5, náleží daňovému subjektu úrok z vratitelného přeplatku; tento nárok přizná a uhradí příjemce výnosu. Došlo-li k opožděnému vrácení v důsledku nedodržení lhůty stanovené v odstavci 1 pro oznámení rozhodnutí o vrácení přeplatku, přizná a uhradí správce daně příjemci výnosu poměrnou část za prokázané zpoždění.

(3) Pokud bylo více příjemců výnosů, z nichž má být přeplatek vrácen nebo převeden na úhradu nedoplatku na jiné dani, vrátí nebo převede přeplatek správce daně z prostředků kteréhokoliv z nich a následně je vzájemně vypořádá.

§ 259

Řízení o prominutí daně nebo příslušenství daně

(1) Pokud zákon stanoví orgánu veřejné moci pravomoc zcela nebo částečně prominout daň nebo příslušenství daně, lze tak učinit na základě

žádosti daňového subjektu nebo z moci úřední.

(2) K prominutí daně i příslušenství daně může dojít od vzniku daňové povinnosti až do doby uplynutí lhůty pro placení daně, a to i poté, kdy došlo k její úhradě.

(3) Byla-li žádost o prominutí daně nebo příslušenství daně zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 60 dnech ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí. V této nové žádosti je daňový subjekt povinen uvést jiné důvody než ty, které již obsahovala žádost původní, jinak bude nová žádost odložena. O odložení musí být žadatel vyrozuměn.

(4) Proti rozhodnutí ve věci prominutí daně nebo příslušenství daně nelze uplatnit opravné prostředky.

§ 259a

Prominutí penále

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí části penále, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

(2) Správce daně na základě posouzení rozsahu součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední může prominout až 75 % penále. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Žádost o prominutí penále lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále.

- (4) Lhůta pro podání žádosti podle odstavce 3 neběží po dobu
- řízení o povolení posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla,
 - povoleného posečkání úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.

§ 259b

Prominutí úroku z prodlení a úroku z posečkané částky

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl.

(2) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout úrok z prodlení nebo úrok z posečkané částky, pokud k prodlení s úhradou daně došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

(3) Při posouzení rozsahu, ve kterém bude úrok prominut, správce daně zohlední skutečnost, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku.

§ 259c

Společná ustanovení o prominutí daně nebo příslušenství daně

(1) Při posouzení žádosti o prominutí daně nebo příslušenství daně, správce daně zohlední četnost porušování povinností při správě daní daňovým subjektem.

(2) Prominutí daně nebo příslušenství daně není možné, pokud daňový subjekt nebo osoba, která je členem jeho statutárního orgánu, v posledních 3 letech závažným způsobem porušil daňové nebo účetní právní předpisy.

(3) Pokud právnická osoba závažným způsobem poruší daňové nebo účetní právní předpisy, hledí se pro účely posouzení splnění podmínky podle odstavce 2 na osobu, která byla v době tohoto porušení v této právnické osobě členem statutárního orgánu, jako by je také porušila.

§ 260

Hromadné prominutí daně nebo příslušenství daně

(1) Ministr financí může z moci úřední, pokud jde o daně, které spravují jím řízené správní orgány, zcela nebo částečně prominout daň nebo příslušenství daně

- z důvodu nesrovnalostí vyplývajících z uplatňování daňových zákonů, nebo
- při mimořádných, zejména živelných událostech.

(2) Rozhodnutím podle odstavce 1 se promíjí daň nebo příslušenství všem daňovým subjektům, jichž se důvod prominutí týká.

(3) Rozhodnutí se oznamuje zveřejněním ve Finančním zpravodaji.

§ 261

Stížnost

(1) Osoba zúčastněná na správě daní má právo podat správci daně stížnost proti nevhodnému chování jeho úředních osob nebo proti postupu tohoto správce daně, neposkytuje-li daňový zákon jiný prostředek ochrany.

(2) Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; odpovědnost za trestný čin nebo správní delikt není tímto ustanovením dotčena.

(3) Správce daně prošetří skutečnosti uvedené ve stížnosti. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, jejichž výpověď může přispět k objasnění věci.

(4) Stížnost musí být vyřízena do 60 dnů ode dne jejího doručení správci daně příslušnému k jejímu vyřízení. Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stíž-

nosti.

(5) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, učini správce daně bezodkladně nezbytná opatření k nápravě. O výsledku šetření a opatřeních přijatých k nápravě se učiní úřední záznam a správce daně o tomto výsledku bezodkladně vyrozumí stěžovatele.

(6) Má-li stěžovatel za to, že jeho stížnost nebyla řádně vyřízena, může požádat nejbližší nadřízeného správce daně, aby prošetřil způsob vyřízení stížnosti. Tento správce daně postupuje při prošetření způsobu vyřízení stížnosti podle odstavců 3 až 5.

§ 262

Vztah ke správnímu řádu

Při správě daní se správní řád nepoužije.

§ 263

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo financí vydá vyhlášku k provedení § 107 odst. 8, § 163 odst. 4 a § 194 odst. 6.

§ 264

Přechodná ustanovení

(1) Řízení nebo postupy, které byly zahájeny podle dosavadních právních předpisů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí a práva a povinnosti z nich plynoucí se posoudí podle ustanovení tohoto zákona, která upravují řízení nebo postupy, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.

(2) Právní úkony, zejména rozhodnutí vydaná správcem daně, a jejich účinky ve správě daní, které nastaly do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány; to platí i pro plné moci uplatněné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které do doby nabytí účinnosti tohoto zákona V případě pochybností o rozsahu dříve udělené plné moci správce daně vyzve zmocnitele k předložení nové plné moci; do doby předložení nové plné moci nebo marného uplynutí lhůty stanovené ve výzvě, se takto udělené plné moci posuzují podle dosavadních právních předpisů.

(3) Pro posouzení běhu a délky lhůty, která započala podle dosavadních právních předpisů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona postupuje podle ustanovení tohoto zákona, která upravují lhůtu, jež je jí svou povahou a účelem nejbližší; tato lhůta neskončí dříve než v den, ve který by končila podle dosavadních právních předpisů.

(4) Běh a délka lhůty pro vyměření, která započala podle dosavadních právních předpisů a neskončila do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona posuzuje podle ustanovení tohoto zákona, která upravují lhůtu pro stanovení daně; okamžik počátku běhu této lhůty určený podle dosavadních právních předpisů zůstává zachován. Účinky právních skutečností, které mají vliv na běh této lhůty a které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadních právních předpisů. Právní skutečnosti nově zakládající stavění běhu lhůty pro stanovení daně podle tohoto zákona, které započaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, staví běh lhůty až ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Běh a délka lhůty pro promlčení práva vybrat a vymáhat daňové nedoplatek, která započala podle dosavadních právních předpisů a neskončila do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona posuzuje podle ustanovení tohoto zákona, která upravují lhůtu pro placení daně; okamžik počátku běhu této lhůty určený podle dosavadních právních předpisů zůstává zachován. Účinky právních skutečností, které mají vliv na běh této lhůty a které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadních právních předpisů. Právní skutečnosti nově zakládající stavění běhu lhůty pro placení daně podle tohoto zákona, které započaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, staví běh lhůty až ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Žádosti o prominutí daně nebo příslušenství daně, žádosti o prominutí daňového nedoplatku, žádosti o posečkání daně nebo její zaplacení ve splátkách, které byly podány podle dosavadních právních předpisů a které nebyly vyřízeny do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se posoudí podle podmínek obsažených v dosavadních právních předpisech.

(7) Rozvrhové řízení, které nebylo ukončeno do nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Přihlášky věřitelů do daňové exekuce, které byly podány do dne nabytí účinnosti tohoto zákona a ohledně nichž nebylo zahájeno rozvrhové řízení do dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které nesplňují podmínky pro přihlášení podle tohoto zákona, se posoudí podle dosavadních právních předpisů; rozvrhové řízení, jehož předmětem jsou tyto přihlášky, provede na návrh správce daně soud přiměřeně podle § 232 tohoto zákona.

(8) Při vedení spisu a nahlížení do spisu se u daňových řízení zahájených do dne nabytí účinnosti tohoto zákona postupuje podle dosavadních právních předpisů.

(9) U rozhodnutí vydaného do dne nabytí účinnosti tohoto zákona lze osvědčit neplatnost podle dosavadních právních předpisů, pouze pokud jsou současně splněny podmínky pro nicotnost rozhodnutí podle tohoto zákona.

(10) Jestliže lhůta stanovená pro vrácení vratitelného přeplatku započa-

la běžet do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při jeho vracení podle dosavadních právních předpisů.

(11) Dojde-li k porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo dojde-li k nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při ukládání pokuty podle dosavadních právních předpisů.

(12) Uplynula-li lhůta pro podání daňového přiznání nebo hlášení, nebo dodatečného přiznání nebo hlášení o dani do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, uplatní se zvýšení daně podle dosavadních právních předpisů.

(13) Uplynula-li lhůta pro podání řádného daňového tvrzení do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, uplatní se penále podle dosavadních právních předpisů.

(14) Pro daně, jejichž původní den splatnosti nastal do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se uplatní úrok z prodlení podle dosavadních právních předpisů.

(15) Zástavní práva, jejichž rozsah byl vymezen přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachována se všemi účinky podle dosavadních právních předpisů i po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(16) Nedoplatky evidované podle dosavadních právních předpisů daňovým subjektem, které do dne nabytí účinnosti tohoto zákona zanikly bez právního nástupce, nebo zemřely bez dědice, aniž by zde byla možnost požadovat úhradu těchto nedoplateků na ručiteli, zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a dále se o nich neeviduje.

(17) Kolkové známky vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na základě zmocnění v zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, zůstávají v platnosti i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 265

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.
2. Zákon č. 255/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
3. Zákon č. 323/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
4. Vyhláška č. 299/1993 Sb., kterou se zmocňují územní finanční orgány k promíjení příslušenství daně.
5. Vyhláška č. 209/2003 Sb., kterou se mění vyhláška č. 299/1993 Sb., kterou se zmocňují územní finanční orgány k promíjení příslušenství daně.
6. Vyhláška č. 25/1994 Sb., o formě provádění evidence daní a o převodu daní jejich příjemcům.
7. Vyhláška č. 95/2001 Sb., kterou se mění vyhláška č. 25/1994 Sb., o formě provádění evidence daní a o převodu daní jejich příjemcům.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 266

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2011.

* * *

ODKAZY

- 1) § 19 a 20 občanského soudního řádu.
- 2) Například zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 41/2009 Sb., zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 3) Například § 7 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.
- 5) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.
- 6) Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů.
- 7) § 8 trestního řádu.
- 9) Například zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.
- 10) Čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.
- 11) Zákon č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.
- 12) Zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů.
- 13) § 2 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti.
- 14) Například § 7 odst. 1 písm. f) zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církvi a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech).
- 15) Nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb.
- 16) Například § 56 odst. 5 obchodního zákoníku, § 8 odst. 1 písm. a) zákona

- č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 322/1993 Sb.
- ¹⁷⁾ Zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí.
- ¹⁸⁾ Například zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁹⁾ § 92 a 93 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁰⁾ Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
- ²¹⁾ Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ²²⁾ Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
- ²³⁾ § 336a odst. 2 občanského soudního řádu.
- ²⁴⁾ § 175b občanského soudního řádu.
- ²⁵⁾ § 462 občanského zákoníku.
- ²⁶⁾ § 11 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁸⁾ § 200j až 200m občanského soudního řádu.
- ²⁹⁾ § 6 zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁰⁾ Směrnice Rady 2016/2258 ze dne 6. prosince 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o přístup daňových orgánů k informacím pro boj proti praní peněz.

■ Pro bleskovou orientaci v zákoně o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

■ Strany: 173 - 178 ■ Právní stav publikovaného textu: 1. ledna 2020 ■ Poslední novelizace: zákonem č. 364/2019 Sb. ■ Účinnost poslední novely: 1. ledna 2020

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů,

ve znění zákona č. 157/1993 Sb., č. 323/1993 Sb., č. 244/1994 Sb., č. 132/1995 Sb., č. 211/1997 Sb., č. 333/1998 Sb., č. 363/1999 Sb., č. 492/2000 Sb., č. 126/2002 Sb., č. 260/2002 Sb., č. 176/2003 Sb., č. 438/2003 Sb., č. 669/2004 Sb., č. 377/2005 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 223/2006 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 126/2008 Sb., č. 2/2009 Sb., č. 216/2009 Sb., č. 278/2009 Sb., č. 346/2010 Sb., č. 458/2011 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., č. 221/2015 Sb., č. 243/2016 Sb., č. 258/2016 Sb., č. 304/2016 Sb., č. 170/2017 Sb. a č. 364/2019 Sb.

Jaká vyznačení jsou v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text včetně všech novel účinných do 31. prosince 2019
- **tučné červené písmo** – text, který byl novelizován k 1. lednu 2020 (zákonem č. 364/2019 Sb.)

§ 1

Tento zákon upravuje pro účely zjištění základu daně z příjmů způsob tvorby a výši rezerv a opravných položek, které jsou výdajem (nákladem) vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů,¹⁾ nebo položkou snižující základ daně z příjmů u poplatníků daní z příjmů.

§ 2

(1) Rezervami podle § 1 se rozumí bankovní rezervy, rezervy v pojišťovnictví, rezerva na opravy hmotného majetku, rezerva na pěstební činnost, rezerva na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů a ostatní rezervy v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(2) Opravnými položkami podle § 1 se rozumí opravné položky vymezené v tomto zákoně, vytvořené k rozvahové hodnotě nepromlčených pohledávek splatných po 31. prosinci 1994 a zaúčtované podle zvláštního právního předpisu^{1a)} nebo pohledávek vedených v prokazatelné evidenci podle § 3 odst. 3. Pro účely tohoto zákona se rozvahovou hodnotou pohledávky rozumí jmenovitá hodnota nebo pořizovací cena pohledávky zaúčtovaná na rozvahových účtech poplatníka bez vlivu změny reálné hodnoty (oceňovacího rozdílu)^{1a)} nebo vedená v prokazatelné evidenci podle § 3 odst. 3. Není-li tímto zákonem výslovně stanoveno jinak, opravné položky lze tvořit pouze k pohledávkám, o kterých bylo při jejich vzniku účtováno ve výnosech a takto vzniklý příjem nebyl podle zvláštního právního předpisu^{1d)} příjmem osvobozeným od daně z příjmů nebo nezahrnovaným do základu daně z příjmů nebo zahrnovaným do samostatného základu daně z příjmů anebo základu daně pro zvláštní sazbu daně. Není-li tímto zákonem výslovně stanoveno jinak, opravné položky se netvoří k pohledávkám vzniklým z titulu cenných papírů a ostatních investičních nástrojů,^{1b)} úvěrů, zápůjček, ručení, záloh, plnění ve prospěch vlastního kapitálu, úhrady ztráty obchodní korporace, smluvních pokut a úroků z prodlení, poplatků z prodlení, penále a jiných sankcí ze závazkových vztahů, k pohledávkám nabytým bezúplatně a k souboru pohledávek.

(3) V případě nabytí pohledávky postoupením může postupník tvořit opravné položky k rozvahové hodnotě pohledávky, pokud uhradil její pořizovací cenu.

(4) Nepostupuje-li věřitel podle § 5 a 8, nesmí tvořit opravné položky k pohledávkám, jestliže má k dlužníkovi současně splatné dluhy a neprovede vzájemný zápočet pohledávek.

(5) V případě zpochybnění pohledávky právním jednáním dlužníka se ustanovení odstavce 4 u věřitele nepoužije na tu část hodnoty pohledávek, která převyšuje hodnotu dluhů dlužníkem zpochybněných, pokud věřitel postupuje podle § 8a a zápočet provede ke dni pravomocného ukončení řízení.

(6) Opravné položky mohou tvořit poplatníci daně z příjmů právnických osob také u pohledávek, o kterých

- bylo při jejich vzniku účtováno v souladu s právními předpisy upravujícími účetnictví snížením zaúčtovaných nákladů a takto vzniklý příjem nebyl podle zvláštního právního předpisu příjmem osvobozeným od daně z příjmů nebo nezahrnovaným do základu daně z příjmů nebo zahrnovaným do samostatného základu daně z příjmů anebo základu daně pro zvláštní sazbu daně nebo
 - bylo v důsledku oprav minulých období v souladu s právními předpisy upravujícími účetnictví účtováno rozvahově a pro účely zjištění základu daně bylo nutné o celou jejich hodnotu zvýšit výsledek hospodaření.
- (7) Podle odstavce 6 postupují také poplatníci daně z příjmů fyzických

osob u pohledávek, které byly při jejich vzniku zaúčtovány podle právních předpisů upravujících účetnictví.

§ 3

(1) Rezervy a opravné položky se tvoří způsobem a k účelům stanoveným tímto zákonem a uplatňují se za zdaňovací období, není-li v dalších ustanoveních stanoveno jinak. Zdaňovacím obdobím pro účely tohoto zákona se u právnických osob rozumí zdaňovací období daně z příjmů právnických osob, pokud trvá nejméně 12 kalendářních měsíců nebo pokud je kratší než 12 měsíců, ale začíná rozhodným dnem fúze nebo přechodu jmění na společníka anebo rozdělení obchodní korporace. Zdaňovacím obdobím pro účely tohoto zákona se u fyzických osob rozumí kalendářní rok.

(2) Poplatník je povinen v souvislosti s podáním daňového přiznání prověřit odůvodněnost tvorby rezerv a opravných položek a jejich skutečný stav porovnat s výší, kterou může poplatník uplatnit podle tohoto zákona v základu daně z příjmů zjištěném podle zvláštního právního předpisu.^{1d)}

(3) Tvorba opravných položek a rezerv uplatněná jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů^{1d)} musí být vždy zaúčtována podle zvláštního právního předpisu^{1a)} nebo uvedena v daňové evidenci. Tvorbu opravných položek může jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů^{1d)} uplatnit i poplatník, kterému je zvláštním právním předpisem^{1a)} stanoveno použít pro účtování a sestavení účetní závěrky Mezinárodní účetní standardy upravené právem Evropských společenství, pokud současně vede prokazatelnou evidenci pohledávek, maximálně však ve výši stanovené touto prokazatelnou evidencí, a to pouze ve vztahu k pohledávkám, s nimiž související příjem nebyl podle zvláštního právního předpisu^{1d)} příjmem osvobozeným od daně z příjmů nebo nezahrnovaným do základu daně z příjmů nebo zahrnovaným do samostatného základu daně z příjmů anebo základu daně pro zvláštní sazbu daně, není-li tímto zákonem výslovně stanoveno jinak. Prokazatelnou evidenci pohledávek se v tomto případě rozumí soupis jednotlivých pohledávek a opravných položek tvořených k těmto jednotlivým pohledávkám podle tohoto zákona, sestavený způsobem a v rozsahu stanoveném pro tvorbu opravných položek zvláštním právním předpisem^{1a)} bez vlivu Mezinárodních účetních standardů upravených právem Evropských společenství. Obdobně to platí v případě přeměny podle zvláštního právního předpisu.^{1e)} Tvorbu rezerv může jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů^{1d)} při splnění podmínek tohoto zákona uplatnit i poplatník, kterému je zvláštním právním předpisem^{1a)} stanoveno pou-

STORMWARE
POHODA
Ekonomický software

Start verze zdarma | www.pohoda-zdarma.cz

žit pro účtování a sestavení účetní závěrky Mezinárodní účetní standardy upravené právem Evropských společenství, pokud současně vede prokazatelnou evidenci těchto rezerv a to maximálně ve výši stanovené touto prokazatelnou evidencí; obdobně to platí i pro tvorbu rezerv na opravy hmotného majetku podle § 7 u poplatníka, který tento majetek odpisuje metodou komponentního odpisování podle právních předpisů upravujících účetnictví. Prokazatelnou evidencí rezerv se v tomto případě rozumí soupis jednotlivých rezerv dle účelu, ke kterému jsou tvořeny podle tohoto zákona, sestavený v rozsahu a způsobem stanoveným pro tvorbu rezerv zvláštním právním předpisem^{1a)} bez vlivu Mezinárodních účetních standardů. Obdobně to platí v případě přeměny podle zvláštního právního předpisu.^{1b)}

(4) Tvorbu rezerv může jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatnit také poplatník, který vede jednoduché účetnictví, pokud současně vede prokazatelnou evidenci těchto rezerv, a to maximálně ve výši stanovené touto prokazatelnou evidencí.

§ 4

(1) Výdaje (náklady), na jejichž úhradu se vytvořily rezervy a opravné položky, se musí přednostně uhradit z těchto rezerv a opravných položek; rezervy se zruší ve stejném období, kdy pominuly důvody, pro které byly vytvořeny. Rezervy a opravné položky se zruší vždy ke dni ukončení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo pachtu obchodního závodu, ke dni přerušení podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo pachtu obchodního závodu, pokud tato činnost nebo pacht obchodního závodu nejsou zahájeny do termínu pro podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období, ve kterém došlo k přerušení. Rezervy a opravné položky se zruší rovněž ke dni účinnosti smlouvy o pachtu v případě pachtu obchodního závodu, ke dni předcházejícímu den zrušení stálé provozovny na území České republiky,²²⁾ ke dni předcházejícímu den vstupu do likvidace nebo ke dni předcházejícímu den účinnosti rozhodnutí o prohlášení konkursu. Rezervy se nezruší v případě, kdy peněžní prostředky ve výši rezerv tvořených podle § 9 a 10 budou uloženy na zvláštním vázaném účtu v bance podle § 10a, a v případě přeměny obchodní korporace.^{1e)} Opravné položky se nezruší u pohledávek nabytých při přeměně obchodní korporace. Při přeměně obchodní korporace^{1e)} může pokračovat nástupnická obchodní korporace v tvorbě rezerv a opravných položek započaté zanikající nebo rozdělované obchodní korporací, a to za podmínek, které by platily pro zanikající nebo rozdělovanou obchodní korporaci podle tohoto zákona, pokud by se přeměna neuskutečnila, a pouze v rozsahu, v jakém souvisí s částí obchodního majetku, která přechází na tuto nástupnickou obchodní korporaci, maximálně však do výše stanovené tímto zákonem. Rezervy a opravné položky nelze vytvářet v průběhu likvidace nebo v průběhu insolvenčního řízení v době trvání účinků prohlášení konkursu, s výjimkou rezerv uvedených v § 10 odst. 2, jejichž peněžní prostředky budou uloženy na zvláštním vázaném účtu v bance podle § 10a.

(2) Rezervy se nesmějí vytvářet na výdaje (náklady) na pořízení hmotného a nehmotného majetku.

(3) Opravné položky slouží ke krytí ztrát z odpisu pohledávek, k nimž jsou vytvořeny, nebo ke krytí rozdílu mezi jmenovitou hodnotou pohledávky a její pořizovací cenou sjednanou při postoupení postupníkovi. Opravné položky se zruší ve stejném období, kdy pominuly důvody, pro které byly vytvořeny.

(4) Zůstatek rezerv a opravných položek zjištěný na konci období, za které se podává daňové přiznání, se převádí do následujícího období.

(5) Celková výše opravných položek u bank včetně bankovních rezerv nesmí přesáhnout celkovou výši pohledávek, k nimž se vytváří.

§ 5

Bankovní rezervy a opravné položky

(1) Jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů¹⁾ mohou banky⁴⁾ vytvářet ve zdaňovacím období

a) opravné položky k nepromlčeným pohledávkám z úvěrů,
b) rezervy na poskytnuté bankovní záruky za úvěry poskytnuté bankami.

(2) Celková výše tvorby za zdaňovací období

a) opravných položek podle odstavce 1 písm. a) nesmí přesáhnout výši 2 % ze základu, kterým je průměrný stav rozvahové hodnoty nepromlčených pohledávek z úvěrů vzniklých z titulu jistiny a úroku v ocenění nesníženém o opravné položky a rezervy již vytvořené a sníženém o tu část průměrného stavu rozvahové hodnoty nepromlčených pohledávek z úvěrů, která je zajištěna přijatými bankovními zárukami nebo pojištěna,
b) rezerv podle odstavce 1 písm. b) nesmí přesáhnout výši 2 % průměrného stavu poskytnutých bankovních záruk za úvěry poskytnuté bankami.

Opravné položky musí být vždy přiřazeny k jednotlivým pohledávkám, rezervy k jednotlivým zárukám. Průměrné stavy se počítají z měsíčních zůstatků k poslednímu dni v měsíci a zůstatku k 1. lednu příslušného zdaňovacího období.

(3) Pohledávkou z úvěru se pro účely tvorby opravných položek rozumí pohledávka z titulu jistiny a úroku, pokud vznikla z úvěru poskytnutého bankou⁴⁾ nebo bankovnímu subjektu nebo vznikla plněním z bankovní záruky, za subjektem se sídlem nebo bydlištěm na území členského státu Evrop-

ské unie nebo na území jiného státu, který je vůči České republice vázán mezinárodní smlouvou zajišťující provádění výměny informací, a smlouva byla sjednána jako smlouva o úvěru nebo smlouva o bankovní záruce podle ustanovení občanského zákoníku nebo podle srovnatelného právního předpisu členského státu Evropské unie nebo jiného státu, který je vůči České republice vázán mezinárodní smlouvou zajišťující provádění výměny informací, podle kterého se sjednává poskytování úvěrů, s výjimkou případu, kdy bude pro sjednání smlouvy o úvěru a jeho poskytnutí použito právo státu, který není členem Evropské unie ani jiným státem, který je vůči České republice vázán mezinárodní smlouvou zajišťující provádění výměny informací, a to i přesto, že použití tohoto práva umožňuje právo příslušného členského státu Evropské unie nebo jiného státu, který je vůči České republice vázán mezinárodní smlouvou zajišťující provádění výměny informací.

(4) Bankovní zárukou se pro účely tvorby rezerv rozumí bankovní záruka, která byla poskytnuta za dluhy subjektu se sídlem nebo bydlištěm na území členského státu Evropské unie v případě, bude-li použito pro její sjednání a poskytnutí právo státu, který je členem Evropské unie, s výjimkou případu, kdy bude v souvislosti s bankovní zárukou použito právo státu, který není členem Evropské unie, a to i přesto, že použití tohoto práva umožňuje právo příslušného členského státu Evropské unie.

(5) Pokud je sjednán nebo poskytnut úvěr nebo bankovní záruka prostřednictvím třetí osoby se sídlem mimo území členského státu Evropské unie, nebo ve smluvním vztahu s touto osobou je využito práva státu, který není členem Evropské unie, a to i přesto, že použití tohoto práva umožňuje právo příslušného členského státu Evropské unie, nejedná se o pohledávku z úvěru nebo bankovní záruku ve smyslu ustanovení odstavce 1 a 2.

(6) Pokud banka⁴⁾ nikdy netvořila opravnou položku podle odstavce 2 písm. a) k pohledávce z úvěru vymezené v odstavci 3, může vytvořit opravnou položku až do výše 100 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky bez příslušenství, a to za splnění těchto podmínek:

- rozvahová hodnota pohledávky bez příslušenství v okamžiku jejího vzniku nepřesahuje částku 30 000 Kč,
- od konce sjednané doby splatnosti pohledávky uplynulo nejméně 12 měsíců a
- ke dni tvorby opravné položky nepřesahuje u banky⁴⁾ celková hodnota pohledávek bez příslušenství vzniklých vůči témuž dlužníkovi z úvěrů částku 30 000 Kč.

O pohledávce, k níž byla vytvořena opravná položka podle tohoto ustanovení, je banka⁴⁾ povinna vést samostatnou evidenci.

(7) Opravná položka podle odstavce 1 písm. a) se zruší, pokud pominou důvody pro její existenci, nebo pokud pohledávka, k níž byla vytvořena, byla promlčena. Opravnou položku banka použije ke krytí ztrát z odpisu nebo postoupení pohledávky. Rezerva podle odstavce 1 písm. b) slouží ke krytí ztrát souvisejících s realizací poskytnutých bankovních záruk za úvěry.

§ 5a

(1) Jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů¹⁾ mohou spořitelni a úvěrní družstva^{6a)} a ostatní finanční instituce vytvářet ve zdaňovacím období opravné položky k nepromlčeným pohledávkám vzniklým z úvěrů, včetně souvisejícího příslušenství, poskytnutých těmito subjekty fyzickým osobám s bydlištěm na území členského státu Evropské unie. Úvěrem se pro účely tohoto ustanovení rozumí úvěr podle zákona upravujícího spořitelni a úvěrní družstva u úvěrního družstva a spotřebitelský úvěr podle zákona upravujícího spotřebitelský úvěr u ostatní finanční instituce. Opravné položky nelze vytvářet u

- pohledávek vzniklých mezi spojenými osobami vymezenými v zákoně o daních z příjmů,
- pohledávek nabytých postoupením,
- pohledávek vzniklých na základě novace nebo narovnání.

Opravné položky nelze vytvářet v tom zdaňovacím období, v němž dojde ke vstupu do likvidace nebo k prohlášení konkursu, a dále v průběhu likvidace a v průběhu insolvenčního řízení v době trvání účinků prohlášení konkursu.

(2) Ostatními finančními institucemi se pro účely tohoto zákona rozumí právnické osoby, které splňují všechny následující podmínky:

- jsou osobami oprávněnými poskytovat spotřebitelský úvěr podle zákona upravujícího spotřebitelský úvěr a
- výnosy, včetně úroků z prodlení, z poskytnutých úvěrů podle odstavce 1 u nich dosáhnou alespoň jedné poloviny celkových výnosů v příslušném zdaňovacím období.

Výnosy podle písmene b) se rozumí výnosy zaúčtované v souladu se zvláštním právním předpisem.^{1a)} Ostatními finančními institucemi pro účely tohoto ustanovení nejsou banky.⁴⁾

(3) Opravné položky se tvoří k základu, kterým je průměrný stav rozvahové hodnoty nepromlčených pohledávek z úvěrů bez příslušenství v ocenění nesníženém o opravné položky již vytvořené. Do tohoto základu se nezapočítávají částky:

- pohledávek přesahující 1 500 000 Kč u jednotlivého úvěru,
- pohledávek vzniklých mezi spojenými osobami vymezenými v zákoně o daních z příjmů,
- pohledávek nabytých postoupením,

- d) pohledávek vzniklých na základě novace nebo narovnání,
- e) pohledávek, k nimž byly ve zdaňovacím období vytvořeny opravné položky podle odstavce 5.

Průměrný stav se počítá z měsíčních zůstatků k poslednímu dni v měsíci a zůstatku k prvnímu dni příslušného zdaňovacího období.

(4) Celková výše tvorby opravných položek podle odstavce 3 za zdaňovací období nesmí přesáhnout:

- a) 1,5 % ze základu podle odstavce 3, a to u spořitelních a úvěrních družstev, a u těch ostatních finančních institucí, u nichž výše základního kapitálu k poslednímu dni zdaňovacího období činí alespoň 20 000 000 Kč,
- b) 0,6 % ze základu podle odstavce 3, a to u ostatních finančních institucí, u nichž výše základního kapitálu k poslednímu dni zdaňovacího období činí alespoň 10 000 000 Kč,
- c) 0,2 % ze základu podle odstavce 3, a to u zbývajících ostatních finančních institucí.

(5) Opravné položky se tvoří také k neprohlášeným pohledávkám vzniklým z úvěrů až do výše 100 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky bez příslušenství, a to za splnění všech následujících podmínek:

- a) rozvahová hodnota pohledávky bez příslušenství v okamžiku jejího vzniku nepřekročí částku 30 000 Kč,
- b) od konce sjednané doby splatnosti pohledávky uplynulo více jak 12 měsíců.

O pohledávkách, k nimž byly vytvořeny opravné položky podle tohoto odstavce, jsou subjekty povinny vést samostatnou evidenci. Opravné položky lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů¹⁴⁾ za zdaňovací období, ve kterém byly vytvořeny, pokud pohledávka, ke které byly vytvořeny, je ke konci zdaňovacího období zaúčtována v účetnictví poplatníka podle zvláštního právního předpisu¹⁵⁾ a k poslednímu dni příslušného zdaňovacího období nepřesahuje celková hodnota pohledávek bez příslušenství zaúčtovaných v účetnictví poplatníka podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ vzniklých vůči témuž dlužníkovi z úvěrů částku 30 000 Kč.

(6) Opravné položky se tvoří také k neprohlášeným pohledávkám z titulu příslušenství, až do výše 100 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky, a to za splnění těchto podmínek:

- a) příslušenství souvisí s pohledávkou, k níž lze vytvářet opravné položky podle tohoto ustanovení,
- b) částka příslušenství byla v příslušném zdaňovacím období nebo v předchozích zdaňovacích obdobích zaúčtována do výnosů a vzniklý příjem nebyl podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾ příjmem osvozeným od daně z příjmů nebo nezahrnovaným do základu daně z příjmů a
- c) celková hodnota pohledávek z titulu příslušenství splňujícího obě podmínky uvedené pod písmeny a) a b), které souvisejí s pohledávkami poplatníka vzniklými vůči témuž dlužníkovi z úvěrů, nepřesáhne částku 30 000 Kč.

O pohledávkách, k nimž byly vytvořeny opravné položky podle tohoto odstavce, jsou subjekty povinny vést samostatnou evidenci.

(7) Vytvořené opravné položky se použijí ke krytí ztrát z odpisu nebo postoupení pohledávek uvedených v odstavci 1, s výjimkou pohledávek podle odstavce 1 písm. a) až písm. c). Ztráty z odpisu nebo postoupení pohledávek do výše kryté použitím opravných položek vytvořených podle tohoto ustanovení jsou výdajem (nákladem) vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů.¹⁴⁾

(8) Opravné položky ve výši podle odstavce 4 je ostatní finanční instituce za příslušné zdaňovací období oprávněna vytvořit za podmínky, že v následujících dvou zdaňovacích obdobích nesníží základní kapitál na takovou výši, které odpovídá nižší tvorba opravných položek nebo která tvorbu opravných položek neumožňuje. Snížení základního kapitálu se pro účely tohoto ustanovení posuzuje k poslednímu dni příslušného zdaňovacího období. Za zdaňovací období, v němž dojde ke snížení základního kapitálu, se základ daně zvýší nebo daňová ztráta sníží nebo daňová povinnost ve výši nula upraví o rozdíl mezi výší vytvořených opravných položek a tvorbou opravných položek odpovídající výši základního kapitálu po jeho snížení.

§ 6

Rezervy v pojišťovnictví

(1) **Rezervami v pojišťovnictví se pro účely daní z příjmů rozumí technické rezervy vytvořené podle zákona upravujícího pojišťovnictví.**

(2) **U poplatníka se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než Česká republika, který provozuje pojišťovací nebo zajišťovací činnost na území České republiky, se rezervami v pojišťovnictví pro účely daní z příjmů rozumí technické rezervy k vyrovnání závazků z této činnosti vytvořené v souladu s právními předpisy státu jeho sídla, které upravují přístup k pojišťovací a zajišťovací činnosti a její výkon v souladu s předpisem Evropské unie.²⁷⁾**

(3) **U poplatníka se sídlem na území státu, který není členským státem Evropské unie ani státem tvořícím Evropský hospodářský prostor a se kterým má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující tvorbu a výši technických re-**

zerv v pojišťovací a zajišťovací činnosti, která je prováděna, provozujícího pojišťovací nebo zajišťovací činnost na území České republiky se rezervami v pojišťovnictví pro účely daní z příjmů rozumí technické rezervy k vyrovnání závazků z této činnosti vytvořené v souladu s touto mezinárodní smlouvou.

(4) **Upravenými rezervami v pojišťovnictví se pro účely daní z příjmů rozumí rezervy v pojišťovnictví**

- a) **snížené o částky vymahatelné ze zajišťovacích smluv podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁸⁾ a**
- b) **zvýšené o zůstatek odložených pořizovacích nákladů na pojištění smlouvy podle právních předpisů upravujících účetnictví.**

(5) **Přírůstkem rezerv v pojišťovnictví se rozumí kladný rozdíl mezi výší upravených rezerv v pojišťovnictví na konci zdaňovacího období a výší upravených rezerv v pojišťovnictví na začátku zdaňovacího období.**

(6) **Úbytkem rezerv v pojišťovnictví se rozumí záporný rozdíl mezi výší upravených rezerv v pojišťovnictví na konci zdaňovacího období a výší upravených rezerv v pojišťovnictví na začátku zdaňovacího období.**

(7) **Pro účely určení přírůstku rezerv v pojišťovnictví a úbytku rezerv v pojišťovnictví se za zdaňovací období považuje i období, za které se podává daňové přiznání.**

(8) **Rezervami v pojišťovnictví pro účely daní z příjmů nejsou technické rezervy k vyrovnání závazků z pojišťovací nebo zajišťovací činnosti provozované ve státě, se kterým má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna a podle které se dvojí zdanění příjmů vylučuje metodou vynětí.**

§ 7

Rezerva na opravy hmotného majetku

(1) Rezerva na opravy hmotného majetku,¹²⁾ která je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů,¹⁾ jehož doba odpisování stanovena zákonem o daních z příjmů je pět a více let, mohou vytvářet poplatníci daně z příjmů, kteří

- a) mají k hmotnému majetku právo vlastnické, jsou organizační složkou státu příslušnou hospodařit s majetkem státu,^{12a)} jsou státní organizací příslušnou hospodařit nebo s právem hospodařit s majetkem státu, jsou příspěvkovou organizací územního samosprávného celku nebo dobrovolného svazku obcí u hmotného majetku předaného zřizovatelem k hospodaření, jsou dobrovolným svazkem obcí u hmotného majetku vloženého členskou obcí jsou podílovým fondem, jehož součástí hmotný majetek je, nebo jsou světským fondem, jehož součástí hmotný majetek je, pokud tuto rezervu nevytváří pachtýř podle písmene b),
- b) jsou pachtýři hmotného majetku na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu, přičemž k opravám tohoto majetku jsou smluvně písemně zavázáni,
- c) procházejí reorganizací nebo oddělením podle zvláštního právního předpisu^{12b)} a jejichž vlastnické právo ke hmotnému majetku, k němuž byla rezerva tvořena, nebylo průběhem insolvenčního řízení ani pravomocným ukončením insolvenčního řízení dotčeno.

(2) Za opravy podle tohoto zákona se nepovažuje technické zhodnocení podle zvláštního zákona.¹³⁾

(3) Rezerva podle odstavce 1 se nevytváří v případech hmotného majetku,

- a) který je určen k likvidaci,
- b) u něhož jde o opravy v důsledku škody či jiné nepředvídané nebo nahodilé události,
- c) u něhož jde o opravy, které se pravidelně opakují každý rok,
- d) k němuž má vlastnické právo poplatník, vůči jehož majetku trvají účinky prohlášení konkursu podle zvláštního právního předpisu.^{12b)}

(4) Ve zdaňovacím období je tvorba rezervy výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud budou peněžní prostředky v plné výši rezervy připadající podle odstavců 5 a 7 na jedno zdaňovací období převedeny na samostatný účet v bance se sídlem na území členského státu Evropské unie, který je veden v českých korunách nebo v eurech a je určen výhradně pro ukládání prostředků rezerv tvořených podle tohoto ustanovení (dále jen „samostatný účet“), a to nejpozději do termínu pro podání daňového přiznání. Nebudou-li peněžní prostředky v plné výši rezervy připadající podle odstavců 5 a 7 na jedno zdaňovací období převedeny na samostatný účet nejpozději do termínu pro podání daňového přiznání, rezerva se zruší ve zdaňovacím období, za které se toto daňové přiznání podává. Peněžní prostředky samostatného účtu mohou být čerpány pouze na účely, na které byla rezerva vytvořena.

(5) Výše rezervy na opravy hmotného majetku se stanoví podle jednotlivého hmotného majetku určeného k opravě a charakteru této opravy. Výše rezervy ve zdaňovacím období je rovna podílu rozpočtu nákladů na opravu a počtu zdaňovacích období, která uplynou od zahájení tvorby rezervy do předpokládaného termínu zahájení opravy. Do počtu zdaňovacích období rozhodných pro účely výpočtu výše rezervy se zahrnuje zdaňovací

období, kdy dojde k zahájení tvorby rezervy. Do tohoto počtu zdaňovacích období se nezahrnuje předpokládané zdaňovací období, kdy dojde k zahájení opravy. U movitých věcí může být rezerva na opravu jednotlivého hmotného majetku tvořena ve vztahu k objemu jeho výkonu v technických jednotkách; v takovém případě je výše rezervy ve zdaňovacím období rovna součinu podílu rozpočtu nákladů na opravu na jednotku předpokládaného objemu výkonu a součtu objemů skutečných výkonů za zdaňovací období a za předcházející období, pokud nebylo zdaňovacím obdobím.

(6) Nebude-li oprava zahájena nejpozději ve zdaňovacím období následujícím po zdaňovacím období, ve kterém se při výpočtu výše rezervy předpokládalo zahájení opravy, rezerva se zruší v tomto následujícím zdaňovacím období. Rezerva nebo její zůstatek se zruší i tehdy, jestliže nebyla vyčerpána nejpozději ve zdaňovacím období, které následuje po zdaňovacím období, ve kterém byla oprava zahájena. Za zahájení opravy se pro účely tohoto zákona považuje termín, ve kterém se fyzicky začínou provádět práce přímo na věci, která je předmětem opravy; provádí-li se oprava mimo provozovnu poplatníka jinou osobou, rozumí se zahájením opravy převzetí věci do opravy touto osobou. Toto ustanovení se nevztahuje na poplatníky, kteří doloží, že k překročení těchto lhůt došlo zásahem orgánů státní správy nebo orgánů samosprávy.

(7) Zjistí-li poplatník daně z příjmu skutečnost odůvodňující změnu výše rezervy, musí provést úpravu její výše počínaje zdaňovacím obdobím, v němž tuto skutečnost zjistí.

(8) Rezerva na opravu u jednotlivého hmotného majetku nesmí být tvořena pouze jedno zdaňovací období.

(9) Maximální doba tvorby rezervy podle předchozích odstavců činí u hmotného majetku zatříděného

- a) ve 2. odpisové skupině 3 zdaňovací období
- b) ve 3. odpisové skupině 6 zdaňovacích období
- c) ve 4. odpisové skupině 8 zdaňovacích období
- d) v 5. a 6. odpisové skupině 10 zdaňovacích období

vymezených v zákoně o daních z příjmů a po sobě jdoucích v každé odpisové skupině, přičemž k období, za které se podávalo daňové přiznání, ale zdaňovacím obdobím nebylo, se nepřihlíží.

(10) V započaté tvorbě rezervy může pokračovat poplatník daně z příjmů, který započal tvorbu rezervy na opravu najatého hmotného majetku uvedeného v odstavci 1 písm. b) a v průběhu tvorby rezervy se stal vlastníkem tohoto majetku, bude-li dodržena odůvodněnost a účelovost k původnímu předmětu tvorby.

(11) Poplatník, který je plátcem daně z přidané hodnoty, vychází při stanovení výše rezervy z rozpočtu nákladů na opravu v ocenění bez daně z přidané hodnoty.

(12) V případě přeměn^{1a)} se za zdaňovací období pro účely tvorby rezervy podle odstavce 1 považuje i období, za které se podává daňové přiznání.

§ 8

Opravné položky k pohledávkám za dlužníky v insolvenčním řízení

(1) Opravné položky k pohledávkám za dlužníky v insolvenčním řízení, které jsou výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů,¹⁾ mohou vytvořit poplatníci daně z příjmů, kteří vedou účetnictví, až do výše rozvahové hodnoty nepromlčených pohledávek přihlášených u soudu od zahájení insolvenčního řízení do konce lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o úpadku nebo do konce lhůty podle insolvenčního zákona,^{12c)} spojí-li soud s rozhodnutím o úpadku rozhodnutí o povolení oddlužení, a to v období, za které se podává daňové přiznání a v němž byly přihlášeny. Byla-li povolena reorganizace, namísto přihlášky pohledávky postačí, že dlužník věřitelovu pohledávku správně uvedl v seznamu svých dluhů podle zvláštního právního předpisu.^{12b)} K pohledávkám vyloučeným v § 2 odst. 2 nebo k pohledávkám vzniklým mezi spojenými osobami vymezenými v zákoně o daních z příjmů nelze tvořit opravné položky, které jsou výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů¹⁾ podle tohoto ustanovení.

(2) Opravné položky se zruší v návaznosti na výsledky insolvenčního řízení nebo v případě, že pohledávku účinně popřel insolvenční správce, věřitel nebo dlužník a zvláštní právní předpis^{12b)} těmto osobám právo popřít pohledávku přiznává.

(3) Jestliže pomínou důvody pro existenci opravné položky vytvořené podle tohoto ustanovení nebo na základě rozhodnutí poplatníka, je možné snížit vytvořenou opravnou položku na úroveň, která by mohla být vytvořena podle ustanovení § 8a. Poplatník pak pokračuje v tvorbě opravné položky podle § 8a.

§ 8a

Opravné položky k nepromlčeným pohledávkám splatným po 31. prosinci 1994

(1) Opravné položky k nepromlčeným pohledávkám, jejichž tvorba je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů¹⁾ a ke kterým nejsou vytvářeny opravné položky podle § 5 a 5a, mohou v období, za které se podává daňové přiznání, vytvářet poplatníci daně z příjmů, kteří vedou účetnictví, za podmínky, že od konce sjednané doby splatnosti pohledávky uplynulo více než

- a) 18 měsíců, až do výše 50 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky,

- b) 30 měsíců, až do výše 100 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky.

(2) U pohledávky nabyté postoupením, jejíž rozvahová hodnota bez příslušenství v okamžiku jejího vzniku byla vyšší než 200 000 Kč, se mohou tvořit opravné položky podle odstavce 1 pouze v případě, že bylo ohledně těchto pohledávek zahájeno řízení, jehož se poplatník daně z příjmů řádně účastní a které je

- a) rozhodčím řízením,
- b) soudním řízením, nebo
- c) správním řízením.

(3) Opravné položky podle odstavce 1 nelze uplatnit u pohledávek již odepsaných na vrub výsledku hospodaření a dále u pohledávek vzniklých

- a) za členy obchodní korporace za upsaný vlastní kapitál,
- b) mezi spojenými osobami vymezenými v zákoně o daních z příjmů.

(4) Opravné položky vytvořené podle odstavce 1 se zruší, pokud pomínou důvody pro jejich existenci nebo pokud pohledávka, k níž byla opravná položka vytvořena, se promlčela, popřípadě nastaly důvody, za nichž se odpis pohledávky považuje za výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle ustanovení zákona o daních z příjmů.

§ 8b

Opravné položky k pohledávkám z titulu ručení za clo

(1) Opravné položky podle § 8 a 8a tohoto zákona mohou vytvářet poplatníci daně z příjmů, kteří vedou účetnictví a kteří podle celního zákona ručí za clo, k pohledávkám vzniklým z titulu ručení za clo (tj. zajištění celního dluhu) podle celního zákona.

(2) Opravné položky podle odstavce 1 lze vytvářet jen do výše hodnoty pohledávky odpovídající provedené úhradě cla.

(3) Opravné položky ručitel nemůže vytvářet ze splnění pohledávky z titulu ručení, pokud dluh za dlužníka nesplní v době splatnosti určené celními orgány.

§ 8c

Nepostupuje-li poplatník u nepromlčené pohledávky podle § 5, 5a, 6, 8, 8a a 8b, může v období, za které se podává daňové přiznání, vytvořit opravnou položku až do výše 100 % její neuhrazené rozvahové hodnoty bez příslušenství pouze v případě, že

- a) se nejedná o pohledávku vymezenou v § 8a odst. 3,
- b) rozvahová hodnota pohledávky bez příslušenství v okamžiku jejího vzniku nepřesáhne částku 30 000 Kč,
- c) od konce sjednané doby splatnosti pohledávky uplynulo nejméně 12 měsíců, a
- d) celková hodnota pohledávek bez příslušenství vzniklých vůči témuž dlužníkovi, u nichž uplatňuje postup podle tohoto ustanovení, nepřesáhne za období, za které se podává daňové přiznání, částku 30 000 Kč.

O pohledávce, k níž byla vytvořena opravná položka podle tohoto ustanovení, je poplatník povinen vést samostatnou evidenci.

§ 9

Rezerva na pěstební činnost

(1) Pěstební činností se pro účely tohoto zákona rozumí obnova lesa a veškeré výchovné činnosti prováděné v porostech do čtyřiceti let jejich věku, ochrana lesa a opatření k obnově porostů s nevhodnou nebo náhradní dřevinnou skladbou. Rezerva lze tvořit a čerpat jen na výkony uvedené v příloze tohoto zákona.

(2) Rezervu na pěstební činnost, která je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů,¹⁾ mohou v období, za které se podává daňové přiznání, vytvářet poplatníci daně z příjmů, kteří jsou povinni podle zvláštního zákona¹⁴⁾ provádět obnovu, ochranu a výchovu lesních porostů.

(3) Rezerva na pěstební činnost se vytváří podle výše vytěženého objemu dřevní hmoty v m³. Výši této rezervy si poplatník stanoví sám v rozpočtu nákladů na pěstební činnost. Rezerva se čerpá při realizaci prací pěstební činnosti, a pokud tyto práce nejsou realizovány v rozpočtovaném objemu, rezerva se zruší.

§ 10

Ostatní rezervy

(1) Pro účely zjištění základu daně z příjmů se uznává rezerva na odbahnění rybníka, kterým se rozumí odstraňování nánosů ze dna rybníka způsobených erozí okolních pozemků. Rezervu na odbahnění rybníka je možno tvořit maximálně 10 po sobě jdoucích zdaňovacích období; přitom pro způsob její tvorby, stanovení výše a použití se použijí obdobně ustanovení pro tvorbu rezervy na opravu podle tohoto zákona.

(2) Pro účely zjištění základu daně z příjmů se dále uznává rezerva finančních prostředků na sanaci pozemků dotčených těžbou, rezerva na vypořádání důlních škod,¹⁵⁾ a rezervy, u nichž zvláštní zákon uvede, že jde o výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů.¹⁾

§ 10a

(1) Peněžní prostředky ve výši rezerv tvořených podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezených v § 10 odst. 2 se ukládají na samostatný účet v bance se sídlem na území České republiky nebo v případě rezerv vymeze-

ných v § 10 odst. 2 se souhlasem příslušného obvodního báňského úřadu, příslušného krajského úřadu nebo Správy úložišť radioaktivního odpadu také na samostatný účet v bance se sídlem na území jiného členského státu Evropské unie, který je určen výhradně pro ukládání prostředků rezerv tvořených podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezených v § 10 odst. 2 příjmu z prodeje státních dluhopisů pořízených z prostředků tohoto účtu a popřípadě výnosů z prostředků těchto rezerv (dále jen „zvláštní vázaný účet“). Výnosy z prostředků rezerv se pro účely tohoto ustanovení rozumí výnosy z peněžních prostředků vázaných na zvláštním vázaném účtu a úrokové výnosy ze státních dluhopisů pořízených z prostředků zvláštního vázaného účtu. Peněžní prostředky zvláštního vázaného účtu mohou být čerpány pouze na účely, na které byly rezervy vytvořeny, s výjimkou uvedenou v odstavci 4. Poplatník zřídí pro jednotlivý účel tvorby rezervy vždy pouze jeden zvláštní vázaný účet, který je veden v českých korunách nebo v eurech.

(2) Ve zdaňovacím období nebo v období, za které se podává daňové přiznání, je zaúčtovaná tvorba rezerv vymezených v odstavci 1 výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud

a) budou peněžní prostředky ve výši zaúčtované tvorby rezerv převedeny na zvláštní vázaný účet nejpozději do termínu pro podání daňového přiznání; nebudou-li převedeny v plné výši, výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů se stává pouze ta část zaúčtované tvorby rezerv, která byla na zvláštní vázaný účet převedena nejpozději do termínu pro podání daňového přiznání, a

b) peněžní prostředky uložené na zvláštním vázaném účtu se nepoužijí na úhradu výdajů souvisejících s účely, na něž byly vytvořeny rezervy podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezervy vymezené v § 10 odst. 2, a to do výše rezerv vytvořených do 31. prosince 2003 nebo do konce období, za které se podává daňové přiznání a které započalo v roce 2003, pokud nebyly uvedené rezervy následně zcela zrušeny nebo vyčerpány; pokud byly uvedené rezervy následně zrušeny nebo čerpány pouze zčásti, platí uvedená podmínka pouze pro nezrušenou část uvedené výše rezerv. Tato podmínka se neuplatní v případě, kdy zvláštní právní předpis stanoví výslovně povinnost převést na zvláštní vázaný účet peněžní prostředky ve výši dříve vytvořených rezerv nebo jejich zvláštním právním předpisem vymezené části, které byly uplatněny jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů do 31. prosince 2003.

(3) Pokud poplatník použije peněžní prostředky uložené na zvláštním vázaném účtu v rozporu s podmínkou uvedenou v odstavci 2 písm. b), je oprávněn uplatnit zaúčtovanou tvorbu rezerv vymezených v odstavci 1 jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle odstavce 2 nejdříve ve zdaňovacím období nebo v období, za které se podává daňové přiznání, v němž součet výše peněžních prostředků uložených na zvláštním vázaném účtu podle odstavce 1 a hodnoty státních dluhopisů vedených na samostatném účtu u České národní banky, ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři, na který Česká republika jednajícím prostřednictvím Ministerstva financí převede evidenci Střediska cenných papírů (dále jen „centrální depozitář“),^{1b)} zachycené v účetnictví podle zvláštního právního předpisu^{1a)} dosáhne alespoň výše rezerv podle § 9 a § 10 odst. 1 nebo rezerv vymezených v § 10 odst. 2 vykázané a zaúčtované podle zvláštního právního předpisu.^{1a)}

(4) Peněžní prostředky rezerv uvedených v odstavci 1, které jsou uloženy na zvláštním vázaném účtu, mohou být použity i na pořízení státních dluhopisů denominovaných výhradně v české koruně, a to u

a) rezerv na sanaci pozemků dotčených těžbou a rezerv na vypořádání důlních škod¹⁵⁾ pouze na základě souhlasu příslušného obvodního báňského úřadu,

b) rezerv pro rekultivace a sanace skládek²⁵⁾ pouze na základě souhlasu příslušného krajského úřadu,

c) rezerv na zajištění vyřazování jaderného zařízení nebo pracoviště III. nebo IV. kategorie z provozu²⁶⁾ pouze na základě souhlasu Správy úložišť radioaktivních odpadů.

(5) Státní dluhopisy podle odstavce 4 musí být vedeny na samostatném účtu u České národní banky, ve Středisku cenných papírů nebo v centrálním depozitáři a poplatník o nich musí vést samostatnou evidenci. Příjmy z prodeje těchto dluhopisů musí být vždy neprodleně převedeny na zvláštní vázaný účet, z jehož prostředků byly tyto dluhopisy pořízeny.

(6) Peněžní prostředky uložené na zvláštním vázaném účtu a státní dluhopisy vedené na samostatném účtu podle odstavce 5 nesmějí být předmětem zajištění, nesmějí být zahrnuty do majetkové podstaty poplatníka v insolvenčním řízení,^{12b)} nepodléhají výkonu rozhodnutí ani exekuci.

§ 11

(1) Zůstatky rezerv, které mají charakter rezerv podle tohoto zákona, zjištěné k 31. prosinci 1992 se považují za rezervy podle tohoto zákona a převádějí se do roku 1993.

(2) Rezervy vytvořené podle platných účetních předpisů před 1. lednem 1993 a převedené do r. 1993, jakož i let následujících po roce 1993 se čerpají na úhradu výdajů (nákladů), pro něž byly vytvořeny. Pominou-li důvody, pro které byly vytvořeny, zruší se tyto rezervy v příslušném zdaňovacím období.

§ 11a

Obecná ustanovení o rezervě na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013

(1) Rezervu na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů může vytvářet provozovatel solární elektrárny, který je povinen podle zákona upravujícího odpady zajistit financování zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů.

(2) Rezerva na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů se tvoří nezávisle na účelově shodné rezervě vytvářené podle právních předpisů upravujících účetnictví a její tvorba není podmíněna jejím zaúčtováním. Poplatník je povinen vést evidenci vytvořené rezervy, a to minimálně v rozsahu stanoveném pro tvorbu rezerv v předpisech upravujících účetnictví.

(3) Rezerva na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů se tvoří od prvního měsíce toho zdaňovacího období, ve kterém vznikla provozovatel solární elektrárny povinností úhrady první platby příspěvku na zajištění financování zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů prováděné provozovatelem kolektivního systému, do okamžiku, kdy by bylo ukončeno odpisování hmotného majetku, jehož je solární panel součástí, pokud by jej odpisoval jeho první vlastník podle § 30b zákona o daních z příjmů. Při technickém zhodnocení předmětného hmotného majetku se období tvorby rezervy neprodlužuje.

(4) Pacht, likvidace a insolvenční řízení nezakládají povinnost zrušit již vytvořenou rezervu na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů a lze ji tvořit i v průběhu likvidace a v průběhu insolvenčního řízení v době trvání účinků prohlášení konkursu.

(5) Pro účely rezervy na nakládání s elektroodpadem se za zdaňovací období považuje i období, za které se podává daňové přiznání.

§ 11b

Výše rezervy na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013

(1) Celková výše rezervy na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů je úhrnná částka financování, kterou je podle právních předpisů upravujících odpady povinen provozovatel solární elektrárny zajistit ke zpracování, využití a odstranění elektroodpadu ze solárních panelů prováděnému provozovatelem kolektivního systému

(2) Do celkové výše rezervy se nezahrnují částky, o které byl snížen základ daně z příjmů.

(3) Měsíční rezerva je rovna podílu celkové výše rezervy a počtu měsíců, které uplynou od prvního dne zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost úhrady první platby příspěvku, do ukončení doby odpisování hmotného majetku, jehož je solární panel součástí.

(4) Tvorba rezervy za zdaňovací období je součinem částky měsíční rezervy a počtu měsíců v tomto zdaňovacím období, ve kterých jsou splněny podmínky pro tvorbu rezervy.

§ 11c

Zvláštní ustanovení o rezervě na nakládání s elektroodpadem ze solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013

(1) Zjistí-li poplatník skutečnost odůvodňující změnu výše rezervy, musí provést úpravu její výše počínaje zdaňovacím obdobím, v němž tuto skutečnost zjistí.

(2) Dojde-li k likvidaci solárního panelu, zruší se část rezervy týkající se likvidovaného panelu ve zdaňovacím období, kdy provozovatel kolektivního systému předloží finanční vypořádání provozovateli solární elektrárny, ve kterém toto vyřazení zohledňuje.

§ 12

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

* * *

Příloha k zákonu č. 593/1992 Sb.

Výkony uznané jako výdaj (náklad) pro tvorbu rezervy na pěstební činnost
Za výkony podle § 9 odst. 1 tohoto zákona se považují:

1. Obnova lesa výsevem osiva

a) první výsev osiva

b) opakovaný výsev osiva

2. Obnova lesa sadbou

a) první sadba

b) opakovaná sadba

3. Příprava půdy pro obnovu lesa

a) příprava půdy pro přirozenou obnovu lesa

b) příprava půdy pro obnovu lesa výsevem osiva

c) příprava půdy pro obnovu lesa sadbou.

4. Ošetřování dřevin mladých lesních porostů.

5. Mechanická a chemická ochrana mladých lesních porostů proti zvěři.

6. Zřizování oplocenek při oplocování mladých lesních porostů.

7. Ochrana mladých lesních porostů ostatní

a) proti buření

- b) proti hlodavcům
- c) proti klikorohu borovému
- d) výsek plevelných dřevin.

8. Prořezávky, prostřihávky a výkony spojené s vytvořením rozčleňovací linie.

9. Ochrana lesa proti zvěři mechanická, chemická, údržba a opravy oplocenek.

10. Ochrana lesa proti hmyzím škůdcům.

11. Hnojení lesních porostů.

12. Vyvětňování lesních porostů.

13. Odstraňování klestu.

14. Probírky do 40 let věku lesních porostů.

15. Opatření k obnově porostů s nevhodnou nebo náhradní dřevinnou skladbou.

* * *

VYBRANÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ Z NOVELIZUJÍCÍCH ZÁKONŮ

Čl. VI zákona č. 364/2019 Sb.

Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti u rezerv za zdaňovací období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 593/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

* * *

ODKAZY

- ¹⁾ § 24 odst. 2 písm. i) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.
- ^{1a)} Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- ^{1b)} Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu.

- ^{1d)} Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- ^{1e)} Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev.
- ⁴⁾ Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách.
- ^{6a)} § 1 zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatření s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 100/2000 Sb.
- ⁷⁾ Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví.
- ¹⁰⁾ § 51 odst. 3 a § 60 až 68 zákona č. 277/2009 Sb.
- ¹¹⁾ § 51 odst. 2 a § 60 až 68 zákona č. 277/2009 Sb.
- ¹²⁾ § 26 odst. 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ^{12b)} Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ^{12c)} § 136 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ¹³⁾ § 33 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁴⁾ Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).
- ¹⁵⁾ Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ²²⁾ § 22 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁵⁾ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁶⁾ § 18 zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁷⁾ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), v platném znění.**
- ²⁸⁾ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), v platném znění.**

Pro bleskovou orientaci v zákoně o evidenci tržeb

- Strany: 179 - 184 ■ Právní stav publikovaného textu: 1. ledna 2020 (se zařazením novel vstupujících v účinnost k 1. únoru 2020 a k 1. květnu 2020)
- Poslední novelizace: zákonem č. 256/2019 Sb. ■ Účinnost poslední novely: částečně 1. listopadu 2019, částečně 1. února 2020, částečně 1. května 2020 (viz rozlišení různými druhy písma)

Zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb

ve znění zákona č. 183/2017 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 8/2018 Sb. a zákona č. 256/2019 Sb.

Jaká vyznačení jsou v textu úplného znění:

- obyčejné černé písmo – základní text bez novelizace zákonem č. 256/2019 Sb.
- **tučné černé písmo** – text, který byl novelizován k 1. listopadu 2019 (zákonem č. 256/2019 Sb.)
- **tučné červené písmo** – text, který byl novelizován k 1. únoru 2020 (zákonem č. 256/2019 Sb.)
- **tučné červené ležaté písmo** – text, který byl novelizován k 1. květnu 2020 (zákonem č. 256/2019 Sb.)

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje práva, povinnosti a postupy uplatňované při evidenci tržeb a postupy s nimi související.

§ 2

Výkon působnosti

(1) Působnost podle tohoto zákona vykonávají orgány Finanční správy České republiky.

(2) Působnost k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb mají také orgány Celní správy České republiky.

ČÁST DRUHÁ EVIDENCE TRŽEB

HLAVA I

SUBJEKT A PŘEDMĚT EVIDENCE TRŽEB

§ 3

Určení subjektu a předmětu evidence tržeb

- (1) Subjektem evidence tržeb je poplatník
- daně z příjmů fyzických osob a
 - daně z příjmů právnických osob.
- (2) Předmětem evidence tržeb jsou evidované tržby poplatníka **uskutečně na území České republiky**.

HLAVA II EVIDOVANÁ TRŽBA

§ 4

Vymezení evidované tržby

- (1) Evidovanou tržbou je platba, která splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu a která zakládá rozhodný příjem.
- (2) Evidovanou tržbou je také platba, která splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu a je
- určena k následnému čerpání nebo zúčtování, které zakládají rozhodný příjem, nebo
 - následným čerpáním nebo zúčtováním té platby, která zakládá rozhodný příjem.

§ 5

Formální náležitosti pro evidovanou tržbu

- Formální náležitosti pro evidovanou tržbu splňuje platba poplatníkovi, která je uskutečněna
- v hotovosti,
 - prostřednictvím prostředků, které jsou určeny pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách využívaných vydavatelem prostředku nebo zboží nebo služeb úzce vymezenému okruhu dodavatelů anebo k zaplacení úzce vymezeného okruhu zboží nebo služeb,**

- šekem,
- směnkou,
- v jiných formách, které mají charakter obdobný formám podle písmen a) až d), nebo
- započtením kauce nebo obdobné jistoty složené některým ze způsobů platby podle písmen a) až e).

§ 6

Rozhodný příjem

- (1) Rozhodným příjmem se pro účely tohoto zákona rozumí
- u poplatníka daně z příjmů fyzických osob příjem ze samostatné činnosti, která je podnikáním, s výjimkou příjmu, který
 - není předmětem daně z příjmů,
 - je z hlediska obvykle přijímaných tržeb ojedinelý nebo
 - podléhá dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně, nebo
 - u poplatníka daně z příjmů právnických osob příjem z činnosti, která je podnikáním, s výjimkou příjmu, který
 - není předmětem daně z příjmů,
 - je z hlediska obvykle přijímaných tržeb ojedinelý,
 - podléhá dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo
 - podléhá dani ze samostatného základu daně.
- (2) Příjmy podle odstavce 1 jsou u poplatníka, který je účetní jednotkou, příjmy podle zákona o daních z příjmů, které by poplatník měl, pokud by nebyl účetní jednotkou.
- (3) Pro účely tohoto zákona je rozhodným příjmem veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti také příjem veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti, který je předmětem daně z příjmů u jejího společníka. Tento příjem není pro účely tohoto zákona příjmem tohoto společníka.

§ 7

Storno a opravy

Vrací-li se evidovaná tržba nebo provádí-li se její opravy, použijí se ustanovení týkající se evidence tržeb obdobně s tím rozdílem, že je tato tržba evidována jako záporná.

§ 8

Nepřímé zastoupení

- (1) Jedná-li poplatník svým jménem na účet jiného poplatníka, je povinen evidovat tržbu ten, kdo jedná svým jménem na účet jiného.
- (2) **Tržbu, kterou přijme poplatník jednající svým jménem na účet jiného, nelze evidovat ve zvláštním režimu.**
- (3) Evidovanou tržbou poplatníka, na jehož účet bylo jednáno, je také platba plynoucí mu následně od poplatníka, který jednal svým jménem na jeho účet, pokud splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu a v okamžiku přijetí poplatníkem, který jednal svým jménem na jeho účet, založila rozhodný příjem.

§ 9

Pověření k evidování tržeb

- (1) Poplatník, kterému tržba plyne, může pověřit evidováním tržby jiného poplatníka, aby za něj tuto tržbu evidoval.
- (2) Plyne-li jedna evidovaná tržba více poplatníkům, mohou tito poplatníci pověřit jednoho z nich, aby za ně tuto tržbu evidoval.
- (3) Poplatník, který je k evidování tržby pověřen, má povinnost evidovat tržbu poplatníka, který ho evidováním tržby pověřil, a odpovídá za porušení této povinnosti. Poplatník, který je k evidování tržby pověřen, plní i ostatní povinnosti poplatníka, který ho evidováním tržby pověřil, podle tohoto zákona a odpovídá za jejich porušení; to neplatí v případě povinnosti, u které bylo mezi nimi ujednáno, že ji plní poplatník, který pověřil jiného poplatníka evidováním tržby.
- (4) Poplatník, který pověřil evidováním tržby jiného poplatníka, neodpovídá za porušení povinnosti, kterou má plnit poplatník, který je k evidování tržby pověřen, s výjimkou povinnosti evidovat tržbu.
- (5) Tržby, k jejichž evidování je poplatník pověřen, nelze evidovat ve zvláštním režimu.

HLAVA III

TRŽBY EVIDOVANÉ VE ZJEDNODUŠENÉM REŽIMU,
VE ZVLÁŠTNÍM REŽIMU A TRŽBY VYLOUČENÉ
Z EVIDENCE TRŽEB

§ 10

Tržby ve zjednodušeném režimu

- (1) Ve zjednodušeném režimu se mohou evidovat tržby z prodeje zboží a služeb na palubě dopravních prostředků při pravidelné hromadné přepravě osob podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty.

§ 11

Povolení pro evidování tržby ve zjednodušeném režimu

- (1) Správce daně vydá na základě žádosti poplatníka povolení pro evidování tržby ve zjednodušeném režimu, pokud by evidování daně tržby běžným způsobem znemožnilo nebo zásadně ztížilo plynulý a hospodárný výkon činnosti tohoto poplatníka, ze které tato tržba plyne.
- (2) V žádosti poplatník uvede důvody, které svědčí pro naplnění podmínek pro vydání povolení, a tržby, na které se má povolení vztahovat.
- (3) Správce daně o žádosti rozhodne ve lhůtě 15 dnů ode dne jejího podání. V povolení správce daně uvede tržby, na které se povolení vztahuje.
- (4) Byla-li žádost zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 60 dnech ode dne nabytí právní moci zamítavého rozhodnutí. V této nové žádosti je poplatník povinen uvést jiné důvody než ty, které již obsahovala žádost původní, jinak bude nová žádost odložena. O odložení žádosti musí být žadatel vyrozuměn.
- (5) Přestanou-li být splňovány podmínky pro vydání povolení, je držitel povolení povinen tuto skutečnost oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, ve kterém tato skutečnost nastala.
- (6) Správce daně zruší povolení, zjistí-li, že pominuly podmínky pro jeho vydání.

§ 11a

Povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu

- (1) Správce daně vydá na základě žádosti poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je poskytovatelem zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění a přijímá za jejich poskytování úhrady od zdravotní pojišťovny, nebo na základě žádosti poplatníka daně z příjmů fyzických osob povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu, pokud
- a) poplatník není plátcem daně z přidané hodnoty podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty,
- b) poplatník neprovozuje podnikatelskou činnost s více než 2 zaměstnanci, ledaže je další zaměstnanec zaměstnán pouze z důvodu a po dobu trvání překážky v práci na straně zaměstnance nebo čerpání dovolené zaměstnancem, a
- c) výše příjmů poplatníka z evidovaných tržeb nepřesahuje za 4 bezprostředně předcházející kalendářní čtvrtletí 600 000 Kč a předpokládaná výše těchto příjmů ve 12 bezprostředně následujících kalendářních měsících nepřesahuje 600 000 Kč.
- (2) V žádosti poplatník uvede
- a) skutečnosti prokazující naplnění podmínek podle odstavce 1 písm. b) a c) a
- b) údaje o provozovnách, v nichž přijímá evidované tržby, které nebyly správci daně dosud v souvislosti s plněním povinností podle tohoto zákona oznámeny.
- (3) Správce daně o žádosti rozhodne ve lhůtě 30 dnů ode dne jejího podání. Rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu je účinné ode dne následujícího po dni, ve kterém poplatník převezme blok účtenek, nejpozději však pat-

náctým dnem ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

(4) Přestanou-li být podmínky podle odstavce 1 písm. b) a c) splňovány, je poplatník povinen tuto skutečnost oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, ve kterém tato skutečnost nastala.

(5) Správce daně zruší povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu,

- a) požádá-li o to poplatník,
- b) zjistí-li, že pominuly podmínky pro jeho vydání, nebo
- c) porušuje-li poplatník závažným způsobem evidenční povinnost.

(6) Rozhodnutí o zrušení povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu je účinné třicátým dnem ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(7) Povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu zaniká okamžikem zaslání údajů o evidované tržbě správci daně datovou zprávou.

(8) Další žádost o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu lze podat nejdříve po

- a) 60 dnech ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí předchozí žádosti,
- b) 60 dnech ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení podle odstavce 5 písm. a) nebo b),
- c) 6 měsících ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení podle odstavce 5 písm. c),
- d) 60 dnech ode dne zániku povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.

§ 12

Tržby vyloučené z evidence tržeb

- (1) Evidovanou tržbou nejsou tržby
- a) státu,
- b) územního samosprávného celku,
- c) příspěvkové organizace,
- d) České národní banky,
- e) držitele poštovní licence.
- (2) Evidovanou tržbou nejsou také tržby
- a) banky, včetně zahraniční banky,
- b) spořitelního a úvěrního družstva,
- c) pojišťovny a zajišťovny,
- d) investiční společnosti a investičního fondu,
- e) obchodníka s cennými papíry,
- f) centrálního depozitáře,
- g) penzijní společnosti,
- h) penzijního fondu,
- i) z podnikání v energetických odvětvích na základě licence udělené podle energetického zákona,
- j) z podnikání na základě povolení krajského úřadu podle zákona o vodovodech a kanalizacích,
- k) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 87.10¹⁾ - sociální péče ve zdravotnických zařízeních ústavní péče,
- l) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 87.20¹⁾ - sociální péče v zařízeních pro osoby s chronickým duševním onemocněním a osoby závislé na návykových látkách,
- m) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 87.30¹⁾ - sociální péče v zařízeních pro osoby s chronickým duševním onemocněním,
- n) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 87.20.2¹⁾ - sociální péče v zařízeních pro osoby závislé na návykových látkách,
- o) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 87.30¹⁾ - sociální péče v domovech pro seniory a osoby se zdravotním postižením,
- p) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 87.30.1¹⁾ - sociální péče v domovech pro seniory,
- q) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 87.30.2¹⁾ - sociální péče v domovech pro osoby se zdravotním postižením,
- r) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 87.90¹⁾ - ostatní pobytové služby sociální péče,
- s) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 88.10¹⁾ - ambulantní nebo terénní sociální služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením,
- t) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 88.10.1¹⁾ - ambulantní nebo terénní sociální služby pro seniory,
- u) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 88.10.2¹⁾ - ambulantní nebo terénní sociální služby pro osoby se zdravotním postižením,
- v) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 88.91¹⁾ - sociální služby poskytované dětem,
- w) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 88.99¹⁾ - ostatní ambulantní nebo terénní sociální služby j. n.,

- x) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 88.99.1¹⁾ - sociální služby pro uprchlíky, oběti katastrof,
- y) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 88.99.2¹⁾ - sociální prevence,
- z) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 88.99.3¹⁾ - sociální rehabilitace,
- za) z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 88.99.9¹⁾ - jiné ambulantní nebo terénní sociální služby j. n.
- (3) Evidovanou tržbou nejsou také tržby
- a) uskutečněné do přidělení daňového identifikačního čísla a během 10 dní následujících po jeho přidělení,
 - b) z poštovních služeb a zboží a služeb poskytovaných v přímé souvislosti s nimi,
 - c) ze vztahu souvisejícího s pracovněprávním nebo obdobným vztahem,
 - d) ze stravování a ubytování žákům a studentům poskytovaného školou, vysokou školou nebo školským zařízením,
 - e) z jízdného nebo související platby hrazených v dopravních prostředcích při pravidelné hromadné přepravě osob,
 - f) na palubě letadel,
 - g) z osobní železniční přepravy,
 - h) z drobné vedlejší podnikatelské činnosti veřejně prospěšných poplatníků,
 - i) z prodeje zboží či služeb prostřednictvím prodejního automatu,
 - j) z provozování veřejných toalet,
 - k) ve formě platby za poskytování telekomunikačních služeb nebo jiných služeb uskutečněné prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě, které jsou následným čerpáním nebo zúčtováním jiné platby,
 - l) z hazardní hry,
 - m) z obchodní letecké dopravy a ze služeb poskytovaných v přímé souvislosti s ní,
 - n) poplatníka daně z příjmů fyzických osob,
 1. kterému je přiznán nárok na průkaz ZTP/P z důvodu úplné nebo praktické nevidomosti nebo těžké hluchoslepoty,
 2. který provozuje podnikatelskou činnost bez spolupracujících osob podle zákona upravujícího daně z příjmů a bez zaměstnanců, ledaže tyto osoby splňují podmínku uvedenou v bodě 1,
 3. který není společníkem společnosti, z jejíž činnosti tržba plyne, ledaže všichni společníci společnosti splňují podmínku uvedenou v bodě 1, a
 4. který tuto tržbu přijímá sám nebo prostřednictvím zaměstnance, spolupracující osoby nebo společníka společnosti, kteří splňují podmínku uvedenou v bodě 1,
 - o) z prodeje sladkovodních ryb a souvisejících služeb uskutečněné vždy v období od 18. do 24. prosince v provozovně, ve které se v tomto období uskutečňují pouze tyto tržby.

(4) V případě občana jiného členského státu Evropské unie, který je hlášen k pobytu na území České republiky po dobu nejvýše 3 měsíců, se podmínka uvedená v odstavci 3 písm. n) bodě 1 považuje za splněnou, pokud tato osoba prokáže svou úplnou nebo praktickou nevidomost nebo těžkou hluchoslepotu.

HLAVA IV POVINNOSTI POPLATNÍKA

Díl 1

Autentizační údaje, certifikát pro evidenci tržeb a blok účtenek

§ 13

Žádost o autentizační údaje

- (1) Poplatník je povinen před přijetím první tržby evidované v běžném nebo zjednodušeném režimu podat žádost o autentizační údaje.
- (2) Autentizační údaje slouží k přístupu na společné technické zařízení správce daně umožňující poplatníkovi správu certifikátu pro evidenci tržeb a údajů pro správu evidence tržeb.
- (3) Žádost může podat poplatník nebo jeho zástupce oprávněný současně k převzetí autentizačních údajů pouze
 - a) prostřednictvím společného technického zařízení správce daně datovou zprávou s ověřenou identitou této osoby způsobem, kterým se lze přihlásit do její datové schránky, a to ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně, nebo
 - b) ústně do protokolu, a to u kteréhokoliv věcně příslušného správce daně.

§ 14

Přidělení a používání autentizačních údajů

- (1) Požádal-li poplatník o autentizační údaje způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, správce daně je přidělí poplatníkovi prostřednictvím této datové schránky bez zbytečného odkladu.
- (2) Podal-li poplatník žádost o autentizační údaje ústně do protokolu, správce daně je přidělí poplatníkovi v rámci tohoto jednání.

(3) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup podmínky a postup pro přístup na společné technické zařízení správce daně umožňující poplatníkovi správu certifikátu pro evidenci tržeb a údajů pro správu evidence tržeb.

§ 15

Certifikát pro evidenci tržeb

Správce daně umožní prostřednictvím společného technického zařízení poplatníkovi na základě autentizačních údajů získat 1 nebo více certifikátů pro evidenci tržeb, které slouží k autentizaci datových zpráv.

§ 15a

Blok účtenek

(1) Správce daně předává poplatníkovi bloky účtenek jedenkrát ročně v počtu podle povahy a rozsahu jeho činnosti. V odůvodněných případech předá správce daně poplatníkovi další bloky účtenek i před uplynutím 1 roku.

(2) Poplatník může převzít blok účtenek od správce daně nejdříve po oznámení rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.

(3) Poplatník vrátí správci daně blok účtenek do 15 dnů od zrušení nebo zániku povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.

(4) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup podmínky a postup pro převzetí bloku účtenek, nakládání s ním a jeho vrácení.

(5) Ministerstvo financí vydává bloky účtenek a zabezpečuje jejich distribuci jednotlivým správcům daně.

§ 16

Ochrana autentizačních údajů, certifikátu pro evidenci tržeb a bloku účtenek

Poplatník je povinen zacházet s autentizačními údaji, certifikátem pro evidenci tržeb a blokem účtenek tak, aby předešel jejich zneužití. Součástí poplatníkovy povinnosti zacházet s blokem účtenek tak, aby předešel jeho zneužití, je povinnost vrátit blok účtenek za podmínek stanovených tímto zákonem.

Díl 2

Oznamovací povinnost

§ 17

Údaje o provozovnách

(1) Poplatník je povinen prostřednictvím společného technického zařízení správce daně před získáním certifikátu pro evidenci tržeb oznámit údaje o provozovnách, v nichž přijímá evidované tržby. Údaji o provozovnách se rozumí také údaje o internetových stránkách, na kterých jsou nabízeny zboží nebo služby.

(2) Dojde-li ke změně údajů o provozovnách, je poplatník povinen tuto změnu oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, kdy změna nastala, nejpozději však před uskutečněním první evidované tržby v provozovně, které se změna týká. **Poplatník, který neeviduje tržby ve zvláštním režimu, může toto oznámení** podat pouze prostřednictvím společného technického zařízení správce daně.

Díl 3

Evidenční povinnost

Oddíl 1

Evidence tržeb běžným způsobem

§ 18

Obsah evidenční povinnosti

- (1) Poplatník je povinen nejpozději při uskutečnění evidované tržby
 - a) zaslat datovou zprávu údaje o této evidované tržbě správci daně a
 - b) vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne.
- (2) **Uskutečněním evidované tržby je a) přijetí evidované tržby, nebo**

b) vydání pokynu k jejímu provedení, pokud byl tento pokyn vydán dříve.

(3) Zaslání údajů o evidované tržbě není podáním.

(4) Údaje o evidované tržbě lze zaslat pouze na společné technické zařízení určené správcem daně ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 19

Rozsah zasílaných údajů

- (1) Údajem o evidované tržbě zasílaným datovou zprávou je
- daňové identifikační číslo poplatníka,
 - označení provozovny, ve které je tržba uskutečněna,
 - označení pokladního zařízení, na kterém je tržba evidována,
 - pořadové číslo účtenky,
 - datum a čas přijetí tržby nebo vystavení účtenky, pokud je vystavena dříve,
 - celková částka tržby **uvedená v české měně**,
 - bezpečnostní kód poplatníka,
 - podpisový kód poplatníka,
 - údaj, zda je tržba evidována v běžném nebo zjednodušeném režimu.
- (2) Údajem o evidované tržbě zasílaným datovou zprávou je také
- celková částka plateb určených k následnému čerpání nebo zúčtování **uvedená v české měně**,
 - celková částka plateb, které jsou následným čerpáním nebo zúčtováním platby, **uvedená v české měně**,
 - daňové identifikační číslo poplatníka, který pověřil evidováním této tržby poplatníka, který tržbu eviduje,
 - základ daně z přidané hodnoty a daň podle sazeb daně z přidané hodnoty **uvedené v české měně**,
 - celková částka v režimu daně z přidané hodnoty pro cestovní službu **uvedená v české měně**,
 - celková částka v režimu daně z přidané hodnoty pro prodej použitého zboží **uvedená v české měně**.
- (3) Způsob tvorby podpisového kódu poplatníka a bezpečnostního kódu poplatníka stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

§ 20

Údaje na účtence

- (1) Poplatník je na účtence povinen uvádět
- fiskální identifikační kód,
 - své daňové identifikační číslo, pokud není jeho kmenová část tvořena obecným identifikátorem, kterým je rodné číslo**,
 - označení provozovny, ve které je tržba uskutečněna,
 - označení pokladního zařízení, na kterém je tržba evidována,
 - pořadové číslo účtenky,
 - datum a čas přijetí tržby nebo vystavení účtenky, pokud je vystavena dříve,
 - celkovou částku tržby **v české měně**,
 - bezpečnostní kód poplatníka,
 - údaj, zda je tržba evidována v běžném nebo zjednodušeném režimu.
- (2) Údajem o evidované tržbě uváděným na účtence je také **daňové identifikační číslo poplatníka, který pověřil evidováním této tržby poplatníka, který tržbu eviduje, pokud není kmenová část tohoto daňového identifikačního čísla tvořena obecným identifikátorem, kterým je rodné číslo**.
- (3) Nemá-li poplatník povinnost uvádět na účtence fiskální identifikační kód, je povinen na účtence uvádět svůj podpisový kód.

§ 21

Doba odezvy

- (1) Dobou odezvy se rozumí časový úsek mezi pokusem o odeslání údajů o evidované tržbě z pokladního zařízení poplatníka a přijetím fiskálního identifikačního kódu na pokladním zařízení poplatníka.
- (2) Mezní dobu odezvy nastaví poplatník pro pokladní zařízení delší než 2 sekundy podle druhu a způsobu vykonávané činnosti tak, aby se jejím stanovením nemařil průběh evidence tržeb vzhledem k druhu a kvalitě připojení k veřejné datové síti.

§ 22

Postup při překročení mezní doby odezvy

- Dojde-li při evidování tržby k překročení mezní doby odezvy, poplatník
- je povinen údaje o evidované tržbě zaslat datovou zprávou správci daně bezodkladně po pominutí příčiny, která vedla k překročení mezní doby odezvy, nejpozději však do 48 hodin od uskutečnění evidované tržby a
 - není povinen na účtence uvádět fiskální identifikační kód.

Oddíl 2

Evidence tržeb ve zjednodušeném režimu

§ 23

Evidenční povinnost ve zjednodušeném režimu

Při plnění evidenční povinnosti ve zjednodušeném režimu se postupuje

obdobně jako při plnění evidenční povinnosti v běžném režimu s tím, že poplatník

- je povinen údaje o evidované tržbě zaslat datovou zprávou správci daně nejpozději do 5 dnů od uskutečnění evidované tržby a
- není povinen na účtence uvádět fiskální identifikační kód.

Oddíl 3

Evidence tržeb ve zvláštním režimu

§ 23a

Obsah evidenční povinnosti

(1) Poplatník je povinen

- nejpozději při uskutečnění evidované tržby **vystavit účtenku s nejnižším pořadovým číslem z bloku účtenek tomu, od koho evidovaná tržba plyne**,
 - evidovat stejnopis vystavené účtenky s tím, že tato povinnost je splněna jeho uchováváním až do uplynutí lhůty pro stanovení daně z příjmů, ke které se vztahuje, a**
 - podat správci daně za každé kalendářní čtvrtletí, ve kterém uskutečnil nebo vrátil evidovanou tržbu nebo provedl její opravu, oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu, a to do 20 dnů od konce tohoto kalendářního čtvrtletí.**
- (2) **Oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu lze podat jen**
- na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí,**
 - na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, který má údaje, obsah a uspořádání údajů shodné s tiskopisem vydaným Ministerstvem financí, nebo**
 - datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně**
- podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu,
 - s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo
 - dodatečně potvrzenou za podmínek uvedených v daňovém řádu.

§ 23b

Údaje na účtence vystavené ve zvláštním režimu

Poplatník je na účtence povinen uvádět

- své daňové identifikační číslo, pokud není jeho kmenová část tvořena obecným identifikátorem, kterým je rodné číslo**,
- označení provozovny, ve které je tržba uskutečněna, pokud má více než 1 provozovnu**,
- datum a čas přijetí tržby nebo vystavení účtenky, pokud je vystavena dříve, a**
- celkovou částku tržby v české měně.**

§ 23c

Údaje v oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu

(1) **V oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu je poplatník povinen kromě obecných náležitostí podání uvést**

- své identifikační a kontaktní údaje,**
- označení provozovny, ve které jsou tržby uskutečněny, pokud má více než 1 provozovnu,**
- údaje týkající se účtenek a bloku účtenek a**
- údaje týkající se evidovaných tržeb.**

(2) **Údaje podle odstavce 1 písm. c) a d) uvádí poplatník zvlášť za každou provozovnu, ve které jsou uskutečňovány evidované tržby.**

HLAVA V

PRAVOMOC ORGÁNU PŘÍSLUŠNÉHO K PROVĚŘOVÁNÍ PLNĚNÍ POVINNOSTÍ

§ 24

Prověřování plnění povinností při evidenci tržeb

(1) **Orgán příslušný k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb může za účelem zjištění plnění povinností uložených tímto zákonem provádět kontrolní nákup.**(2) **Pro účely evidence tržeb se při kontrolním nákupu na jednání poplatníka a orgánu příslušného k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb hledí jako na uzavření smlouvy.**(3) **Neodporuje-li to povaze předmětu kontrolního nákupu nebo není-li způsobena poplatníkovi majetková újma, lze od smlouvy, která byla uzavřena jednáním při kontrolním nákupu, odstoupit.**

ČÁST TŘETÍ

INFORMAČNÍ POVINNOSTI

§ 25

Informační povinnost poplatníka

(1) **Poplatník je povinen mít na místě, kde se běžně uskutečňují evidované tržby, umístěno informační oznámení, které je dostatečně viditelné a**

čitelné, pokud to nevyklučuje povaha věci. Informační oznámení je poplatník povinen umístit na internetové stránky, na kterých jsou nabízeny zboží nebo služby.

- (2) Obsahem informačního oznámení je
- text ve znění „Podle zákona o evidenci tržeb je prodávající povinen vystavit kupujícímu účtenku. Zároveň je povinen zaevidovat přijatou tržbu u správce daně online; v případě technického výpadku pak nejpozději do 48 hodin.“, eviduje-li poplatník v daném pokladním místě tržby v běžném režimu, ✕
 - text ve znění „Podle zákona o evidenci tržeb je prodávající povinen vystavit kupujícímu účtenku. Příjemce tržby eviduje tržby ve zjednodušeném režimu, tzn. je povinen zaevidovat přijatou tržbu u správce daně nejpozději do 5 dnů.“, eviduje-li poplatník v daném pokladním místě tržby ve zjednodušeném režimu, **nebo**
 - text ve znění „Podle zákona o evidenci tržeb prodávající eviduje tržby ve zvláštním režimu a je povinen vystavit kupujícímu účtenku z bloku účtenek.“, eviduje-li poplatník v daném pokladním místě tržby ve zvláštním režimu.**

§ 26

Informační povinnost správce daně

- Správce daně poskytuje poplatníkovi, **který eviduje tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu**, informace shromažďované na společném technickém zařízení správce daně způsobem umožňujícím dálkový přístup.
- Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup
 - rozsah a členění informací poskytovaných podle odstavce 1 a
 - podmínky a postup pro poskytnutí informací podle odstavce 1.

§ 27

Ověření účtenky u správce daně

- Správce daně umožní způsobem umožňujícím dálkový přístup každému ověřit, zda byly údaje o **tržbě evidované v běžném nebo zjednodušeném režimu** zaslány správci daně.
- Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup podmínky a postup pro poskytnutí informací podle odstavce 1.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘESTUPKY

§ 28

Přestupek proti evidenci tržeb

- Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že závažným způsobem úmyslně ztíží nebo zmaří evidenci tržeb.
- Právník nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že závažným způsobem ztíží nebo zmaří evidenci tržeb.
- Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

§ 29

Přestupky na úseku evidence tržeb

- Právník nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako osoba, která eviduje tržby, poruší povinnost
 - zaslat datovou zprávou údaje o evidované tržbě správci daně,
 - vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne,
 - umístit informační oznámení, nebo
 - zacházet s autentizačními údaji, **certifikátem pro evidenci tržeb nebo blokem účtenek** tak, aby **předešla** jejich zneužití.
- Za přestupek lze uložit pokutu do
 - 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) nebo d),
 - 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo b).

§ 30

Příslušnost

- K řízení o přestupcích podle tohoto zákona je příslušný
 - finanční úřad a
 - celní úřad.
- K řízení je místně příslušný ten orgán, který provádí nebo provedl prověřování plnění povinností podle tohoto zákona.

ČÁST PÁTÁ

OPATŘENÍ K VYNUCENÍ NÁPRAVY

§ 31

Uzavření provozovny a pozastavení výkonu činnosti

- Zjistí-li orgán příslušný k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb, **podat oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu** zvláště závažné porušení povinnosti zaslat údaje o evidované tržbě nebo vydávat účtenky, nařídí okamžitě
 - uzavření provozovny nebo
 - pozastavení výkonu činnosti, při které dochází k evidenci tržeb.
- Orgán příslušný k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb zruší rozhodnutím opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu poté, co poplatník prokáže, že pominul důvod, pro který bylo toto opatření nařízeno. Proti rozhodnutí o zrušení opatření podle odstavce 1 se nelze odvolat.
- Výkon uzavření provozovny nebo pozastavení výkonu činnosti provede orgán, který opatření uložil, vyvěšením rozhodnutí o tomto opatření na vhodném a zvenčí viditelném místě u přístupového místa do provozovny. Je-li více přístupových míst do provozovny, vyvěsí se rozhodnutí u všech těchto přístupových míst.
- Opatřením podle odstavce 1 nesmí být znemožněn výkon veřejné moci.

ČÁST ŠESTÁ

ZÁVAZNÉ POSOUZENÍ

§ 32

Závazné posouzení o určení evidované tržby

- Správce daně vydá na žádost poplatníka rozhodnutí o závazném posouzení o určení evidované tržby.

SPV | SPOLEČNOSTI PRO VÁS

PRODEJ A ZAKLÁDÁNÍ SPOLEČNOSTÍ ONLINE

+420 775 588 338

www.spolecnostiprovas.cz

(2) Předmětem závazného posouzení je určení, zda je platba evidovanou tržbou nebo zda platba může být evidována ve zjednodušeném režimu.

(3) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení poplatník uvede

- a) popis platby, která má podléhat posouzení, a
- b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

ČÁST SEDMÁ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 33

Vztah k daňovému řádu

Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při řízení a jiném postupu týkajícím se evidence tržeb podle daňového řádu s výjimkou přestupků.

§ 34

Spolupráce orgánů veřejné moci

Zjistí-li orgán veřejné moci při výkonu své působnosti porušení tohoto zákona, oznámí tuto skutečnost orgánu příslušnému k prověřování plnění povinností.

§ 35

Účtenková loterie

(1) Česká republika může pořádat účtenkovou loterii o věcné nebo peněžní ceny, které se lze zúčastnit pouze na základě zaslání účtenky nebo údaje povinně uváděného na účtence.

(2) Příslušnou organizační složkou státu k pořádání účtenkové loterie je Ministerstvo financí.

(3) Výdaje na pořádání účtenkové loterie, na peněžní ceny a na pořizování věcné ceny se hradí ze státního rozpočtu.

(4) Na účtenkovou loterii se nepoužije zákon upravující provozování hazardních her.

§ 36

Vztah k cizímu právu

Evidovanou tržbou není také tržba poplatníka, který je povinen tuto tržbu evidovat srovnatelným způsobem podle práva státu, se kterým má Česká republika uzavřenou platnou a účinnou mezinárodní smlouvu o výměně informací, na základě které lze získávat srovnatelné informace o evidovaných tržbách.

§ 37

zrušen

(ke dni 1. května 2020)

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

§ 38

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem osmého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 10 až 17 a § 32, která nabývají účinnosti prvním dnem pátého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

* * *

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ NOVEL

Čl. II zákona č. 256/2019 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pro evidování tržeb uskutečněných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 112/2016 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Tržba uskutečněná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona je evidovanou tržbou pro účely § 11a odst. 1 písm. c) zákona č. 112/2016 Sb., ve znění od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, pokud by byla evidovanou tržbou podle zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Žádost o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu podle § 11a zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, lze podat ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tato žádost podaná před prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona se považuje za podanou prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

4. Rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu podle § 11a zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, vydané před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona je účinné nejdříve prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

5. Rozhodnutí o zrušení povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu podle § 11a odst. 5 zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, vydané před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona je účinné nejdříve prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

6. Ustanovení § 11a odst. 7 zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, se nepoužije před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

* * *

ODKAZY

- ¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, v platném znění.

STORMWARE
POHODA
Ekonomický software

Volejte zdarma: 800 178 278 | www.pohoda.cz